

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீ மஹாபாரதம்.

து ரோண பர்வம்.

திரிசிரபுரம்

ஸென்ட் ஜோஸப் தாலேஜ் ஸம்ஸ்கிருத தலைமைப்பள்ளித் தீர்,

மஹாவிதவான, ஸாரஸவதஸாரசுஞா, கவிசிகாமணி,

ஸ்ரீ - உ. வே - T. V ஸ்ரீநிவாஸாசாரியா

அவாகளால

மொழிபெயராககபபெறறு,

தும்பகோலம் காலேஜ் ரீடயரீட் தமிழ்ப்பள்ளித் தீர்

மனலூர் - வீரவல்லி

இராமானுஜாசாரியரால்

செனனை

கேஸரி அச்சககூட்டத்தில பதிப்பிக்கபபெறறு

இரண்டாம் பதிப்பு

விலை ரூபா ௮—0—0 தபாங்கூல் வேறு

1933

(All Rights Reserved)

துரோண பாவம் *முதற்பதிப்பின் முகவுரை.

ஸ்ரீ மஹாபாரதத்தில், 'துரோணபாவம், 'வெளிவரத் தொடங்கி இரண்டு வருஷத்திற்கு மேலாகியும் பலகாரணங்களால் இதுவரை பூர்த்தியாகாமலிருந்து, ஸ்ரீ கண்ணபிரானுடைய திருவருளால் இப்பொழுதாவது பூர்த்தியானதில், ஆபதாங்குக் கெல்லாம் பெருமகிழ்ச்சி உண்டாகுமென்பதில் சந்தேகமில்லை.

பலவகையான தாமதங்களும் நீதிகளும் சரித்திரங்களும் பிறவும் இந்த இதிலுாஸததில் கூறப்பெற்றிருப்பினும் மிகுதியாகக் கூறப்படுவது யுத்தச்சிறப்பேயாகும் இக் காரணம்பற்றியே ஸ்ரீ மஹாபாரதத்தைப் 'பெரும்போர்' என்று பொருள்படும் 'Great War' எனவும் பெயரால் ஆங்கிலப்பாஷையில் வழங்குவா இரதூலில் வேறு சில பாவங்களிலும் இடையிடையே யுத்த நிகழ்ச்சி கூறப்படுவதன்றி, ஐந்துபாவங்கள் யுத்தத்தைப்பற்றி மட்டுமே கூறுவன இவற்றிலும், பல தாமதங்களும் நீதிகளும் அவற்றை விளக்கக்கூடிய கதைகளும் நிரம்பியிருக்கும் பதினெட்டுரட்போரில் இடைப்பட்ட ஐந்துநாட்களில் நிகழ்ந்த கடும் போரைப்பற்றிக் கூறுவது இந்தத் துரோணபாவம்.

பாரதவீரர்கள் விலகித்தையில் சிறந்து விளங்கியதற்குக் காரணமான துரோணசாயா படைத்தலைமைபூண்டு நடத்தியும், அபிமன்யு பகதததன் கடோதகசன் முதலானவர்களுடைய பெரும்போரும் அபிமன்யுவதமும் ஷோடசராஜகீயமும் ஜயதரத வதமும் ராதரியுத்தமுமாகிய அருமையான பலவிஷயங்களை விவரித்துக்கூறுவதுமான இந்தப்பாவத்தில் அடங்கியகதைகள் படிப்பவா மனத்தைக் கவராமலிா 'ஸூதபாரதம்' என்று சொல்லப்படுகிற பாவஸங்கிரஹ அதுயாயததில், 'இதில் துரோணபிஷேக பாவமும், ஸம்சபதகவதபாவமும், அபிமன்யுவதபாவமும்,

*இரண்டாம் பதிப்பில் வேறுபாடு சிறிதும் இல்லாமையால் இதற்குத் தனியே முகவுரை எழுதப்படவில்லை

கடோதகசுவதபாவமும், மயிகக்ஷசசமெடுககதககதாகிய துரோணவதபாவமும், நாராயணஸ்திரமோக்ஷபாவமும் உள்ளன' என
 தும், 'அதன்பின் அநேக விஷயங்கள் அடங்கின தும் விசித்திரமு
 மாகிய துரோணபாவம் சொல்லப்படுகின்றது. அதில், பீஷ்மருசு
 ருப பின். பீஷ்மருசுரீயாகிய துரோணசாரியுடைய ஸேனாதிபதி
 யாகப் பட்டாபிலேகம் செய்யப்பட்டதும், சிறந்த அஸ்திரங்களை
 அறிந்தவரான அவர் துரியோதனனை உதவிகொடுத்ததும்
 பொருட்புது புத்திமானாகிய தாமராஜரைப்பிடிப்பதாக வாக்குத்தத்
 தும் செய்ததும், ஸமசபதகாகள் அரஜுனனை புத்தகத்தினினை
 தும் தூரத்திற்கொண்டுபோனதும், புத்தத்தில் இரத்திரனுக்குச்
 சமானமாகிய பகதததம்ஹாராஜன் ஸம்பந்திகமென்னும் யானை
 யோடுகூட அரஜுனனாற் கொல்லப்பட்டதும், யௌவனத்தை
 அடையாத பாலனும் சூரனுமாகிய அபிமன்யு, ஒருவன்
 மகாரதர்கள். அநேகர்கள் சேர்ந்து கொன்றதும், அபி
 மன்யுவதத்தினாற் கோபங்கொண்ட அரஜுனன் புத்தத்தில் ஏழு
 அடிகள் ஹிணிகளைக்கொண்டு ஜயதிரதராஜனையும் கொன்ற
 தும், சிறந்த கைகளுள்ள பீமனும் பெருந்தேராளியாகிய ஸாத்
 யுகியும் தாமராஜரின் ஆஜனாபிஸை அரஜுனனின் தேடுவதற்
 காகத் தேவாக்களாலும் கலகமுடிபுரத் தெளரவுதேனியில் பரவே
 சித்ததும், ஸமசபதகாக்களில் மிஞ்சியவர்களுக்கும் புத்தத்தில் மிச்ச
 மில்லாமற் செய்ததும் சொல்லப்பட்டன. அரஜுனன் சேனை
 விட்டு வெளியேபெரிய மகாதமாககளும்கூட வீராதருமாகிய ஒன்பது
 கோடி ஸமசபதகாக்களை யமனவீட்டுக்கு அனுப்பினதும், சுறக்கள்
 னாற் சண்டையெய்கிற திருதராஷ்டிரபுத்திரர்களும், புத்தத்தில்
 விசித்திரமாகச் சண்டையெய்யும் நாராயணர்களுள்ளும் சொல்லப்
 பட்ட கோபாலர்களும், அலமபுஸனும், புருதாபுலும், வீரனாகிய
 ஜலஸந்தனும், ஷௌம்யத்ததியும், வீரரூபனும், மகாரதனாகிய துரு
 பதனும், கடோதகசனமுதலான மற்றவர்களும், கொல்லப்பட்ட
 டார்களென்பதும் துரோணபாவத்தில் சொல்லப்பட்டன. துரோ
 ணன் புத்தத்திற் கொல்லப்பட்டபோது, அருவத்தாடாமலும்
 கோபங்கொண்டவராகி உக்கிரமான நாராயணஸ்தரத்தைப் பிசு
 யோகித்ததும், ஆக்கினையமென்பதாகிய உத்தமமான சூரதிர
 மாகாதமியம் சொல்லதும், வியாஸருடைய வரவும், கிருஷ்ணா

ஆளுநர்களின் முகிமைபும சொல்லப்படடன், இது மஹாபார்த்தில், சிறந்ததாகிய ஏழாவது பாவமெனவும் சொல்லப்படுகிறது. எனறும் ஸ்ரீதபுராணிகளே பரமரூபிகளாயிருத்தலால், இந்தப் பாவத்தினு் பெருமை நன்குவிளங்கும்.

‘கீழ்போ நிகழும்போது, மீட்டப்பாடான சமயங்களில், இருதிருத்துவீரர்களும் மந்திராலோசனைசெய்வதும் சமயங்களுக்கு ஏற்றபடி காரியங்களை நிச்சயித்து நடத்துவதும் அவர்வாக்குநடைய வீரவாதங்களும் வீரச்செயல்களும், ஸ்ரீலாபங்களும் ஒருவரை யொருவர் புகழ்தலும் இகழ்தலும் நேரில் அனுபவிப்பதுபோல மனத்தில், பதிபுமபடி மிகவும் அழகாகக் கூறப்பெற்றுள்ளன

புத்தகங்களைப் பிரான பாண்டவாசனாகாகத் தூதுசென்றனென்றும் பிரதிஜைஞ தவறிச் சககரத்தைப் பரயோகித்தானென்றும் சிறப்பித்தது கூறுவா அவை, முறையே, அவனுடைய அரசரிமைக்கும் நிராகுச ஸ்வாதந்திரியமுடைமைக்கும் பொருத்தமானவை ஆனால், பதினான்காவது நாடேபோரில், ஸ்வாயாஸ்தமனத்திறகுளையுதரத்தனைக் கொல்லவேண்டும், சூரியன் மேற்கே சாய்ந்துவிட்டான், அராஜுனனுடைய குதிரைகள் களைப்படைந்து நடக்கச் சக்தியற்றவைகளாயின, அப்போது அராஜுனனுடைய நாக்கப் பட்ட தடாகத்தில் குதிரைகளுக்குத் தண்ணீர் கரடிக் களைப் பாற்றித் தேயத்துப் புனைகளுக்கரசு சிகிதனைச் செய்து அவைகளை மனுவில் புரளவிட்டுத் தேறிற்றுட்டி அராஜுனனைத் தேரிலேற்றிக் கொண்டு அதிவேகமாகத் தேரைச்செலுத்தினுனென்பதே அவனுடைய அடியார்க்கெனியனாதனமையை நன்கு வெளியிடுவது அவனுடைய ஆஸிரிதரக்கூண் முதலிய பல கலயாணகுணங்கள் வெளிப்பாவது இந்தப் பாவத்திலேதான் கொள்கை வேறுபாடுபற்றிப் பனைமை கூடாதென்பதை விளக்கும், கிருஷ்ணராஜுனர்கள் எல்லா றும்சென்றுமீண்டதும், வியாஸர் அஸ்வத்தாமாவுக்கும் அராஜுனனுக்கும் சந்தேகம் தெளிவித்ததுமாகிய சில ரகசியங்கள் வெளிப்பாவதும் இந்தப் பாவத்தினாலேதான்; இந்தப் பாவத்தின் சிறப்பியல்புகளையெல்லாம் தனித்தனி எழுதப்புகின் மிக விரியுமா தால் இம்மட்டோடே நிறுத்துகிறேன்

இந்தப் பாவித்தையும் மற்ற யுத்த பாவங்களையும் மொழி
பயாத்து உதவிய கவிசிகாமணி, ஸாரஸவதஸாரசூனா, பூர்வாஜா

T-V ஸ்டீரிவாஸர்சாரியா ஸ்வாமியின் உடைய தகுதியையும் பேசுபவர்களுடைய பற்றிப் பீஷம்பாவத்தின் முக்கியத்தில் விவரமாகத் தெரிவித்துள்ளேன். பலநாள் மிகவும் கிரமப்பட்டு வேலை செய்த தின பயனாக இந்தப் பாவம் பூர்த்தியாகி வெளிவந்ததையே பார்க்கும்பொழுது, 'வயாவும் வருத்தமும் ஈனறக்கால்' நோவும், கவாஅன் மதற்கண்டு தாய் மறந்தாங்கு' தமது கிரமங்களை யெல்லாம் மறந்து அவர்கள் பரமசந்தோஷத்தை அடைவார்கள்.

ஸ்டீர் மஹாபாரதத்திற்குச் சரியான தமிழ் மொழிபெயர்ப்பு இதுவரை இல்லாமையால், இது வெளிவந்தபோது, இதனை விரும பிப்பிச்சிக் தெரிந்தவர்கள் மிகவும் முக்கியமானவர்கள் திருப்பனந்தாள ஆதினத் தலைவர்களாயிருந்த மஹா கனம் பொருந்திய ஸ்டீர் ஸ்டீர் காசிவாஸி, சோமசுந்தரத் தம்பிரானவர்கள் சில ஸஞ்சிகைகளைத் தொடர்ச்சியாகப் படிக்கத்தொடங்கினவுடன், அவர்களுக்கு இதில் மிகக் சுவை உண்டாயிற்று ரயிலில் யாததிரை செய்யும்பொழுதும் பலலக்கில் சுவாரிசெய்யும்பொழுதும் மறநேரங்களிலும், அவர்கள் இந்த மஹாபாரதத்தையே படித்துக்கொண்டிருப்பார்கள், யாரிடத்தும் இதனை பெருமையையே பாராட்டிக் கூறிக் கொண்டிருப்பார்கள், ஸஞ்சிகைகள் விலை வெளிவரவேண்டுமென்று நேரிலும் கடிதமூலமாகவும் என்னை அடிக்கடி தூண்டு வார்கள், வெயிலிடுக்கி கோடைக்காலத்தில் நீள்கிரியில் வலித்தால் வேலை மிக விளைவாக நடக்குமென்று வற்புறுத்திக் கூறி, நானும் எனக்கு உதவியாக வேலை செய்வவர்களுடைய சில வருஷங்களில் அங்கேபோய் வலிக்கும்படி வேண்டிய வெள்காயங்கள் செய்வித்தார்கள் மஹாபாரதம் பூர்த்தியானால் வட மொழியிலுள்ள பதினெண் புராணங்களையும் இந்தமாதிரியே தமிழில் வசனமாக மொழிபெயர்த்து வெளியிடத்தக்க ஏற்பாடு செய்வதாக அவர்கள் சில பெரியோர்களிடத்துப் பலமுறை வெளியிட்டதுண்டு இந்தப் பாவம் வெளிவருகையில் அவர்கள் படித்த ஆனந்தப்பதற்கிலையே என்னும் வருத்தம் எனக்கு மிகுதியாயிருக்கிறது. அவர்களுக்குப்பின் அந்த ஸ்தானத்திற்கு வந்த மஹாகனம் பொருந்திய ஸ்டீர் ஸ்டீர் காசிவாஸி - சொக்கலிங்கத் தம்பிரானவர்கள் தமக்கு முன்னிருந்தவர்களுடைய இந்த மஹாபாரதத்தில் அதிக அபிமானம் வைத்திருந்ததை நேரில் பார்த்தவா

ளாதலால் அவர்களைப்போலவே இதனை ஆதரித்துவந்தார்கள். இவர்கள் ஆதரித்த விவரத்தைப் பின்னாகக் காண்பாவதனை முகவுரையில் கூறுவேன்.

அவர்களுக்குப்பின், 'இப்பொழுது ஷே' ஆதினத் தலைவர்களா யிருப்பவர்களும், வடமொழி தென்கொழிகளில் சிறந்தபாணடித் தயமுடையவர்களும் இளமை தொடங்கி என்னிடத்து மிகக் அன்பு டையவர்களான மஹாகனம் பொருந்திய ஸ்ரீலக்ஷ்மி காசிவாஸி சொக்கலிங்கத் தம்பிரானவர்களும், அவர்களால் ஷே' ஆதினத் திறகு இளவரசாக நியமிக்கப் பெற்றிருப்பவர்களும் சூரு'பணி விடையில் 'தலைநின்று' ஷே' ஆதினக் காரியங்களை நிரவகித்து நடத்து பவர்களும் திருவிடைமருதூரப் புராணம் கோடசசுவரக கோவை தஞ்சைப் பெருவுடையாரால் முதலிய பல அரிய நூல்களையும் சிறந்த பல தனிப்பாடல்களையும் இயற்றியும் திருவாசகத்தை முதலமுதலில் அச்சிட்டு வெளியிட்டும் சென்னை பரவியெனவி காலேஜிலும் தஞ்சை ஸம்ஸ்தானத்திலும் தமிழ்ப் பண்டிதரா யிருந்தும் புகழ்பெற்று விளங்கிய கொட்டையூர் ஸ்ரீமத் சிவக் கொழுந்து தேசிகரவர்கள் மீரபில் தோன்றியவர்களுமான மஹா கனம் பொருந்திய ஸ்ரீலக்ஷ்மி காசிவாஸி* சாமிநாதத் தம்பிரானவா களும், தங்கள் ஆதினத்தில் பரம்பரையாகவருகிற வழக்கப்படி, மஹாபாரத விஷயத்தில் மிகக் அபிமானத்தைச் செலுத்தி ஆத ரித்து வருகிறார்கள் இதுவரையில் வெளிவராத அரிய பெரிய பலவிஷயங்கள் தமிழில் வெளிவருதற்குக் காரணமான இந்தத் தமிழ் மஹாபாரதம் பூர்த்தியாவதற்கு வேண்டிய ஸௌகரியங்க ளைச் செய்து ஆதரித்துவருகிற திருப்பனந்தாள ஆதினத் தலைவா களுக்குத் தமிழ் உலகம் நன்றிபாராட்டக் கடமையுற்றிருக்கிறது தக்க சமயங்களில் இந்த ஆதினத்தின் உகலி கிடைத்திராவிட டால் இந்த மஹாபாரத கைங்கரியத்தை இந்தமட்டிலாவது நான் நடத்திவருகிறேனென

இந்த நற்காரியம், தக்க உதவியில்லாமையால், நான் என் னியப்படி விரைவில் நடைபெறாமலிருப்பதைப்பற்றி ஸஞ்சிசைகளி லும் ஸமாசார பத்திரிகைகளிலும் பலமுறை தெரிவித்துக்கொண்

* இவர்கள் இப்பொழுது அந்த ஆதினத் தலைவர்களாக இருந்து கலவி வளாச்சிக் கு வேண்டிய பல உதவிகளைப் புரிந்து வருகிறார்கள்

முருக்கிறேன மிகத் செல்வர்களும் புநீ மஹாபாரத ஸஞ்சிகை
ககோப பலவருஷங்களாகவிரும்பி. வாங்கிக்கொண்டிருப்பவர்களு
மான பலகனவான்கள் விசேஷ உதவிகளைச் செய்து ஆதாரியாவிட
டாலும் வாங்கிக்கொண்ட புஷ்பகங்களின் விலையையாவது
கொடாமலிருப்பதை நினைத்தும் போது எனக்கு மனனாகும் மிக்க
குறைகின்றது இதனைப் பார்த்ததறிதாவது, மேற்கூறிய கனவுகள்
கள் தங்கள் கடிமையைச் செலுத்துவார்களானால் புதியபுது
சிகைகள் வெளிவருதற்குப் பேருதவியாகும் அவர்கள் செய்யும்
உதவியை நான் என்னும் மறவேன

மறப்பாவங்களையும் விரைவில் வெளியிடுதல் விரும்பினான்
சிலகாலமாகச் சென்னையில் வந்து வலிசெய்துள்ளான் எனனுடைய
விருப்பத்தை நிறைவேற்றியிருந்தமையினால் மவல்ல-ஸாவேஸ்வர
னுடைய திருவிடி ததாமரைகளை எப்பொழுதும் சிந்தித்துக்கொண்
முருக்கிறேன

முடிவாபுரா, சென்னை இறுதனம்
15-1-1932 ம. வீ. இராமா அனந்தசாரியன்.

சென்னை 15-1-1932
முடிவாபுரா, சென்னை இறுதனம்
15-1-1932 ம. வீ. இராமா அனந்தசாரியன்.

ஸ்ரீ :
ஸ்ரீ மஹாபாரதம்
து ரோ ண ப ர் வ ம்.

விஷயஸூசிகை

துரோணபிஷேகபாவம்

அத்யாயம்	பக்கம்
1 கடவுள் வாழ்த்து ஜனமேஜயா திருதராஷ்டிரன் முதலியோரின் செயல்கை கேட்க, வைசம்பாயனா சொல்லத் தொடங்கியது திருதராஷ்டிரன் வினவியதும், ஸ்ருசயன் சொல்லத் தொடங்கியதும் காணன் பததுநாள போசெய்யாமலிருந்தது காணன் சபதம்	1 1 2 4 4
2 பீஷ்மரின் உயாருணங்களை காணன் பரதிஜ்ஞஞ்செய்து புறப்பட்டது	6 7- 10
3 காணன் பீஷ்மரை வணங்கிப் போருக்கு அனுமதி கேட்டது	11- 13
4 பீஷ்மா காணனுக்கு அனுமதியளித்ததும், அவன் புத்தகங்களுக்கு மீண்டதும்	13- 14
5 துரியோதனன் காணனுடன் ஆலோசித்ததும், காணன் துரோணரையே சேர்ப்பதற்காக வேண்டினதும்	14- 16
6 துரியோதனன் துரோணரை வேண்டியாக வேண்டினது	16- 17
7 துரோணா வேர்ப்பதியானது துரோணருடைய புத்தவருணனை	18 21- 22
8 துரோணருடைய பராகரமும் மரணமும் (சுருக்கம்)	22- 25
9 திருதராஷ்டிரன் துரோணரது குணங்களைச் சொல்லித் துக்கித்தது	26- 30
10 திருதராஷ்டிரன் மயக்கமுற்றதும், தாதிகளை தெளிவித் ததும் திருதராஷ்டிரன் ஸ்ருசயனைப் போரைக்கூற ஏவியது	30- 31 31- 36
11 திருதராஷ்டிரன் கிருஷ்ணபராகரமத்தைக் கூறியது	37- 40
12 துரியோதனன் தாமபுத்திரரை உயிரோடு பிடித்துத் தருமபி. துரோணரை வேண்டினது துரோணா அராஜுனனிலலாத ஸமயத்தில தாமபுத்திர ரைப் பிடிப்பதாகப் பிரதிஜ்ஞஞ்செய்தது	41- 43 43- 44

அத்யாயம்

பக்கம்

துரியோதனன துரோணருடைய பிரதிஜனையை
வெளியிட்டது

44

13 தாமபுதர, ப்யந்ததும், அர்ஜுனன தேற்றியதும்
போர்தொடங்கியதும், துரோணரது பராகரமும்

45

45- 46

14 தவந்தவயுத்தம்

48- 50

அபிமனயுவீன பராகரமம்

51- 52

15 பீமன கதாயுத்தத்தில சலயனைத் தோற்கடித்தது

54- 55

16 வீருஷ்ணேனனுகும் சதானீகனுகும் யுத்தம்

57- 58

துரோணர் யுதிஷ்டிரரைப் பிடிக்க முயன்றதும்,

அர்ஜுனன தடுத்ததும்

59- 60

பாஞ்சாலயரான வியாக்கிரதத்தன வரிமமேனன இவா
களின வதம்

61

ஸம்சபத்கவத பாவம்

17 துரோணர் யுதிஷ்டிரரைப் பிடிக்க உபாயங்கூறியது
ஸுசாமா தானே அர்ஜுனனை எதிர்ப்பதாகக் கூறி
வீரர்களோடு பிரதிஜனையெய்து அர்ஜுனனை
எதிர்த்தது

63

63- 64

ஸம்சபதர்களின் பிரதிஜனையு

65

அர்ஜுனன ஸத்யஜிததை யுதிஷ்டிரரைக் காக்க ஏலி,

தான ஸம்சபதர்களை எதிர்த்தது

66

18-19 அர்ஜுனனுகும் ஸம்சபதர்களுக்கும் யுத்தம்

67- 70

துரோணர் யுதிஷ்டிரரைப் பிடிக்கவந்தது

73

20 ஸங்குலயுத்தம்

75- 76

21 வீருகன (=பாஞ்சாலயன) வதம்

80

ஸத்யஜிதது வதம்

80

சதானீகன வதம்

80

தருடேனன வதம்

82

கேஹன வதம்

82

வஸுதானன (=பாஞ்சாலயன) வதம்

83

கூதரதேவன வதம்

83

பாஞ்சாலயன வதம்

83

ஸுசிதரன வதம்

83

22 துரியோதனன, துரோணர் பராகரமத்தனுகு மகிழ்ந்து
பாண்டவர்களை அவமதித்தது

85

காணன, பாண்டவர்களை அவமதிக்கத்தகாதென்று

அவர்களைப் புகழ்ந்து கூறியது

85- 86

23 போரிலவந்ததோர்க்குதிரை, கொடி, வில முதலியவற்றை
வாணித்தது

87- 90

24 திருத்ராஷ்டிரன தனபுத்திரர்களைப்பற்றித் துக்கித்து
ஸஞ்சயனைப் போரைக்கூறக் கட்டளையிட்டது

96- 97

அத்யாயம்	பக்கம்
25 துவநதுவ யுத்தவாணனை	98-103
26 அங்கன (஁மலேச்ச ராஜன) வதம	104
பகதததன பராகரமம்	104-108
ருசிபாவாவினவதம	107
27 அாஜுன்ன ஸமசபதகாகளைக கொனறது	108-111
28 அாஜுன்ன ஸுசரமாவை எதிர்த்து அவன தம்பியைக கொனறது	111-112
அாஜுன்ன பகதததனை எதிர்த்தது	112-113
29 பகதததன நாராயணஸ்திரம பெற்ற வரலாறு	115-117
பகததத வதம	118
30 அாஜுன்னுடைய யுத்தததை வாணிததது	118-122
விருஷகன், அசலன இவாகளின வதம	119
31 நீலனவதம	124
32 ஸயகுலயுத்தம	124-131
(காண ஸகோதராகளான) சதருஞ்சயன விபாடன இவாகளின வதம	120
சந்திரவாமா பிருஹதததரன இவாகளின வதம	129
அபிமனயுவத பாவம்	
33 யுதிஷ்டிரரைப பிடிபாமையால துரியோதனன வருநதி யதம, தரோணா ஒரு மஹாரதனைக கொலவதாகப பிரதிஜ்ஞை செயததம, அபிமனயுவதச சுருக்கமும்	182-183
34 துரோணா பதமவியூகம் வகுத்தது	185-186
35 யுதிஷ்டிரா அபிமனயுவைப பதமவயூகத்தை உடைக்க எவியது	137-138
36 அபிமனயுவின் யுத்தவாணனை	139-143
37-38 அபிமனயுவின் பராகரமவாணனை	144-148
அரமகன வதம	145
ஸுஷேணன, திராககலோசனன, குண்டபேதி இவாகளின தோலவி	145-146
சலயன தோலவி	146
சலயஸுஹோதரன வதம	147
39 துசசாஸன்னும் அபிமனயுவும் ஒருவரை ஒருவர் எதிர்த்தது	151
40 அபிமனயு காணனையும் துசசாஸன்னையும் வென்றது	151-154
41 அபிமனயுவின் பராகரமம்	155-157
காணஸகோதரன வதம	155
42 அபிமனயுவைத தொடர்ந்த யுதிஷ்டிராமுதலியோரை ஜயதரதன தடுத்தது	157-158
ஜயதரதன வரமபெற்ற வரலாறு	158-159

அக்யாயம்

பக்கம்

- 43 ஜயதரதன விபூகத்திலிருந்த வழியை மறைத்துப் பாண்டவர்களைத் தடுத்தது 160-161
- 44 அபிமனயுவீன பராகரமம் 161-162
வஸாதீயன வதம் 162
- 45 ருகமரதன வதம் 164
துரியோதனன தோற்றேடியது 165
- 46 ஸம்மணன வதம் 167
கராத்புதரன வதம் 168
- 47 பிருததாரகன வதம் 169
பிருஹதபலன வதம் 170
- 48 காணனுடைய மந்திரிகள் அறுவரினவதம் 171
அபரவகேதுவின் வதம் 171
சத்ருஞ்சயன, சாதிரகேது, மேகவேகன, ஸுவாசசஸ, ஸூரியபாஸன இவர்களின் வதம் 171
துரோணா முதலிய அறுவா அபிமனயுவைத் தோழத வியவற்றை இழக்கச்செய்தது 178
- 49 காளிகேயன வதம் 174
அபிமனயுவின் வதம் 175
அபிமனயுவின் போரக்கனம் 176
- 50 அபிமனயுவின் போரக்கனம் 179
- 51 யுதிஷ்டிரா அபிமனயுவைப்பற்றித் துக்கித்துப் புலம்பியது 180-181
- 52-53-54-வியாஸா அகமபன்னகதையை யுதிஷ்டிரருக்குச் சொல்லத் தொடங்கியது 183
நாரதா மிருததியுவின்வரலாற்றைச் சொல்லத்தொடங்கியது 185
பிரமமருதர ஸமவாதமும் மிருதயுவின் படைப்பும 186-187
பிரமமாவுக்கும் மிருதயுவுக்கும் ஸமவாதம் 188-190
மிருதயுவின் தவம் 189-190
யமன், வியாதி, லோப முதலியன மிருதயுவுக்குத் துணையானது 191
அகமபன்ன தேறுதலடைந்தது 193
- 55 வியாஸா யுதிஷ்டிரருக்குப் பதினாறு அரசர்களின் கதையைச் சொல்லத்தொடங்கியது 194
நாரத பாவதா ஒருவரை ஒருவர் சபித்தது 195-196
தாரலக்ஷணம் 195
ஸவாணஷ்டலீயின் பிறப்பும் இறப்பும் 196-197
நாரதா ஸருஞ்சயனைத் தேற்றுகற்காக்குகூறிய மருததன கதை 197-198

அத்யாயம்.

பக்கம்.

56 ஸுஹோதரன கதை	199-200
57 அங்கன கதை	200-201
58 சிபியின் கதை	202-203
59 ஸ்ரீராமா கதை	203-206
60 பகீரதன் கதை	206-207
61 திலீபன் கதை	208-209
62 மாந்தாதாலின் கதை	209-211
63 யயாதியின் கதை	211-212
64 அம்பரீஷன் கதை	212-214
65 சசிபிரதுவின் கதை	214-215
66 கயன் கதை	215-217
67 ராஜிதேவன் கதை	217-219
68 பரதன் கதை	219-220
69 பிருதுவின் கதை	221-225
70 பரசராமா கதை	225-227
71 ஸருஞ்சயன் கேறியதும், நாரதர் ஸ்வாணஷ்டலியை மறபடி எழுப்பிக் கொடுத்ததும் வியாஸா யுதிஷ்டிரரைத் தேற்றிச் சென்றது	228 229-230
பிரதிஜ்ஞாபாவம்	
72 அரஜுனன் அபிமன்யுவப்பற்றிப் புலம்பியது லாஸுதேவா அரஜுனனைத் தேற்றியது அரஜுனன், அபிமன்யுவின் மரணத்தை விரிவாகச் சொல்லும்படி கேட்டது	232-236 236-237 237-238
73 யுதிஷ்டிரா அபிமன்யுவின் வத்ததை நடந்தபடி அரஜுன னுக்குக் கூறியது அரஜுனன் ஜயதரதனைக் கொல்வதாகச் சபதம் செய தது	238-240 240-243
74 ஜயதரதன் அரஜுனன் பிரதிஜ்ஞையைக் கேட்டுப் பயந தது துரியோதனனும் துரோணரும் ஜயதரதனைத் தேற்றியது	244-245 245-246
75 துரோணாமுதலியோரா ஜயதரதனைக் காக்கச் சபதஞ் செய்தது முதலியவற்றைக் கிருஷ்ணன் அரஜுன னுக்குக் கூறியது ஜயதரதன் பயந்தது	247-249 248
76 அரஜுனன் தன் வல்லமையைக் கிருஷ்ணனிடம் கூறி யது யாராயரிடத்தில் எது எது நிச்சயமென்பது	249-251 251
77 பாசறையில் உறபாதங்கள் தோன்றியது கிருஷ்ணன் ஸுபதரைக்குத் தேறுதல் சொல்லியது யாராயர் எவ்வெவ்விதமான பிள்ளையைப் பெறுவரென பது	252 252-254 253
78 ஸுபதரை மிகப் புலம்பியதும், அபிமன்யுவுக்கு நற் கூதியை வேண்டியதும்	254-257

அத்யாயம்.

பக்கம்.

- கிருஷ்ணன் ஸுபதரையைத் தேற்றியது 257-258
- 79 அர்ஜுனன் கிருஷ்ணன்கட்டளைப்படி திரியம்பகருக்குப் பவி போட்டது 258
- கிருஷ்ணன் அர்ஜுனனுக்கு அநுகூலம் செய்யப்போவதாகத் தாருகனிடம் சொல்லியது 260-261
- 80 அர்ஜுனன் ஸவபனத்தில் கிருஷ்ணனோடு கைலாசத் துக்குச் சென்றதும், நுதரரைத் துதித்தும் கிழவித்ததும் 262-267
- 81 அர்ஜுனன் பாசபதாஸதிரம் பெற்று வந்தது 267-269
- 82 யுதிஷ்டிரா ஸநானுதலியன் செய்து ஸபைக்கு வந்ததும், கிருஷ்ணன் வரவும் 270-272
- 83 யுதிஷ்டிரா ஜயதரதனைக் கொல்லமுடியாதென்று ஸந தேகிக்க, கிருஷ்ணன் தேற்றியது 273-275
- 84 அர்ஜுனன் தேரேறியதும், நன்னியித்தங்கள் தோன்றியதும் 276-277
- அர்ஜுனன், தான் ஜயதரதனை எதிராகும்போது யுதிஷ்டிரரைக் காக்கும்படி ஸாதயங்குக் கட்டளையிட்டது 277-278
- ஜயதரதவத்பாவம்
- 85 திருதராஷ்டிரன் துககித்து ஸஞ்சயனை மறுபடியும் போரைக்கூற வலியது 278-282
- 86 ஸஞ்சயன் திருதராஷ்டிரனை நிகதித்துப் போரைக்கூறத் தொடங்கியது 282-284
- 87 துரோணர் சகடவயுகம் வகுத்தது 286-287
- 88 அர்ஜுனன் புத்தபூமியில் பிரவேசித்தது 287-289
- 89 அர்ஜுனனுடைய புத்தவாணனை 290-292
- 90 அர்ஜுனனிடத்தில் துச்சாஸனன் தோற்றது 298-295
- 91 அர்ஜுனன் துரோணரை வேண்டிப் போருக்கு அனுமதி பெற்றது 295-296
- அர்ஜுனன் துரோணருடன் போர்செய்து வீழ்ந்ததில் ஸுழைந்தது 296-298
- 92 ஸருதாயுதன் வரலாறு 302-303
- ஸருதாயுதன் வதம் 303
- ஸுதசயிணன் வதம் 304-305
- 93 (காளிங்கர்களான) ஸருதாயு அஸருதாயு இவர்களின் வதம் 307
- நியுதாயு தீரக்காயு இவர்களின் வதம் 307
- (அம்பஷ்டராஜனான) ஸருதாயுவின் வதம் 311
- 94 துரியோதனன் துரோணரை நிகதித்து ஜயதரதனைப் பற்றி வருங்கியது 311-313
- துரோணர் துரியோதனனை அர்ஜுனனுடன் போர் செய்யச் சொன்னதும், துரியோதனன் அவனை எதிராக யாராலும் இயலாதென்றதும் 313-314

பத்யாயம்	பக்கம்
துரோணா துரியோதனனுக்கு மந்திரத்தோடு கவசம்	
பூட்டி அாஜுன்னிடம் போருக்கனுப்பியது	314-317
சிவகவசத்தின் வரலாறு	315-317
95 துரோணருக்கும் திருஷ்டதபுமன்னுக்கும் யுத்தம்	318-320
அரசர்கள் இருவா இருவா தனித்தனி ஒருவரை ஒருவா எதிர்த்தது	320-321
96 தவநதுவயுத்த வாணனை	322-324
97 துரோணருக்கும் திருஷ்டதபுமன்னுக்கும் யுத்தம்	321-327
98 துரோணருக்கும் ஸாதயகிக்கும் யுத்தம்	327-331
ஸாதயகி துரோணருடைய துறநெருவிறகளை அறுத்தது	330
99 அாஜுன்னது ரத்தத்தின் வேகம்	332-333
(அவந்திதேச அரசருமாராகளான) விரதானுவிரதா களின் வதம்	334
அாஜுன்ன, குதிரைகளின் களைப்பை ஆற்றுவதற்காக அம்புகளால் தடாகமும் வீமே அமைத்தது	336-337
100 வாஸுதேவா குதிரைகளைக் களைப்பாற்றித்தேறிப்பூட்ட, அாஜுன்ன தேரேறி ஜயதரத்தை எதிர்த்துச் சென்றது	337-340
101 ஜயதரத்தை எதிர்த்துச்சென்ற அாஜுன்னைத் துரியோ தன்ன தடுத்தது	340-344
102 வாஸுதேவா துரியோதனன்தீமைகளை, அாஜுன்னுக்கு நின்பபூட்டி அவனைக் கொல்ல ஏவியது	344-346
துரியோதனன் வீரவாதம் பேசியது	347
103 அாஜுன்னால் துரியோதனன் தோல்வியடைந்தது	347-350
104 அாஜுன்ன, பூரிபரவஸமுதலிய எணமரோடு-பேரூ-புரிந்தது	352-354
105 தோக்கொடிகளின் வாணனை	355-357
106 துரோணருக்கும் யுதிஷ்டிரருக்கும் யுத்தம்	359-361
107 கூடமதூரத்தின் வதம்	362
வீரதனவாலின் வதம்	362-363
நிரமித்திரன் வதம்	363
வியாகரத்ததன் (= மாகதராஜகுமாரன்) வதம்	363-364
108 சலன் வதம்	365
பீமஸேனன் அலம்புஸனை வென்றது	366-367
109 கடோதகசன் அலம்புஸனைக் கொன்றது	368-373
110 யுதிஷ்டிரா பாருசஜனயத்தின் ஒலியைமட்டும் கேட்டு ஐயமுற்று அாஜுன்னுடைய நிலைமையை அறிந்த வருமபடி ஸாதயகியை ஏவியது	377-382
111 ஸாதயகி தான் அாஜுன்னால் யுதிஷ்டிரரைக் காக்க நியமிக்கப்பெற்றிருப்பதாகக் கூறியது	382-385

- யுதிஷ்டிரா தமக்கு வேறு காப்புளதென்று கூறி ஸாதய
கியை அராஜுனனைக் காததற்குச் செல்ல ஏவியது 385-38
- 112 ஸாதயகி யுதிஷ்டிராருக்குப் பல ஜாகரதை சொல்லி
அவரைக் காககப் பீமனைவைத்தது தான் அராஜுன
னைக் காணச் சென்றது 387-39
- 113 ஸாதயகி அராஜுனனிடம் செல்லுகையில் கிருதவா
மாவோடு போராடிநிதது 397-39
- 114 கிருதராஷ்டிரன் தன் சேனைகளின் தோல்வியைக்
கேட்டுத் துக்கித்தது 399-40
- ஸஞ்சயன் கிருதராஷ்டிரனை நிரித்தது, கிருதவாமா
பாண்டவர்களை வென்றதைக் கூறியது 403-40
- 115 ஜலசந்தன் வதம் 411
- 116 ஸாதயகி துரியோதனனையும் கிருதவாமாவையும்
வென்றது 412-41
- 117 ஸாதயகியின் பராகரமவாணனையும் துரோணா
தோல்வியும் 416-41
- 118 ஸுதாசனன் வதம் 420
- 119 ஸாதயகியும் அவன் ஸாரதியும் பேசிக்கொண்டது
ஸாதயகியின் பராகரமவாணனை 421-42
- 120-121 ஸாதயகியின் யுத்தவாணனை 426-48
- 122 துரோணா, பயந்தோடிய துச்சாஸனனை நிரித்தது
வீரகேதுவின் வதம் 484-48
- சிதரகேது, ஸுதனவா, சிதரவாமா, சிதராதன்
இவர்களின் வதம் ... 438
- துரோணருக்கும் கிருஷ்டத்யுமனனுக்கும் யுத்தமும்
துரோணரது வெற்றியும் 438-44
- 123 ஸாதயகி துச்சாஸனனை வென்றது 440-44
- 124 ஸங்குலயுத்தம் 443-44
- 125 துரோணரது பராகரம வாணனை 447-45
- பிருஹதக்ஷதரன் வதம் 449
- கிருஷ்டகேது அவ்ன்குமாரன் இவர்களின் வதம் 450
- ஜராஸந்த குமாரன் வதம் 451
- க்ஷதரதர்மாவின் வதம் 452
- சேகிதானன் தோல்வி 453
- 126 யுதிஷ்டிரா, அராஜுனன் ஸாதயகி இருவரின் கிலைமை
யையும் அறிதற்குப் பீமனை ஏவியது 455-45
- 127 பீமன் யுதிஷ்டிரரைக் காககும்படி கிருஷ்டத்யுமனனை
வைத்தது தான் அராஜுனனிடம் சென்றது 458-46
- குண்டபேதி, ஸுஷேணன், தீரககநேதரன் இவர்களின்
வதம் 461

தீயாயம்	பக்கம்
பிருந்தாரகன (=கிருந்தாஷ்டிர புதரன) வதம	461
அபயன, ரௌதரகாமா, தூவிமோசன்ன இவர்களின் வதம	461
விந்தானுவிந்தா, ஸுவாமா இவர்களின் வதம	461
ஸுதாசன்ன வதம	461
பீமன துரோணரது தேரை அழிகததம, துரோணர தோற்றதம	462-468
28 பீமன துரோணருடைய எட்டுத்தோகளை நொறுகியது	465
பீமன அரஜுனனைக்கண்டு காலிகததம யுகிஷ்டிரா கேட்டு மகிழ்ந்ததம	465-466
29 பீமனால் காணன தோலவியடைந்தது	468-471
துச்சலன வதம	471
30 துரோணருக்கும் துரியோகன்னுக்கும் ஸமவாதம	472-478
துரியோதனன யுத்தம	474-475
31 பீமன காணனை வென்றது	477-480
32-183 பீமனுக்கும் காணனுக்கும் யுகதம	480-487
தூஜயன வதம	487
34 தூமுகன வதம	488
காணன பீமனுக்குத் தோற்றேடியது	489
35 தூமாஷ்ணன, துஸஸஹன, தூமநன, தூததரன, ஜயன இவர்களின் வதம	492
36 சிதரன, உபசிதரன, சிதராஷ்ண, சாருசிதரன, சராஸன்ன, சிதராயுதன, சிதரவாமா இவர்களின் வதம	494
37 சதருஞ்சயன, சதருஸஹன, சிதரகன, சிதராயுதன, தருடன், சிதரஸேனன, விகாணன இவர்களின் வதம	498
விகாணனைப்பற்றிப் பீமன துககித்தது	498-499
38-189 பீமனுக்கும் காணனுக்கும் யுத்தம	501-511
போரககளத்தின் வாணனை	502
பீமன காணனுடைய பல விறகளை அறுத்தது	504
காணனும் பீமனும் ஒருவரை ஒருவர் நிக்நித்தது	510-511
40 அலம்புஸராஜன வதம	515
41 ஸாதயகி அரஜுனனைக் கண்டது	517
கிருஷ்ணாரஜுனாகள ஸாதயகியைப்பற்றிப் பேசிக் கொண்டது	517-519
42 பூரிஸ்ராவலின் வீரவாதமும், ஸாதயகியின் மறுமொழியும்	519-520
ஸாதயகிக்கும் பூரிஸ்ராவஸுக்கும் யுத்தம	520-525
அரஜுனன பூரிஸ்ராவலின் கையை அறுத்தது	526
43 பூரிஸ்ராவஸ அரஜுனனை நிக்நித்ததும், அரஜுனன மறு மொழியும்	526-529

அந்நியாயம்.

பக்க

- யார யாரை அழிக்கலாகாதென்பது 527-
- பூரிஸரவஸ பிராயோபவேசஞ் செய்தது 529
- பூரிஸரவஸின் வதம் 531
- 144 ஸாதயகிக்ருப பூரிஸரவஸினாலே அவமானம் நோந்த
தற்குக் காரணமும், யாதவாகளுடைய பெருமையும் 534-5
- 145 கிருஷ்ணனுக்கும் அர்ஜுனனுக்கும் ஸமவாதம் 536-5
- காணனுக்கும் ஸாதயகிக்ரும யுத்தம் 539-5
- 146 பீமன் தன்னைக் காணான் நிக்நிபபதை அர்ஜுனனுக்குக்
கூறியது 542-5
- அர்ஜுனன் காணனை இகழ்ந்தது அவன் குமாரனைக்
கொல்வதாகப் பிரதிஜ্ঞைஞ்செய்தது 543-5
- காணனும் துரியோதனனும் பேசிக்கொண்டது 544-5
- ஸங்குல்யுத்தம் 546-5
- 147 அர்ஜுனன் பகைவரைவென்று ஜயதரதனோடு போர்
புரிந்தது 551-5
- கிருஷ்ணன் இருளை உண்டுபண்ணியதும், ஜயதரதன்
வெளிப்பட்டதும் 557
- அர்ஜுனன் ஜயதரதனதலையை அறுத்ததும், கிருஷ்
ணன் அதனைக் கீழே வீழ்த்தலாகாதென்று சொல்ல
அர்ஜுனன் காரணங்கேட்டதும் 557-5
- 148 கிருஷ்ணன் ஜயதரதன் வரலாறு கூறியது 558-5
- அர்ஜுனன் ஜயதரதனதலையை விருத்தகூடதானமடி
யில் வீழ்த்தியதும், விருத்தகூடதானதலை வெடித்ததும் 560
- 149 கிருபா மூர்ச்சையடைய அர்ஜுனன் துகித்தது 563-5
- கிருஷ்ணன் அர்ஜுனனுக்குப் போரக்களத்தைக்
காண்பித்தது 565-5
- கிருஷ்ணர்ஜுனா யுதிஷ்டிரரிடம் வந்து ஜயதரதவத்த
தைக் கூறியதும், பீமன் முதலியோர் வந்ததும் 567
- 150 யுதிஷ்டிரா தமமை வணங்கிய கிருஷ்ணன் முதலி
யோரைத் தழுவியதும், கிருஷ்ணனும் யுதிஷ்டிரரும்
பேசிக்கொண்டதும் 567-5
- 151 துரியோதனன் ஸைந்தவவத்ததால் வருந்தித் துரோண
ரிடம் சென்று தன்னை இகழ்ந்தது துகித்தது 573-5
- 152 துரோணா துரியோதனனை நிக்நித்துப் போருக்குச்
சென்றது 576-5
- 153 துரியோதனன் ஜயதரதவத்ததுக்குத் துரோணருடைய
உதாஸினமே காரணமென்றதும், காணன் அதருஷ்
டமே காரணமென்றதும் .. 579-5
- தெய்வமே மேலானதென்பது , . 582

விஷயஸ்வரிகை.

க்க

தீயாயம்.

பக்கம்

கடோதகசுவத பாவம்

- 1 ராததிரியுத்தத தொடககம் 583
- யுதிஷ்டிரா துரியோதனனை வென்றது 586
- 5 துரோண யுத்தவாணனை 588-590
- 6 திருஷ்டத்யுமனன குமாராகளின் வதம் 591
- சிபியின் வதம் 592
- களிகுராஜகுமாரன் வதம் 592
- துருமன (= காணனுக்குத் தம்பி) வதம் 592-593
- ஜயராதன் வதம் 593
- தாமதன் துஷ்காணன் இவர்களின் வதம் 593
- 57 ஸாதயகி ஸோமத்ததனை வென்றது 597
- அஸ்வத்தாமாவுக்கும் கடோதகசனுக்கும் யுத்தமும், 599-609
- அஸ்வத்தாமாவின் பராகாமமும் 601
- அஞ்சனபாவாவின் வதம் 601
- ஸூரதன், சதருஞ்சயன், பலானீகன், ஜயானீகன், 608
- ஜயாஸ்வன் இவர்களின் வதம் 608
- ஸ்ருதன், பிருஷ்டதன், சந்திரஸேனன், குந்திபோஜ 608-609
- குமாரா பதினமா இவர்களின் வதம் 608-609
- 58 ஸோமத்ததன் மயங்கி வீழ்ந்தது 610
- பாஹலீகன் வதம் 610
- நாகத்ததன், தருடரதன், மஹாபாகு, அயோபுஜன், தரு 610-611
- டன், ஸுஹஸ்தன், வீரஜஸ, பிரமாத்ரி, உகரன், அது 610-611
- யாயி இவர்களின் வதம் 610-611
- சகுனியின் ஸஹோதரா எழுவா, சதசந்திரன் இவா 611
- களின் வதம் 611
- கவாஷ்டன், சரபன், வீபு, ஸுபகன், பானுத்ததன் இவா 611
- களின் வதம் 611
- 59 காணன் பாண்டவர்களைக் கொல்வதாகப் பிரதிஜ்ஞை 618-615
- செய்ததும், கிருபா காணனை அவமதித்துக் கூறியதும் 617
- காணன் கிருபரின் நாவை அறுப்பேனென்றது 617
- 60 அஸ்வத்தாமா காணனைக் கொல்லக் கிளம்பியதும், கிரு 618-619
- பரும் துரியோதனனும் தடுத்ததும் 618-619
- காணன் அரஜுனனுக்குத் தோற்றது 623
- துரியோதனன் அஸ்வத்தாமாவைப் போருக்கு ஏவியது 625-626
- 61 அஸ்வத்தாமாவுக்கும் திருஷ்டத்யுமனனுக்கும் யுத்தமும், 627-631
- அஸ்வத்தாமாவின் பராகாமமும் 627-631
- 62 ஸங்குல யுத்தவாணனை 631-632
- 63 ஸோமத்ததன் வதம் 635
- துரோணருக்கும் யுதிஷ்டிராருக்கும் யுத்தம் 635-636

அத்யாயம்.

பக்கம்

- 164 இரண்டு சேனைகளிலும் வீனகருக்கள் ஏற்றியது 638-64
- 165 ஸங்குலபுத்தம் 643
- 166 வீரர்கள் ஒருவரையொருவர் எதிர்த்ததும், யுகிஷ்டிரா
கிருதவாமாவுக்குத் தோற்றதும் 644-64
- 167 பூரியின் வதம் 647
அபரஹததாமா கடோதகசனை வென்றது 649
பீமன் துரியோதனனை வென்றது 651
- 168 காணன் ஸஹதேவனைவென்று பரிஹவித்தது 652-65
சதானீகன் வதம் 653
சலயன் வீராடனை வென்றது 654
அாஜுன்ன அலாபுதனை வென்றது 655
- 169 சதானீகன் சித்ரசேனனை வென்றது 656
வீருஷ்ணேன் துருபதனை வென்றது 657
- 170 நகுலன் சருனியை வென்றது 660
கிருபா சிகண்டியை வென்றது 661
- 171 துருமஸேனன் வதம் 664
- 172 ஸங்குல புத்தம் 668
துரியோதனன் ஸாதயகிக்குத் தோற்றது 669
சருனி அாஜுன்னுக்குத் தோற்றது 670
திருஷ்டதபுமன்ன முதலியோர் விமமநாதம் செய்தது 671-67
- 173 துரோண காணார்களுக்கு ஸாதயகி திருஷ்டதபுமனா
களுடன் புத்தம் 678-67
- 174 திருஷ்டதபுமன்ன காணனுக்குத் தோற்றது 676
அாஜுன்ன காணனோடு போர்புரியக் கருதியதும்,
வாஸுதேவா தடுத்ததும் 677-67
கிருஷ்ணாஜுனாக்களின் கட்டளையால் கடோதகசன்
காணனை எதிர்த்தது 678-68
- 175 அலம்பலன் வதம் 683
கடோதகசன் துரியோதனனுக்குக் காணிகளை வைத்
தது 684
- 176 கடோதகசன் சிறப்பு 685-68
கடோதகசனுக்கும் காணனுக்கும் புத்தம் 686-68
- 177 அலாபுதன் துரியோதனனிடம் அனுமதிபெற்றது
கடோதகசனை எதிர்த்தது 691-69
- 178 பீமனுக்கும் அலாபுதனுக்கும் புத்தம் 697-69
- 179 கடோதகசனுக்கும் அலாபுதனுக்கும் புத்தம் 700-70
அலாபுதன்வதம் 702
- 180 கடோதகசனுக்கும் காணனுக்கும் புத்தம் 703-70
கடோதகசவதம் 708

விஷயஸ்-ஒசிகை.

கூங்

புந்யாயம்

பக்கம்

181 கடோதகசன இறந்ததற்காகப் பாண்டவாகன எல
லோரும் துககிககக கிருஷ்ணன் மடமெ மகிழ்ந்தது
அாஜுன்ன காரணங்கேடக, கிருஷ்ணன் காரணங்
கூறிக காணனைப் புகழ்ந்தது	710
710-713
182 கிருஷ்ணன், ஜராஸநதன் முதலியோரைப் புகழ்ந்தது
அவாகளைத் தாம் முன்னரே உபாயத்தாற் கொன்
றமை கூறியது	713-715
183 திருதராஷ்டிரன், காணன் அாஜுன்னமீது சகதியைப்
பிரயோகியாததன் காரணங் கேட்டதும், ஸஞ்சயன்
கிருஷ்ணனும் ஸாதயகியும் பேசிக் கொண்டதைக்
கூறியதும்	716-720
184 திருதராஷ்டிரன், காணனது சகதி வீணைத்தற்கு வருந்
தியது
தாமபுத்திரா கடோதகசனது உபகாரங்களைக் கூறிக்
துக்கித்தது
தாமபுத்திரா காணனைக் கொல்லப் புறப்பட்டதும், வியா
ஸா தடுத்ததும்	720-721
722-721
721-725

துரோணவதபாவம்

185 துககத்தால நிலைமைதவறின வீராகன் அாஜுன்ன கட
டனையால் உறையகிச் சந்திரோதயத்துககுப்பின் போர்
தொடங்கியது
சந்திரோதய வாணனை	726-730
729
186 துரியோதனன் துரோணரை இகழ்ந்ததும், அவர் அா
ஜுன்னைப் புகழ்ந்ததும் துரியோதனனை இகழ்ந்ததும்
போருக்குப் புறப்பட்டதும்	730-733
187 துருபதன் பேரன்மார் மூவரின் வதம்
துருபதன் வீராடன் இவர்களின் வதம்
பீமன் திருஷ்டதபுமனைத் துணடித் தாலும் துரோ
ணர் படையைத் திரித்தது	735
736
737
188 ஸங்குவுத்தம்
போரக்களம்
நகுலன் துரியோதனனை வென்றது	738-741
741-742
742
189 துரோணர் அாஜுன்ன முதலானவர்களுடைய ஸங்
குவுத்தம்	712-747
190 ஸாதயகி துரியோதனன் முதலானவர்களுடைய ஸங்கு
வுத்தம்
அம்பின் வகைகள்	747-752
748
191 கிருஷ்ணன் துரோணரைக் கொல்ல உபாயங் கூறியது	753

அத்யாயம்

பக்கம்

வஸுதானன வதம

754

விஸ்வாமிதரா முதலியோரோ போரை விமேபடி துரோண
ருகருசு சொல்லியது

755

யுதிஷ்டிரா அஸ்வததாமா இறந்ததாகச் சொல்ல அவ
ரது தோ பூமியைத் தொட்டதும், துரோணா சகதி
குன்றியதும்

756

192 தருஷ்டதபுமன்ன துரோணரைக் கொல்ல முயன்று
அவரால் கவரப்பட்டதும், ஸாதயகி அவனை விடுவித்
ததும்

757-760

துரோணருக்கு அம்புகள் தோற்றமுற்போனது

757 758

193 துரோணருக்கும் திருஷ்டதபுமன்னுக்கும் யுத்தம்

762-763

மீன துரோணரை நிர்தித்ததும், துரோணா ஆயுதங்
களை விட்டுவிட்டு அஸ்வததாமாவைக் குறித்தது அலறி
யதும்

764-765

துரோணா யோகத்தையடைந்தது சரீரத்தைவிட்டதும்,
அவருடைய தேஜோரூபம் வெளிச்சென்றதும், ஸருசு
யன முதலான ஜவா பாரதததும்

765 766

துரோணரின் வதம்

766

நாராயணஸ்தர மோக்ஷபாவம்

194 கௌரவசேனே பயந்தோடியதும், அஸ்வததாமா சேனே
ஓடக் காரணமென்னென்று துரியோதனனைக் கேட்
டதும்

768-771

துரியோதனன வேண்ட, கிருபா துரோணா மரணத்
தை அஸ்வததாமாவுக்குச் சொல்லியது

771-773

195 கிருதராஷ்டிரன் துரோணாவதத்தைக் கேட்டு அஸ்வத்
தாமா என்னசொன்னாரென்று வினவியது

774-775

196 அஸ்வததாமா யுதிஷ்டிரா முதலியோரை நிர்தித்தது
நாராயணஸ்திர வரலாறு கூறிப் பாண்டவர்களைக்
கொல்வதாகப் பிரகிஜ்ஞஞ்செய்தது அந்த அஸ்திரத்தை
வெளியிட்டது

776-779

197. கௌரவர்களின் ஒலியைக்கேட்டுப் பயந்த யுதிஷ்டிரா
சேனையைத் திருப்பிவருபவன் யாரென்று அாஜுன
னைக் கேட்டதும், அாஜுன்ன துரோணவதத்தில
உதாஸீனமாயிருந்ததற்காகத் தங்களை நிர்தித்தது
கொண்டதும்

780-784

198 மீன தனது பலத்தைக் கூறித் தானே அஸ்வததாமா
முதலியோரைக் கொல்வதாகச் சபதஞ்செய்தது

785 787

அத்யாயம்

பக்கம்

- திருஷ்டதபுமன்ன ஸூதரியதாமததைக கூறித தான
துரோணரைக கொன்றது நியாயநதானென்றது 787-789
- 199 ஸாதயகி திருஷ்டதபுமனனை இகழ்ந்ததும், திருஷ்ட
தபுமன்ன ஸாதயகியை இகழ்ந்ததும் 790-793
- ஸாதயகி திருஷ்டதபுமனனைக கொல்லவந்ததும், பீமன
தடுக்க மறுபடியும் எல்லாரும் போருக்கு முயன்றதும் 793-794
- 200 அஸ்வததாமா நாராயணஸ்திரததைப் பிரயோகித்ததும்,
வாஸுதேவா எல்லோரையும் உபாயத்தால் காதத
தும் 796 800
- பீமனமட்டும் அஸ்வததாமாவை எதிர்த்ததும், நாராய
ணஸ்திரம அவன் தலையில் ஜவலித்ததும் 800
- 201 திருஷ்டணாஜுனாகள் பீமனை ஆபுதங்களைப் பிடுங்கி
எறிந்து கீழேயிறக்கிவிட்டதும், நாராயணஸ்திரம
தணிந்ததும் 802
- துரியோதனன் நாராயணஸ்திரததை மறுபடியும் பிர
யோகிக்கச் சொல்லியதும், அஸ்வததாமா அங்குனம்
செய்யின் அது பிரயோகித்தவன்மீதே திருமபுமென்ற
தும் 803
- ஸங்குலபுத்தம் 804-811
- ஸுதாசனன் வதம் 807
- விருத்ததஜதரன் (=பௌரவன்) வதம் 807
- புவராஜன் (=சேகிதேசததரன்) வதம் 807-808
- 202 அஸ்வததாமா ஆகநேயாஸ்திரப் பிரயோகம் செய்ததும்,
அதுவும் வீணாகப்பபட அவர் போக்களம்விட்டுச்
சென்றதும் 813-815
- அஸ்வததாமா தம் ஆபுதங்கள் வீணாவதற்குக் காரணங்
கேட்டதும், வியாஸா திருஷ்டணாஜுனா நாராயண
ரென்று சொல்லியதும் 815-820
- நாராயணா சிவனைத் துதித்து வரம்பெற்றது 818-819
- அஸ்வததாமா போரை நிறுத்தியது 821
- 203 அராஜுன்ன பிறருக்குத் தெரியாமல் தனக்கு அதுகூல்
மாகநின்று போர்புரிபவா யாரென்று வியாஸரைக
கேட்டதும், வியாஸா அவர் பசுபதியென்று சொல்லி
அவா மகிமைகளைக் கூறியதும் 821-834
- சிவனது பல நாமங்களுக்குக் காரணங்கள் 832-833
- சதருதரியமும், அதைப் படித்தல் கேட்டல்களின் பய
னும் 834
- துரோணபாவததைப் படித்தல் கேட்டல்களின் பயன் 834-835

தீருத்தம்

இதன் 764-ம் பக்கம் 36-வது வரியில், 'பாண்ட
வர்களே !' என்பதை, 'பாண்டவர்களிடமிருந்து'
என்று மாற்றிச் சொன்னா.

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீகுஷாயவாஸஸுண்ணை நம:

ஸ்ரீகுஷுஷெவாயநாய நம:

ஸ்ரீ மஹாபாரதம்.

துரோணபர்வம்.

முதலாவது அத்யாயம்

துரோணபீஷ்சபாவம்.

1 நாராயணம் நமஸ்கு நமஸ்கொருகுதி |

ஷெவீம் ஸுஸுஷுதீம் யுஸுஷுதீம் ததொஜய சேஷீரபெசு ||

(பீஷ்மர் விழந்தபிறகு, துர்யோதனனாகியர் என்னசெய்தனரோமீறு

திருதராஷ்டிரன் வினுவியதும், ஸ்தூபயன் யுத்தவீரர்களைக்

காப்பதற்காகக் கண்ணையழைத்ததைக் கூறியதும்,

திருதராஷ்டிரன் கண்ணுடைய விருத்தாந்தத்தை

வினுவியதும்)

ஜனமேஜயா, “பிரமமரிஷியே! ஸ்ரீமானும், பீஷ்மா துரோ

ணா முதலான சதிகாக்களால் மஹாவிலலாளிகளான பாண்டவா

ளைத் தோலியியடையசெய்து ராஜ்யத்தையடைய விருமபுகிற

ராயோதனனைப் புதராகவுடையவனும், வீரமுடையவனுமான

அந்தத் திருதராஷ்டிரமஹாராஜன், நிகரற்ற தையம், மனோ

லம், தேகபலம், வீரம், பகைவர்களை அவமதிக்கும் திறமை

வைக்கையுடையவரும் தன் பிதாவுமான அந்தப் பீஷ்மா பாஞ்

ரால் ராஜகுமாரான சிகண்டியினால் கொல்லப்பட்டாரென்பதைக்

கூட்டு, துயரத்தினால் கண்கள் கலங்கி அவர் கொல்லப்பட்ட

பிறகு என்னசெய்தான்? பகவானே! தபோதனரே! எல்லா வில

லாளிகளுள்ளும் பிரவீரத்திபெற்றவரான அந்தப் பீஷ்மா கொல்லப்

பட்டவுடன் துரோதனன் என்னசெய்தான்? அவற்றை எனக்

குச சொல்லீராக” என்றுவினவ, வைசம்பாயனா சொல்லலானா

“குருவம்சத்தில்தோன்றிய திருதராஷ்டிர மஹாராஜன் பிதா

கொல்லப்பட்டாரென்பதைக்கேட்டு மனக்கவலையையும் சோகத்

1 இதன் உரைவிசேஷங்களை ஆதிபாவம் முதற்பக்கத்திற்கான்க

தையும் அடைந்து ஆறுதலடையாதவனான அந்தத் துக்கத் துக்குக் காரணத்தை அந்த அரசன் இடைவிடாமல் சிந்தித்துக் கொண்டேயிருக்கையில் பரிசுத்தமான மனமுள்ள கவலகன்னுடைய குமாரனான ஸஞ்சயன் அப்பொழுது மறுபடியும் வந்தான் மஹாராஜே! இரண்டுஸேனைகளிலுமுள்ள எல்லா வீரருடைய சிறந்த வரலாறு முழுமையையும் வியாஸருடைய அருளால் நன்றாக உணர்ந்து அப்பொழுது கௌரவபாண்டவருடைய ஸேனைகள் தங்கியிருக்கும்மான குருக்கேத்திரத்தினின்று இரவில் ஹஸ்திபுரத்திற்கு வந்த ஸஞ்சயனை நோக்கி அம்பிகாகுமாரனான திருதராஷ்டிரன் வினாவினான் பீஷ்மருடைய ராசத்தைக்கேட்டு மிகக் மனவருத்தத்தைடைந்த அரசன் புத்திரர்களுடைய ஜயத்தைவிருமபி வியாதியினால் வருந்துகிறவன போலப் பின்வருமாறு புலம்பலானான்

‘ஐயனே! பயங்கரமான பராகரமத்தையுடையவரும் மஹாமாவுமான பீஷ்மரைப்பற்றி மிகத் துக்கத்தாக காலனூல தூண்டப்பட்டவர்களான கௌரவர்கள் பிறகு என்னசெய்தார்கள்? எவ்விதத்தினாலும் ஜயிக்கமுடியாதவரும் மஹாதமாவுமான அந்த சூரர் கொல்லப்பட்டபிறகு, துயரக்கடலில் மூழ்கின கௌரவர்களையாதுசெய்தனா? ஸஞ்சய! அதிகமான யுத்த முயற்சியுள்ளது பெரிதும் மஹாதமாக்களான பாண்டவர்களுடையதுமான அந்த சேனையானது மூவுலகங்களுக்கும் உக்கிரமான பயத்தைபுணர்பண்ணுமபடி நோர்திருக்கும் ஸமயத்தில் யுத்தத்தில் வீரர்களின்பற்றிப் பயத்தையடையாமலிருக்கக்கூடிய மஹாரதனான மனத்தன் தூயே தன்னுடைய பட்டையில் எவன் இருந்தான்? ஸஞ்சய கௌரவசிரேஷ்டரான தேவவிரதர் கொல்லப்பட்டவுடன் அரசர்கள் என்னசெய்தார்கள்? அதனை என்னக்குச் சொல்லவேண்டுமென்றுவினவ, ஸஞ்சயன் கூறலானான்

‘ராஜே! யுத்தங்களத்தில் தேவவிரதர் மாயக்கப்பட்டபிறகு உமமுடைய புத்திரர்கள் அப்பொழுது இன்னது செய்தார்களென்பதை யான் சொல்லுகிறேன் ஒரேமனத்துடன்கேளும் அரசரே! ஸத்தியமான பராகரமுள்ளபீஷ்மர் கொல்லப்பட்ட பிறகு, உமமைச் சோரதவர்களும் பாண்டவர்களைச் சோரதவர்களும் (சிலா தோற்றோமென்றும் மற்றவர்கள் வென்றோமென்றும்) தனித் தனியாகச் சிந்தித்தார்கள் புருஷ சிரேஷ்டரே! அந்தக் கூத்திரியர்கள் கூத்திரிய தாமஸத்தைப் பார்த்து ஆச்சரியத்தையும் ஸந்தோஷத்தையும் அடைந்து ஸ்வதாமத்தை நிர்த்தித்துக்கொண்டு மஹாதமாவான பீஷ்மரை நமஸ்கரித்து அளவிட முடியாத பெருங் காரியத்தை

செய்தவராகிய அவருக்குப் பதிகத் கணுக்களுள்ள அம்புகளால் லையணையையும் சயனத்தையும் அமைத்தாராக அவருக்குக் கண்ணத்தை ஏற்படுத்தி ஒருவரோடொருவர் பேசிக்கொண்டு அவரிடம் விடைபெற்று அவரைப் பிரதக்ஷிணமும் செய்து அவர் காலலுல தூண்டப்பட்டவர்களாகிக் கோபத்தினால் கண்கள் மிகச் சிவந்து ஒருவரோடொருவர் சோந்து உறுபடியும் புத்தத் திருக்குச் சென்றார்கள் பிறகு உமமைச் சோந்தவர்களுடைய சேனைகளும் பகைவர்களுடைய சேனைகளும் தூரிய வாததியங்களு டைய சபதங்களோடும் பேரீ வாதயங்களுடைய முழக்கத்தோடும் வளிப்பட்டன ராஜசிரேஷ்டரே! சூரியன் பிறபகலை அடைய ம, கங்காகுமாரரான பீஷ்மாசாயவும், பரத சிரேஷ்டர்களான களரவர்கள் கோபத்திற்கு வசப்படிக் காலத்தினால் கெடிக் கப் பட்ட மனதையுடையவர்களாகி மஹாத்மாவான காங்கேயரு டைய பதயமான வராததையை அலட்சியஞ் செய்துவிட்டு ஆயு றங்களை எடுத்துக்கொண்டு விரைவுடன் வெளிப்பட்டார்கள் உம மைய புத்திரனுக்கும் உமக்குமுள்ள மோஹத்தாலும் பீஷ்மரு டைய வதத்தினாலும் எல்லா அரசர்களுடனும் கூடின கௌரவர் ள் மிருத்யுவினால் அழைக்கப்பட்டார்கள் பாரதரே! மிசசுமான புரத அரசர்கள் தேவவிரதரால் விடுபட்டு மிக்க பயமுற்ற மனத் தையுடையவர்களாகி, கொடிய மிருகங்களை நிறைந்துள்ள காங்கத் தில் இடையணையிழந்த வெள்ளாடுகளையும் செயமறியாடுகளையும் பால, 'காணு! காணு!' என்று அலறினார்கள் பரதசிரேஷ்ட ரான பீஷ்மா சாயந்தவுடனே கௌரவ ஸேனையானது நகத்திறங் களை இழந்த வானம்போலவும் காற்றையிழந்த ஆகாயம்போலவும் யிரையிழந்த நிலம்போலவும் வியாகரணத்தினால் திருத்தமடை ராத வாகைப்போலவும் பலியென்கிற அரசன் தோலவி அடை கிக்கப்பட்டவுடன் இருந்த அசுரசேனையோலவும் கணவனை யிழந்த கற்பிறகிறந்த பெண்போலவும் ஜலம் வறண்டுபோன ஆறு போலவும் கூட்டத்தலைவன் கொல்லப்பட்டதும் காட்டில் செந் ராய்களால் தடுக்கப்பட்டதுமான பெணமான போலவும் சரபத் தால் கொல்லப்பட்ட சிங்கத்தையுடைய பெரிய மலையின் சூகை போலவும் இருந்து பரதசிரேஷ்டரான காங்கேயர் விழுந்தவுட் ன், அந்தச் சேனையானது பலசாலிகளும் வீரர்களும் (தருந்தபடி) ராயத்திருக்கிற லட்சியத்தையுடையவர்களுமான பாண்டவாக லால் மிகவும் பீடிக்கப்பட்டுப் பெரிய கடலில் எல்லாப் பக்கத்தி லும் காற்று மோதுவதால் தத்தளிக்கச் செய்யப்பட்ட மரக்கலம் போலிருந்து அப்பொழுது அந்தச் சேனையானது மிகவும் லக்கமுற்ற குதிரைகளையும் தோக்கையும் யானைகளையுமுடையதும்

பலபோவீரர்களழிந்ததும் தைரியத்தை விட்டதும் மனசுகலக
முற்றதுமாயிற்று அநதஸேனையிலுள்ள அரசர்களும் பலவன்
யான போவீரர்களும் தேவவிரதரையிழுந்து அசசததையடைந்த
பாதாளத்தில் அமிழ்கின்றவாசனபோலானாகள் கௌரவாக
1 காணனை நினைத்தாராகள் ஏனென்றால், அவன் தேவவிரதரு
கொப்பானவனலலனோ 2 ஆபுததாரிகளெல்லாருள்ளும் சிறந்த
னும் விததையினாலும் தவத்தினாலும் விளங்குகின்ற 3 அதி
போன்றவனுமான அநதககாணனையே எல்லாருடைய மனங்களு
ஆபுததை அடைந்தவனுடைய மனமானது பந்துவை நாடுவது
போல நாடின பாரதரே! அங்கிருந்த அரசர்கள் நமக்கு நனை
செய்பவனும் சரீரததையும் விட்டதுணிந்தவனும் ஸூத புத்திரத
மான ராதேயனைக் குறித்து, 'காண! காண!' என்று அழை
தாராகள் பெரிய புகழுள்ளவனான அநதககாணன் மந்திரிகளு
னும் பந்துகளுடனும் அப்பொழுது பத்துநாட்கள் வரையி
புத்தம் செய்யாமலேயிருந்து 3 சேனையை மாததிரம் புத்தத்தில்
ஏவிககொண்டிருந்தான் சூரர்களால் நன்கு மதிக்கப்பட்டவனு
ரதிகாகள், அதிரதர்கள் இவர்களுடைய எண்ணிக்கையில் முந்தி
வனும் புத்தத்தில் அசுரர்களுடன் கூடின தேவ சிரேஷ்டர்களே
மும் போரபுரிய வல்லவையுள்ளவனும் இரும்புடன்கு ஸாமாததி
முள்ளவனும் புருஷ சிரேஷ்டனும் மிகக் புஜபலமுள்ளவனும்
யிருந்தும் அநதககாணன் எல்லா அரசர்களின் முன்னிலையிலு
தேகபலததையும் பராகரமததையுமுடைய ரதிகாகள் எண்ண
படுங்காலத்தில் பீஷ்மரால் அரத்தரதனாக எண்ணப்பட்டான்
அரசரே! அநதக் கோபத்தினாலேயே அநதககாணன் கங்காபுத்தி
ரைப் பார்த்து, 'கௌரவயரே! நீர் ஜீவித்திருக்கும் வரையி
யான ஒருபொழுதும் போரபுரியேன் உமமால் பெரிய புத்த
தில் பாண்டவர்கள் கொல்லப்பட்டார்களானால் துரியோதனனை
அனுமதி கொடுக்கும்படி செய்துகொண்டு யான கானகம் செ
வேன், கௌரவரே! அல்லது பாண்டவர்களால் புத்தரங்கத்தி
நீர் கொல்லப்பட்டு ஸவாககததையடைவீரானால் எவாகளை நீ
ரதிகாகளென்று நினைக்கிறீரோ அவர்களனைவரையும் ஒரு ரத்
தோடிருந்தே கொல்வேன்' என்று சொன்னான் இவவித
சொல்லிவிட்டு மிகக் புஜபலததையுடைய அவன் ஒருவனே உ
முடைய புத்திரனது சமமத்ததினமேல் பத்து நாள் புத்தம் செ
ய்யாமலிருந்தான் பாரதரே! புத்தத்தில் வல்லமை பொருந்தி
வரும் அளவிடமுடியாத பராகரமுள்ளவருமான பீஷ்மர் புத்த
தில் பாண்டுபுத்திரனைச்சோந்த புத்தவீரர்களைக்கொன்றார் ஸத்

யந்தரும மிகக் வலிமையுள்ளவரும் சூரருமான அந்தப் பீஷ்மா காலப்பட்டவுடன் உமமுடைய குமாரர்கள் (நதியைத்) தாண்ட ண்ணங்கொண்டவர்கள் தெப்பத்தைநினைப்பதுபோலக் காண்க ணைத் தாரர்கள் உமமைச்சோந்தவர்களும் உமமுடைய குமாரக் கும் எல்லா அரசர்களுடனுமச்சோந்து, 'ஓ! காண!' என்று அழைத் தார்கள் 'இதுதான் ஸமயம்' என்றும் சொன்னார்கள் இவ ராறு ஆங்காங்குள்ள மகாபலசாலிகளானபுத்தலீரர்கள் ஒன்று சாரது சரீரத்தைவிடத்துணிர்த ஸூதபுத்திரனானா? தயனை யுழைத்தாரர்கள் அஸ்திரவிதையில் ஐமதகனியின்குமாரரான ரசராமராலே கற்பிக்கப்பட்டவனும் (எவ்விதத்தினாலும்) தடுக்க முடியாத ஆண்மையுள்ளவனுமான அவனை நமமைச்சோந்தவா ளுடைய மனமானது ஆபத்துக்காலங்களில் பந்துவைநாடுவது பால் நாடிபது அரசரே! கோவிரதா, தேவர்களை மிகுந்த யத்தினின்றும் எப்பொழுதும் காப்பதுபோல, அந்தக்காணன் புத்தத்தில் மஹாபயத்தினின்றும் நமமைக் காப்பாற்றச்சகதியுள் றவன்' என்று சொன்னான்

இவ்வாறு அடிக் கடி காண்பைப்புகழ்ந்துபேசுகின்ற ஸஞ்ச யனைக்குறித்தது திருந்தராஷ்டிரன் ஸாப்பம்போலப் பெருமூச்சைச் சீட்டுகொண்டு பின்வருமாறு இந்தவார்த்தையைக் கூறலானான் அத்தகைய உருக்களுடைய மனமானது அப்பொழுது ஸூயாகுமா னுன் காண்கையடைந்ததன்றோ? ஸூதபுத்திரனான அந்த ராதே யன் சரீரத்தையிழப்பவர்களைக் காப்பாற்றினான்! ஸத்தியபராக் கிரமனான அவன் அப்பொழுது பரப்பயுள்ளவாசனும் துயரத்தை யடைந்தவர்களும் நடுக்கமுற்று ரக்ஷணத்தை விரும்புகின்றவர்களு டான ஸைனிகர்கள் விஷயத்தில் நமமைச்சோந்தவர்களுடைய காண்பைத் தப பொய்யாகக்காமல் இருந்தாலா? பீஷ்மா கொல்லப் பட்டவுடன், கௌரவர்களுக்கு நோரத்தூறையை விலவாளிகளுள் றந்த காண்பை புத்தரங்கத்தில் பூர்த்திசெய்தாலா? ஸஞ்சய! அப் படிப்பட்ட சூறையைப்பூர்த்திசெய்கின்றவனும் பங்கவர்களுக்குப் பயத்தைபுண்பண்ணுகிறவனுமான அந்தக்காணன் என்றோ உலகத் தில் புருஷசிரேஷ்டனென்று சொல்லப்படுகிறான் ரணகளத்தில் துன்பமடைந்து அதிகமாக அலறுகின்ற பந்துக்களைக்காக்கும் பொருட்டுத் தன் உயிரையும் சுகத்தைபுறவிட்டு என்புத்திரா ளுக்கு ஐயத்தில் உண்டானவிருப்பத்தைக் காண்பை யனுள்ள காகச்செய்தாலா?' என்று வினாவினான்

இரண்டாவது அத்யாயம்

து ரோ ண பி ஷே க ப ர வ ம (தோடீச்சி)

(கர்ணன் பாண்டவர்களை அழித்துத் துரியோதனனுக்கு ராஜ்யத்தைத் தருவதாகப் பிரகீஜ்ஞை செய்து யுத்தத்துக்குப் புறப்பட்டது.)

விஞ்சயன், 'ராஜரே! பிறகு பகைவார்களையழிப்பவனும் வில்லாளிகளுள் 'விக்ஷுமிநாதவனும் அதிரதனென்னும் ஸூதனுடைய குமாரனுமான காணன், புருஷாகளுள் சிறந்தவரும் வீரதம தவரு தவரும் மஹாரதரும் சந்தனுவினபுதலவருமான பீஷ்மா அடித்துத் தள்ளப்பட்டாரென்பதைக் கேட்டு மிக ஆழ்ந்தகடலில் உடைபட்ட மரக்கலப்போன்ற உமது புத்திரனுடைய சேனையைத் துயரத்தினின்று கரையேற்றிவிடுவதற்காக அப்பொழுது ஸஹோதரனபோல விரைவாக அருகில் வந்தான்

பிறகு, ரதிகாக்களுள்சிறந்தவரான பீஷ்மா சத்தருக்களால் வதஞ்செய்யப்பட்டவுடன், காணன் கடலில் மூழ்குகின்ற கப்பலைப் போன்ற உமது புத்திரனுடைய சேனையைக் கரையேற்றப்போகிற வனாகப் பிதா புத்திரர்களிடம் வருவதுபோலக் கௌரவார்களிடம் விரைந்தவந்தான் சத்தருக்கடடங்களையழிகிற இயற்கையுள்ள காணன், பரசராமரால் கொடுக்கப்பட்ட தீவயமான வில்லை நன்றாகத் துடைத்து நானேற்றிப் பிரளயகாலநெருப்புக்கும காற்றுகுமொப்பான்* அம்புகளையும் அதிகமாகப்பிரகாசிக்கச்செய்துகொண்டு இந்த வராததையைச் சொல்லலானான்

'எப்பொழுதும் நன்றியறிவுள்ளவரும் பிரம்மதவேஷிகளைக் கொல்லுகிறவரும் பகைவரையழிப்பவருமான எந்தப் பீஷ்மரடத்தில் தைரியமும், புத்தியும், பராக்ரீமமும், மனோபலமும் ஸ்தையமும், ஞாபகசக்தியும், வீராக்ரூரீய எல்லாக்குணங்களும், தீவயமான அஸ்திரங்களும், வணக்கமும், (அகராயத்தில்) வெடகமும், இனியசொல்லும், அஸூயையின்மையும், சந்திரன் டத்தில் ஒளியிருப்பதுபோல ஸ்திரமரக இருக்கின்றனவோ அவரே தோலவியடைந்தார ஆதலால், எல்லா வீரர்களையும் மாண்டவர்களாகவே நினைக்கிறேன் இவ்வுலகத்தில் வினையின்பயன் நிலையற்றிருப்பதால் ஒருவனதுவாவது ஒருபொழுதும் நிலைபுள்ளதன்று பூஜிக்கத்தக்கவரும் திடமானபிரம்மசாய வீரமுள்ளவருமான பீஷ்மரே கொல்லப்பட்டாரானால் சூரியன் உதிக்குமென்று எவன்தான் நிச்சயத்தோடிருப்பான்? வஸுக்களின் பிரபாவமுடையவரும் வஸுக்களின் வீரயமபோன்ற வீர

ள்ள சந்தனுவினிடம் தோன்றியவரும் பூமிக்கு நாதருமான ஷமா வஸுகளையே அடைந்தபிறகு (ஜனங்களே!) பொருள ள், புத்திரங்கள், பூமி, கௌரவங்கள், இந்தஸேனை இவைகளைக் க்றித்தது துயரமடையுங்கள்' என்றான்

(அரசரே!) மிகக் பெருமைவாய்ந்தவரும் வரன்களைக்கொடுக் னவரும் லோகநாதரும் சிஷிகுகின்றவரும் அளவற்ற வல்லமை பாருந் தியவருமான பீஷமா தள்ளப்பட்டும் பாரதாசனத்தோலி டைலிக்கப்பட்டுமிருக்கையில் காணன் மனவருத்தமுற்றுக ண்ணீர் சொரிந்து மிருநத பெருமூச்சுவிட்டான் ராஜரே! ரதேயனுடைய இந்த வாரததையைக்கேட்டு உமமுடைய குமா ரகளும் படைவீரர்களும் ஒருவரையொருவர் அலறியழைத்தா ள், அடிக்கடி அழுகைக்குரலோடுகூடவே துக்கத்தினுண்டான ண்ணீரையும் கண்களால் அப்பொழுது வழித்தார்கள் மஹா புத்தமானது மறுபடியும் தொடங்கி, அரசர்கள் சேனைகளில் பிர வசித்தவுடன், எல்லா மஹாரதாசனங்களும் சிறந்தகாணன் ரதிக ரேஷ்டாசனாக குறித்தது அப்பொழுது ஸந்தோஷத்தையுண்டு ண்ணக்கடிய வாரததையைச் சொல்லலானான்

‘உலகமானது அரிதயமாக எப்பொழுதுமொழிக்கொண்டிருப் பதை ஆலோசிகுகுமிடத்து (எல்லாவற்றையும்) இப்பொழுது லையற்றவர்களேயான சாணகிதேன இவரு நீங்கள் இருக்கும் ாலத்திலேயே மலைபோலப் பிரகாசித்துவந்த குரு சிரேஷ்டரான ஷமா ரணகளத்தில் எவ்வளவு தள்ளப்பட்டார்? பூமியில் வந் திருக்கும் சூரியனைப் போன்றவரும் மஹாரதருமான அவர் விழும் படி செய்யப்பட்டபிறகு மலையைத் தூக்கிக்கொண்டு போகிற ாற்றை மரங்கள் தாங்கமுடியாததுபோல அரசர்கள் தனஞ்சய னத் தாங்கச் சகதியற்றவர்களே தலைவரையிழந்ததும் மிகக் ாளிமையுற்றதும் பகைவார்களால் மனவூக்கமழிக்கப்பெற்றதும் ாதனற்றதமான இந்தக் கௌரவசேனையானது யுத்தங்கள்தில் அந்த மஹாதமாவான பீஷமரால் காக்கப்பட்டதுபோலவே என னுல இப்பொழுது காக்கப்படக்கடக்கது போரில் வல்லவரான ஷமரும் வீழ்த்தப்பட்டு இப்படிப்பட்டபாரமும் என்னிடத்தில் ாமத்தப்பட்டகாரணத்தினால் இந்த உலகத்தை அரிதயமென்று பான காணகிதேன, இவ்விதமானயுத்தத்தில் எவ்வாறு பயத்தைப் பாராட்டுவேன்? நான் யுத்தத்தில் ஸஞ்சரித்துக் கொண்டு குரு குலத்திற் பிறந்தவர்களுட் சிறந்தவர்களான அந்தப்பாண்டவர் களை அமடிகளாலே யமனுடையவீட்டை அடையச்செய்து உத் தமமான கோத்தியை உலகத்தில் நிலைநிறுத்தி வவ்விப்பேன், அல

லது, சததுருக்களால் கொல்லப்பட்டு, யுத்த பூமியில் படுபேன யுதிஷ்டிரன், தையமும் புததியும் ஸதயமும் வல்லமையுமுள்ளவன், விருகோத்தரன் அனேகயானைகளுக்கு ஸம்பான் பலமுடையவன் அவவாறே, தேவராஜகுமாரனான அரஜுனனும் யௌவனமுடையவன் ஆதலால், அநதப்பாண்டவஸேனையானது தேவர்களாலும் ஸுலபமாக இப்பொழுது ஜயிக்க ஸாததியப்பட்டாதத எந்தச்சேனையில் நகுலஸஹதேவாசன யுத்தத்தில் யமனுக்கு ஓடபானவர்களாக இருக்கிறார்களோ, மேலும் எந்தச் சேனையில் தேவகி குமாரனான கிருஷ்ணன் ஸாதயகியுடன்சோநதிருக்கிறாரோ அந்தச் சேனையை எதிர்த்த அலபமனிதன் மிருத்யுவினுடையவாயில்கப்பட்டபிராணிபோல திருமபமாட்டான் மிகவும் விருத்யடைந்திருக்கின்ற தவமானது தவத்தினாலேயே தடுக்கப்படும் அவவாறே, வல்லமையும் தீராகளால் வல்லமையினாலேயே அழிக்கப்படும் எனமனமானது சததுருக்களைத்தடுப்பதிலும் நம்மரைக காப்பதிலும் மலைபோல அசையாமல் உறுதியுற்றிருக்கிறது ஸூத ! ஆகையால், நானே சென்று இவர்களுடைய வல்லமையை அழித்து இவர்களை இப்பொழுது ஜயிக்கிறேன் இந்த மித்தரோகமானது எனனால் பொறுக்கத்தக்கதன்று ஸ்னித்யமானது தோற்றேடும தருணத்தில் எவன் உதவிசெய்யவருவானோ அவனே மித்திரன் நான் ஸதபுருஷர்களுக்குரிய இந்த உத்தபகாரியத்தைச் செய்யப்போகின்றேன் உயிரையிழந்து பீஷ்மரைப்பினதொட்டுவேன, யுத்தகளத்தில் சததுருக்களுடைய கூட்டங்களினதையும் கொல்வேன், அல்லது, அவர்களாலே கொல்லப்பட்டு வீரர்களுக்குரிய உலகத்தை அடைவேன் ஸூதனே ஸதிரீகளும் பாலார்களும் உரத்தசபத்ததுடன், ¹ ரோதனம் செய்வதனாலும் துரியோதனனிடத்திலிருந்த ஆண்மையும் நாசஞ் செய்யப்பட்டதனாலும் இனிச் செய்யத்தக்ககாரயம் எனனைச் சார்ந்ததென்றே எண்ணுகிறேன் ஆதலால் இப்பொழுதே பகைவர்களான அரசர்களை ஜயிக்கப்போகிறேன் மிகக் கோரமான இந்த யுத்தத்தில் கௌரவர்களை நான் பாதுகாத்துக்கொண்டு பாண்டுபுத்திரர்களைக் கொல்லக்கருகிப் பிராணனைவிட்டாவது எல்லாச் சததுருக்களுடைய கூட்டங்களையும் யுத்தத்திலே கொன்று திருதராஷ்டிர குமாரனுக்கு ராஜ்யத்தைக் கொடுப்பேன் தங்கத்தினால் செய்யப்பட்டதும் நிராமலமானதும மணிகளாலும் ரதனங்களாலும் விளங்குகின்றதும் விசித்திரமாயுள்ள துமான கவசமும், ஸூரியனுக்கு நிகரான ஒளிரை

¹ இதற்கு 'ருத்தி' என்கிற பாடம் கொள்ளப்பட்டது

டைய கிரீடமும் எனக்கு அணியப்படலாம் விலையும், நெருப
 க்கும் விஷமுள்ள ஸாப்பங்களுக்கும் ஒப்பான அம்புகளையும்,
 தினுறு அம்புப்பெட்டிகளையும் கொண்டு வந்து சேருங்கள், அவ
 ருடே, திவ்யமான விறகளையும், வாள்களையும், சகதிகளையும்,
 பரியகதாயுதங்களையும், பொன்னால் சித்திரவேலை செய்யப்பட்ட
 டியுள்ள சங்கதையும் கொண்டுவாருங்கள் ஸ்வாணமயமும்
 சித்திரமுமான கருநெய்தல் புஷ்பங்களை அலங்காரமாகக் கொண்
 டும் ஜயததைத் தருவதும் ஸாவோததம்முமான இந்த யானை கட
 ம சங்கிலிவடிவமான கொடியை மெல்லிய பளபளப்பான வஸ
 தங்களால் துடைத்து ¹ அதில் வலைபோன்ற இடைவெளியுள்ள
 சித்திரமான மாலைகளைக் கட்டிக் கொண்டுவாருங்கள் ஸூத்
 ததிர! வெண்மை நிறமுள்ள மேகம்போலப் பிரகாசிக்கின்ற நவைகளும்
 புஷ்பியுள்ள வைகளும் மந்திரத்தினால் பரிசுத்தமான தீர்த்தங்களால்
 நரானமசெயலிக்கப்பட்டவைகளும் மெருகிடப்பட்ட பொன்னு
 ரணங்களை யணிந்தவைகளும் சீக்கிரமாகச் செல்லுகின்ற நவைகளும்
 நிறத்தைக் கொண்டு விசைக்கொண்டுவா சிறந்த
 தம் பொன்மாலை கட்டப்பட்டதும் சூரியசந்திராகளுக்கொப்பான
 காரதியுள்ள ரத்தினங்களால் சித்திரவேலை செய்யப்பட்டதும்
 புத்தத்துக்குரிய வஸ்துக்களோடு கூடியதுமான ரத்ததைக் குதி
 ரைக்கோப் பூட்டிச் சீக்கிரமாகக் கொண்டுவா வீரர்களே! விசித்
 திரமானவையும் வேகமுள்ளவையுமான விறகையும் நல்லமுடிச்
 சங்களுள்ள சிறந்தநாண்களையும் அம்புகளால் நிறைந்த பெரிய
 அம்புப் பெட்டிகளையும் கவசங்களையும் காரதியினால் நிறைந்ததும்
 வெண்கலத்தாலானதும் பொன்னாலானதுமான புத்தபரயாணத்
 திறகேற்ற எல்லா வஸ்துவையும் சீக்கிரமாகக் கொண்டுவாருங்கள்
 மாலைகளைக் கொண்டு வந்து அங்கத்தில் சூட்டிவிட்டுச் சீக்கிரமாக
 ஜயத்தின்பொருட்டுப் பேரீவாததியங்களை முழுகுதங்கள் ஸூத்
 திரந்த இடத்தில் அரஜுனனும் பீமஸேனனும் தாமததிரனும்
 சகுனனும் ஸகதேவனும் இருக்கிறார்களோ அந்த இடத்திற்கு வேக
 மாகச் செல் புத்தத்தில் எதிர்த்துச் சதருக்களையாவது கொல்
 வேன், அல்லது, நாணுவது அவர்களால் கொல்லப்பட்டுப் பீஷ்ம
 ரைப்போலச் செல்வேன் எந்தச் சேனையில் ஸத்தியத்தில் உறுதி
 யுள்ள புதிஷ்டிராரஜனும் பீமஸேனனும் அரஜுனனும் கிருஷ்ண
 னும் ஸாத்யகியும் ஸருஞ்சயாகளும் உறுதியாக நிற்கின்றார்களோ
 அந்தச் சேனையானது, அரசர்களால் ஜயிக்கமுடியாததென்று எண்

ஹுகிதேன எல்லாரையும் அபஹரிககிற யமனே எப்பொழுது ஜாககிரதையுடன் யுத்தரங்கத்தில் அந்த அராஜுனனைக் காப்பாற்றுவதாயிருந்தாலும், யான் யுத்தத்தில் எதிர்த்து (அராஜுனனைக் கொல்லவேன, அல்லது, பீஷ்மரை முன்னிட்டு யமனையாவது அடைவேன நான் அந்தச் சூரர்களுடைய மத்தியில் போகாது) லீரேன அவ்விஷயத்தில் மிதரதரோகிகளும் உறுதியான பகையிலல்லாதவர்களும் கெட்ட எண்ணமுள்ளவர்களும் எனக்கு ஸ்ஹயாகளல்லவென்று நான் சொல்லுகிறேன்' என்று கூறினான்

போரக்கருவிகள் நிறைந்ததும் உறுதியானதும் நல்ல ஏராளமான துள்ள தும பொன்னால் அலங்கரிக்கப்பட்டதும் மங்களகரமானது கொடித்துணிகளுள்ள தும காற்றின் வேகம் போன்ற வேகமுள்ள சிறந்த குதிரைகள் பூட்டப்பட்டதுமான சிறந்த தேரின்மீதேறி காணான் (யுத்தபூமியை நோக்கி) ஜயத்தைக்கருதிச் சென்றான் மகாத்மாவும் ரதிகுரேஷ்டனுமான காணன், தேவர்களுடைய கூட்டங்களால் இரத்திரன் பூஜிக்கப்படுவதுபோலக் கௌரவர்களான நன்னாகப் பூஜிக்கப்பட்டு உக்கிரமான வில்லை கையில் தாங்கி எந்த யுத்தங்களில் பரதகுரேஷ்டரான பீஷ்மருக்கு முடிவு நோததோ அவ்விடத்திற்குச் சென்றான் ¹ வருத்தத்தையுடையது பொன்னும் முத்தும் மணிகளும் ரத்தினங்களும் சோந்த மாணிகளுள்ள தும தவஜமுள்ள தும நல்லகுதிரைகள் கட்டப்பெற்றது மேகத்தின் சபதம்போன்ற சபதமுள்ள தும பெரிதுமான ரத்தினால் காணன் சூரியனைப்போல அதிகதேஜஸுள்ளவனாக விளங்கினான் நெருப்புப்போன்ற காரதியையுடையவனும் மங்களகரனுமில்லைக்கையிலேந்தியவனும் அதிரதனுடைய யுத்திரனும்காரத்தமான அந்தக்காணன், நெருப்புப்போல ஜவலிக்கின்ற மங்களகரமான தன்னுடைய ரத்தத்தில் வீற்றிருந்து, விமானத்தில் வீற்றிருக்கிற ஸாக்ஷாத தேவராஜன்போல விளங்கினான்

முன்னுலகு அத்யாயம்

து ரோ ணு பி ஷே க பாவம் (தோடர்ச்சி)

(கரிணன் பீஷ்மரிடம் சென்று பொர்ச்செய்ய அனுமதி கேட்டது)

அமப்புப்படுக்கையில் படுததவரும் மஹாத்மாவும் அளவுகடந்த பராகரமுள்ளவரும் எல்லா க்ஷத்திரியர்களுக்கும் அந்தக்கார

¹ தேருக்கு மறநெனறோடு மோதலால் தீங்கு நேராமலிருத்தற்காக அதுனைச்சுற்றி மரத்தால் அமைக்கப்பெற்ற பாதுகாப்பு

சீருப்பவரும் குருவும் பெரிய விலையேந்தியவரும் ஸவயஸாகியி
றலே திவ்யாஸ்திரங்களினால் வீழ்த்தப்பட்டவரும் பிதாமஹரு
ான பீஷ்மரை, மிகுந்தபெருங்குற்றினால் வறற்செய்யப்பட்ட
ட்டைப் போலககண்டு, உமமுடைய குமாரர்களுக்கு ஜயத்திலுண்
ானவிரூபமும் ஸுகமும் கவசமும் உடைந்தன கரைகாணாமல்
ழ்ந்ததிலகப்பட்டு மேடானதரையை விரும்புகின்றவர்களுக்குத்
ட்டுப்போலிருக்கின்றவரும், யமுனாபிரவாகமபோன்ற அம்புக
ட்டத்தால் நான்குபக்கமும் சூழப்பட்டவரும், பூமியிலதள்ளப
ட்ட பெரிய மைநாகமென்கிற மலைபோன்றவரும், ஆகாயத்தி
ரின்று நழுவிப் பூமியில் வீழ்ந்திருக்கின்ற சூரியனபோன்றவரும்,
மனபு விருத்திராகசரனால் ஜயிக்கப்பட்டவனும் மனத்தினால் நினைத்
ற்கரியபலபராகசமங்களுள்ளவனுமான மகேந்திரனைப்போன்ற
ரும், புத்தகளத்தில் எல்லாச்சேனைகளையும் மோக்கிகச்செய்கின்
வரும், கீழேதள்ளப்பட்டவரும், எல்லாஸைனிகாசுளுள்ளும்
றந்தவரும், எல்லாவில்லாளிகளுக்கும் கொடிபோன்றவரும்,
னஞ்சயனுடைய அம்புகளினால் மூடப்பட்டவரும், உமக்குப்பிதா
ம், பெரியவிரததையனுஷ்டித்தவரும், பரதாசுக்குப் பிதா
ஹரும், வீரசயனத்திலபடுத்திருக்கின்றவரும், புருஷஸுரேஷ்ட
ரும், வீரருமான அநந்தபீஷ்மரை அதிரதபுத்திரனாகாணன
ராதது விரைவாக ரதத்தினின்றுகுதித்துத் துயரத்தாலும் மோக
தாலும் நிரம்பியவனாகவும் தீனனாகவும் கண்ணீரால் கலக்க
ற்ற கண்களையுடையவனாகவும் காலநடையாகவே அவரிடம்
சன்று நமஸ்கரித்து அபிவாதனம்பண்ணிக் கைகளைக்குவித்துக்
காண்டு கூடலான

‘பாரதரே! நான் காணன் உமக்கு மங்களமுண்டாகுக எனனை
நாககிப் பரிசுத்தமும் கேஷமகரமுமானவாக்கினாலே பேசும
ன்னாலும் பாரும தாமததையே முக்கியமாகக்கொண்டவரும்
பிதாந்தவருமான தேவரீரே இந்தபுத்தபூமியில் படுத்திருந்தலால்
சசயமாக இவவுலகில் ஒருவனும் புண்ணியபலனை அடையமாட்
ான குருபுகழ்வே! பொக்கசங்களை நிரப்புவதிலும் ஆலோ
னைசெய்வதிலும் சேனைகளை அணிவகுப்பதிலும் புத்தகங்களிலும்
களரவர்களுள் (உங்களைத்தவிர) வேறொருவரையும் (வல்லவராக)
ான காணவில்லை தெளிந்தஅறிவுடன் கௌரவர்களைப் பயத்தி
ருந்துகாகதும் நீர் போரவீரர்களைத் தெப்பயில்லாத (பயமாகிற
டலில்) விட்டுவிட்டுப் பிதாலோகம் போகப்போகிறீர் பரத
ரேஷ்டரே! கோபங்கொண்டபுலிகள் மானகையழிப்பதுபோல

இன்றுமுதல் பாண்டவர்கள் கௌரவர்களுக்கு நாசத்தை உண்பண்ணப்போகிறார்கள் ஸ்வயஸாசியினுடைய வீரியத்தை அறிந்தவர்களான கௌரவர்கள், அசுரர்கள் வஜ்ராயுதத்தினைச் சபதத்தால் பயத்தையடைவதுபோலக் காண்டவத்தினுடைய சபதத்தால் இன்று பயத்தையடையப்போகிறார்கள், இப்பொழுது காண்டவத்தினின்றிவிடுபடும் அம்புகளுடைய சபதமானது இடிகளுடைய சபதம்போலக் கௌரவர்களையும், மற்றுமுள்ள அரசர்களைப் பயமுறுத்தப்போகின்றது வீரரே! பெரியஜவாலையோடு நன்குபிரகாசிக்கின்ற நெருப்பானது மரங்களை எரிப்பதுபோலக் கிடிகளினுடைய பாணங்கள் தாராதராலுடிரங்களை எரிக்கப்போகின்றன காட்டில் காற்றும் நெருப்பும் ஒன்றுகூடி எந்த எந்தவழியாகச் செலுக்கின்றனவோ அந்த அந்தவழிகளினுள்ள அநேகமபுதங்களையும் திரணங்களையும் மடங்களையும் (அவை) எரிகின்றன நமஸ்கேஷ்டரே! அராஜுனன நன்குபற்றி எரிகின்ற நெருப்புப்போலவனே, ஸம்சயமில்லை, காற்று எவ்விதமோ அவ்விதமே கிருணன, ஸந்தேகமில்லை பாரகரே! முழங்குகின்ற பாஞ்சஜநயம் ஒலிக்கின்ற காண்டவம் இவற்றினுடைய சபதத்தைக்கேட்டு எல்லா சைனியங்களும் பயத்தை அடையப்போகின்றன வீரரே! வரகக் கொடியையுடைய தும்பைகவர்களை அழிகளுந் தன்மையுள்ளது எதிர்த்து வருகின்றதுமான அராஜுன ரத்தத்தினுடைய சபதத்தைச் சகிக்கத் தேவரீரைத் தவிர மற்ற அரசர்கள் சகதியுள்ளவர்கள் தாங்கள் கற்றறிந்தவர்கள் எவனுடைய அபுத்தமான காரியங்களையும் நிவாதகவசங்கள் முதலானவர்களோடும் முககண்ணருமமஹாமாவுமான பரமேஸ்வரரோடும் நடந்த புத்ததங்களையும் புகழ்கிறார்களோ அப்படிப்பட்ட அராஜுனனைத் தேவரீரைத் தவிர வேறு எந் அரசன் எதிர்த்து யுத்தஞ்செய்யத் தகுந்தவன்? புண்பம் செய்பவர்களால் அடையமுடியாத வரத்தையும் அந்தாஸ்வாரீடத் திருந்தே அராஜுனன் பெற்றிருக்கிறான் எவன் முன்பு உமம்லேயே ஜயிக்கப்படவில்லைபோ அவனை வேறு எவன் யுத்தத்திஜயிக்கவல்லமையுடையவன்? கூத்ததிரிபார்களுக்கு நாசத்தை உண்பண்ணுகிறவரும் கோரகுபியும் தேவாஸ்ராகளுடைய மத்தனை அழிப்பவருமான பரசுராமரை வணக்கத்திஜயித்தவரும் வீரமுள்ளவருமான நீரும் சிகண்டியினால் அடக்கப்பட்டவராகவும் அடக்காள கோக்கப்பட்டவராகவும் இப்பொழுது (யுத்தபூமியில்) படுகதிருக்கிறீர் கோபமுடையவனான நான் உமமாலும் கட்டளைபட்டபட்டு யுத்தத்தில் மிகுந்தஸரமாததியமுள்ளவனும் பாரையினாலேயே உயிரைக்கவாகின்ற மிக்கக்கொடிய ஸாபபம்போன்ற

மும் சூரனும் பாண்டுமாரனுமான அந்த அரஜுனனை இப்பொழுது அஸ்திரபலத்தினால் நாசஞ்செய்யவல்லமையுடையவனாவேன்' என்று சொன்னான்.

நான்காவது அத்யாயம்

து ரோண பி டீ ஷ்க பாவம். (தோடீச்சி)

(கரிணன் பீஷ்மரிடம் அனுமதிபெற்றுப் போருக்குவந்தது)

அந்தக்கரிணன் அடிக்கடி சொல்லும்போது, கௌரவர்களுள் பரிதாபத்தையும் பரிதாபமற்றமான பீஷ்மா மனம்கிழ்ச்சியோடு தேசநிலைகளுக்கு உச்சிமான ஒருவராததையைச் சொல்லலானான் — (ஓ! காண!) நீ நதிகளுக்கு ஸமுத்தரம்போலவும், ஒளிகளுக்குச் சூரியன் போலவும், ஸத்தியத்திற்கு ஸாதுகளைப் போலவும், வித்துகளுக்குக் கேசத்திரம் போலவும், பிராணிகளுக்கு மேகம்போலவும் ஸநேகிதர்களுக்கு ஆதாரமாக இருக்கிறாய் இனியகனியுள்ள மரத்தை அண்டிப் பச்சிள்கனிழைப்பது போலப் பந்துக்கள் உன்னையண்டிப் பிழைக்கட்டும், நீ சததுருக்களுடைய காவத்தை அழிப்பவனும், பரிதாபர்களுக்கு ஸநேகிதத்தை விருத்திப்பண்ணுகிறவனுமாகக் கட்டவாய் தேவர்களுக்கு விஷ்ணுவைப் போல, நீ கௌரவர்களுக்குச் சதியாக்கக் கட்டவாய் ஓ! காண! துரியோதனனுக்குப் பிரியத்தைச் செய்விருப்பமுள்ள உன்னாலே உன்னுடைய புஜபலத்தினாலும் வீரபத்தினாலும் ராஜபுரத்தை அடைந்து காமபோஜனங்கள் ஐயிக்கப்பட்டவர்கள் (அவ்வாறே) உன்னால் கிரிவாஜ தேசவாஸிகளான நகனத்திதது முதலான அரசர்களும் அம்பஷ்டர்களும் வித்தவர்களும் காரதாரர்களும் ஐயிக்கப்பட்டவர்கள் காண! இம்மயமலையினுடைய தூக்கங்களை வாஸஸ்தானமாகவுடையவர்களும் புத்தத்திலிருந்தவர்களான கிராதர்களும், முன்பு உன்னால் துரியோதனனுக்கு வசப்பட்டவர்களாகச் செய்யப்பட்டவர்கள் உன்னால் புத்தத்தில் உத்கலர்களும் மேகலர்களும் பெளண்டர்களும் கனிங்கர்களும் ஆந்திரர்களும் நிஷாதர்களும் திரிகாதர்களும் பாஹலீகளும் ஐயிக்கப்பட்டவர்கள் காண! துரியோதனனுக்கு ஹிதத்தை விருப்புகிற ஸவபாவமுடையவனும் மகாபராக்ரமசாலியுமான உன்னாலே அந்த அந்தப்புத்தத்தில் அநேகவீரர்கள் ஐயிக்கப்பட்டவர்கள் அப்பா! ஞாதிவாக்கங்களோடு பந்துக்களோடு நுகடிய துரியோதனன் எப்படியோ அப்படியே நீயும் எல்லாக்கௌரவர்களுக்கும் ரக்ஷகனாயிருப்பாயாக உனக்கு மன்கள்முண்டாகவேண்டுமென்று நான் ஆசீர்வதிக்கின்றேன், போ, சததுருக்களோடு புத்தம்செய்,

எல்லாக்கொளரவாகளையும் அடக்கி ஆண்டுகொண்டு துரியோதனனுக்கு ஜயததையுண்டுபண்ணு நீ எங்களுக்கூத தூயோதனனைப் போலப் பேரனுக்கு ஒப்பானவன் நான்கொல்லோரும் அநதத் துரியோதனனுக்கு முறையினால் எப்படியோ அப்படியே உனக்கும் ஆகிறோம் உலகத்தின்கண் ரகத ஸம்பந்தத்தைக்காட்டிலும் நல்லோர்களுடைய ஸ்நேக ஸம்பந்தமே மேலானது, ஆதலால், கற்றறிந்தவர்கள் பகைவார்களாயிருந்தாலும் நல்லோர்களோடு சோகையை விருமபுகிராகள் அப்படிப்பட்ட நீ ஸத்தியப்பிரதி ஜைஞயுடையவனாக இருந்துகொண்டு, 'இது எனனுடையது' என்று நிச்சயம்கொண்டு துரியோதனன்போலக் கொளரவார்களுடைய ஸ்நேகையைப் பாதுராப்பாயாக ஓ! காண்! கொளரவர்கள் ரணகளத்தில் பாண்டவர்களோடு போர்புரிந்ததுபோலவே, துரியோதனனுக்கு நன்மைபெய்யக்க எண்ணுகொண்ட நீயும் யுத்தம் செய்யவேண்டும்' என்று கூறினா

சூரியகுமாரனாகாணன் அவருடைய வராததையைக்கேட்டு அவாசரணங்களிலநமஸ்கரித்து யுத்தபூயியைக்குறித்ததுச சீககிரமாகச் சென்றான் அவன் மனிதார்களுடையகூட்டங்களுக்கு இருப்பிடமும் ஒப்பற்றதும் பெரிதும் ஆயுதங்களைத் ததரித்ததும் அகன்ற மாபுள்ள துமான அநதச்சேனைபெய்ப்பாத்தது உதஸாஹமவிருத்தியடையும்படி செய்தான் துரியோதனன்முதலான எல்லாக் கொளரவார்களும் ஸந்தோஷமடைந்தார்கள் மிக்கபுஜபலமுள்ளவனும் எல்லாச்சேனைகளுக்கும் முநதிசசெல்லுகின்றவனும் அதிகமான மனோதைரியததையுடையவனும் யுத்தஸன்னததனாக அருகில் வந்திருக்கின்றவனுமானகாணனைக் கண்டு, கொளரவர்கள் காஜனைகளாலும் தோளதட்டுகிற சபதங்களாலும் வலிமநாதத்தினுடைய ஒலிகளாலும் பலவீதமான விறகளுடைய டங்காரதவனிகளாலும் நனகு பூசுத்தாரர்கள்

ஐந்தாவது அதியாயம்

து ரோ ண பி ஷே க ப ர வ ம் (தொடர்க்கி)

(துரியோதனன் கண்ணைக் கேட்டுக்கொண்டது, கண்ணித் துரோணருக்கு ஸ்நேகப்பெட்டமளிக்க ஏற்பாடுசெய்ததும்)

அரசரே! தேரினமீதேறி யுத்தஸன்னததனாயிருக்கின்றபுருஷ சிரேஷ்டனான காணனைக்கண்டு தூயோதனன் கனிப்புறது, 'ஓ! காண்! உன்னால் காககப்பட்ட இந்தஸ்நேகையை நான் நாத்னோடு

படியதாக எண்ணுகிறேன் இந்த ஸமயத்தில் எது சிறந்ததோ, து ஹிதமோ அதை நன்கு நிச்சயிக்கவேண்டும்' என்று இந்த வாரத்தையைச் சொன்னான் காணன், 'புருஷஸுரேஷ்டனே ! மனிதர்களுள் நீயல்லவோ மஹா புத்திசாலி, நீ எங்களுக்குச் சொல் செய்யவேண்டிய காரயத்தை முக்கியமுன் தலைவன் அறிவதுபோல றறவன் அறியமாட்டான் ராஜனே ! அப்படிப்பட்டநாட்களனை நமும் உன்னுடைய வாரத்தையைக் கேட்கப் பிரியமுள்ளவாகளா இருக்கிறோம். நீ நீதிதவறின வாரத்தையைச் சொல்லமாட்டாய் என்பது என்னுடைய எண்ணம்' என்று சொன்னான்

துரியோதனன், 'காண ! பிராயமுதிர்ச்சியும் பராகிரமமும் ாஸ்திர ஞானமும் அவவாறே யுத்த வீரர்களுக்கூரிய எல்லாக் குணங்களும்மைந்த பீஷ்மா சேனாபதியாக இருந்தாரா மிகுந்த ாத்தியையுடையவரும் என சத்தாருக்களினுடைய கூட்டங்களைக் கொல்லுகின்றவரும் மகாதமாவுமான அநதப பீஷ்மரால் சிறந்த யுத்தத்தில் பத்தாநாள் முழுமையும் பாதுகாக்கப்பட்டோம் செய்ற்கரிய செய்கையைச் செய்தவரான அநதபபீஷ்மா ஸவாககத நத யடைந்தபிறகு அவருக்குப்பின் எவரை ஸேனாபதியாக நீ ராணனுக்கிருய்? யுத்தத்தில் சிறந்தவனே ! தலைவனிலலாவிட்டால் ஸ்ரீஸீனயானது கரைகின்ற கண்களிலிட்ட மைபோலவும் ஜலத்தில் மாலுமியை யிழந்த மரக்கலம்போலவும் போரக்களங்களில் ஒரு புகூர்த்த காலங்கூட நிலலாது, மாலுமியை யிழந்த மரக்கலம் போலவும் ஸாரதியையிழந்த ரதம்போலவும் ஸேனாபதியிலலாத ஸ்ரீஸீனயானது தன்னிஷ்டப்படி ஓடும் தலைவனற்ற கூட்டம் முழு மையும் கஷ்டத்தையடைவதுபோலவே தலைவனையிழந்த சேனை யானது எல்லாத் தோஷங்களையும் அடையும் (ஆகையால்) நீ மஹாதமாககளாயுள்ள நமமைச் சோந்த அனைவருள்ளும் இப் பொழுது பீஷ்மருக்குப் பிறகு தகுந்தவனான எவனைத் தோர தெடுத்தது, யுத்தநகரத்தில் ஸேனாபதியாகச் சொல்வாயோ அவனை ராமெல்லோரும் ஒன்று சேர்ந்து சேனாபதியாகச் செய்வோம் சமசயமில்லை' என்றான்

காணன், 'மகாதமாககளும் புருஷஸுரேஷ்டர்களுமான இவர்க ளெல்லோருமே ஸேனாபதியாகவிருக்கும் நிலைமையை அடையத் தகுந்தவர்கள் இந்த விஷயத்தில் ஆலோசனை செய்யத்தக்கதில்லை இவர்களெல்லோரும் சிறந்தகுலம், தேகம், ஞானம், பலம், பராக்ர மம், புத்தி இவைகளையுடையவர்களும் சாஸ்திரங்களை அறிந்தவா களும் புத்திசாலிகளும் யுத்தங்களில் திருமபாதவாகளுமாயிருக்

கிராகள ஆனால், ஒரேஸமயத்தில் அவர்களெல்லோரும் தலைவர்களாக ஏற்படுத்தத் தகுந்தவர்களாகார எந்த மனிதனிடத்திலே விசேஷமான குணங்களிருக்கின்றனவோ அப்படிப்பட்ட ஒருவனே தலைவனாக ஏற்படுத்தத்தக்கவன் ஒருவரையொருவா முந்தையவர்களான இவர்களுள் ஒருவனை நீ தலைவனாக ஏற்படுத்துவாய். ஆனால் உனக்கு நன்மையைத் தேடுகிறவர்களான மற்றவர்கள் மனவெறுப்புற்றவர்களாகி நிச்சயமாக புத்தம் செய்யமாட்டார்கள். எல்லா புத்த வீரர்களுக்கும் ஆசாராயரும் பிராயமுதிரதவருமாக இருவும் சஸ்திரங்களைத் தரித்தவர்களுள் சிரேஷ்டருமான இரத துரோணா ஸேனாபதியாக ஏற்படுத்தத் தகுந்தவா ஜயிக்க முடியாதவரும் சஸ்திரதாரிகளுள் சிறந்தவருமான துரோணாசாரியரிருக்கும்பொழுது சக்கிரனுக்கும் பிருஹஸ்பதிகும ஸமமாக இருத்த துரோணரைக் காட்டிலும் வேறெவன் ஸேனாபதியாகலாமா? ஓ! பாரத! புத்தபூமியில் ஸஞ்சாரம் செய்கின்ற துரோணரை புத்தத்தில் பின்தொடர்ந்து செல்லக்கூடிய மனிதன்கூட உன்னுடைய எல்லா அரசர்களுளும் இல்லை அரசனே! உனக்கு ஆசாரியராயிருக்கிற இரத்த துரோணா ஸேனாபதிகளும் வில்லாளிகளும் புத்தமானவர்களுமாகிய எல்லாருளும் சிறந்தவா துரியோதன! புத்தத்தில் அரசர்களை ஜயிக்க எண்ணங்கொண்ட தேவர்கள் ஸாமம்மனையரை ஸேனாபதியாக ஏற்படுத்தியதுபோல ஆசாரயரான துரோணரைச் சக்கிரமாக ஸேனாபதியாக ஏற்படுத்திவிடு' என்றான்.

ஆருவது அதியாயம்

துரோணப் பேஷகபாவம் (தோடீச்சி)

(துரியோதனன் துரோணரிடம் சென்று ஸேனாபதீத் தன்மையை ஏற்றுக்கொள்ளும்படி வேண்டினது)

காணனுடைய வாராததையைக் கேட்டுத் துரியோதனராஜன், அப்பொழுது, சேனையின் நடுவிலிருக்கின்ற துரோணரை நோக்கி, இரத் வாராததையைச் சொல்லலானான் 'குருவே! ஜாதியின் மேனமைபினாலும் உயாகுலப் பிறப்பினாலும் சாஸ்திர ஞானத்தினாலும் வயதினாலும் புத்தியினாலும் வீரயத்தினாலும் ஸாமாததியத்தினாலும் பிறரால் ஜயிக்கமுடியாத தன்மையாலும் அரத்த சாஸ்திரத்தினுள்ள அறிவினாலும் நீதியினாலும் ஜயத்தினாலும் தவத்தினாலும் நன்றியறிவினாலும் சிறந்தவரும் எல்லாக் குணங்களும்மைந்தவருமான உமக்கொப்பரான

கூடா அரசாசனஞ் வேறுயாருமில்லை பிராமமனோததமரே !
 பபடிப்பட்ட நீர் எல்லாததேவர்களையும் இந்திரன் பாதுகாப
 துபோல எங்களைப் பாதுகாக்கவேண்டும் உமமைச் சேனா
 தியாகக்கொண்டு சததுருக்களை ஜயிக்கவிரும்புகிறோம் ருத்தி
 ரகளுக்காக காபாலிபோலவும், வஸுக்களுக்குப் பாவகனபோல
 ம, யக்ஷாக்களுக்குக் குபேரனபோலவும், தேவதைகளுக்கு இர
 ண போலவும், பிராமமணர்களுக்கு வலிஷ்டா போலவும்,
 தஜஸுக்களுக்குச் சூரியனபோலவும், பிதருக்களுக்குத் தாம
 ரஜனபோலவும், ஜலஜந்நுக்களுக்கு வருணனபோலவும், நக்ஷத்
 ரங்களுக்குச் சந்திரனபோலவும், அசுரர்களுக்குச் சுகிரி
 பாலவும், எல்லா உலகங்களுக்கும் எல்லா வஸ்துக்களுக்கும்
 எல்லாவற்றினுடைய படைப்பையும் காப்பையும் அழிப்பையும்
 சயவதிலவல்ல பிரபுவான நாராயணாபோலவும் இவ்விதமான
 னனுடைய ஸேனாபதிகளுக்கெல்லாம் நீர் தலைவராயிரும் தோஷ
 றறவரே ! பதினோ அக்ஷௌஹினிகளும் உமமுடைய வசத்தை
 முடைநதிருக்கட்டும் அவைகளாலே எதிரணிவகுத்து அசுரா
 ளை இந்திரன் நாசம்செய்ததுபோலச் சததுருக்களை நாசஞ்செய
 ம தேவர்களுக்கு முன்னிலையில் ஸுபராமமணயா செல்வது
 பால நீர் எங்களுக்கு முந்திச் செல்லவேண்டும் பசுவின கன்று
 ள் விருஷ்பத்தைத் தொடர்ந்து செல்வதுபோல யுத்தத்தில்
 மமைப் பின்தொடருவோம் உக்கிரமான விலலைக் கையிலேந
 யவனும சிறந்த வில்லாளியும் திவ்யமான காண்டவத்தை ஒலிக
 நம்படி செய்பவனுமான அரஜுனன், யுத்தரங்கத்தில் உமமைப்
 ராததுவிட்டுப் பாணப்பிரயோகம் செய்யமாட்டான் புரு
 ஷாததமரே ! நீர் ஸேனாபதியாயிருந்தால் பந்துக்களோடும் மித்
 ரர்களோடும் கூடிய யுதிஷ்டிரனை யுத்தத்தில் நிச்சயமாக ஜயிப்
 பன்' என்று சொன்னான் இவ்வாறு சொல்லப்பட்ட பிறகு,
 அரசர்கள் உரத்தவலிமையுடையதானவோடு உமமுடைய குமாரனை
 னநேதோஷப்படுத்திக்கொண்டு துரோணரைப் பார்த்து, 'ஜய
 ய' என்று சொன்னார்கள் ஸௌனிகர்களும் ஸநேதோஷத்தோடு
 றியோதனனை முன்னிடிக் கொண்டு மிகக்கொத்தியை விரும்பித்
 துரோணரை விருத்தியடையச் செய்தார்கள் ராஜரே ! பிறகு
 துரோணா துரியோதனனை நோக்கி இந்த வார்த்தையைச் சொல்ல
 லானான்

ஏழாவது அத்தியாயம்.

து ரோ ண பி ஷே க ப ர வ ம (தோடர்ஷீச்)

(தூய்யோதனன் துரோணரை ஸேனாபதிஸ்தானத்தில் அபிஷேகம் செய்வித்ததும், துரோணருடைய யுத்தவீரனானும்)

துரோணா, 'ராஜனே! நான் ஆறு அங்கங்களோடுகூடி வேதத்தையும், மனுதாமசாஸ்திரத்தில் சொல்லப்பட்ட தணுநீதியையும், முக்கண்ணரைத் தேவதையாகக்கொண்ட அம்புகளையும், அஸ்திரங்களையும், பலவித சஸ்திரங்களையும் அறிவேன ஐயத்தில் விருப்பமுள்ளவாகளான உங்களால் என்னிடத்தில் எந்த குணங்கள் கூறப்பட்டனவோ அவைகளெல்லாவற்றையும் நான் வெளியிடஎண்ணிப் பாண்டவர்களோடு போராபுரிவேன ராஜனே பாஷதனான தருஷ்டத்யுமனனை யுத்தத்தில் நான் எவ்விதத்திலும் கொல்லேன, புருஷஸரேஷ்டனான அநத்தருஷ்டத்யுமனனானைக் கொல்வதற்காகவே ஸருஷ்டிக் கப்பட்டிருக்கிறுன ல்லோ? (பாண்டவ) ஸையங்களை நாசஞ்செய்துகொண்டு எல்லா ஸோமங்களோடும் நான் போராபுரிவேன பாண்டவர்கள் யுத்தங்களில் என்னையெதிர்த்துச் சந்தோஷத்தோடு போராபுரிய போவதில்லை' என்றுசொன்னார் அரசரே! இவ்வாறு அனும கொடுக்கப்பட்ட உம்முடைய குமாரனான அநத்த தூய்யோதனன் பிறகு, சாஸ்திரங்களில் காணப்பட்ட முறைப்படி துரோணரை சேனாபதியாகச் செய்தான் பிறகு, தூய்யோதனன் முதலாக அரச்சாக்கள் ஸவஸ்திவாசன தவனிகளோடும், ரமணியங்களும் மனதுக்கினியவைகளுமான மற (மங்கள தவனிகளோடும்) முற்காலத்தில் இந்நிரன் முதலான தேவர்கள் ஸகந்தரைத் தேவஸேனாபதிஸ்தானத்தில் அபிஷேகம் செய்ததுபோலத் துரோணரை ஸேனாபதிஸ்தானத்தில் அபிஷேகஞ் செய்தார்கள் அப்பொழுது துரோணரை ஸேனாபதியாகச் செய்யப்பட்டவுடன், நான்குவித வாதகோஷத்தாலும் சங்கங்களினுடைய பெருமுழக்கத்தாலும் சேலைகளுக்கு ஆனந்தமுண்டாயிற்று பிறகு, ஆசீர்வாததவனிகளாலும் புண்பாஹுகோஷத்தாலும் ஸ்தோத்திரங்களாலும் ¹ ஸூதர்கள் ² மாகதர்கள், ³ வந்திகள் இவர்களுடைய கானதவனிகளாலும் பிரமணோத்தமங்களின் ஜயசபதங்களினாலும் அவ்வாறே மடநையரின நாட்டியங்களாலும் விதிப்படி துரோணரைக் கௌரிவித்து (அவரால்) பாண்டவர்கள் ஜயிக்கப்பட்டார்களென

ண்ணினூகள மஹாரதரான பாரதவாஜா ஸேனாபதிஸ்தானத
தப பெற்று யுத்தஞ்செய்ய எண்ணுகொண்டு ஸைனிகாகளை
ணிவகுத்து உமமுடைய குமாரர்களோடு சேர்ந்து யுத்தத்திற
ச சென்றா விரிந்துதேசத்தரசன களிகதேசத்தரசன உமது
மாரணவிகாணன ஆகிய இவர்கள் கவசங்களைப்பூண்டு துரோ
ருடைய வலப்பக்கத்தை அடைந்து நல்லமுயற்சியுடன் நின்றா
ள சகுனியானவன் மிகச்சிறந்த குதிரை வீரர்களுடனும் பள
ளப்புள்ள ஈட்டிகளால் யுத்தம் செய்கின்ற காரநாராகளுடனும்
சார்ந்து அவர்களுக்கு முன்னிலையில் சென்றான் கிருபா கிருத
ராமா சிதரஸேனன் விவிமசதி துச்சாஸனன் முதலானமற்றவா
ரும் ஸனன் ததாகளாக இடப்பக்கத்தைக் காததர்கள் ஸுத
திணாகளை முன்னிட்டவர்களான காமபோஜாகளும் யவனர்களும்
கார்களும் மிகக்கவகமுள்ள குதிரைகளோடு அவர்களுக்கு முன்
சன்றார்கள் மதரர்களும், அம்பஷ்டர்களும், தரிகாததர்களும்,
முனுட்டு வடநாட்டு அரசர்களும், மாலவர்களும், சிபிகளும், சூரஸே
ர்களும், மலதாருடன கூடின சூதர்களும், ஸௌவீரர்களும்;
மு நாட்டிலும் தெனாட்டிலுமுள்ள எல்லாக்கிதவர்களும், உம்
முடைய குமாரனான தூயோதனனை முன்னிட்டிகொண்டு
யுத்தத்திறனை காணலுக்குப்பின் உமமுடைய குமாரர்களோடு
சார்ந்து தங்களுடைய ஸைனயங்களை உதஸாஹப்படுத்திக்
காண்டு சென்றார்கள் எல்லா யுத்தவீரர்களுள்ளும் சிரேஷ்டனும்
சூரியயுத்ததிறனுமான காணன் ஸேனர்களில் பலத்தைபுண்புண
னிக்கொண்டு எல்லாவிதலாஸிகளுக்கும் முதலில் சென்றான்.
வலிக்கின்றதும் பெரிதான் உருவமுள்ளதுமான அரதக்காண
யுடைய கச்சைவடிவமான பெரியகொடியானது தன்னுடைய
ஸைனியங்களை ஸந்தோஷிக்கும்படி செயற்கொண்டு சூரியனுக்கு
ப்பான ஒளியோடு விளங்கியது. கண்ணைப்பார்த்த பிறகு ஒரு
னுவது பீஷ்மருடைய துகள்களைத் திண்ககவில்லை எல்லா அர
ர்களும் கௌரவர்களோடு சேர்ந்து துகள்களை விட்டவர்களு
டனாக அவிவிடத்திலுள்ள அநேக யுத்தவீரர்கள் ஸந்தோஷ
பள்ளவர்களாக, பாண்டவர்கள் ரணகளத்தில் காண்பைப்பார்த்து
ட்டு யுத்தத்தில் நிற்கப்போகிறதில்லை. காணனோ ரணகளத்தில்
நிற்கவேண்டுமென்று கூடின தேவாக்களும் ஜயிக்கவல்லவன் அவ்வா
ருக்க, மிகக்குறைந்த பல பரீகிரமங்களையுடைய பாண்டுகுமா
ர்களே யுத்தத்தில் ஜயிப்பாரென்பதில் ஸந்தேகமென்ன ? என்று
ரைவாகப் பேசிக்கொண்டார்கள். ராஜரே ! 'பாகுபலமுள்ளவ்
ரான பீஷ்மராலே பாரததர்கள் யுத்தத்தில் காககப்பட்டார்கள்
ண்ணோ அவர்களை யுத்தத்தில் கூாமையான அம்புகளால் நாசஞ்

செய்யப்போகிறான்' என்று இவ்வாறு அவர்கள் பரஸ்பரம்பேசி
கொண்டு மிகக் ஸந்தோஷமுள்ளவர்களாக ராதேயனைப் பூஜி
துக்கொண்டும் புகழ்ந்துகொண்டும் புறப்பட்டார்கள். துரோ
கராலே நமமுடைய ஸேனையில் சகடவயுகமானது அமைக்கப்ப
டிருந்தது பாரதரே! ராஜரே! மஹாதமாக்களான சத்துருக்
ளுடைய ஸேனையில் அன்புடன் கூடின தாமராஜராலே கடுமையான
வயுஹமே ஏற்படுத்தப்பட்டிருந்தது அவர்களுடைய வயுஹ
திறகு முனாலுப் புருஷ சிரேஷ்டர்களான கிருஷ்ணாஜுனரி
வரும் வானரசுகொடியைத் தூக்கிநிறுத்திக்கொண்டு நின்றார்கள்
எல்லாச்சேனைகளுள்ளுஞ் சிறந்ததும் எல்லா வில்லாளிகளுக்கும்
இருப்பிடமும் சூரியனுடைய மராகத்ததை அடைந்ததுமான, மக
தேஜஸவியும் பாண்டுபுதரனும் மகாதமாவும் புத்திசாலியுமாக
அராஜுன்னுடைய கொடியானது, யுகாந்தகாலத்தில் மிகவும் ஜ
லிக்கின்ற சூரியன் பூமியை விளங்கச்செய்வது போல, அந்த
சேனையை விளக்கிக்கொண்டு எங்கும் காணப்பட்டது. புத்
வீரர்களுள் அராஜுன்ன சிறந்தவன், வீரர்களுள் காண்டவன் சிற
ந்தது, பிராணிகளுள் வாஸுதேவா சிறந்தவா, சகரங்களு
ஸுதாசனம் சிறந்தது இந்த நான்கு தேஜஸுகளையும் வஹி
பதம் வெண்மையான குதிரைகளோடு கூடியதுமான அராஜு
னுடையரதமானது, எடுக்கப்பட்ட காலச்சகரம்போலச் சத்துரு
களுக்கு முன்னிலையில் நின்றது உமமைச் சோந்தவர்களுடை
முன்னிலையில் காணும் சத்துருவீரர்களின் முன்னிலையில் தன்
சயனுமாக, இவ்விதம் மிக்கபலசாலிகளான அந்த இருவரும் ப
முள்ள ஸேனைகளுக்குமுன் சென்றார்கள். பிறகு, ஜயத்தில் அதி
ஆவலுடையவர்களான காண்ண பாண்டவன் இருவரும் ஒருவன்
ஒருவா கொல்லண்ணங்கொண்டு அப்பொழுது புத்தகங்
தில் ஒருவரையொருவா பார்த்தார்கள் பிறகு, மகாபதிகராக
பாரதவாஜா, சீக்கிரமடிகப் புறப்பட்டவுடன், கோரமான லிம்
நாதத்தினாலே பூமி மிகநடுங்கியது. பிறகு, காற்றினால் தூற்ற
பட்டதும் பட்டாடைத் குவியல்போன்றதும், அடாந்ததுமாக
புழுதியானது சூரியனுடன் கூடிய ஆகாயத்தை இடைவெளியில்
மல மறைத்தது ஆகாயமானது மேகமில்லாமலிருந்தும் இறைச
களையும் எலும்புகளையும் ரக்தநதிகளையும் பொழிந்தது ஓ! ராஜே
அப்பொழுது உமதுஸேனையின்மேல் கிருகரங்களும் ஸயேன
களும் கொக்குகளும் பருந்துகளும் ஆயிரக்கணக்கான காக்கைகள்
நான்குபக்கங்களிலுமிருந்துவிழுந்தன நரிகளும், பயத்தைக்கொ
கக்கூடிய குரூரமான சபதங்களைவெளியிட்டு ஊரையிட்டன அனை

என் மாமஸங்களைப் பக்கிக் கவும் சகதசதைப் பானமபண்ணவும்
 இருப்பமுள்ளவைகளாகிப் பலவாறு உமமுடைய சேனையை அப
 ரிதக்ஷிணமாகச் சுற்றிவந்தன இடியோடும் நடுக்கத்தோடும்
 டடியதும் ஜவலிக் கின்றதுமான எரிநக்ஷத்திரமானது வாலிஸுலே
 ரல்லா இடத்தையும் சூழ்ந்துகொண்டு பிரகாசத்ததுடனே யுத்த
 ளத்தில் விழுந்தது. ஒ! ராஜரே! ஸேனாபதியான துரோணா
 முறப்பட்டவுடன், மின்னலுள்ள மேகத்துடன் கூடின ஒரு பெரிய
 பட்டமான ரேகையானது ஸ-பாபனுக்கு உண்டாயிற்று யுத்த
 ளத்தில் வீரர்களுக்கு உயிராச்சேதத்தை உண்டுபண்ணக்கூடிய
 வலிவிதமான உத்பாதங்களும் மற்றும் மிகக் பயங்கரமான
 அனேக உத்பாதங்களும் தோன்றின பிறகு, ஒருவரை
 வாயாருவா கொல்வதில் எண்ணங்கொண்ட சூருபாண்டவ ஸைன
 பங்களுக்குச் சபதத்தால் உலகத்தை நிரப்புகின்றதான போர
 டந்தது ஜயத்தில் ஆவலுடையவர்களும் நன்றியடிகளுந் தனமை
 புள்ளவர்களுமான அநதப் பாண்டவர்களும் கௌரவர்களும் எதிர்
 ந்துப் பரஸ்பரம் மிகுந்த கோபத்துடன் கூாமையான சஸ்திரங்
 களாலே அடித்துக்கொண்டார்கள உறுதியான வில்லை கையில்
 சிடித்தவரும், மிகுந்த காரதியுள்ளவருமான அநதத் துரோண
 சாராயா கூாமையான அம்புகளை இறைத்துக்கொண்டு வேகத்தோடு
 பெரிதான பாண்டவ சேனையை எதிர்த்து வந்தார வேந்தரே!
 அநத ஸமயத்தில் துரோணா எதிரநோக்கி வருகின்றதைக் கண்டு,
 பாண்டவர்கள் ஸருஞ்சயாகளுடன் கூடித் தனித்தனியாக அம்பு
 மழைகளால் அவரை எதிர்த்தார்கள் துரோணராலே நன்றாகக்
 கலக்கப்படுவதும் உடைக்கப்படுவதுமான அநதப் பெரிய ஸேனை
 பானது பாஞ்சாலர்களோடு கூடக் காற்றினால் மேகங்கள் சிதற்
 அடிக்கப்படுவது போலச் சிதற் அடிக்கப்பட்டது துரோணா
 இந்த யுத்தத்தில் நொடிப் பொழுதுகளுள் பலவித திவ்யாஸ்திரங்
 களை வெளிப்படுத்திப் பாண்டவர்களையும் ஸருஞ்சயாகளையும் ஹிம
 வித்தாரா இந்திரனால் அசுரர்கள் அடிக் கப்படுவதுபோலத்
 துரோணராலே அடிக் கப்படுகின்றவர்களான தருஷ்டத்யுமனன்
 முதலான அநதப் பாஞ்சாலர்கள் மிக நடுக்கமுற்றார்கள பிறகு,
 திவ்யாஸ்திரங்களையறிந்தவனும சூரனும மகாரதனுமான தருஷ்
 டத்யுமனனும் துரோணருடைய ஸேனையை அம்புமழையினாலே
 அநேகவிதமாகப் பிளந்தான் பிறகு, பலசாலியான அவன் அம்பு
 மழையினாலே துரோணருடைய அம்புமழைகளைத் தடுத்தது எல்
 லாக கௌரவர்களையும் கொன்றான் பிறகு, மகாவில்லாளியான

துரோணா ரணகளத்தில் தம் ஸேனையை அடக்கி நன்றாக நினைபெற்றிருக்கும்படிசெய்து தருஷ்டத்யுமனனைக் குறித்து எதிர்த்து அருகிறசென்றா அவா, கோபமுண்ட இந்நிரனுவன வேகமாக அசுரர்களினமீது அம்புகளைப் பொழிவதுபோல தருஷ்டத்யுமனனமீது மிகவும் பெரிதான அம்பு மழையைப் பொழிந்தார். துரோணராலே அம்புகளால் நடுங்கும்படி. செய்யப்படுகின்ற அத்தப பாண்டவர்களும், ஸ்ருஞ்சயர்களும், வலிமமத்தினாலே மற்ற மிருகங்கள் அடிக்கப்படுவதுபோல அடிக்கடி அடிக்கப்பட்டார்கள். அரசரே! பலமுள்ளவரான துரோணா பாண்டவர்களுடைய ஸேனையினமீது கொள்ளிவட்டம்போலச் சுற்றிச் சுற்றித் தாக்கி ஞா அஃது ஆசுசரியமாயிருந்தது கந்தாவநகரத்துக்கு ஓடிப் பானதும், சாஸ்திரத்தில் கண்டபடி அமைக்கப்பட்டதும், காற்றினால்சைகின்ற கொடித்துணிகளையுடையதும், ஸந்தோஷத்தை யுணடுபண்ணக்கூடியதும், நாததனஞ் செய்கின்ற குதிரைகளுள்ளதும், ஸ்படிகம்போல மாசற்ற கொடிமரமுள்ளதும், பகைவர்களுக்கு நடுக்கத்தை உணடுபண்ணக்கூடியதுமான சிறந்த தேரின்மீதேறிகொண்டு துரோணா சத்தருக்களுடைய ஸேனையை ஸப ஹாரம் செய்தார்.

எட்டாவது அத்யாயம்

து ரோ ண பி ஷே க பா வ ம (கோடீக்சி)

(துரோணருடைய பாஹீரமழம் மரணமும்)

குதிரைகளையும் ஸாரதிகளையும் தோகையும யானைகளையும் அவ்வாறு துரோணா வதஞ்செய்வதைக் கண்ட பாண்டவர்கள் மனவருத்தத்தையடைந்தார்கள், அவரை நான்குபக்கங்களிலும் சூழ்ந்து நின்று தடுக்கவில்லை. பிறகு, யுதிஷ்டிரராஜா, 'முயற்சியுடன் துரோணரை நான்குபக்கங்களிலும் சூழ்ந்து தடுக்கவேண்டும்' என்று திருஷ்டத்யுமனனையும் அராஜுனனையும் நோக்கிச் சொன்னார். ராஜரே! அந்த யுத்தங்களத்தில் அராஜுனனும் பாண்டவதனான தருஷ்டத்யுமனனும் பாண்டவனை அனுஸரித்துவந்த ஸைரிகர்களும் மற்றுமுள்ள மஹாரதாக்களான அரசார்களும் அங்கு அருகிலவந்து துரோணரை எதிர்த்தார்கள். ராஜரே! கேகயர்களும் பீமஸேனனும் அபிமனயுவும் கடோதகசனும் யுதிஷ்டிரரும் நகுலஸகதேவர்களும் வீராட ராஜனும் துருபதனும் அவனுடைய குமாரர்களும் மிக்க களிப்புள்ள தரௌபதீகுமாரர்களும்

பாதயகியும் தருஷ்டகேதுவும் மிகக்கோபமஞ்ஞட சேகிதானனும்
 ஹாரதனுன யுத்தஸூவும் பாண்டவனை யனுசரித்துச் செல்லு
 னற மறற அரசராகனும் தங்கள் வம்சத்திற்கும் வீரயததுகுகும்
 குந்த செய்கைகளைப் பலவாறுகச் செய்தார்கள் பாரதவா
 ரணர்களத்தில் பாண்டவர்களாலே நன்றாகப் பிளக்கப்படுகின்ற
 புந்த ஸேனையைக் கண்டு கோபத்தினால் கண்களை உருட்டி விழித்
 தப் பாரததார யுத்தத்தில் ஒருவராலும் ஜயிக்க முடியாத
 புந்தத் துரோணா ரதத்தினமேலிருந்து கடுங்கோபத்தை
 டைந்து காற்றானது பெரிய மேகங்களைச் சிதற அடிப்பதுபோ
 டப் பாண்டவசேனையைச் சிதற அடித்தார துரோணா முதிய
 ராயிருந்தும் யௌவனமுள்ளவாபோல ரதங்களுக்கும், குதிரை
 ளுக்கும், யுத்தவீரர்களுக்கும், யானைகளுக்கும் நான்குபக்கத்தி
 லும் இவருமங்குமாக ஓடிக்கொண்டு உன்மத்தனபோல ஸஞ
 ராரம் பண்ணினா ராஜரே! இரத்தத்திறை பூசப்பட்ட மேனியை
 டையவைகளும் சிவந்த நிறமுள்ளவைகளும் காற்றைப்போன்ற
 வகமுடையவைகளுமான துரோணருடைய அந்த உத்தமஜாதிக
 ருதிரர்கள் களைப்படையாமல் ஸுகமாகச் சென்றன யமன
 பாலக கோபித்து எதிர்த்துவருகின்றவரும் வீரதங்களை அனுஷ
 ததவருமான அந்தத் துரோணரைக்கண்டு பாண்டவனுடைய
 யுத்தவீரர்கள் ஆங்காங்கு ஓடினார்கள் அதிகமாக ஓடுகின்றவா
 ளும், மீண்டும் திரும்பிவருகின்றவர்களும், பராக்கின்றவர்களும்,
 றுகின்றவர்களும் அந்தப் பாண்டவனைச் சேர்ந்த யுத்தவீரர்க
 ளுடைய பயங்கரமான சபதமானது அதுபுகுமிரையிருந்தது.
 ரர்களுக்கு ஸந்தோஷத்தை உண்டுபண்ணக்கூடியதும் பயந்தவா
 ளுக்குப் பயத்தை விருத்திப்பண்ணக்கூடியதும் (அந்தச் சபத்
 தானது) நான்குபக்கங்களிலும் ஆகாசம், பூமி இவைகளினுடைய
 டைவெளியை நிரப்பியது பிறகு, மறுபடியும் துரோணா யுத்த
 ளத்தில் (தம்) பெயரைச் சொல்லிக்கொண்டும் நூற்றுக்
 ணைக்கான அம்புகளைச் சததுருக்களினமீது இறைத்துக்கொண்
 ட மதம் ஸவருபத்தை அதிபயங்கரமாகக்காட்டினா பலமுடை
 வரும் வயது சென்றவருமான அந்தத் துரோணா யௌவன
 முடையவாபோலப் பாண்டுபுத்திரனுடைய அந்தச் சேனையில
 மனபோல ஸஞ்சாரம் செய்தார துரோணா உகரஸவருபத்
 தாடு கூடியவராக (சததுருக்களின்) தலைகளையும் பூஷணங்களை
 ரணிந்த கைகளையும் அறுத்துத் தோகளின் நடுவிடங்களைச்
 சூனயமாக்கிப் பெரிய ஆரவாரஞ் செய்தார பிரபுவே!
 அவருடைய ஸந்தோஷத்தினுண்டான உரத்த சபத்ததி
 னுலும் அமடும்மையினுலும், யுத்தவீரர்கள் குளிரினால் பிடித்

கப்பட்ட பசுக்களபோல யுத்தத்தில் அதிகநடுக்கமுற்றார்கள துரோணருடைய தேரோலியினாலும் நாண உரைதலாலும் விலோசையினாலும் ஆகாயத்தில் பெரிய சபதமுண்டாயிற்று பிற ஆயிரமாயிரமாக அவருடைய விலலினின்று வெளிப்படுகின்ற அம்புகள் எல்லாத் திக்குக்களையும் விராபித்துக்கொண்டு யானைகள் குதிரைகள், தோகள், காலாட்படைகள் இவைகளினமீது விழுதன மிக்க வேகமுள்ள விலலையேந்தியவரும், அஸ்திரங்களாகி ஜவாலையுள்ள நெருப்புப்போன்றவருமான அந் த துரோணரை பாஞ்சாலர்கள் பாண்டவர்களோடு சோரது அருகில் நெருங்கு ளார்கள் துரோணா யானைகளையும், தோகளையும், காலாட்களையும், குதிரைகளையும், யமனுடைய வீட்டுக்கு அனுப்பினார். அச்சிக்கிரமாகப் பூமியை ரகதச்சேறுள்ளதாகச் செய்தா உத்தமமான அஸ்திரங்களைச் சொரிக்கின்றவரும், அம்புகளை எப்பொழுதும் எய்கின்றவருமான துரோணராலே ஏற்படுத்தப்பட்ட அம்புகூட்டங்களே திக்குகளில் காணப்பட்டன காலாட்படைகள் தோகள் குதிரைகள் யானைகள் இவைகளுக்கு நான்கு பக்கத்திலும் ஸஞ்சாரம் செய்கின்ற அவருடைய கொடியானது மேகங்களில் மின்னலபோலக் காணப்பட்டது ஆண்மையிற் சிறந்தவரும் விலையும் அம்புகளையும் கையில்கொண்டவருமான அந் துரோணா கேகயதேசத்தரசர்களுள் முக்கியமான ஐவர்களையும் பாஞ்சாலராஜனையும் அம்புகளாலடித்து யுதிஷ்டிரருடைய படையை எதிர்த்து வந்தார பீமஸேனனும் தனஞ்சயனும் சினிஸனுடைய பேரனான ஸாதயகியும் துருபதனுடைய குமாரனுடைய சைபயனுடைய குமாரனும் கர்சிராஜனும் சிபியும் அந் த துரோணரைப் பார்த்து வரிமமராதஞ்செய்து அம்புத்திரள்களை நன்றாக இறைத்தாராக வரிசையாய்விடப்படும் அவர்களுடைய அம்புகள் துரோணருடைய அம்புகளால் அறுக்கப்பட்டு யுத்தத்தின்பயனற்ற வேகத்தை யுடையவைகளாகவும் பூமியில் புரளுகின்றவைகளாகவும் நதிகளுடைய திட்டிலுள்ள நான்கு முனைகளபோலக் காணப்பட்டன துரோணருடைய விலலினின்று விடப்பட்டனவும், பொன்னால் சித்திரவேலைசெய்யப்பட்ட கணுக்களுள்ளனவென்றவருமான அந் த அம்புகளானவை யானைகள் குதிரைகள் இவற்றின் சரீரங்களையும் யெளவனமுள்ள யுத்தவீரர்களுடைய சரீரங்களையும் பிளந்து ரகத்ததிற்ற பூசப்பட்ட இறகுகளுள்ளனவாகப் பூமியையடைந்தன அந் த யுத்தப்பூமியானது அம்புகளால் பிளக்கப்பட்டு வீழ்ந்திருக்கின்ற யுத்தவீரர்களுடைய கூட்டங்களாலும், ரதங்களாலும், யானைகளாலும், குதிரைகளாலும் நன்றாக மூடப்பட்டு காமேகங்களால் சூழப்பட்ட ஆகாயம்போலாயிற்று உமரு

புதுபுதுதிரைகளுக்கு ஐசுவரியத்தையுண்டுபண்ணுவதில் வீரப்ப
 மள்ள துரோணா, ஸாதயகியையும் பீமனையும் அராஜனையும்
 ஸனாபதியான (தருஷ்டதயுமனையும்) அபிமனயுவையும் பாஞ்
 ரலராஜனையும் காசிராஜனையும் மற்றுமுள்ள வீரர்களையும் யுத்
 ததில் அடித்தாரா கௌரவர்களுக்குத் தலைவரே! அரசரே!
 ஹாதமாவான துரோணா யுத்தத்தில் இந்தக்காரியங்களையும்
 னனுமமற்றக்காரியங்களையும் செய்து பிராயங்காலத்துச் சூரியன்
 பால ஜனங்களை நன்றாகத் தவிர்த்துச் செய்துவிட்டு இம்மண்ணுல
 னின்று விண்ணுலகை அடைந்தாரா 1 பொற்றேருள்ளவரும் சூர
 மான அந்தத் துரோணா யுத்தத்தில் பாண்டவர்களுடைய யுத்த
 ராக்களை, இவ்வாறு லக்ஷம் லக்ஷமாகக் கொன்றுவிட்டு (முடிவில்)
 ருஷ்டதயுமனனால் வீழ்த்தப்பட்டாரா தைரியசாலியான துரோ
 ணா (யுத்தத்தில்) திருமபாத ஓர் அக்ஷணகிணிக்ருமேற்பட்ட
 ராக்களுடைய சேனையைக் கொன்றுவிட்டுப் பிறகு உத்தமமான
 தியையடைந்தாரா, மன்னரே! பொன்னாலாகிய தேருள்ள அவா,
 ருவராலும் செய்யமுடியாத காரியத்தைச் செய்து அமங்கள்
 ராக்களும் கொடியசெய்கைகளையுடையவர்களும் பாஞ்சாலனோடு
 டியவர்களுமான பாண்டவர்களாலே கொல்லப்பட்டாரா
 ராஜரே! பிறகு யுத்தத்தில் ஆசாயா கொல்லப்பட்டவுடனே,
 ராணிகள் ஸனியங்களை இவற்றின் சபதமானது ஆகாயத்தில்
 தானறியது 'ஆ! ஆ! இது நிரதிகததக்கது' எனகிற பிராணிக
 ளுடைய சபதமானது ஸவாககத்தையும் பூமியையும் ஆகாசத்தை
 ம் திக்குக்களையும் திக் கோணங்களையும் எதிரொலியிடும்படி
 செய்து அதிகமாகத் தோன்றியது அவ்விடத்தில் மகாரதரான
 ராதவாஜா கொல்லப்பட்டதைத் தேவதைகளும் பிதிருக்களும்
 புத்தத்துரோணருடைய முரதியபந் துக்களும் கண்டார்கள் பாண்ட
 வர்களோ ஜயத்தையடைந்து லிமமநாதங்களைச் செய்தாரா
 பரிதான லிமமநாதத்தினாலே பூமி மிகநடுக்கமுற்றது விசித்தி
 மானதும் தங்கத்தாலலங்கரிக்கப்பட்டதுமான கொடியையுடை
 வருடி பொற்றேருள்ளவரும் மகாரதருமான துரோணா யுத்தத்
 ல் கொல்லப்பட்டாரென்பதைக்கேட்டு (யுத்தநாகத்தில்) ஸருஞ்
 யர்களையும் துருபதகுமாரர்களையும் தவிர வேறு ஒருவரும் ஸந்
 தாஷ்டமடையவில்லை' என்றான்

1 'ருக்மரத?' என்பது மூலம், இது துரோணருக்குப் பெயராக
 முடிவாகிறது

ஒன்பதாவது அத்யாயம்

து ரோ ண பி ஷே க பாவ ம. (தோடீச்சி)

(கிருதராஷ்டிரன் துரோணாது துணங்களைச்சோல்லித் துக்கித்தது)

திருதராஷ்டிரன், 'ஆபுதமபிடிதத எல்லாவீரர்களுளுப
அஸ்திரங்கனில அவவிதமான ஸாமாததியமுள்ள துரோணா
எதைச் செய்துகொண்டிருக்கும் தருணத்தில் பாண்டவர்களு
ஸருஞ்சயாகளும் புத்தத்தில் அவரை வதஞ்செய்தாராகள்? துரோ
ணா எதனால் மரணமடைந்தாரா? அவருடைய தோ சாயந்ததா
அம்புகளை எய்யும் காலத்தில் வில முறிந்ததா? அஜாகரதைய
யிருந்தாரா? அப்பா! சத்தாருக்களால் தோலவியடையும்படி
செய்யமுடியாதவரும் தங்கக்கட்டுகளுள்ள அம்புத்திரள்களை
பலவாறு இறைக்கின்றவரும் ஹஸ்தலாகவமுள்ளவரும் ஸமாத
ரும் ஷ்சித்திரமாக புத்தம் செய்கின்றவரும் அதிதூரத்திலிருந்
அம்புகளால் லட்சியத்தை அடிக்கும் திறமையுடையவரும் ஐய
பொறிகளையும் அடக்கின்றவரும் அஸ்திரபுத்தங்களில் கரைகண்ட
வரும் திவயாஸ்திரங்களைத் தரித்தவரும் தவறாத வீரவரத்ததைய
டையவரும் புத்தங்களத்தில் முயற்சியோடு குரூரமான செயலை
யைச்செய்கின்றவரும் மகாரதிகரும் பிராமமணஸரேஷ்டருமான
அந்தத்துரோணரைப் பாஞ்சால ராஜகுமாரான பாராஷ்மன் எ
வனம் கொன்றான்? குரூரான துரோணா மஹாதமாவான பாரா
தனால் கொல்லப்பட்டதனால் மனிதனுடைய வல்லமையைக்காட்ட
லும் தெய்வமே பலமுள்ளதென்பது எனது நிச்சயமான எண்ணம்
எந்த வீரரிடத்தில் 1 நான்குவித அஸ்திரங்களும் நிலைபெற்றிரு
தனவோ அம்புகளையும் அஸ்திரங்களையும் தரித்தவர்களுக்க
ஆசாயரான அந்தத் துரோணா கொல்லப்பட்டாரென்று என
குசசொல்லுகிறாய் புலித்தோலால் நாற்புறமும் மூடப்பட்டது
பொன்னுலவங்கரிக்கப்பட்டதுமான பொற்றேரையுடைய துரோ
ணா கொல்லப்பட்டாரென்பதைக் கேட்டு நான் இப்பொழுது
துயரத்தைப்போக்கச் சகதியற்றவனாயிருக்கிறேன் ஸஞ்சய! மந
புத்தியுள்ளவனான நான் துரோணா கொல்லப்பட்டதைக்கேட்டு
உயிரோடிருத்தலால் ஒருவனும பிறனுடைய துயரத்தினால் இந்
பதிலையென்றும் தெய்வமே சிறந்ததென்றும் யான் நிச்சயமா
நினைக்கிறேன் (மனிதனுடைய) முபற்சியானது பிரயோஜ

1 ஸந்தாபனம் ஸமசோஷணம் ஸமமோஹனம் ஸமமாரணம் எ
நான்கு விதம்

பெற்றதன்றோ? துரோணா கொல்லப்பட்டாரென்பதைக்கேட
 ம நூறுதுண்டாகச் சிதறாமலிருந்ததல்ல மிகக்கிடமான என
 னமானது நிச்சயமாக உருக்கினுலானதுதான் பிரமமஸம்
 நதம்பெற்றவைகளும் தேவஸம்பந்தம்பெற்றவைகளுமான அம்பு
 னிலும் அஸ்திரங்களிலும் மேனமை அடைவதில் விருப்ப
 முள்ள பிராமமணர்களும் ராஜகுமாரர்களும் எவரை உபா
 மித்தராகளோ அந்தத் துரோணா மிருதயுவினால் எவ்வாறு
 வரப்பட்டார்? ஸமுத்திரத்தினுடைய வறட்சியைப்போலவும்
 மிருபாவத்தின் சிதறுகலைப்போலவும் சூரியனுடைய வீழ்
 கலைப்போலவும் துரோணருடைய மரணத்தை நான் ஸஹிகச
 கிலலை எவா துஷ்டர்களுக்குச் சிஷ்கராகவும் தாமிகர்களுக்கு
 சிஷ்கராகவுமிருந்தாரோ, சத்தாருக்களைத் தவிக்கச் செய்பவ
 னான எவா பகுத்தறிவில்லாத தூயோதன்னவிஷயமாகப் பிரா
 ணையும் இழந்தாரோ, எவருடைய பராக்ரமத்தினால் மூடா
 னான எனபுத்திரர்களுக்கு ஜயத்தில் ஆசையானது இருந்ததோ,
 புத்தியினால் மிருஹஸ்பதியையும் சுககிரீனையும் ஒத்த அந்தத்
 துரோணா எவ்வாறு கொல்லப்பட்டார்? மஹாதேஜஸஹியான
 அந்தத் துரோணா தமக்குக் கீழ்ப்பட்டவர்களான எல்லா யுத்த
 வீரர்களும் நிலைத்திருப்பதற்குக் காரணமாக இருந்தாரோ, மிருதயு
 வானவன எவருக்கு வசப்பட்டிருந்தானோ, அவா மிருதயுவினால்
 எவ்வாறு கொல்லப்பட்டார்? சிவபுநிறமுள்ளவைகளும் பெரிய
 உருவமுள்ளவைகளும் பொனவலைகளால் மூடப்பட்டவைகளும்
 யுத்தத்தில் பூட்டப்பட்டவைகளும் கரற்றின வேகம்போன்ற வேக
 முள்ளவைகளும் யுத்தத்தில் எல்லாச் சஸ்திரங்களையுந் தாண்டிச்
 செல்லுகின்றவைகளும் பலமுள்ளவைகளும் கனைக்கின்றவைகளும்
 பழக்கப்பட்டவைகளும் விரிந்துகேசத்தில் தோன்றியவைகளும்
 நன்றாகப் பாரத்தைத் தாங்குகின்றவைகளும் உறுதியாக நிற்கின்ற
 வைகளுமான அந்தக் குதிரைகள் போரினிடையில் மனத்தளாச்சி
 படையாமல் நின்றனவா? ஐயனே! சங்கதூரதுபிகோஷங்களால்
 யுத்தத்தில் காஜிக்கின்ற யானைகளையும் நாணகயிறறினினது விடப்
 படுகின்ற அம்பும்பழைகளையும் சஸ்திரங்களையும் தாங்குகின்றவைக
 ளும் பகைவர்களை ஜயிப்பதற்கு விருப்பமுற்றவைகளும் சுவாஸ்த
 தை அடக்கியவைகளும் துன்பத்தைப் பாராட்டாமலிருப்பவைக
 ளும் சத்தாருக்களால் ஜயிக்கப்பட்டவைகளும் விரைவாகச் செல்
 பவைகளும் பாரதவாஜருடைய யுத்தத்தை நன்றாக இழக்கின்றவை
 களும் பொற்றேரில் பூட்டப்பட்டவைகளும் நரவீரரான துரோண
 ரால் (தம தேரில் இருந்து) நடத்தப்பெற்றவைகளுமான அந்தக்

சூத்திரர்கள் பாண்டவர்களுடைய ஸேனையை ஏன் எதிர்த்தது? தாண்டவிலலை? ஸதயபராகிரமரான பாரத்வாஜா பொன் லங்காரமுள்ள உத்தமமான ரதத்தின் மீதேறி யுத்தத்தில் என் செயதாரா? உலகத்திலுள்ள எல்லா விலலாளிகளும் எவருடை விததையை ஆஸ்யிததுப் பிழைக்கிறார்களோ அந்த ஸதயஸந்ரும பலசாலியுமான துரோணா யுத்தத்தில் யாது செய்தாரா? ஸவாககத்தில் சிறந்தவனான மஹேந்திரனைப் போல விலலாளிகளு தலைமைபெற்றவரும் பிறா அஞ்சத்தக்க செய்கையுள்ளவருமாக அந்த துரோணரை யுத்தத்தில் எந்தரதிகாக்க எதிர்த்துச் செ றுராகள்? அந்த யுத்தத்தில் மிகுந்த பலமுள்ளவரும் திவ்யாஸ்திர களைப் பிரயோகிக்கின்றவரும் பொற்றேருள்ளவருமான அந்த துரோணரைக்கண்டு பாண்டவர்கள் ஓடினார்களா? அல்லது, தா புத்திரன் தனதம்பிகளுடனும் எல்லாச் சேன்களுடனும் சோந் தருஷ்டதபுமனனாகிற கட்டுக்கயிறை ஸ்ராதனமாகக் கொண் னான்குப்பக்கத்திலும் சூழ்ந்துகொண்டானா? அராஜுனனானவக் மறராதிகாக்கை அம்புகளாலே நிச்சயமாகத் தடுத்திருக்கவேண் டும் ஆதலாலேதான், பாபகாரியத்தைச் செய்கிறவனான திருஷ்டதபுமனன துரோணரை ஸமஹாரஞ்செய்தான் அந்தத் துரோ ணரைக்கொல்லும் விஷயத்தில் தேஜஸவியும் பயங்கரனும் அராஜு னனால் ரக்ஷிக்கப்படுகின்றவனுமான திருஷ்டதபுமனனைத் தவி வேற்றொருவனையும் நான் காணவில்லை ¹ ஆகையால் அவன் மிக அற்பங்களான அந்தப்பாஞ்சாலர்களால் சூழப்பட்டவனாகி, கே யர்களாலும் சேதிதேசத்தார்களாலும் கஞ்சார்களாலும் மதஸ்ய களாலும் மறறவேந்தர்களாலும் எறும்புகளால் (மொயக்க பெற்ற) ஸாபபம்போலத் துன்பமடையும்படி செய்யப்பட்டவரு செய்யமுடியாதகாரியத்தில் பற்றுதலுள்ளவருமான துரோணரை கொன்றுவிட்டானென்பது எனனுடைய எண்ணம் அங்கங் ளோடுகூடியவைகளும் புராண முதலியவற்றை ஐந்தாவதா உடையவைகளுமான நான்குவேதங்களைபும் அத்யயனம் பண்ண நதிகளுக்கு ஸமுத்திரம்போலப் பிராமமணர்களுக்குத் தஞ்சமா ருந்தவரும் சத்தாருக்களை வாட்டுகின்றவரும் கூத்ததிரியத்தனை யையும் பிராமமணயத்தையும் இவ்வுலகில் அனுஷ்டித்தவரும் கா மடைந்தவர்களைச் சிஷ்டிக்கின்றவரும் கண்ணிலலாதவர்களுக்கு கண்போன்றவரும் பொறுமையுள்ள வாகளிடம் கோபமுள்ளவரு தாாமிகாவிஷயத்தில் தாாமிகராயிருந்தவரும் முதியவருமான அந்தப்பிராமமணா சஸ்திரத்தினுலே எவ்வாறு வத்ததையடை தாரா? கோபமுள்ள எனனால் எப்பொழுதும் வருத்தப்படுகின்றவ

நம் தஞ்சையறவாகளுமானருநதிபுத்திரர்களை அநதததுரோணர் பாறுததுககொண்டிருந்தாரா அசசெய்கையின்பயன் அதுதான் லகததில் எல்லா விலலாளிகளும், எவருடையசெய்கையை அண பபிழைக்கின்றார்களோ ஸதயஸநதரும் புணயவாஹுமான அநதத ரோணா ஐசுவாயததில் விருப்பமுள்ளவர்களால் எவவாறு காலலப்பட்டாரா? ஸவாககததிலஇரதிரனபோலசசிறப்பிறவரும் திகமனோதையிழும் அதிகபலமுமுள்ளவருமான அநதததுரோ ரா சிறியமீன்களால் 1 திமி கொலலப்படுவதுபோல, பாரததா ளால் எவவாறு கொலலப்பட்டாரா? கைதோநதவரும் சிறநதபல ளளவரும் உறுதியான விலலையுடையவரும் சததுருக்களைப் பிப்பவரும் ஜயததைவிரும்பித தமமைஎதிரததவனை உயிரோ ருக்க விடாதவரும் ஜீவித்திருக்கையில் வேதததில் விருப்ப ளளவார்களுடைய வேதகோஷமும் விலலாளிகளுடைய நா ணைலியுமாகிய இரணமே ஒருகாலும் தமமைவிட்டுவிடாத ரும் கம்பிரஸவபாவமுள்ளவரும் புருஷஸரேஷ்டரும் (அகாரி ததில்) வெடகமுடையவரும் சததுருக்களால் ஜயிக்கப்படாத ரும் தனாவேதததில் சிறநதஆசாரயருமான அநதததுரோ ணரை ரதிகாக்கள எவவாறு கொன்றார்கள்? நான் துரோணரை ண்டவராக நினைக்கவில்லை அவர் உலகததையே எதிரதது ததமசெய்வாரனரோ? எவா பிரமமவாசசனில பிரமமதேவருக்கு பபானவரோ, க்ஷத்திரியதாமததில் நாராயணருக்குஸமா ரரோ, ஸமபூணமான பிரமமக்ஷத்திரிய தேஜஸுகள ஈசுவர ருக்கு வசப்பட்டிருந்ததுபோல எவருக்குவசப்பட்டிருந்தனவோ, பிப்பபிததமுடியாதகிரதததியும் பலமுமுள்ளவரான அநதத துரோணரை யுத்தததில் ஜயிப்பதற்கு எவன் வலலமைபுடையவன்? திஷ்டிரனுடையதவத்தினால் என்னைசசோநத எல்லாருருவீரர் ளும் குதிரைகளோடும் ரதனுகளோடும் யானைகளோடும் கொலலப் பட்டார்களென்று எண்ணுகிறேன் ஸஞ்சய! ஜயிக்கமுடியாதவரும் அவமதிககமுடியாத கிரததியையும் பலததைபுமுடையவருமான துரோணரைப் புருஷசிரேஷ்டர்கள் பாரததுககொண்டிருக்கும் பபாழுது யுத்தகளததில் துருபதகுமாரன் எவவாறு கொன்றான்? அருகில் துரோணரைக்காப்பாற்றிக்கொண்டு முன்னிலையில் எவா ள்ள போர்புரிந்தார்கள்? (ஒருவராலும்) நாடமுடியாத யுத்தகதி றய நாடிசசென்றுகொண்டிருக்கும் துரோணருக்குப் பின்புறத தில் எவாக்கிரந்தாரர்கள்? யுத்தகளததில் யுத்தமசெய்பவரும் வீர ரும் மஹாதமாவுமான துரோணருடைய வலப்பககத்திலுள்ள சக்

ரததை எவராகள ரக்ஷித்தாராகள ? இடப்பக்கத்திலுள்ள சகரதவ
எவராகள கரத்தாராகள ? முன்னிருக்கிற சேனையை எவராகள பா
கரத்தாராகள ? எவராகள அநதசசண்டையில் சரீரங்களை விட்டு விடு
பத்தகராத மரணத்தை அடைநதாராகள ? எநத வீராகள துடு
ணருடைய புத்தத்தில் அதிகதைரியத்தைப் பாராட்டினார்கள்
புத்தகளத்தில் ரக்ஷகர்களானக்ஷத்திரியர்கள் பயத்தினால்
தர்களாகி இவரைவிட்டு விலகாமலிருநதாராகள ? அநநம வி
னதனால், சூனயமான ரணகளத்தில் அநதப்பகைவர்களாடு
(துரோணா) கொல்லப்படாமலிருநதாரா ? சூரராக இருத்தலா
அவா அதிக ஆபததையடைநதாலும் புத்தததில்பயத்தினால் சத
ருவுக்குப் புறங்காட்டமாட்டாரா துரோணா எவ்வண்ணம் சத
ருக்களால் கொல்லப்படாரா ? ஸஞ்சய ! கஷ்டமான ஆபதத
களில் தனக்குச்சக்தியுள்ளமட்டில் பகைவர்களை எதிர்த்துப்பே
புரிவதெனபது உத்தமபுருஷனால் செய்யத்தக்கது அது
அவரிடம் நிலைபெற்றிருநதது எவா தமமைச்சோநதவர்களை
காப்பாற்றிக்கொண்டு தமச்சக்திக்குத் தக்கப்படி சததுருக்களே
போப்புரிவரோ அப்படிப்பட்டதுரோணரை அறபாகள பயத்தினால்
பாண்டவர்களிடம் விட்டுவிடாமலிருநதாரர்களா ? இவா அ
ரக்ஷகர்களால் விடப்பட்டுச் சததுருக்களால் கொல்லப்படாம
ருநதாரா ? ஐயா ! புத்தததில் பிராமணரைக்கொல்லமுயலுகின்
தருஷ்டதபுமனை மகாதேஜஸவியான அஸுவததாமா தடுத்திரு
பாடுவனறு யானகினைக்கிறேன அப்பா ! எனமனம் மயங்குகிற
க்ஷதையை முழுதும் நிறுத்தது ஸஞ்சய ! புத்தியானது நல்ல நி
மையை அடைநத பிறகு மறுபடியும் உன்னிடம் கேட்கிறேன
என்று கூறினான்.

பத்தாவது அதியாயம்

து ரோ ண பி ஷே க ப ர வ ம் (தோடீக்ஷீ)

(கிருதராஷ்டிரன் மயக்கமற்றதும், தாநிகள் சைத்யோபசாரத்தால்
தேளிவித்ததும், கிருதராஷ்டிரன் ஸஞ்சயனைப்
போட்கூற ஏவியதும்.)

திருதராஷ்டிரன் இவ்வாறு ஸஞ்சயனைவினவி மனத்துயர
தினால் மிகவும்பீடிககப்பட்டுக் குமாரர்களுடைய ஜயத்தில் ஆன
யற்றவனாகிப் பூமியிலெழுநதான பிரஜைஞையபிழந்து விழுந்
அவனமீது தாநிகள் மிகவும குளிரநததும் நல்லவாஸையுள்ள

ன ஜலத்தைத் தெளித்து 1 விசிறினூகன விழுந்திருக்கின்ற
நத மஹாராஜனைப்பார்த்துக் கௌரவமாதாகள எல்லோரும்
னகுபகமும் சூழ்ந்துகொண்டு கைகளால் தடவிக் கொடுத்த
ராகள கண்ணீரால் தடைப்பட்ட குரலுடன் அந்த ஸ்திரீகள்
தலத்திலிருந்து அவ்வரசனை மெல்லத்தூக்கி ஆஸனத்திலிருக்கும்
செய்தாராகள அரசனோ ஆஸனத்தையடைந்து மூச்சையை
டைந்தவனாகவும் நாற்புறங்களிலும் (விசிறிகளால்) விசிறப்பட்ட
னாகவும் அப்பொழுது அசைவற்றிருந்தான் அவ்வரசன் மெது
ராகப் பிரஜைஞயை யடைந்து நடுக்கமுற்றவனாக மறுபடியும்
சித்தனான் ஸஞ்சயனைப்பார்த்து நடந்தவண்ணம் (கூறும்படி)
கடகத் தொடங்கினான்

‘இருளைப்போக்கிக்கொண்டு உதிக்கும்சூரியன்போன்றவனும்
காபங்கொண்டமதயானைபோன்ற பலமுள்ளவனும் பெணயானை
பாடு சேரும்விஷயத்தில் விரோதியானையை எதிர்த்துச் செல்லும்
தயானைபோலச் சதருஸேனாபதிகளால் ஜபிக்கமுடியாதவனும்
திராதவருபவனுமான தாமபுத்திரனைத் துரோணரிடத்தினின்று
வன தடுத்தான்? புருஷ்சிரேஷ்டனும் மஹாவீரமுடையவனும்
ரனுமான எவன் ஒருவனாகவே யுத்தத்தில் வீராகளை நாசம்செய
ரானோ, தையாசாலியும் ஸதய பிரதிஜைஞயையுடையவனுமான
வன் சூரரமான கண்ணலே தூயோதனனுடையசேனை முழுவ
தையும் கொளுத்துவனோ, கண்ணலேயே (பகைவர்களை) அழிப்ப
வனும் ஜயத்தில் பற்றுதலுள்ளவனும் வில்லைக்கைக்கொண்டவனும்
வருத்தவிரத்தையுடையவனும் மனத்தை அடக்கின்வனும் உல
த்தில் நன்குமதிக்கப்பெற்றவனுமான அந்தத்தாமநந்தனை
புத்தகத்தில்) எந்தசகூராகள நாற்புறத்திலும் சூழ்ந்துகொண்
டாராகள? (எவ்வித்ததாலும்) அவமதிக்க முடியாதவனும் வில்
லத்தரித்தவனும் (சத்தருஸமஹார விரத்தத்தினின்று) தவருதவ
னும் புருஷ்சிரேஷ்டனும் சூரதியினபுதலவனுமானயுதிஷ்டிரராஜனை
அந்த யுத்தத்தில் என்னைச்சோரநவாகளில் எவர்கள் எதிர்த்தார
கள்? பலத்தினாலேயே துரோணரை எதிர்த்து அருகில் விரைவாக
யந்தவனும் மஹாபலசாலியும் பகைவர்களிடத்தில் பெரிய காரி
யத்தைச் செய்கிறவனும் பருத்ததேகமுடையவனும் அதிக உத
வாஹமுள்ளவனும் பலத்தில் பதினாயிரம் யானைக்கு ஒப்பானவனு
மான அந்தப்பீமஸேனன் எதிர்த்தவருங்கால் எந்தசகூராகள
கடுத்தாராகள? மேகம்போல விளங்குபவனும் ரதிகனும் சிறந்த

வீரியமுள்ளவனும் கையுறை தேருருளை இவைகளின் ஒன்சையா
எல்லாததிகைகளையும் முழுவகச்செய்பவனும் மின்னலபோ
லிளங்கும் விலலுள்ளவனும் பயங்கரனும் மேகங்களைபோன்ற தோ
கூட்டமுள்ளவனும் மேகமுழக்கம் போன்ற தேருருளையின் ஒ
யுள்ளவனும் அம்புகளின் ஒலியால் அதிபயங்கரனாயிருப்பவனு
கோபத்தால் மேகத்தை ஜயித்தவனும் மனத்தினினைவினும் வின
ந்து செல்பவனும் (பகைவரின்) உயிரினைக் களைப்பிளப்பவனு
அம்புகளைத் தரித்தவனும் நெருங்கியபடையுள்ளவனும் இரத்தப
கிற நீரால் திகையுண்டதையும் நனைக்கிறவனும் மனிதர்களால் பூ
யைப் பரப்புகிறவனும் பயங்கரமாய்க் காஜிப்பவனும் அஞ்சுத்தக
தோற்றமுள்ளவனும் காண்டவம் பிடித்தவனும் புத்திசாலியு
வெற்றிபெறுபவனுமான அராஜுனனவந்து மேகத்தினைபேரிடிபே
லக் காஜித்து இரதிரன் மழைப்பொழிவதுபோல அம்புத்திரள்களை
பொழிந்து புத்தத்தில் துரியோதனன்முதலானவாகளையிது சாலை
யிலதிட்டிக் கழுகிறகுக்கடிய பாணங்களை வாஷித்தப்பொழுது உ
களமனம் எப்படியிருந்தது? உத்தமமான வானரதவஜத்தைபுடை
அராஜுனன் ஆகாயத்தை அம்புகளால் நெருங்கியதாகச் செய்
கொண்டு வந்தப்பொழுது அவனைப்பாக்கினறவர்களுடைய ம
மானது எவ்வாறிருந்தது? அந்த அராஜுனன் காண்டவத்தி
டைய சபத்ததினாலே மிக்கபயத்தை உண்டுபண்ணிக்கொண்
அருகில் வந்தப்பொழுது உங்களுடைய படை அழியாமலிருந்ததா
காற்றானது மேகங்களை வேகத்தால் சிதறும்படி செய்வதுபோ
அரசர்களை அம்புகூட்டங்களால் அடக்கின்ற தனஞ்சய
அம்புகளால் உங்களுடைய உயிரகளைப் போக்காமலிருந்தாரு
படைமுகத்தில் எவன் பெயரைக் கேட்டால் எல்லாஜனங்களு
(பயத்தினால்) பிளக்கப்படுகிறார்களோ காண்டவத்தை விலலாக
கொண்ட அந்த அராஜுனனை புத்தகளத்தில் எந்த மனித
ஸஹிப்பதற்குத்தகுதியுள்ளவன்? யாருடைய சேனைகள் நடுங்கின
எந்த வீரர்களைப் பயம் அணுகியது? எவர்கள் அந்த புத்தத்தி
துரோணரை விடாமலிருந்தார்கள்? அறபார்களான எவர்க
பயத்தினால் ஓடினார்கள்? புத்தங்களில் தேவாசுரர்களையுங்கூட ஜயி
பவனான தனஞ்சயனை எதிர்த்து எவர்கள் அந்த புத்தகளத்தி
சரீரங்களைவிட்டு மரணத்தை யடைந்தார்கள்? என்னைச்சோந்தவ
கள் வெள்ளைக்குதிரையுடையவனான அராஜுனனுடைய வேக
தையும் மாரிக்காலத்து மேகத்தினுடைய முழக்கத்தைப்போன
காண்டவத்தினுடைய சபத்தத்தையும் பொறுக்கமாட்டார்கள் எந்
ரத்தத்திற்குக் கண்ணிரான ஸாரதியோ, எந்த ரத்தத்திற்குத் தன்

பன் போபுரியும் வீரனே அந்த ரதமானது, தேவாஸுரர்களா
 வகூட ஜயிக்கமுடியாததென்று எண்ணுகிறேன் மெனமையான
 ரமுள்ளவனும் யெளவனமுடையவனும் செளயமுள்ளவனும்
 ராகததக்கவனும் மேதாவியும் ஸமாததனும் சிறந்தபுத்தியுள்ள
 னும் புத்தத்தில் ஸதயமானபராகரமததையுடையவனும் பாண்டு
 மாரணமான நகுலன் உரத்தசபதத்தைச் செய்துகொண்டும்
 ஸ்லாஸனிசாக்கோடும் துன்பமடையும்படி செய்துகொண்டும்
 ரோணரிடம் வந்தபொழுது அவனை எந்தச் சூரர்கள் சூழ்ந்து
 தீதாராக? வல்லமையினால் புத்தத்தில் (ஒருவராலும்) ஜயிக்க
 டியாதவனான ஸஹதேவன், சதருக்களையழிப்பதற்காக ஸாபம்
 ராலக கோபங்கொண்டு (கௌரவர்களை) எதிர்த்துவந்தபொழுது
 வனை எவர்கள் எதிர்த்தார்கள்? உத்தமமான வீரத்தையுடை
 னும் வீணாகாத அம்புகளையுடையவனும் (அகாரியத்தில்) வெட்க
 ளளவனும் பகைவார்களால் ஜயிக்கமுடியாதவனும் எதிர்த்து
 ருக்கின்றவனுமான அந்த ஸஹதேவனை எந்தச் சூரர்கள் தடுத்த
 ர? ஸௌவீர ராஜனுடைய பெரியசேனையை அழித்தது, விருமபத
 க்கவனும் ஸாவாங்கஸுந்தரியுமான போஜையைப் பட்டமஹி
 யாகப் பெற்றுக்கொண்டவனும் புருஷஸுரேஷ்டனும் ஸதயம்,
 தரியம், செளயம், சததமான பிரமமசாயம் ஆகிய இவைகளை
 பலலாம் நிதயமாக்கக்கொண்டவனும் பலமுடையவனும் ஸதய
 னன் செயுகையையுடையவனும் கம்பீரமானவனும் பகைவாக்களால்
 யிக்கப்படாதவனும் புத்தத்தில் கிருஷ்ணனாககொப்பானவனும்
 ருஷ்ணனை அடுத்ததுபிறந்தவனும் தனஞ்சயனுடைய உபதேசத்தி
 ல் பாணங்கோடும் அஸ்திரங்கோடும் பிரயோகிக்ருங்காரியத்தில்
 மனமைபெற்றவனும் அஸ்திரங்களில் அராஜுன்னுகொப்பான
 னும் விருஷ்ணிகளுள் மிகச்சிறந்தவனும் வீரமுள்ளவனும் எல்லா
 லலாளிகளுள்ளும் சூரனும் அஸ்திரவித்தைகளில் கீர்த்தியினாலும்
 ராககிரமத்தினாலும் ¹ பரகராமருக்கொப்பானவனுமான அந்த
 ரதயகியைத் துரோணரிடத்தினின்று எவன் தடுத்தான்? ஸாதய
 யிடத்தில் ஸதயமும் தைரியமும் புத்தியும் செளயமும் ஸுரேஷ்ட
 னன் பிரமமாஸ்திரமுமாகிய இவைகளைத் தனும், கேசவனிடத்தில்
 வுலகங்களும் நிலைபெற்றிருப்பதுபோல நிலைபெற்றிருக்கின்றன
 வவிதமான குணங்களுள்ளவனும் தேவர்களாலும் தடுக்கமுடி
 ராதவனும் மகாவில்லாளியுமான அந்தஸாதயகியை எந்தச்சூரர்கள்
 ருகிறசென்று தடுத்தனர்? பாஞ்சாலாக்களுள் உத்தமனும் வீரனும்
 ததமகுலத்திற பிறந்தவார்களிடத்தில் பரீதியுள்ளவனும் எப

¹ 'ராமேன்' எனப்பது மூலம்

பொழுதும யுத்தத்தில் உததமமான காரியத்தைச் செய்கின்ற
 னும தனஞ்சயனுக்கு நனமையைத் தேடுவதில் பற்றுதலுள்ள
 னும எனனுடைய அனாதத்தினபொருட்டுத் தோன்றியவது
 யமனுக்கும் குபேரனுக்கும் ஸ்ரீபாயனுக்கும் மஹேந்திரனுக்கு
 வருணனுக்கும் ஒப்பானவனும் மகாரதனென்று எண்ணப்படு
 வனும் யுத்தத்தில் துரோணரை வெல்ல முயல்கின்றவது
 நெருங்கிய யுத்தத்தில் பிராணனைவிடத் துணிர்தவனுமான உ
 மௌஜஸை எந்தச் சூரர்கள் நன்றாகத்தடுத்ததுப் போபுரிநத
 கள்? எவன் சேதிதேசத்தினின்று ஒருவனாக வெளிப்பட்டு
 பாண்டவர்களை அடுத்தானோ அந்தத்திருஷ்டகேது துரோண
 ரோக்கி (எதிர்த்து) வருங்காலத்தில் அவனை எவன் தடுத்தான்
 அபராததேசத்தில் கிரிதவாரகரத்தில் (எவ்விதத்தினாலு
 நெருங்கமுடியாத ராஜகுமாரனைக் கொன்ற கேதுமானென்னு
 வீரனைத் துரோணரிடம் நாடாமல் எவன் தடுத்தான்? ஸ்திரீப்
 ஷாகளுடைய குணகுணங்களை அறிந்த புருஷஸரேஷ்டனும் ய
 தத்தில் வாடாத மனமுள்ளவனும் மகாதமாவான் பீஷ்மருடை
 மாணத்திற்கு யுத்தத்தில் காரணமாயிருந்தவனும் (போபுரிவத்
 தாகத்) துரோணரைக்குறித்து எதிரில் வருகின்றவனும் யஜ்
 ஸ்னகுமாரனுமான சிகண்டியை எந்தச்சூரர்கள் நாற்புறத்திலு
 தடுத்தார்கள்? அாஜுனனைக்காட்டிலும் அதிகமான குணங்
 ளினைத் துமுள்ளவனும் எப்பொழுதும் அஸ்திரங்களும் ஸத்தியமு
 பிரமமசரியமும் நிலைபெற்றிருப்பவனும் வீரத்தில் வாஸுதே
 ருக்கொப்பானவனும் பலத்தில் தனஞ்சயனுகொப்பானவனும்
 தேஜுவில் சூரியனைப்போன்றவனும் புத்தியில் பருகஸ்பத்
 திகொப்பானவனும் மகாதமாவுமான அந்த அபிமனயு வரைய
 திறந்திருக்கும் யமனபோலத் துரோணரை எதிர்த்தவருங்கால
 தில் எந்தச் சூரர்கள் நன்றாகத்தடுத்தார்கள்? யௌவனமுள்ள
 னும் திடமான பிரஜைஞையுடையவனும் சத்தருவீரர்களை
 கொல்லுகிறவனுமான அவன் துரோணரை எதிர்த்து ஒடி
 பொழுது உங்கள் மனம் எப்படியிருந்தது? நரஸரேஷ்டர்களா
 த்ரௌபதிபுத்திரர்கள் ஸமுத்திரத்தை நதிகள் எதிர்த்துச் செ
 வதுபோல யுத்தரங்கத்தில் துரோணரை எதிர்த்து வந்தபொழு
 அவர்களை எந்தச்சூரர்கள் தடுத்தார்கள்? பாலர்களான இந்
 த்ரௌபதிபுத்திரர்கள் (பாலர்களுக்கூரிய) லீலையைவிட்டு உதத்
 தமான வீரத்ததைக் கைக்கொண்டு அஸ்திர வித்தியாபயியாஸ
 தினபொருட்டுப் பன்னிரண்டு வருஷகாலம் பீஷ்மரிடத்தி
 வாஸஞ் செய்தார்கள் கூத்தரஞ்சயன், கூத்தரதேவன், காவ
 தைப் போக்குகிறவனான கூத்தரவாமா இவர்கள் திருஷ்டதயு

னுடைய குமாரர்கள் அவர்களைத் துரோணரிடமிருந்து
 எந்த வீரர்கள் தடுத்தார்கள்? விருஷணிகள் எவனை யுத்த
 தத்தில் நூறுபேரைக்காட்டிலும் அதிகமென்று நன்றாக எண்
 னிரினால்களோ மகாவிலலாளியான அந்தச்சேகிதானனைத் துரோ
 ணரிடத்தினின்று எவன் தடுத்தான்? ஜயிக்கமுடியாதவனும் உதார
 வபாவமுள்ளவனும் களிங்காக்களின்கன்னியைப் போரிலகவாந
 வனுமான¹வாராததக்ஷயியைத் துரோணரிடத்தினின்று எவன்
 தடுத்தான்? தாமிரக்காந்தம் ஸத்திய பராகரமமுள்ளவாகளும்
 வப்பானகவசங்களையும் ஆயுதங்களையும் துவஜங்களையுமுடைய
 வர்களும் இரத்திரகோபமென்னும் பூச்சிபோன்ற சிறமுள்ளவாக
 ளும் பாண்டவாக்களுக்குச் சிறியதாயார குமாரர்களும் வீரமுள்ள
 வர்களும் பாண்டவாக்களுடையஜயத்தில் விருப்பமுள்ளவாக்களும்
 கயராஜகுமாரர்களுமான ஐந்துபிரதாக்கள துரோணரைக்
 காலவந்தபோது எந்தவீரர்கள் தடுத்தார்கள்? யுத்தமசெய்ய
 வர்களுக்குத்தலைவனும் விலலாளிகளுள் சிறந்தவனும் செளய
 ளள்ளவனும் ஸதயஸந்தனும் மஹாபலமுடையவனுமான எவனை
 வரணுவதத்தில் கொல்ல எண்ணுகொண்டு மிருதகோப
 ளள்ளவாக்களாக அரசர்கள் ஆறுமாதகாலம்போரிந்தும் ஜயிக்க
 லலையோ, அப்படிப்பட்ட புருஷசிர்ஷ்டனான யுத்தஸூவைத்
 துரோணரிடத்திலிருந்து ஏவன் தடுத்தான்? காசியில் மகாரதிக
 மம் ஸ்திரீகளிடத்தில் ஆசைகொண்டவனுமான காசிராஜகுமா
 ணை யுத்தத்தில் பலவந்தினால் எத்ததிலிருந்து அறுத்துத்தள்ளின
 னும் சிறந்தவிலலாளியும் பாண்டவாக்களுக்கு மந்திராலோசனை
 யசெய்கிறவனும் துரியோதனனுக்கு அனாதத்ததை விளைவி
 தில் ஊக்கமுள்ளவனும் துரோணரைக் காலவந்தற்காகவே
 வருஷ்டிக்கப்பட்டவனும் யுத்தத்தில் போரவீரர்களைக்கொளுத்து
 னவனும் நான்குபக்கங்களிலும் (சுததுருக்களைப்) பிளக்கின்ற
 னுமான தருஷ்டதபுமன்ன துரோணரை எதிர்த்துவந்தகாலத்
 தில் அவனை எந்தச்சூரர்கள் தடுத்தார்கள்? துருபதனுடையமடி
 லே வளரந்தவனும் அஸ்திரங்களை நன்குஅறிந்தவனும் (அர
 ணுன்னுடைய) ஆயுதங்களால் கரக்கப்பட்டவனுமான² சிகண்
 டையைத் துரோணரிடத்திலிருந்து எவர்கள் தடுத்தார்கள்? இந்தப்
 ப்ரிமுமுதையும் தோலப்போல நன்றாகச்சுருட்டினவனும் பெரிய
 தத்தினொலியினாலே பிரதானங்களான சுததுருக்களைக்கொன்ற
 னும் மகாரதனும் சிலாகயமான அன்னபானங்களும் ஸம்பூரண
 சக்தினைகளுமுள்ள பத்து அஸுவமேதங்களைச் செய்தவனும் பிர
 ணங்களைப் பிளவைக்கைப்போலப் பரிபாலனம் செய்துகொண்டு

தடையற்ற எல்லாயாகங்களையும் செயதவனும கங்காஜலத்தைத்
தடுக்குமபடியான தக்ஷிணைகளைக்கொடுத்தவனும வீரனுமா
அந்த உச்சிரராஜகுமாரன, கங்காபிரவாகத்தில் முழுவதிலும் எ
வளவுமணல்களுண்டோ அவ்வளவுபசுக்களை யாகத்தில் தான
செய்தான செய்யமுடியாதகாரயம் செய்யப்பட்டவுடன், தே
கள், 'மனிதர்களுள் முன்னோர்களாயாரும் இந்தக்காரியத்தை
செய்ததில்லை, பின்னோர்களாயாரும் செய்யப்போவதுமில்லை, உ
ந்ரராஜகுமாரனான சைபயனைத்தவிரக காரயபாரத்தை வஹிக
சகதியுள்ள வேறு இரண்டாம் மனிதனை ஸதாவரஜநகமஸவரு
மான மூவுலகங்களுள்ளும் முன்பு பிறந்திருந்தவனாகவாவ
இனி பிறப்பவனாகவாவது இப்பொழுது இருக்கிறவனாகவாவ
நான்கள் காணோம்' என்று உரத்தசபத்ததுடன் புகழ்நதாராக
எவனுடையகதியை உலகின்கண் வாஸஞ்செய்கின்ற மனிதர்க
அடையமாட்டார்களோ, அவனுடையபேரனும், வாயைத்திற
திருக்கும் யமனபோலத் துரோணரை எதிர்த்துவருகின்றவனு
முயற்சியுள்ளவனுமான சைபயனை யுத்தத்திறகுவந்தபோது எவ
தடுத்தான்? சத்துருக்களைக்கொல்லுந் தன்மையையுடையவனு
மதஸ்யதேசாதிபதியுமான விராடனுடையதும் துரோணரை
போரில் கவாந்துகொள்ள விருப்பம்கொண்டதுமான தேர்
படையை எந்தவீரர்கள் தடுத்தார்கள்? பீமஸேனனிடத்தி
உடனே பிறந்தவனும அதிகமானதேகபலமும் வீரமுமுள்ள
வனும மாயாசகதியையுடையவனும பாண்டவர்களுடைய ஜய
தில் விருப்பமுள்ளவனும எனபிள்ளைகளுக்கஞ்ச சத்துருவும் மஹ
பலிஷ்டனும் வீரனுமான எந்தராஷ்டஸனிடத்திலிருந்து எனக்
மிக்கபயமுண்டோ அந்தக்கடோதகசனைத் துரோணரிடமிருந்
எவன் தடுத்தான்? ஸஞ்சய! எவர்களுடைய பிரயோஜனத்தி
பொருட்டு இவர்களுந் மறுமுள்ள அனேகர்களும் ரணகளத்தி
பிராணனைவிட ஸனந்ததாகளாயிருக்கிறார்களோ அவர்களுக்
யுத்தகளத்தில் ஜயிக்கக்கூடாதது யாது இருக்கின்றது? சாரங்
மென்கிறவிலையுடைய புருஷோத்தமர் எவர்களுக்கு ஆதாரமு
ஹிதத்தைத்தேடுகிறவருமாயிருக்கிறாரோ அந்தப்பார்த்தாக்க
குத் தோலவி எப்படியுண்டாகும்? உலகங்களுக்கஞ்ச சிறந்தஆசார்
ரும் லோகநாதரும் அழிவற்றவரும் திவ்யரும் திவ்யாதமஸவரு
முடையவரும் பிரபுவுமான ஸ்ரீமந் நாராயணரே யுத்தகளத்தி
நாதராகவிளங்குகிறார் எவருடைய அதபுதமானகாரியங்க
ஞானிகள் நன்றாகச்சொல்லுகின்றார்களோ அவருடைய அப்படி
பட்ட செய்கைகளைப் பகதியோடு மனம் நிலைமையுடையதி
பொருட்டு யான் சொல்லப்போகிறேன்

பதினோராவது அத்யாயம்.

து ரோணபிஷேகபாவம். (தொடர்ச்சி)

(கிருதராஷ்டிரன் உத்திக பக்சியினால் கிருஷ்ண சரீரீரத்தைக்கூறிப் ,
பலவாறு ஆலோசித்துப் பின் யுத்தந்தைச் சொல்லும்படி
ஸந்தீசயனை ஏவியது.)

வருசய ! வாஸுதேவன செயத திவ்யமான செயகை
னைக கேள (அந்தக) கோவிந்தன எவவிடத்திலும் வேறு எந்த
னிதனாலும் செய்யமுடியாத காரியங்களைச் செய்தான ஸ்ரீ
ய ! இடைபாவிட்டில் வளாகின்ற மஹாபுருஷனான ஸ்ரீவாசு
தேவன பாலனயிருக்கும் பொழுதே தன் கைவனமையை மூவுல
ங்களிலும் பிரஸித்திபெறுமபடி செய்தான மிகக பூஜபலமுள்ள
மனும் தாமரைமலாபோன்ற கண்களையுடையவனுமான ஸ்ரீ கிருஷ்
ணன், பூதனையும் சகடனையும் குதிரைவடிவங்கொண்ட கேசி
யையும் ரிஷபனையும் தேனுகளையும் மஹாபலிஷ்டனான அரிஷ்
டனையும் கொன்று காட்டுத்தியினின்று (கோபாகளை) விடுவித்துக்
காவாததன்மென்கிற மலையைத் தூக்கி மலலரங்கினிடையில
பாணாசனையும் முஷ்டிகளையும் கொன்று பிரலம்பன் நரகன் ஜம்
பன் மகாஸூரனான பீடன் யமனுகொப்பான முரன் இவர்களை
புற கொன்றான் அவ்வாறே, மிகக காரதியுள்ளவனும் ஜராஸநத்
தூல காககப்பட்டவனுமான கமஸன், ஸ்ரீகிருஷ்ணனால் பராக்ர
மத்தினாலேயே பரிவாரங்களுடன் யுத்தகளத்தில் மாயக்கப்பட
டான யுத்தத்தில் மிகக வல்லமையுடையவனும் பூரணமான ஓர்
அசெக்ஷணகிணியேனைக்குத் தலைவனும் போஜாகளுக்கு ராஜாவான
கமஸனுடைய ஸ்நேஹாதராகளுள் நடுவானவனும் வீரமுள்ளவ
னும் வேகமுள்ளவனும் சூரசேன தேசாதிபனுமான ஸுநாமா
ரணபவன், சததுருக்களைக்கொல்லுகிற சுபாவமுள்ளவனும் பல
தீதவரை ஸஹாயமாகக் கொண்டவனுமான ஸ்ரீகிருஷ்ணனால்
நனையங்களுடன் யுத்தத்தில் எரிககப்பட்டான அவ்வாறே
மஹா கோபமுள்ளவரான தூவாஸஸ் என்கிற பிரமமரிஷியும்
மனைவியுடன் கூடின ஸ்ரீ கிருஷ்ணனால் ஆராதிக்கப்பட்டார் அவ
ரும் இவனுகு வரங்களைக்கொடுத்தார் அவ்வாறே வீரனும்
தாமரைமலாபோன்ற கண்களையுடையவனுமான ஸ்ரீ கிருஷ்ணன்
அரசர்களை ஜயித்துக் காரநதாராஜனுடைய குமாரியை ஸவயம்

வரத்திலு கைப்பற்றினான் கோபங்கொண்ட அவன் அந்த அரசு களைக் குதிரைகளைப்போலத் தன்னுடைய கலயான ரத்ததி பூட்டிச் சாட்டையாலடித்துக் காயப்படுத்தினான் ஸ்ரீஜநாதனக் கைக் தோளவலிமையுள்ளவனும் பூணமான அக்ஷேஸ்வரினி னுக்கு நாதனுமான ஜராஸநதனையும் சிறந்த உபாயத்தினால் கொ வித்தான் பலவானான ஸ்ரீகிருஷ்ணன், செளரியமுள்ளவனும் ரா ஸேனாபதியாயிருப்பவனும் பூஜாவிஷயத்தில் விவாதப்படுகின்ற னும் சேதிதேசத்தரசனுமான சிசுபாலனையும் அக்காலத்தில் ப வைப்போலக் கொன்றான். லக்ஷ்மீநாதனான ஸ்ரீ வாஸுதேவன் ஆகாயத்திலுள்ளதும் சாலவனான காககப்பட்டதும் நாடமுடிய ததுமான, 'ஸௌபம்' என்கிற அஸுரபட்டணத்தைத் த் பராக்ரமத்தினால் (இடித்து) கடலினிடையில் தள்ளினான் மேலும், அங்கம், வங்கம், களிங்கம், மாகதம், காசி, கோஸலப் வாதஸ்யம், கராக்யம், கருஷம், பெளண்டரம் ஆகிய தேசங்களை யும் புத்தத்தில் ஜயித்தான் ஸஞ்சய! அவரதிதேசத்தைப் தக்ஷிணதேசங்களையும் மலைநாடுகளையும் தசேரகதேசங்களையு காராமீரங்களையும் ஒளரவிகதேசங்களையும் முத்கலதேசங்களோ கூடிய பிசாசுதேசங்களையும் காமபோஜதேசங்களையும் வா தானங்களையும் சோளபாண்டியதேசங்களையும் திரிகாதப் மாலவம், மிகவும் ஜயிக்கமுடியாத தரதம் ஆகிய தேசங்களையு ஜயித்தான் தாமரைபோன்ற கண்களையுடைய ஸ்ரீகிருஷ்ணன் பல திருக்களினின்று (புத்தத்துக்கு) வந்திருக்கின்ற கசாக்ஷி யும் சகாக்ஷியும் உதவிப்படைகளுடனகூடிய யவனனையும் ஜயி தான் முற்காலத்தில் ஜலஜநதுக்களுடைய கூட்டங்களால் நிறை திருக்கின்ற கடலில் புகுந்து ஜலத்தினுள்ளிருந்த வருணனை பு தத்தில் ஜயித்தான் இந்திரியங்களுக்கு அதிஷ்டான தே தையாயிருக்கிற அந்த ஸ்ரீகிருஷ்ணன் பாதாளத்தில் வலிப்ப னான பஞ்சஜனனென்கிற அஸுரனை புத்தத்தில் கொன்று பாஞ் ஜனயமென்கிற திவ்யசங்கத்தை அடைந்தான் மகாபலவானான அந்தக்கிருஷ்ணன் ஆரஜுனனோடு சோரது காண்டவவனத்தி அகனியை மன்ம களிக்கச்செய்து தடுக்கமுடியாத ஆகனேயா திரததையும் சகரததையும் பெற்றான் சூரனான ஸ்ரீபகவான க டனமீதேறி அமராவதியைப் பயமுறுத்தி மஹேந்திரனுடை அரணமனையினின்று பாரிஜாத விருக்ஷத்தைக் கொண்டுவந்தான் அந்த ஸ்ரீகிருஷ்ணனுடைய பராக்ரமத்தையறிந்தவனான இந்த் ரன் அதனையும் பொறுத்தான் இவ்வுலகத்தில், ஸ்ரீகிருஷ்ணனா

அரசார்களுள் ஜயிக்கப்படாத ஒருவனையும் நான் கேட்டதில்லை ஸஞ்சய! என ஸபையில் புண்டரீகாக்ஷனாகிய ஸ்ரீகிருஷ்ணன் சயத் அவவிதமான பெரிய ஆச்சரியமான காரியத்தை அவரத் தவிர இவவுலகத்தில் வேறெவன் செய்யத் தகுதியுள்ளவன்? என பகதியினால் சரணமடைந்து ஈசுவரனான வாஸுதேவனைக் கண்ட காரணத்தினால் எல்லாம் எனனால் நன்றாக அறியப்பட்டது ண்ணெதிரில் நிற்பதுபோலவும் அறிந்தேன் ஸஞ்சய! விகரமத்தை மபுத்தியையுமுடையவனான ஹருஷீகேசனுடைய செய்கைகளின் லலை நாடமுடியாதது அவவாறே, கதன், ஸாமபன், பிரதயுமன்ன, திராதன், அகாவஹன், அனிருத்தன், சாருதேஷ்ணன், ஸார னன், உலமுகன், நிசுடன், ஜிலலி, வீரயமுள்ளவனான பபரு, பிருது, பிபிருது, சமீகன், அரிமேஜயன் ஆகிய இவர்களும், பலமுடைய ராகளும் யுத்தத்தில் ஸமாததாக்களுமான மற்றவீருஷணீவீரர்களும், மகாதமாவும் வீருஷணிகளுள் வீரனுமான கேசவனால் அழைக்கப் பட்டு யுத்தத்தில் நிறக் எவவிதத்தாலாவது பாண்டவசேனையை அடைவார்கள அப்பொழுது, (என்பக்ஷம்) முழுமையும் ஸமசயத் துக்குள்ளாகும் எனபதே எனனுடைய நிச்சயம் எந்த இடத்தில் ஸ்ரீராதனான ஸ்ரீகிருஷ்ணன் இருக்கிறானே அந்த இடத்தில் பதி றுயிரம் யானையின் பலமுடையவரும் வீரயமுள்ளவரும் கைலாஸ நேகரத்துக்கொப்பானவரும் வன்மாலையணிந்தவரும் கலப்பையை முடையவருமான பலராமா இருப்பார ஸஞ்சய! எல்லோருக்கும் சிதாவென்றும் வாஸுதேவனென்றும் பிராமமணர்களால் சொல் லப்படுகிற அப்படிப்பட்ட இந்தக்கிருஷ்ணன் பாண்டவர்களின் பிரயோஜனத்தைக்கருதி யுத்தம் பண்ணுவனா? அப்பா! ஸஞ்சய! அவன் எப்பொழுது பாண்டவர்களுடைய பிரயோஜனத்தைக்கருதி ஸன்னாஹப்படுவனே அப்பொழுது அவவிடத்தில் ஒருவனாவது ாதிராத்து யுத்தஞ் செய்கிறவனாகான் ஒருகால எல்லாக்கௌரவா களும் பாண்டவர்களை ஜயித்துவிடுவார்களானால் அப்பொழுது வீருஷணிகுலத்தில் தோன்றிய இந்தக்கிருஷ்ணன் அந்தப் பாண்ட வர்களுடைய பிரயோஜனத்தின்பொருட்டு உத்தமமான சஸ்திரத் தைக் கையிலெடுத்தாலுமெடுப்பான் பிறகு, மிக்க புஜபலமுடைய வனும நரசுரேஷ்டனுமான அந்த வாஸுதேவன் எல்லா அரசா களையும் கௌரவர்களையும் ரணகளத்தில் கொன்று குருதியின் பொருட்டுப் பூமியைக்கொடுப்பான் ஹருஷீகேசன் ஸாரதியும் தன்ஞ்சயன் யுத்தம் செய்கிற போரவீரனுமான அந்த ரத்ததுக்கு எந்த ரதம் யுத்தத்தில் எதிராக நிற்கும்? ஒருவித உபாயத்தினாலும்

கௌரவர்களுக்கு ஜயம் காணப்படவில்லை ஆதலால், எவ்வாறு புத்தம் நடந்ததென்பதை முழுதும் எனக்குச்சொல் அராஜுன வாஸுதேவனுக்கு உயிர, வாஸுதேவனும் அராஜுனனுக்கு உயிர் அராஜுனனிடத்தில் எப்பொழுதும் விஜயம் நிலைபெற்றிருக்கிறது கிருஷ்ணனிடத்திலும் கீதாதி சாஸுவதமாயிருக்கிறது எல்லாவற்றினாலும் அராஜுனன் சததுருக்களால் ஜயிக்கப்பட்டாவதில் கேசவனிடத்தில் முக்கியமாகவே மனத்தினால் எண்ணமுடியாத அனேக குணங்களிருக்கின்றன இப்போது துரியோதனன் அயாமையினாலே ஸ்ரீகிருஷ்ணனை (ஸாக்ஷாத்) நாராயணஸ்வரூபியென்ற நியமில்லை, தெய்வவசத்தினாலே புத்திமயக்கன்கொண்டு யமபாச தால் முன்னிடப்பட்டவனாகித் தாசாரஹ்நான கிருஷ்ணனையு பாண்புத்திரனான அராஜுனனையும் அறியவில்லை மகாதமாகளால் அவ்விருவரும் ஆதிதேவர்களான நாராயணர்கள் அவ்விருவரு மனத்தினால் ஒன்றுபட்டவர்கள் (உருவத்தினால்) இருவர்களும் சப பூமியில் மனிதர்களால் காணப்படுகிறார்கள் கீதாதிபுடையவர்களான அவ்விருவரும் மனத்தினாலும் பிறரால் அவமதிக்கமுடியாதவர்கள் விந்மபுவார்களேயானால் இந்தக்குருசேனை முழுமைமையும நாசஞ்செய்வார்கள் ஆனால், மனிதபாவனையினால் (அவ்வித செய்) விருமபாமலிருக்கிறார்கள் அப்பா! பீஷ்மா மகாதமவான துரோணா இவர்களுடையவதமானது யுகத்தினுடைய மாறாட்டமபோலவும், உலகங்களுக்கே மோகததையுண்டுபண்ணுவதுபோலவுமாகியது (உலகத்தில்) ஒருவனாவது பிரமமசாயுத்தினாலும் வேதாத்தியயனத்தினாலும் காமங்களினாலும் அஸ்திவிததையினாலும் மிருத்தியுவினிடத்தினின்றும் தடுக்கப்பட்டான ஸஞ்சய! உலகங்களால் கௌரவிக்ஷப்பட்டவர்களும் வீரர்களும அஸ்திரவிததையில் தோஷிபெற்றவர்களும் புத்தத்தில் அடக்காத மதமுடையவர்களும் பீஷ்ம துரோணர்கள் கொல்லப்பட்டார்களென்பதைக் கேட்கும் நான் ஏன் உயிரோடிருக்கிறேன்? முற்காலத்தில் யுதிஷ்டிரனிடத்திலிருந்த அவ்விதமான எந்த ஸம்பத்தைக்கண்டு அஸ்திரையப்பட்டோமோ அந்த ஸம்பத்தை இப்பொழுது பீஷ்ம துரோணர்களுடைய வதத்தினாலே (அவனிடமேயிருக்க) அனுமதி கொடுக்கிறோம் என்னிமித்தமாகக் கௌரவர்களுக்கு இப்படிப்பட்ட நாசம் வந்துவிட்டது ஸூத! காலத்தினாலே பகருவம்செய்யப்பட்ட மனிதர்களைக் கொல்லும்விஷயத்தில் புலனுகள்கூட வஜ்ராயுதம்போலாகின்றன எவனுடைய கோபுத்தினாலே மகாதமர்களான பீஷ்ம துரோ

ராகள கொல்லப்பட்டார்களோ அந்த யுதிஷ்டிரன் உலகத்தில்
டிவற்றதான இந்த ஐசுவரியத்தைப் பெற்றான ஸ்வபாவத்தி
ல தாமம் (அவனை) அடைந்திருக்கிறது நமமைச்சோந்தவர் .
ரிடம் தாமயிலலை எல்லாவற்றையும் அழிக்கவந்த குருரமான
தக்காலமானது செல்வதாயிலலை அப்பா! புத்திமான்களான
னிதர்களாலே ஒருவிதமாக நினைக்கப்பட்ட விஷயங்களும்
நயவத்தினாலே வேறுவிதமாக ஏற்படுகின்றன எனபது என
டைய எண்ணம் ஆதலால், பரிஹரிக்கமுடியாததும் தாண்ட
டியாததும் நினைக்கமுடியாததும் ஸங்கடத்தை உண்டுபண்ணக்
டியதும் பெரிதுமான இப்படிப்பட்டகாரயம் நோந்திருக்கும்
லத்தில் உண்மையை எனக்குச்சொல்' என்று வினாவினன.

பன்னிரண்டாவது அத்யாயம்

து ரோண பி ஷே க ப ர வ ம (தோடீச்சி)

யியோதனன் தர்மபுத்திரன் உயிரோடுபிடித்துக்காவேண்டினான்,
துரோணர் அர்ஜுனனில்லாதஸமயத்தில் தர்மபுத்திரனைப்பிடிப்ப
தாகப் பிரதீஜ்ஞையேய்ததும், துரியோதனன் அந்தப்
பிரதீஜ்ஞையை வெளியீட்டதும்)

ஸஞ்சயன், 'ஓ! பாரதரே! உறுதியுள்ளவராக இருந்து,
சாலலுகின்ற என்னுடைய வாரததையை விருப்பத்துடன்
களும் துக்ககரமான விஷயத்தை உமக்கு நான் சொல்லப்
பாக்கிறேன் ஸதயத்தைப் பிரதானமாகக்கொண்ட துரோ
ரா பாண்டுகுமாரர்களாலும் ஸருஞ்சயர்களாலும் நாசஞ்செய
ப்பட்ட விதமுழுமையும் நேரிலகண்டிருக்கிறேன் மகாரதரான
ராதவாஜா ஸேனாபதியாயிருத்தலைப்பெற்று ஏல்லாச்சேனை
ருக்குமிடையில் உமமுடைய புத்திரனை நோக்கி, 'பரதகுலத்
ல பிறந்தமன்ன! நீ, கௌரவர்களுள் சிறந்தவரான பீஷ்மருக்
ப்பிறகு ஸேனாபதிஸ்தானத்தில் இப்பொழுது என்னை ஸ்வத்துக்
களரவிதத செய்கைக்குத் தகுந்தபயனை நீ அடைவாயாக. நான்
னக்கு எந்த விருப்பத்தை நிறைவேற்றக்கடவேன? எதனை
ருமபுகிறுயோ அதனை இப்பொழுது நீ பெற்றுக்கொள்' என்று
சானனா பிறகு, துரியோதனராஜன், காணன் துச்சாஸனன்
தலியவர்களோடு ஆலோசித்து, ஜயிக்கமுடியாதவரும் ஜயசீலர்
ருள் உத்தமருமான ஆசாரியரைக்குறித்து, 'எனக்குத் தேவரீர்
ரம்கொடுப்பீராகில, ரதிகார்களுள் உத்தமனான யுதிஷ்டிரனை உயி
ராடு பிடித்து இங்கு எனஸம்பத்தில் கொண்டுவாரும். பிரமம்

மணரே! மஹாதமாவும் தாமாதமாவும் ரதிகாகளுள் ஸரேஷ்டமான யுதிஷ்டிரனை (அவனுடைய) ஸஹோதராகள பாரதக் கொண்டிருக்கும்பொழுதே எனக்காக உயிரோடுபிடித்து என்கததில் இங்குகொண்டுவாரும் இதைத்தான விரும்புகிறே இரதக காரியத்தினால் ஸநேகிதர்களோடும் பந்துகளோடும் யான திருபதியடைவேன' என்று வேண்டினான் பிறகு, கொள்கைகளுக்கு ஆசாராயரான துரோணா, உமதுகுமாரனுடைய வாதையைக்கேட்டு, எல்லாச்சேனையையும் ஸந்தோஷிக்கச்செய்கொண்டு இரதவாரத்தையைக் கூறலானான்.

'எவ்விதத்தினாலும் அவமதிக்கமுடியாதவனே! ஓ! ராஜே! எவனுடைய வதத்தை இப்பொழுது வேண்டாமல் உயிரோடுபிடித்துத்தருதலாகிறவரத்தை விரும்புகிறாயோ அந்தக் குருதிப்பிராண யுதிஷ்டிரன் பாககியசாலி, புருஷஸரேஷ்டனே! ஏன் அந்தத் தாமநந்தனுடைய வதத்தை நீ விரும்பவில்லை? தூதர்தன்! என்னிடத்தினின்று நிச்சயமாய் இரதச்செய்கையை விரும்பாததனால், தாமராஜனுக்குப் பகைவன் ஒருவனுமில்லை. தாமபுத்திரன் உயிரோடுருக்க விரும்புகிறயாதலால், உன் குரத்தைப் பாதுகாப்பவனாகிறாய். பரதஸரேஷ்டனே! அல்லது, யுத்தத்தில் பாண்டவர்களை ஜயித்து ராஜ்யபாகத்தை அவர்களுக்கு மீண்டும்கொடுத்து ஸஹோதர நேசத்தைக் காப்பாற்ற விரும்புகிறாயா? நீ நேசிக்கிறயாதலால், குருதிப்பிராண தாமராஜே பாககியசாலி. புத்திமானான இரதத் தாமபுத்திரனுடைய பிறப்பே நற்பிறப்பு அவன் ¹ அஜாதசத்துரு என்பது உண்மை என்றா பாரதரே! துரோணா இவ்வாறு உரைத்ததைக் கேட்டவுடன், உமதுகுமாரனது உள்ளத்தில் எப்பொழுதும் குரு கொண்டிருந்த எண்ணமானது விரைவாகவேளிப்பட்டுவிட்டது. 'அரசரே! பிருஹஸ்பதிகொப்பானவர்களாலும் ² ஆகாரமான மறைக்கமுடியாத, ஆதலால், உமமுடைய குமாரன் மிக்க எந்தோஷத்தோடு உரைக்கலானான் 'ஆசாரியரே! ரணகளத்தில் குருநந்தனுடன் தாமபுத்திரனைக் கொன்றால் எனக்கு வெற்றிகிடையாது. யுதிஷ்டிரன் கொல்லப்பட்டால் பாரதர்கள் எங்களனைவரையும் நிச்சயமாகக் கொல்லுவார்கள் பாரதர்களெல்லோரும் யுத்தத்தில் தேவர்களாலேகூடக் கொல்லமுயாதவர்கள், பாண்டவர்களைவருட புத்திரர்களோடு யுத்த

¹ பகைவரேயில்லாதவா, அல்லது, காமம் குரோதமுதவியபகை அடக்கினவா. ² உட்கருத்தைத் தெரிவிக்கும் முகக்குறி

ல கொல்லப்படுவார்களாகில் அப்பொழுது எல்லா அரசாங்கங்
 டய கூட்டத்தையும் மிச்சமின்றித் தன்வசப்படுத்திக்கொண்டு
 முததிரங்குகையும் அடையங்குகையுமுடையதும் செழிப்புள்ளது
 ன இந்தப் பூமியை ஜயித்துப் புருஷோத்தமனான கிருஷ்ணன்
 ரொப்பதிககாவது குருதிககாவது கொடுத்தவிடுவான், அந்தப்
 ண்டவர்களுள் இந்தக் கிருஷ்ணன் மிச்சமாக இருப்பானாகில்,
 வனே நமமை மிஞ்சும்படி செய்யமாட்டான் ஸத்யப்பிரதிஜ்ஞை
 ளளவனான அந்த யுதிஷ்டிரன் நமமால் செய்யப்பட்ட பலவித
 பாயங்களால் உயிரோடு இங்கு கொண்டுவரப்பட்டு மறுபடியும்
 தாட்டத்தினால் ஜயிக்கப்பட்டால், அவனை அனுஸரித்தே (மறற்ப)
 ண்டவர்களும் மறுபடியும் காட்டுக்குச் செல்வார்கள் அவ்வித
 ரக எனக்கு ஏற்படும் ஜயமானது நிச்சயமாக நெடுங்காலம் இருக்
 ம ஆதலால், ஒரு ஸமயத்திலாவது தாமராஜனுடைய வதத்தை
 சசிக்கவே மாட்டேன்' என்று கூறினான் அரத்தத்தவங்களை
 றிந்தவரும் புத்திமானுமான துரோணா தூயோதனனுடைய
 டிலமான அந்தக் கருத்தை அறிந்து நன்றாக ஆலோசித்து அவ
 ரக்கு அந்த வரத்தை ¹ இழக்கோடு அளிக்கலானான் 'யுத்தரங்கத்
 ல வீரனான அராஜுனன் யுதிஷ்டிரனைப் பாதுகாவலமிருந்தால்,
 ண்டவரோஷ்டனான தாமபுத்திரனை உன்வசம் கொண்டுவரப்
 ட்டவனாக நீ என்னுள் அராஜுனன் போரக்களத்தில் இந்திர
 னுடிகுடின தேவாஸுமாரகளாலும் எதிரக்கமுடியாதவன், அப்
 ர! ஆதலால், நான் அவனைத் தோல்வியடையும்படி செய்ய முடி
 ரது அவன் என்னுடைய சிஷ்யன், ஸம்சயமில்லை, அஸ்திரவித
 தயில் என்னைக் குருவாகவுடையவன், யௌவனமுள்ளவன்,
 ணயவான், முயற்சியுடையவன், (ஜயம் அல்லது மரணம் இவ
 ரண்டில்) ஒன்றை நிச்சயமாகக்கொண்டவன், இந்திரனிடத்தி
 ருநதும், ருத்திரனிடத்திலிருந்தும் அனேகமான அஸ்திரங்களைப்
 பற்றவன் ராஜனே! (அவன்) உன்னிடத்தில் கோபங்கொண்
 வன் ஆதலால், நான் அவனைக் கோபமூட்டமாட்டேன் எந்த
 பாயத்தினால் முடியுமோ அந்த உபாயத்தினால் அவன் யுத்தத்தி
 ின்று விலகிப்போகும்படி செய்யப்படவேண்டும் பிருதையின்
 மாரனான அராஜுனன் விலக்கப்பட்டால் தாமராஜன் உன்னால்
 மிக்கப்பட்டவனே புருஷாக்களில் சிறந்தவனே! 'அவனைப் பிடித்
 ால் ஜயம், கொன்றால் அபஜயம்' என்றிருந்ததால், அந்தத் தாம்
 -ஜனுடைய வதத்தைவிட்டு அவனைப் பிடித்ததலையே கருதுகிறாய்

இரத் உபாயத்தினாலேயே அவனைப் பிடித்தலைப் பெறுவா
ராஜனே! நரஹேஷ்டனும் குந்திபுத்திரனுமான தனஞ்சயன் வி
கப்பட்ட பிறகு, யுத்தகளத்தில் எனமுன்னிலையில் ஒருமுகமா
காலமாவது தாமபுத்திரன் நின்றால், ஸத்யம் தாமம் இவைகளை
பிரதானமாகக்கொண்ட அவவரசனைப் பிடித்து உன்வசத்த
உடனே கொண்டு வருவேன் ஸந்தேகமில்லை ராஜனே! யுதி
திரன் பலகுன்னுக்கு ஸம்பீபத்தில் யுத்தத்தில் இந்திரனோடு கூடி
தேவாஸுரர்களாலும் பிடிக்கமுடியாதவன்' என்று கூறின
தேவாஸுரர்களுடைய யுத்தத்துக்குச்சமமான அந்த யுத்தத்த
துரோணராலே தாமராஜனைப் பிடித்தலானது அப்பொழுது
இழுககோடு பிரதிஜைபண்ணப்பட்டது, உடனே மிக்க அவ
புத்தியுடையவர்களான உமமுடைய குமாரர்கள் தாமராஜனை
பிடிப்பதற்காகவே எண்ணினார்கள், சத்துருக்களை அடக்
பவமே! பிறகு, துரியோதனனாலேயும் தாமபுத்திரரைப் பிடித்
லானது அந்த அந்த இடங்களிலுள்ள ஸமஸ்தமான சேனைகள
லும் போர்வீரர்கள் தங்கியிருக்கின்ற எல்லா இடங்களிலும் நன்ற
வெளியிடப்பட்டது உமமுடைய குமாரன் துரோணரைப் பாண்
வர்களிடத்தில் அன்புள்ளவரென்று அறிந்துகொண்டிருக்கிற
ஆதலால், துரோணருடைய பிரதிஜைபுரானது ஸ்திரப்படுவத
காக அந்த மந்திராலோசனையானது எங்கும் பரவினதாகச் செ
யப்பட்டது

பதின்முனரூவது அதயாயம்

து ரோ ண பி ஷே க பாவம் (தொடர்ச்சி.)

(அர்ஜுனன் துரோணருடைய சபதநீதக்கேட்டுப் பவந்த
தரிப்புநீரரைத் தேற்றியதும், யுத்தநீதின் தொடக்கமும்,
துரோணருடைய பராக்ரமமும்)

துரோணராலே அரசனைப் பிடித்தலானது இழுககோடு ப்
திஜைபண்ணப்பட்ட பிறகு, உமமுடைய படைவீரர்களெல்ல
ரும் அந்த யுதிஷ்டிரரைப் பிடிப்பதைக்கேட்டுக் காஜித்து
க்கொட்டினார்கள் பாரதரே! துரோணா நீதியோடு செய்ய
க்ருதிய அந்த விஷயமுமுமையையும் தாமபுத்திரா ஆபதாள்கள
சாராகளால் அறிந்தார பிறகு, அவர் எல்லா ஸகோதரர்களையு
மற்றவர்களையும் எல்லா இடங்களினின்றும் அழைத்துத் தனஞ
யனை நோக்கி, 'புருஷஸுரேஷ்டனே! இப்பொழுது துரோண

சயயவ்ருமபிப விஷயத்தை நீ கேட்டாயா? நீ அது மெய்யாகா
 ண்ணம் உபாயம் செய்யவேண்டும் சததுருககளைக் கொல்லு
 னற துரோணராலே ஓர் இழுககோடனரோ பிரதிஜைஞ பண்ணப
 ட்டிருக்கிறது அந்த இழுககானது அந்தத் துரோணராலே
 னுகாத அம்புகளுள்ள உன்னிடத்தில் வைக்கப்பட்டிருக்கின
 து மிக்க புஜபலமுள்ளவனே! ஆகையால், துரியோதனன
 னரோணரிடத்திலிருந்து இந்த மனோரதத்தை அடையாதபடி நீ
 ட்பொழுது எனபக்கத்திலிருந்து புத்தஞ்செய்வாயாக' என்று
 சாலலினா அாஜுனன், 'அரசரே! எவ்விதத்திலும் நான்
 ட்சாராயரைக் கொல்லது தகாததுபோல உமமைவிட்டு விளரு
 தும் எனக்கு விருப்பமில்லை பாண்டவரே! இவ்விதமாக நான்
 தத்ததில் பிராணனை இழந்தாலுமிழப்பேன், ஆசாரியரை
 திப்பேன், எவ்விதத்தாலும் உமமைக்கைவிடேன் வேந்தரே!
 தத்ததில் உமமை ஜயித்துத் திருத்தராஷ்டிரருடைய குமா
 ன விருமபியவிருப்பத்தை அவன் இந்த ஜீவலோகத்தில்
 ரவ்விதத்தாலும் அடையப்போகிறதில்லை நஷ்டதிரங்களுடன்
 ட்டிய ஆகாயமும் கீழேவிடும், பூமியும் துண்டு துண்டாகும், நான்
 யிரோடிருக்கும்வரையில் உமமைத் துரோணா பிடிக்கமுடியாது,
 து நிச்சயம் புத்தத்தில் அந்தத் துரோணருக்கு வஜரதத்தைத்
 ரித்த இரத்திரனே உதவிசெய்தாலும், அல்லது, விஷ்ணுவானவா
 தவர்களோடுகூடி உதவிசெய்தாலும் அந்தத் துரோணா உம
 மைப் போரில் பிடிக்க முடியாது ராஜஸரேஷ்டரே! நான் உயி
 ராடிருக்கையில் அஸ்திரசஸ்திரங்களைத் தரித்தவர்களான எல்லா
 ராகளுக்கும் ஸரேஷ்டரான துரோணரிடத்திலிருந்து நீர் பயத்
 தப் பாராட்ட வேண்டாம் ராஜேந்திரரே! மேலும், என
 பிரதிஜைஞயானது தவறாததென்று சொல்வேன் நான் பொய்
 யையே நினைக்கிறதில்லை அபஜபத்தையும் ஸமரிக் கிறதில்லை
 ணறைப் பிரதிஜைஞ செயதுவிட்டு, மறந்தாவது, அதனைச் செய்
 யாமலிருந்ததாக என மனத்தில் ஞாபகமில்லை' என்று கூறினா
 மகாராஜரே! பிறகு, பாண்டவர்களுடைய சேனை தங்கியிருக்கு
 ிடத்தில் சங்கவாதயங்களும் பேரீவாதயங்களும் படகவாதயங்
 களோடுகூடின மிருதங்கங்களும் நன்றாக வாசிக்கப்பட்டன மகாத்
 மங்களான பாண்டவர்களுடைய வரிமமநாதமும் நன்றாகத்
 தானறியது மிகவும் பயங்கரமான வில்லினுடைய நாடுனாலும்
 தலதவனியும் ஆகாயத்தை அளவின மகாதேஜஸவியான பாண்
 டவனுடைய சங்கத்தினுரையைக் கேட்டு உமமைச் சோந்த

சேனைகளிலும் வாததியங்கள் அடிக் கப்பட்டன பாரதரே! பிறகு உமமுடையதும் அவர்களுடையதுமான சேனைகள் அணிவகுக்கப்பட்டன. அவை யுத்தம்செய்வதற்காக ரணகளத்தில் ஒன்றிட்டு வந்து மெதுவாக நெருங்கின பிறகு, பாண்டவர்களுக்கு கௌரவர்களுக்கும், திருஷ்டத்யுமனனுக்கும் துரோணருக்கு (பாரததவர்களுக்கு) மயிராகக் கூச்சமுண்டாகும்படியான கைகலர் யுத்தம் நோர்த்தது. ஸ்ருஞ்சயாகள மிகுந்த முயற்சியோடு துரோணருடைய சேனையை நாசப்படுத்தவதில் ஊக்கமுள்ளவர்கள் யிருந்தும் (அதை நிறைவேற்றுவதில்) சக்தியற்றவர்களானார்கள் ஏனெனில், அது துரோணரால் காக்கப்பட்டது அவ்வாடு (பகைவர்களை) அடிக் கும் ஸ்வபாவமுள்ளவர்களான உமமுடைய புத்திரனைச் சோரந்த சிறந்த ரதிகாக்கள் கிரீடியினால் காப்பாற்றப் பெட பாண்டவஸேனையை (நாடுவதற்குச்) சக்தியற்றவர்களானார்கள் பரஸ்பரம் ரக்ஷிக்கப்படுகின்ற அந்த இரண்டு ஸேனைகளுடைய நன்றாகப் பூத்தவைகளும் இரவில் நன்றாக உறங்குகின்றவைகளும் இரண்டு வனவரிசைகளபோல அசைவற்றிருந்தன வேந்தரே! பிறகு, சேனையின் முனையில் ¹ தங்கத்தேவராளியான துரோணசூரியனைப் போல விளங்குகின்ற ரதகுபதிபுடன் கூடின ரதத்தோடு வெளிப்பட்டு ஸஞ்சரித்தாரா முயற்சியுள்ளவரும் யுத்தத்தில் சூதுப்பாக்க காரயத்தைச் செய்கின்றவருமான அந்தத் துரோண ஒருவரைப் பாண்டவர்களும் ஸ்ருஞ்சயர்களும் பயத்தினால் பரைப்போல நினைத்தார்கள் மஹாராஜரே! அந்தத் துரோணரால் விடப்படும் குருரமான அம்புகள் எல்லாத் திக்குக்களிலும் பாண்ட புத்திரனுடைய சேனையைப் பயமுறுத்திக் கொண்டு ஸஞ்சாரம் செய்தன துரோணரும் அனேக கிரணங்களால் சூழப்பட்ட மத்தியானத்தை அடைந்த சூரியன் காணப்படுவதுபோல காணப்பட்டாரா பாரதரே! யுத்தத்தில் கோபத்தையுடைய மஹேந்திரனை அஸுரர்கள் பாரக்கவும் சக்தியுள்ளவர்களாகாத போல இந்தத் துரோணரைப் பாண்டவர்களுள் ஒருவனாகப் பாப்பதற்குக்கூடச் சக்தியுள்ளவனாகவில்லை பிறகு, பிரதாசாலியான பாரதவாஜா பாண்டவஸையத்தை மோகிக்கச் செய்துவிட்டுக் கூர்மையுள்ள பாண்டங்களால் திருஷ்டத்யுமனுடைய ஸையத்தை விரைவில் நாசஞ்செய்தாரா அந்தத் துரோணர திக்குக்களை நான்குபக்கங்களிலும் தடுத்தாக் கொண்டும் ஆக யத்தை அம்புகளால் மறைத்தாக் கொண்டும் திருஷ்டத்யுமனன் இருந்தவிடத்தில் பாண்டவ சேனையைப் பிளந்தாரா

¹ 'ருக்மரத்' எனப்பது மூலம் இது துரோணருக்கு ஒரு பெயர்

பதினான்காவது அத்தியாயம்

து ரோண பி ஷே க பர்வம். (தொடர்ச்சி)

(துரோணருடைய யுத்தமும், இரண்டு சகிசர்களுடைய
யுத்தமும், அபிமன்யுவின்னுடைய பராக்ரமமும்)

பிறகு, அந்தத் துரோணா பாண்டவர்களுடைய சேனையில் அதிகமான பயததையுண்டுபண்ணிக் கொண்டு நெருப்பானது உலாந்தகாட்டைக் கொளுத்தவதுபோலச் சேனையைக் கொளுத்திக் கொண்டு ஸஞ்சரித்தாரா ஸருஞ்சயாகள, கோபமுள்ளவரும் சைனியங்களைத் தகிக்கிறவரும் பிரத்தியக்ஷமாயுண்டான நெருப்புப்போன்றவரும் பொற்றேரையுடையவருமான துரோணரைப் பார்த்து மிக நடுங்கினார்கள் எப்பொழுதும் யுத்தத்தில் விலலை இழக்கின்றவரும் சுறுசுறுப்பாகச் சண்டைசெய்பவருமான அந்தத் துரோணருடைய நாடுவெல்லியானது இடியொலிபோல உரக்கக் கேட்கப்பட்டது ஹஸ்தலாகவமுள்ள துரோணராலே விடப்படும் பயங்கரமான அம்புகள் தேராளிகளையும் குதிரைக்காரர்களையும் யானைகளையும் குதிரைகளையும் காலாட்படைகளையும் அழித்தன வேளிர்காலத்தின் முடிவில் அதிகமாகக் காஜித்துக்கொண்டு விருத்தியடைகின்ற மேகமானது ஆலங்கட்டியைப் பொழிவது போலத் துரோணா பகைவர்களுக்குப் பயததையுண்டுபண்ணிக் கொண்டு (அம்புமழையைப்) பொழிந்தாரா ஸேனாபதியான அவர், எல்லாத் திக்குகளிலும் ஸஞ்சரித்துக்கொண்டும் சேனையை மிக்க கலங்கும்படி செய்துகொண்டும் சத்தூருகளுக்கு அமானுஷ்டமான பயததை விருத்தியடையச் செய்தாரா பொன்னுல அலங்கரிக்கப்பட்டதும் விளங்குகின்றதும் மகாபயங்கரமாயுள்ள துமான அந்தத் துரோணருடைய விலலானது மேகங்களில் மின்னலுபோல அந்த ரத்தத்தில் காணப்பட்டது வீரரும் ஸத்தியஸந்தரும் கற்றறிந்தவரும் எப்பொழுதும் தாமதத்தில் நிலைபெற்றவருமான அந்தத் துரோணா யுத்தத்தின் முடிவில் காலன்போலக் கோரமாயும் பயங்கரமாயுமுள்ள ஒருநதியை எப்பொழுதும் பெருக்கச் செய்தாரா. ராஜஸு ரேஷ்டரே! அரசரே! துரோணா, கோபவேகத்தைக் காரணமாகக் கொண்டதும், மாமஸங்களைத் தினனும் ஜநதுகளின் கூட்டங்களினால் நிரம்பியதும், படைக்கூட்டங்களால் நான்குபக்கமும் நிறைந்தும், தவஜனங்களாகிற மரங்களைப்பெயர்த்துக்கொண்டுபோகிறதும், இரத்தமாகிற ஜலமுள்ளதும், தோகளாகிய சுழல்களுள்ளதும், யானைகளாலும் குதிரைகளாலும் ஏறபடுத்தப்பட்ட கரை

களுள்ள தும், கவசங்களாகிற தெப்பங்களோடுகூடியதும், மாமஸங்
களாகிற சேற்றால் நெருங்கியதும், கொழுப்பும மஜ்ஜையும் எலும்
புமாகிற மணல்களுள்ள தும், தலைப்பாக்கைகளுடைய கூட்டங்களா
கிற நுரைகளுள்ள தும், புத்தமாகிற மேகத்தினாலே நான்குபக்க
மும் நிறைந்ததும், பராஸங்களாகிற மீன்களால் சூழப்பட்டதும்,
மனிதர்களாலும் யானைகளாலும் குதிரைகளாலும் வியாபிக்கப்பட
டதும், அம்புகளுடைய வேகமாகிற வெள்ளத்தினால் பெருகுகின்ற
தும், சரீரங்களாகிற கட்டுமரங்களுள்ள தும், ரதங்களாகிற ஆமை
களாற்சூழப்பட்டதும், தலைகளாகிற தாமரைமலருள்ள தும், நீண்ட
கத்திகளாகிற மீன்களாலே சூழப்பட்டதும், ரதங்களும் யானைகள்
மாகிற மடுக்களோடு கூடியதும், பலவித ஆபரணங்களால் அலங்
கரிக்கப்பட்டதும், நூற்றுக்கணக்கான பெரியரதங்களாகிற நீர்ச
சூழல்களுள்ள தும், பூமியிலுள்ள புழுதிகளாகிற அலைவரிசைகளுள்
ளதும், சிறந்த வியாமுள்ளவர்களாலேயே எளிதில் தாண்டக்கூடி
யதும், பயமுள்ளவர்களால் எவ்விதத்தாலும் தாண்டமுடியாததும்,
அனேக சரீரங்களாலே நெருக்கமுள்ளதும், கழுதுகளாலும்
பருந்துகளாலும்டையப்பட்டதும், ஆயிரம் மகாரதர்களை யம்
னுடையவீட்டுக்குக் கொண்டுபோகின்றதும், நாற்புறங்களிலும்
இறைந்திருக்கின்ற சூலங்களாகிற ஸாபங்களால் எங்கும்
நிறைந்ததும், பிராணிகளாகிற பக்ஷிகளாலே அடையப்பட்டதும்,
அறுக்கப்பட்ட அசாங்களாகிய சிறந்த அன்னப்பறவைகளுள்ள
தும், கிரீடங்களாகிற பக்ஷிகளால் அடையப்பட்டதும், சகரங்க
ளாகிற ஆமைகளுள்ளதும், கதைகளாகிற முதலைகளுள்ள தும், அம்
புகளாகிற சிறுமீன்களால் நிறைந்ததும், கொக்குக்கள் கழுதுகள்
நரிகள் இவைகளினுடைய கோரமான கூட்டங்களால் அடையப
பட்டதும், போரில் பலசாலியான துரோணரால் யுத்தத்தில்
கொல்லப்பட்ட பிராணிகளை நூற்றுக்கணக்காகப் பிதிருலோகத்
துக்குக் கொண்டுபோகின்றதும், அனேக சரீரங்களால் நிறைந்
ததும், மயிர்களாகிற பாசிகளும் புலதரைகளுமுள்ள தும், பயந்தவர்
களுக்குப் பயத்தை விருத்திபண்ணக்கூடியதமான இரத்தந்தியை
உண்புண்ணிரா அந்த அந்தச் சேனைகளைப் பயமுறுத்துகின்ற
மகாரதரான துரோணரைக்குறித்து யுதிஷ்டிராமுதலானவாக்கள்
நான்குபக்கங்களிலும் எதிர்த்து ஓடி வந்தார்கள் எதிரில் ஓடி
வருகின்ற அந்தச் சூரர்களை உறுதியான பரக்கிரமமுள்ள
உமமுடைய யுத்தவீரர்கள் நான்குபக்கமும் எதிர்த்தார்கள்
அது புரக்கதையுண்புண்ணைத்தக்கதாயிருந்தது. அனேகமூலையக

ள சகுனியானவன ஸஹதேவனை எதிர்த்தேற்றி வந்தான்
 ன கூாமையான அம்புகளாலே ஸாரதியையும் கொடி மரத்தை
 தேரையும் பிளந்தான் மாதரீபுத்திரனான ஸஹதேவனும்
 கோபத்தைப் பாராட்டாமலே அந்தச் சகுனியினுடைய
 மரத்தையும் விலலையும் ஸாரதியையும் குதிரைகளையும் அம்
 லாறுததுவிட்டு அதுபது பாணங்களாலே அவனையும் அடித்
 து, அம்புமழையினால் சகுனியைப் பிளந்து தடுத்தான் சகு
 னானவன கதையை எடுத்துச் சிறந்த தேரினின்று கீழேகுதித்
 தாராஜே! அந்தச் சகுனி கதாயுத்தத்தினாலே அந்த ஸஹ
 னுடைய ரத்தத்தினின்று ஸாரதியைக் கீழேதள்ளினான்
 ரே! பிறகு, மகாபலசாலிகளும் சூரகளுமான அவ்விருவரும்
 தையிழந்து கதையைக் கையில்கொண்டு கொடுமுடிகளோடு
 பூரணம் மலைகளபோல யுத்தத்தில் விளையாடினார்கள்
 ணா கூாமையான அம்புகளாலே பாஞ்சாலராஜகுமாரனை
 ததார மகாராஜே! புருஷஸரேஷ்டரே! அந்த யுத்தங்கள்
 அவ்விருவருடைய அம்புமழைகளாலும் ஆகாயமானது இர
 மினமினிப்பூசிக்களால் பிரகாசிப்பதுபோலப் பிரகாசித்தது
 ன பீமஸேனன், விவிமசதியைக் கூாமையான இருபது
 னங்களாலடித்தும் அசைவுறச் செய்தானிலை அஃது ஆச
 மாயிருந்தது மகாராஜே! விவிமசதியோ விரைவாகப் பீமனைக்
 கைகளையும் கொடி மரத்தையும் விலலையும் இழந்தவனாகச் செய
 ர பிறகு ஸைனயங்கள் கொண்டாடின வீரனான அந்தப் பீமன
 களத்தில் சத்தருவினுடைய அந்த விகிரமத்தைப் பொறுக்க
 ல பிறகு, அந்தப் பீமன் தன் கதாயுத்தத்தினாலே, விவிமசதியி
 டய நன்கு பழக்கப்பட்ட எல்லாக்குதிரைகளையும் அடித்துக்
 தள்ளினான் அரசரே! அந்த மகாபலசாலியான விவிமசி
 ரவன் குதிரைகளையிழந்த ரத்தத்தினின்று கேட்கத்தக்கையி
 டுத்துக்கொண்டு மதங்கொண்டயானையை மதங்கொண்டயானை
 ப்பதுபோலப் பீமஸேனை எதிர்த்துச்சென்றான் சூரனான
 ரனே ஸகோதரியின் குமாரனும் தனக்குப்பிரியனுமான நகு
 லாலன்மசெய்கிறவனபோலவும் கோபத்தையுண்பண்ணுகி
 ட போலவும் உரக்கச்சிரித்துக்கொண்டு அம்புகளாலடித்தான்
 த பிரதாபசாலியான நகுலன் யுத்தத்தில் அந்தச் சசுலயனுடைய
 கைகளையும் குடையையும் கொடியையும் ஸாரதியையும் விலலை
 கீழேதள்ளிச் சங்கத்தை ஊதினான் திருஷ்டகேதுவானவன்
 பராலே தொடுக்கப்படும் பலவித அம்புகளையுறுத்து எழுபது
 னங்களால் அவரைப்பிளந்தான் மூன்றுபாணங்களாலே அவ
 டிய கொடியையும் அறுத்தான் பிராமமணரான கிருபாசாரி

யா கோபமுள்ள அநதத்திருஷ்டகேதுவை யுத்தகளத்தில் பெரி
தான அமபுமழையினால் தடுத்தது அடித்ததா ஸாதயகியானவன
கிருதவாமாவை மாபில அம்பினுலடித்தது மறுபடியும் நகைத்துக்
கொண்டு வேறு எழுபது பாணங்களாலும் அடித்ததான போஜன
னவன ஸாதயகியைக் கூர்மையுள்ள எழுபத்தேழு பாணங்களாலே
விரைவாக அடித்தது வேகமுள்ள காற்றானது மலையை அசைக்க
முடியாததுபோல அவனை அசைக்கமுடியவில்லை ஸேனாபதியான
தருஷ்டத்யுமனன் ஸாசாமாவை மாமஸ்தானங்களில் மிகவும்
அடித்ததான அவனும் அவனைத் தோமராயுத்தத்தினாலே தோளபூட்
டில் அடித்ததான விராடன யுத்தத்தில் மகாவீரயமுள்ள மச்ச
நாடாகளோடுகூடி ஸாபாயகுமாரனான காணனை எதிர்த்தான
அது ஆசசரியம்போலிருந்தது அப்பொழுது காணனுக்குப் பயங்
கரமான பௌருஷம் ஏற்பட்டது அதனால் அவன் பதிவான்
கணுக்களுள்ளகணைகளால் எதிரியின் படையைத் தடுத்ததான
துருபதராஜனே பகதத்தனோடு தானே நெருங்கினான் மகாராஜே!
அவ்விருவருடைய யுத்தமானது மிகக் ஆசசரியகரமாயிருந்தது.
ஆணமையிற்சிறந்தவனான பகதத்தனே படிந்த கணுக்களுள்ள அம்
புகளாலே ஸாரதியோடும் கொடியோடும் தேரோடும் துருபத
ராஜனை அடித்ததான பிறகு, துருபதனும் கோபங்கொண்டு மகாரத
னான பகதத்தனைக் கணுக்கள் பதிவான் அம்பினாலே விரைவாக
மாபிலடித்ததான உலகத்தில் யுத்த வீரர்களுள் சிறந்தவாகளும்
அஸ்திரவிதையில் ஸமாததாக்களுமான ஸோமத்ததனுடைய
குமாரனான பூரிஸரவஸூம் சிகண்டியும் பிராணிகளுக்குப் பயத்தை
யுண்டுபண்ணக்கூடிய போர புரிந்ததாகள வேந்தரே! வீரியவா
னான பூரிஸரவஸு மகாரதிகனான சிகண்டியை யுத்தகளத்தில்
பெரிதான அம்புவெள்ளத்தால் மூடினான். ஷபரதகுலத்திலுதித்த
மன்னரே! பிறகு, சிகண்டியும் கோபம்கொண்டு பூரிஸரவஸைத்
தொண்ணூற்று பாணங்களால் நடுங்கச்செய்தான பயங்கரமான
செய்கையுள்ள ஹிடிம்பாபுத்திரனும் அலம்புஸ்துமாகிய இரண்டு
ராக்ஷஸர்களும், ஒருவரையொருவர ஜயிக்க எண்ணுகொண்டு
மிகவும் ஆசசாயகரமான யுத்தஞ்செய்தார்கள் கொழுப்புள்ள
வர்களான அவ்விருவரும் அனேகமாயைகளையுண்டுபண்ணிக்
கொண்டும் ஒருவருக்கொருவர மாயைகளால் மறைந்துகொண்
டும் மிகக் ஆசசரியத்தை உண்டுபண்ணிக்கொண்டும் ஸஞ்சாரஞ்
செய்தார்கள் சேகிதானனும் அனுவிரதனும் (எதிர்த்து) தேவா
ஸாயுத்தத்தில் மிகப்பலமுள்ள பலனும் இரதிரனும்போல மிகக்
பயங்கரமாகப் போரபுரிந்தார்கள் அரசரே! லக்ஷ்மணன் கந்தர்

தேவனோடு எதிர்த்து, முற்காலத்தில் ஹிரண்யாக்ஷனோடு யுத்தமாக
கத்தில் மகாவிஷ்ணு யுத்தமசெய்ததுபோல, கொடியபேராபுரிந
தான வேந்தரே! பிறகு, பெளரவன், அதிவேகமாகச்செல்லு
கின்ற குதிரைகளுள்ளதும், (யுத்தத்தின்)-முறைப்படி அமைக்கப
பட்டதுமான ரதத்தோடு ஸூபத்திராபுத்திரனான அபிமன்யுவை
காஜித்துக்கொண்டு எதிர்த்துச்சென்றான் பிறகு, மிக்கவலிமையுள்ள
எவனும் பகைவர்களை அடக்குகிறவனுமான அந்த அபிமன்யுவான
வன், யுத்தஞ்செய்ய விருப்பங்கொண்டு வேகத்தோடு எதிர்த்து
வந்து அவனோடு பெருமபேரா புரிந்தான பெளரவனும் ஸூபத்ரா
புத்திரன்மீது அம்புகூட்டங்களை இறைத்தான் அரணுபுத்திர
னான அபிமன்யு அந்தப்பெளரவனுடைய கொடியமரத்தையும் குடை
யையும் விலலையும் பூமியில் வீழும்படி செய்தான் அவன் பெளரவனை
வேறு ஏழுபாணங்களாலே அடித்து ஐந்துபாணங்களாலே அவ
னுடைய குதிரைகளையும் ஸாரதியையும் அடித்தான் பிறகு, அவன்
அடிக்கடி வரிமமமபோலக் காஜித்துத் தன் சேனையை மகிழ்வித்
துக்கொண்டு பெளரவனுக்கு நாசத்தையுண்டுபண்ணத்தக்க
அம்பை வேகமாக எடுத்தான் ஹருதிக் குமாரனான கிருதவாமா,
பாக்கப்பயங்கரமானதோற்றமுள்ள அந்தப்பாணமானது நாணில
பூட்டப்பட்டதை யறிந்து, இரண்டுபாணங்களாலே அம்போடு
கூடின (அபிமன்யுவின்னுடைய) விலலை அறுத்தான் சத்தருவீரா
களைக் கொல்லுகிறவனான ஸௌபதரன் அறுக்கப்பட்ட அந்த
விலலை எறிந்துவிட்டுக் கேடகத்தைக் கையில் ஏந்திக் கூடாமையுள்ள
கத்தியை உருவிக் கொண்டான் அந்த அபிமன்யுவானவன் ஹஸ
தலாகவத்துக்குத் தக்கபடியாக அனேகம் புள்ளிகளுள்ள அப
படிப்பட்ட கேடகத்தோடும் சுற்றப்பட்ட கத்தியோடும் தனவீர
யத்தைக் காண்பித்துக்கொண்டு பலவித கத்திகளோடு ஸஞ்சாரஞ்
செய்தான் ராஜரே! கேடகத்தையும் கத்தியையும் சுழற்றலும் மறு
மேலே சுழற்றலும் நான்குபக்கத்திலும் உதறலும் மறு
மேலேதுக்கி நிறுத்தலும் பேதமின்றிக் காணப்பட்டன அந்த
அபிமன்யுவானவன் பெளரவனுடைய ரதத்தைச் சோரத் ஏக்கா
லில் சீக்கிரமாகப் பாய்ந்து காஜித்துக்கொண்டு அவனுடைய ரதத்
தினுள் பிரவேசித்து அவனது தலையிரைப்பிடித்தான் காலால்
அவனுடைய ஸாரதியைக்கொண்டு கத்தியினால் கொடியமரத்தை
அறுத்துக் கீழேதள்ளி, ஸமுத்திரத்தைக்கலக்கி அதிலுள்ள ஸாப
யுத்தைக் கருடன் கவாவதுபோல, அந்தப் பெளரவனைப் பிடித்துக்
காண்டான் நான்குபக்கங்களிலும் தொங்கிக்கொண்டிருக்கின்ற
நுனிம்பிரகளுள்ளவனும் பிரஜைஞயற்றவனுமான அந்தப்பெளர
வனை வரிமமத்தினாலே கீழேகள்ளப்படும் விருஷபக்கைப்போல

எல்லா அரசர்களும் கண்டார்கள அபிமன்யுவின் வசத்திலகப்
பட்டு அதைனபோல இழக்கப்படும் தாளப்பட்டுமிருக்கின்ற
அந்தப் பெளரவனைக்கண்டு ஜயதரதன் பொறுக்கவில்லை அந்த
ஜயதரதனுனவன் மயில்தோகைகள்கட்டப்பட்டதும் அனேக
கிண்கிணிகளுடைய ஸமூகங்களுள்ள துமான கேட்கததையும் கத்தி
யையும் எடுத்துக்கொண்டு விமிமநாதத்துடன் தேரிலிருந்து குதித்
தான் பிறகு, அபிமன்யுவானவன், விரததேசாதிபனுன ஜயதர
தனைப்பார்த்துப் பெளரவனைவிட்டுவிட்டு ரத்ததிலிருந்து வேகமா
கப் பருந்துபோல உயரக்கிளம்பிக் குதித்தான் அாஜனகுமார
னுன அவன் சத்தாருக்களால் பியோகிக்கப்படும் ஈட்டிகளையும்
பட்டிசங்களையும் கத்திகளையும் கத்தியினால்துண்டித்தான், கேட்கத்
தாலும் தடுத்தான் பலசாலியும் சூரனுமான அந்த அபிமன்யு தன்
னுடைய கைவன்மையை ஸைன்யங்களுக்குக் காண்பித்து மறுபடி
யும் அந்தப் பெரிய கத்தியையும் கேட்கததையும் கையில் எடுத்துக்
கொண்டு யானையைப் புலிஎதிர்ப்பதுபோல, தனபிதாவுக்கு மிக்க
விரோதியாயிருக்கிற விருத்தக்கத்திரன் குமாரனுன ஜயதரதனை
நேரில் எதிர்த்துச்சென்றான் புலியையும் சிங்கததையும்போன்ற
அவவிருவரும் கத்தியையும் பற்களையும் நகங்களையும் ஆயுதங்களா
க்கொண்டு ஒருவரையொருவா தாக்கி மனக்களிப்புடையவா
களாகி நன்றாக புத்தஞ் செயதார்கள் கத்திகேட்கங்களுடைய
1 ஸம்பாதங்களிலும் 2 அபிகாதங்களிலும் 3 நிபாதங்களிலும் புரு
ஷஈரேஷ்டர்களான அவவிருவருக்குமுள்ள வித்தியாஸத்தை ஒரு
வருநகாணவில்லை உதறுதலும் கத்தியைச்சுழறுதுவதால் சபத்த
தையுண்டுபண்ணுதலும் சஸ்திரத்திற்குரிய காலத்தைப் பாரத்
தலும் வெளிப்புறத்திலும் உட்புறத்திலும் எதிரியைத்தாக்குதலும்
(இருவரிடத்தும்) வேறுறுமையினறியே காணப்பட்டன உள்ளிலும்
வெளியிலுமுள்ள உத்தமமான புத்தமராக்கத்தில் ஸஞ்சரித்துக்
கொண்டு மகாத்மராக்களான அவவிருவரும் சிறகுக்கள்ள இரண்டு
மலைகள்போலக் காணப்பட்டார்கள் பிறகு, கத்தியை நான்குபக்
கங்களிலும் சுழறுகின்றவனும் கீர்த்தியுடையவனுமான சபதரா
புத்திரனுடைய கத்தியை ஜயதரதன் தன்கேட்கத்தினுடைய ஒரு
பக்கத்து துனியினால் தாக்கினான் ஸவாண்மயமானபத்திரங்களை
இடையில்கொண்டு பிரகாசிக்கின்ற அந்தக்கேட்கத்தில் அகப்பட்டு
ஜயதரதனுடையபலத்தினால் உதறப்பட்ட அந்தப்பெரியகத்தியா
னது ஒடிந்தாவிட்டது கத்தி ஒடிந்ததை அறிந்து அபிமன்

1 எதிராக வீசுதல் 2 நான்குபக்கத்திலும் சுழற்றியடித்தல் ௫

3 பக்கவி வல்லக சாயகக் வீசுதல்.

வானவன் ஆறுஅடி தூரமதாண்டி ஒரு நிமிஷத்துக்குள் மறுபடியும் தன் ரதத்தை அடைந்தவனாகக் காணப்பட்டான் புத்தத்திலிருந்து விடுபட்டு உத்தமமான ரதத்தை அடைந்த அந்த அபிமனயுவை எல்லா அரசர்களும் ஒன்று சேர்ந்து நான்கு பக்கத்திலும் சூழ்ந்துகொண்டார்கள் பிறகு மகாபலமுள்ளவனுன் அராஜகமான கத்தியையும் கேட்கத்தையும் கையிலெடுத்ததுகொண்டு ஐயதரத்தின்பபாரத்து லிமமநாதனு செய்தான் சததுருவிராகளை ஸமஹரிக்ஷிவனுன் அவன் சிந்துராஜனுன் ஐயதரத்தினிடிலிடிலு உலகத்தைச் சூரியன் தபிக்கச் செய்வதுபோல அவனுடைய சைனியத்தைத் தவிக் கச் செய்தான் அவன்மீது சலலியன் முழுதும் இரும்பினால் செய்யப்பட்டதும் பொன்னுலககரிக்கப்பட்டதும் ஐவலிக் கின்ற அகனிஜவாலைபோல அச்சந்தருவதுமான சகதியாபுத்தத்தை புத்தத்தில பிரயோகம் செய்தான் அந்தச்சகதியை அபிமனயுவானவன் கிழேவிழுவின உத்தமமான ஸாப்பத்தைக் கருடன் பிடிப்பதுபோல வேகமாகப் பாய்ந்து பிடித்தான், உறையைவிட்டுக் கத்தியையும் உருவிக் கொண்டான் பிறகு அளவற்ற செளரயமுள்ள அந்த அபிமனயு வினுடைய லாகவத்தையும் பௌருஷத்தையும் அறிந்து எல்லா அரசர்களும் ஒன்றுகூடி லிமமநாதனுசெய்தார்கள் பிறகு, பகைவர்களான வீரர்களைக் கொல்லுகின்ற ஸௌபதரன் வைரோயத்தினால் சிதரவேலைசெய்யப்பட்டதும் கூாமையுள்ள துமான அந்தச் சலலியனுடைய சகதியாபுத்தத்தையே தன் பாகுபலத்தினால் (சலலியனைக் குறித்தே) பிரயோகஞ்செய்தான் அந்தச் சகதியானது சட்டையுரித்தபாம்புபோல வேகமாகச் சலலியனுடைய தேரையடைந்து அவனுடைய ஸாரதியைக் கொன்று ரதத்தினின்று அவனையும் விழுமபடிசெய்தது பிறகு, வீரடனும் துருபதனும் திருஷ்டகேதுவும் யுதிஷ்டிரரும் ஸாதயகியும் கேகபர்களும் பீமஸேனனும் திருஷ்டதபுமன்னனும் சிகண்டியும் நகுலஸஹதேவர்களும் தரௌபதிசூமாரர்களும், 'நல்லது, நல்லது' என்று ஆரவாரஞ்செய்தார்கள் பலவிதமான பாணங்களுடைய ஒலிகளும் உரத்தலிமமநாதன்களும் (புறங்காட்டி) ஓடாதவனுன் அபிமனயுவை ஸந்தோஷிக்கச் செய்துகொண்டு தோன்றின உமமுடைய குமாரர்கள் சததுருவினுடைய வெற்றிக்கு அடையாளமான அந்த விஷயத்தைப் பொறுக்கவில்லை மகாராஜரே! பிறகு எல்லோரும் சீக்கிரமாக நான்குபக்கங்களிலும் அந்த அபிமனயுவினமீது கூாமையான புழுகளை மேகங்கள் பாவகத்தினமீது பொழிவது போலப் பிறதார்கள் பகைவர்களைக் கொல்பவனும் ரிதாயனசூமாரனுய் பன் கோபங்கொண்டு ஸாரதிக் குநேரந்த அவமானத்

தைக்கண்டு அந்த வீரர்களுக்கும் பிரியத்தைச் செய்ய விருமபி அபிமனயுவை எதிர்த்து வந்தான்' என்று கூறினான்

பதினேந்தாவது அத்யாயம்

து ரோ ணு பி ஷே க ப ர வ ம் (தோடர்க்கி.)

(பீமன் கதாயுத்தத்தில் சலயனைத் தோற்கிச் செய்தது)

திருதராஷ்டிரன், 'சஞ்சய! உன்னாலசொல்லப்பட்ட மிக்க ஆச்சரியமான பலவித தவரதுவயுத்தங்களைக்கேட்டுக் கண்ணுள்ள வனாயிருந்தலை யான விருமபுகிறேன் ஸஞ்சய! இந்தக்கோரமான யுத்தங்களைக் கேட்டபிறகு, (முன்புநடந்த) தேவாஸுரயுத்தங்கூட இவ்விதமிராதென்றே எண்ணுகிறேன் மனிதர்கள் தேவாஸுர யுத்தத்தையுக்கொப்பான கௌரவபாண்டவர்களுடைய இந்தயுத்த தை உலகங்களில் மிக்க ஆச்சரியகரமென்று சொல்லப்போகிறா கள் இந்த ஸமயத்தில் உத்தமமான யுத்தத்தைக் கேட்கின்றனக் குப் போதுமென்கிற எண்ணம் உண்டாகவில்லை ஆதலால் சலய னுக்கும் அபிமனயுவுக்கும் நடந்த யுத்தத்தை எனக்குச் சொல்' என்று வினவ, ஸஞ்சயன் சொல்லத் தொடங்கினான்

'ஓ! ராஜரே! ஸாரதிக்கொல்லப்பட்டதைக்கண்டு சலயன் முழு மையும் இருமபினுலான கதையைத் தூக்கிக்கொண்டு விம்மநாதரு செயது கோபத்தோடு உத்தமமானதேரினின்று கீழேகுதித்து ஓடிவந்தான் ஜவலிக்கின்ற பிரளயகாலநெருப்பைப்போன்றவனும தண்டத்தைக்கையில்கொண்ட யமனைப்போன்றவனுமான அந்தச் சலயனைக்குறித்துப் பீமஸேனன் பெரிதான கதையை எடுத்துக் கொண்டு வேகத்தோடு எதிர்த்துச்சென்றான் அபிமனயுவும் வஜ ராயுத்தத்தையுக்கொப்பான பெரிய கதாயுத்தத்தை எடுத்துக்கொண்டு சலயனை, 'வா, வா' என்று கூறினான், அவனைப் பீம ஸேனன் முயன்று தடுத்தான் பிரதாபசாலியான பீமஸேனனே அபிமனயுவைத் தடுத்துவிட்டு யுத்தத்தில் சலயனை எதிர்த்து மலை போல அசைவற்றுநின்றான் அவ்வாறே மதரராஜனும் மகாபல சாலியானபீமனைக்கண்டு புலியானது யானையெதிர்ப்பதுபோல் வேகமாக எதிர்த்துவந்தான் விளங்குகின்ற காலாகனியைப்போல் வும் பாசாயுத்தத்தைக்கையில்கொண்ட யமனைப்போலவுமிருக்கிற அந்தச்சலயனைநோக்கிப் பீமன் பெரிதான கதாயுத்தத்தை எடுத்துக் கொண்டு வேகமாக எதிர்த்துவந்தான் பிறகு, கண்ககான தூராயவாதய " கோஷங்களும் சர

கஞ்ஞம் - லிமிமநாதங்கனும் - பேரீவாதயங்களுடைய பேரொலி
 கஞ்ஞம் நன்னுகத்தோன்றின். - ஒருவரை ஒருவா பாபப்பவா
 எதிர்வாது ஒடிவருபவர்களுமான நூற்றுக்கணக்கான பாண
 களரவாருடைய, 'நல்லது, நல்லது' என்கிற ஒலியானது
 லாழிற்று. பாரதரே! எல்லா அரசர்களுள்ளும் மதகிரதே
 தியான சலயனைத்தவிர வேறொருவனும் யுத்தத்தில் பீமஸே
 நாயவேகத்தைச் சகிக்கச் சகதிபுள்ளவன்வல்லன் அவ்வா
 ருமகாதமாவான் மதராஜனுடைய கதையின் வேகத்தையும்
 தில் விருகோதரனைத்தவிர (உலகத்தில்) வேறெவன் தாங்
 திபுள்ளவன்? பொறபூண்கள் கடடியதும் ஜனங்களுக்கு ஸந
 தத்தைபுண்டுபண்ணுகிறதமான பெரியகதையானது பீம
 பபொழுது சுழற்றப்பட்டு மிகவிளங்கியது அகனியினாலே
 கின்றதும் மகாபயங்கரமுமான அந்தக்கதாயுதமானது அப
 து பிரகாசித்தது அவ்வாறே பலவிதமான யுத்தக்கதிகளி
 ண்டலாகாரமானகதிகளிலும் செல்லுகின்ற சலயனுடைய
 தமானது பெரிய மின்னலுக்கொப்பாக விளங்கியது அந்
 யன் விருகோதரன் இருவரும் கதைகளாகிற் கொம்புகளைச்
 கிற இரண்டு காளைகள்போலக் காஜித்துக்கொண்டு மண்டல
 காடு ஸஞ்சரித்தாராகள கோபத்தினால் சிவந்தகண்களை
 வர்களும் வீரர்களும் சத்தாருக்களுடைய கூட்டத்தை அடிக
 ர்களும் பிரதானர்களும் மிகக் ஊக்கமுள்ளவாருமான
 ருளும் கதாயுத்தத்தில் ஸமாததாளாகக் காணப்பட்டார
 ஜ்ஞமையிறசிறந்தவர்களான அவயிருவருக்கும் சுழலபோ
 ண்டலக்கதிகளிலும் கதைசுழற்றும் விளையாட்டுக்களிலும்
 மயிலலாமல் யுத்தமநடந்தது அகனிஜவாலையோடு கூடி
 ஹாபயங்கரமுமான சலயனுடையபெரியகதையானது பீம
 ல அடிக்கப்பட்டு அபொழுது விரைவாகச்சிதறியது
 ெற சத்தாருவினாலடிக்கப்பட்ட பீமஸேனனுடையகதையும்
 லத்தது ராததியில் மின்மினிப்பூச்சிகளால் சூழப்பட்ட
 ல விளங்கியது பாரதரே! யுத்தத்தில் மதராஜனாலே
 டடகதை ஆகாசத்தைப் பிரகாசிக்கச்செய்துகொண்டு
 நெருப்பைக் கக்கியது அவ்வாறே பீமஸேனனால் சத்தா
 ரக்கி எறியப்பட்டகதையானது கீழேவிழுகின்ற பெருங்
 ககடடைபோல அந்த (சத்தாரு) ஸனியத்தைத்தவிக
 பத்து 1 கதாயுதங்களுட் சிறந்த அந்த இரண்டுகதை
 ற்றோடொன்றுதாகி, கீழ்கின்ற இரண்டு பெண்ணுக

களபோல நெருப்பைக் கக்கின. அவ்விருவரும் நகங்களாலே இரண்டு பெரும்புலிகள் போலவும் தந்தைகளாலே இரண்டு பெரிய யானைகள் போலவும் சிறந்த கதைகளோடு ஒருவரையொருவா எதிர்த்துப் பறபலவிதமாக ஸஞ்சரித்தார்கள் பிறகு, ஒரு கூணத் துக்குள் கதையின் துனியினால் அடிக்கப்பட்டு ரத்தத்தால் நனைக்கப்பட்டவர்களாகி மகாதமாக்களான அவ்விருவரும் பூத்திருக்கின்ற இரண்டு பலாசவிருக்கூறுகளபோலக் காணப்பட்டார்கள் புருஷஸுமேஷ்டர்களான அவ்விருவருடைய கதாயுதங்களினடியினால் உண்டான ஓசையானது இரத்தினுடைய வஜராயுதத்தின் ஒலிக்கொப்பாக எல்லாத் திக்குகளிலும் கேட்கப்பட்டது மதராஜனாலே கதாயுதத்தினால் இடப்பக்கத்திலும் வலப்பக்கத்திலும் அடிக்கப்பட்டபீமஸேனன் பிளக்கப்படுகின்ற மலைபோல அப்பொழுது நடுக்கமின்றி நின்றான் அவ்வாறே பீமனுடைய கதையின் வேகங்களாலே அடிக்கப்படுகின்ற மகாபலசாலியான சலயனும் வஜராயுதங்களால் அடிக்கப்பட்ட மலைபோலத் தைரியத்தோடு நின்றான் மஹா வேகமுள்ளவர்களும் நன்றாகத் தூக்கப்பட்ட கதைகளையுடையவர்களுமான இருவரும் நெருங்கியெதிர்த்தார்கள் மறுபடியும் (ஒரு வருகுகொருவா) துன்பம் விளைவிக்கும் வழியைத் தேடுவதில் நிலைபெற்றவர்களாக மண்டலாகாரமான கதிகளோடு ஸஞ்சரித்தார்கள் பிறகு, துள்ளி எட்டடிபாய்ந்து கிட்டநெருங்கி இருவரும் யானைகளபோல இருப்புத்தடிகளாலே ஒருவரையொருவா வேகமாக அடித்தார்கள் கதைகளால் பாஸ்பரம் வேகத்தோடு மிகவுமடிக்கப்பட்ட அந்த வீரர்களிருவரும் ஒரேசமயத்தில் இரண்டு¹ இரத்திரதவஜன்களபோலப் பூமியில் விழுந்தார்கள் பிறகு, மெய்மற்றதவனும் அடிக்கடி பெருமூச்சுவிடுகின்றவனுமான அந்தச் சலயனைக் குறித்து மஹாரதனை கருதவாமா வேகமாக ஸமீபத்தில் வந்தான் மஹாராஜரோ! பிறகு, மஹாரதனை கருதவாமா, கதையினால் மிக்க துன்பத்தையடைவிக் கப்பட்டவனும் மூர்ச்சையினால் கவரப்பட்டவனும் பாடிபுபோலப் புரளுகின்றவனும் மதரதேசாதிபதியுமான அந்தச் சலயனைப் பார்த்து ரணகளத்தில் அவனைத் தனதேறின மீதேற்றி வைத்துக்கொண்டு யுத்தகளைத் தைவிட்டு விரைவாக விலக்கிக்கொண்டு சென்றான் வீரனும் மிகச் சிறந்ததைகளுள்ளவனுமான பீமனும் மதங்கொண்டவனபோல மெய்மற்றதவனாகி மறுபடியும் நிமிஷநேரத்தினுள் எழுந்திருந்து கதாயுதத்தைக் கையில் ஏந்தியவனாகக் காணப்பட்டான் பிறகு, யுத்தகளைத் தின்னின்று விலகின மதரதேசாதிபதியான சலயனைக் கண்டு உமமுடைய

புத்திரர்கள் தோகனோடும் யானைகளோடும் குதிரைகளோடும் காலாட்களோடும் மிக நடுங்கினார்கள் உமமைச் சோந்தவர்களான அவர்கள், ஜயத்தால் விளங்குகின்ற பாண்டவர்களால் பீடிகப்பட்டுப் பயந்த காற்றினால் தள்ளப்பட்ட மேகங்கள் போலத் திகுதுகளில் ஓடினார்கள் ஓ! ராஜரே! மகாரதர்களான பாண்டவர்கள் கௌரவர்களை ஜயித்தது, விளங்குகின்ற நெருப்புக்களபோல ரணகளத்தில் விசேஷமாக விளங்கினார்கள் நரஸரேஷ்டரே! பிறகு, மடிகளும் பேரிகைகளும் பெரியமுரசுகளும் பணவமும் ஆனகமும் தூதுபிடி நிராஜரிடும் சங்கொலிகளோடு கூடின பலவித வரிமந்திரங்களும் மிக ஒலித்தன

பதினாறுவது அத்யாயம்.

து ரோ ண பீ ஷே க பாவம். (தேவரீட்சி)

(துரோணர் யுதிஷ்டிரரை உயிரோடு பிடிக்கமுயன்றதும், அதனை அர்ஜுனன் தடுத்ததும்)

உமமைச் சோந்ததும் மிகப்பெரிதுமான அநதச்சேனை யானது பிளக்கப்பட்டதைக் கண்டு, வீரியமுள்ளவனான விருஷ்ணேன யுத்தங்களில் ஒருவனாகவே அஸ்திரஸாமாததியத்தினாலே பாண்டவர்களை எதிர்த்தான் யுத்தத்தில் விருஷ்ணேனாலே விடப்படும் அம்புகள், காலாட்களையும் குதிரைகளையும் தோகையையும் யானைகளையும் பிளந்துகொண்டு பத்துத்திசைகளிலும் ஸஞ்சரித்தன மகாராஜரே! வெயிற்காலத்தில் சூரியனுடைய கிரணங்கள்போலப் பிரகாசிக்கின்ற அநத விருஷ்ணேனுடைய பெரிய பாண்டுகள் ஆயிரக்கணக்காக வெளிப்பட்டன மகாராஜரே! அநத விருஷ்ணேனுடைய தூதுபுத்தப்படும ரதிகாக்கும் குதிரை வீரர்களும் காற்றினால் முறிக்கப்பட்ட மரங்கள்போல விரைவாகப் பூமியில் விழுந்தார்கள் மன்னரே! மகாரதனான விருஷ்ணேன, குதிரைக்கூட்டங்களையும் தோகைக்கூட்டங்களையும் யானைக்கூட்டங்களையும் தூதுதூற்றவும் ஆயிரமாயிரமாகவும் யுத்தத்தில் சாயத்தான் பயமற்றவனபோல ஸகாயமற்றவனாக யுத்தத்தில் ஸஞ்சரித்துக்கொண்டிருக்கிற அநத விருஷ்ணேனைக் கண்டு எல்லா அரசர்களும் ஒன்றுசேர்ந்து நான்குபக்கங்களிலும் சூழ்ந்துகொண்டார்கள் நகுலனுடைய சூமாரன சதானீகன் விருஷ்ணேனை எதிர்த்துவந்து மாமஸ்தானங்களைப் பிளக்கின்ற பாண்டுகளாலே அவனை அடித்தான் காண்குமாரனான விருஷ்

ஸேனன அநதச சதானீகனுடைய விலலை அறுத்துக் கொ
தையும் கீழே தள்ளினான். பிராதாவான அநதச சதான
பாதுகாகக் விரும்பி தரௌபதீகுமாராகள எதிராக ஓடி
கள் அம்புகூட்டங்களாலே சீக்கிரமாகக் காண்கும்
விருஷஸேனனைக் கண்ணுக்குத் தெரியாமற் செய்தாராகள
களைக் குறித்துத் துரோணபுத்திரா முதலான ரதிகர்கள்
நாதஞ் செய்துகொண்டு எதிர்த்து வந்தாராகள மகா
மகாரதிகர்களான தரௌபதீபுத்திராகளைப் பலவித அம்பு
மலைகளை மேகங்கள் மூடுவதுபோலச் சீக்கிரமாக மூடிவிட
புத்திராகளிடத்தில் அன்புள்ளவர்களான் பாண்டவர்கள
தங்களை எடுத்துக்கொண்டவர்களான் பாஞ்சாலர்களும்
களும் மதஸ்யதேசத்தரசர்களும் ஸருஞ்சயர்களும் வி
அநதக் குருவீரர்களை எதிர்த்தார்கள் அக்ரர்களோடு
களுக்கு யுத்தம் நடந்ததுபோல உமமைச் சோரதவா
பாண்புத்திராக்களுக்குக் கோரமானதும் மிகப்பெரிதுப்
கூச்சமடையும்படி செய்யத்தக்கதுமான் அநத யுத்தம்
பரஸ்பரம் அபராதிகளான கௌரவ பர்ணடவர்கள் ரோ
ஒருவரையொருவர் பார்த்துக்கொண்டே இவ்வாறு
செய்தாராகள கோபத்தினால் அளவற்ற தே
அவர்களுடைய தேகங்கள், ஆகாயத்தில் யுத்தமசெ
ணைக்கொண்டிருக்கின்ற கருடன் ஸாபங்கள் இ
டைய தேகங்கள்போலக் காணப்பட்டன பீமன், கா
பா, துரோணர், அஸ்வத்தாமர், தருஷ்டதபுமனன்,
ஆகிய இவர்களால் அநத யுத்த பூமியானது பிரளய
உதித்த (அநேகம்) ஸூரியர்களால் விளங்குவதுபோ
யது புருஷஸரேஷ்டரே! 1 அப்பொழுது, பரஸ்பரம்
கொள்ளுகின்ற மஹாபலசாலிகளான வீரர்களுக்குப்
ஞரர்களோடு, தேவர்களோடு அக்ரர்களுக்கு யுத்தம்
போலக் கைகலந்த யுத்தமுண்டாயிற்று பிறகு, (சு
கொந்தளிப்புற்ற கடலினுடைய ஒலிக்குச்சம்மான
அநத யுத்திஷ்டிரனுடைய சேனையானது நன்றாக ஒழுகி
காக்களுள்ள உமமுடைய ஸையத்தைக் கொன்றது
களாலே மிகவும் பீடிக்கப்படும் அதிகமாக நாசப்
பட்டுமிருக்கின்ற அநத ஸையத்தைக்கண்டு துரோ
நின்று 'ஞரர்களே! நீங்கள் ஓடவேண்டாம்' என்று
துரோணருக்குக் கோபமும் விக்ரமமும் மேலிட்ட

1 அதிக பாடமான ஒரு சுலோகம் விடப்பட்டது

அம்புப் பெட்டியிலிருந்து (அம்பை) எடுத்த விலவின் நாளை உருவித் துடைத்துப் பெரிதான அம்பையும் விலையும் கையில் கொண்டு ஸாரதியைப்பார்த்துப் பின்வருமாறு சொல்லலானா 'ஸாரதியே! பிரகாசமான வெள்ளைக்குடை பிடிக்கப்பெற்ற அரசனிருக்குமிடத்திற்குப் போ துரியோதனனைச் சோரத்தான இந்தச் சேனையானது பலவாறு பிளக்கப்படுகிறது நான் யுதிஷ்டிரனைத் தடுத்து இந்தச் சைனியத்தை நிலைநிறுத்து வேன் அப்பா! யுத்தத்தில் (பாண்டகளை) நான்கு பக்கங்களிலும் வாழ்க்கின்ற என்னை, பாண்டவர்களும் ஸோமகாகளோடு கூடின மதஸ்யதேசத்தரசரனைவரும் பாஞ்சால மன்னர்களும், (எதிராகச்) சுகதியுள்ளவர்களாகாராக அராஜகனான அனுக்கிரஹத்தினால் மகாஸ்திரம்களைப் பெற்றனல்லவோ? அப்பா! யீமனாவது ஸாதபகியாவது என்னை எதிராக உதஸாஹ முள்ளவர்களாகா பீபதஸுவானவன் என அனுக்கிரஹத்தினால்லவோ விலவாளிகளுள் சிறந்திருக்கும் நிலைமையைப் பெற்றான்? பாரஷதனான தருஷ்டத்யுமனனும் என்னுடைய அஸ்திரத்தை அறிந்திருக்கிறான் அப்பா! ஜயத்தில் விருப்பமுள்ளவனான பிராணனைக் காப்பாற்றுவதற்கு இது ஸமயமன்று ஸவாகத்ததை முன்னிட்டுக்கொண்டு கோத்திக்காகவும் ஜயத்துக்காகவும் செல்' என்றா

இவ்வாறு தூண்டப்பட்ட ஸாரதியானவன், உடனே, அராவ ஹருதயமென்கிற மந்திரத்தினால் அப்பொழுது குதிரைகளை மந்திரித்துச் சீக்கிரமாக ஸந்தோஷிக்கச் செய்துகொண்டு, ¹ வருத்ததோடுகூடினதும் காரதி பொருந்தியதும் மிக்க பிரகாசமுள்ளதுமான ரத்தத்தினால் துரோணரைக் கொண்டிசென்றான் அந்தத் துரோணாசாரியரைக் கஞ்சாகளும் மதஸ்ய தேசத்தரசர்களும் ஸாதவதாகளோடுகூடின சேதிதேசத்தரசர்களும் பாஞ்சாலர்களோடுகூடின பாண்டவர்களும் ஒன்றுசேர்ந்து சூழ்ந்துகொண்டார்கள் பிறகு, சிவப்புக்குதிரைகளுள்ள துரோணா, கோபமூண்டு நான்கு தந்தைகளுள்ள யானைபோலப் பாண்டவ சேனையில் பிரவேசித்து, யுதிஷ்டிரருக்கு அருகில் விரைவாகச் சென்றா யுதிஷ்டிரா கழுகிற்குள் பூண்ட கூமையான அம்புகளால் அந்தத் துரோணரை அடித்தாரா துரோணா தாமபுத்திரருடைய விலையைத்துச் சீக்கிரமாக அவரை எதிர்த்து அருகில் விரைவாகச்சென்றா பாஞ்சாலர்களுக்குக் கோத்தியையுண்பிப்பன்னுகிறவனும் (பாண்டவ) ஸௌ ரக்ஷகனுமான ² குமாரனோ வேகமாக வருகின்ற துரோணரை ஸமுத்திரத்தைக் கரை தாங்குவது

போலத் தாங்கினுன குமாரனலே பிராமமனோத்தமரான துரோணா தடுக்கப்பட்டதைக்கண்டு அங்குள்ள வீரர்களுடைய விமம நாதசபதமும், 'நல்லது, நல்லது' என்கிற வார்த்தையும் உண்டாயின பிறகு, குமாரனோ மகாயுத்தத்தில் அதிக கோபமடைந்து விமமம்பேரல் அடிக்கடி காலித்துக்கொண்டு ஒருபாணத்தினால் துரோணரை மார்பில் அடித்தான் மகரபலமுள்ளவனும் கைப்பழக்கமுள்ளவனும் ஸரமத்தை ஜயித்தவனுமான குமாரன அனேக ஆயிரம் அம்புகளாலே யுத்தபூமியில் துரோணரைத் தடுத்த நின்றான குரணும் சிறந்த வீரதமுள்ளவனும் மந்திரங்களுடன் சோரத் அஸ்திரங்களில் மிக்க புகழிபுள்ளவனும் ஸௌரக்ஷகனுமான அந்தக் குமாரனைப் பிராமமணஸரேஷ்டரான துரோணா நன்றாக அடித்தாரா அந்தப் பிராமமனோத்தமரான பாரதவாஜா ஸைனியங்களுடைய மத்தியத்தையடைந்து எல்லாத்திக்குககளிலும் ஸஞ்சாரஞ் செய்துகொண்டு உமது ஸைனயத்திற்கு ரக்ஷகராயிருந்தாரா சிகண்டியைப் பன்னிரண்டு அம்புகளாலும், உத்தமௌ ஜஸை இருபது அம்புகளாலும், நகுலனை ஐந்து பாணங்களாலும், ஸஹதேவனை ஏழுபாணங்களாலும், யுதிஷ்டிரரைப் பன்னிரண்டு பாணங்களாலும், துரௌபதிபுத்திரர்களை மும்முன்று பாணங்களாலும், ஸாதயகியை ஐந்து பாணங்களாலும், விராடனைப் பத்துப்பாணங்களாலும் அடித்து, யுத்தகளத்தில் 'தலைவாக்கரான யுத்த வீரர்களை எதிர்த்து மிக்க க்லங்கசெய்தாரா குரதீபுத்திரரான யுதிஷ்டிரரைப் பிடிக்க எண்ணி (அவரை) எதிர்த்து வந்தாரா. அரசரே! பிறகு, 1 யுகந்தரனுனவன், மிகவும் கோபம்கொண்டவரும் காற்றினால் கொந்தளிப்புற்ற கடல்போன்றவரும் மஹாரதருமான துரோணரைத் தடுத்தான் அந்தத்துரோணா பதிவான் கணுக்களுள்ள அம்புகளால் யுதிஷ்டிரரை அடித்து யுகந்தரனைப் பலத்தினால் தோத்தட்டினின்று கீழே விழும்படிசெய்தாரா மிக்க காரதியுள்ளவரும் பெரியமனமுள்ளவருமான அவர் அந்த யுகந்தரனை ஜயித்துக் குரதீபுத்திரரான யுதிஷ்டிரரைப் பிடிக்க எண்ணுகொண்டு அவரை எதிர்த்துவந்தாரா - பிறகு, விராடன், துருபதன், கேகயர்கள், ஸாதயகி, சிபி, பாஞ்சால தேசத்தானுன் வியாகரத்ததன், வியாவானுன் விமமஸேனன் ஆகிய இவர்களும் மற்றுமுள்ள அனேக வீரர்களும் யுதிஷ்டிரரைக் காக்க எண்ணி அனேகபாணங்களை இறைத்துக்கொண்டு துரோணருடைய மாரக்கத்தை நாற்புறங்களிலும் தடுத்தார்கள் வேந்தரே! பாஞ்சாலகுமாரனான வியாகரத்தத்தனோ கடாமையான ஐம்பது பாணங்களினால் துரோணரை அடித்தான் பிறகு,

ஜனங்கள், பெருங்கூச்சலிட்டார்கள் விமமஸேனனோ மகாரத
ரான துரோணரை விரைவாக அடித்து மனக்களிப்புறது மகாரதா
களைப் பயப்படுமபடி செய்துகொண்டு சீக்கிரமாக அட்டஹாஸம்
பண்ணினான் பிறகு, துரோணா கண்களைப் புரட்டிவிழித்தது
விலலிலுள்ள நாணகயிறறை உருவிப் பெரிதான தலதவனியை
உண்டுபண்ணிக்கொண்டு அந்த விமமஸேனனை நோக்கி ஸம்பத்
தில் விரைவாகச் சென்றா பிறகு, பலவானான துரோணா, குண்ட
லங்களை அணிந்த விமமஸேனனுடைய தலையையும் வியாகிர
தத்தனுடைய தலையையும் இரண்டு ஆரத்த சந்திர பாணங்களி
னால் சரீரத்தினின்று பலாதகரித்ததுகீழேதள்ளினா பாண்டவா
களைச்சோந்த அந்த மகாரதர்களை அம்புகூட்டங்களாலே மிக
நாசம்செய்து புதிஷ்டிரருடைய ரத்ததின ஸம்பத்தில் பிராணி
களின் உயிரை வாகுகின்ற யமன்போல நின்றா அரசரே!
பிறகு, தவறாத விரதமுள்ள துரோணா ஸம்பத்தில் வந்து நின்ற
வுடன், புதிஷ்டிரருடைய சேனையில், 'அரசா பிடிக்கப்பட்டா'
என்னும் புத்த வீரர்களுடைய பெரிய ஆரவாரம் உண்டாயிற்று.
அங்குள்ள ஸைனிகர்கள், துரோணருடைய பராகிரமத்தைக்
கண்டு, 'இப்பொழுது திருதராஷ்டிரபுத்திரனான தூயோதன
ராஜன் கிருதராதத்தைப்போகிறான் துரோணரோ இந்த முகூர்த
தத்தில் தாம்புத்திரரைப் பிடித்துக்கொண்டு மனக்களிப்புடன்
புத்தர்களத்தில் நமமுடைய தூரியோதனனிடம் நிச்சயமாக வரப்
போகிறா' என்று சொன்னார்கள் இவ்வாறாக உமமைச்சோந்த
அந்த புத்தவீரர்கள் பேசிக்கொண்டிருக்கும்பொழுது, மஹாரத
னும் குந்தீபுத்தரனுமான கிரீடியானவன் தேரினுடைய சபத்த
தினலே (கிசைகளை) ஒலியிடுமபடி செய்துகொண்டு வேகமாக வந்
தான பாண்டுக்குமாரனான் அந்தக் கிரீடியானவன் ரகதமாகிற
ஜலமுள்ள தும் ரதங்களாகிற சுழல்களுள்ள துமான நதியை புத்த
களத்தில் உண்டுபண்ணி, பிறகு, சூரர்களுடைய எலும்புகூட்டங்
கள் பரவியதும், பிணங்களாகிற கரைகளை அறுத்துக்கொண்டு
செல்லுகின்றதும், அம்புகூட்டங்களாகிற பெரிய துரைகளுள்ள
தும், ஈட்டிகளாகிற மீன்களால் பரவப்பெற்றதுமான அந்த
நதியை வேகத்துடன் தாண்டிக் கௌரவர்களைத் தூரத்தியடித்து
அதிகமான பாணகூட்டத்தினால் துரோணருடைய சேனையை
மூடி அதனை மோகமடையும்படி செய்கின்றவன்போல ஸம்பத்தில்
ஒடிவந்தான சீக்கிரமாக அம்புகளைத் தொடுகின்றவனும் எப்
பொழுதும் ஸந்தானம் செய்கின்றவனும் கீர்த்திசாலியுமான கௌர
தேயனுடைய தொடுத்தல விடுதல்களுடைய மத்திய காலத்தை
ஒருவரும் காணவில்லை மகாராஜரே! திருக்குகளும இடைவெளி

யும் ஆகாயமும் பூமியும் காணப்படவில்லை (என்கும்) பாணமயமாகவே இருந்தன அரசரே! காண்டவத்தை வில்லாகக்கொண்ட அரஜுனனாலே பெரிதான பாணநதகாரம் உண்டுபண்ணப்பட்டிருக்கலால், அந்த யுத்தபூமியில் அப்பொழுது ஒன்றும் காணப்படவில்லை சூரியனும் அஸ்தமித்து இருளால் நான்குபக்கமும் மூடப்படவே, அப்பொழுது சததுருவாவது மிதரனாவது ஒருவனும் அறியப்படவில்லை பிறகு, துரோணா துரியோதனன் முதலானவர்கள் யுத்தத்தை நிறுத்தினார்கள் பீபதஸுவானவன், அந்தச் சததுருக்களைப் பயந்தவர்களாகவும், யுத்தம் செய்யமற்றவர்களாகவுமறிந்து தன் ஸேனைகளை மெதுவாக யுத்தத்தினின்று விலகும்படிசெய்தான் பிறகு, சூரியனை ரிஷிகளதுகிப்பது போல, சந்தோஷமடைந்தவர்களான பாண்டவர்களும் ஸருகுசயர்களும் பாஞ்சாலர்களும் அரஜுனை இன்பமான சொற்களால் துதித்தார்கள் தனஞ்சயன் இவ்வாறு சததுருக்களை ஜயித்து ஸந்தோஷமடைந்து கேசவரோடு எல்லாச்சைனியர்களுக்கும்பின் நடந்து தனபாசறைக்குச் சென்றான் இரதிராஜீலம், பதமராகம், சிறந்த தனகம் இவைகளாலும் சிறந்த வஜ்ரங்களாலும் பவழங்களாலும் படிக்கங்களாலும் சித்திரிக்கப்பட்ட ரத்ததில், பாண்டுபுத்திரனான அரஜுனன், நக்சத்திரங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்ட ஆகாயத்தில் சந்திரன் விளங்குவதுபோல விளங்கினான்

பகீனோவதுநாள் யுத்தம் முடிந்தது
து ரோ ண பி டே ஷ க ப ரீ வ ம் மு ட றிற் று

பதினேழாவது அத்யாயம்
ஸ ம் ச ப த க வ த ப ர வ ம்.

(1 ஸம்சப்தகர்கள் அரஜுனைப் போருக்கழைத்ததும், அரஜுன் ஸத்யஜித்தை யுகிஷ்டிபாரைக் காக்கும்படி வைத்துத் தான் போருக்குச்சேன்றதும்)

அரசரே! அந்த இரண்டு சேனைகளும் பாசறையை அடைந்து, நான்குபக்கங்களிலும், எந்தப்படைவகுப்பில் எந்தப் பிரிவில் எந்த நியாயத்தோடு இருக்கவேண்டுமோ அங்ஙனமே இருந்தன துரோணா ஸைனிகர்களுக்கு யுத்தத்தின் நிறுத்தலை

1 பிரதிஜனஞ் செயது, யுத்தத்தினின்று திரும்பாதவர்கள்

ஏற்படுத்தி மிகக் மனவருத்தமுற்றது துரியோதனனைப்பார்த்து வெட்கத்துடன் பின்வருமாறு கூறலானான். 'தனஞ்சயன நிறகும் பொழுது புத்தத்தில் தேவர்களாலும் யுதிஷ்டிரன் பிடிக்கமுடியாதவன் என்கிறவிஷயம் முன்னமே என்னுள் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது நீங்கள் பிரயத்தனஞ் செய்துகொண்டிருக்கும்பொழுதே புத்தத்தில் அரஜுனனால் அந்தக்காரியம் செய்யப்பட்டது என வசனத்தில் நீ ஸந்தேகிக்கவேண்டாம் கிருஷ்ணனும் பாண்டவனும் ஐயிக்கப்பட்டதகாதவர்கள் ராஜனே! வெள்ளைக்குதிரை களையுடைய அரஜுனன் ஏதாவது ஓர் உபாயத்தினாலே விலக்கப் படுவான்வென, பிறகு, இந்த யுதிஷ்டிரன் உன்வசத்தை அடைவான். ஒருவன் புத்தத்திற்காக அந்த அரஜுனனை அழைத்து வேட்டித் திறகு இழுத்துக்கொண்டு போகவேண்டும் தெளரதேயன் அவனை ஐயிக்காமல் எவ்விதத்தாலும் திருமயமாட்டான் ராஜனே! அரஜுனன் இல்லாமலிருக்கிற அந்தச் சமயத்தில், திருஷ்டத யுமன்ன பார்த்துக்கொண்டிருக்கும்பொழுதே, நான் ஸேனையைப் பிளந்து தாமராஜனைப் பிடிப்பேன் அரஜுனனால் விடப்பட்ட அந்தத் தருமராஜன் பக்கத்தில்செல்லுகின்ற என்னைப்பார்த்துப் பயத்தினால் ஓடாமலிருந்தால், பாண்டுபுத்தரான அவனைப் பிடிப் பட்டவனென்றே நீ அறிந்துகொள் மகாராஜனே! இவ்வாறு, நான், தாமராஜருமாருளை யுதிஷ்டிரன் ஒரு நிமிஷநேரமாவது புத்தத்தில் எனக்கு எதிரில் நிற்பானுால், அவனைப் புரிவாரத் துடன் இப்பொழுதே உன்வசத்தில் கொண்டுவந்து சோப்பேன், ஸம்சயமிலை (என்பராக்கிரமத்தை ஸ்ஹிக்கமுடியாமல்) புத்த பூமியிலிருந்து ஓடிப்போய்விடுவானுால், அது (நாம் அடையும்) வெற்றியைக்காட்டிலும் மேலானது' என்று கூறினான்.

அரசரே! துரோணருடைய அந்தவார்த்தையைக்கேட்டுத் திரிகாதத்தேசாதிபதியும் ஸ்ஹோதரர்களுடன் கூடினவனுமான ஸம்சாமாவான்வன், அப்போது (அரசனைநோக்கி) பின்வரும் வார்த்தையைச் சொல்லலானான் 'அரசனே! காண்டவத்தை விலக்கக்கொண்ட அரஜுனனாலே நாங்கள் எப்பொழுதும் அவமதிக்கப்பட்டிருக்கிறோம் குற்றமில்லாதவர்களாயிருந்தும் எங்களிடத்தில் அந்த அரஜுனனால் அவ்விதமானதீங்கு செய்யப் பட்டிருக்கிறது அப்படிப்பட்ட நாங்கள் அந்தப்பலவிதமான அவமானங்களைப்புமரினைத்து இரவில் எப்பொழுதும் கோபாக்கினி யால் எரிகப்படுகின்றவர்களாகிப் படுத்திருந்தோம் அஸ்திர விதையில் மிகத்தோஷியுள்ள அந்த அரஜுனன், பாக்கியவிசேஷத்தினால் எங்கள் கண்களுக்கு எதிராக வந்துவிட்டான் நாங்கள்

மன்ததில் செய்ய எண்ணிக்கொண்டிருப்பதும் உமக்குமபிரிய
 மானதும் எனக்குமகோத்தியை உண்டுபண்ணக்கூடியதுமான
 காரியத்தை நான்கள செய்யப்போகிறோம் நான்கள யுத்தங்களத்தி
 னின்று வெளியிலிழுத்தது இவனைக் கொலைப்போகிறோம் இன்று
 பூமியானது அரஜுனனில்லாததற்கவாவது அல்லது திரிகாத்தா
 களில்லாததற்கவாவது ஆகுங் உணமையாக உமயிடம் பிரதிஜ
 னஞ்செய்கிறோம் இது பொய்யாகப்போகிறதிலை' என்றான்
 புரதகுலத்தில் உதித்தவரே! மஹாராஜரே! இவ்வாறு ஸத்திய
 ரதன், ஸத்தியவாமா, ஸத்தியவிரதன், ஸத்தியேஷு, ஸத்தியகா
 மா என்கிற ஐந்துஸேஹாதராகளும் ஒன்றுசேர்ந்துசொல்லிவிட்டு
 யுத்தவிஷயத்தில் பிரதிஜனஞ்செய்யுகொண்டு, பதினாயிரம்
 ரத்களோடு (யுத்தத்துக்குத்) திரும்பினாசன மாளவர்களும்
 துண்டிகேராகளும் முப்பதினாயிரமரத்களோடு யுத்தத்துக்குத்
 திரும்பினாசன திரிகாத்ததேசத்துக்கும் பிரஸ்தல்தேசத்துக்கும்
 அதிபதியும் புருஷநுரேஷ்டனுமர்ன் ஸாசாமாவானவன் மா
 லேஷல்காக்கோடும் லலித்தாக்களோடும் மத்திரகாக்களோடும்
 ஸேஹாதராகளோடும்சேர்ந்து பதினாயிரமரத்களோடு யுத்தத்
 துக்குச்சென்றான் (யுத்தத்தில்) பலதேசங்களிலிருந்துவந்திருந்த
 மஹாஸ்மாததாக்களான பதினாயிரமதேரானிகள் சப்தம்செய்வதின
 பொருட்டு அருகில் வந்துசேர்ந்தார்கள். பிறகு எல்லோரும்
 தனித்தனியாக அகலியை அரசித்து ஹோமம்செய்து குசபபுல
 லால்கிய உடைகளையும் விசித்ரமானகவசங்களையும் எடுத்தது
 க்கொண்டார்கள் கவசங்களை அணிந்தவர்களும் நெய்யினால்
 ஈனைக் கப்பபட்டவர்களும் குசத்தாலாகிய ஆடைகளைத் தரிக்கவா
 களும் நாணகியிறறை அரைநாணகத்தரித்தவர்களும் லக்ஷக்கண்க
 காள் திரவியங்களைத் தக்ஷிணையாகக்கொடுத்தது யாக்குசெய்தவா
 களும் புத்திராகளையுடையவர்களும் புண்ணியலோகவாஸத்திற்குத்
 தருந்தவர்களும் செய்யவேண்டியகாரியங்களைச் செய்து முடித்த
 வர்களும் சரீரத்தைவிட ஸன்னததாக்களுமான அநதசஞ்ராகள், அப
 பொழுது, தங்களைக் கோத்தியோடும் வெற்றியோடும்சேரக்கப்போ
 கிறவர்களாகவும் பிரமமசாயத்தினாலும் வேதாத்தியயனமுதலிய
 வைகளாலும் ஸம்பூரண தக்ஷிணைகளுள்ளயாகங்களாலும் அடைய
 யத்தக்கலோகங்களை நல்லயுத்தத்தினால் சீக்கிரமாகவே அடைய
 எண்ணக்கொண்டவர்களாகவும் பிரமமணாகளைத் திருப்திசெய்வி
 ததுத் தனித்தனியாக ஸ்வீரணங்களுமும் மீண்டும் பசுக்களையும்வஸ
 திரங்களையும்கொடுத்தது ஒருவரோடொருவாஸம்பாஷித்துக்கொ
 ண்டு ஒன்றுசேர்ந்திருக்கின்ற பிரமமணைத்தமாகளால் செய்யபு

உட்கேதமகரமான் ஆசீர்வாதங்களைப்பெற்றவாகளாகவும் உத
வந்ததையும் ஸந்தோஷத்தையும் அடைந்தவர்கள்நீங்களும் நிர்
மான ஜலத்தைஎடுத்தி ஆசமனஞ்செய்து அகனியை நன்றாக
ராதது யுத்தவிரதத்தைநந்தி அவ்வகனி சாஷியுமாக உறுதி
நிச்சயத்தோடு அப்பொழுது ஒரு பிரதிஜைஞ் செய்தார்
எல்லாப் பிராணிகளும் கேட்கும்படியாக உரத்தவராததை
ரச சொன்னார்கள். எல்லோரும் (ஒன்றுகூடி) 'அரஜுனனை
ராவதில் பிரதிஜைஞ்யையும் செய்தார்கள். நாங்கள் யுத்
தில் தன்னுசயனைகொல்லாமல் திருமபிஸூலம் அல்லது
த அரஜுனனால் பீடிக்கப்பட்டுப் பயந்தி புறங்காட்டி ஒடி
தாலும் அப்பொழுது வீரதங்களை அனுஷ்டிக்காதவர்களுக்கு
த உலகங்களோர் பிரமம்ஹத்தி செய்தவர்களுக்கு எந்த
ரகங்களோர், மதுபானம் பண்ணின்வனுக்கும் குருவினுடைய
தினியிடம் ஆசைவைத்தவனுக்கும் எந்தலோக்கங்களோர், பிரா
ரனுடைய பொருளை அபஹரித்தவனுக்கும் அரசனுடைய அன
நதை அபஹரித்தவனுக்கும் சரணடைந்தவனைக் கைவிட்ட
வக்கும் யாசிக்கிறவனைக் கொல்லுகிறவனுக்கும் வீட்டைக்
ராந்ததுகிறவர்களுக்கும் பசுவைக் கொல்லுகின்றவர்களுக்கும்
த லோக்கங்களோர், அபகாரம் செய்கிறவர்களுக்கும்
ரமமணர்களை விரோதிப்பவர்களுக்கும் எந்தலோக்கங்களோர்,
கள் மனைவியினிடத்தில் ருதுகாலங்களில் அஞ்ஞானத்தினுலே
ராதவர்களுக்கும் சிராதத்தினதில் ஸதிரீயோடு சேருகிறவா
ர்க்கும் தமஜாதியைமறைக்கிறவர்களுக்கும் எந்தலோக்கங்களோர்,
ர அடைக்கலமாகக் கொடுத்தபொருளை அபகரிக்கிறவர்களுக்
பிரதிஜைஞ் செய்யப்பட்டதை அழிப்பவர்களுக்கும் எந்த
ரக்கங்களோர், ஆணமையற்றவனோடு யுத்தம் செய்கிறவர்களுக்
நீசனை அணுகின்றவர்களுக்கும் எந்தலோக்கங்களோர், நாஸ்திக
ர்களுக்கும் அகனியையும் தாயையும் தகப்பனையும் கைவிடுகிற
ர்களுக்கும் பாபங்களைச் செய்தவர்களுக்கும் எந்தலோக்கங
ளார் எந்த லோக்கங்களை நாங்கள் அடையக்கடவோம் இப்
பொழுது ர்ணகள்தில் நாம் உலகத்தில் (ஒருவராலும்) செய்ய
யாத காரியத்தைச் செய்வோமாகில் இஷ்டமான லோகங்
அடைவோம், ஸமசயமில்லை' என்றனர். அந்த
அரசரே! அப்பொழுது, இவ்வாறுசொல்லிவிட்டு, யுத்தத்தை
அந்தச் சூரர்கள் பிதருக்களால் அடையப்பட்ட திக்கைக்
தது யுத்தத்துக்காக அரஜுனனை அழைத்துக்கொண்டு (ரண
த்தை) லோக்கி வந்தார்கள் புருஷபாரேஷ்டர்களான அந்த
சபத்கர்களாலே அழைக்கப்பட்டவனும் சுததுரு பட்டணம்
ர அபிகதிறவனுமான வாணசுன்ன காமரணைக்கொண்ட

‘ராஜரே! யுத்தத்திற்கு அழைக்கப்பட்டால், நான் பின்வாங்கித் திரும்புவதில்லை’ என்கிறவிரதம் என்னால் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. பெரிய யுத்தத்திற்காக ஸம்சபதகர்கள் எனனை அழைக்கிறார்கள் இதோ ஸம்சாமாவானவன் ஸ்வேதா தராகளோடுகூடி எனனை யுத்தத்துக்கு அழைக்கிறான் பரிவாரங்களுடன் கூடின இந்த ஸம்சாமாவைக் கொல்வதில் பொருட்டு நீ எனக்கு அனுமதி கொடுக்கவேண்டும் புருஷஸரேஷ்டரே! இவ்வாறு யுத்தத்துக்கு அழைத்தலை நான் ஸகிப்பதற்குச் சகதனலலேன உண்மையாகவே உம்மிடத்தில் பிரதிஜ்ஞை பண்ணுகிறேன் யுத்தத்தில் சததுருக்களைக் கொல்லப்பட்டவர்களாகவே நீ அறியும்’ என்கிற வாக்கியத்தை உடனே கூறினான் யுதிஷ்டிரா, ‘அப்பா! துரோணா செய்யவிரும்பி விஷயம் யதாரதமாக உன்னை கேட்கப்பட்டிருக்கிறது அவருடைய அந்த எண்ணமான்து பொய்யாகும்படி நீ நடந்துகொள்மகாரதனை! துரோணரோ பலமுள்ளவா, சௌய முள்ளவா, அஸ்திரவிதையில் நல்ல பாண்டித்தயமுள்ளவா, யுத்தஸாரமத்தைப் பொறுக்கும் சக்தியுடையவா அந்தத் துரோணராலே எனனைப் பிடிப்பதானது பிரதிஜ்ஞை பண்ணப்பட்டிருக்கிறது’ என்று சொல்ல, அராஜுனன், ‘ஓ! அரசரே! இந்த ஸதயஜிததானவன் யுத்தத்தில் இப்பொழுது உம்மைக் காப்பாற்றுவான் பாஞ்சால ராஜகுமாரன் உயிரோடிருக்கும்காலத்தில் ஆசாரியா தம்மரோதத்தை அடையப்போகிறதில்லை பிரபுவே! புருஷஸரேஷ்டனான ஸதயஜிததானவன் யுத்தத்தில் கொல்லப்படுவானால் அனைவரும் ஒன்றுசேர்தமம் எவ்விதத்திலும் (போரில்) நிற்கமுடியாது’ என்று கூறினான்

பிறகு, அராஜுனன் தாமராஜராலே அனுமதி கொடுக்கப்பட்டவனும் ஆலிங்கனம் செய்துகொள்ளப்பட்டவனும் அன்பினாலே பலவாறு பராக்ஷப்பட்டவனுமான அராஜுனனுக்கு, ஆசிரவாதங்களும் செய்யப்பட்டன பிறகு, பலசாலியான பாரதன் இந்தத்தாமபுத்திரரைவிட்டுத் திரிகாததர்களைக்குறித்ததுப் பசிகொண்ட சிங்கமானது பசியைத் தீர்த்துக்கொள்வதற்காக மான்களுடைய கூட்டங்களைக்குறித்துச் செல்வதுபோல எதிர்த்துச் சென்றான் பிறகு, துரியோதனனுடைய சேனையானது, மிகச் சந்தோஷத்தோடுகூடி, அராஜுனனால் விடுபட்டிருக்கிற தாமராஜரைப்பிடிக்கும் விஷயத்தில் மிகக் கோபங்கொண்டது பிறகு; அவ்விருளேனைகளும் வாஷாகாலத்தில் அதிகமான ஜலமுள்ள கங்கையும் ஸையுவும்போல ஒன்றை ஒன்று பராக்ஷிமத்தோடு வேகமாக எதிர்த்தன.

பதினேட்டாவது அதயாயம்.

ஸம் ச ப த க வ த ப ர வ ம். (தோடீச்சி)

(அர்ஜுனன் ஸம்சுப்தகர்களோடு போர்புரிந்தது)

மன்னவரே! பிறகு, ஸம்சுபதகர்கள் சந்தோஷத்தோடு
அாதத். சந்திரன் என்று பெயருள்ளதாக அணிவகுக்கப்பட்ட
ரதங்களோடு ஸம்மான இடத்தில் (யுத்தத்திற்கு) உறுதியாக நின்
றார்கள். அவர்கள், (யுத்தத்திற்குச்) சந்தோஷத்தோடு வருகின்ற
அர்ஜுனனைக் கண்டு¹ அதிக ஸந்தோஷத்தை அடைந்தார்கள்
புருஷஸுரேஷ்டர்களான திரிகாததர்கள் அப்பொழுது பெரிய சப
தத்தோடு காஜித்தார்கள். அந்தச் சபதமானது எல்லாத் திக்குக
களையும் திக்குக்களின் மத்திகளையும் ஆகாயத்தையும் நன்கு
சூழ்ந்துகொண்டது உலகமானது மூடப்பட்டிருப்பதினால் அந்த
ஸம்யத்தில் எதிரொலியுண்டாகவில்லை. அந்த அர்ஜுனனானவன்
அந்த ஸம்சுபதகர்களை மிகவும் ஸந்தோஷ மடைந்தவர்களாகக்
கண்டு-சிறிது புன்னகைகொண்டு கிருஷ்ணனைப்பார்த்து, 'தேவகீ
நந்தனரே! இப்பொழுது யுத்தங்களில் பிராணனை விடப்
போகிறவர்களும் ஸகோதரர்களும் இரத்த திரிகாததர்கள் அழ
வேண்டிய ஸம்யத்தில் மிகுந்த மனக்களிப்புட னிருக்கிறார்கள்,
பாரும்! அல்லது, இது அவர்களுக்கு ஸந்தோஷிக்கும் காலமே,
ஸம்சயமில்லை ஏனெனில், அறபர்களால் அடையமுடியாத உல
கங்களைப் போரில் அடையப் போகிறார்களன்றோ? யுத்தரங்கத்
தில் இவர்கள் எனனால் கொல்லப்பட்டு உத்தம லோகங்களை
அடையப் போகிறார்கள்' என்று இவ்விதமான வார்த்தையைக்
கூறினான். இவ்வாறு ஹருஷ்சேசரை நோக்கிச் சொல்லிவிட்டு,
பிறகு, மிக்க புஜபலமுள்ளவனான அர்ஜுனன் யுத்தத்தில் அணி
வகுக்கப்பட்டிருக்கின்ற திரிகாததர்களுடைய சேனையை அணுகி
னான். அவன் ஸவாணத்தால் அலங்கரிக்கப்பட்ட தேவதத்தம்
என்கிற சங்கத்தை எடுத்துப் பெரிய கோஷத்தினாலே திக்குக
களை நிரப்பிக்கொண்டு வேகமாக ஊதினான். அந்தச் சபதத்
தினாலே பயந்த ஸம்சுபதக சேனையானது யுத்தங்களில் இருமபி
னால் செய்யப்பட்ட பிரதிமைபோல அசைவற்று நின்றது. பரத்
ஸுரேஷ்டரே! அப்பொழுது, அசைவற்ற அந்தச் சேனையானது,
ஸமாததர்களான சிற்பிகளாலே சித்திரப்படுத்திவெழுதப்பட்டது

போல விளங்கியது அப்பொழுது ஸைனிகர்களுடைய ஆகாயத்தை மறைக்கின்ற அந்தச் சபதத்தினாலே பூமிமுழுவதும் மகாஸமுத்திரமும் எதிரொலி கொண்டன. போரவீரர்களுடைய அந்தச் சபதத்தினாலே காதுகள் செவிடுபடுமபடி செய்யப்பட்டன. அவர்களுடைய குதிரைகள் கண்களைப் புரட்டி விழித்துக்கொண்டு அசைவற்றிருக்கிற காதும கழுத்தும் காலுமுள்ளவைகளாக முதலிரத்தையும் ரத்தத்தையும் பெருகவிட்டன பிறகு, சபதம் அடங்கியது அதனால் அவர்கள் ஸந்தோஷத்தை அடைந்தவர்களாலாக பிறகு, அந்த ஸம்சபதகர்கள் பிரஜைஞையை அடைந்து, படையையும் நிலைநிறுத்தி ஒரே ஸமயத்தில் கழுகிறகுகள் பூண்ட அம்புகளை அராஜுன்னமீது பிரயோகித்தார்கள் பராகிரமசாலியான அராஜுன்ன ஆயிரக்கணக்கான அவவம்புகளைத் தன்னிடம் வருதற்குள்ளாகவே விரைவாகச் செல்லுகின்ற ஐம்பதுபாணங்களால் சீக்கிரமாக அறுத்தான் பிறகு, அவர்கள் மறுபடியும் அராஜுனனைக் கூடாமையான பப்பத்துக் கணைகளால் நன்றாக அடித்தார்கள். பிறகு, பாரததன் அவர்களை முழமுன்று பாணங்களால் அடித்தான். அரசரே! பிறகு, ஒவ்வொருவரும் பாரததனை ஐந்து ஐந்து பாணங்களால் அடித்தார்கள் பராகிரமசாலியான அந்த அராஜுன்னும் அவர்களை இரண்டு இரண்டு பாணங்களால் திருப்பி அடித்தான் திரும்பவும், கோபமுண்ட அந்த ஸம்சபதங்கள், கேசவரோடிருக்கும் அராஜுனனை, தடாகத்தை மழைகளால் நிரப்புவதுபோலக் கூடாமையான அம்புகளால் நிரப்பினார்கள் பிறகு, காட்டில் பூத்த மரங்களுடைய கூட்டத்தை நோக்கி வண்டுகூட்டங்களாவந்து விழுவதுபோல அராஜுன்னமீது லக்ஷம் பாணங்கள் வந்துவிழுந்தன. பிறகு, ஸுபாகுவானவன் உருக்கினுலாகிய முப்பது பாணங்களாலே ஸவயஸாசியைக் கிரீடத்தில் 1 நன்றாக அடித்தான். கிரீடியானவன், கிரீடத்தில் இருப்பவைகளும் பொற்கூடுக்களுள்ளவைகளுமான அந்தப் பாணங்களாலே பொன்மயமான தலைஅலங்காரமுள்ளதும் உயரத்தூக்கி நிறுத்தப்பட்டதுமான பூபஸ்தம்பம்போல விளங்கினான் பாண்டவன் யுத்தத்தில் அந்தச் சந்திர பாணத்தினால் ஸுபாகுவினுடைய கையுறையை அறுத்த மீண்டும் அவனமீதும் அம்பு மழைகளைப் பொழிந்தான் பிறகு ஸுசாமாவும் ஸுரதனும் ஸுதாமாவும் ஸுதனுவும் ஸுபாகுவும் பத்துபத்துப் பாணங்களால் கிரீடியை அடித்தார்கள் சிறந்த வானரத்தைத் துவஜமாகக்கொண்ட அராஜுன்ன அவர்களால்

லோரையும் தனிததனியாக அம்புகளால் திருப்பி அடித்து, அவர்களுடைய கொடிகளையும் பாணங்களையும் பலலங்களால் அறுத்தான், அம்புகளாலே ஸுதனவாவினுடைய தனுஷை அறுத்து அவனுடைய குதிரைகளையும், கொன்றான்; பிறகு, தலைப்பாகையோடுகூடிய அவனுடைய தலையும் சரீரத்தினின்று கீழேதள்ளினான். அவன், (சத்தரு) ஸைனியங்களில் இரண்டாயிரம் புத்தவீரர்களைக் கொன்றான். அந்தவீரன் விழுந்தவுடன், அவனைத் தொடர்ந்து வந்திருந்தவர்கள் பயந்தார்கள், கொடிய புத்தவீரர்களால் அதிகமாகத் தடுக்கப்பட்டவர்களும் புகழ்பெற்றவர்களாகிய அவர்கள் துரியோதனனுடைய ஸைனயமிருக்குமிடத்திற்குப் பயந்து நடுங்கி ஒடினார்கள். பிறகு, கோபமுண்ட இரதிரகுமாரனான அரஜுனன் அந்தப் பெரியஸேனையை, ஸூராயன் கிரணங்களால் இருளையழிப்பதுபோலத் தொடாச்சுயிரன். அம்புகூட்டங்களால் அழித்தான். பிறகு, ஸ்வயஸாசி-மிகக்கோபத்தையடைந்ததனால், அந்தஸைனயமானது தேரலையடைந்து நான்குபக்கங்களிலும் புதுங்கலே, தரிகாததாக்களைப் பயம் வந்து அடைந்தது. அவர்கள் அரஜுனனாலே பதிவானகண்களுள்ள அம்புகளால் துன்பமடைந்து பயந்தமானகூட்டங்கள் போல- ஆந்தாங்கு மயக்கமுற்றார்கள். பிறகு, தரிகாததாரஜன் கோபங்கொண்டு, அந்த மகாரதாக்களைப்பார்த்து, 'ஓ! சூரர்களே! நீங்கள் ஓடவேண்டாம் பயத்தைப்பாராட்டுவதற்கு-நீங்கள் தகுதியுள்ளவர்களல்லீர் எல்லாஸைனிகர்களும்- பார்த்துக்கொண்டிருக்கும்பொழுது- கோரமான சபதங்களைச் செயதுவிட்டு, பிறகு, துரியோதனனுடைய ஸைனயத்தையடைந்து முக்கியமாக - என்ன சொல்லப் போகிறீர்கள்? புத்தத்தில் நோந்து இச்செய்கையினாலே, உலகத்தில் நீங்கள் ஏன் புரிந்துவிடக்கப்படமாட்டீர்கள்? நாமெல்லோரும் ஒன்றுசோவோம், அவரவருடைய பலத்துக்குத் தகுந்தபடி (புத்தம்செய்யத்) திரும்புகங்கள்' என்று சொன்னான். வேந்தரே! இவ்வாறு சொல்லியதைக் கேட்ட அவர்கள் அடிக்கடி உரத்த லிமமநாதம்செய்தார்கள். அந்தவீரர்கள்- ஒருவரை ஒருவர் நெதோஷப்படுமபடியெய்து கொண்டு சங்கங்களையும் முழக்கினார்கள். பிறகு, அந்த ஸமஸ்பதகாளுடைய கூட்டங்களும், நாராயணர்களும் - கோபாலர்களும் மிருதயுவை, எப்பொழுதும் தடுக்கமுடியாதென்று எண்ணி (புத்தத்திற்கு) மறுபடியும் திருப்பினார்கள்.

பத்தொன்பதாவது அத்தியாயம் -
ஸ ம் ச ப த க வ த பாவ ம். (தோடீச்சி)

(அர்ஜுனன் ஸம்சப்தகர்க்களோடு போர்முனையில்)

பிறகு, அர்ஜுனன், திருமயிவந்த அநதஸம்சபதகர்களுடைய கூட்டங்களைக்கண்டு மகாதமாவான் வாஸுதேவரைப் பார்த்து, 'ஹருஷ்சேசரே! ஸம்சபதகர்களுடைய கூட்டங்களைக் குறித்துக் குதிரைகளை நடத்தும், இவர்கள் உயிரோடிருக்கும்ளவும் யுத்தத்தையிட்டு விலகாக்கொண்டிருப்பது என்னென்னும் பயங்கரமான என்னுடைய அஸ்திரபலத்தையும் கைகளின்பலத்தையும் தனுவின்பலத்தையும் பாரும இப்பொழுது, கோபங்கொண்டிருத்திரா பசுக்களை வீழ்த்துவதுபோல இவர்களைவீழ்த்தப்போகிறேன்' என்றுசொன்னான். பிறகு, கிருஷ்ணன் சிரித்துக்கொண்டு மங்களவசனத்தாலே அவனை ஸந்தோஷப்படுத்தி, ஒருவராலும ஐயிக்கமுடியாத அர்ஜுனனானவன் (யுத்தங்களத்தில்) எங்கெங்கு (செல்ல) விருமயினாலே அங்கங்கு அவனைப் பிரவேசிக்கச் செய்தாரா. அப்பொழுது வெண்மையானகுதிரைகளாலே யுத்தத்தில் இழுக்கப்படுகின்ற அநத ரதமானது ஆகாயத்தில் ஸஞ்சரிகின்ற விமானம்போல மிகவும்பிரகாசித்தது மன்னரே! பிறகு, அநதரதமானது முன்பு தேவாஸுரயுத்தத்தில் இரதிராண்டைய ரதம்போல மண்டலகதிகளையும் (பலவிதமான) போக்குவரவுகளையும்செய்தது. பிறகு, நாராயணர்கள் கோபங்கொண்டு பலவித ஆயுதங்களைக் கையிலெடுத்த அம்புகூட்டங்களாலே அர்ஜுனனை மறைத்துக் கொண்டு நான்குபக்கமும் சூழ்ந்துகொண்டார்கள் பரதமாரேஷ்டரே! அவர்கள் யுத்தங்களத்தில் கிருஷ்ணனோடுகூடிய குரதிபுத்திரனான தனஞ்சயனை ஒரு முகூர்த்தகாலத்திற்குள் கண்ணுக்குப் புலப்படாதவனாகச் செய்தார்கள். பலகுனாலே கோபங்கொண்டு யுத்தத்தில் இருமடங்கு அதிகரித்த பராக்ரமமுள்ளவனாகக் காண்டவம் என்னும் வில்லைஉருவீத துடைத்து யுத்தஞ்செய்வதற்காகச் சீக்கிரமாக எடுத்தான் அவன் கோபத்துக்கடையாளமான புருவநெறித்தலை முகத்தில் உணடுபண்ணிக்கொண்டு தேவதததம் என்கிற பேரியசங்கத்தை ஊதினான் பிறகு, அவன் சத்தருக்கூட்டங்களைக்கொல்லக்கூடியதும் தவஷ்டாவைத்தேவதையாகக் கொண்டதுமான அஸ்திரமந்திரத்தை மனத்தினால் ஜபித்தான் பிறகு, (அநதமந்திரசக்தியினால்) ஆயிரக்கணக்கான அர்ஜுனஸவருபங்கள் தனித்தனியாகத் தோன்றின, பலவிதருபங்களோடு

கூடின அநத அராஜுன்னனுடைய பிரதிருபங்களாலே அநத - நாராய
ணாகள மோகிதது ஒருவரையொருவா அராஜுன்னென்றெண்ணித்
தங்களைத் தாங்களே கொண்டு கொண்டாடாகள். 'இவன அராஜுன்ன',
இவன கோவிந்தன், இவர்கள் கிருஷ்ணாச்சனாகள்' என்று சொல்
லிக்கொண்டு மிகப் புத்திமயக்கங்கொண்டு புத்தத்தில் ஒருவரை
யொருவா கொன்றார்கள் பாரதபரேஷ்டரே! புத்தகளத்தில்
உமமைச் சோரதவாகள் (இப்படி) ஒருவரை யொருவா அடித்துக்
கொண்டார்கள். உத்தமமான் அஸ்திரத்தினாலே மோகத்தை
அடைந்தது ஒருவரால் ஒருவா நாசமுடைந்தார்கள் அவர்கள் இரத்
தத்திலை நனைக்கப்பட்ட சரீரமுள்ளவர்களாக ஒருவரை யொரு
வா பார்த்துக் கொண்டார்கள் புத்த வீரர்கள் ரணகளத்
தில் பூத்திருக்கின்ற பலாச் விருக்ஷங்களபோல விளங்கினார்கள்
அநத வீரர்கள் இரத்தப்பெருக்குப்பெருகுக்கின்றவர்களும் இரத்தத்
தால் நன்குநனைக்கப்பட்டவாளுமாகி புத்தபூமியில் செஞ்சுரத்தை
குழம்பினால் பூசப்பட்டவாள்போல விளங்கினார்கள் பிறகு, பிபத்
ஸுவானவன காண்டிலுமென்கிறவிலை வலிமையுடன் அசைவுறுச்
செய்து, சூரியன்-கிரணங்கள் இருளை அடிப்பதுபோலக் கூடாமை
யான அம்புகளாலே அவர்களை அடித்தான். மாண்டவர்கள் போக்
மிருத்திருக்கின்ற அநதப் போர்வீரர்கள் மறுபடியும் தனஞ்
சயனைச் சூழ்ந்துகொண்டு அம்பு மழைகளாலே அவனைக்குதிரைக்
ளோடும் கொடிமரத்தோடும் தேரோடும் கூடக் கண்ணுக்குப்
புலப்படாதபடி செய்தார்கள். அராஜுன்ன அவர்களால் விடப்
பட்ட ஆயிரக்கணக்கான அம்புகளையும் அவர்களுடைய அஸ்திரத்
தையும் சாமபலாக்கச் செய்து அநத வீரர்களை யமலோகத்திற்கு
அனுப்பினான் பிறகு, அவன், பெருநகை செய்து, லலித்தாக்களையும்
மாளவார்களையும் மாவேலலகாக்களையும் திரிகாததாக்களையும்
யௌதேயாக்களையும் அம்புகளால் அடித்தான் அநத வீரனாலே
கொல்லப்படுகின்ற அநதக்ஷத்திரியர்கள் காலனால் தூண்டப்
பட்டுப் பார்த்தனமீது நானுவிதமான் பான்ஸஸூகங்களைப் பிரயோ
கித்தார்கள் அநத ரணகளத்தில் கோர்மான அம்புமழையினால்
நன்றாகமுடப்பட்டுக் கொடிமரமும் அராஜுன்னும் தேரும் வாஸு
தேவரும் காணப்படவில்லை பிறகு, அவர்கள் லக்ஷ்யத்தினின்று
தவருத் பாணங்களை யுடையவர்கள் யிருத்தலால் ஒருவரை ஒரு
வா எதிரில் (வீரவாதத்தால்) அழைத்தார்கள் கிருஷ்ணாஜுனா
கள் கொல்லப்பட்டார்களென்று அப்பொழுது மகிழ்ச்சியினால்
வஸ்திரங்களை வீசினார்கள் அநத புத்தபூமியில் வீரர்கள் ஆயிரக்
கணக்காகப் பேரீவாததியங்களையும் மிருதங்களையும் அடித்துச்
சங்கங்களையும் ஊதினார்கள். உக்கிரமான லிமமநாத் சபதங்களை

யும் செயதாரகன பிறகு, வாஸுதேவா, ஸரமததையடைந்து
வோவையுடையவராகி, அராஜுனனைப்பார்த்து, 'பாரதத! நீ
எனக்கு இருக்கிறாய்? உன்னை நான் காணவில்லை சததுருக்களை
அழிப்பவனே! நீ பிழைத்திருக்கிறாயா?' என்று கேட்டார அவ
ருடைய அந்த வாரததையைக் கேட்டுத் தஞ்சயன் விரைவுடன்
வாயவயாஸ்திரத்தினால் அவர்களால் பொழியப்படும் அம்பு
மழையை விலக்கினான் பிறகு, வாயுபகவான் உலாந்த இலைச்சுரு
குக்குடைய கூட்டங்களைப்போல, ஸமசபதகாக்குடைய கூட்டங்
களைக் குதிரைகளோடும் யானைகளோடும் தோகளோடும் ஆயுதங்க
ளோடும் அடித்துக்கொண்டுபோனான் மன்னரே! காற்றினாலே
கொண்டுபோகப்படுகின்ற அந்தச் சததுரு வீரர்கள் ஒரேகாலத்
தில் மரங்களினின்று பறந்து போகின்ற பக்ஷிகள் போல மிகவும்
பிரகாசித்தனர் தஞ்சயன் அவர்களை அவ்வாறு வியாசுல
மடைந்தவர்களாகச் செய்துவிட்டுக் கூாமையான பாணங்களி
னாலே லக்ஷம் வீரர்களையும் விரைந்து கொன்றான், பலலங்கள்லே
அவர்களுடைய தலைகளையும் ஆயுதங்களோடு கூடிய கைகளையும்
அறுத்தான், யானையின் துதிகைகளுக்குக்கொப்பான தொடைகளையும்
அம்புகளால் பூமியில் தள்ளினான் தஞ்சயன் சததுருக்
களைப் புறமுதுபட்டவர்களாகவும் கால, தலை, கண், விரல்கள்
இவைகளை இழந்தவர்களாகவும் அனேக அங்கங்களும் அவயவங்
களும் குறைந்தவர்களாகவும் செய்தான் ¹கந்தாவ நகரம்போன்ற
வைகளும், முறைப்படி ஏற்படுத்தப்பட்டவைகளுமான தோகளை
அம்புகளால் துண்டித்துக்கொண்டு சததுருக்களைக் குதிரைகளும்
தோகளும் யானைகளும் அறறவர்களாகச் செய்தான் அந்த யுத்த
பூமியில் ஒவ்வோரிடத்தில் அறுக்கப்பட்டிருக்கின்ற ரதங்களி
லுள்ள சில கொடிமரங்களுடைய கூட்டங்கள் தலையில்லாத பனங்
காடுகளபோல ஆங்காங்கு பிரகாசித்தன மேலேறியிருக்கின்ற
யுத்த வீரர்களுடன் கூடின யானைகள் கொடித்துணிகளோடும்
அங்குசங்களோடும் கொடிமரங்களோடும்கூட இந்திரனுடைய
வஜ்ராயுதத்தினால் அடிக்கப்பட்ட மரங்களோடு கூடின மலைகள்
போலக் கீழே விழுந்தன

குதிரைகள் பாரததனுடைய அம்புகளாலடிக்கப்பட்டுத் தலை
அலங்காரமானசாமரங்களோடும்கவசங்களோடும்நரம்புகளும்கண்
களும் சரிய ஸாதிகளாந்முயவ பூமியில் விழுந்தன காலாட்களாகத்தி
களும் அம்புகளும்ஒடிக்கப்பட்டும் ²கவசங்களும் ரிஷ்டிகளும் சக்தி

1 பீஷ்மபாவம் 402-பக்கம் குறிப்பிற்காண்க

2 கூறியது கூறலால் ஒருசொல் விடப்பட்டது

களும் அறுக்கப்படும் அடிபட்டு மிக்க வாட்டத்துடன் கிடந்தார்கள் கொல்லப்பட்டவர்களாலும் கொல்லப்படுகின்றவர்களாலும் விழுகின்றவர்களாலும் விழுந்தவர்களாலும் சுற்றுகின்றவர்களாலும் விழாமலாதம் செய்கின்றவர்களாலும் யுத்தமானது பயங்கரமாக விளங்கியது மிகுதியாகத்தோன்றின புழுதியும் உதிர மழைகளால் தணிந்தது. பூமியும் அனேகம் தலையிலலா முண்டங்களாலே நெருங்கியதும் பிரவேசிக்கமுடியாததுமாயிற்று யுத்தகளத்தில் பயங்கரமும் அருவருக்கத்தக்கதுமாயிருக்கின்ற பிபுதஸு-செலலும் அந்தவழியானது, பிரளயகாலத்தில் பிராணிகளைக் கொல்லுகின்ற ருத்ராருடைய உத்தியானமபோல விளங்கியது பராததனாலே அடிக்கப்படுகின்ற அந்த யுத்தவீரர்கள், குதிரைகளும் தோகளும் யானைகளும் நிலைதவறியோட, அவனுக்கெதிராகவே பிராணனைவிட்டு இரத்திரனுக்கு விருந்தினரானார்கள் பரதஸுரேஷ்டரே ! அடிக்கப்பட்டுப் பிராணனைஇழந்த அந்தமகாரதார்களாலே அந்தப் பூமி முழுதும் நான்கு பக்கத்திலும் பரப்பப்பட்டு விளங்கியது ஸவயஸாசியானவன அஜாக்ஷிதையோடிருக்கும் இந்தச் சமயத்தில், துரோணா, அணிவகுக்கப்பட்ட சேனையுடன் யுதிஷ்டிரருக்கு அருகில் வந்தார் யுதிஷ்டிரரைப் பிடிக்க எண்ணம் கொண்டவர்களும் நன்றாக அடிக்க வல்லமைபுள்ளவர்களும்மான போரவீரர்கள், அணிவகுக்கப்பட்ட சேனையுடன் வேகத்தோடு அந்தத் தாமபுத்திரரை எதிர்த்தார்கள் அப்பொழுது கைகலந்த பெரும்போர் நோந்தது

இருபதாவது அத்யாயம்

ஸ ம ச ப த க வ த பாவ ம. (தோடீச்சி)

(ஸயதலயுத்தவீரணம்)

பரதஸுரேஷ்டரே ! ராஜேந்திரரே ! அப்பொழுது மகாரதிகளும் பரதவாஜபுத்ரருமான துரோணா அந்த இரவைக்கழித்துத் துரியோதனனை நோக்கிப் பலவாறான வார்த்தைகளைக் கூறினார் அரஜு-ணன் தாமபுத்திரருக்குக் காவலகளை ஏற்படுத்திவிட்டு ஸம்சபதகர்களைக் கொலவதற்காக அந்தக் கூட்டங்களோடு(போரா புரியய) போனவுடன், துரோணா தம்சேனையை அணிவகுத்துக் கொண்டு தாமராஜரைப் பிடிக்க விரும்பிப் பாண்டவர்களுடைய பெரிய சேனையை எதிர்த்துச் சென்றார் யுதிஷ்டிரர், கருடவடிவமாக வகுக்கப்பட்ட பரதவாஜருடைய அந்தச் சேனையைக்கண்டு அதிர்ச்சிநிராகாரமாக எதிர்த்து அணிவகுத்தார் மகாரதரான

பாரதவாஜா அநதக கருடவயூகத்திற்கு முகமாகவிருந்த துரியோதனராஜன் பரிவாரங்களாலும் ஸகோதரர்களாலும் சூரபட்டு (அநதககருட வயூஹத்திற்குத்) தலையாயிருந்தான் கி. வா.மாவும கணைதொடுப்பவர்களுள் மிகச் சிறந்த கிருபரும் கள்ளானாகள் பூதசாமா, கேஷமசாமா, வீரயவானுன கரகாக்ஷ களிமகாகள், வமிமலாகள், கீழநாட்டிலுள்ள சூராகள், ஆய்கள், தசேரகாகள், சகாகள், யவனாகள், காமபோஜாகள், ஹபதாகள், சூரஸேனாகள், தரதாகள், மத்திரதேசத்துவீராக் கேகயாகள் ஆகிய இவர்களும், நன்குவசம் பூண்டு, யானைகள் குரைகள் தோகள் காலாட்படைகள் இவைகளுடைய கூட்டங்களோடு கூடி (அநதககருடவயூகத்தினுடைய) கழுத்தில நின்கள் பூரிஸரவஸ, சலலியன், ஸோமத்ததன், பாஹலிகன் இவீராகள் ஓர் அகெஷ்ளஹிணி சேனையினால் சூழப்பட்டு (அநதகருடவயூஹத்தினுடைய) வலப்பக்கத்தில் நின்றார்கள அவதேசத்தரசர்களின் விநதானுவிரதர்களும் காமபோஜனும் ஸக்ஷிணனும் (வயூககருடனுடைய) இடப்பக்கத்தை அடைந்தரோணபுத்திரரான அஸுவத்தாமாவுக்குமுன் நின்றார்கள பஷ்டர்களும் களிமகர்களும் மாகதர்களும் பெளண்டராத்மதரகர்களும் காரதாரர்களும் சகுனர்களும் கீழநாட்டு வீராக் மலைநாட்டு வீரர்களும் வஸாதிகளும் (வயூக கருடனுடைய) புறத்தில் நின்றார்கள் ஸுராயகுமாரனான காணன் புத்திரர்களோடும் சூராதிகளோடும் பந்துக்களோடும்சோனது பலதேசங் லிருந்து வந்திருக்கின்ற பெரிய சேனையோடு (அநத வயூஹக்ருடனுடைய) வாலில நின்றான் அரசரே! யுத்தத்தில் ஸமாததாளான ஜயதரதனும் பீமரதனும் ஸம்பாதிபும் நிஷ்பனும் ஜயபூமிஞ்சயனும் வீருஷ்ணும் கராதனும் மஹாபலமுள்ள நைஷத்தபெரிய சேனையினால் சூழப்பட்டவர்களாகவும் பிரமமலோகத்தமுன்னிட்டவர்களாகவும் உமது கருடவயூஹத்தினுடைய மார நின்றார்கள் துரோணரால் காலாட்களாலும் குதிரைகளால் தோகளாலும் யானைகளாலும் ஏற்படுத்தப்பட்ட வயூஹமான காற்றினால் அதிகமாகக் கொந்தளிக்கின்ற ஸமுத்திரமடே நிலை தவறினதாகக் காணப்பட்டது வெயிற்காலத்தினுடைய முடிவில மின்னலுடனும் இடியுடனும் கூடிய மேகங்கள் எல்ல திகழுக்களினின்றும் புறப்படுவதுபோல யுத்தம் செய்ய எண்ண கொண்ட வீரர்கள் அநத வயூககருடனுடைய சிறகுகளினின்ற சிறகு ஓரங்களினின்றும் வெளிவந்தார்கள் அரசரே! அநத கத்தின் மத்தியில் பிராகஜயோதிஷதேசாதிபதியானவன் முன்

விததமசெய்யப்பட்டிருக்கிற யானையினமீதேறி உதயபாவத்த
சூரியனபோல விளங்கினான் அரசரே! மாலைகளோடும்முத்து
களோடும் கூடியதும் தூக்கிப்பிடிக்கப்பட்டதும் பெளண
யியில கருத்திகையோடுசேராத சந்திரனபோல விளங்குவது
ன வெண்குடையினாலும் விளங்கினான் கறுத்த மைக்குவியலைப
ரணதும் மதமயக்கமுள்ள துமான யானையானது மகாமேகங்
ரலே மிருதமழைப்பொழியப்பட்ட பெரியமலைபோல விளங்கி
பறபல ஆயுதங்களைப் பூஷணமாக்கக்கொண்டவர்களும் மலை
ட்டில் வலிக்கின்றவர்களும் சூராகளுமான பலவித அரசாக
ரடுகூடி, தேவாளுடைய கூட்டங்களோடுகூடிய இரத்திரன
ரல (பிராகஜ்யோதிஷாதிபதியானவன்) விளங்கினான் பிறகு,
ஷ்டிரா, மனிதர்களால் வகுக்கமுடியாத அந்தவயுதத்தைச
துருக்களால் ஜயிக்கத்தகாததெனறுகண்டு, புத்தகங்கள்தில்
ஷ்டதபுமனனைப்பார்த்து, 'பிரபுவே! புறவின நிறத்திறகொப
ன நிறமுள்ள குதிரைகளைபுடையவனே! நான் பிராமமணரு
ய வசத்தை இப்பொழுது அடையாவண்ணம் (சேனைகளுக்கு)
டனையிடு' என்று சொன்னான் திருஷ்டதபுமனன், 'நல்ல விரத
டையவரே! முயற்சியெய்கின்ற துரோணருடைய வசத்தை நீ
டையமாட்டா, நான் இப்பொழுது பரிவாரங்களோடு கூடின
ரோணரைத் தடுக்கப்போகின்றேன் குருகுலத்தில் உதித்தவ
! நான் உயிரோடிருக்குமளவும் நீ மனக்கவலையடைதல்
ரது துரோணா புத்தத்தில் எனனை எவ்விதத்தாலும் ஜயிக
சகதியுள்ளவராக மாட்டாரன்றோ?' என்று சொன்னான், பல
ளவனும் புறநிறமுள்ள குதிரைகளைபுடையவனும் துருபத
ாரணமான திருஷ்டதபுமனன் இவ்வாறுசொல்லிவிட்டுத் தான
ணங்களை இறைத்தகக்கொண்டு துரோணரைநோக்கி அவா ஸமீ
திலோடிவந்தான் (தமக்கு) விருப்பமில்லாத தோற்றமுள்ள
வம் (புத்தத்திறகுமுனவநது) நிற்கின்றவனுமரன் திருஷ்டத
னனைக்கண்டு, துரோணா ஒருகூணத்திறகுள் அதிகஸந்தோஷ
ற மனத்தையுடையவரானா மகாராஜரே! அந்தத்திருஷ்டத
னன் துரோணரைக்கொல்லவதற்காகவே பிறந்தவன் அவனி
திலிருந்து மரணத்தை அடையவேண்டியவராயிருப்பதால்,
ரோணா மதியங்கினான், அந்தபுத்தகளத்தில் அந்தச்சேனையை
நிலை பார்ப்பதற்குச் சிறிதும் சகதியற்றவரானா பிறகு, அவா
த்தகளத்தில் திருஷ்டதபுமனனை விட்டுவிட்டுத் துருபதனுடைய
னையினமீது கூாமையான அம்புகளை இறைத்தகக்கொண்டு
கிரமாகச் சென்றான் அந்தப் பிராமமணரான துரோணா
ருபதனுடைய பெரியசேனையைப் பிளந்தார சத்தருக்களை

அழிப்பவனும் உமமுடைய குமாரனுமான தூமுகன அ
தருஷ்டதயுமனைப்பார்த்துத் துரோணருக்குப் பிரியதனை
செய்யவீருமபி அவனைத் தடுத்தான பரதகுலத்திற்பிறந்தவனே
சூரனான பாரஷதனுக்கும் தூமுகனுக்கும் மிகப்பயங்கரம்
கைகலந்தயுத்தம் நோந்தது பாரஷதன் அம்புகூட்டத்தினை
தூமுகனைச் சீக்கிரமாகமறைத்தது துரோணரைப் பெரிதும்
அம்புப்பிரவாஹத்தினால் தடுத்தான துரோணர் ஈரபுறம்
தடுக்கப்பட்டதைக்கண்டு உமமுடைய குமாரன் மிகுந்த முய
புள்ளவனாகிப் பலவித அடையாளங்கொண்ட அம்புகூட்ட
களால் பாரஷதனை நன்றாக மோஹிக்கச்செய்தான் பாஞ்சா
களுக்கும் கௌரவாசுருகும் தலைவர்களான அவவீருவரும்
தத்தில் எதிர்த்து நிற்குங்காலத்தில் துரோணர் யுதிஷ்டிரருடை
ஸேனையைப் பாணங்களால் பலவாறாக அடித்தாரா மேகம
காற்றினால் நான்குபக்கங்களிலும் சிதற அடிக்கப்படுவதுபோல
பாரததனுடையபடைகள் ஒரோரிடத்தில் அதிகமாகப் பிளக்க
பட்டன வேந்தரே! ஒரு முகூதத்தகாலம் அநதயுத்தம் பார
இனப்பமாக இருந்தது பிறகு, பயித்தியம் பிடிச்சதுபோல வர
கடந்திருந்தது ஆகாயமும் திகழ்க்களும் பூமியும் சூரியது
பிரகாசிக்கவேயில்லை அரசரே! தமரும் பிறரும் ஒருவராலெ
வா அழியப்படவில்லை அனுமானத்தினாலும் குறிப்புகளாத
அநதயுத்தம் நடந்தது, அநதயுத்தவீரர்களுடைய சூடாரத
களிலும் பொன் ஆபரணங்களிலும் கவசங்களிலும் சூரியனுடைய
காந்திகுச்சமமாக விளங்கும் கிரணங்கள் பிரகாசித்தன யுத்
தில் நான்குபக்கங்களிலும் சிதறியிருக்கின்ற கொடிகளுள்ள ர
கள் யானைகள் குதிரைகள் இவற்றின் அநத உருவமானது கெ
ருக்களுடன் கலந்த மேகம்போலக் காந்தியுள்ளதாகக் காணப்
பட்டது மனிதர்கள் மனிதர்களுையே கொன்றார்கள் பலமுள்ளகுதிரை
கள் குதிரைகளைக் கொன்றன தேராளிகள் தேராளிகளை வதனெ
தார்கள் யானைகள் சிறந்தயானைகளைக் கொன்றன உயரத்தூ
நிறுத்தப்பட்ட கொடிகளுள்ள யானைகளுக்கு உத்தமமான யா
களோடு கூணத்தில் நெருங்கியதும் பயங்கரமுமான யுத்தமநே
தது சரீரத்தோடு சரீரத்தைச்சேர்த்து ஒன்றைமற்றொன்று இடு
கின்ற அநதயானைகளுடைய தந்தஸைமுகங்களின் உரைதலின
புகையுடனகூடின நெருப்பு உண்டாயிற்று அதிகமாக அசை
பதாகைகளுள்ளவையும் தந்தங்களால் உண்டுபண்ணப்பட்டு
நெருப்புக்களையுடையவையுமான அநதயானைகள், ஆகாசத
யடைந்து மின்னலுடனகூடிய மேகங்கள்போல இருந்தன தள

னறவைகளும் காஜிகினறவைகளும் கீழே விழுகின்றவை
 ளுமான யானைகளாலே வியாபிக்கப்பட்ட பூமியானது,
 மகன்களாலே சூழப்பட்ட காகாலதது ஆகாயம் போலா
 றது அம்புகளாலும் தோமரங்களாலும் ரிஷ்டிகளாலும்
 டிக்கப்பட்ட அநதயானைகளுடைய சபதமானது பிரளய
 ாலதது மேகங்களுடைய சபதம்போலத தோன்றியது
 லலாயானைகளுள்ளும் சிலயானைகள் தோமரங்களால் அடிக்
 பட்டன உததமகஜன்கள் பாணங்களால் பிளக்கப்பட்டு
 திகமாகப்பயந்தன மற்றவைகள் சபதத்தையே உணடுபண
 ின அப்பொழுது சிலயானைகள் யானைகளால் கொம்புகளால்
 டிக்கப்பட்டு உதபாதமேகங்களபோலக் கோரமான தீனஸவரத
 த வெளியிட்டன உததமமான யானைகளாலே (புததரங்கத்
 னின்று) தோறக்கசெய்யப்பட்ட யானைகள் சிறந்த அங்குசங்களை
 தடயமாவுத்தார்களால் நன்றாக அடித்துத்தூண்டப்பட்டு மறுபடி
 ம வந்தன யானைவீரர்களால் யானைவீரர்கள் அம்புகளாலும்
 தாமரங்களாலும் அடிக்கப்பட்டு ஆயுதங்களையும் அங்குசங்களை
 ம விட்டுவிட்டு யானைகளினின்று பூமியிலிழந்தார்கள வீரா
 ளயிழந்தயானைகள் ஆங்காங்கு கத்திக்கொண்டும் ஒன்றோ
 டானது மோதிகொண்டும் சிதறினமேகங்களபோல விழந்தன
 தாமரங்களாலும் ஈடடிகளாலும் கோடாலிகளாலும் அடிக்கப்
 டடவையும் அடிக்கப்படுகின்றவையுமான யானைகள் தீனஸவரத
 த வெளியிட்டுக்கொண்டு விழந்தன நான்குபக்கங்களிலும்
 ழுகின்ற அநதயானைகளுடைய மலைபோன்ற சரீரங்களால் தாக
 பட்டபூமியானது உடனே நடுங்கிற்று, அலறவும் அலறியது
 னைக்காரர்களோடும் பதாக்களோடும் கூடி நான்குபக்கங
 ளிலும் நாசஞ்செய்யப்பட்டிருக்கிற யானைகளாலே பூமியானது
 தறியிருக்கின்ற மலைகளால் விளங்குவதுபோல விளங்கியது
 தத்தில் யானையினமீதிருந்த வீரர்கள், தேராளிகளால் பல்லங்
 ால பிளக்கப்பட்ட மார்புபுடையவர்களும் சிதறின அங்குசங்
 ளும் தோமரங்களுமுள்ளவாசுருமாகக் கீழேதள்ளப்பட்டார்கள்
 றதும் சிலயானைகள் அம்புகளாலடிக்கப்பட்டு கரோஞ்சபக்ஷிகள்
 ால அலறிக்கொண்டும் சத்தாங்குகளையும் தமமைச சோந்தவா
 ளையும் அடித்துக்கொண்டும் பத்துத்திக்குக்களிலும் ஒடின அரசர்
 பூமியானது (கொல்லப்பட்ட) யானைகள் குதிரைகள் ரதவீரா
 ர இவற்றின் சரீரங்களுடைய கூட்டங்களால் நன்றாக மூடப்பட
 தும் மாமஸத்தினாலும் இரத்தத்தினாலும் சேறுள்ளதுமாகிவிட்
 து யானைகளாலே நொருக்கி நுணிக் கொம்புகளாலே உயரத்
 தகி எறியப்பட்ட பெரியரதங்கள் சகரமுள்ளவைகளாயிருந்தும்

ரதங்களாலேயே சகரமற்றவைகளாயின ரதங்கள் ரதிகளை இழந்தவையாகவும் குதிரைகள் குதிரைவீரர்களை இழந்தவையாகவும் யானைகள் யானைவீரர்களை இழந்தவையாகவும் பயத்தினுனபமுற்றவைகளாகித் திகடுகளில் ஒடின இந்த யுத்தத்திற்கப்பண புத்திரனைக் கொன்றான் அவ்வாறே, புத்திரனும் தகப்பனைக் கொன்றான் இவ்விதமாக நெருங்கின யுத்தமானது நேரத்து ஒன்றுமறியப் படவில்லை யுத்தவீரர்கள் கணுககாலவரையுபுதைக்கின்ற ரகதச் சேறுகளால், ஜவலிக்கின்ற காட்டுத்தீக்களாநாற்புறங்களிலும் சூழப்பட்ட பெரியமரங்களபோல வாட்டமுறாகள் வஸ்திரங்களும் கவசங்களும் குடைகளும் பதாகைகளும் இரத்தங்களால் நனைக்கப்பட்டன எல்லாம் ரகதமாகவே காணப்பட்டன கீழேதள்ளப்பட்ட குதிரைக்கூட்டங்களும், தோக்கூட்டங்களும் காலாட்களுடைய கூட்டங்களும் பலவாறுகத் தேருகளின துனிகளாலே பலமுறை திரும்பிவந்து நன்றாகப் பொயணைப்பட்டன யானைக்கூட்டமாகிற மகாவேகமுள்ளது மரித்தமனிதர்களாகிற பாசிக்கொத்துக்களுள்ளதும் ரதங்களைய கூட்டமாகிற நெருங்கினசூழல்களுள்ளதும் அந்த ஸையமாகிற ஸமுத்திரம் நன்றாகவிளங்கிற்று ஜயமாகிற தனதன்விரும்பினவர்களான யுத்தவீரர்கள் வரகனங்களாகிற மரக்கலர்களால் அந்த ஸேனாஸமுத்திரத்தில் பிரவேசித்துப் பின்பு மூழ்கிவர்களாயிருந்தும் மோகததையடையவே இல்லை அழகான கொக்களுள்ளவர்களும் அம்பு மழைகளால் பொழியப்பட்டவர்களுமார் அந்த யுத்தவீரர்களுள் ஒருவனாவது கொடியை இழக்கவுமில்லாமாசசையடையவுமில்லை அவ்வாறு கோரூபமாகவும் பயமாகவுமுள்ள யுத்தம் நிகழுங்காலத்தில், துரோணர் சத்துருக்கமயக்கமடையும்படி செய்துகொண்டு வேகமாக யுதிஷ்டிரை எதிர்த்து வந்தார்

இருபத்தோராவது அத்யாயம்

ஸ ம் ச ப த க வ த ப ர வ ம் (தொடர்ச்சி)

(யுகிஷ்டிரைப் பிடிக்கக்கூடிய துரோணரை ஸத்யஜித்து தடுத்தது துரோணர் அவனைக்கொன்றதும், யுகிஷ்டிரைப் பயந்தோடியதும், துரோணர் மறுபடியும் அவரைப் பிடிக்கக்கூடிக் பாஞ்சாலியன் முதலானவர்களைக் கொன்றதும்)

பிறகு, யுதிஷ்டிரை, பக்கத்தில் வந்த துரோணரைக்கொய்யப்பட்டாதவாபோலப் பெரிதான அம்புமழையினால் அவனை

உததார பின்பு, புதிஷ்டிரருடைய சேனையில் பெரியலிமமமானது
 ஐயுத்தபதியைப் பிடிக்க யத்தனிகுமபொழுது யானைக்கூட்டத்
 தசபதமுண்டாவதுபோல ஹலஹலா சபதமுண்டாயிற்று பிறகு,
 ணமையான பராக்கிரமம் பொருந்திய சூரனான ஸதயஜித்தான
 ன புதிஷ்டிரரைப் பாதுகாக்க எண்ணாம்கொண்டு ஆசாராயரான
 ரோணரை நோக்கி எதிர்த்தோடி வந்தான் பிறகு, மகாபல
 ரலிகளான ஆசாராயரும் பாஞ்சாலயனான ஸதயஜித்தம் அந்த
 ஸனையைக் குழப்பிக்கொண்டு இரத்திரனும் மகாபலியும்போல
 ததஞ் செயதாரகள் பிறகு, பெரிய விலலுள்ளவனும் உணமை
 ான பராக்ரமமுள்ளவனுமான ஸதயஜித்தானவன் உத்தமமான
 ஸதிரத்தை வெளிப்படுத்திக்கொண்டு கூாமையான அம்புதுனி
 னாலே துரோணரை அடித்தான், அவ்வாறே, ஸாப்பங்களுடைய
 ஷங்களுக் கொப்பானவைகளும் அந்தகன போன்றவைகளுமான
 ரது பாணங்களை அவருடைய ஸாரதியின்மீது பிரயோகித்தான்
 வருடைய ஸாரதி மூாசசை அடைந்தான். பிறகு, பத்துப
 ரணங்களாலே அவருடைய குதிரைகளை விரைவாக அடித்தான்.
 காப்பங்கொண்டு, பத்துப் பத்துப் பாணங்களால் இரண்டு பக்கங்
 றிலுமுள்ள ஸாரதிகளையும் அடித்தான் சத்துருக்களை வதஞ்
 சய்யும் ஸதயஜித்து, கோபமூண்டு, ஸேனாமுகத்தில் வட்டமாகச்
 றறி ஸஞ்சரித்துக்கொண்டு, துரோணருடைய கொடியை அறுத்
 ான சத்துருக்களை அடக்குபவரான துரோணரோ யுத்தத்
 ல அவனுடைய அந்தச் செய்கையை நன்கு பார்த்து அந்தச்
 மயத்துக்குரிய கராயத்தை மனத்தினால் சிந்தித்தார பிறகு,
 வா இந்த ஸதயஜித்தினுடைய அம்பையும் விலலையும் அறுத்து
 ரம் ஸதானத்தைப் பிளக்கின்ற கூாமையுள்ள பத்துப்பாணங்
 ாலே அவனையும் விரைவாக அடித்தார அரசரே! பிரதாப
 லியான அவன் அதிகீககிரமாக வேறு விலலை யெடுத்தது கழு
 ர்குக்ள பூண்ட முப்பது பாணங்களாலே துரோணரை அடித்
 ான யுத்தத்தில் ஸதயஜித்தினால் விழுங்கப்படுகிறவாபோலி
 க்கும் துரோணரைப் பார்த்துப் பாஞ்சால ராஜ்குமாரனான
 ருக்னானவன் கூாமையுள்ள தூறு அம்புகளாலே அவரையடித்
 ான வேந்தரே! யுத்தத்தில் மகாரதரான துரோணரை (அம்பு
 ால்) மூடப்பட்டவராகக் கண்டு பாண்டவர்கள் வலிமமந்தஞ்
 சய்தாரகள், வஸ்திரங்களுக்கும் வீசினார்கள் மன்னரே! பல
 லியான விருகளுே மிக்க கோபமூண்டு துரோணரை நடுமார்பில்
 றுபது பாணங்களால் அடித்தான் அது ஆசசரியமாயிருந்
 து மகாரதரும் மகாவேகமுள்ளவருமான துரோணசாரியரோ
 மபு மழையினால் மூடப்பட்டுக் கோபத்தினால் கண்களைப் புரட்டி

விழித்து வேகத்தைச் செயதாரா பிறகு, அவா ஸதயஜித
 விருகன் இவாகளுடைய வீற்களையும் அறுத்து ஆறு பாண
 களாலே ஸாரதியோடும் குதிரைகளோடும்கூட விருகனைக் கொ
 றுரா பிறகு, ஸதயஜிததானவன் மிக்க உறுதியுள்ள வேடு
 விலலை எடுத்துக்கொண்டு அம்புகளாலே குதிரைகளோடும் ஸா
 யோடும் தவஜததோடும் கூடின துரோணரைத் துன்பமடை
 படி அடித்தான் அநகத் துரோணா, யுத்தத்தில் பாஞ்சாலர
 குமாரனான ஸதயஜிததினாலடிக்கப்பட்டு அதைப் பொறுக்கவில்
 பிறகு, அவா, அவனை நாசம்பண்ணுவதினபொருட்டு அதிலே
 தோடு அம்புகளைப் பிரயோகித்தாரா ஆயிரக்கணக்கான அ
 மழைகளைக் குதிரைகளினமீதும் கொடியினமீதும் வீறபிடியி
 மீதும் பக்கங்களிலுள்ள இரண்டு ஸாரதிகளமீதும் இறைத்த
 அவவிதமாக வீற்கள் அடிக்கடி அறுக்கப்படும்பொழுது உத
 மான அஸ்திரங்களை அறிந்த பாஞ்சால ராஜகுமாரனான ஸ
 தயஜிதது, சிவப்பான குதிரைகளுள்ள துரோணரை நன்றாக எதி
 ருப்ப போர்புரிந்தான் அநதத் துரோணா மகா யுத்தத்தில்
 வாறு பராக்ரமிக்கின்ற ஸதயஜிதத்தைக்கண்டு அதைச் சந
 பானத்தினாலே மகாதமாவான் அவனுடைய தலையை அறுத்த
 பாஞ்சாலர்களுள் தலைவனும் மகாரதனுமான அநத ஸதயஜித
 கொல்லப்பட்டவுடனே, யுதிஷ்டிரா துரோணரிடத்திலிருந்
 துப் பயந்து வேகமுள்ள குதிரைகளோடு விலகிச்சென்றாரா பாஞ்சா
 லர்களும் கேகயார்களும் மச்ச தேசத்து அரசர்களும் சேதி தேசத்
 தீரர்களும் காஞ்சார்களும் கோஸலார்களும் யுதிஷ்டிரரைப்பாதுகா
 எண்ணித் துரோணரை நோக்கி ஸமீபத்தில் ஓடி வந்தாரா
 பிறகு, சத்தருக்களுடைய கூட்டத்தைக் கொல்பவரான ஆசாரி
 யுதிஷ்டிரரைப் பிடிக்கக் கருதி நெருப்பானது பஞ்சுக்குவிட
 எரிப்பதுபோல அநத ஸேனைகளை எரித்தாரா அநத அநத ஸே
 நைகளை அடிக்கடி அதிகமாக எரிக்கின்ற துரோணரை விராட ர
 னுடைய இளைய ஸகோதரனான சதானீகன் எதிர்த்தான் சிற
 னுல நன்றாகச் சாண்பிடிக்கப்பட்டவையும் சூரிய கிரணங்க
 கொப்பரானவையுமான ஆறு பாணங்களாலே துரோணரை ஸா
 யோடும் குதிரைகளோடும் அடித்து உரக்க வலிமமநாதஞ் செ
 தான் குரூரமான செய்கையினபொருட்டு முயன்றவனும் (ஒரு
 ராலும்) செய்யமுடியாத காரியத்தைச் செய்ய எண்ணுகொண்
 டவனுமான அவன் மகாரதரான துரோணரினமீது அனேக அ
 ம்களைப் பொழிந்தான் துரோணா, மிகவும் ஆரவாரம் செய்கி
 அநதச் சதானீகனுடைய தலையைக் குண்டலங்களோடு க
 யினாலே சரீரத்திலிருந்து அறுத்தாரா பிறகு, மச்சதேசத்தாரா
 (யுத்த பூமியைவிட்டு) அதிவேகமாக ஓடிவிட்டார்கள் துரோ

தஸ்யாகளை ஜயித்தது அடிக்கடி சேதிதேசத்தது வீராகளையும்
 நசாகளையும் கேசயாகளையும் பாஞ்சாலாகளையும் ஸருஞ்சயாகளை
 பாண்டவாகளையும் ஜயித்ததா காட்டை நெருப்பு எரிப்பது
 லக்ஷணமாக கோபத்தோடு சேனைகளைக் கொளுத்தினதென்ற ஸ்வாணத
 ராளியான அநத வீரரைக் கண்டு ஸருஞ்சயாகள் மிகநடுங்கினா
 இரண்டு கைகளாலும் விலலில் அம்புகளைப் பூட்டுகிறவரும்
 சு சுறுசுறுப்புள்ளவரும் சூதாடுகளைக் கொல்லுகின்றவரு
 ன் இரத்த துரோணருடைய நாணுசையானது எல்லாத் திக
 களிலும்கேட்கப்பட்டது கைத்தோச்சியுள்ள துரோணராலே
 ப்பட்ட பயங்கரமான ஆம்புகள், யானைகளையும் குதிரைகளை
 காலாட்களையும் தேராளிகளையும் யானைவீரர்களையும் நாசம்
 யதன் பணிக் காலத்தினுடைய முடிவில், சுழலகாற்றுடன்
 ன் மேகமானது, பெரிதான இடிமுழக்கத்தோடு சோரது கல
 ரியைப் பொழிவதுபோல (துரோணா) பகைவர்களுக்குப் பயத்
 , உண்டுபண்ணிக்கொண்டு சரமாரியைப் பொழிந்ததா மித்திரா
 நக்கு அபயம் கொடுப்பவரும் பலவாணம் சூரரும் சிறந்த விலலா
 மான அவா ஸையங்களை விசேஷமாகக் கொந்தளிக்கச்
 யதுகொண்டு எல்லாத் திசைகளிலும் ஸஞ்சாரம் செய்ததா.
 ரதேஜஸவியான அநத துரோணருடைய ஸ்வாணததால் அலங்
 கப்பட்ட விலலை மேகங்களில் மின்னலைப்போல எல்லாத் திக
 களிலும் கண்டோம் பாரதே! யுத்தபூமியில் அதிகமாக
 நசரித்துக்கொண்டிருக்கிற அநத துரோணருடைய கொடியில்
 யமலையின் சிகரம்போல விளங்குகின்ற வேதினையும் கண்டோம்.
 வாஸுதாரர்களால் நமஸ்கரிக்கப்பட்ட விஷ்ணுவானவா எவ்வாறு
 தயாகளுடைய கூட்டத்தை நாசம் பண்ணினாரோ அவ்வாறே
 ரோணா பாண்டவஸேனையில் அதிகநாசத்தை உண்டு பண்ணி
 செளயமுள்ளவரும் ஸத்தியமான வாக்கையுடையவரும்
 ககற்றநிந்தவரும் பலமுள்ளவரும் ஸதய விக்ரமரும் மகானு
 வரும் அநத துரோணசாரியா, கவசங்களாகிற அலைகளும்
 ஸங்கங்களாகிற நீசசுழல்களுமுள்ளதும், மனிதர்களாகிற கரை
 யிழைக்கின்றதும், யானைகள் குதிரைகளாகிற பெரிய முதலைகளை
 டயதும், கத்திகளாகிற மீன்களையுடையதும், வீரர்களுடைய
 ம்புகளாகிற பரத்கற்களுள்ளதும், பேரிகளும் முரஜங்களும்
 மகையுடையதும், கவசங்களுக் கேட்கங்களுமாகிற தெப்பங்
 யுடையதும், மயிரங்களாகிற பாசியும் புலதரையுமுள்ளதும்,
 புகளாகிற நீரோட்டத்தையுடையதும், விறகளாகிற பிரவாக
 ளதும், கைகளாகிற நாகங்களால் சூழப்பட்டதும், மனிதா
 டைய தலைகளாகிற கற்களையுடையதும், சக்திகளாகிற மீன்களுள்
 ளும், கதைகளாகிற தெப்பங்களுள்ளதும், தலைப்பாலைகளாகிற

நுரைகள் பரவியதும், சிதறியிருக்கின்ற சூடல்களாகிற் ஸாப
 களாளுளதும், உகரமான மாமஸ்ததோடு கலந்த உதிரமா
 சேறுள்ளதும், யானைகளாகிற் முதலைகளையுடையதும், கொடிக
 கிற் மரங்களையுடையதும், சரீரங்களாகிற் கட்டுமரங்களையு
 தும், யானைவீரர்களும் குதிரைவீரர்களும்மாகிற் கருமீன்களுள்ள
 கலபாந்தத்திற்போலக் கோரமாயிருப்பதும், பயந்தவர்களு
 மிக்க பயத்தைபுண்டுபண்ணுவதும், (ஒருவராலும்) நெருங்க
 யாததும், பயங்கரமானதும், கோரமாயுள்ளதும், போரக்களத்
 பெருகுகின்றதும், வேகமுள்ளதும், கௌரவர்களையும் ஸருருக்
 களையும் இழுத்தசெல்லுகின்றதும், சூரர்களை அடித்துக்கொ
 போகின்றதும், கூத்தரீயர்களை முழுக்ச் செய்கின்றதும், சூரரம
 தும், (ஒருவராலும்) தாண்டமுடியாததும், யமனுடைய சமீபத்
 குறித்துச்செல்லுகின்றதும், மாமஸ்திகளின் கூட்டங்களால்
 யப்பட்டதும், நாய நரிகளுடைய கூட்டங்களோடு கடியதும், ர
 புறமும் மிக்க பயங்கரர்களான ராக்ஷஸர்களால் அடையப்பட்ட
 மான அந்தப்புத்தபூமியில் ஒரு சக்தரதி பெருகியோடுமபடி
 தார யமனபோல ஸைலியங்களை எரிக்கின்றவரும் சக்த
 பிரகாசிக்கின்றவருமான அந்தத்துரோணரை, யுதிஷ்டிரரை மு
 மையாக்கக்கொண்ட வீரர்கள் நாற்புறங்களிலும் எதிர்த்தாராக
 சூரர்களான அவர்கள் ஒன்றுகூடி, கிரணங்களாலே உலகத்தை
 தபிக்கச்செய்கின்ற சூரியனபோன்ற துரோணரை நாற்புறங்
 ளும் எதிர்த்தாராகள் மகிமைதங்கிய வில்லையுடைய அந்தச
 ராஜ் துரோணரை, உமமைச் சோந்தவர்களான அரசர்க
 ராஜபுத்திரர்களும் ஆயுதங்களைக் கையிலெடுத்தது நான்குபக்
 களிலும் சூழ்ந்துகொண்டார்கள் பிறகு, சிகண்டியான
 பதிவானகணுக்களுள்ள ஐந்தாபாணங்களாலே துரோணரை அ
 தான, கூத்தரீயவராமா இருபதுபாணங்களாலும் வஸுதா
 ஐந்தாபாணங்களாலும் உத்தமௌஜஸ மூன்று பாணங்களா
 கூத்தரீதேவன் ஏழுபாணங்களாலும் ஸாதயகி நூறுபாணங்
 ளும் யுதாமனயு எட்டுபாணங்களாலும் யுத்தபூமியில் அடித்
 துள் யுதிஷ்டிரா பன்னிரண்டு பாணங்களால் துரோணரை அ
 தார திருஷ்டதபுமனன் பத்துபாணங்களாலும் சேகிதா
 மூன்று பாணங்களாலும் அடித்தாராகள் பிறகு, ஸதயஸந்த
 துரோணா, மதங்கொண்டயானைபோலத் தோப்படையை எத்
 துத்தாண்டி தருடேஸனை அடித்துத் தள்ளினா, பிற
 பயப்பட்டாவனபோல அடிக்கின்ற க்ஷேமனென்னும் அரசர்
 குறித்து ஒன்பது பாணங்களால் அடித்தார அவன் உயி
 இழந்து தேரின்னின்று கீழேவிழுந்தான் அந்தத் துரோ

னிகாகளுடைய மத்தியைநாடி எல்லாததிகுக்களிலும் ஸரு
 ததுக்கொண்டு மற்றவாக்குக்கும் ரக்ஷகரானா (பிறரால்)
 வித்ததாலும் அவா ரக்ஷிக்கப்பட்டதக்கவராகவிலலை சிகண்டி
 ப பன்னிரண்டுபாணங்களாலும் உத்தமெனஜுளை இருபது
 னங்களாலும் (அடித்து) வஸுதானனை ஒருபலத்தால யம்
 ரத்திறகு அனுப்பினா க்ஷதரவாமாவை எண்பதுபாணங்
 ராலும் ஸுதக்ஷிணனை இருபத்தாறுபாணங்களாலும் (அடித்து)
 ராதேவனை ஒருபலத்தால ரதமத்தியத்திலிருந்து கீழேதள்ளி
 ருக்கமாதரான துரோணா யுதாமனயுவை அறுபத்து நான்கு
 னங்களாலும் ஸாதயகியை முப்பது பர்ணங்களாலும் அடித்து
 டு, யுதிஷ்டிராருடைய ஸமீபத்தில் வேகமாக வந்தார பிறகு,
 ஸரேஷ்டரான யுதிஷ்டிரா வேகமுள்ள குதிரைகளோடு குரு
 ன துரோணரிடமிருந்து விரைவாக ஒடிவிட்டார பாஞ்சால
 துரோணரை எதிர்த்தான துரோணா விலையும குதிரை
 யும் ஸாரதியையுமுடைய அந்தப்பாஞ்சாலயனை அடித்தார
 க்கப்பட்ட அந்தப்பாஞ்சாலயன் ஆகாயத்தினின்று நக்ஷத்
 ம் விழுவதுபோலத் தேரினின்று பூமியிலிழந்தான துரோ
 அவனைக்கொன்று கௌரவார்களாலே சூழப்பட்டு மிகவிளங்கி
 விருஷணி குலத்தில் பிறந்தவனும் அரசனுமான வாராதத்
 மியேயா அவரைச் சிறந்த ஒன்பதுபாணங்களாலே அடித்துத்
 மபவும் ஐரதுபாணங்களால் அடித்தான் அரசரே! ஸாதயகி
 தத் துரோணரை அறுபத்துநான்கு பாணங்களினாலே அடித்
 ன பலமுள்ளவனான ஸுசிதரன் துரோணரைப் பத்துப
 னங்களாலடித்துக் காஜித்தான் மன்னரே! யுத்தத்தில்
 ராணா அந்த ஸுசிதரன்மீது அம்புமழைக்களைப் பொழிந்தார.
 ரத்தரே! பிறகு, அவா ஸுசிதரனை ஸாரதியோடும் குதிரைக்
 ரடும் விழுமபடிசெய்தார அவன் யுத்தத்தில் கொல்லப்பட
 பூமியில் விழுந்தான் மகாராஜரே! தள்ளப்படுகின்ற அந்த
 சிதரன் ஆகாயத்தினின்று கீழேவிழுகின்ற நக்ஷத்திரமபோல
 றிகினான் பாஞ்சாலாக்குக்குக் கீர்த்தியுண்டுபண்ணுகிறவனான
 த ராஜகுமாரன் கொல்லப்பட்டவுடன், 'துரோணரைக்கொல்
 கள், துரோணரைக் கொல்லுங்கள்' என்கிற பெரிய சபதமானது
 ரடாயிற்று பலமுள்ளவரான துரோணா, அவவாறு மிகுந்த
 ரப்பள்ளவர்களான அந்தப்பாஞ்சாலாக்களையும் மாதஸயாக்களை
 கேகயாக்களையும் ஸருஞ்சயாக்களையும் பாண்டவாக்களையும் கலங்
 செய்தார யுத்தத்தில் கௌரவார்களால் சூழப்பட்ட துரோ
 ஸாதயகி, சேகிதானன், தருஷ்டத்யுமனன், சிகண்டி, வாராதத்

சேஷமி, சைதரஸேனி, ஸேனாபிநது, ஸுவாசசஸ ஆகிய இவர்களை பறபலதேசங்களுக்கு அரசாக்களான மற்றும் அனேகாக்களை ஜயித்தாரா மகாராஜரே! அநதமகாயுதத்ததில் உமமைச்சோரத கள ஜயம் பெற்று, யுததத்தில் நான்குபக்கங்களிலும் ஓடுகி பாண்டவஸேனையிலுள்ள வீரர்களைக் கொன்றார்கள் பாரத இரதிரனாலே அஸுரர்கள் கொல்லப்படுவதுபோல மகாத்மாவ துரோணராலே கொல்லப்படுகின்ற பாஞ்சாலார்களும் கேகைகளும் மாதஸ்யர்களும் மிகருங்கினராகள்” என்று கூறினான்

இருபத்திரண்டாவது அத்யாயம்.

ஸ ட் ச ப த க வ த பாவம் (தொடர்கீச்சி)

(துரியோதனன் துரோணரது பராகீகரித்துக்கி மகிழ்ந்து பாண்டவர்களை அவமதித்ததும், கர்ணன் அவர்கள் அவமதிக்கத்தகாதவர்களேன்று புகழ்ந்து கூறியதும்)

திருதராஷ்டிரன், “ஓ! ஸஞ்சய! மகாயுதத்ததில் துரோணரால் பாண்டவர்களும் எல்லாபாஞ்சாலார்களும் தோற்குசெய்யப்பட்டபிறகு, அறபாக்களால் அனுஷ்டிக்கப்பட்டதும் புகழ்மேலாகளால் அனுஷ்டிக்கப்பட்டதும் கூத்ததிரியர்களுக்கோத்தியை உணடுபண்ணைக கூடியதும் உத்தமமுமான எண்ணெயைச் செலுத்தி யுதத்ததில் யாராவது ஒருவன் அவரை எதிர்த்தானா? எவன் (எல்லோரும்) வெல்லப்பட்ட ஸமயத்தில் (ருவை) எதிராககிறானோ அநதசஞ்சரன்லலவோ வீரர்களுள் சிலர் வன்! அநதேர்! ஸநதததராக் இருக்கிற துரோணரைப்பாரா அவரை எதிர்ப்பவன் ஒருவனுமில்லையா? கொட்டாவி விடுகி புலியைப்போலவும் மதப்பெருகருக்கொண்ட யானையைப்போலவும் இருப்பவரும் யுதத்ததில் பிராணனைவிட ஸன்னததாராயினிறவரும் விசிதரமாக யுத்தமபண்ணுகிறவரும் பெரியவிலுவவரும் புருஷஸரேஷ்டரும் சததுருகங்களுக்குப் பயத்தைவிருப்பண்ணுகிறவரும் நனறியறிவுள்ளவரும் ஸதயத்தில் நிலைபெடவரும் துரியோதனனுடைய நனமையை விருமபுகின்றவரும் வாறே சேனையில் நிலைபெற்றிருக்கின்றவரும் சூரருமான அநத துரோணரைக்கண்டு எநதசஞ்சரர்கள் (யுத்தமசெய்வதற்காக) திருமயினராகள்? அதனை எனக்குச் சொல்வாயாக” என்று விஸஞ்சயன் கூறுகிறான்

“யுத்தத்ததில் துரோணருடைய அம்புகளால் நனகுதளப்பட்டவர்களும், நிலைதவறினவர்களும், நதியினுடைய பெருநீ

ததினால் இழுத்துக்கொண்டு போகப்படுகின்ற ஒடங்களைப் பாலத் துரோணருடைய விலலினின்று விடுபடுவதும் பகைவாக டைய உயிரகளை விரைவாக வாங்குநதனமையுள்ள துமான பாண மூஹத்தினால் கவரப்படுகின்றவாகளுமான அநதப் பாஞ்சாலர் ளையும் பாண்டவாகளையும் மாதஸ்யாகளையும் ஸருஞ்சயாகளையும் சதயாகளையும் கேகயாகளையும் பராதது, கௌரவாகள வமிமம் தத்ததோடும் பறபல வாதய கோஷத்தோடும் சோரது தோ ளையும் யானைகளையும் யுத்தவீராகளையும் நானகுபுறத்திலும் சூழந் கொண்டார்கள தூயோதனராஜன படைகளுடைய மத் யிலிருந்துகொண்டு தனஜனங்களால் சூழப்பட்டவனாக அவா ளைக்கண்டு மிக்க ஸந்தோஷமடைநது நகைக்கின்றவனபோலக் காண்ப்பாராதது, 'ராதேய! பாஞ்சாலர்கள், வமிமத்தினால் டடினுள்ள மிருகங்கள் பயமுறுத்தப்படுவதுபோல உறுதியான லுள்ள துரோணரால் பயமுறுத்தப்படுவதையும் அவரு டைய பாணங்களால் அதிகமாக விலக்கித்தள்ளப்படுவதையும் ரா காற்றினால் முறிக்கப்பட்ட பெரிய மரங்களபோலத் துரோணராலே தோற்கச்செய்யப்பட்ட இவர்கள் ஒருபோதும் ருமப் யுத்தத்தை விரும்பமாட்டார்களென்பது எனனுடைய ண்ணம் மஹாதமாவருன *துரோணராலே பொற்கடிகுக் றுள்ள அம்புகளாலே துன்பமடைகிற இவர்கள் ஆங்காங்கு ழுன்றுகொண்டு பலவழிகளால் செல்லுகிறார்கள் காட்டுத்தீயி றல் யானைகள் தடுக்கப்படுவதுபோலக் கௌரவர்களாலும் மகாத்ாவான துரோணராலும் நன்றாகத்தடுக்கப்பட்டு இதோ சிலா ண்டலாகாரமாகச் சுழலுகிறார்கள் வண்டிகளால் மொய்க்கப்படு துபோலத் துரோணருடைய கூாமையான அம்புகளால் மொய்க் ப்பட்ட இநதச்சத்தனுவீரர்கள் ஒடுவதில் நோக்கமுள்ளவர்களாக ருவருக்கொருவா பதுங்குகிறார்கள் ஒ! காண! இதோபீமன அதிக காப்பங்கொண்டு பாண்டவர்களாலும் ஸருஞ்சயர்களாலும் விடு ட்டும் எனனுடைய யுத்த வீரர்களாற்சூழப்படும் எனனை ஆனந ப்படுததுகிறவனபோல இருக்கிறான் தூபயுத்தியுள்ளவனான டுநதப் பீமஸேனன் இப்பொழுது உலகத்தைத் துரோண மயாகவே காண்கிறுன்னென்பது நிச்சயம் இநதப் பாண்டவன் இப் பொழுது நிச்சயமாகத் தன்னுயிரிலும் ராஜ்யத்திலும் ஆசையை ிட்டுவிட்டான்' என்றான்.

காணன், 'புருஷஸரேஷ்டனே! ஒருபோதும் இநத மிக்க புஜபல ழுள்ளவனான பீமஸேனன் தானையிரோடிருந்துகொண்டு யுத்தத் தத் விட்டு விலகான், இநத(க் கௌரவவீரர்களுடைய) வமிமம் ராதங்களையும்பொறுன் பாண்டவங்களயுத்தத்தில்தோலவியடைய

மாட்டாகளென்பது எனனுடைய எண்ணம் சூராகளும் பலசார
களும் அஸ்திரத்தில் பயிற்சியுள்ளவர்களும் புத்தத்தில் கெட
மதங்கொண்டவர்களான பாண்டவர்கள் விஷத்தினாலும் நெரு
பினாலும் சூதாட்டத்தாலுமுண்டான துன்பங்களையும் வனவாஸ
தையும் நினைத்து புத்தத்தை விட்டு விலகமாட்டார்களென்பது
எனனுடைய எண்ணம் மிகுந்த புஷ்பலமுள்ளவனும் அளவற
பராகரமுள்ளவனும் செந்நாயினுடைய வயிறுபோன்ற வயிற்றை
புடையவனும் சூரதியின் புத்திரனுமான பீமஸேனன் ரதிக்சிரே
டாகளான சிறந்த புத்தவீரர்களனைவரையும் கொல்லப்போகிறான்
கத்தியினாலும் விலலினாலும் சகதியினாலும் குதிரைகளாலும் யானை
களாலும் காலாட்களாலும் சதங்களாலும் இருப்புத் தடியினால்
கூட்டங்கூட்டமாகக் கொல்லப்போகிறான் அப்படிப்பட்ட இந்த
பீமஸேனனை ஸாத்யகி முதலான ரதிகர்களும் பாஞ்சாலர்களு
கேகயர்களும் மாதஸ்யர்களும் விசேஷித்துப் பாண்டவர்களும் அ
ஸ்திரக்கிறார்கள் சூராகளும் பலமுள்ளவர்களும் விகரமுள்ளவா
ளும் (சத்தருஸையங்களைப்) பீடக்கிறவர்களும் மகாரதாக்க
கோபங்கொண்டபீமனால் எதிர்த்து ஓடப்பட்டார்கள் அந்த
கொளவஸரேஷ்டர்கள் பீமஸேனனைக் கவர்த்துகொள்ளவிரும்பி
சூரியனை மேகங்களுடைய கூட்டங்கள் சூழ்வதுபோலத் துரோ
ணை நான்குபக்கமும் சூழ்ந்துகொண்டார்கள் பாண்டவர்கள் யு
த்தங்களில் கிருஷ்ணனைப் பந்துவாக உடையவர்களாகச் சொல்ல
படுகின்றார்கள் பாஞ்சாலர்களும் கேகயர்களும் மாதஸ்யர்களு
பாண்டவர்களும் எல்லாவித்ததாலும் சூரர்கள், பலசாலிகள், வி
கிரமமுடையவர்கள், மகாரதர்கள், (அகாரியத்தில்) வெட்கமுண்
மவர்கள், சத்தருக்களைக் கொல்வதில் ஸமாததர்கள், பரிசுத்
மான லக்ஷணம் பொருந்தியவர்கள் அரசனே! அனேக அரச
கள் புத்தத்தில் அவர்களுக்கு வசப்பட்டிருக்கிறார்கள் நாராய
ணைத் தலைவனாகக்கொண்ட பாண்டவர்களை நீ அவமதியாதே
சாகப்போகிற விட்டிறபூசகிகள் விளக்கைத்தாக்கி அவிப்பதுபோ
லே வழியில் செல்லும் இந்தப் பாண்டவர்கள், விரதம் தவறு
துரோணரை, அவர் காக்கப்பட்டாலிருந்தால், கொன்றுவிடுவா
கள் இந்தப் பாண்டவர்கள் அஸ்திரத்தில் பழக்கமுள்ளவர்கள்
தடுப்பதில் ஸமாததர்கள், ஸமசயம்மலை பாரதவாஜ்மிடத்தி
பெரிய பாரமானது வைக்கப்பட்டிருக்கின்றதென்று நான் நினை
கிறேன் எந்த இடத்தில் அவரிருக்கிறாரோ அந்தவிடத்துக்கு
சீக்கிரமாக நாம் போவோம் ஓராய்கள் பெரிய யானையை
கொல்வது போல அந்தப் பாண்டவர்கள் தவறுத வி
த்ததையுடைய துரோணரை வதம் செய்ய வேண்டாம்

ன்று கூறினான் அரசே! பிறகு, தூயோதனராஜன் ராதா தரூன காணனுடையவார்த்தையைக்கேட்டு ஸகோதராகளுடன் ரோணருடைய ரத்ததை நோக்கிச் சென்றான் அவ்விடத்தில் றபலநிறங்களுள்ள உத்தமமான குதிரைகள் பூட்டின ரதங்களின் து ஏறிவந்திருக்கின்றவர்களும் ஸஹாயமற்றிருக்கிற துரோண ரககொல்ல எண்ணங்கொண்டவர்களுமான பாண்டவர்களுடைய பரிய (வரிமமநாதத்தின்) ஒலியானது தோன்றியது” என்றான்

இருபத்துமூன்றாவது அத்தியாயம்

ஸம்சபதகவதபாவம் (தோடர்ச்சி)

(ரதங்களில் பூட்டப்பட்டிருக்கின்ற குதிரைகளையும் கோடிகளையும் வர்ணித்தது)

தருதராஷ்டிரன், “ஸஞ்சய! பீமன் முதலான எந்தபுத்த ராகள் கோபம்கொண்டு துரோணசாராயரை எதிர்த்தாராகளோ, நத எல்லா வீரர்களுடைய ரதங்களிலுமுள்ள குதிரைகளையும் வஜ்ரங்களையும் எனக்குச் சொல்லவாயாக நான் அவைகளைத் தனித் தனி விஸ்தாரமாகக் கேட்கவிரும்புகிறேன் அப்பா! பீஷ்மரு டயவத்ததைக்கேட்டு, அவ்விதமாகவே இதுவும் நோனதுவிடு மாவென்று சத்தாருக்களைத் தவிக்கச்செய்பவரான துரோண ரககுறித்து எனமனம் வருந்துகிறது” என்று கேட்க, ஸஞ்சயன் சாலலத்தொடங்கினான்

“1 கரடிநிறமுள்ள குதிரைகளுடன் திரும்பிவருகின்ற விரு காதரணைக்கண்டு, பிறகு, வெள்ளிப்போன்றகுதிரைகளையுடைய ரூ ரம் சினியின் பேரனுமான ஸாதயகியும் புத்தத்துக்குத் திரும்பி ன வெண்மை நிறமும் நீலநிறமும் சிவப்புநிறமுமுள்ள குதிரை ளையுடையவனும் எதிரக்கமுடியாதவனுமான புதாமனயு கோபத் டன் தானே குதிரைகளை வேகமாக நடத்திக்கொண்டு துரோண டைய தேரைக்குறித்து எதிர்த்துவந்தான் பாஞ்சாலராஜருமா னுன் தருஷ்டதபுமனன் வெண்மைநிறமும் கருமைநிறமு முள்ள வர்களும் பொற்கலன்களை அணிந்தவைகளும் மிகுந்த வேக ளளவைகளுமான குதிரைகளோடு திரும்பினான் தவறுதவிரத் தை அனுஷ்டித்தவனும் சிவந்தகுதிரைகளுள்ளவனுமான க்ஷத்ர ரமாவென்பவன் தன்பிதாவைப் பாதுகாக்க எண்ணியும் அவ ரக்கு உத்தமமான ஜயவந்தியை விரும்பியும் திரும்பினான்.

1 ‘ரிஷ்’ என்பது மூலம், நக்ஷத்ரம் முதலிய பல பொருள்களுண்டு

சிகண்டியின் குமாரனான சுத்ததிரதேவனோ தாமரையிலேபோன
 நிறமுள்ளவைகளும் நிராமலமான கண்களையுடையவைகளும் நன்
 அலங்கரிககப்பட்டவைகளுமான குதிரைகளைத் தானே வேகம்
 நடத்திக்கொண்டு சென்றான் கிளியிறகுநிறமான ரோமங்களுள்
 வைகளும் பாகக அழகியவைகளுமான காமபோஜதேசத்த
 குதிரைகள் நகுலனைச்சுமந்துகொண்டு விரைவாக உம்மைச்சோ
 வாகளை எதிர்த்து வந்தன பாரதரே ! மேகம்போன்றநிறமுள்ள
 கறுப்புக்குதிரைகள் பகைவாக்குடைய செய்கையை நினைத்து ஒ
 வராலும் செய்யமுடியாத புத்தத்தினப்பொருட்டுக் கோபங்கொ
 டிருக்கிற உத்தமௌஜஸைச் சுமந்துவந்தன அவ்வாறே, தி
 திரிப்பகூழ்போல நானாவிதமான நிறமுள்ளவையும் வேகத்தி
 காற்றுக்கொப்பானவையுமின குதிரைகள் ஸங்குலமான புத்த
 தில் ஆபுதபாணியான ஸஹதேவனை வகித்தன தந்தம்போன்
 நிறமுடையவைகளும் கறுத்தவாலுள்ளவைகளும் பயங்கரமான
 வேகமுடையவைகளும் காற்றுப்போன்ற வேகமுடையவைகள
 மான குதிரைகள் நரஸரேஷ்டரான யுதிஷ்டிரராஜரைத்தாங்கிக்
 உத்தமமான பொன்னுல்லங்கரிககப்பட்டவையும் வேகத்தில க
 ருப்போன்றவையுமான குதிரைகளோடு எல்லாஸைனிகாகளு
 யுதிஷ்டிரருக்கு எதிரில் நின்றார்கள் பாஞ்சாலதேசத்தரசனா
 துருபதன் பொற்குடையுள்ளவனாக அந்த எல்லாஸைனிகாக
 லும் நான்குபக்கங்களிலும் காக்கப்பட்டு யுதிஷ்டிரராஜரை அ
 தது நின்றான் சிறந்த வில்லாளியான துருபதன் நெற்றியி
 வெள்ளைச்சட்டிகளோடு கூடியவைகளும் பொன்மயமான பிப்
 மயிரகளுடனும் ரோமங்களுடனும் கூடியவைகளும் மஞ்சள் ப
 க்கு ஒப்பான நிறமுள்ளவைகளும் புத்தத்தில எல்லாச்சபதங்க
 யும் பொறுக்கின்றவைகளுமான குதிரைகளோடு அரசாக்குடை
 மத்தியில் பயமற்றவனாக எதிர்த்துநின்றான் விராடன் அவ
 எல்லாமகாரதாளோடும் சீக்கிரமாகப் பின் தொடர்ந்தான்
 கேகயர்களும் சிகண்டியும் திருஷ்டகேதுவும் தங்கள் தங்கள் ப
 களாற சூழப்பட்டு மச்சதேசத்தரசனான விராடனைப் பின்பு
 டார்ந்தார்கள் பகைவரை அழிப்பவனான விராடனுடைய பாதி
 புஷ்பங்களுக்கொப்பான கார்தியையுடைய சிறந்த குதிரை
 அவனைச் சுமந்துகொண்டு மிகவும் விளங்கின மஞ்சளுக்கு எ
 மான நிறமுள்ளவைகளும் வேகமுள்ளவைகளும் பொன்மா
 களை அணிந்தவைகளுமான குதிரைகள் விராடராஜருமாரன
 உத்தரனை அதிவேகமாகச் சுமந்து வந்தன எல்லாரும் பொ
 போன்ற கார்தியுள்ளவார்களும் சிவப்பான கொடிமரங்களுள்
 வார்களும் ஸுவாணமாலையையுடையவார்களும் செளயமுள்ள

நம் ¹ யுத்தத்தில் ஸாமாதியமுள்ளவர்களும் கவசம்மூண்டவர்களும் ஸ்கோதரர்களுமான ஐந்தகேகயர்களும் இரதிரகோபனனும் பூசசி நிறமுள்ள குதிரைகளோடு வாஷிக்கின்ற மேகநரபோலக் காணப்பட்டார்கள் சுடப்பட்டாத மண்பாண்டங்கள் மூன்ற நிறமுடையவைகளும் தும்புருவிற்ற கொடுக்கப்பட்டவைகளுமான சிறந்தகுதிரைகள் மகாதேஜஸ்சியும் பாஞ்சால ஜகுமாரனுமான சிசுண்டியைச் சுமந்தன பாஞ்சாலர்களுள்ளாரதர்கள் பன்னிராயிரம்போகள், அவர்களுள் ஆறாயிரவாண்டியைப் பின்தொடர்ந்தார்கள் ஐயா! மானபோன்ற பல நிறமுடைய குதிரைகள் உற்சாகத்தோடு துள்ளிக்கொண்டு ஸ்ரேஷ்டனான சிசுபாலனுடைய யுத்திரைச் சுமந்தன சேதிசுத்தவீரர்களுட சிறந்தவனும் மிகப் பலத்தோடு தோன்றினவரும் (ஒருவராலும்) ஜயிக்கமுடியாதவனுமான திருஷ்டகேதுனவன் நாளைத் திறமுள்ள காமபோஜதேசத்துக் குதிரைளோடு எதிர்த்துவந்தான் வைக்கோலும் புகையும்போன்ற முள்ளவைகளும் விரிந்துதேசத்திற பிறந்தவைகளுமான உதமான குதிரைகள் ஸ்குமாரனும் கேகயதேசத்தரசனுமான நிறந்தகந்திரைச் சீக்கிரமாகத் தாங்களின் நிரம்புமான கண்களாவைகளும் தாமரைப்புஷ்பம்போன்ற நிறமுடையவைகளும் நாயலங்காரிக்கப்பட்டவைகளுமான பாஹலிகதேசத்துக்குதிரைஞ்சரனான நிக்ஷதேவனென்கிற சிசுண்டியினுடைய குமாரனைச் சுமந்து சென்றன பொன்னுபரணங்களால் மூடப்பட்டவைகளும் வெண்பட்டுக்கு ஸம்மான நிறமுடையவைகளும் யுத்தத்தில் நாயுடைய பழக்கப்பட்டவைகளுமான குதிரைகள் பகைவர்களை அகக்கிறவனான ஸ்ரேஸ்திரனுவை வகித்தன கௌரவாசுபத்தியினுடைய நிறம்போன்ற நிறமுள்ள சிறந்த குதிரைகள் யுத்தங்களில் யௌவனமுள்ளவனும் ஸ்குமாரனும் மகாரதிகனுமான சிதேசத்தரசனுடைய அபிபூவின்குமாரனை வகித்தன மனசிர! வெணமைநிறமுடையவைகளும் கறுத்த கழுத்தைப்பூட்டவைகளும் மனம்போன்ற வேசமுள்ளவைகளும் ஸாரதியினுடைய இசையை அனுசரிக்கின்றவைகளுமான குதிரைகள் உதப் பிரதிவிரதியென்ற ராஜகுமாரனை வகித்தன உருநரபூவுக்குச்சுமமான நிறமுள்ள குதிரைகள் யுத்தங்களில் நாயுடைய முள்ளவனும் யுத்தவீரர்களுள் தலைவனும் பீமஸேனன திரனுமான அந்த ஸுதஸோமனை வகித்தன கௌரவாசுபத்தியினுடைய உதயேந்திரனும் பெயாபூண்ட அந்தப் பட்டணத்திலே மலையைப் பிழியும்பொழுது ஆயிரம்சந்திரைகொப்பனவனாகத் தோன்றின காரணத்தினால் அந்தப் பீமகுமாரன

ஸுதஸோமன என்கிற பெயருள்ளவனுான், ஸாலபுஷ்ப
போலச சிவப்பும் மஞ்சளுமான நிறமுள்ளவைகளும் பால
யனைப்போலப் பிரகாசிக்கின்றவைகளுமான குதிரைகள் புகழ்
தக்க நகுலகுமாரனுை சதானீகனை வகித்தன மரகதவிசேஷ
துககொப்பான நிறமுடையகுதிரைகள் தங்கத்தினுல் மூடப்பட
டிருக்கிற வராகளோடு யுத்தங்களத்தில புருஷஹரேஷ்டனும திரெ
பதிசுமாரனுமான சுருதகாமாவைத் தாங்கினின்றன கால
யின இறகுபோன்ற நிறமுள்ள சிறந்த குதிரைகள், யுத்தத்தி
பாரத்தனுக்குச் சமமானவனும திரௌபதீசுமாரனும சா
திரங்களுக்கு நிதியாயிருப்பவனுமான சுருதகோத்தியைச் சுமந்த
யுத்தத்தில், கிருஷ்ணனையும் ஆர்ஜுனனையும் காட்டிலும் அ
மடங்கு அதிகரித்தவனென்று சொல்லப்படுகிறவனுை அந்த அ
மனயுவெனனும குமாரனை யுத்தங்களத்தில் மஞ்சள் நிறமுள்ள
குதிரைகள் பொறுத்தன உத்தமமான தாமரைப்புஷ்ப
போன்ற நிறமுள்ளவைகளும் பருத்தசரீரங்களை யுடையவைகள
மான சிறந்த பெரிய குதிரைகள் ஏகாகியாகி உமமவர்களைவிட
பாண்டவர்களை யுத்த யுத்தஸூனாவ யுத்தத்தில் வகித்த
வைக்கோலின் அடித்தண்டுக்குஸம்மான நிறமுடையவைகள்
நன்கு அலங்கரிக்கப்பட்டவைகளுமான குதிரைகள் மனக்க
புடன் மிக நெருங்கிய யுத்தத்தில் பலமுள்ளவனுை வாரத்தசே
யைச் சுமந்தன கறுப்பான கால்களை யுடையவைகளும் ஸ
னத்தினுல் சித்திரவேலை செய்யப்பட்ட கவசங்களுள்ளவைகள்
ஸாரதியின் நோக்கம்போல நடப்பவைகளுமான குதிரை
யுத்தங்களத்தில் ஸௌசித்தியென்கிற ராஜகுமாரனை வகித்த
1 பொன்னிறமான முதுகுள்ளவைகளும் வெண்பட்டுப்போ
நிறமுள்ளவைகளும் பொன்மாலையணிந்தவைகளும் பழக்கமு
வைகளுமான குதிரைகள் ஸரேணிமானென்பவனை வகித்த
பொன்மாலைகள் அணிந்தவைகளும் செளயமுள்ளவைகள்
2 பொற்சேணாகட்டினவைகளும் நன்கு அலங்கரிக்கப்பட்ட
களுமான குதிரைகள், புகழ்த்தக்கவனும ராஸரேஷ்டனும
காசிராஜனைத் தாங்கின அஸ்திரமந்திரங்களை வெளியிடுகி
தனுாவேத்ததிலும் பிராமமவேத்ததிலும் கரைகண்டவ
எதிர்த்து வருகின்றவனுமான அந்த ஸதயத்ருதியை அப
காசமான சிவப்புநிறமுள்ள குதிரைகள் தாங்கின பாஞ்ச
சேனைக்குத் தலைவனுை எவன துரோணரைத் தனக்குப் ப
மாகச் செய்துகொண்டானே அந்தத்திருஷ்டத்யுமனைப் பு

1 'ருக்மபீட' எனப்பதுமூலம், 'பொற்கவசம்' எனப்பது இங்கி
மொழி பெயர்ப்பு

2 'பொன்மயமான மகன்களுள்ளவைகளும்' எனப்பது பழைய உரை

பான்ற நிறமுள்ள குதிரைகள் தாங்கின அநதத் திருஷ்டத்
 னனை ஸதயதருதியும் யுத்தத்தில் கொடிய மதங்கொண்டவ
 ன் செளசித்தியும் ஸரேணிமானும் வஸுதானனும் காகிராஜ
 டைய குமாரனான அபிபூஷம் பின் தொடர்ந்தார்கள் பூட்
 பட்டைவகளும வேகமுடையவைகளும் தங்கமயமான மாலை
 ளயுடையவைகளும் சிறந்தவைகளுமான காமபோஜ தேசத்துக்
 குதிரைகளாலே சத்தாருக்களுடைய ஸேனையைப் பயப்படும
 செய்கின்றவர்களும் யமனுக்கும் குபேரனுக்கும் ஒப்பான
 களும் மிக்க அழகுள்ள தலையுடையவர்களும் ஆயுதங்களைக்
 கையில் பிடித்தவர்களும் ஸவாணமயமான தோகையும கொடி
 றங்கையுமுடையவர்களும் காமபோஜ தேசவாசிகளுமான ஆறு
 ம பிரபத்திரகர்கள் பலவிதவாணமுள்ள சிறந்தகுதிரைகளோடு
 டுனவர்களாக விறகளை வளைத்து அம்புகூட்டடங்களால் பகை
 களைச் சிதறிவிழும்படி ஆயுதங்கொண்டு ஒரே காலத்தில்
 ரை விடத்துணிர்தவர்களாகி தருஷ்டதயுமனைப் பின்
 ராடாந்தார்கள் மஞ்சள் சூலந்த வெண்ணிறமுடையவை
 நும் தங்கமயமான சிறந்த மாலைஐய அணிர்தவைகளும் தளராத
 ரத்தையுடையவைகளுமான சிறந்த குதிரைகள் சேகிதானனைத்
 தங்கின. 1 குந்திபோஜன் இரதிராயுத்தத்துக்கு ஸம்மான நிற
 ள்ள உத்தமமான குதிரைகளோடு வந்தான் ஸவயஸாசிககு
 துலனான புருஷிததும நல்ல குதிரைகளோடு வந்தான் வானம்
 ான்ற நிறமுடையவைகளும் ஈடசத்திரங்களுால் சித்திரிக்கப்
 ட்டவைபோன்றவைகளுமான அநதக் குதிரைகள் யுத்த பூமியில்
 ாசமானனென்கிற அரசனை வகித்தன நரனாவித் வாணமுடைய
 வகளும் கறுத்த கால்கையுடையவைகளும் ஸவாணமயமான
 லபோன்ற விரிப்புள்ளவைகளும் சிறந்தவைகளுமான குதிரை
 ர ஜராஸந்தனுடைய குமாரனான ஸகதேவனைச் சமந்தன
 மரைத் தண்டை யொத்த நிறமுடையவையும் வேகத்தில்
 ந்துக்கு ஒப்பானவைகளுமான விசித்திரமான சிறந்த குதிரை
 ஸுதாமாவைச் சமந்தன முயல் இரத்தத்துக்கு ஸம்மான
 முள்ளவைகளும் வெண்மையாக மேல் நோக்கி வந்திருக்கும்
 ாமமுள்ளவைகளுமான குதிரைகள் பாஞ்சால தேசத்தில் பிறந்
 தலும் கோபதீபினுடைய குமாரனுமான லிமமஸேனனைத் தாங்
 ர புருஷஸரேஷ்டனும் பாஞ்சாலாக்களுள் பிரசித்தி பெற்ற
 றுமான ஜனமேஜயனுடைய சிறந்த குதிரைகள் எள்ளுப்பூவுக்
 சமமான நிறமுள்ளவைகளாயிருந்தன உருந்த நிறமுள்ள
 வகளும் வேகமுள்ளவைகளும் பெரியவைகளும் பொன்மாலையை
 ணிர்தவைகளும் தயிரிறமான முதுகுகையுடையவைகளும்
 குந்திபோஜனென்னும்புருஷித் எனபது இவ்விஷயமொழிபெயர்ப்பு

பறபல விதமான முகமுள்ளவைகளுமான குதிரைகள் பாஞ்சயணை விரைவாக வகித்தன செளரியமுள்ளவைகளும் அழகுதலையுள்ளவைகளும் நாணலின் தண்டுகொப்பானவைகளும் தரைப்புஷ்பத்தின் கிஞ்சலகம போன்ற நிறமுடையவைகளும் குதிரைகள் தண்டதாரணைச் சமந்தன கழுதை நிறம்போல சிவப்பாகவும் மலினமாகவுமிருக்கின்ற நிறமுள்ளவைகளும் முகில் எலியின் நிறம்போல மங்கலான வெண்மைநிறமுள்ளவைகளும் துள்ளுகின்றவைகளுமான குதிரைகள் மிககமுயற்சியுள்ளவைகளாக விபாககிரத்தத்தினைத் தாங்கின கறுத்த தலையுடையவைகளும் பறபல நிறமுடையவைகளும் நானுவிதமான மாலைகளால் அலங்கரிக்கப்பட்டவைகளுமான குதிரைகள் புருகளுள சிறந்த பாஞ்சால ராஜகுமாரனான ஸுதனவாவை நன்றாக வகித்தன இரத்திரனுடைய வஜ்ராபுத்ததுக்குச் சமமான ஸடமுள்ளவைகளும் இரத்திர கோபமென்னும் பூச்சி நிறமுள்ளவைகளும் சரீரத்தில் விசித்திரமான புள்ளிகளுள்ளவைகளும் ஆச்சகரமான தோற்றத்தையுடையவைகளுமான குதிரைகள் சித்தயுத்தனைச் சமந்தன பொன்மாலைகளை அணிந்தவைகளும் சகவாகப் புள்ளின் நிறம்போன்ற நிறமுள்ள வயிறறை யுடையவைகளுமான குதிரைகள் கோஸலதேசத்து ராஜகுமாரனாகிய சக்ஷத்திரனை வகித்தன பறபல நிறமுள்ளவைகளும் பெரியஉருமுள்ளவைகளும் பழக்கப்பட்டவைகளும் ஸுவாண மாலைகளை அணிந்தவைகளும் உயரந்தவைகளும் மங்கலகரமாயுள்ளவைகளுமான குதிரைகள் யுத்தத்தில் ஸந்தியத்திருதியைக் கேஷமியையும் பொறுத்தன சகலனைப்பவன், முழுதொழுவே வெண்ணிறமான கொடியோடும் கவசத்தோடு குதிரைகளோடும் விலலோடும் (யுத்தத்துக்குத்) திருமயிலைக் கடற்கரையில் பிறந்தவைகளும் சந்திரனைப் போன்ற முள்ளவைகளுமான குதிரைகள் ஸமுத்திரஸேனபுத்ரனும் பகரமான சகதியுள்ளவனுமான சந்திரஸேனைத் தாங்கின நெய்தலபோன்ற நிறமுள்ளவைகளும் பொன்னுலலங்கரிக்கப்பட்டவைகளும் விசித்திரமான மாலைகளை அணிந்தவைகளும் குதிரைகள், யுத்தகளத்தில் சிபியினுடைய குமாரனான சிறந்தனைத் தாங்கின கலாய புஷ்பம்போலக் கலந்த கறுப்புநிறமுள்ளவைகளும் வெண்மையாயும் சிவப்பாயுமுள்ள மயிர வரிசையுடையவைகளுமான சிறந்த குதிரைகள் யுத்தத்தில் கெட்டம்தோடு கூடின ரதஸேனை நன்றாகத் தாங்கின எல்லா மன்களோபுகாட்டிலும் மிகக் செளரியமுள்ள அரசனென்று சொல்லப்படுகின்றவனும் படசசராகளென்கிற அஸுரர்களைக் கொல்லுமான சிறந்த அரசனைக் கிளியின் நிறம் போன்ற

நடைய குதிரைகள் தாங்கின விசித்திரமான மாலைகளை
 நிரந்தவனும் சித்திரமானகவசங்களும் ஆயுதங்களும் கொடியு
 ளளவனுமான சித்தராயுதனைப் பலாசு புஷ்பங்களுக கொப
 ன நிறமுள்ள உததமமான அசுவங்கள் தாங்கின நீலன், ஒரே
 பபாயிருக்கின்ற கொடிமரத்தோடும் கவசத்தோடும் விலலோ
 தேரில் பூட்டப்பட்டுள்ள குதிரைகளோடும் எதிர்த்துவந்தான்
 ரணென்பவன் பறபலருபமுள்ளவைகளும் ரதனங்களை அடை
 னமாகக் கொண்டவைகளும் ஆசசாயகரமாயுள்ளவைகளுமான
 ரத்ததோடும் ரத்ததோடும் விலலோடும் குதிரைகளோடும்
 ராடிகளோடும் கொடிச்சிலைகளோடும் எதிர்த்துவந்தான் தாம
 ப பூவுக்குச்சமமான நிறமுள்ள சிறந்தகுதிரைகள், ரோசமான
 நடைய குமாரனை ஹேமவாணனைத் தாங்கின. யுத்தத்தில்
 மாததியமுள்ளவைகளும் மங்களகரமான செய்கையுள்ளவைக
 ல் நாணல தண்டுகளுமமான முதுகெலும்பையுடையவைகளும்
 ணமையான அண்டங்களை உடையவைகளும் கோழிமுட்டை
 லப பிரகாசிக்கின்றவைகளுமான குதிரைகள் தண்டகேதுவை
 த்தன் கேசவனாலே அரசனான தன் பிதாவும் யுத்தத்தில்
 லலப்பட்டுப் பிறகு பாண்டியர்களுடைய ¹ கபாடபுரமும
 ரக்கப்பட்டு உறவினர்களும் தங்கள் தங்கள் ஸ்தானத்தைவிட்டு
 பபோனஸமயத்தில், பீஷ்மரிடத்திலிருந்தும் அவ்வாறே
 ரோணரிடத்தினின்றும் பரசுராமரிடத்தினின்றும் கிருபாசாரிய
 த்தினின்றும் அஸ்திரங்களைப்பெற்று அந்த அஸ்திரங்களாலே
 மி, காணன், அரஜுனன், அசுசுதன் இவர்களோடு ஒப்புமை
 ப்பெற்றது துவாரகையைநாசம்பண்ணுவதற்கும் பூமிமுழுதை
 ிஜயிப்பதற்கும் வீரும்பினவனும் கற்றறிந்தவர்களான ஸநே
 ரகளால் நனமையைக்கருதி அவ்வித முயற்சியிலிருந்து தடுக்க
 பட்டுத் தொடாசசியான வைரத்தைவிட்டுத் தன் ராஜ்யத்தை
 னவேருகிறவனும் பலசாலியுமான ஸாகரதவஜ்பாண்டியன் சந
 கிரணங்கள்போன்ற நிறமுள்ளவைகளும் வையோயமிழைத்த
 ப்புக்களால் மூடப்பட்டவைகளுமான குதிரைகளோடு பராக
 மமெனகிற பொருளைக் கைப்பற்றித் திவ்யமானதனுஸை
 னைலி செய்துகொண்டு துரோணரை எதிர்த்துவந்தான் பித
 ாபோன்ற நிறமுடைய குதிரைகள், பாண்டியனைப் பின்
 ாடாந்து வருகின்ற லக்ஷத்தநாரப்பதியிரம் சிறந்த தேராளி
 ரத் தாங்கின நானாவிதவாணமுள்ள உருவமுடையவைகளும்
 பலமாதிரியான முகத்தையுடையவைகளுமான குதிரைகள்,
 ததினுடைய சக்கரத்தையே கொடியாகக்கொண்ட வீரனை

¹ தமிழ்நூல்களில் பாண்டியனுக்கு இந்தக் கபாடபுரம் ராஜதானி
 ி இருந்ததாகக் கூறப்பட முடிகின்றது.

கடோதகசனீத தாங்கின் ஒன்று சோந்தவர்களான கௌரவ
 னுடைய அபிப்பிராயங்களை அலகூயஞ்செய்து எல்லா இஷ
 களையும் விட்டு ஒருவனாகவே பகதியோடு யுதிஷ்டிரரை அடை
 வனும் சிவப்பானகண்களையுடையவனும் மிகப் புஜபலமுடை
 னும் மகரத்தைத் தவஜமாகக்கொண்டவனும் பொற்றேரிலிருக்
 றவனுமான அந்தய்யுதஸுவை அதிகபலமுள்ளவைகளும் பரு
 சரீரத்தையுடையவைகளுமான குதிரைகள் தாங்கின் தாமங்
 யறிந்தவரும் யுத்தநாகத்தில நிற்கின்றவரும் ராஜஸுரேஷ்டரும்
 'யுதிஷ்டிரரைப் பொன்னிறமுள்ள சிறந்தகுதிரைகள் நான்கு
 'கத்திலும் பின்தொடர்ந்து சென்றன தேவதைபோன்ற ஒரு
 'தையுடையவர்களும் அனேகாகளுமான பரபதரகர்கள், பலவித
 முள்ள அனேக உத்தமஜாதிகுதிரைகளோடு யுத்தத்தினைப் பொ
 டுத் திரும்பினார்கள் ராஜஸுரேஷ்டரே! ஸுவாண்மயம்
 கொடிகளுள்ளவர்களான அந்த யுத்தவீரர்கள், பீமஸேன
 கூடி முயற்சியுள்ளவர்களாக, இரத்திரேனோடு கூடிய தேவர்கள
 லக காணப்பட்டார்கள் ஒன்றுகூடியிருக்கின்ற அந்த எ
 வீரர்களையும் காட்டிலும் தருஷ்டத்யுமனன் அதிகமாக விள
 னுன துரோணரும் எல்லா ஸைனிகர்களையும் விட அதிகமா
 பிரகாசித்தார மகாராஜரே! கிருஷ்ணஜினத்தினால் மே
 மூடப்பட்டதும் மங்களகரமானதும் ஸ்வாண்மயமானதும் க
 'டலுவடிவமுள்ளதுமான அவருடைய கொடியானது மிக
 'விளங்கியது வேந்தரே! வைபவரத்தனத்தால் கண்களையு
 'தும் பிரகாசிக்கிறதுமான மகாலிமமஸ்வரூபமான பீம
 'னுடைய தவஜத்தை நான் கண்டேன் மிக்க தேஜஸையுடை
 ரும் கௌரவர்களுக்கு அரசருமான யுதிஷ்டிரருக்குக் கொடி
 யிருக்கின்றதும் கிரகங்களுடைய கூட்டங்களோடு கூடியதும் பெ
 மயமாயிருப்பதுமான சந்திரன் யான கண்டேன் அந்த யு
 களத்தில் யந்திரத்தினாலடிக்கப்பட்டு நல்ல ஒலியுள்ளவை
 ஸந்தோஷத்தை விருத்திபண்ணுகின்றவைகளுமான நந்தம்
 நந்தம் என்று பெயர்கொண்ட திவ்வியமான இரண்டு பெரிய
 தங்கங்களையும் நான் கண்டேன் பொன்மயமான முதுகுகள்
 அதிக உகரமானதும் பயங்கரமாயிருப்பதுமான நகுலனு
 ரத்ததிலுள்ள சரபரூபமான பெரிய தவஜத்தையும் நான்கள்
 டோம் வெள்ளிமயமானதும் மிக்க காரதியுள்ளதும் வீரகண்
 'களும் பதாகைகளுமுள்ளதும் பகைவர்களுக்குச் சோகத்தை
 'த்திபண்ணக்கூடியதும் பகைவர்களால் அவமதிக்க முடியா
 'மான ஹம்ஸமானது ஸக்தேவனுடைய தவஜத்தில் காணப்பட்ட
 'கொப்பையிடைக்கூடியவர்களான ஸ்வர்களுடைய அவஜுகளின்

மராஜன், மாருதன், இந்திரன், மஹாத்மாக்களான அஸுவினி
வர்கள் இவாகளுடைய பரதிமைகளே பூஷணமாயிருந்தன.
எனரே! குமாரனான அபிமன்யுவுடையரத்தத்தில் புடமிடப்
பட்ட தங்கத்தினால் ஜவலிக்கின்ற பெருமையமான சாரங்கபக்ஷி
எனது சிறந்த தவஜமாக விளங்கிற்று ராஜஸுரேஷ்டரே! கடோத
னுடைய தவஜத்தில் கழுஞ் சூழ்ந்திருக்கிற அபிமன்யு அவனு
ய குதிரைகள் முறகாலத்தில் ராவணனுடைய குதிரைகள்
ரால் நினை ததபடி ஸஞ்சரிகளினுறவாயிருந்தன தாமராஜரான
ஷடிரிடத்தில் மஹேந்திரனாலே கொடுக்கப்பட்ட திவ்யமான
வஸானது விளங்கிற்று மன்னரே! பீமஸேனனிடத்தில் வாய்
புத்த தேவதையாகக்கொண்ட அதபுதமான விலலானது இருந்
து. மூவுலகங்களையும் தகழிப்பதற்காக பரமமதேவரால் உண்டு
பண்ணப்பட்டதும் மடித்துப்போகாத ஆபுதமுமான அந்தச்
சிறந்த விலலானது அராஜகுன்னுடைய பிரயோஜனத்தின்
பாருட்டு விளங்கியது பாரதரே! நகுலனுக்கு விஷ்ணுவைத்
தவதையாகக்கொண்ட தனுஸும், ஸஹதேவனுக்கு அஸுவினி
வாகளைத் தேவதையாகக்கொண்ட தனுஸும், கடோதகசனுக்
குப் பங்கரமும் அதபுதமானதும் புலஸ்தியரைத் தேவதையாகக்
கொண்டதுமான தனுஸும், தரௌபதிக்குமாரர்களான ஐவா
ருக்கும முறையே ¹ ருத்திரன், அகனி, குபேரன், யமன், ² கிரி
டர் இவர்களைத் தேவதையாகக்கொண்ட உத்தமமான விறகளும்
ருந்தன ரோஹிணீ புத்திரரான பலராமா தாமபெற்றிருந்த
புத்திரரைத் தேவதையாகக்கொண்ட உத்தமமான சிறந்த
நுஸை மிக்க வலிமையுள்ளவனான அபிமன்யுவுக்கு ஸந்தோஷத்
தனை கொடுத்தார பெருமையுடையவனாகப்பட்ட பலவிதமான
தவஜங்களும் இன்னும் மற்றுமுள்ள சூரர்களுடைய அனேக
ன கொடிகளும் அந்தபுத்தகளத்தில் பகைவர்களுக்குத் துக்
தை விருத்திபண்ணுவனவாகவே காணப்பட்டன மகா
சுரே! நெருக்கமான தவஜங்களுள்ளதும் உத்தம வீரர்களால்
பெறப்பட்டதுமான அந்தத் துரோணருடைய ஸேனையானது
தத்தில் எழுதப்பட்ட சித்திரம்போலிருந்தது அரசரே! யுத்த
த்தில் அப்பொழுது துரோணரைக்குறித்து யுத்தத்திற்காகக்
புத்ததுவருகின்ற வீரர்களுடைய பெயர்களும் கோத்திரங்களும்
பயமவரஸபையில்போலக் கேட்கப்பட்டன” என்றான்

இருபத்துநான்காவது அத்யாயம்

ஸம்சபதகவதபாவம். (தோடீச்சி)

(தீருதராஷ்டிரன் தன் புத்திரர்களைக் குறித்துத் துக்கித்தநும், ஸஞ்சய
புத்தவிஷயத்தைச் சொல்லக் கட்டளையிட்டதும்)

தீருதராஷ்டிரன், “ஸஞ்சய! விருகோதராணைத் தலைமை
கக் கொண்டு புத்தம் செய்யவந்த இந்த அரசர்கள் தேவா
டைய சேனையையும் துன்பமடையும்படி செய்வார்கள் மனி
அதிராஷ்டிரங்களுடன் கூடியவனாகப் பிறக்கிறான். அந்த அதிராஷ
திலேயே பறப்பலவிதமான எல்லாப் பிரயோஜனங்களும் கா
படுகின்றன. புதிஷ்டிரன் நாட்டைவிட்டுத் துரத்தப்பட்டு நீ
காலம் சடையும் மானதோலும் தரித்து வந்ததில் திரிந்துகொ
டிருந்தான், பின்பு உலகத்தால் அறியப்படவுமில்லை. அந்த யு
டிசனே எனபிள்ளைகளுடைய நாசித்தின்பொருட்டுப் பெரியகொ
யையும் புத்தகளத்திற்குத் திருப்பிக் கொண்டு வருதுவிட்டான்.
(இது) தெய்வசெய்யலே தவிர வேறென்ன? மனிதன் பாச
தோடுசோதே பிறக்கிறான் என்பது நிச்சயம். அந்தமனிதன் த
விரும்பாமலே அந்தப்பாக்யத்தினால் இழக்கப்படுகிறான். சூதா
மாகிற வியஸனத்தை யடைந்து புதிஷ்டிரன் துன்பப்படுத்
பட்டான்ல்லவா? அந்தபுதிஷ்டிரனே மறுபடியும் அதிராஷ
தினால் ஸகாயக்கிப் பெற்றான் ஸ-உத! முற்காலத்தில் பு
யில்லாதவனான தூயோதனன் எனனைநோக்கி, ‘ஐயா! தே
தேசத்தார்களிற பாதியும் காசிதேசத்தார்களும் கோசலதே
தார்களும் சேதிதேசத்தார்களில பாதியும் இன்னும் மற்றுமு
நாட்டார்களும் எனனையே அடைந்துவிட்டனர் எனக்கு மி
யான பூமியிருக்கிறது அவ்வளவு தாம் புத்திரனுக்கு இ
என்றுசொன்னான். அந்தஸௌமுகத்தினிடையில் நன்றாகக்
கப்பட்ட துரோணா போரக்களத்தில் தருஷ்டத்யுமனனால் கொ
லப்பட்டார் அதிராஷ்டத்தைக்காட்டிலும் வேறென்ன விருக
றது? மிக்ககைவனமையுள்ளவரும் எப்பொழுதும் போ
கொண்டாடுகிறவரும் எல்லா அஸ்திரவிதங்களின் கரையை
கண்டவருமான துரோணரை அரசார்களினிடையில் எவ்வித
மிருத்யுவானவன் அடைந்தான்? மிக்க கஷ்டத்தை அடை
நான் மிக்க மோகத்தை அடைந்தேன் பிஷ்மரும் து
ணரும் கொல்லப்பட்டார்களென்பதைக் கேட்டு நான் உயி
டிருப்பதற்கு விரும்பவில்லை அப்பா! ஸ-உத! எனனைப் ப
ரணிடத்தில் பேராசையுள்ளவனென்று நன்கு அறிந்தது வித்

சானனவையெல்லாம் எனனாலும் தூயோதனனாலும் அடையப்
படன அப்பா! குருநான தூரியோதனனைமாததிரம் இழந்து
றப புத்திராகளை மிச்சமாகக் விரும்புவேனாகில் எல்லாரும
ணமடைய மாட்டார்கள். எந்த மனிதன் தாமததைவிட்டுப்
பாருளைப் பிரதானமாகக்கொள்வனோ அவன் இவ்வுலகத்தில்
நிறவை அடைகிறான், அலபததனமையையும் அடைகிறான்
ஞ்சய! இப்பொழுதும் நாசம் பண்ணப்பட்ட இரத்தத் தேச
னது, ஸரேஷ்டரான துரோணர் கொல்லப்பட்டுக்கூட மிகுந
நககப்போகிறதாக நான் எண்ணவில்லை பொறுமையுடையவா
நம் புருஷஸரேஷ்டாக்களுமான எவர்களை எப்பொழுதும் அண்
பிழைக்கிறோமோ அப்படிப்பட்ட பொறுப்புள்ள துரோண
பீஷ்மரும் காலம் சென்ற பிறகு, (நமமவர்கள்) எவ்விதமாக
நந்திருப்பார்கள்? எவ்வாறு யுத்தம் நடந்ததென்பதை விளக்க
கவே எனக்குச் சொல் எவர்கள் யுத்தஞ் செய்தார்கள்?
ார்கள் தடுத்தார்கள்? எந்த அறப்பாக்கள் பயத்தால் ஓடினார்கள்?
கஸரேஷ்டனான தன்னஞ்சயன் எதை எதைச் செய்தானோ அதை
நதயும் எனக்குச் சொல் சத்தருவாயிருக்கின்ற அந்த
ஜுனனிடத்தினின்றும் அந்த விருகோதரனிடத்தினின்றும்
ககு அதிக பயமுண்டு ஸஞ்சய! பாண்டவர்கள் (யுத்தத்திற்
) திருமபி வந்தவுடன், மிகுநந்திருக்கிற என்னுடைய ஸ்ரீனிவத
கு மிகவும் பயங்கரமாக அனாததம் எவ்விதம் விளைந்ததோ
நதயும் எனக்குச் சொல் அப்பா! அப்பொழுது (பகைவா
) திருமபி வந்திருக்குங் காலத்தில் உங்களுடைய மனம் எவ்வித
ந்தது? நமமைச் சோந்தவர்களுள் சூரர்களான எவர்கள்
கே அவர்களை எதிர்த்தனர்?" என்று வினவினான்

திருபத்தைநதாவது அதயாயம்

ஸ ம் ச ப த க வ த பாவ ம. (தோடிக்சி)

(நீலந்நுவ யுத்த வரிணை)

ஸஞ்சயன், “பாண்டவர்கள் யுத்தத்திற்குத் திருமபி வந்த
ன், மேகங்களாலே ஸூரியன் மறைக்கப்படுவதுபோல அந்தப்
ண்டவ வீரர்களாலே துரோணர் மறைக்கப்படுவதுகண்டு எங்
க்குப் பெரிய பயமுண்டாயிற்று மேலும், அவர்களால்
லே எழுப்பிவிடப்பட்ட அதிகமான தூளியானது உம்முடைய
னையை மறைத்ததுவிட்டது பிறகு, பாவையானது தடைப்
டப்பொழுது, துரோணரை மாண்டவராகவே நாங்கள் எண்ணி

மேலும் குருரமான கராயத்தைச் செய்ய எண்ணுகொண்ட
 களும் பெரிய விலையை உடையவர்களும் குராகளுமான அந்தப் பா
 டவ வீரர்களைக்கண்டு, தூயோதனன், 'அரசர்களே! நீங்கள் உ
 ளுடைய ஆற்றலுக்கும் ஊக்கத்துக்கும் ஆண்மைக்கும் தக்க
 பாண்டவர்களுடைய சேனையைத் தஞ்சுரத் உபாயத்தோடு தடுத்த
 யுத்தம் செய்யுங்கள்' என்று சொல்லிச் சீக்கிரமாகத் த
 சேனையை ஏவிஞ்ஞ பிறகு, உடமுடைய குமாரனான தூம
 னன், தூரத்தில் பீமஸேனையைக்கண்டு துரோணருடைய உயி
 காப்பாற்ற விரும்பினவனாக (அவன்மீது) அம்புகளை இறைத்
 கொண்டு எதிர்த்துவந்து யுத்தங்களத்தில் யமனப்போலக் கோ
 கொண்டு அம்புகளாலே அவனைபுற முடினான அந்தத் தூ
 ஷணையும் பீமன் அம்புகளால் துன்பமடையுமபடி செய்தா
 அப்பொழுது கைக்கலந்த பெரிய யுத்தம் நடந்தது கற்றறிந்த
 களும் அடிக்கும் திறமையுள்ளவர்களுமான் அந்தச்சூரர்கள், அ
 னான தூரியோதனனால் கட்டளையிடப்பட்டும் ராஜ்யத்தையும் ம
 பயத்தையும் விட்டும், யுத்த பூமியில் சீத்தருக்களை எதிர்த்து
 ரூர்கள் ஓ! அரசரே! கருதவாமாவான்வன், துரோணரை எதிர்
 எண்ணுகொண்டு வருகின்றவனும் செளயமுடையவனும்
 தத்தில் விளங்குகின்றவனும் சினியினுடைய பௌதரனும்
 ஸாதயகியைத் தடுத்தான் கோபன்கொண்டவனும் சினிய
 பேரனுமான ஸாதயகி, கோபன்கொண்ட அந்த கருதவாமா
 பாண்ட ஸமூகங்களாலே தடுத்தான் மதன்கொண்ட யானை ம
 கொண்ட யானையை எதிர்ப்பதுபோல, கிருதவாமாவும் ஸ
 யகியை எதிர்த்தான் பயங்கரமான விலையுடைய விரது
 னான ஜயதரதன், முயற்சியுள்ளவனாக வருகின்ற மகாவில
 யான கூத்தரவாமாவைக் கூடாமையான அம்புகளாலே துரோ
 ரிடத்தில் செல்லவொட்டாமல் தடுத்தான் கூத்தரவாமாவ
 வன் விரதுராஜனுடைய கொடியையும் விலையும் அறுத்
 கோபன்கொண்டு பத்துக்களைகளாலே எல்லா மாமஸ்தானங்
 லும் அடித்தான் பிறகு, ஸைந்தவனுன்வன் கைத்தோச்சியு
 வன்போல வேறு விலையெடுத்தது ரணகளத்தில் முழுதும் இ
 மின்று செய்த அம்புகளாலே கூத்தரவாமாவை அடித்தான் பா
 டவர்களின் நன்மைக்காக முயற்சி செய்பவனும் மகாரதனும் ப
 குலத்தில் தோன்றியவனும் சூர்னுமான் யுத்தஸுவை ஸுப
 முயற்சியோடு துரோணரிடத்தினின்று தடுத்தான் யுத்தஸு
 யோகம் செய்கின்ற ஸுபாகுவினுடைய விலையோடும் அம்புக
 டென்கடியவைகளும் பரிகாயுதம் போன்றவைகளுமான இரண்டு
 களையும் அராவித் துவைந்தவைகளான இரண்டு பாண்டங்களால் செ

றன். பாண்டவர்களுள் ஸரேஷ்டரும் தாமாதமாவுமான புதிஷ்
ராஜரை மதராஜனுன் சலயன், பொங்கிவருகின்ற ஸமுத்திரத்
க கரைதடுப்பதுபோலத் தடுத்தான். தாமராஜா மாமஸ்தா
களைப் பிளக்கின்ற அநேக பாணங்களை அவன்மீது இறைத்
மதராஜனுன்வன் அறுபத்துநான்கு பாணங்களாலே
தத் தாம்புத்திரரை அடித்து அதிகமாக வலிமமநாதஞ்செய
ன் பாண்டவர்களுள் மூத்தவரான தாமராஜா, அடிக்கடி
மமநாதஞ்செய்கின்ற மதரதேசத்தரசனுடைய கொடிமரத்தை
விலையும இரண்டு பாணங்களாலே அறுத்தாரா பிறகு,
நடந்த உரக்கச் சபதித்தாராகள் அவ்வாறே, பாஹலிக
சத்தரசனுன்வன், சேனையோடு சோரது, சேனையோடுகூடி ஓடி
கின்ற துருபதராஜனை அடிபுகளால் தடுத்தான் ஸேனையை
யவர்களும் வயதில் முதிர்ந்தவர்களுமான அவவிருவருக்கும்
பபெருக்குள்ளவைகளும் பெரிய பூதபதிகளுமான இரண்டு
னைகளுக்கு புத்தம் நெருவதுபோலக் கோரமான அவவிதபுத்
நடந்தது ஸேனையங்களுடையவர்களும் அவர்திடேசத்
சாகளுமான விரதன் அனுவிநதன் இருவரும், இரதிரனும் அக்
பும எவ்வாறு பலியை முறகாலத்தில் எதிர்த்தாராகளோ அவ
றே ஸேனையுடன் கூடின மதஸ்ய தேசாதிபதியான விராடனை
ததாராகள் மதஸ்யாகளுக்குக் கேகயாகளுடன் போரோர
ந அதில் குதிரைகளும் ரதிகார்களும் யானைகளும் பயமற்று
நெருங்கி புத்தம் செய்தாராகள் அது தேவாஸுரபுத்தத்திற
பாபானதாக இருந்தது பாணஸமூகங்களைப் பிரயோகம்
யதுகொண்டு செல்லுகின்ற நகுலகுமாரனுன் சதானீகனை ஸபா
யென்று (மறுபெயருள்ள) பூதகாமாவான்வன் துரோணரிடத்
ளினறும் தடுத்தான் பிறகு, நகுல் புதரனுன் சதானீகன்
ரகு தீட்டப்படடுக் கூாமையுள்ள மூன்று அரத்தசந்திரபாணங்
ராலே புத்தக்களத்தில் பூதகாமாவைக் கைகளையும் தலையையும்
நதவனாகச் செய்தான். செளரயமுள்ளவனும் பாண சமூகங்
ருள்ளவனும் துரோணரை நோக்கி வருகின்ற வீரனுமான
ஸுதஸோமனைச் சாலவன் அடிபுகளால் தடுத்தான். பயங்கர
ன் ரதமுள்ளவனுன் அநதஸுதஸோமன் இருமபிஞ்சானவை
ம் தீட்டப்பட்டவையுமான ஆறுபாணங்களாலே சாலவனைக்
கிரைகளோடும் சாரதியோடும் யமலோகத்துக்கு அனுப்பினான்.
மாராஜரே! மயிலுக்கொப்பான நிறமுள்ள குதிரைகளோடு புத்
ததிறகு வருகின்ற உமமுடைய பௌதரனுன் ஸருதகீர்த்தியைச்
சரஸேனன் தடுத்தான். தன் பிதாவுக்குச் சகோதரமுறையி

லிருக்கின்ற அநதச சிதரஸேனனை அராஜுன குமாரனான அமபுகளாலே ஒளியை இழந்தவனாகச் செய்தான சிதரஸேன தரௌபதிபுதரனை அமபுகளால் நன்றாகமறைத்தான் அம கூட்டங்களை இறைக்கின்றவனும், மதங்கொண்டிருக்கிற யா போல (புத்தத்திற்கு) வருகின்றவனுமான ஸ்ருதகாமான துச்சாஸனகுமாரன தடுத்தான் ஜயிக்கமுடியாதவர்களும் உ குப பேராகளுமான அவ்விருவரும் ஒருவனை ஒருவன் கொ விரும்பித் தனதனதகப்பனமாரகளுடைய காரியவியத்தியி பொருட்டுக் கடுமையோசையதாரகள் மகாபுத்தத்தில் முத நிற்கின்ற அநதப் பிரதிவீரதியனைக்கண்டு, அஸ்வத்தாமா த் பிதாவான துரோணருக்குக் கௌரவத்தைச் செய்துகொ பாணங்களால் நன்றாகத் தடுத்தார தம்பிதாவைக் காகமும் வ யத்தில் உறுதியாக நிற்பவரும் லிமமத்தினுடைய வாலை த மாக்கக்கொண்டவரும் கோபமுள்ளவருமான அநத அஸ்வத்தா வைப் பிரதிவீரதியன் கூாமையான அமபுகளாலே திருப்பியி தான் பயிரசெய்பவன் விதை விதைக்கக் கூடியகாலத்தில் விை களை விதைப்பதுபோல அஸ்வத்தாமா பிரதிவீரதியன்மீது பா மழைகளைப்பொழிந்தார அரசரே! இரண்டு சேனைகளி யிருந்த சூரனென்று கருதப்பட்டவனும் ¹ படச்சராக் கொன்றவனுமான அநதச்சூரனை லக்ஷ்மணன் தடுத்தான் ப தரே! அவன் லக்ஷ்மணனுடைய விலலையும் கொடியையும் அறுத் அவன்மீது அம்புமழைகளைப் பொழிந்துகொண்டு மிகவும் பிர சித்தான பிறகு, அராஜுன குமாரனான அபிமனயுவானவ குரூரமான காரியங்களைச் செய்கின்றவனும் விசித்திரமாகப் பே புரிகிறவனும் திறமைபுள்ளவனும் செளரயமுடையவனும் லக்ஷ்மணனை எதிர்த்து புத்தகு செய்தான் கேட்கிறவர்க ளும் பாரக்கிறவர்களுக்கும் மிக்க பிரீதியை உண்டிப்பண்ணுகிற நெருங்கினதுமான அநத புத்தமானது மிக்கவலிமையுள்ளவ ளான் அவ்விருவர்களுக்கும் உண்டாயிற்று மிக்ககற்றறிந்தவது யுவாவுமான விகாணனே, எதிர்த்து வருகின்றவனும் யௌவ முடையவனும் யாகஸேன குமாரனுமான சிகண்டியை புத் தில் எதிர்த்தான் பிறகு, சிகண்டியானவன் அநதவிகாணனை ப புககூட்டத்தினால் மூடினான் பலமுள்ளவனான உமமுடை குமாரன் அநதப் பாணசமூகத்தை உதறியெறிந்து பிர சித்தான அங்கதன் புத்தகளத்தில் துரோணரைக்குறித் எதிர்த்துவருகின்ற சூரனான உத்தமௌஜஸைப் பாணவெ ளத்தால் தடுத்தான் புருஷலிமமங்களான அவ்விருவ

¹ னெகேசகன ஜனங்ககள் , திருடாக்கள் என்றும் பொருள் உண்டு

ககும் உண்டான அந்த ஸ்ருங்கிய யுத்தமானது, அவ்விருவா
 நககும் மறற ஸ்ரணிகாகளுககும் மகிழ்ச்சியை வினைவிதத்து
 பரிய விலலையுடையவனும் பலசாலியுமான தூமுகனோ துரோ
 ருக்கு எதிராக வருகின்ற ஸ்ரணை புருஜிததை வதஸ்தந்தக
 லே தடுத்தான அவன் தூமுகனைப் புருவங்களுடைய மத்தி
 ல் அமபினால் அடித்தான். அவனுடைய அந்தமுகமானது
 மபுடன் கூடிய தாமரைப்புஷ்பம்போல விளங்கியது காணலோ
 வப்பான கொடியையுடையவாகளும், துரோணரை எதிர்த்துச்
 ஸலுகின்றவாகளும், ஸகோதராகளுமான ஐந்து கேசயாகனை
 ம் அமபு மழைகளால் தடுத்தான் அவர்களும், மிகவும் சந்தா
 ததை அடைந்து அவன் மீது அமபு மழைகளைப் பொழிந்தாரா
 அவனும், அடிக்கடி அவர்களை அமபுக கூட்டங்களால் மூடி
 ன். குதிரைகளோடும் சாரதிகளோடும் கொடிகளோடும் தோச
 ராடுகூடச் சோந்து பாஸ்பரம் அமபுகளால் நிறைக்கப்பட்டு
 வைகளால் மூடப்பட்டவாகளான அந்த ஐந்துகேசயாகளாவது
 ண்ணுவது காணப்படவில்லை உமமுடைய யுத்திராகளான
 ரஜயன் ஜயன் விஜயன் என்கிற மூவாகளும், நீலன், காஸயன்,
 யதஸேனன் என்கிற மூன்று போகளையும் தடுத்தாக்கள் வரிம
 ம், புலி, சிறுத்தை இவைகளுக்கு, கரடி, எருமைக்கடா, காளை
 வைகளோடு யுத்தம் நோந்ததுபோலப் பராக்கிறவர்களுக்குப்
 தியை விருத்திப்பண்ணக் கூடிய அவ்வித கோரமான யுத்தம்
 ரந்தது சகோதரர்களான க்ஷேமதூரத்தி பருஹந்தன் என
 ற இருவரும், யுத்தநகத்தில துரோணரைக்குறித்து எதிர்த்துச்
 ஸலுகின்ற ¹ ஸாதவதனைக் கூாமையான அமபுகளால் செதுக
 றாகள். மதப்பெருக்குள்ள சிறந்த இரண்டு யானைகளோடு
 ட்டில் ஒரு வரிமமத்துக்கு (யுத்தம் நோந்தது) போல அவ்விரு
 களுககும் அந்த ஸாதவதனுக்கும், அதயாச்சாயகரமான அவ
 த யுத்தம் நோந்தது கோபங்கொண்டவனும் அமபுகளைத்
 தாடுககிறவனுமான சேதிராஜன், யுத்தத்தினால் சந்தோஷமடை
 வனும் ஏகாகியாயிருப்பவனுமான அமபஷ்டராஜனைத் துரோ
 ரிடத்திலிருந்து தடுத்தான் பிறகு, அமபஷ்டனானவன் எலும்
 பப் பிளக்கின்ற முனையினால் அவனைப் பிளந்தான் அவன் அமபு
 ளோடு கூட விலலை எறிந்துவிட்டுத் தேரின்னினு பூயியில் வீழ்ந
 ன் சரதவானுடைய குமாரரும் மகாதமாவுமான கிருபா
 ராயா, அதிக கோபங்கொண்டவனும் விருஷணிகுலத்தில் பிறந்
 தனுமான வாராததுக்ஷேமியை அமபுகளால் தடுத்தாரா விசிட

திரமாகப் போர்புரிகின்ற கிருபரையும் வாராதத கேஷயியை
கண்டவாகள யுத்தத்தில் மனம்பற்றி வேறு காயத்தை அந்
விலலை ஸௌமத்ததியோ, வருகின்றவனும் ஆஸ்யமிலலா
வனுமான மணிமான என்கிற அரசனை, துரோணருக்குக் கீ
தியை விருத்தியெய்து கொண்டு தடுத்தான் அநதமணிமானு
வன வேகத்தோடு ஸௌமத்ததியுடைய விசித்ரமான விலலை
கொடியையும் கொடித்துணியையும் சாரதியையும் குடையைய
ரத்தத்தினின்று கீழே தள்ளினான் பிறகு, சத்தருக்களைக் கொ
லுக்கிற யூபகேதுவானவன் தேரின்னிறு சீக்கிரமாகப் பாயந
சிறந்த கத்தியினாலே குதிரைகளோடும் சாரதியோடும் கொடி
டும் ரத்தத்தோடும் அநத மணிமானை அறுத்தான் அரசு
அவன் தன்னுடைய ரத்தத்தை அடைந்த வேறு விலையும் கை
லெடுத்தாக குதிரைகளையும் தானே நடத்திக்கொண்டு பாண்ட
களுடைய சேனையை அடித்தான் அஸுரர்களைக் குறித்து வ
கின்ற இந்திரனைப்போன்றவனும் எவராலும் ஜயிக்கமுடியாதவ
மான பாண்டியனை வல்லமையுடைய¹ விருஷ்ணேன் அம்
கூட்டங்களால தடுத்தான் பிறகு, பெரிய மாயையுடையவன
அதிக பலமுள்ளவனும் ஹிமயியின் குமாரனுமான கடே
கசன், தகப்பனமாரகருக்கு ஹித்தத்தைக்கருதிக் கௌரவாக
டைய சேனையை எரித்துக்கொண்டும், துரோணரைப் பிடி
எண்ணி, கதாயுதங்களாலும் பரிகளங்களாலும் நிஸ்தரிமசங்க
லும் பட்டச்சங்களாலும் அயோகனங்களாலும் கற்களாலு
தடிகளாலும் புசுண்டிகளாலும் பிராசங்களாலும் தோமர
ளாலும் அம்புகளாலும் முசலங்களாலும் முதகரங்களாலு
சககரங்களாலும் பிண்டிபாலங்களாலும் கோடாலிகளாலு
புழுதிகளாலும் காற்றினாலும் நெருப்பினாலும் தண்ணீராலு
சாமபலாலும் மண்ணாங்கடிகளாலும் திருணங்களாலும் ம
களாலும் துன்பத்தை உண்டுபண்ணிக்கொண்டும், அடித்து
கொண்டும், துளைத்துக்கொண்டும், நாசஞ் செய்துகொண்டு
ஓடுமபடி செய்துகொண்டும், விலக்கிக்கொண்டும், கௌரவ சே
னையப் பயப்படுத்திக்கொண்டும் வந்தான், அப்படிப்பட்ட ரா
ஸனை, அலம்புஸன் என்கிற ராக்ஷஸன் கோபம் கொண்டு பற
யுத்தங்களில் உபயோகிக்கப்படுகின்ற பறபல ஆயுதங்களினு
நன்றாக அடித்தான் முற்காலத்தில் சம்பரனுக்கும் தேவராஜத்
டும் நடந்ததுபோல, அரசுகார்களுள மிகச்சிறந்தவாகளான அவக்
வருக்கும் யுத்தம் நடந்தது உமமைச்சோரதவார்களுக்கும் பா
டவார்களுக்கும் நோரத மஹாயுத்தத்தில், தேராளிகளுக்கும் யா
களுக்கும் குதிரைகளுக்கும் காலாட்களுக்கும் இவ்வாறு அநே

1 காணனுடைய குமாரன்.

நதுவபுத்தங்கள் நோந்தன உமக்கு மங்களம் உண்டாகவேண
துரோணரை நாசம் செய்யும் விஷயத்திலும் காகமும் விஷ
திலும் ஒருவரோடு ஒருவர் முயற்சிசெய்த ஸைனிகாகளுக்கு
நத இவ்வித புத்தமானது பாரக்கப்பட்டதுமில்லை, கேட்கப்
டதுமில்லை பிரபுவே! 'இது குரூரமானது, இது ஆச்சரியகர
னது, இது பயங்கரமானது' என்று சொல்லப்பட்ட மிகக் விரி
ன பலபுத்தங்கள் அங்கு காணப்பட்டன" என்று கூறினான்

இருபத்தாறாவது அத்யாயம்

ஸ ம ச ப த க வ த பாவம். (தோடீசீ)

(பகதந்தனுடைய பராக்ரமத்தை வர்ணித்தல்)

திருதராஷ்டிரன், "ஓ! ஸஞ்சய! அவர்கள் இவ்வாறு புத்தத்
குத் திருமபி (தனித்தனி) வகுப்பாக எதிர்த்தபொழுது, பல
லிகளான பாரததாக்களும் நம்மைச் சோந்தவர்களும் எவ்வித
க புத்தஞ்செய்தார்கள்? அாஜுனன் ஸமசபதகாகளுடைய
னையைக்குறித்தது என்ன செய்தான்? ஸமசபதகாகளும் அா
னனைக்குறித்தது என்ன செய்தார்கள்?" என்று வினவ, ஸஞ
ன் சொல்லலானான்

"அவ்வாறு அவர்கள் திருமபி வகுப்பு வகுப்பாக எதிராகும்
லத்தில் உமமுடைய குமாரனான தூயோதனன் யானைச்சேனை
ரோடு பீமஸேனைத் தானே எதிர்த்துச்சென்றான் யானையி
ல் யானையும் காணையினால் காணையும் அழைக்கப்பட்டதுபோல,
யோதனராஜனால் வலிய அழைக்கப்பட்ட அந்தப்பீமஸேனை
னைப்படையைக் குறித்தது அருகில் விரைவாகவந்தான் ஐயா!
தஞ்செய்வதில் ஸாமாத்தியமுள்ள அந்தப்பீமஸேனை பாகு
த்தோடு விரைவில் யானைப்படையைப் பிளந்தான் நான்கு
கங்களிலும் மதஜலத்தைப் பெருக்குகின்றவைகளும் மலைகளுக்
ரப்பானவைகளும் அந்த யானைகள் பீமஸேனனுடைய அம்
ளாலே மதத்தையிழந்தவைகளாகச் செய்யப்பட்டுத் திருமபி
ன் பெரியகாற்றானது மேகக் கூட்டங்களைச் சிதற அடிப்பது
ரால் (வாய்குமாரனான) பீமஸேனை அந்தப்படைகளைச் சிதற
புத்தான் அந்த யானைகளினமீது அம்புகளைவிடுகின்ற அந்தப்
பீமஸேனை, கிரணங்களை எல்லாவுலகங்களினமீதும் (பரப்பு
ரற்ற) உதித்தசூரியன்போல விளங்கினான் பீமனுடைய பாணங்
ரால் அடிக்கப்பட்டு நன்கு தைக்கப்பட்டிருக்கின்ற அந்த
னைகள், ஆகாயத்தில் சூரியனுடைய கிரணங்களாலே வியாபிக

கப்பட்ட பறபலமேகங்களபோல விளங்கின அவவாறு, யா
களுக்கா நாசத்தை யுண்டாக்குகின்ற பீமஸேனனைத் தூயோதன்
கோபங்கொண்டு எதிர்த்துவந்தான், கூமையுள்ள அம்புகள்
அடித்தான் பிறகு, இரத்தத்துக்கொப்பான சிவந்தகண்கள்
டைய பீமன், ஒரு க்ஷணத்தில் தூயோதன் ராஜனை அழிக்கக்கரு
கூமையான அம்புகளால் அடித்தான் அந்தத் தூயோதன்
அம்புகளால் எல்லா அங்கங்களும் நாற்புறமும் நிறைக்கப்பட்ட
கோபமூண்டு, சிரிப்பவனபோல, சூரியனுடைய கிரணம்போல
ங்குகின்ற அம்புகளாலே பாண்டு குமாரனான பீமஸேனை அடி
த்தான் பாண்டவன் அந்தத் தூயோதனனுடைய இரத்தினு
டைய சிதிரிக்கப்பட்ட கொடிமரத்திலுள்ள மணியமமான அர
தையும் விலையும இரண்டு அரத்தசந்திரபாணங்களாலே சீக்
மாக அறுத்தான் தூயோதன் பீமனுடைய பீடிகப்படுத்தி
கண்டு, அங்கன், (பீமனை) கலங்கச்செய்யக்கருதி யானைமீது
எதிர்த்துவந்தான் மேகத்திற்கொப்பான ஒலியோடுவருகி
உத்தமமான யானையைப் பீமஸேனன் குமபஸ்தலங்களுக்கிடைய
நாராசங்களாலே அதிகமாக அடித்தான் அந்த நாராசன்
அந்த யானையின் தேகத்தைப் பிளந்து பூமியில் பாயந்தன் பிற
அந்த யானையானது, வஜராயுதத்தினாலடிக்கப்பட்ட மலைபோ
கீழே விழுந்தது கீழே விழுகின்ற யானையிலிருந்து கீழே விழப்பே
கிறவனும மிலேச்சனுமான அங்கனுடைய தலையைக் சுறுசுறு
புள்ள பீமஸேனன் அரத்தசந்திர பாணத்தினால் அறுத்தான்
அவன் கீழே விழுந்தவுடன், அச்சேனையானது பரப்பப்பள்ள
ரைகளோடும் யானைகளோடும் ரதங்களோடும் காலாட்களை மிதித்
நாசம் செயதுகொண்டு விரைவாக ஓடியது

பிறகு, அந்தச் சேனைகள் முறிப்பட்டு நான்கு பக்கத்திலு
ஓடும்போது, பிராகஜ்யோதிஷ தேசாதிபதியானவன், யானையே
பீமஸேனனை எதிர்த்து வந்தான், தேவராஜாவானவன் எ
யானையினால் தைத்தியாக்ளையும் தானவாக்ளையும் வென்றானே அ
யானையின் வம்சத்தில் தோன்றின யானையோடு பீமஸேனனைக்
தது எதிர்த்து அருகில் வந்தான் அந்த உத்தமமான யானை
னது சுருக்கப்பட்டிருக்கிற துதிகையோடும் இரண்டு¹ காதுகளு
டும் பீமஸேனனைக் குறித்து எதிர்த்து வேகமாக ஓடிவந்தது க
களைப்பாட்டி விழிகும் அந்த யானையானது கோபங் கொண்
பாண்டவனை நாசஞ்செய்வதுபோல அவனுடைய ரதத்தைக்
ரைகளோடு மிச்சமின்றிப் பொடியாகச் செய்தது பிறகு, பீமன்

1 'காலங்களோடும்' எனப்பது வேறுபாடத்தின் பொருள்

லகளால் ஓடி அந்த யானையின் அங்கங்களிலேயே பதுங்கினை
புஞ்சலிகாவேதத்தை அறிந்த பாண்டவன் விலகவில்லை, சரீர
தியத்தை அடைந்து அடிக்கடி கையினால் அந்தயானையை
பததான, (தனனை) கொல்ல எண்ணம்கொண்டதும் அழிவற
மான அந்த யானையை உதஸாஹப்படுத்தினை பதினாயிரம்
னையின் பலமுடையதும் காரதியுள்ளதுமான அந்தயானை
னது அபபொழுது விருகோதரனைத் தூரத்தியடிகக எண்ணம்
ரண்டு குயவனுடைய சககரம்போல வேகமாகச் சுழன்றது.
மனம், அந்தயானையினிடத்திலிருந்து வெளிப்பட்டு ஸுபா
மெனனும் அதன் எதிரில் நின்றான் அது பீமனைத் துதிக
யினால் வளைத்து இரண்டு முழுங்கால்களாலும் அடித்துக் கழுத
சசுறறி அவனைக் கொல்வதற்கு விருமபிப்து செந்நாயின்
டலபோன்ற உடலையுடையவனை பீமஸேனன் சுழன்று துதிக
சு சுழற்சியிலிருந்து தனனை விடுவித்துக்கொண்டு, மறுபடியும்
தனுடைய அங்கங்களில் பிரவேசித்தான் தன் ஸனையத்தில்
திகஜத்தினுடைய வரவை முழுதும் எதிர்பாராததான் அவன்
னையினுடைய அங்கங்களினின்று வெளிப்பட்டு வேகமாக ஓடி
ன் ஐயா! பிறகு, 'ஐயோ! கஷ்டம்! பீமஸேனன் யானை
றல் கொல்லப்பட்டான்' என்று எல்லா ஸனையங்களும்
ருங்க கூச்சலிட்டன அரசரே! அந்த யானையினாலே பாண்
வஸேனையானது மிகவும் பயத்தையடைந்து, விருகோதர
ருக்குமிடத்திற்குச் சீக்கிரமாக ஓடிவந்தது பிறகு, யுதிஷ்டிர
ஜா பீமஸேனை பாண்டவனாகவே எண்ணிப் பாஞ்சாலயனோடு
ாரந்து பகதத்தனை நான்குபக்கமும் சூழ்ந்துகொண்டு எதிர்த
ா அந்தப் பகதத்தனைச் சததுருக்களைத் தவிக்கச் செய்கிற
களும் தேராளிகளுள் சிறந்தவர்களான வீரர்கள் தோகளால்
ழந்துகொண்டு நூற்றுக்கணக்காகவும் ஆயிரக்கணக்காகவும்
ரமையான அம்புகளைப் பொழிந்தார்கள் மலைநாட்டுக்குத்
லவனை அந்தப் பகதத்தன் அங்குசத்தினால் அம்புகளுடைய
டியை நாசஞ்செய்து க்ஷணத்திற்குள் பாண்டவர்களையும் பாஞ்
லாகளையும் சிதறும்படி அடித்தான் அரசரே! அப்படியே
தகளத்தில் கிழவனை பகதத்தனுடைய யானையினால் செய்யப்
ட்ட அந்த ஆசசாயத்தையும் கண்டோம் பிறகு, தசாரண்
சத்தரசன், குறுக்காகச் செல்லுகின்றதும் மகமுடையதும்
கமாகச்செல்லுகிற ஸ்வபாவமுள்ளதுமான யானையோடு பராக
யாதிஷ் தேசாதிபதியை எதிர்த்து வந்தான் முற்காலத்தில்
ரங்களோடும் சிறகுகளோடும் கூடிய மலைகளுக்கு யுத்தம் நோந

தாற போலப் பயங்கரமான உருவமுள்ள அந்த இரண்டு யானைகளுக்கும் யுத்தம் நோந்தது பிரகஜ்யோதிஷ் பதியினுள் யானையானது திருமபி விலகிவந்தது, தசாரணதேசாதிபனுடைய யானையை விலாப்பக்கத்தில் பிளந்தது கீழேதள்ளிய பிறகு, பகததன ஸ்ராயகிரணங்களபோல பிரகாசிக்கின்ற தோமராயுதங்களால் யானையினமீதுள்ள அந்தச்சதானு இருப்பிடத்தைவிட்டு நகரும்படி அடித்தான் பின்பு, யுதிஷ்டிபகதததராஜனையடித்துப் பெரிய தேராளிகளினுடைய னேயோடு நான்குபுறமும் சூழ்ந்துகொண்டார் தேராளிகளால் நான்குபுறமும் சூழப்பட்டு, யானையினமீதேறி யிருக்கின்ற அந்தப் பகததனானவன், மலையிலுள்ள காட்டின நடுவில் ஜவலிக்கிற அக்கினிபோல ஜவலித்தான் பயங்கரமான விலையுடைய களும் அம்புமழைகளைப் பொழிகின்றவாகளுமான ரதிகளையுடைய எல்லாப்பக்கத்திலும் நெருங்கி ஒன்றுசேர்ந்திருக்க மண்டலத்தை அந்த யானையானது சுற்றிவந்தது பிறகு, பிரகஜ்யோதிஷ் தேசத்தரசனானவன், மகாகஜத்தைத் திருப்பித் தானனுடைய ரதத்தைக்குறித்து வேகமாக நடத்தினான் ஸ்வதாகளுள் சிறந்த அந்த யுயுதானனும், நேரில் வருகின்ற அயானையைக்கண்டு, கூர்மையுள்ளவையும் ஸாப்பங்கள் போன்ற யுமான ஐந்து பாணங்களால் அடித்தான் பெரிய யானையான சினியின் பேரணை யுயுதானனுடைய ரதத்தைப் பிடித்து வேகமாக எதிரில் தூக்கி எறிந்தது யுயுதானனோ விலகிவிட்டா பிறகு, ஸாரதியானவன் அந்த ரதத்தினமீது துள்ளிக் குதித்த வலிந்துதேசத்தில் பிறந்தவைகளும் பெரியவைகளுமான அக்ஷரகளை எழுப்பிக்கொண்டு ஸாதயகியை அடைந்தது நின்ற அந்த யானையோ, ஸமயம் வாயத்தமையால், வேகத்தோடு ஸமூகத்தினின்றும் வெளிப்பட்டு எல்லா அரசாக்களையும் இவ்விடாமல் நான்கு பக்கங்களிலும் எறிந்தது அதி வேகமாக செல்லுகிற அந்த யானையினாலே பயப்படுத்தப்படுகின்ற அந் புருஷஸுரேஷ்டர்கள் யுத்தங்களில் அந்த ஒருயானையையே துயானையாக எண்ணினார்கள் யானையினமீதுள்ள பகததனனே அந்த அரசர்கள் ஐராவத்தினமீதேறின தேவராஜனாலே அவ் வராகளபோலத் துரத்தப்பட்டார்கள் இங்கும் அங்குமாக ஓடுகிற அந்தப்பாஞ்சாலாக்களுடைய யானைகளாலும் குதிரைகளாலும் உண்டுபண்ணப்பட்ட சபதமானது மிகப்பெரிதாகத் தோன்றிப் பாண்டவர்கள் யுத்தத்தில் பகததனனாலே துரத்தப்படுமளவு பீமன் மறுபடியும் கோபங்கொண்டு பகததனைக்குறித்து எதிருவந்தான் எதிர்த்துவருகின்ற அந்தப்பீமஸேனனுடைய

ரகளை அநதயாணையானது துதிககையினால் விடப்பட்ட நீரால்
 னதது அதிக பயமடையும்படி செய்தது. அககுதிரைகள் அவ
 டத்தினின்று பீமனை வேறிடத்திற்கு இழுத்தசெனறன்.
 ரகு, யமனுக்கொப்பானவனும் கிருதியின் குமாரனுமான ருசி
 வாவானவன் ரத்ததினமீதிருநதுகொண்டும் அம்புமழையினால்
 மிமலித்ததுகொண்டும் அவனைச் சீக்கிரமாக எதிர்த்துவந்தான்
 ரகு, பாவதபதியான் அநத ஸுபாவாவானவன் ருசிபாவாவைப்
 திவான் கணுக்களுள்ள அம்பினால் யமனுடைய வீட்டை அடை
 செய்தான் சூரனான் அவன் வீழ்ந்தவுடனே, அபிமனயுவும
 ரொளபதிபுத்திரனான பிரதிவிந்தியனும் சேகிதானனும் திருஷ்ட
 துவும் யுபுதஸுவும் அநத யானையை அடித்தார்கள் பயங்க
 னான விமமநாதங்களைச் செய்கின்றவார்களும் கொல்ல எண்ணங்
 காண்டவாளுமான அவர்கள், மேகங்கள் வாழ்தாரைகளாலே
 னப்பதுபோலச் சரதாரைகளாலே அநத யானையை நனைத்தா
 ர பிறகு, ஸமாததனான புகத்ததனாலே குதிகாலாலும்
 வெட்டிகளாலும் காலகட்டைவீரல்களாலும் தூண்டப்பட்ட
 னையானது துதிககையை நீட்டிக்கொண்டு அனசுவற்றிருக்கின்ற
 துகளோடும், கண்களோடும் விரைவாக ஓடிற்று அநத யானை
 புதஸுவீனுடைய குதிரைகளைக் காலினால் மிதித்துக்கொண்டு
 ரதியைக் கொன்றுவிட்டது. மன்னரே! யுபுதஸுவோ
 பகத்துடன் ரத்ததினினன்று விலகிவிட்டான் பிறகு, அநதப்
 ண்டவவீரர்கள் பயங்கரமானவிமமநாதத்தைச்செய்துகொண்டு
 ரதச் சிறந்த யானையைக்கொல்ல எண்ணி விரைவாக அம்புமழை
 ரால் நனைத்தார்கள் உமமுடைய குமாரனோ பரப்பபுள்ளவ
 க அபிமனயுவினுடைய ரத்ததினமேல் பாயந்தான் யானை
 னமீதுள்ள அநதப் பிராகஜயோதிஷ்ராஜன் உலகங்களினமீது
 ணங்களைப் பரப்புகின்ற சூரியனபோலச் சததுருக்களினமீது
 மபுகளைப் பொழிந்துகொண்டு பிரகாசித்தான் அவனை அ
 ண்குமாரன் பன்னிரண்டு பாணங்களாலும் யுபுதஸு பத்துப்
 ணங்களாலும் தரொளபதிக்குமாரர்களும் திருஷ்டகேதுவும்
 மமுன்று பாணங்களாலும் அடித்தார்கள் சேகிதானன் மறு
 யும் மேனமேலும் ஆயுத பரயோகம் செய்கின்ற பகத்ததனை
 றுபத்தானான்கு பாணங்களால் அடித்தான் பிறகு, பகத்த
 ர எல்லோரையும் முமமுன்று பாணங்களால் திருப்பியடித்
 ன, மிகக் முயற்சியோடு தொடுக்கப்படும் அம்புகளாலே
 னகுபக்கங்களிலும் நிறைக்கப்பட்ட அநத யானையானது
 றாய கிரணங்களாலே கோக்கப்பட்ட பெரியமேகம்போல
 றங்கியது. சததுரு பாணங்களாற் பிடிக்கப்பட்டவன்

யானது ஏறி நடத்ததுகிறவனுடைய திறமையினாலும் முயற்சியினாலும் தூண்டப்பட்டு, அந்தப் பகைவர்களை இடப்புறமாகவும் வடப்புறமாகவும் எறிந்தது காட்டில் இடையன் பசுக்கூட்டங்களைத் தடியிலோட்டுவதுபோலப் பகதத்தன் அடிக்கடி அந்தச் சேனையை ஒடுமபடி செய்தான் கழுதகளால் விரைவாக எதிராகப் பட்ட காககைகளினுடைய சபதம்போல மிக வேகமாயோடுகிற பாண்டவர்களைச் சேர்ந்த வீரர்களுடைய சபதமானது தோல்யது அரசரே! முற்காலத்தில் சிறகுகளுடனிருந்த சிறந்தப் போலிருப்பதும் சிறந்த அங்குசத்தினால் அடிக்கப்பட்டதுமா அந்தச் சிறந்த யானையானது கொந்தளிப்புற ஸமுத்திரமான வியாபாரிகளுக்குப் பயத்தை உண்டுபண்ணுவதுபோலச் சத்துருகளுக்கு அப்பொழுது அதிகமாகப் பயத்தை உண்டுபண்ணிற் அரசரே! பிறகு, பயத்தாலோடுகின்ற யானைகளாலும் தோஷமும் குதிரைகளாலும் அரசர்களாலும் உண்டுபண்ணப்பட்டதென மிக்க பயங்கரமுமான ஒலியானது யுத்தத்தில் பூமியையும் ஆயத்தையும் ஸவாககத்தையும் திகிலோண்டுகளையும் அவ்வாற்திகிலுக்களையும் சூழ்ந்துகொண்டது. முற்காலத்தில் யுத்தத்திற் தேவர்களால் நன்கு காக்கப்பட்ட தேவஸனையில் விரோசனையோடு அந்த உத்தமமான யானையோடு பகதத்தராஜன் சத்துருகளுடைய ஸனையில் புருந்தான் நெருப்புக்குத் தோழனாகாற்றினது அதிகமாக வீசியது ஆகாயத்தையும் ஸனிதாக்களையும் புழுதியானது அடிக்கடி மூடியது பிறகு, ஜனங்கள் நான் பகைக்களிலும் வேகமாக ஓடிவரும் அந்த ஒருயானையையே கட்டம் கூட்டமான யானைகளைப்போல எண்ணினார்கள்

இருபத்தேழாவது அத்யாயம்

ஸ ம ச ப த க வ த ப ர வ ம. (தோடீச்சி.)

(அர்ஜுனன் ஸம்சுப்தர்களைக் கொன்றது)

சிறந்த கைகளுள்ளவரே! யுத்தத்தில் பாரததனுடைய செய்கைகளைப்பற்றி என்னை நீர் வினவியதால், அவன் யுத்தத்திற் செய்த காரியத்தை நீர் கேளும் பகதத்தனுன்வன் பலவீனமான காரியங்களைச் செய்கையில், உயர எழும்பின் புழுதியைக் கண்டும யானையினுடைய சபதத்தைக் கேட்டும குந்தியுத்திர கிருஷ்ணனைப்பார்த்தது, 'ஓ! மதுஸூதனரே! பிராக்ஷணத்திஷ் ராஜனுன்வன் யானையோடுகூட விரைவுள்ளவனாக மீட்டில் பறப்பட்டுவிடாண்போலிருக்கிறான். இவ்வளவு வந்த யா

னுடைய சபதம், நிச்சயமே இவன் புத்தத்தில் இந்திரனிலும்
 நிறைவுவல்லன், யானையை நடத்தவதில் ஸமாததன், பூமியில்
 ததினால புத்தம் செய்கிறவர்களுள் இவன் முதன்மையானவ
 னானபது என்தெண்ணம் தோஷமற்றவரே! அந்த உத்தமமான
 னை, புத்தத்தில் எப்பொழுதும் ஒப்பில்லாதது புத்தத்தில் எல்
 லு சஸ்திரங்கனையும் மீறிச்செல்லக்கூடியது, பெரிய காரயங்க
 ளு செய்கிறுக்கிறது, சிரமத்தை அடையாதது, ஆபுதங்களின்
 ளு சிசையையும் அகனி ஸபாசத்தையும் பெற்றுக்கக்கூடியது
 ளு யானையானது ஒன்றியாயிருந்துகொண்டு இப்பொழுது
 ண்டவஸேனை முழுமையையும் நாசஞ்செய்யப்போகிறது விற
 ளு அம்புகள் இவற்றினுடைய சபதங்களோடு பெரிய லிமம்
 தத்தைச் செயது தூததப்படுகின்றதும், பெருமபானமை
 கத தலைவர்கள் கெர்லப்படுகின்றதுமான இச்சேனையைப்
 ரும் எனஸேனையைக்கண்டு காஜித்துச் சீக்கிரமாக நாசம்செய
 து அந்த யானையைத் திருப்பியடிப்பதற்கு நமமிருவரைத்தவிர
 றொருவனும் சகதியுள்ளவன்ல்லன் ஆதலால், பிராகஜ்யோதி
 திபதியிருக்குமிடத்திற்கு வேகமாகச்செல்லும் புத்தத்தில்
 னையின் பலத்தினால் கொழுப்படைந்தவனும் வயதினால் விசேஷ
 கக காவல்கொண்டவனுமான இந்தப்புகத்ததனை இப்பொழுது
 லாஸூரனைக் கொன்ற இந்திரனுக்குப் பிரியமுள்ள விருந்தின்
 ளு அனுப்பப்போகிறேன்' என்று சொன்னான் பிறகு, அராஜுன
 ளு டையவசனத்தினால், கிருஷ்ணன், பாண்டவஸேனையானது பக
 ளு தனால் பிளக்கப்படுகின்றவிடம் சென்றார் செல்லுகின்ற அந்த
 ளு னனை மகாரதிகார்களான பதினாலாயிரம் ஸம்சபதகாக்கள்
 ளு பக்கத்திலிருந்து அழைத்துக்கொண்டு நெருங்கி வந்தனர்.
 ளு பாகளுள் பதினாயிரம் திரிகாதத் மஹாரதிகாக்கள் அராஜுனை
 ளு , நாலாயிரம் மஹாரதாக்கள் கிருஷ்ணனையும் அழைத்துக்
 ளு ண்டு பின் தொடர்ந்தனர் ஐயா! பகதத்தனால் பிளக்கப்
 புகின்ற ஸேனையைக்கண்டு அவர்களால் கூப்பிடப்படுகின்ற
 ளு னனுடையமனமானது இரண்டாயிற்று. 'நான் இங்கு திருமப
 மா? அன்றி புதிஷ்டிரிடம் செல்லலாமா? எந்தச்செய்கை
 க்கு இப்பொழுது நன்மையைப் பயக்கக்கூடியது?' என்று ஆலோ
 தான கௌரவர்களுள் சிறந்தவரே! இவ்வாறு புத்தியினால் ஆலோ
 கின்ற அந்த அராஜுனனுக்கு ஸம்சபதகாக்களைக் கொல்லும் விஷ
 திலேயே ஸகிரமான பெரிய சித்தவிருத்தி ஏற்பட்டது சிறந்த
 னரதவஜ்முள்ளவனும் இந்திரகுமாரனுமான அந்த அராஜுனன்

புத்தரங்கத்தில் ஒருவனாகவே ஆயிரக்கணக்கான ரதிகாகளைக் கொலவதின் பொருட்டுச் சீக்கிரமதிருப்பினுள் அராஜுனனைக் கொல்ல உபாயத்தில் துரியோதனன் காணாது இவ்வரும செயத ஆசையை யானது, அராஜுனனுக்கு ஸந்தோஷத்தை உண்டாக்கிய அந்த ஆலோசனையை அராஜுன்ன அப்பொழுது சிறந்த மனிதனுடைய வதத்தினால் வீணாகச் செய்தான் அரசர்! பிறகு, பாரதிகாக்களின் ஸமசுபதகாகள் அராஜுன்ன மீது பதவானகளுள்ள லக்ஷம் பாணங்களைப் பொழிந்தார்கள் மன்னரே! அப்பொழுது மூடப்பட்ட சூரதீப்திரிணுள் யார்ததவது ஜநாரதரான ஸ்ரீ கிருஷ்ணராவது காணப்படவில்லை குதிரைகளோடே நேரும கண்ணுக்குப் புலப்படவேயில்லை அப்பொழுது ஸ்ரீ ஜநாரததநா 'மோகமடைந்தார், வேர்த்தவருமானா பிறப்பாததன் அவர்களைப் பெருமயீர்தும் பிரமமாஸ்திரத்தின்கொன்றான் அம்புகளையும் நாணக்யிறுக்கையும் விரலுறைகளை விறகையுமுடைய கைகளும் கொடியிருந்தும் குதிரைகளும் அறுகணக்காக அறுககப்பட்டுக் கீழே விழுந்தன ஸாரதிகளும் காகளும் பூமியில் விழுந்தார்கள், மரங்களுக்கும் மலையின் சிகரங்களுக்கும் மேகங்களுக்கும் ஒப்பான சரீரத்தை யுடையவைகளன்றாகப் பழக்கயயிட்டவைகளும் மீன யானைகள் அராஜுனுடைய அம்புகளால் அடிக்கப்பட்டுக் கொல்லப்பட்டிருக்கிற மாவுத்தாக்களோடு பூமியில் விழுந்தன, மேலவிரிப்புகள் புரட்டாளப்பட்டவைகளும் ஆணிக்லன்கள் அறுககப்பட்டவருமான யானைகள் பாணிகளின் மீது அடிக்கப்பட்ட பாகங்களோடு உயிரையிழந்து புத்தபூமியில் விழுந்தன கிரீடயிர் ஆததசந்திர பாணங்களால் அறுககப்பட்ட மனிதர்களுக்கைகள், ரிஷடிகள் பிராஸங்கள் கத்திகள் நகரங்கள் முதலாக கோடாலிகள் இவைகையுடையவைகளாக விழுந்தன ஐயா! அராஜுன்னுடைய பாணங்களால் அறுககப்பட்ட தலைகள் பாலசூரியனைச் சந்தாமரைமலரையும் சந்திரனையும் ஒத்த ரூபத்தை யுடையனாகப் பூமியையடைந்தன அராஜுன்ன கோபங்கொண்டு சததுக்களைக் கொல்லுங்காலத்தில் அந்தஸேனையானது அப்பொழுது பலரூபமுள்ளவைகளும் பிராணிகளைத் தினப்பவைகளுமான பசுளால் அலங்கரிக்கப்பட்டு விளங்கியது அப்பொழுது தாம ஓடையைக் கலக்குகின்ற ஒருபாண்போல ஸேனையைக் கலக்குகின்ற அராஜுனனைப் பூதகணங்கள், 'நல்லது, நல்லது' என்று புகழ்ந்த மாதவா, இந்திரனுடைய செய்கையைப் போலிருக்கின்ற அராஜுனுடைய அச்செய்கையைக் கண்டு மிகுந்த ஆச்சரியத்தையடைந்து அஞ்சலிபந்தத்துடன் அவனைப் பார்த்தது, 'பார்த்தனே !

ராழுது யுத்தத்தில் நீ செயத இக்காரியமானது இந்திரனும் யமனாலும் குபேரனாலும் செய்யமுடியாததென்றே எனனுய் அபிப்பிராயம் யுத்தத்தில் மகாரதிகாகளான ஸமசபதகாராறு நூறு நூறுகளும், ஆயிரமாயிரமாகவும், ஒரே தடவையில் விழுநபர்களாகவே எனனால் காணப்பட்டார்கள்' என்று சொன்னார். பிறகு, 'மிக உறுதியுடன் நின்ற ஸமசபதகர்களைக் கொன்றுட்டு, பகததனைக் குறித்துச் செல்லும்' என்று கிருஷ்ணனை அனுப்பின துண்டினால்

இருபத்தேட்டாவது அத்யாயம்

ஸம்சபதகவதபாவம் (தோடீச்சி)

(பகதீதனும் அர்ஜுனனும் போருக்கு எகிர்த்தது.)

பிறகு, வாஸுதேவா, எதிரக்கருதிய அர்ஜுனனுடைய வேகமேனோன்ற வேகமுடையவைகளும் ஸ்வாணுலகாராறால் அலங்கரிக்கப்பட்டவைகளும் குதிரைகளைத் துரோணனுடைய படையை நோக்கி வேகமாக நடத்தினார் துரோணராலே கருமபடி செய்யப்பட்ட தனனுடைய ஸைனிகர்களைக் காப்பறவதற்காகச் செல்லுகின்ற அந்தக் குருகிரேஷ்டனான அர்ஜுனனோடு யுத்தஞ்செய்ய விருமபி, ஸுசாமாவான்வன ஸகோரர்களோடு அவனைப் பின் தொடர்ந்தான் பிறகு, வெண்மையான குதிரைகையுடையவனும், ஜயிக்கமுடியாதவர்களை ஜயிசுறவனுமான அர்ஜுனன, கிருஷ்ணனைப்பார்த்து, 'ஓ! அச்சுத! இந்த ஸுசாமாவான்வன தனஸகோதரர்களோடு என்னைத் தத்திரகு அழைக்கிறான் மதுஸூதனரே! வடபுறத்தில் முடைய) அந்த ஸைனியமானது பிளக்கப்படுகிறது இப்பழுது எனமனமானது ஸமசபதகர்களாலே இரண்டுபட்டத்செய்யப்பட்டது 'ஸமசபதகர்களைக் கொல்லலாமா? அன்றிசுதுருக்களால் பீடிக்கப்பட்ட நமமைச சோரநவர்களைக் காப்பறலாமா?' எனனும் எனனுடைய எண்ணத்தை நீர் அறிநககிறீர் அவற்றுள் எது நற்காரியமாகும்?' என்று கேட

இவ்வாறு கேட்கப்பட்ட வாஸுதேவா, திரிகாதத் தேசாதிபான்வன பாண்டு குமாரனாகிய அர்ஜுனனைப் போருக்குத் ததவிடத்திற்கு ரத்ததைத்திருப்பினார் பிறகு, அர்ஜுனனசாமாவை ஏழம்புகளாலடித்து அவ்வாறே இரண்டு கதூரங்

களால் அவனுடைய கொடியையும் விலையும் அறுத்தான். அ
ஜுன்ன விரைந்து ஆறுபாணங்களாலே திரிகாதத் தேசாதிப
டைய ஸ்கோதரனைக் குதிரைகளோடும் ஸாரதியோடும் ப
லோகத்திற்கு அனுப்பினான் பிறகு, ஸுசாமா, ஸாபபத்
கொப்பான தும் இரும்பினால் செய்யப்பட்டதுமான சகதியாய்
தை அராஜுன்னைக்குறித்தும், தோமரத்தை வாஸுதேவனை
குறித்தும் பிரயோகித்தான் அராஜுன்னன் மூன்று பாணங்க
லே சகதியையும் மூன்று பாணங்களால் தோமரத்தையும் அறுத்
அம்புகூட்டங்களாலே ஸுசாமாவை மோகமடையும்படிசெய்
திருமபும்படி செய்தான் வேரத்தே! அதிகமாக வாஷிக் கி
திரனபோல வருகின்றவனும் பாணஸூகங்களுள்ளவனும் உக
மாயிருப்பவனுமான் அந்த அராஜுன்னன் உமமுடைய ஸைன்
களுள் ஒருவனாவது தடுக்கவில்லை பிறகு, தன்னுசயன் உலர்
காட்டை நெருப்பு எரிப்பதுபோலக் கௌரவஸேனையிலு
எல்லா மகாரதிகாக்களையும் பாணங்களால் அடித்துக்கொண்டு
தான் குருதிசுமாரணம் புத்திமானுமான் அந்த அராஜுன்னன்
ஸூகிகத்தக்காத் அந்த வேகத்தை நெருப்பினுடைய தொடுத்த
பிராணிகள் தாங்கமாட்டார் த்துபோல அந்தச் சத்தானுவீரர்கள் த்
கச்சகதியற்றவர்களாகாக்கி அராஜுன்னன் ஸேனைகளை அம்பும
யினால் சூழ்ந்துகொண்டு, கருடன் பெரிய ஸாபபத்தை எதிர்த்
செலவதுபோல, பராகஜயோதிஷதேசத்தரசனைக் குறி
எதிர்த்துச்சென்றான் ராஜரே! அராஜுன்னன் பாபமற்றப
களுக்குக் கேஷமத்தை உண்டுபண்ணுகிறதும் புத்தத்தில் சத்து
களுக்குக் கண்ணீரை விருத்திப்பண்ணுகிறதமான எந்தவி
முந்திவளைத்தானோ அந்தவிலையே கெட்ட சூதாட்டத்தை உ
யாட்டாகவுடையவனான உமமுடைய புத்திரனரிமித்தமும எ
அரசாக்குடைய கிராசத்தின்பெர்ருட்டும் கையில் பிடித்த
மகாராஜரே! அராஜுன்னனாலே அவ்வாறு கலக்கப்படுகின்ற
முடைய அந்த ஸேனையான்து, மலையிலமோதிய கப்பலபோ
சித்தறியது பிறகு, வீரர்களான பதினாயிரம் வில்லாளிகள் புத்த
கத்தில் வெற்றிதோலவிகளில் குரூரமான புத்தியைச் செலுத்
வாடளாகத் திருமபினாகள் மஹாரதர்கள் மனத்தில் பயத்
விட்டு அந்த அராஜுன்னன் நாற்புறங்களிலும் சூழ்ந்துகொண்ட
கள் புத்தரங்கத்தில் எல்லாப்பாரதத்தையும் தாங்கவல்லமையு
பாரததன் பெரியபாரத்தை அடைந்தான் கோபங்கொண்ட
கின்றதும் மதப்பெருக்குள்ளதும் அறுபது பிராயமுள்ளதுப
யானை எவ்வாறு கோரைக்காட்டை அழிக்குமோ அவ்வாறே சி
தைமேற்கொண்டு பாரததன் உமமுடையஸேனையை அழித்த

நத ஸேனையானது நன்றாக நாசமபண்ணப்பட்டபோது, ராஜா
 ன பகததன அநத யானையோடு சீக்கிரமாக அரஜுனனுக்கு
 ருகிலவந்தான புருஷஸுரேஷ்டனான தனஞ்சயன அநதபபகதத
 னைத் தேருடன் எதிர்த்தான நரஸ்ரேஷ்டர்களான அவவிரு
 நுக்கும் அவவிதமான நெருங்கிய புத்தம நோந்தது சூரர்களான
 கதததனும் அரஜுனனும் சாஸ்திரப்படி பழக்கப்பட்ட யானை
 பாடும ரதததோடும புத்தத்தில் ஸஞ்சரித்தாராக பிறகு, பக
 ததனானவன மேகததுக்கொப்பான யானையின் மீதிருந்துகொண்டு
 ரபுவான இரதிரனபோல அரஜுனனமீது அம்புகூட்டத்தினால்
 பாழிந்தான். வீரமுள்ளவனும் இரதிரகுமாரனுமான அநத
 ரஜுனனும், பகதததனுடைய அநத அம்புமழையை அருகில
 டாதபடி அம்புமழையினால் விலக்கினான் பிறகு, பிராகஜயோ
 ஷ தேசத்தரசன், தனது அம்புமழையானது தடுக்கப்பட்ட
 டன கோபத்தால் கண்கள் மிக்கசிவந்து மறுபடியும் பாராததன
 து அம்புகளை இறைத்தான அநதப்பகதததன அம்புமழையி
 ல பாராததனை அவவாறு நன்றாக அடித்துக் கிருஷ்ணாரஜுனா
 னைக் கொல்லும்பொருட்டு அநதயானையைத் தூண்டினான்
 காபன்கொண்ட அநதகனபோல வருகின்ற அநத யானையைக்
 ண்டு ஸ்ரீ ஜநாரததனா தேரினாலே அதிவேகத்தோடே அதனை
 பஸவயமாகச் சுற்றினா தனஞ்சயன புத்ததாமததை நினைத்து
 தத்ததிறகாக வந்திருந்தாலும், திருமயிய அநதப்பெரியயானையை
 புத்தமீதுள்ள பகதததனோடு மரணத்துக்கு உட்படுத்த விருமப
 லலை ஐயா! அநத யானையோ, யானைகளையும் ரதன்களையும் குதி
 ரகளையும் நாசஞ்செய்து யமலோகத்திறகனுப்பியது பிறகு, அர
 டுன்ன கோபமடைந்தான்” என்று கூறினான்

இருபத்தொன்பதாவது அத்யாயம்

ஸம்சபதகவதபாவம் (தோடாச்சீ)

(அர்ஜுனன், யானையோடு பகதந்தனைக்கொன்றது.)

திருதராஷ்டிரன், “அவவாறு கோபன்கொண்ட பாண்டவன
 கதததனவீஷயத்தில் என்ன செய்தான்? அல்லது, பகதததனா
 து அரஜுனனவீஷயத்தில் என்னசெய்கான்? அதனை எனக்கு
 ள்ளபடி உரைக்கவேண்டும்” என்றுவினவ, ஸஞ்சயன சொல்லலா
 றான்

“பிராகஜயோதிஷதேசத்தரசனோடு எதிர்த்தவர்களானகிருஷ்
 ணன்மன்னபிரவலையாடபரிமலயமின்கோபப்பாடுகளின்ஸம்ஸ்பகதை

அடைந்தவர்களாக எல்லாப்பிராணிகளும் எண்ணின் அநதபட
தத்தன யானையின் பிடரினமீதிருந்துகொண்டு, ரதத்தினமீதுள்ள
கிருஷ்ணாஜ்ஞானர்களின்மேல் அவ்வாறு அமபுமழைகளை ஓயாப
பொழிந்தான மகாராஜே! பிறகு, உருக்கிறை செயயப்பட
வைகளும் நன்றாக வளைக்கப்பட்ட விலலிலிருந்து வெளிப்பட
வைகளும் பொறகட்டுக்களையுடையவைகளும் சாணையில் தீட்ட
பட்டவைகளுமான அமபுகளாலே தேவகீருமாரரான கிருஷ்
பகவானை அடித்தான அகனிஸ்பாசத்தகஞ்சசமமாயிருப்பவை
ளும் கூாமையுள்ளவைகளும் நல்ல இறகுகளுள்ளவைகளுமா
அமபுகள் பகத்ததனால் விடப்பட்டுத் தேவகீருமாரரைப் பிளந
பூமியில் பிரவேசித்தன அாஜ்ஞான அநதப்பகத்ததனுடை
விலையும அறுத்து அவன்பரிவாரத்தையும் கொன்று பகத்த
ராஜனை லாலனம் செய்கிறவன்போலிருந்துகொண்டு போபுர
தான அநதப்பகத்ததன் ஸ்வாயகிரணத்துக்கொப்பானதும் கூ
மையுள்ள துமான பதினான்குதோமரங்களைப் பிரயோகஞ்செ
தான பிறகு, ஸவயஸாசி ஒவ்வொன்றையும் இரண்டிரண்டாக
துண்டாக்கினான் இந்நிரகுமாரனான அாஜ்ஞான யானையினுடை
கவசத்தைப் பெரிய பாண் சமூகத்தால் உடைத்தான அது பூ
யில் சிதறிவிழுந்தது சிதறின கவசத்தைபுடைய அநதயா
யானது அமபுகளால் மிகப்பீடிககப்பட்டு, வாஷ்தாரையின்
நனைக்கப்படும் மேகமில்லாமலுமிருக்கின்ற பாவதராஜன்போ
விளங்கியது பிறகு, பிராகஜயோதிஷ தேசத்தரசன் பொறகா
புள்ளதும் இரும்பிறை செயததுமான சகதியாயுத்ததை வாஸ்
தேவாமீது பிரயோகமசெய்தான அதனை அாஜ்ஞான இரண்டா
வெட்டினான் பிறகு, அாஜ்ஞான பகத்ததராஜனுடைய குடை
யும் கொடியையும் அமபுகளால் அறுத்து அதிகமான காவ
கொண்டு பத்துப்பாணங்களாலே சீக்கிரமாகப் பாவதேசவாரு
அவனைப் பிளந்தான பின்பு, அநதப் பகத்ததராஜன் நல்லகணு
களையுடையவைகளும் கழுகிறகுகளுள்ளவைகளுமான அாஜ்ஞா
டைய அமபுகளாலே அதிகமாக அடிககப்பட்டுக் கோபங்கொண்
வெள்ளைக்குதிரைகளையுடைய அாஜ்ஞானனுடையமுடியில் தோ
ரங்களைப்பிரயோகித்து வரிமமநாதம் செய்தான் அநத
தோமரங்களாலே யுத்தகளத்தில் அாஜ்ஞானனுடைய கிரீ
மானது பின்புறம் திருப்பப்பட்டது அாஜ்ஞானன், திரும்பி
அநதக்கிரீடத்தை ஸரியாகவைத்துக்கொண்டே பகத்ததராஜ
நோக்கி, 'பகத்தத! உலகத்தை நீ நன்றாகப்பா' என்றுசொ
னை. இவ்வாறு சொல்லக்கேட்டபகதககனே மிகநககோப

எனது ஜவல்க்கின்ற விலலையெடுத்தப பாண்டவனமீதும் கிருஷ்ணமீதும் அமபுமழையைப் பொழிந்தான் அரஜுனன், அந்தப் பதத்தனுடைய விலலையும் அறுத்து அவன் அமபுப்பெட்டிகளையுடைய அதிவேகத்தோடு எழுபத்திரண்டுபாண்டவர்களால் எல்லா மாமஸ்தானங்களிலும் அடித்தான் அடிக்கப்பட்டவனும் தனால அதிகமானதுன்பத்தை அடைவிக்கப்பட்டவனுமான பதத்தன் கோபமழுண்டு வைஷ்ணவாஸ்திரமந்திரத்தை உச்சரித்து அங்குசத்தை அபிமந்திரணஞ்செய்து பாண்டவனுடைய ராபில் பிரயோகித்தான். பதத்தனால விடப்பட்டதும் எல்லாரையும் கொல்லாதனம்புள்ள துமான அந்த அஸ்திரத்தைக் கசவா பாரத்தனை மறைத்துக்கொண்டு தமதுமாரபினால் ஏற்றுகாண்டாரா. அந்த அஸ்திரமானது ஸ்ரீகேசவருடைய மாரல் தாமரைமொட்டுக்களால் விசித்திரமானதும் எல்லாருடைய நிலுமுண்டாகிற் புஷ்பஸமூகங்களைபுடையதும் அகனி, ஸ்ரீராமன், சந்திரன் இவர்களின் கார்திபோன்ற கார்தியுள்ளதும் நருப்புப்போல மிகவிளங்குகின்ற தளிர்களுள்ளதுமான வைபர்தினனனும் மாலைபாகியது காயாமபூவுக்கு ஒப்பானவரும்கருலத்தில் தோன்றியவருமான ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான தாமரைத் தழகளுள்ளதும் காற்றினால் அசைவுற்ற தளிர்களுள்ளதுமான நதவன்மாலையால் மிகப்பிரகாசித்தாரா. பிறகு, அரஜுனன் நமவாடி ஸ்ரீகேசவரைப்பார்த்தது, 'ஐநாரத்தனரே! புண்டரீகக்ஷரே! 'நான் யுத்தஞ்செய்யாமல் குதிரையைநடத்துவேன்' என்றுசொல்லிவிட்டு, உமமுடைய பிரதிஜைஞையை நீ காப்பாற்றுகிறீரில்லை யான் விசனத்தை அடைந்திருந்தாலாவது, அன்றி யுட்கும் விஷயத்தில் சகதியற்றிருந்தாலாவது நீ இவ்வாறு செய்வதற்கும், யான் யுத்தத்தில் ஸன்னததனாயிருக்கும் பாருது இவ்விதகாரயம் (உமமால்) செய்யத்தக்கதன்று அம்பயும் விலலையுமுடைய நான் தேவர்கள், அஸுரர்கள், மனிதர்கள் இவர்களோடுகூடிய இவ்வுலகங்களைஜயிக்கத் திறம்புள்ளன, அதுவும் உமக்குத் தெரிந்தவிஷயம்' என்று சொன்னான் பிறகு, வாஸுதேவா அரஜுனனேநோக்கி, 'குற்றமற்றாராதத! முற்காலத்தில் நடந்ததும் இரக்கியமுமான இதனைகள் — பிராணிகளைத்தரிப்பவனும் ஸாவப்பிராணிகளையும் போடிக்கின்றவனுமான பூதேவியானவன் காமமுடையவனாக லோகாரத்தாவான் ஸ்ரீமநாராயணரை அடைந்தான் அந்தப்பகவானவருடன்சேர்ந்து பிரீதியடைந்து அவருக்கு வரத்தையும் கொடுக்க உரமபிக் காரா — வரக்கபடதேவி விஷ்ணுவையனை பத்திரனை

யும் வைஷ்ணவாஸ்திரததையும் வேண்டினாள் அந்தப்பூதேவிக
நரகன் என்று பிரவரித்தான ஒரு புதரன் பிறந்தான் அந்
நரகனுக்கு நாராயணா தாமாகவே வைஷ்ணவாஸ்திரததைய
கொடுத்தார இவ்வாறு ஸாவசதருநாசகமான இந்தநாராயண
திரமானது நரகாஸுரனுக்குக் கிடைத்திருந்தது எல்லா ஆயுத
களையும் நாசமபண்ணக்கூடிய அந்த வைஷ்ணவாஸ்திரமான
அந்தநரகாசுரனிடத்தினின்று பகதத்தனை அடைந்தது அ
ஜுன¹ இந்தலோகத்தில் என்னைத்தவிர வேறொருவனும் இந்
வைஷ்ணவாஸ்திரத்திற்குக் கொல்லத்தக்காதவனாகான் ஆதலா
எனனால் இந்தக்காரியம்செய்யப்பட்டது உனக்கு வேறுவிதமா
எண்ணம் உண்டாகவேண்டாம்' என்று அந்தமுள்ளவாராதன
யைச் சொன்னா ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவான் அராஜுனனை ஸப
தானம்செய்து, 'பிராகஜயோதிஷ்பதியைச் சீக்கிரமாகக்கொ
மிச்சமிருக்கிற எனவாராததையையும் கேள் நான் நான்கு மூர்த
யுள்ளவனாக அடிக்கடி உலகத்தைக்காப்பதற்காக முயற்சிசெய்
வேன். இவ்வுலகத்தில் எனஸவரூபத்தைப்பிரித்தது உலகங்களுக்
கறித்ததைச்செய்கிறேன் எனனுடைய² ஒரு மூர்த்தியான
இப்புவியிலிருந்துகொண்டு தபோனுஷ்டானத்தைச்செய்கிற
மற்றொரு மூர்த்தியானது ஸாக்ஷியாயிருந்து நன்மைநீமைகளை
செய்கின்ற உலகத்தைப் பாராக்கிறது³ மற்றொரு மூர்த்தியான
மானிடஉலகத்தை அடைந்து காமத்தைச் செய்கின்றது³ ம
ற்றொரு நான்காவது மூர்த்தியானது ஆயிரம் வருஷமாயுள்
ளிதரையைச் செய்கின்றது ஆயிரம் வருஷத்தின்முடிவில் எரு
திருப்பதான எனனுடைய அந்த மூர்த்தியானது அக்காலத்தி
வரன்பெற்றுக்கொள்பவர்களுக்குச் சிறந்தவரன்களைக் கொ
கிறது அந்த ஸமயம் நோந்திருப்பதை அறிந்து பூமியானவ
அப்பொழுது நரகாஸுரனுக்காக என்னிடம் எந்த வர
வேண்டினுனென்பதைக்கேள் 'என்குமாரன் தேவர்களாலு
அஸுரர்களாலும் கொல்லத்தக்காதவனாயிருக்கவேண்டும், வை
ஷ்ணவாஸ்திரததையடைந்தவனும் ஆகவேண்டும் தேவ
எனக்கு இந்த வரத்தை அளிக்கவேண்டும்' என்றான் அ
போது இவ்விதமாக (விரும்பிய) வரனைக்கேட்டு, பூமியி
புத்திரனான நரகாஸுரனுக்கு முற்காலத்தில் பயனற்றதாக
சிறந்த வைஷ்ணவாஸ்திரததையைக் கொடுத்தேன் நான் அவ

1 'பதிகாசசிரமத்திலுள்ள நாராயணன்' எனப்பது பழையஉரை

2 'ராமன் கிருஷ்ணன்முதலான ஸவரூபமாயுள்ளது' எனப்பது பழைய
உரை, 3 'ஜலத்தில் சயனித்திருக்கும் மூர்த்தி' எனப்பது பழையஉரை.

ரககி, 'பூமியே! இந்த அஸ்திரம் பழுதாகாமல் நரகனைக் காத
கொண்டிருக்கட்டும் இவனை ஒருவனும் கொல்லப்போகிற
லை இந்த அஸ்திரத்தினால் காக்கப்பட்ட உன்னுடைய குமா
சததுருஸேனையை நாசம்பண்ணுகிறவனும் எப்பொழுதும்
லா உலகங்களிலும் (யாராலும்) ஜயிக்கமுடியாதவனுமா
ன்' என்றும் சொன்னேன் நல்ல மனமுள்ள பூதேவி
, 'அது அவ்விதமே ஆகுக' என்று சொல்லிவிட்டு, விருப்பம்
றவேறினவளாகிச் சென்றாள் அந்த நரகாஸுரனும், சத
நகனை வாட்டுகிறவனும் (ஒருவராலும்) ஜயிக்க முடியாதவனு
ன பாராதத! என்னுடைய அந்த அஸ்திரமானது நரக
ததினின்று பகதத்தனை அடைந்தது இந்திரன், ருத்ரா
ராகளோடு கூடின உலகங்களில் இந்த அஸ்திரத்தினால் கொல
தகாதவன் ஒருவனும் இல்லை ஆதலால், இந்த அஸ்திரமா
ர உன்னிமித்தமாக என்னால் வேறுவிதமாகச் செய்யப்பட
வ, பாராததனே! உத்தமமான இந்த அஸ்திரத்தை இழந
நககிற மகாஸுரனைக்கொல் இந்தப்பகதத்தன் இந்த மகாஸு
ஸம்பந்தத்தினாலே தேவாஸுரர்களாலும் கொல்லத் தகாதவ
ருக்கிறான் யான் முற்காலத்தில் நன்மையின்பொருட்டு
ராகரனைக் கொன்றதுபோலவே, நீயும், தேவசததுருவும் ஜயிக்க
டியாதவனும் விரோதிபுமான பகதத்தனைக்கொல்' என்று
நரவுடன் கூறினா

மகாதமாவான் கேசவா அப்பொழுது இவ்வாறு சொல்ல,
ஜூனன் பகதத்தன்மீது கூமைபான் அம்புகளை வேகமாக
றத்தான் பிறகு, மிக்க புஜபலமுள்ளவனும் உதாரமான
ததைபுடையவனுமான அந்தப்பாராததன் பரப்பபிலலாதவ
யானையை அம்பினால் இரண்டு கும்பஸ்தலங்களுக்கும்
அடித்தான் அந்தப்பாணமானது வஜராயுதம் மலையை
டைவதுபோல அந்த யானையை அடைந்து புறறினுள் பாம்பு
லவதுபோலக் கணுவுடன் சென்றது பகதத்தனாலே அடிக
தூண்டப்பட்டும், தரிதரனுடைய வாராததையை மனைவி அனுஷ
ரத்ததுபோல, அந்த யானையானது அவனுடைய வாராததையை
னுஷ்டிக்கவில்லை அந்தப் பெரியயானையோ அங்கங்களை ஸ்தம
ரு செயதுகொண்டும் தந்தங்களால் பூமியை முட்டிக்கொண்டும்
மான ஸ்வரத்ததுடன் அலறிக்கொண்டும் பிராணனை விட்டது
கு, கேசவா காண்டுவததைத் தனுஸாக்ககொண்ட அரஜு
ன் நோக்கி, 'பாராதத! இவன் மேனமைபெற்றவன், நரை
றல் நன்கு மூடப்பட்டவன், மடித்த சதையினாலே நன்றாக

மறைக்கப்பட்ட கண்களுள்ளவன் , சூரன், எவ்விதத்தாலும் ககமுடியாதவன் இவ்வரசன் கண்கள் திறந்திருப்பதற்குப் பட்டு வஸ்திரத்தால் (தூக்கிக்) கட்டிக்கொண்டிருக்கிறான்' எனச் சொன்னான். அராஜுன்னன் கிருஷ்ணனுடைய வாகயத்தைக் கேட்டு அம்பினிலே அந்த வஸ்திரத்தை நன்றாக அறுத்தான் அது அப்படிப்பட்டவுடன் அந்தப்பகத்ததன் கண்கள் மறைக்கப்பட்டன எனப் பிரதாபசாலியான பகத்ததன் உலகத்தை இருளமயமாக்கினான். பிறகு, பாண்டவன் பதிரதகணுக்களுள்ள பிறைவடிவமாயிருப்பதுமான அம்பினிலே பகத்ததராஜனுடைய மார்பைப் பிளந்தான் கிரீடியினால் மார்பு பிளக்கப்பட்ட அந்தப் பகத்ததராஜன் உயிரை இழந்து விலையும அம்புகளையும் நட்ட விட்டான் காமபைத தட்டினவுடன் தாமரைப் பூவினில் இதழ் உதிர்கின்றதுபோல அந்தப் பகத்ததனுடைய தலையிலிருந்து சிறந்த வஸ்திரம் நழுவிவிழுந்தது பொன்மாலையை அணிந்த அந்தப் பகத்ததனுள்ளவன் பொன்னுபரணங்களுள்ள தாமரைப் பூவோனறதுமான யானையிலிருந்து நன்குபூத்த காணிகாரமடைந்து மலையுச்சியிலிருந்து காற்றின் வேகத்தினாலொடிக்கப்பட்டு விழுவதுபோல விழுந்தான், இந்திர குமாரனான அராஜுன் அப்பொழுது ரணகளத்தில் இந்திரனுடைய வல்லமைபோல வல்லமை பொருந்தியவனும் இந்திரனுக்கு நண்பனுமான அந்தப் பகத்ததனென்னும் அரசனைக் கொன்ற பிறகு, உமக்கு ஜயத் விருமபுகின்றவர்களான மற்ற வீரர்களையும் பெருங்காற்றால் மரங்களை ஒடிப்பதுபோல நாசஞ் செய்தான்

முப்பதாவது அத்யாயம்.

ஸ ம ச ப் த க வ த ப ர வ ம (தோடீரீசீ)

(அராஜுன்னனுடைய யுத்தத்தை வர்ணித்தது)

அராஜுன்னன், எப்பொழுதும் இந்திரனுக்குப் பிரிய பனும் அளவற்ற வல்லமையுள்ளவனுமான அந்தப் பிரயோதிஷாதிபதியைக் கொன்றுவிட்டு வலமாக வந்தான் பிசுத்தரு பட்டணங்களை ஜயிப்பவாகளும் ஸகோதரர்களாகாதார ராஜ குமாரர்களுமான விருஷ்கன், அசுலன் என்னும் இருவரும் அராஜுன்னை யுத்தத்தில் துன்பஞ் செய்தார் -அந்தச்சூரர்கள் ஒன்றுசேர்ந்து விறகளைத் தாங்கி மகா வேகமுடையவன் கூர்மையுள்ளவையுமான அம்புகளாலே அராஜுன்னை

புறத்திலும் பின்புறத்திலும் அதிகமாக அடித்தார்கள. ஜூனன் கூடமையான அம்புகளாலே ஸௌபலனான விருஷக டைய குதிரைகளையும் ஸாரதியையும் விலையும குடையையும் கதையும் துவஜத்தையும் எள்ளளவெள்ளளவாக நாசஞ் செய் ன பிறகு, அவன், அம்புகூட்டங்களாலும் பலவித ஆயுதங் காலும் ஸௌபலனை முதன்மையாகக்கொண்ட காரதாராகளை கலக்கமுள்ளவர்களாகச் செய்தான் பிறகு, தனஞ்சயன், பங்கொண்டு, ஆயுதங்களைக் கையில் எடுத்த சூரர்களான தூறு காரதாராகளை அம்புகளால் யமலோகத்திற்கனுப்பினான். க புஜபலமுள்ளவனான விருஷகன் குதிரைகள் கொல்லப்பட்ட கதினின்று சீக்கிரம் இறங்கித் தன் ஸகோதரனான அசலனு ய ரத்ததிலேறி வேறு தனுஸையும் எடுத்தான் ஒரே ரத்த மீதேறின ஸகோதரர்களான அந்த விருஷகனும் அசலனும் பு மழையினாலே அடிக்கடி பீபதஸுவை அடித்தார்கள. கரு மைத்துனர்களும் மகாபலசாலிகளும் அரசர்களுமான ர்கள், இரதிரனை விருதரனும் புலனும் அடித்துப்போலப் பதனை மிக அடித்தார்கள கிரீஷ்மருதுவைச்சேராத மாஸன் உஷ்ணமான கிரணங்களால் எவ்வாறு உலகத்தைத் தபிக்ரம் செய்யுமோ அவ்வாறே லக்ஷயத்தையறிந்தவர்களான கார ராஜர்களிருவரும் பாண்டவனை அடிக்கடி அடித்தார்கள னரே! ஒரே ரத்ததினமீதேறித் தேக்கத்தோடு தேக்குரைந்து ரது நிற்கின்ற புருஷஸரேஷ்டர்களான விருஷகன் அசலன் கிற அந்த அரசரிருவரையும் அராஜூனன் ஒரே பாணத்தினால் ன்றான வேந்தரே! சௌயமுள்ளவாதளும் ஒரே மாதிரி லக்ஷணமுள்ளவர்களும் வயிமமத்துக்கொப்பானவர்களும் ரத கண்களையுடையவர்களும் பெரிய புஜங்களையுடையவர்களும் காதரர்களுமான அவ்விருவரும் ரத்ததினின்று கீழேவிழ்ந ர்கள் தேறினின்று பூமியை அடைந்தவையும் பந்து ஜனங் கருப பிரியமாயிருக்கின்றவைபுமான அவ்விருவருடைய சீ ளும் பரிசுத்தமான கீரத்தியைப் பததுத் திககுக்களையும் டயும்படி செய்வித்தகொண்டு கிடந்தன அரசரே! (யுத் தைவிட்டு) ஓடாதவர்களான தம் மாமனமாரர்களிருவரும் யுத் தில் கொல்லப்பட்டது கண்டு, உம்முடைய குமாரர்கள் மிகுந்த ணீரைச் சொரிந்தார்கள் பிறகு, பிராதாக்கள் கொல்லப் டதைக்கண்டு, அனேக மாயைகளில் ஸமாததனான சகுனி னவன், கிருஷ்ணராஜூனர்களை மோகிக்கச் செய்துகொண்டு யையை உணடுபண்ணினான் (மாயையினால்) அராஜூனன்மீது கக்கலினின்றும் கிட்டுக்கொண்டவனினின்றும்

காகத தடிகளும் இருபபலகைகளும் கறகளும் சகதிகளே
 கூடின சதகனிகளும் கதாயுதங்களும் பரிகளும் நீண்ட க
 களும் சூலங்களும் முதகங்களும் பட்டஸங்களும் கம்பனங்களும்
 ரிஷ்டிகளும் நகங்களும் உலகைகளும் கோடாலிகளும் கூழ்
 களும் கூழ்ப்பரங்களும் நாளிகளும் வதஸ்தந்தங்களும் அ
 ஸந்திகளும் சகரங்களும் பாணங்களும் பிராஸங்களும் இன
 அனேகமான ஆயுதங்களும் விழாதன கழுதைகளும் ஓ
 கங்களும் கடாமாடுகளும் லிம்மங்களும் வேங்கைகளும் கவ
 களும் புலிகளும் கீரடிகளும் நாயகளும் கழுக்குகளும் குரங்குக
 பாம்புகளும் பசியுள்ள பலவிதமான ராக்ஷஸர்களும் பலவன்
 பக்டிகளும் மிகக் கோபங்கொண்டு அராஜுனனைக் குறி
 எதிர்த்து ஓடிவந்தன. பிறகு, திவ்யாஸ்திரங்களையறிந்தவ
 சௌயமுடையவனும் சூரதிபுத்திரனுமான தனஞ்சயன் அப
 கூட்டங்களைத் தொடுத்தனக்கொண்டு சேகிரமாக அவைகளை அ
 தான சூரனுன் அவனலை சிறந்த உறுதியான அம்புகளால் பி
 கப்படுகின்ற அந்தப் பிராணிகள் நான்குபக்கங்களிலும் அடி
 பட்டுப் பெருங் கூசசலிட்டு அலறிக்கொண்டு நாசமடைந்த
 பிறகு, அராஜுன்னுடைய ரதத்தை நோக்கி இருள் தோன்றிய
 அந்த இருளினிடத்தினின்று குரூரமான வாக்ருகள் தோ
 அவனை வெருட்டின அராஜுன்ன, பயங்கரமானதும் கோர
 ரூபமுள்ளதும் மஹாயுத்தத்தில் பயத்தை உண்டுபண்ணுகின்
 மான அந்த இருளை மகிமைபொருந்திய சோதிமயமான உ
 மாஸ்திரத்தினால் நாசம் செய்தான் அவ்விருள் நாசம்பண
 பட்டபின், பயங்கரமான ஜலப்பிரவாகங்கள் தோன்றின அ
 ஜலத்தை நாசம் செய்யும்பொருட்டு உடனே அராஜுன்ன எ
 யாஸ்திரத்தைப் பிரயோகஞ் செய்தான் பிறகு, அந்த அஸ்தி
 திலே தண்ணீரானது பெரும்பான்மையும் வற்றச்செய்யப
 டது இவ்வாறு ஸௌபலனான சருணியிலே அடிக்கடி உ
 பண்ணப்பட்ட பலவித மாயைகளை அராஜுன்ன தன் அஸ்திர
 தினால் விரைவாக நாசஞ்செய்து சிரித்துக்கொண்டு (சருண
 நோக்கி,) 'ஓ! கெட்ட சூதாட்டக்கார! காரதாராதிபதி
 இக்காண்டவமானது சொக்கட்டான காய்களைப் போடாது,
 காண்டவமோ ஜவலிக்கின்றவையும் தீட்டப்பட்டவையும் கூ
 யுள்ளவையுமான அம்புகளைப் பிரயோகிக்கும்' என்று சொன்
 அப்பொழுது மாயைகள் நாசம் செய்யப்பட்டவுடன், பயந்த ச
 யானவன், அராஜுன்னுடைய பாணங்களால் டிக்கப்பட்டு,
 மான குதிரைகளோடு அற்பனபோலச் சென்றான் பிறகு, அஸ
 களையறிந்தவனான அராஜுன்ன தன் சுறுசுறுப்பைச் சத்தாங்க

ந காண்பித்துக்கொண்டு கௌரவாகளுடைய ஸேனையில் அமபு
முயைப பொழிந்தான் மகாராஜரே! பாரததனாலே அடிக
படுகின்ற உமது புத்திரனுடைய அந்த ஸேனையானது மலையை
நடந்த கங்காபிரவாகம்போல இரண்டாகப் பிரிந்தது
சரே! அந்தச் சேனையில் கிரீடியினால் ஹிமலிககப்படுகின்ற
நரஸரேஷ்டாகள் துரோணரையே தொடர்ந்து சென்றார்கள்
துரியோதனனைத் தொடர்ந்தார்கள் பிறகு, சேனையானது
தியினால் நான்குபக்கங்களிலும் சூழப்பட்டபொழுது அந்தக்
முயை நான்கள் காணவில்லை காண்டவத்தினுடைய இடிமுழுக
போன்ற ஒலி என்னால் தென்பக்கத்தில் கேட்கப்பட்டது
ண்டவத்தின் ஒலியோ சங்குகள் தூதுபிகள் இவைகளுடைய
சையையும் நான்குவிதமான வாதயங்களுடைய ஒலியையும்
ண்டி ஆகாயத்தை அளவியது பிறகு, சிதரபுத்தம் பண்ணு
வாகளுக்கும் அராஜுன்னுக்கும் மறுபடியும் தென்புறத்தில்
ல புத்தம் நோந்தது நாலே துரோணரைப் பின்தொடர்ந
ன் பாரதரே! ஆங்காங்கு யுதிஷ்டிரருடைய படைகளை அடிக
ற உமது புத்தராகளின் பலவிதமான படைகளை அராஜுன்ன
ராயத்தில் மழைக்காலத்து மேகங்களைக் காற்றுச் சிதற அடிப
போலச் சிதற அடித்தான் இந்திரனைப்போல (புத்தத்தில்)
கின்றவனும் அளவில்லாத பாண வாஷங்களைப் பொழிகின்ற
ம உக்கிரஸவருபியுமான அந்த அராஜுனனை மகாவில்லாளி
ம புருஷஸரேஷ்டாகளுமான யுத்தவீரருள் எவரும் தடுக்க
லை அராஜுனனாலே உமமைச் சோந்தவர்கள் அடிககப்பட்டு
ந்த துன்பத்தை அடைந்து ஆங்காங்கு ஒடுகின்றவர்களாகித்
மைச் சோந்தவர்களையே பலர் கொன்றார்கள் அராஜுன
ல விடப்பட்ட கழுகிறகுகள் பூண்ட அவவம்புகள் சரீரங்களைப்
ந்துகொண்டு விட்டிறபூச்சிகளபோலப் பததுத் திகருக்களையும்
க்கொண்டு விழுந்தன பெரியவரே! அவைகள், குதிரையை
ரதிகளையும் யானையையும் காலானையும் பிளந்துகொண்டு புற
ஸாப்பங்கள் பிரவேசிப்பதுபோலப் பூமியில் பிரவேசித்தன
த அராஜுன்ன, யானைகளினமீதும் குதிரைகளினமீதும் மனி
ளினமீதும் இரண்டாவது பாணத்தை விடவேயில்லை தனித்
யாக அவைகள் ஒவ்வொரு பாணத்தாலடிக்கப்பட்டு உயி
ந்து விழுந்தன கொல்லப்பட்ட மனிதர்களாலும் யானை
லும் நான்கு பக்கங்களிலும் பாணங்களாலடித்துத் தள்ளப்
புதிரைகளாலும், விசித்ரமான அந்தப் போரக்களமானது
பொழுது நாய்நரிகளின் கூட்டங்களால் ஒலியுள்ளதாகியது.

அம்பினிலே பீடிககப்பட்டுத் தகப்பன பிள்ளையை யிழந்தான் ஸ்ரேகிதன உததம் ஸ்ரேகிதனை இழந்தான், அவனிதமாக புதரன் பிதாவை யிழந்தான் அப்பொழுது, பாரததனல் பீடிகப்பட்ட வீராகள தங்களைக் காப்பாற்றிக் கொள்வதில் எண்ண கொண்டவர்களாக வாகனங்களுமும் விட்டுவிட்டார்கள்” என கூறினான்

முப்பத்தோராவது அத்யாயம்
ஸ ம ச ப த க வ த ப ா வ ம். (தோடர்ச்சி)

(அஸ்வத்தாமா நிலைக்கீ கொன்றது)

திருதராஷ்டிரன், “ஸ்ரேசய! பாண்டுகுமாரனான அரஜுனனிலே அந்தப்படைகள் அடிககப்பட்டபொழுது, நிலைமை தப்ப வாகனம் ஒடியவாகனமான உங்கள் மனங்கள் எவ்வாற்றிருந்த ஸ்ரேசய! தோலவியடைவிககப்பட்டு நிலைகாணாமலிருக்கிற வைகாக்களை மீண்டும் நிலைபெறுமபடி செய்வது அஸாததிய அதனை எனக்குச் சொல்லாயாக” என்று வினவ, ஸ்ரேசய சொல்லலானான்

“அரசரே! அவ்வாற்றிருந்தும் சிறந்த வீரர்கள் உமமுன் குமாரனுக்குப் பிரியத்தைச் செய்ய எண்ணுகொண்டு உங்கள் களில் கீததியைப் பாதுகாக்கின்றவர்களாகத் துரோணரைப் போதோடாரதாராகள அவர்கள், (பாண்டவ சேனைகள்) அஸத்தினை எடுக்கவும் யுதிஷ்டிரரும் (சமீபத்தில்) வந்திருக்கவும் போனோர்திருக்குமபொழுது, பயமற்றவர்கள் போலவே உததம்ம கராயங்களைச் செய்தார்கள் விபுவே! அளவு கடந்தவீரயுருவர்களான கௌரவவீரர்கள், பீமஸேனனும் வீரனான ஸாத்யகியும் திருஷ்டத்யுமனனும் தவறும் ஸமயத்தை எதிர்பார்த்து தாராகள கொடியவர்களான பாஞ்சாலர்கள், ‘துரோணரைக் கொல்லுங்கள், துரோணரைக் கொல்லுங்கள்’ என்று ஏவீர்கள் உமமுடைய குமாரர்கள், ‘துரோணரைக் கொல்லப் படி விடவேண்டாம்’ என்று எல்லாக் கௌரவர்களையும் தூஷணர்கள் சிலர், ‘துரோணரைக் கொல்லுங்கள், துரோணரைக் கொல்லுங்கள்’ என்றார்கள் மற்றவர்கள், ‘துரோணரைக் கொல்லப் படுமபடி விடவேண்டாம்’ என்றார்கள் கௌரவர்களுக்கும் பாண்டவர்களுக்கும் துரோணதயூதமானது நோந்தது துரோணர் பாஞ்சாலர்களுடைய தோக்கட்டத்தை நாசமபண்ணும் தோதும் பாஞ்சாலகுமாரனான திருஷ்டத்யுமனன் எதிர்த்த அவர்களுடைய பாசயக்குறைவால் பயங்கரமான யுத்தம் நே

முது, வீரர்கள் பயங்கரமான விம்மலாதததைச் செய்து
 ண்டு வீரர்களை எதிர்த்தார்கள். அந்த யுத்தத்தில் பாண்டவா
 சத்துருக்களால் நடுக்கமடையும்படி செய்யத்தகாதவர்களா
 ள் அவர்கள் தங்களுடைய கிலேசங்களை நினைத்துக்கொண்டு
 னயங்களை நடுங்கும்படி செய்தார்கள் அவர்கள் மஹாயுத்தத்
 தோபத்திற்கு வசப்பட்டவர்களாகவும் வெட்கப்பட்டவா
 கவும் பலத்தினால் தூண்டப்பட்டவர்களாகவும் பிராணனை
 க்கத் துணிந்து, துரோணரை அம்புகளாலடித்துக்கொண்டு
 த்தினின்று திருமயினாகள் நெருங்கிய யுத்தத்தில், உயிரைப்
 யப்பொருளாகக்கொண்ட விளையாட்டைச் செய்கின்ற அள
 டு பலமுள்ளவர்களுக்கு, இருமயுகளுக்கு மோதுதல் உண்டாவது
 லவும், கற்களுக்கு மோதுதல் உண்டாவதுபோலவும், மோது
 உண்டாயிற்று அஸுரர்களோடு தேவர்களுக்கு நோந்த
 புத்தமான யுத்தத்தைக்கண்டிருக்கிற அந்த முதியோர்கள், அப்
 பட்ட யுத்தத்தையும் நினைக்கவில்லை வீரர்கள் மடியும்படி
 ற அந்த யுத்தத்தில் திருமயிவருகின்ற பெரிய ஸேனாஸமூகத்தி
 டய பாரத்தினால் பீடிக்கப்பட்டுப் பூமியானது மிகநெருங்கியது
 லாயிற்று சுழலுகின்ற பெரிய ஸேனையினுடைய மிக்கபயமா
 ன சப்தமானது, ஆகாயத்தை நிரப்பியதுபோல அஜாதசக
 ல்லான யுதிஷ்டிரனுடைய அந்தச் சேனையில் பிரவேசித்தது
 ரங்கத்தில் ஸஞ்சரிக்கின்ற துரோணராலே பாண்டவாக
 டய சேனைகளை எதிர்த்துக் கூரமையான அம்புகளால் ஆயிரக்
 ககான படைவீரர்கள் கொல்லப்பட்டார்கள், ஆச்சரியமான
 ள்கையையுடைய துரோணராலே அந்தப் பாண்டவசேனைகள்
 ம பண்ணப்படுமொழுது, ஸேனாபதியான திருஷ்டத்யுமனன்
 ன அருகில் நெருங்கித் துரோணரைத்தடுத்ததான அவவாறு
 ராணருக்கும் பாஞ்சாலகுமாரனை திருஷ்டத்யுமனனுக்கும்
 வித் ஆச்சரியகரமான யுத்தம் நோந்தது அவ்விதமான யுத்
 திற்கு ஒருவிதமான உவமையும் இல்லையென்றே என்னுடைய
 யமான எண்ணம் பிறகு, உலாந்த காட்டை நெருப்பு எரிப்
 போலப் பொறிகளபோன்ற அம்புகளோடும் ஜவாலையோன்ற
 லோடும் கூடி நெருப்புப்போல ஜவலிக்கின்ற நீலன் கௌரவ
 னையை எரித்தான் முந்திய பேசுந்தன்மையுள்ளவரும் பிர
 சாலியும் துரோணபுத்திரருமான அஸ்வத்தாமா ஸைனியன்
 ளரிக்கின்ற அந்த நீலனைப்பார்த்துச் சிரித்துக்கொண்டு, 'ஓ!
 1 அம்புகளுடைய ஜவாலையினால் அனேகயுத்தவீரர்களை எரிப்ப
 ட உனக்கு என்ன பயன்? நீ என்னொருவனோடேயே போய், பி
 யங்கொண்டவனை நீ விரைவாக என்னை வம்' என்று மிக

நயமாக மொழிந்தார பதமங்களுடைய குவியலபோன்ற மேயையுடையவரும், தாமரை இதழுகொப்பான கண்களையுடையவருமான அந்த அஸ்வத்தாமாவை, மலர்ந்த தாமரைபோலவிரும முகத்தையுடைய நீலன அம்புகளாலடித்தான் அந்த னால் அடிக்கப்பட்ட அஸ்வத்தாமா சீக்கிரமாக மூன்று பலன்களால் சததுருவினுடைய விலையும கொடியையும குடைமைய நன்கு அறுத்தார அந்த நீலன அந்தத்தேரினின்று குதிக்கேட்கத்தையும் உத்தமமான கத்தியையும் பிடித்துப் பக்கிடு அஸ்வத்தாமாவுடைய தலையை உடலிலிருந்து கவரந்துகொ விரும்பினான் குற்றமற்றவரே ! கத்தியையெடுத்த அந்த னுடைய அழகிய மூக்கையும் குண்டலத்தையுமுடைய தலை அஸ்வத்தாமா சிரிப்பவாபோல ஓர் ஆரத்தசந்திரபாணத்திலு அவன சரீரத்தினின்று அறுத்துத்தள்ளினார் பூணசந்திர போல விளங்குகிற முகத்தையுடையவனும தாமரையிதழ்போ கண்களையுடையவனும உயர்ந்தவனும உத்பலதளம்போன்ற தியையுடையவனுமான நீலன கொல்லப்பட்டுப் பூமியில் உ தான் பிறகு, ஆசராயபுத்திரரான அஸ்வத்தாமாவினாலே ஜ கின்ற தேஜஸுள்ள நீலன்கொல்லப்பட்டவுடன், பாண்டவகு யானது மிகக் மனக்கலக்கமுற்றுத் துன்பமடைந்தது ஐ பாண்டவர்களைச் சேர்ந்த அந்த மகாரதர்களெல்லாம், 'பல யும இரதிரகுமாரனுமான ஆர்ஜுனன, ஸேனைகளுத் தென்புற விருந்துகொண்டு, மிச்சமிருக்கின்ற ஸம்சபத்கார்களுக்கும் யணர்களுடைய ஸேனைகளும துன்பத்தை உண்டுபண்ணுகி அவன நம்மையும் பண்கவர்களிடமிருந்து எவ்வாறு பாது பான ?' என்று எண்ணினார்கள்

முப்பத்திரண்டாவது அத்தியாயம்.

ஸ ம் ச ப த க வ த ப ர வ ம். (தோடர்ச்சி.)

(ஸங்குத யுத்தத்தை வர்ணித்தது)

அவ்வாறு ஸேனையடிப்புவதைப் பீமஸேனன பொ விலலை அவன ஆசராயரான துரோணரை அறுபது ப ளாலும் காண்பைப் பத்துப் பாணங்களாலும் அடித் துரோணர் பீமஸேனனுடைய உயிரை மாயக்க எண்ணி, டப்பட்டவைகளும் கூடமையான துனிகளையுடையவை மான அம்புகளால் பீமஸேனை மாமஸ்தானத்தில் சீக் அடித்தார அவர் தொடர்ச்சியாக அடிக்க விரும்பி

ததாறு பாணங்களைப் பிரயோகம் செய்தா பிறகு, கா
ரண பன்னிரண்டு பாணங்களையும் அஸுவத்தாமா ஏழு பாணங
ளையும் தூயோதன ராஜன் ஆறு பாணங்களையும் பீமஸேனன்
து இறைத்ததாரசன் மகாபலசாலியான பீமஸேனனும் அவாக
ளல்லோரையும் திருப்பியடித்தான் அவன் ஐம்பது பாணங
ளால் துரோணனையும், பத்துப் பாணங்களால் காணனையும்,
ன்னிரண்டு பாணங்களால் துரியோதனனையும், எட்டுப்பாணங
ளால் அஸுவத்தாமாவையும் அடிகது மிகக் வலிமநாதத்தைச்
செய்துகொண்டு யுத்தங்களத்தில் அவர்களை எதிர்த்தான் அந்தப்
பீமஸேனன் மரணவஸத்தைக்கு ஸம்மான அவஸத்தைப் படை
க்கப்பட்டுப் பிராணநீயிழக்குமபடியான நிலைமையிலிருக்கும்
மயத்தில், யுதிஷ்டிரா, 'பீமனீக காப்பாற்றுகள்' என்று அந்த
ததவீரர்களை ஏவிலா அளவற்ற பராக்ரமமுள்ளவர்களான யு
யானைமுதலான வீரர்களும் மாததிரிசுமாரர்களான நகுலஸ்க
தவர்களும் பீமஸேனனுடைய பக்கத்தை அடைந்தார்கள்
ருஷ்யேஷ்டர்களும் மகாவீரயசாலிகளுமான ரதிகர்கள் ஒன்று
சாரது மிகக் கோபமுள்ளவர்களும் மகாவிலலாளிகளால் காகப்ப
ட்டவர்களும் துரோணருடைய ஸேனையைப் பிளக்க எண்ணின
வர்களும் பீமஸேனனை முன்னிட்டுக்கொண்டு யுத்தத்திற்குச்
சென்றார்கள் ரதிகர்களுள் சிறந்த துரோணரும் மனமகலங்காமல்,
மகாரதிகர்களும் அதிபலசாலிகளும் வீரயமுள்ளவர்களும் போ
ரியும் திறமையுடையவர்களுமான அந்தப் பாண்டவவீரர்களை
எதிர்த்தா பாண்டவர்கள் மரணப்பத்தை நெடுந்தூரத்தில்
லெகுகித்தள்ளி உமமைச் சோந்தவர்களை எதிர்த்தார்கள் குதி
ரவீரர்கள் குதிரைவீரர்களையும் அவவாறே தேராளிகள் தேராளி
களையும் அடித்தார்கள் கத்திகள் சக்திகள் ரிஷடிகள் இவைகளு
டைய கூட்டங்களாலும் கோடாலிகளாலும் யுத்தம் நோந்தது
கொடுமை விநாயககூடிய உத்தமமான கத்திச்சண்டையும் நோந
ந்து போர்க்களத்தில் யானைகளுக்கும் மிகப் பயங்கரமான யுத்தம்
டந்தது இறைவனே! ஒருவன் யானையினின்று விழுந்தான் மற்ற
ஒருவன் குதிரையினிமிதிருந்து தலைகீழாகவிழுந்தான் வேறொரு
வன் பாணத்தினால் பிளக்கப்பட்டு ரத்தத்தினின்று விழுந்தான்
அந்த மகாயுத்தத்தில் கவசமுடையது கீழே விழுந்திருக்கின்ற
ஒருவனுடைய தலையை யானையானது மார்பில் மிதித்துக்கொண்டு
நாசஞ்செய்தது மற்ற யானைகள் கீழேவிழுந்திருக்கின்ற மற்ற
மனிதர்களை நாசஞ்செய்தன, கொம்புகளால் பூமியைத்தாக்கி
அனேகம் தேராளிகளையும் பிளந்தன மற்றும் சில யானைகள்
கொம்புகளின் றுணியில் சுற்றிக்கொண்டிருக்கிற மனிதர்களுடைய

நரமபுகளோடு யுத்தங்களத்தில் மனிதர்களை நூற்றுக்கணக்கா
 நாசஞ்செய்துகொண்டு சுற்றிவந்தன சிலயானைகள் உருகுகும்
 மான கவசங்களபூண்டு கீழேவீழ்ந்திருக்கின்ற யுத்தவீரர்களைப்
 குதிரைகளையும் ரதங்களையும் யானைகளையும் பெரிய கோரைகளை
 போல மிதித்தழுத்தின அரசர்கள் வெட்கமடைந்து மிக்க வி
 னப்படத்தக்கவைகளும் கழுகிற்குகளாகிற மேலவிரிப்புள்ளவைகளும்
 மான படுகைகளில் காலமனோரனுவிட்டமைபால் படுத்தார்கள்
 அந்த யுத்தங்களத்தில் தேரோடெதிர்த்துநின்ற தகப்பன் பிள்ளை
 யைக் கொன்றான், பிள்ளையும் தகப்பனை மதியக்கத்தால் கொ
 ள்ளான் வரமபுகடந்து யுத்தம் நடந்தது தோ உடைக்கப்பட்டது
 கொடி அறுக்கப்பட்டது, குடை பூமியில் தள்ளப்பட்டது அ
 வாரே குதிரையானது ஒடிக்கப்பட்ட துகத்தடியினபாதின்
 இழுத்துக்கொண்டு விரைவாக ஓடியது கையானது கத்தியுட
 கீழே வீழ்ந்தது குண்டலங்களுடன் கலை அறுக்கப்பட்டது
 பலமுள்ள யானையினால் ரதமானது தூக்கி எறியப்பட்டுப் பூமியி
 மிக்கப்பொடியாக்கப்பட்டது ரதிகளால் அம்பினிலடிக்கப்பட
 யானையானது பூமியில் வீழ்ந்தது யானையினால் அதிகமாக எதிர
 துத் தாக்கப்பட்ட குதிரையானது தன்மீதேறியிருக்கின்ற வி
 னுடனே கீழே வீழ்ந்தது வரமபுகடந்த பெரிய யுத்தமான
 மிக்கபயங்கரமாயிருந்தது 'ஆ! ஐயா! ஆ! புத்திர! ஓ! மித
 எங்கிருக்கிறாய்? நில, எங்கு ஓடுகிறாய்? கொல, கொண்டுவா, இ
 னைக் கொல்' என்று இவ்விதமாகப் பலவிதமான வார்த்தைகள்
 சிரிப்போடும் வலிமையுடையவர்களோடும் காஜனங்களோடும்கூ
 டாக் மிகவும் கேட்கப்பட்டன மனிதர், குதிரை, யானை இவ
 களின் இரத்தமானது உறைந்துபோயிற்று அதனால், பூமியிலுள்ள
 புழுதி அடங்கியது பயமுள்ளவர்களை மயக்கம் வந்தடைந்தது
 யுத்தத்தில் ஒருவீரன் தனசேனையோடு மறறொரு வீரனுடை
 சேனையை எதிர்த்து அம்பு துழையமுடியாத மையத்தில் அவ
 தலையைக் கதையினால் கவாந்தான் நிராதாரமான யுத்த
 தில் ஆசாரத்தை விரும்புகின்றவர்களான சூரர்களுக்கு மயிராபி
 சணடையும் கைக்குத்துச் சணடையும் நகங்களாலும் பற்களாலும்
 பயங்கரமான சணடையும் நோந்தன அந்த யுத்தங்களத்தில், கத
 யுடன் ஒங்கப்பட்ட சூரனுடைய கையானது அறுக்கப்பட்டது
 அவ்வாறே விலகியும் அம்பையும் அங்குசத்தையுமுடைய ம
 றொருவனுடைய கையும் அறுக்கப்பட்டது இந்த யுத்த
 தில் ஒருவன் மறறொருவனை அழைத்தான். அவ்வாறே ம
 றொருவன் புறங்காட்டியோடினான் வேறொருவன் பக்கத்தில் வ
 திருக்கின்ற ஒருவனுடைய தலையைச் சரீரத்திலிருந்து கொய்தான்

நவன் அலறிகொண்டு ஓடினான் மறறொருவன் சபதத்தினால்
 கவும் பயந்தான் பிறகு, ஒருவன் கூமையான அம்புகளால்
 னனைச் சோரதவாகளையே அடித்தான் மறறொருவன் பிறாகளை
 டித்தான் இந்த யுத்தப்பூமியில் மலையினுடைய கொடுமுடி
 பானற யானை அம்பினால் டிக்கப்பட்டு மழைக்காலத்தில் நதிகளு
 டய கரை இடிந்து விழுகிறதுபோல விழுந்தது அவ்வாறே
 தஜலப பெருக்குள்ளதும் மலைபோன்றதுமான யானையானது
 நிகளையும் குதிரைகளையும் ஸாரதியையும் தேரையும் காலால்
 தித்து நாசம்செய்துகொண்டு யுத்தப்பூமியில் எதிர்த்துநின்றது
 ஸ்திரைகளில் தோச்சியுள்ளவர்களும் அடிக்கின்றவர்களும் ரக
 ததால் நனைக்கப்பட்டவர்களுமான சூரர்களைக்கண்டு பயப்படு
 மவர்களும் மனோபலத்தையிழந்தவர்களுமான பலரை மோகம்
 நடைநடத்து எல்லாம் பயமடைந்தன ஒன்றும் அறியப்பட
 லலை சேனையினுண்பிண்ணப்பட்ட புழுதியினுலே நாசம்
 சய்யப்பட்ட அந்தச் சேனைமுழுவதும் வரம்புகடந்திருந்தது.
 றகு, சேனாபதியானவன், 'இதுதான் ஸமயம்' என்று சொல்
 க்கொண்டு எப்பொழுதுமே பகைவர்களைநோக்கிச் செல்வதில்
 வகுமுள்ளவர்களான பாண்டவர்களைச் சீக்கிரமாக (துரோணரை
 திராக்குமபடி) தூண்டினான் புஜபலமுள்ள பாண்டவர்கள் அவ
 டைய கட்டளையை அனுஷ்டிக்கின்றவர்களாக அனனபக்ஷிகள்
 டாகத்ததைச் சூழ்வதுபோலத் துரோணருடையரத்ததை நான்கு
 க்கங்களிலும் அடித்துக்கொண்டு சூழ்ந்தார்கள் (எவ்விதத்
 தாலும்) ஜயிக்கமுடியாதவரான துரோணருடைய தேரிருக்குமிடத்
 ல, 'பிடியுங்கள், நான்குபக்கங்களிலும் ஓடிவளையுங்கள், பய
 றறவர்களாக வெட்டுங்கள்' என்று ஒருவரோடொருவா சொல்
 க்கொள்ளுகிற இடைவெளியற்ற சபதமானது உண்டாயிற்று
 றகு, துரோணரும் கிருபரும் காணலும் அஸுவத்தாமாவும் தூரி
 பாதனனும் ஜயத்தரதனும் அவநதிதேசத்தரசர்களான விந்தானு
 நதாகளும் சல்லனும் அந்தப் பாண்டவர்களைத் தடுத்தார்கள்
 ததம்மான யுத்ததாமத்தில் மிகுந்த ஆவேசங்கொண்டவர்களும்
 டக்கவும் நெருங்கவும் முடியாதவர்களுமான அந்தப் பாஞ்சாலா
 ள் பாண்டவர்களோடு சோரது பாண்டவர்களாலே பீடிக்கப்பட்டும்
 ருரோணரை விடவில்லை பிறகு, துரோணா மிக்க கோபமுண்டு
 றறுகக்கணக்காக அம்புகளைத் தொடுத்ததுக்கொண்டு, சேதி
 த்சத்தரசர்களுக்கும் பாஞ்சாலாக்களுக்கும் பாண்டவர்களுக்கும்
 க்க துன்பத்தைச்செய்தார பெரியவரே! இடிமுழக்கத்துக்
 காப்பான அந்தத் துரோணருடைய நானொலியும் கையுறையி
 னாலியும் அனேக மனிதர்களைப் பயப்படுத்திச் செய்துகொண்டு

திக்குக்களில் கேட்கப்பட்டன. இந்தச் சமயத்தில் அாஜுன அனேகம் ஸமசபதகாகளை வென்றுவிட்டு, அந்தத் துரோக பாண்டவர்களை அடிக் குமிடத்திற்கு எதிர்த்துவந்தான் பலசூன ஸமசபதகாகளைக்கொண்டு அம்புகளாகிற வெள்ளமுள்ளவைகளு பெரிய சூழல்களையுடையவைகளும் ரகத் ஜலமுள்ளவைகளும் பெரிய மடுக்களைத் தாண்டினவனாகக் காணப்பட்டான் ஸூனுக்கு ஒப்பான காரதியுடையவனும் கீர்த்தியுடையவனுமான அந்த அாஜுனனுக்கு அடையாளமாகவுள்ளதும் தேஜஸினுடைய பிரகாசிக்கின்றதுமான வானரசுகொடியைக் கண்டோம் அந்த பாண்டவனென்னும் யுகாந்த சூரியன், அஸ்திரங்களாகிற கிரண்களாலே அந்த ஸமசபதகாக்களாகிற ஸமுத்திரத்தை வற்றிப்போகும்படி செய்துவிட்டுக் கௌரவார்களையும் தபிசுகும்படி செய்தான் யுகாந்தத்தில் தோன்றும் நெருப்பானது எல்லா பிராணிகளையும் எரிப்பதுபோல அாஜுனன் சஸ்திரங்களுடைய தேஜஸினாலே எல்லாக் கௌரவார்களையும் நன்றாக எரித்தான் அவனால், ஆயிரக்கணக்கான பாணஸூகங்களால் அடிக் கப்பல்கின்றவர்களும் யானைகளோடும் குதிரைகளோடும் ரதங்களோடு போராளிகின்றவர்களும் விராகள், அவிழ்ந்த தலைமயிருள்ளவர்களாகிப் பூமியில் விழ்ந்தார்கள் பாரததனுடைய பாணங்கள் அடிக் கப்பட்ட சிலா தீன்ஸவரத்தை வெளியிட்டார்கள் மரவர்கள் மறைந்துகொண்டார்கள், சிலா உயிரை இழந்து கிடந்த விழ்ந்தார்கள் அாஜுனன் யுத்தவீரர்களுக்கூரிய வீரத்தின் நினைத்து அவர்களுள் விழ்ந்தெழுந்த சிலரையும், விழ்ந்தவர்களாக சிலரையும், புறங்காட்டியோடுகிற போர்வீரர்களையும் அடிவிலலை சிதறின தோற்கையுடையவர்களும் பெருமபான்மையாகத் திரும்பினவர்களும் அந்தக் கௌரவர்கள் நாவிதமான ஸவபாவத்தையுடையவர்களாகி, 'காண! காண' என்றும், 'ஆ! ஆ!!' என்றும் அலறினார்கள் அதிரதபுத்தரனாகாணன், அடைக்கலம் வேண்டுபவர்களுடைய அந்த அஞ்சலே அறிந்தது, 'பயப்படாதீர்கள்' என்று தேறுதல் சொல்கொண்டு, அாஜுனனை எதிர்த்துச்சென்றான் பரத சூரனில் தோன்றிய ரதிகாக்களுள் சிறந்தவனும் எல்லாப் பாரதர்களையும் ஸந்தோஷிக்கச் செய்கிறவனும் அஸ்திரங்களை அறிந்தவர்களுள் சிறந்தவனுமான அந்தக்காணன் அப்பொழுது ஆகநேயாஸ்திரத்தை வெளிப்படுத்தினை பிரகாசிக்கின்ற பாணஸூகத்தையுடையவனும் ஜவலிக்கின்ற விலலைக் கையிடித்தவனுமான அந்தக் காணனுடைய ஆகநேயாஸ்திரத்தை அாஜுனன் வாருணஸ்திரத்தினால் விலைகுலையும்படி செய்த

கு, அவனுடைய பாணஸமூகங்களைத் தன் பாணஸமூகத்தால
ஞசெய்தான அவவாறே, காணனும், ஜவலிக்கின்ற தேஜ
ள்ள அந்த அராஜுன்னுடைய பாணங்களுமும் அஸ்திரத்தை
அஸ்திரத்தாலத்தெத்து அமபுகளைப்பொழிந்துகொண்டு லிமம்
ஞசெய்தான திருஷ்டதபுமன்னும் பீமனும் மகாரதனா
தயகியும் காணனை எதிர்த்து முமமூன்று பாணங்களால் அடித்
கள் காணனும், அமபுமழைகளாலே அராஜுன்னுடைய அஸ
தத்தைத் தடுத்தது, மூன்றுபாணங்களாலே அமமூவாகருடைய
களையும் அறுத்தான சூரர்களான அவர்கள், ஆயுதங்கள்
பக்கப்பட்டு விஷத்தையிழந்த ஸாபபங்களபோல, ரத்ததிலிருந்
சகதியாயுதங்களைக் கையில்தூக்கிக்கொண்டு லிமம்மங்களபோல
க்கக் காஜித்தாரகள் ஸாபபங்களுக்கொப்பான மிக்கவேக
ளவையும் பிரகாசிக்கின்றவைபுமான அமமகாசகதிகள் கைந
ரிகளால் எறியப்பட்டுக் காணனைநோக்கிச்சென்றன பலசாலி
ன காணனை நேரேசெல்லுகின்றவைகளும் முமமூன்றாகச்சோநத்
களும்மான அமபுகூட்டங்களால் அந்தச்சகதிகளை அறுத்து
ஜுன்னமீது அமபுகளை எய்துகொண்டு காஜித்தான அராஜு
மம் ராதேயனை விரைந்துசெல்லும் ஏழுபாணங்களாலடித்து
னுடைய இளையஸகோதரனைக் கூடமையான அமபுகளால்
தத்தான பிறகு, அராஜுன்ன ஆறுபாணங்களால் சதருஞ்ச
ரக்கொன்று உடனே ஓர் அரத்தசநதிரபாணத்தினாலே ரத்ததி
ருக்கிற விபாடனுடையதலையை அறுத்தான உமமைச்சோநத்
கள் பார்த்துக்கொண்டிருக்கும்பொழுது ஒருவனாயிருக்கின்ற
டியினால் ஸ்-புத்ததிரபாண காணனுக்கெதிரில் மூன்றுஸகோத்
கள் கொல்லப்பட்டார்கள் பிறகு, பீமன் கருடனபோலத்
தேரினின்று கிளம்பி உத்தமமானகத்தியினாலே காணனுடைய
கத்தைச் சோநதவர்களாண் பதினைந்துபோகளைக் கொன்றான்,
னமே தனரத்தத்தையடைந்து வேறுவிடிலே எடுத்தது, பத்து
புகளாலே காணனையும், ஐந்து அமபுகளாலே ஸாரதியையும்
விரைகளையும் அடித்தான். திருஷ்டதபுமன்னும், ஜவலிக
ரற் கேடகத்தையும் சிறந்த கத்தியையும் எடுத்துக்கொண்டு
திரவாமாவையும் நிஷத்தேசாதிபதியான பிருஹதக்ஷத்தரனை
கொன்றான் பிறகு, தருஷ்டதபுமன்ன தனரத்தத்தை
டைந்து வேறுவிடிலையெடுத்து ரணகள் ததில் காஜித்துக்கொண்டு
புத்ததுமூன்று பாணங்களால் காணனை அடித்தான் சநதிரன்
ரானற் காரதியுள்ள ஸாதயகியும், வேறு விடிலையெடுத்து,
புத்தபுரணை காணனை அறுபத்துநூலுபாணங்களால் அடித்து.

வமிமமம்போலக காஜிததான. நனருகவிடப்பட்ட இர
 அாததசநதிரபாணங்களாலே கானனுடைய விலலை அறுத்து
 படியும் மூன்றுபாணங்களாலே அவனைக் கைகளிலும் மாபி
 அடித்தான பிறகு, தூயோதனனும் துரோணரும் ஜய
 ராஜனும், ஸாதயகியாகிற ஸமுத்திரத்தில் முழுகுகின்ற க
 னைக கரையேற்றினார்கள் சத்துருக்களை அடிகிற ஸவபாவமு
 யவைகளான உமமைச்சோரநத காலாட்களையும் குத்
 களும் யானைகளும் நூற்றுக்கணக்கான மறறவர்களும் பயமடை
 படி செய்யப்படுகிறவர்களாகிக் காணனை நோக்கியே ஓடினா
 தருஷ்டதயுமன்னும் பீமனும் அபிமன்யுவும் அரஜுனனும் ந
 னும் ஸஹதேவனும் யுத்தங்களத்தில் ஸாதயகியைக் காப்பாற்ற
 கள் இவ்வாறாக உமமைச்சோரநதவாசுதேவனும் சத்துருக்களுக்
 பிராணனை இழக்கத்தக்கதும் மகாபயங்கரமுமான அவ்விதய
 மானது எல்லாவிலாளிகளினுடைய நாசத்தினொருபுறமும்
 டாபிறறு காலாட்களும் தோகளும் யானைகளும் குதிரைகளும்
 யானைகளோடும் குதிரைகளோடும் தோகளோடும் காலாட்க
 டும் எதிர்த்தன, தேராளிகள் யானைகளோடும் காலாட்களோ
 குதிரைகளோடும் எதிர்த்தார்கள் ரதங்கள் ரதங்களோ
 காலாட்கள் யானைகளோடும், குதிரைகள் குதிரைகளோடும் ய
 கள் யானைகளோடும், தேராளிகள் தேராளிகளோடும், காலாட்
 காலாட்களோடும் எதிர்த்ததாகக் காணப்பட்டார்கள் இவ்வ
 பயப்பட்டாதவர்களான ஸைனிகர்களுக்குச் சிறந்த அந்த வீ
 ளோடு யமனுடைய ராஜ்யத்தை விருத்திபண்ணக்கூடியதும், ப
 ஸத்தைத் தினனுட்பகிழ்களை ஸந்தோஷிக்கச்செய்வதுமான
 வும் கைகலந்தபோரநடந்தது பிறகு, ரதங்களாலும் யானைக்
 லும் குதிரைகளாலும் மனிதர்களாலும், அனேகரதங்களும் ய
 களும் குதிரைகளும் காலாட்களும், யானைகளாலே யானைகள்
 தேராளிகளாலே ஆயுதபாணிகளானதேராளிகளும், குதிரைகள்
 குதிரைகளும், காலாட்களுடைய கூட்டங்களால் காலாட்க
 கொல்லப்பட்டனர் தோகளாலே யானைகளும், சிறந்த யா
 ளாலே உத்தமஜாதிக் குதிரைகளும், குதிரைகளாலே மனிதர்க
 உத்தமமான ரதிகர்களாலே குதிரைகளும், நாக்களும் பறக்
 கண்களும்சிதறிக் கவசங்களும் பூஷணங்களும் நனகுபொடிசெ
 பட்டுப் பூமியிலிவிழுந்தது பிராணனைவிட்டன அவ்வாறே பல
 உபகரணங்களுள்ளவர்களும் சிறந்த ஆயுதங்களையுடையவா
 மான பகைவார்களாலே அடிக்கப்பட்டு ஸைநயங்கள் பய
 மான உருவக்கூடன யக்கப்படுவைய அடைந்தன குதிரைகள்

யானைக்கால்களாலும் அடிக்கப்பட்டுச் சின்னபின்னமாகப் பட்ட சேனைகள், சிறந்தரதங்களுடைய சக்கரங்களின் ஓரத்திலே நகக்கப்பட்டு மிகக் துன்பங்களையடைந்தன அந்த களத்தில், துஷ்டமிருக்கன்குமும் பகஷிகளுக்கும் ராக்ஷஸர்க்கும் ஸந்தோஷத்தை உண்டுபண்ணுவதும் அச்சமதருவது என ஜனங்களின்நாசம் நோந்திருக்கையில், மிகப்பலசாலிகளான புத்தவீரர்கள் கோபமுற்றுப் பராக்ஷிரமத்தினால் ஒருவரை ஒருவர் நாசஞ் செயதுகொண்டு ஸஞ்சாரஞ் செய்தார்கள் தரே! பிறகு, இருதிருத்தசு சேனைகளும் மிகவும் அடிக்கப்பட்டும், ரகதவெள்ளத்தினால் நனைக்கப்பட்டும், ஒன்றை மற்றொன்று பாராத்துக்கொண்டும் ஸ்ரீராயன் அஸ்திகிரியை அடைந்தன, தங்கியிருக்குமிடத்துக்கு மௌளச சென்றன

பன்னிரண்டாவது நாள் யுத்தம் முடிந்தது
ஸம் ச ப் க க வ து ப ி வ ம் மு ன் றி ன் று

முப்பத்துமூன்றாவது அத்யாயம் அபிமன்யுவதபாவம்

புகிஷ்டிராரைப் பிடிக்கூததில்லல், துர்யோதனன் வந்தீதமடையத் தீரணர் ஒரு மஹாரதனைக் கேடிலுவதாக ப்ரதீஜ்ஞை செய்ததும், அபிமன்யு வத்சு சுருக்கமும்)

அதிசமான வீரயமுள்ள பலகுணனுலே- முதலில் நாங்கள் எல்லி அடைவிககப்பட்டுத் துரோணருடைய பிரதிஜ்ஞை பயமுத்தாக புதிஷ்டிரரும் காப்பாற்றப்பட்டபொழுது, உமமைசந்தவர்களான எல்லா புத்தவீரர்களும், கவசமுடைந்தவராம ரணகளத்தில் ஜயிக்கப்பட்டவர்களும் புழுதியடந்தனியையுடையவர்களும் மிகுந்த துயரத்தை அடைந்தவர்களும் துத்திககுக்களையும் பராக்ஷினறவர்களுமாகித் துரோணருடைய மத்ததினமேல் புத்தத்தை நிறுத்தி, (சத்தருக்களுடைய) தலமுத அம்புகளால் பிளக்கப்பட்டு புத்தக்களத்தில் பகைவாரால் மிக நிர்த்திக்கப்பட்டார்கள் பிராணிகள் பலகுணனுடைய வற்ற குணங்களைப் புகழவும் அவ்விடத்திலிருக்கின்ற ஷ்ணனுடைய நேசமானது சொல்லப்பட்டவும் உமமைச்சோந்த களெல்லாரும் (பிரமமஹத்தி முதலான தோஷத்தினால்) நிர்த்திக்கப்பட்டவர்கள்போலத் தியானத்தினால் ஊமைத்தனமையை

அடைந்தார்கள் பிறகு, மறுநாள் விடிந்தவுடன், பேசுவதில் திறமையுள்ள துரியோதனன், மிகுந்த கோபத்துடன் துரோணனோடு, அன்பினாலும் அபிமானத்தினாலும் பகைவர்களுள் அபிவிருத்தியினாலும் மனவருத்தத்துடன், எல்லா யுத்தவீரர்களையும் கேட்டுக்கொண்டிருக்கும்பொழுதே பின்வருமாறு கூறலானான்.

‘பிராமமணோத்தமமே! அருகில வந்திருந்த யுதிஷ்டிரனை இப்பொழுது பிடியாமைபால, கிச்சயமாக நான்கள் கொல்கக்கவர்களுடையகூட்டத்தில் உமமால் சோக்கப்பட்டுவிட்டே சத்துருவானவன் ரணகளத்தில் தேவர்களோடுகூடின பாண்டர்களால் காப்பாற்றப்பட்டாலும், நீ பிடிக்கக் கருதினால் முடைய கண்ணுக்கெதிர்ப்பட்டு அவன் தப்பமுடியாது எருத்த தேவரீர் அன்போடு வரனைக் கொடுத்தபிறகு வேறுமாகச் செய்கிறீர் பெரியோர்கள் எவ்விதத்தினாலும் பகையுடைய வீருப்பத்தை வீணுக்கச் செய்யமாட்டார்கள்’ என்று பிறகு, அவ்வாறு சொல்லக்கேட்ட அந்தத் துரோணசார்பிரீதியற்றவராகித் துரயோதனராஜனை நோக்கி, ‘உனக்குப் பிரத்தேதத் தேடுவதில் முயற்சியையுடைய என்னை நீ அவ்வாறெனவது தகராறு அராஜுனனாலே காக்கப்படுகின்றவனை, அசுராதேவர்கள், கந்தாவர்கள், யக்ஷர்கள், நாகர்கள், ராக்ஷஸர்கள் களுடன் சேர்ந்திருந்தானாலும் உலகத்திலுள்ள ஜனங்கள் களத்தில் ஜயிக்க ஸாமாததியமற்றவர்களே எந்தவிடத்தில் கததைப் படைப்பவரான கோவிந்தரும் அராஜுனனும் நேராயகர்களாக விளங்குகிறார்களோ அவ்விடத்தில் பிரபுவான கண்ணரைத் தவிர வேறு எவனுடைய பராகிரமம் செல்து ஐயா! இப்பொழுது யான் உண்மையைப் பேசுகிறேன் இது காலும் வேறுகமாறாது இப்பொழுது உத்தமனான ஒரு மஹனைச் சாயக்கப்போகிறேன் தேவர்களாலும் உடைக்கமுடிக்கக்கூடியதை ஏற்படுத்தப்போகிறேன் அரசனே! ஏதா ஒருபாயத்தினாலே அராஜுனன் விலக்கப்படவேண்டும் களத்தில் அவனால் அறியப்படாதது நிறைவேற்றத்தகாத ஒன்றுமில்லை அந்த அராஜுனன் பறபல ஆசாரியர்களிடமிரு எல்லா விஷயங்களிலும் அறிவைப் பூரணமாக அடைந்திருக்கிறான் என்று சொன்னா இவ்வாறு துரோணர் சொல்லியவுடனே மும் ஸடிசபதகர்களுடையகூட்டங்கள் யுத்தங்களத்தில் அராஜுன யுத்தத்திற்காகத் தென்திக்கிலிருந்து அழைத்தன பிறகு, அராஜுனன்குச் சத்துருக்களோடு நோந்ததுபோன்ற வேறு உமமானது ஒரிடத்திலும் கேட்கப்பட்டதில்லை, பராக்ஷப்

ல்லை அரசரே! அவ்விடத்தில் துரோணராலே ஏற்படுத்தப் பட்ட வியூகமானது நடுப்பக்கில் ஸஞ்சரிக்கின்றவனும நன்கு ரிக்கின்றவனுமான ஸ்ரோயணீபபோலப் பாரகக முடியாததாக ள்ளாகிறது பாரதரே! யுத்தத்தில் உடைக்கமுடியாத அநதச சக ரவியூகத்தையும் மூத்ததந்தையரான தாமபுத்திரருடைய லாககி ததினாலே அபிமனயுவானவன் பலவாறு உடைத்தான சததுருக் ளைத் தவிக்கச் செய்பவரே! பூமியைக்காப்பவரே! அநதஸூபதரா தான ஒருவராலும் செய்யமுடியாத காரியத்தைச் செய்து ராககளை ஆயிரக்கணக்காகக் கொன்று, அநேக ராஜகுமாரர்களை ம கொல்லத்தேசாதிபதியான பிருஹதபலனையும் மஹாரதனு லயபுத்திரனையும் அவவாறே உமமுடைய பேரனான லக்ஷ்மணனை ம கொன்று, ஆறுவீரர்களோடு எதிர்த்துச் சண்டைசெய்து, ரசசாஸனனுடைய குமாரன் வசத்தையடைந்து பிராணனையிழந ான். மன்னரே! ஸூபத்திராபுத்திரன் கொல்லப்பட்டவுடனே, ரங்கள் மிகுந்த ஆனந்தத்தையடைந்தோம் பாண்டவர்கள் சாகத்தால் பீடிக்கப்பட்டார்கள் நான்கள் யுத்தத்தை நிறுத்தி ளும்” என்று கூறினான்” என்றா

ஜனமேஜயா, “ யுத்தத்தில் விடாமுயற்சியுடையவர்களும் சயக்களாலே சிரமத்தைத் தெரிவிக்கின்றவர்களும் கிருஷ்ண ராடு கூடினவர்களுமான பாண்டவர்களைவரும் தேவர்களாலும் னுக்குமுடியாதவர்கள் அடிக்கடி தொடாச்சியான உத்தம கார ள்களாலும் புத்தியினாலும் ஸ்வபாவத்தினாலும் கீர்த்தியினாலும் ஸ்வரியத்தினாலும் கிருஷ்ணருக்கு நிகரான ஒரு மனிதன் உண ானதுமில்லை, உண்டாகப்போகிறதுமில்லை யுதிஷ்டிரராஜா, தயம் தாமம் தவம் தானம் பிராமமண்பூஜை முதலான குணங ளாலே தேகத்துடனே ஸ்வாககமடைந்தாராம் ஊழிக்காலத்து நதகன், கீர்த்தியுடைய ஜமதகநிருமாரரான பரசுராமா, யுத்த வகத்தில் நிற்கின்ற பீமஸேனா ஆகிய மூவரும் ஸமானாகளாகச் சாலலப்படுகிறார்கள் பிரதிஜைஞ்செய்தகாரியத்தை நிறைவேற்றி தில் ஸாமாததியமுள்ளவரும், ரணகளத்தில் காணடவத்தை லலாகவுடையவருமான பாரததருக்குச் சமமான உவமையை பபுவியில் யான அறிகிறேனில்லை நகுலரிடத்தில் அதிகமான ரூபகதி, செய்யப்பட்டதையும் செய்யாததையும் வெளியிடா லிருத்தல், வணக்கம், மன அடக்கம், ஸௌந்தரியம், வல்லமை திய ஆறும் நிலைபெற்றிருந்தன வீரரான ஸகதேவா கலவி, னிமை, காமபிரயம், தைரியம், ரூபம், பராக்கிரமம் இவைகளால் ஸாவினீதேவதைகளுக்கு ஒப்பானவா கிருஷ்ணரிடத்திலும்

பாண்டவர்களிடத்திலும் அதிகமான எந்தக் குணங்களுண்டே மங்களகரங்களான அந்தக்குணங்கள் அபிமனயு ஒருவரிடத் திருக்கின்றவையாகக் காணப்பட்டனவாம் பிராமமனோததமே வலமையினால் யுதிஷ்டிரருக்கும், ஒழுகத்தினால் கிருஷ்ணருக்கும், செய்கையினால் பயங்கரமான செய்கையுடைய பீமசேனருக்கும், வடிவத்தினாலும் மங்களகரமான பராகரமத்தினாலும் தன் சயருக்கும், வணக்கத்தில் ஸஹதேவருக்கும் நகுலருக்கும் ஒப்பிருக்கின்றவரும் பகைவர்களால் தோலவியடைவிக் கத்தகாரவரும் சுபதராபுத்திரருமாகிய அபிமனயுவைப்பற்றிய விருத்தத்ததை யான முழுதும் கேட்க விரும்புகிறேன் அவர் யுத்தத்தில் எவ்வாறு கொல்லப்பட்டார்?" என்று வினவ, வைசம்பாயனா சொல்லத்தொடங்கினான்

“மஹாராஜே! திருதராஷ்டிரராஜன், அபிமனயு கொல்லப்பட்டதைக் கேட்டு ஸஞ்சயனைக் குறித்தது (அபிமனயுவினுடைய விருத்தாந்தத்தை) விஸ்தாரமாக (சுசொல்லவேண்டுமென்று வினவினான் அவன், “ஸஞ்சய! புருஷவீரமமனுக்குக் குமரனும் யௌவனத்தை அடையாதவனுமான அபிமனயுவானவ யுத்தத்தில் கொல்லப்பட்டதைக்கேட்டு எனமனம் மிகவும் பிளகப்படுகிறது தாமகாததாக்களால் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கின்ற தக்ஷத்திரியதாமம் குருரமானது கவலகண்குமார்! எந்த தாமத்தில் (கட்டுப்பட்டு நின்று) சூரர்கள் ராஜ்யத்தை அடைவிரும்புகொண்டு பாலன்மீது சஸ்திரத்தைப் பிரயோகித்தார்களோ? பாலனும் மிகவும் ஸுகியும் பயமற்றவனாக (ரணத்தில்) ஸஞ்சாரம் செய்பவனுடான அபிமனயுவை அஸ்திரத்திற் தோச்சியுள்ள அநேக சூரர்கள் எவ்வாறு கொன்றார்கள்? ஸஞ்சயனக்குச் சொல்லவாயாக தேராளிகளுடைய படைையைப் பிளவெண்ணியவனும், அளவற்ற வலமையுடையவனுமான ஸுபதராபுத்திரன் யுத்தங்களத்தில் விளையாடின வித்ததை எனக்குச் சொல்லவாயாக” என்று வினவ, ஸஞ்சயன் சொல்லலானான்

“ராஜஸுரேஷ்டரே! அபிமனயுவினுடைய வத்ததைப்பற்றி எனனை நீ கேட்கிறீர் மன்னரே! அதனை உமக்கு முழுமையு உரைப்பேன், கவனத்துடன் கேட்பீராக சதருஸீனையை பிளக்க எண்ணுகொண்ட பாலனான அபிமனயு எவ்வாறு விளையாடினென்பதையும், யுத்தங்களத்தில் ஒருவராலும் ஜயிக்கமுடியாத வீரர்களை அவன் எவ்வாறு நாசஞ்செய்தானெனவையும் சொல்வேன் அதிகமான புதர்களாலும் திருந்

ளாலும் மரங்களாலும் அடர்ந்த காட்டில், காட்டுத்தீயினால்
 ானகுப்புகளினாலும் சூழப்பட்ட வனத்தில் வலிக்கும் ஜந்துக
 ளுக்குப் பயமுண்டாவதுபோல உமமைச் சோந்தவர்களுக்குப்
 யம் உண்டாயிற்று

முப்பத்துநான்காவது அத்யாயம்.

அ பி ம ன ய வ த ப ா வ ம். (தோடீச்சி)

(துரோணர் பத்மவியூகம் அமைத்தது.)

மஹாராஜே! உறுதியுடனிரும் பொறுக்க முடியாத
 சாகததைப் பொறுத்துக்கொள்ளும் பெரிதான பந்துக்களின்
 ாசத்தை உமக்கு யான உரைப்பேன், அதைக்கேளும் மஹா
 ராஜே! ஆசாயரால் (அந்த ரணகளத்தில்) பதமவயூஹம்
 மமைக்கப்பட்டது அந்தப் பதமவியூகத்தில் எல்லா அரசா
 ளும் தாமரைப்பூப்போலவும், ராஜவாகுகத்தைச்சோந்த குமாரா
 ள் தாதுக்களபோலவும் அமைக்கப்பட்டார்கள் மஹாராஜே!
 அந்தப் பதமவயூகத்துக்குத் தூயோதனன் ¹ காணிகை ஸ்தா
 தத்தில் நிற்பவனான, எல்லாரும் செய்யப்பட்ட பிரதிஜ்ஞை
 டையவர்கள், எல்லாரும் ஸ்வாணத்தினால் சித்திரவேலை செய
 ப்பட்ட தவஜத்தைபுடையவர்கள், எல்லாரும் சிவப்புவுஸ்திரம்
 ரித்தவர்கள், எல்லாரும் சிவப்பான ஆபரணங்களைபுடையவா
 ள், எல்லாரும் சிவந்த கொடித்துணியுள்ளவர்கள், எல்லாரும்
 வாணமாலை அணிந்தவர்கள், அவர்கள் சந்தனக்குழம்பினாலும்
 ரகிஸாந்தினாலும் பூசப்பட்டமேனியுடையவர்களும் பூமாலையை
 ணிந்தவர்களும் மெல்லிய ஆடையுடையவர்களும் ஒன்று
 டின்வார்களாகி அபிமனயுவை எதிர்த்துப் போராடியிருந்தி
 னகுப்புகளும் ஓடினார்கள் திடமான விறகையுடைய அந்த
 ரர்கள் பதினாயிரவர் இருந்தனர் இனியதோற்றமுள்ளவனும்
 மக்குப் பேரனுமான லக்ஷ்மணனை முன்னிட்டுக்கொண்டு அவர்
 ா ஒருவருக்கொருவர் ஸம்மாகத் துக்கத்தைப் பாராட்டினவர்
 ளும் ஒருவருக்கொருவர் ஸம்மான ஸாஹஸத்தைபுடையவர்
 ளும் ஒருவருக்கொருவர் போட்டியுள்ளவர்களும் ஒருவருக்
 ாருவர் நனமையைச் செய்வதில் பற்றுள்ளவர்களுமாயிருந்தார்
 ா ராஜபுரேஷ்டரே! தூரியோதனராஜனே சேனைநடுவில்
 னறுகொண்டு, மஹாரதர்களான காணனாலும் துச்சாஸனனாலும்

லும் கிருபராலும் சூழப்பட்டிருந்தான் தேவராஜனுக்கொப்பா வனும் மஹாதேஜஸுள்ளவனுமான துரியோதனன், வெண்குல யினால் நான்குபக்கங்களிலும் மூடப்பட்டுச் சாமரங்களாலும் விசிக ளாலும் வீசப்பெற்று, உதிககின்ற ஸ்வாயன்போலப் பிரகாசி தான் அநதச்சேனையின் முன்னிலையில் துரோணா நாயகர னின்றா அவ்வாறே ஸ்மிரதுதேசத்தரசனான ஜயதரதன் மிக காரதியுள்ள மேருபாவதம்போல நின்றான் மஹாராஜரே! தேவ களுக்கொப்பான உமமுடைய முப்பது குமாரர்கள் அலுவத்த மாவை முன்னிட்டுக்கொண்டு ஸ்மிரதுராஜனுடைய விலாப்புற களில் நின்றார்கள் சூதாடியான காரதார தேசாதிபதியும் சல னும் பூரிஸாவஸும் ஆகிய மஹாரதர்கள் ஸ்மிரதுராஜனுடைய ப கத்தில் விளங்கினார்கள் பிறகு, மிருதயுவை மீறமுடியாதெ றெண்ணி உமமைச் சோரதவர்களுக்கும் சதருக்களுக்கும் மட பொடித்தலை உண்டாக்கக்கூடிய கைகலந்த யுத்தம் நடந்தது

முப்பத்தைந்தாவது அத்யாயம்

அ பி ம ன ய வ த ப ர வ ம (தோடீச்சி)

(யுகீஷ்டிரி அபிமனயவைப் பந்மவியூகத்தை உடைக்கவியது)

துரோணராலே காககப்பட்டதும், ஜயிக்கமுடியாததும் அநதச் சேனையைப் பாரததர்கள், பிமஸேனை முன்னிட்டவ ளாகி எதிர்த்தார்கள், ஸாதயகி, சேகிதானன், பராஷதனான திரு டதயுமன்ன, சூரனான குருதிபோஜன், மஹாரதனான துருபத அராஜனான குமாரனான அபிமனய, ஸூதரதாமா, வீரயமுள்ள ப ஹதஸூதரன், சேதிதேசத்தரசனான திருஷ்டகேது, மாதீகுமா களான நகுலஸஹதேவர்கள், கதோதகசன், பராககிரமசாலிய யுதாமனய, சதருக்களால் ஜயிக்கமுடியாதவனான சிகண்ட ஸ்ருவராலும் அவமதிக்கமுடியாத உத்தமௌஜஸ், மகாரதரு வீராடன், கோபங்கொண்டவர்களான தரௌபதிபுத்திரர் வீரயமுள்ளவனான சிசுபாலபுத்திரன், மகா வீரயமுள்ளவர்கள் கேகயர்கள், ஆயிரக்கணக்கான ஸ்ருஞ்சயர்கள் ஆகிய இவர்களு அஸ்திரப்பயிற்சியுள்ளவர்களும் யுத்தத்தில் கெட்டமதங்கொள் வர்களுமான இன்னும் மற்ற வீரர்களுமே சேனைக்கூட்டங்களே கூடிப் போர்புரியக்கருதித் துரோணரை எதிர்த்து விரைவா சென்றார்கள் அதிக வீரயமுடைய துரோணா பூர்பரப்பில்லா ராகி ஸமீபக்கிலிருக்கின்ற அவர்களைப் பெரிதான அம்பவெள்ள

ல் தடுத்தார பெரிய வெள்ளமானது உடைககுமுடியாத
 லையை அடுத்தது தடைப்பட்டு நிற்பதுபோலவும், நீரினிலைகள
 லையை அடைந்தது தடைப்பட்டு நிற்பதுபோலவும், துரோணரை
 அந்த யுத்தவீரர்கள் அவரை எதிராகக்கவிலலை வேந்தரே!
 துரோணருடைய வில்லினின்று விடுபடும் அம்புகளால் பீடிகப்ப
 ம பாண்டவர்கள் அவருக்கு எதிரில் நிறகமாட்டாதவராயினா
 ளுசயாகளோடுகூடின பாஞ்சாலர்கள் அந்தத் துரோணரை
 ரக்கமாட்டாமற்போனமையால் அவருடையபுஜபலத்தை ஆச
 மமாகக்கண்டோம் மிகுந்த கோபத்தோடு எதிர்த்துவருகின்ற
 தத்துரோணரைக்கண்டு யுதிஷ்டிரா அவரைத் தடுப்பதைப்பற
 பலவாறு ஆலோசித்தார யுதிஷ்டிரரானவா துரோணர் மற்ற
 ல் எதிராக்குமுடியாதவரென்று எண்ணித் தாங்குமுடியாத
 நம்பாரத்தை அபிமனயுவிடும் வைத்தார கிருஷ்ணாஜுனா
 க்காட்டிலும் குறைவற்றவனும் அதிக பராக்கிரமமுடைய
 ம சதருவீரர்களைக் கொல்பவனுமான அபிமனயுவைப்பராத
 பின்வரும் வசனத்தைக்கூறினா 'அப்பா! அராஜுனன் வந்து
 ம நிரதிகாமலிருக்கத்தக்க காரியத்தை நீ செய் நாங்கள்
 சித்தத்தினாலும் துரோணருடைய ஸேனையை உடைக்கும்விதத்
 அறிபோம் மிக்கபுஜபலமுடையவனே! துரோணருடைய
 லத்தை நீயாவது அராஜுனனாவது கிருஷ்ணனாவது பிரதயுமன
 து உடைக்கச்சக்தியுள்ளவர்கள் ஐந்தாமவன் (உடைப்பா
 ன்பது) பொருந்தாது அப்பா! அபிமனயுவே! வரத்தை
 உன்னிடமிருந்து வேண்டுகிறேன். தகப்பனமார்களுக்கும்
 னமார்களுக்கும் எல்லா ஸையன்களுக்கும் இந்த வரத்தை
 ாடுக்கவேண்டும் ஐயா! தனஞ்சயனே யுத்தரங்கத்தினின்று
 மவந்து நம்மனைவர்களையும் நிரதிப்பான் சீக்கிரமாக அஸ
 தை எடுத்துத் துரோணருடைய ஸேனையை நாசம்செய்'
 ற சொன்னா அபிமனயு, 'யுத்தத்தில் மிகவும் உகரமாயும்
 ியாயுமிருக்கிற துரோணருடைய உத்தமமான சேனையில் தந
 ர்களுக்கு ஜயத்தைவிருமபிக காலவிளம்பயின்றிப் பிரவேசிக
 ன என பிதாவினால் வியூகத்தைபுடைத்த நாசம்செய்வதில்
 உபதேசிக்கப்பட்டிருக்கிறேன் ஓர் ஆபத்த நேரிடும் காலத்
 ர வெளிப்படுவதற்கு நான்சக்தியற்றவனாயிருக்கிறேன்' என்று
 னனான் யுதிஷ்டிரா, 'யுத்தவீரர்களுள் சிறந்தவனே! வியூ
 த உடைத்துவிட்டு, எங்களுக்கு வழியையுண்பெண்ணு அப்பா!
 லலும் வமியினுலே நான்கள் உன்னிடப்படுகொண்டோம்

ஐயா! யுத்தத்தில் அாஜுனனுக்கு ஸமானனான உனனை நாங்க
யுத்தரங்கத்தில் பிரவேசிக்கச்செய்து நான்குபக்கங்களிலும் தா
யற்றவர்களாகப் பின்தொடர்ந்து வருவோம்' என்று சொன்ன
பீமஸேனன், 'யான உனைப் பின்தொடர்ந்துவருவேன், மேத
திருஷ்டத்யுமன்னும் ஸாதயகியும் பாஞ்சாலார்களும் கேகயாக
மச்சதேசத்தாரர்களும் எல்லாப்பிரபத்திரகர்களும் உனைப் ப
தொடரப்போகிறார்கள் அந்த வியூகத்தை ஒருமுறை நீ உ
துவிட்டால் நாங்கள் ஆங்காங்கு சிறந்தவர்களை எல்லாம் திரும்
திரும்ப அடித்து அழிப்போம்' என்று சொன்னான் அபிம
'யான மிருநத கோபம்கொண்டவனாகி, நெருங்கமுடியாதத
இந்தத்துரோணருடைய சேனையில், விட்டிற்பூசியானது எரி
கொண்டிருக்கிற நெருப்பில் பிரவேசிப்பதுபோலப் பிரவேசி
போகிறேன் இரண்டு வம்சங்களுக்கும் எது நன்மையோ, எ
செய்கையானது எனமாதலருக்கும் எனபிதாவுக்கும் பிரீதி
உண்டுபண்ணுமோ அந்தச்செய்கையை யான இப்பொழுது
யப்போகிறேன் சிசுவான் எனவெருவனாலே யுத்தங்கள்த்
டம் கூட்டமாகத் தோல்வியடைவிகப்படப்போகிற ப
சேனைகளை எல்லாப்பிராணிகளும் பாக்கப்போகின்றன யுத்
தத்தில் இப்போது ஒருவனானது உயிரோடு எனவாலே விடப்ப
னாகில் நான் அாஜுனரால் உண்டுபண்ணப்பட்டவனுமல
ஸுப்பதராதேவியின் புத்ரனுமலலேன், நான் ஒருரத்தத்
எல்லா க்ஷத்திரியர்களுடைய கூட்டத்தையும் எட்டுத்தண்ட
செய்யாமலபோவேனெனாகில், நான் அாஜுனருக்குப் பிள
லேன்' என்றுசொன்னான் யுதிஷ்டிரா, 'ஸுப்பதராயுத
சிறந்தவிலாளிகளும், மிக்கபலசாலிகளும், ஸாதயர்களையும்
ரர்களையும் மருத்துக்களையும் போன்றவர்களும், வஸு அ
யன் இவர்களைப்போன்ற பராகரமத்தைபுடையவர்களுமான
ஸுரேஷ்டர்களால் காக்கப்பட்டு அனுக்முடியாததாயிரு
துரோணருடைய சேனையைப் பிளப்பதற்கு நீ ஊக்கமுள்ள
யிருத்தலால், இவ்வாறு பேசும் உனக்குப் பலம் விருத்திய
என்றுசொன்னான் அந்த அபிமனயு அந்தத் தாமபுத்திரரு
வராததையைக்கேட்டு, ஸாரதியைநோக்கி, 'ஸுமித்ர! யுத்
தில் துரோணருடைய படையைக்குறித்துச் சீக்கிரமாகக்
களைநடத்து' என்றுசொன்னான்

முப்பத்தாறாவது அத்தியாயம்

அபிமனயுவதபாவம் (நோடர்ச்சி)

(அபிமனயுவினுடைய யுத்தத்தை வர்ணித்தது)

பாரதரே! புத்திமானான தாமராஜருடைய அந்த வராதையைக்கேட்டு, ஸுபதராகுமாரனான அபிமனயு, துரோணருடைய சேனையை நோக்கி, (தேரைச செலுத்தும்படி) ஸாரதியைக் கூறின ராஜரே! அந்த அபிமனயுவினுலே, 'போ, போ' என்று அருகத்தூண்டப்படும் ஸாரதி அபிமனயுவை நோக்கி, '1 ஆயுஷ்! பாண்டவர்களாலே உமமிடத்தில் இந்தப் பெருமபாரம் வககப்பட்டுவிட்டது புத்தியினால் க்ஷணகாலம் (ஆலோசித்து) செய்ம் செய்துகொண்டு, பிறகு, நீர் யுத்தம் செய்யவேண்டும். சாரியரான துரோணரோ ஸமாததா, சிறந்த அஸ்திரங்களில் சிஷ்மாக்கப் பயின்றவா, நீரோ பாலா, அவரோ பலசாலி, நீர் தற்களை அறியாதவா' என்று கூறின பிறகு, அபிமனயு தனதுகொண்டு ஸாரதியை நோக்கி, 'ஸாரதியே! இந்தத் துரோணராவவளவு? எல்லா க்ஷத்திரியர்களும் எவ்வளவு? எனக்கு யுத்தம் செய்வதற்கு முயற்சியானது, இந்த யுத்தம் மஹோதஸவதலுண்டாயிருக்கிறது யான, தேவகணங்களோடு ஐராவதமென யானையின மீதேறிய இந்திரனையும், அல்லது எல்லாப் பூதங்களாலும் பூஜிக்கப்பட்ட ஈஸ்வரரான ருத்ரரையும் யுத்தநிலையில் எதிர்த்துப் போராடுகிறேன் எனக்கு இப்பொழுது திரியாகளவிஷயத்தில் ஆச்சரியமில்லை ஸுதனே! யுத்தங்களோடும் குதிரைகளோடும் தோள்களோடும் யானைகளோடும் எதிரில் காணப்படும் இந்தச் சதருணையமானது, இப்பொழுது எனக்குப் பதிலுறில் ஒரு பாகத்துக்குத் தகுதியுள்ளது உத்புதர! உலகமனைத்தையும் ஐயித்த விஷ்ணுவை மாதுலராகும், அரஜுனரைத் தந்தையாகவும் அடைந்த என்னைப் பூமியில் மந்தாது' என்று சொன்னான் இவ்வாறு சொல்லக் கேட்டு, அந்த ஸாரதியானவன் ஸுபதராயுத்திரனான அபிமனயுவை நோக்கி, 'வீரரே! உமக்கு அந்தத் துரோணரோடு யுத்தம் வேண்டும' என்றே அடிக்கடி கூறினான் அபிமனயுவோ, ஸாரதியிடையே அந்த வராதையை அலக்ஷியம் செய்து அந்த ஸாரதிப் போகக் கொண்டு, 'துரோணருடைய ஸேனையைக் குறித்துக் காலதாமதம் ஏற்பட போ' என்றே சொன்னான் பிறகு, ஸாரதியானவன்

1 'நீண்ட ஆயுளுள்ளவனே' என்பது பொருள், ஸாரதி தலைவனை

மிகவும் ஸந்தோஷமற்ற மனத்தைபுடையவனாகிப் பொன்மயமா
அலங்காரங்களும் மேலவிரிப்புக்களுமுள்ள மூன்றுவயதுள்
குதிரைகளை வேகமாக ஓட்டினை அரசரே ! ஸுமித்திரனோ
துரோணருடைய ஸேனையைக்குறித்து ஓட்டப்பட்டவையும் மஹ
வேகமுள்ளவையும் மிகப் பலமுள்ளவையுமான அநதக குதி
கள் துரோணரை எதிர்த்துச் சென்றன அநத அபிமன்யு
அவ்வாறு எதிர்த்து வருகின்றதைப் பார்த்து, துரோணரை மு
னிட்டுக்கொண்டவர்களான எல்லாக்கொளவர்களும் அவ
எதிர்த்தவர்கள் பரீண்டவர்களும் அவனைப் பின்தொடர்ந்த
கள் தூக்கிக்கட்டப்பட்ட உயர்ந்த கோங்குமரத்தைத் த
மாகவுடையவனும் பொற்கவசத்தைப்பூண்டவனும் அாஜு
னைக்காட்டிலும் மேலானவனுமான அநத அபிமன்யு யுத்த
செய்யும் விருப்பத்துடன் லிமமத்தின்குட்டி யானைகளைப்பெதி
பதுபோலத் துரோணாமுதலான மஹாரதர்களை எதிர்த்தா
வியூகத்தைக் காப்பாற்றுவதில் முயற்சியுள்ள அநதக்கொள
கள் போர்புரிந்தவர்கள் ஸமுத்திரத்தில் கங்காபரவாஹத்தின்கு
உண்டாவதுபோல ஒருமுகூததகாலம் சுழலுண்டாயிற்று
சரே ! யுத்தம்செய்கின்றவர்களும் பாஸ்பரம்பீடிகின்றவர்க
மான அநதச் சூரர்களுக்கு மிகப் பயங்கரமானதும் இடைவெ
யில்லாததுமான யுத்தம் தொடங்கிற்று மிகப் பயங்கரமான
விதயுத்தம் நடந்துகொண்டிருக்கையில், அாஜுனகுமாரன்
அபிமன்யு துரோணா பார்த்துக்கொண்டிருக்கும்பொழு
வியூகத்தை உடைத்து உள்ளேபுகுந்தான் எண்ணமுடியாத ப
கிரமமுள்ளவனான அாஜுனகுமாரன், அவசரப்படாமல், உடை
முடியாததும் அவமதிக்கமுடியாததும் ஜயிக்கமுடியாததும்
அநதத் துரோணருடைய வியூகத்தைப் பிளந்து உள்ளே பி
சித்தான் உள்ளே நுழைந்து, பகைவர்களுடைய கூட்டங்க
வதஞ்செய்கின்ற மஹாபலசாலியான அநதஅபிமன்யுவை நான
பக்கங்களிலும் உயர்த்திப்பிடிக்கப்பட்ட ஆயுதங்களையு
யானைகளும் குதிரைகளும் தேராளிகளும் காலாட்கூட்டங்க
சூழ்ந்துகொண்டன நானுத வாதயகோஷங்களாலும் கெ
கரிப்புக்களாலும் போரக்கு அழைக்கும் ஒலிகளாலும் காஜன
ளாலும் ஹுங்காரங்களாலும் லிமமநாதங்களாலும், 'நில, ந
என்ற சபதங்களாலும் கோரமான கூக்குரல்களாலும், 'போகா
நில, என்னை நோக்கிவா' எனகிற சபதங்களாலும், 'பகைவ
இதோ நான் இருக்கிறேன்' எனகிற உரத்தபேச்சுக்களாலும் யா
களுடைய சபதங்களாலும் பூஷணங்களுடைய சபதங்களா
பட்டவாஸங்களுடைய கைக்கொட்டுக்களாலும் தேரநடுகளை

ரலும் பூமியை அதிருமபடிசெய்துகொண்டு அந்தக்கெளரவர்கள்
 ரஜுனகுமாரனை எதிர்த்துச் சென்றார்கள் மன்னரே! எதிர்த்து
 நுகின்ற அந்த யுத்தவீரர்களை, கறுசுறுப்புடன் யுத்தஞ்செய்யும்
 னமையுள்ளவனும் மிகக் வலிமையுள்ளவனும் சீக்கிரமாக அஸ்தி
 பிரயோகம் செய்கின்றவனும் மாமஸ்தானங்களை அறிந்தவனும்
 ரனுமான அந்த அபிமனயு மாமஸ்தானங்களைப் பிளக்குந் தன்
 மயுள்ள அம்புகளாலே அடித்தான பற்பல அடையாளங்க
 ளை கூரிய அம்புகளாலே அடிக்கப்பட்டு மெய்மறந்தவா
 றான அந்த யுத்தவீரர்கள், கூட்டம்கூட்டமாக விட்டிற்பூசகிகள்
 ருப்பை நோக்கிவந்து விழுவதுபோல அபிமனயுவை எதிர்த்து
 து விழுகிறார்கள் பிறகு, அந்த அபிமனயு, யாகத்தில் தாப்பந
 ரால் 1 வேதியைப் பரப்புவதுபோல அவர்களுடைய சரீரங்க
 ளும் சரீரத்தின் உறுப்புக்களாலும் சீக்கிரமாக யுத்தபூமியைப்
 பபிணை அவன உடுமபுத்தோலவிரலுறை கட்டப்பெற்றவை
 நம் விறகை, அம்புகள், கத்திகள், கேடகங்கள், அங்குசங்கள்,
 வாள்வகைகள், தோமரங்குள், கோடாலிகள், கதைகள், இருப
 கைக்கள், ஈட்டிகள், ரிஷ்டிகள், தோமரங்கள், பட்டாக்கத்தி
 , பிண்டிபாலங்கள், பரிசுங்கள், சக்திகள், சிறந்தகம்பனங்கள்,
 டடைகள், மஹாசங்கங்கள், குந்தங்கள் இவைகளை யுடையவை
 நம் அங்குசத்தை யுடையவைகளும் முத்கரங்குள், கேதபணியங்
 , பாசங்கள், பரிசுங்கள், தற்கள் இவைகளை யுடையவைகளும்
 றாள்வகைகளை அணிந்தவைகளும் ஸ்கந்தமான சந்தனப்பூச
 றைவைகளும் உருண்டிருக்கின்றவைகளுமான உமமைச்சோந்த
 களுடைய கைகளை ஆயிரக்கணக்காக அறுத்தெறிந்தான
 றாராஜரே! ஐயா! கருணாலே துண்டாக்கப்பட்ட ஐந்து தலை
 கங்கள் போல அபிமனயுவினால் துண்டாக்கப்பட்டவையும் மிகச்
 ரந்தவையும் துடிக்கின்றவையுமான அந்தக்கைகளால் யுத்தபூமி
 னது விளங்கியது. பல்குனகுமாரனான அந்த அபிமனயு, நல்ல
 குக்களாலும் முகங்களாலும் மயிர்களாலும் அழகுள்ளவையும்
 பமில்லாதவையும் அழகிய குண்டலங்களுள்ளவையும் கோப
 ண்டு பறகளால் உதடுகளைக் கடித்தவையும் அதிகமாக ரகத்த
 ப் பெருக்குகின்றவையும் அழகிய கிரீடங்களும் தலைப்பாகை
 நுமுள்ளவையும் மணிகளாலும் ரதனங்களாலும் அலங்கரிக்கப்
 டவையும் தண்டைஇழந்த தாமரைப்பூப்போன்றவையும் சூரிய
 கிராகளுக்கு ஸம்மான காரதியுள்ளவையும் காலத்தில் ஹித்த
 யும் பிரியத்தையும் சொன்னவையும் பரிசுத்தமான வாஸனை
 றைவையும் அநேகங்களுமான சதருக்களுடைய தலைகளாலே

பூமியைப் பரப்பினான் அந்த அபிமனயு, சிறந்த யுத்தவீரராக
வீரறிருப்பவைகளும் நன்றாகப் பழக்கப்பட்ட குதிரைகளையுடைய
வைகளும் நல்ல ஸாரதிகளையுடையவைகளும் கந்தாவ நகரத்தின்
கொப்பானவைகளும் யுத்தத்தின் முறைப்படி அமைக்கப்பட்ட
வைகளுமான தோகளை, ஏக்கரங்களின் முன்பாகவாக ஸார
உட்காராந் திருக்கும் மூன்று மூங்கில்கூட்டங்கள் அழகிய தண்ட
கள் ஏக்கரங்களைத் தாங்கும் அண்டைமரங்கள் சக்கரங்களின் விளி
ஆரக்கரங்களைச் சக்கரங்களிலுள்ள சூடம் வட்டை முதலான ஸார
கள் தேரின் நடுவிடம் இவைகளை யிழந்தவைகளும், எல்லா உட
ணங்களும் உடைக்கப்பெற்றவைகளும், பதாகைகளையும் கொ
மரங்களையும் சூடைகளையும் இழந்தவைகளும், அம்புத்தூணிக
ஆயுதங்கள் இவைகளை இழந்தவைகளும், விரிப்புக்கள் புரட்
தள்ளப்பட்டவைகளும், யுத்தவீரர்கள் கொல்லப்பட்டவை
மாகும்படி ஆயிரக்கணக்கான அம்புகளால் துண்டித்
கொண்டு எல்லாத் திக்குகளிலும் காணப்பட்டான பிற
அந்த அபிமனயு சதருக்களுடைய யானைகளையும் யா
மீது ஏறியிருக்கின்ற வீரர்களையும் கொடிகளையும் அங்குசங்களை
கொடிமரங்களையும் அம்புத்தூணிகளையும் கவசங்களையும் யா
கடையிருக்கிற கச்சைகளையும் கம்பளங்களுடன் கூடிக் கழுத்த
களையும் மணிகளையும் துதிககைகளுக்கிடையே கொம்புநுனிக
யும் சூடைகளின் வரிசைகளையும் அவற்றைத் தொடர்ந்து
காலாட்படைகளையும் கூடாமையான முனைகளுள்ள அம்புகள்
நாசஞ்செய்தான பிறகு, அந்த அபிமனயு வஞ்சுதேசத்தி
மலைராமர்களிலும் காமபோஜதேசத்திலும் பாஹலிகதேசத்தி
பிறந்தவைகளும், உறுதியான வாலும் காதும கண்களுமுள்ள
களும், வேகமுடையவைகளும், நன்கு பொறுத்து இழுக்கும்
மையுள்ளவைகளும், நன்கு பழக்கப்பட்டவர்களும் சக்திகளா
ரிஷ்டிகளாலும் பராஸங்களாலும் போர்புரிக்கின்றவர்களும்
யுத்தவீரர்களாலே ஏறப்பட்டவைகளுமான குதிரைகளை, சார
கள் நாசம் செய்யப்பட்ட முகத்தையுடையவைகளும் சார
கள் சிதறினவைகளும் நாகக்குக்களும் கண்களும் தெறித்துப் பே
வைகளும் வெளியில் பிதுங்கிவந்திருக்கின்ற நரம்புகளாலும் கறு
நரல்களாலும் நெருங்கியவைகளும் குதிரைக்காரர்கள் கொல்
ப்பட்டவைகளும் கண்களறுக்கப்பட்டவைகளும் புலாலுண்ட
கூட்டங்களுக்கு ஆனந்தத்தை உண்டுபண்ணுகின்றவைகள்
தோல்வாரங்களும் கவசங்களும் அறுக்கப்பட்டவைகளும் ப
களும், மூத்திரங்களாலும் சக்தங்களாலும் நனைக்கப்
ட்டவைகளும் அசும்படி செய்கான. உமகா சேனையின்

ல்லா உயாநத குதிரைகளையும் நாசஞ்செய்கின்ற அந்த அபி
யு, செய்யமுடியாததும் எண்ணமுடியாததுமான காரியத்தைச்
யது, விஷ்ணுவைப்போல நிகரற்றவனாக விளங்கினான் மிகக்
ஜஸுள்ள பரமசிவனால் கோரமான அஸுராசேனையானது
வவாறு நாசஞ்செய்யப்பட்டதோ அவ்வாறே அந்த அபிமனயுவி
லே பெரிதான அந்தச் சதுரங்கசேனையானது நாசம்செய்யப்
ட்டது அாஜுனகுமாரனான அபிமனயு யுத்தத்தில் சதருக்க
ரலே தாங்கமுடியாததான காரியத்தைச் செய்துவிட்டு, உம
மச் சோநத காலாட்படைக்கூட்டங்களையே முழுதும் பிளந
ன ஸுபரமமணயராலே நாசஞ் செய்யப்பட்ட அஸுராசேனை
ப்போல ஸுபதராகுமாரனான அபிமனயு ஒருவனாலே கூா
மயான அம்புகளால் இவ்விதம் மிகுந்தநாசத்தை அடைவிக்கப்
ட்ட அந்தச்சேனையைப் பார்த்து உமமைச் சோநதவர்களும்
மமுடையகுமாரர்களும் பத்துத்திருக்களுக்கும் நோக்கி வாய்மிக
றண்டவர்களும், சஞ்சலிக்கின்ற கண்களையுடையவர்களும்,
சுந்த வேரையையுடையவர்களும், மபிராசிலிர்த்தலையுடையவா
ரும், ஒடுவதில் உதஸாகமுள்ளவர்களும், சதருக்களை ஜயிப்பதில்
றசாகமற்றவர்களும், ஒருவரையொருவா கோதரநாமங்களாலே
ழைக்கின்றவர்களும், பிழைப்பதில் ஆசையுள்ளவர்களுமாகிக்
காலப்பட்டுப் பிள்ளைகளையும் தகப்பனங்களையும் ஸ்லோதராகளை
ம பந்துகளையும் ஸம்பந்திகளையும் விட்டுவிட்டுக் குதிரைகளையும்
ரணைகளையும் வேகமாக நடத்திக்கொண்டு சென்றார்கள்

முப்பத்தேழாவது அதயாயம்

அபிமன்யுவதபாவம் (தோடீசசி)

(அபிமனயுவினுடைய பராக்கிரமத்தை வாணித்தது)

அளவற்ற பராகரமமுள்ள அபிமனயுவினுலே அந்தச்சேனை
ரம பண்ணப்பட்டதுகண்டு, தூயோதனன மிகுந்த கோபம்
காண்டு தானே அபிமனயுவை எதிர்த்தான் பிறகு, யுத்தகளத்
ல அபிமனயுவை நோக்கி அரசன் திருமபிவருகின்றதைக்கண்டு,
ரோணா யுத்தவீரர்களைப் பார்த்து, 'அரசனை நான்குபக்கங்
ளிலும் காப்பாற்றுகள வீரமுள்ள அபிமனயு, நாம் பாரத்
ருக்கொண்டிருக்கும்பொழுதே, லக்ஷம் யுத்தவீரர்களைக் கொல
ரான அவனை எதிர்த்தோடுங்கள், பயத்தை அடையாதீர்கள்,
சுரமாகத் துரியோதனனைக் காலக்கடவீர்' என்று சொன்னான்.

அனபுள்ளவர்களும் வெற்றியோடுவிளங்குகின்றவர்களுமான வீ
கள் சிறந்த புத்தியுடையவரான அந்தத்துரோணா இவ்வா
சொல்லியதைக்கேட்டு, விருத்திபண்ணப்பட்ட ஞானத்தை
பலத்தைபுழுமடையவர்களாகி வீரனான உமமுடைய குமாரனை
பயத்தினின்று ரக்ஷிப்பதற்காகச் சூழ்நதுகொண்டார்கள து
ணா, அஸுவத்தாமா, கிருபா, காணன், கிருதவாமா, சகுனி, ப
ஹதபலன், சலயன், பூரி, பூரிஸரவன், சலன், பெளரவன், விரு
ஸேனன் இவர்கள் கூமையான அம்புகளைத்தொடுத்தது, அபிமன்
வினமீது பெரிய அம்புமுழையப்பொழிந்தது, அவனை மோகி
செய்து, பிறகு துரியோதனனை விடுவித்தவர்கள் அாஜுனகும
னான அபிமன்யு, உட்கொள்ளக்கூடிய ஆகாரத்தை வாயிலிருந
பிடுங்கினதுபோல (அதனை) ஸ்ஹிக்கவில்லை அவன் அந்தமகார
களைப் பெரிய அம்புமுழையினால் குதிரைகளோடும் ஸாரதிகளோடு
புறங்காட்டிஒடுமபடிசெய்து, பிறகு, வமிமராதன் செயதா
பிறகு, மாமஸத்தில் விருப்பங்கொண்ட வமிமத்தினுடைய க
ஜனமபோன்ற அந்த அபிமன்யுவினுடைய கர்ஜனத்தைக் கேட
மிக்ககோபமுள்ளவர்களான துரோணாமுதலான ரதிகாசன் மீ
டும் அதைப் பொறுக்கவில்லை ஐயா! அவர்கள் அந்த அபிமன்யு
ரதஸூஹததால் சூழ்நதுகொண்டு பலவித அடையாளங்களுள்
பாணசமூகங்களைக் கூட்டம்கூட்டமாகப் பிரயோகித்தவர்கள் உ
முடையபௌதரன் கூமையான அம்புகளாலே ஆகாயத்திலே
அந்தப்பாணங்களை அடித்தது, அவர்களையும் திருப்பியடித்ததால்
அது ஆச்சாயம்போலிருந்தது பிறகு, அந்தசகூரனாலே ஸாப
களுக்கொப்பான அம்புகளால் கோபம்முட்டப்பட்ட ரதிகாச
காலாட்கள் இவர்களுடைய கூட்டங்களும் யானைகளும் குதிரை
காரர்களும் ச்தருக்களாலே ஜயிக்கமுடியாத அபிமன்யுவைக் கொ
லன்னணி நான்குபக்கங்களிலும் சூழ்நதுகொண்டார்கள் ஸமு
ரமபோலக் கரைபுரண்டுவருகின்ற உமமுடைய அந்த ஸேனஸமு
ரத்தை அாஜுனகுமாரனான அபிமன்யு, ஒருவனையிருந்துகொண்
பொங்கிவரும்ஸமுத்திரத்தைக் கரைதடுப்பதுபோல, அம்புகளா
த்தெத்தான் ஒருவரையொருவா அடித்துக்கொண்டு யுத்தஞ்செ
கின்ற ரூரர்களான்சதருக்கள், அபிமன்யு இவர்களுள் ஒருவராவ
புறங்காட்டவில்லை பயங்கரமாயும் கோரமாயுமிருக்கின்ற அந்
யுத்தமானது நடந்ததுகொண்டிருக்கும்பொழுது துஸஸஹன் ஒ
பதுபாணங்களால் அபிமன்யுவை அடித்தான் துச்சாஸன்
பன்னிரண்டு பாணங்களினாலும், சாரதவதரான கிருபாசார
மூன்று பாணங்களினாலும், துரோணா ஸாபத்துக்கொப்பா
பதினேழு பாணங்களினாலும், விவிமசதி எம்பது பாணங்களி

ம, கிருதவாமா ஏழுபாணங்களினாலும், அவவாறே பருஹத
 ன எட்டுபாணங்களினாலும், அஸ்வத்தாமா ஏழுபாணங்களி
 லும், பூரிஸரவஸ மூன்றுபாணங்களினாலும், மதரதேசாதிபதி
 ன சலயன் ஆறுபாணங்களினாலும், சகுனி இரண்டுபாணங்களி
 லும், துரியோதனராஜன் மூன்றுபாணங்களினாலும் அபிமன்
 வ அடித்தார்கள ஓ ! மஹாராஜரே ! பிரதாபசாலியான அநத
 மினயுவோ விலலை கைக்கொண்டு நாததன்ம செய்கின்றவன்
 ரல் அவர்களை மும்மூன்றுபாணங்களால் திருப்பி அடித்தான்
 கு, உமமுடைய குமாரர்களாலே பயப்படுத்தப்படுகிற அபி
 யு மிகுந்த கோபம்கொண்டு சினைக்கூடினாலும் இயற்கையாகவும்
 படமிருக்கும் மிகச்சிறந்த பலத்தைக் காண்பித்தான் அஸமக
 ன கருடனுக்கும் காற்றிற்கும் சமமான வேகமுள்ளவையும
 ரதி சொல்வதைச் செய்கின்றவையுமான குதிரைகளோடு அநத
 மினயுவை விழைவுடன் எதிர்த்து வந்தான் குதிரைகளும்
 மகனை வகித்துக்கொண்டு அதிவேகத்துடன் அபிமனயுவை
 ரத்தோடி வந்தன அவன் அபிமனயுவைப் பத்துபாணங்க
 ல் அடித்து, 'நில, நில' என்றும் சொன்னான் அபிமனயு
 துக்கொண்டு பத்துபாணங்களாலே அநத அஸமகனுடைய
 ரைகளையும் ஸாரதியையும் கொடிமரத்தையும் இரண்டுகைகளை
 விலலையும் தலையையும் அறுத்துப் பூமியில் தள்ளினான் சூர
 ர அநத அஸமகேந்திரன் அபிமனயுவினால் கொல்லப்பட்ட
 னே, எல்லாச்சேனையும் ஓடுவதில் நோக்கங்கொண்டு மிகச்
 தத்து பிறகு, காணன், கிருபா, துரோணா, அஸ்வத்தாமா,
 தாரராஜன், சலன், சலயன், பூரிஸரவஸ, கராதன், ஸோமத்த
 , விவிமசதி, விருஷஸேனன், ஸுஷேனன், குண்டபேதி,
 ராததன்ன, பிருந்தாரகன், லலித்தன், பரபாகு, தீரக்கலோ
 ன, கோபம் மூண்ட துரியோதனன் இவர்கள் அமபுமழை
 ப பொழிந்தார்கள் சிறந்த விலலாளிகளால் அம்புகளாலே
 ம அடிக்கப்பட்ட அநத அபிமனயு காணனைக் கொல்வதின
 ருட்டுக் கவசத்தையும் சரீரத்தையும் பிளக்கக்கூடிய பாணத்
 எடுத்தான் அநத அம்பானது, அநதக் காணனுடைய கவ
 தையுடைத்துத் தேகத்தைப் பிளந்து வேகத்தோடு பாம்பு
 ில் துழைவதுபோலப் பூமியில் உருவிச் சென்றது அநதக்
 னன் அதிதிவரமான அநத அடியினாலே துன்பமுற்று மனத்
 ரசசியடைந்தவன்போல, ரணகளத்தில், பூமி அசையும்
 முது மலையசைவதுபோல அசைவுற்றான். பலசாலியான அபி

மனபு மிகக கோபமுள்ளவனாகிக் கூாமையுள்ள வேறு மூன்
பாணககளினாலே ஸுஷேணன், தீரககலோசனன், குண்டபே
ஆகிய மூன்றுபோகனையும் அடித்தான் காணன் அந்த அபிம
வின்மீது இருபத்தைந்து பாணகளைப் பிரயோகஞ்செய்தா
அஸ்வத்தாமா இருபதுபாணகளாலும் கிருதவாமா ஏழுபாண
களாலும் அபிமனயுவை அடித்தார்கள எல்லா அங்கங்களி
அம்பு தைத்திருப்பவனும் இரதிரபுத்திரனுக்குப் புத்ரனும்
அந்த அபிமனபு கோபங்கொண்டவனாகச் சேனைபில ஸஞ்சரித்
கொண்டு, பாசாயுதத்தைக் கையிற்கொண்ட யமனபோலக்கா
பட்டான், ஸமீபத்திலிருக்கின்ற சலயன்மீது ஓர் அம்புமழை
பொழிந்தான் மிகக புஜபலமுள்ள அபிமனபு உமமுடையக
களைப் பயப்படுமபடி செய்துகொண்டு உரத்த வரிமமநாதஞ்
தான் அரசரே ! பிறகு, அஸ்தரங்களை அறிந்தவனான அபிம
வினாலே மாமஸ்தானங்களைப் பிளக்கின்ற அம்புகளாலே அடி
பட்ட அந்தச்சலயன் தேரினமத்தியில் உட்காந்தான், மூாசன
மடைந்தான் கீதத்தியுடையவனான அபிமனபுவினால் அந்தச்
யன் அவ்வாறு அடிக்கப்பட்டதைக்கண்டு சேனை முழுவ
துரோணாபாரததுக்கொண்டிருக்கும்பொழுதே ஓடியது ஸவ
மயமான கணுக்களுள்ள அம்புகளாலே நான்குபக்கங்களி
மூடப்பட்டிருக்கிற அந்த மிகக புஜபலமுள்ளவனான சலய
கண்டு, யுத்தத்தில் தேவாக்களபோன்ற பராகரமமுள்ளவாக
உமமைச சோந்தவாக்குமான யுதகவீரர்கள் அபிமனபுவினால்
அம்புகளாலே நன்றாக அடிக்கப்பட்டு, சிங்கத்தினுலபீடிக்கப்ப
மிருகங்கள்போல ஓடினார்கள் பாரதரே ! இவ்வாறு உமமு
பேரனால சலயன் அடிக்கப்பட்டான் அந்த அபிமனபு
யுத்தகளத்திலுண்டான கீதத்தியினால் பிதிராக்கள், தேவாக்கள்,
ணாக்கள், விரதர்கள், யக்ஷர்கள் இவர்களுடைய கூட்டங்களா
பூமியிலுள்ள பிராணிககூட்டங்களாலும் நான்குபக்கங்களி
கொண்டாடப்பட்டு, நெய்யினால் ஹோமம் செய்யப்பட்ட அ
போல மிகவும் விளங்கினான்” என்று கூறினான்

முப்பத்தேட்டாவது அதயாயம்

அபி ம ன ப வ த பா வ ம (தொடர்ச்சி.)

(அபிமன்யுவின் பராக்ரமத்தை வர்ணித்தது)

திருதராஷ்டிரன், “மஹாவி்லலாளிகளை அம்புகளாலே

வாறு நாசம்பண்ணுகின்ற அந்த அரசுக்குமாரனை யுத்த

எனனைச் சோதனவாகனில் எவாகள எதிர்த்தாராகள?" என்று
எவ, ஸஞ்சயன சொல்லத் தொடங்கினான்

“அரசரே! துரோணராலே காக்கப்பட்ட தோப்படையைப்
பாக்க எண்ணங்கொண்ட பாலஞான அபிமன்யுவினுடைய பெரி
யுத்தத்தினையாட்கை கேளும் யுத்தங்கள்தில், மதராஜன
பிரமன்யுவின பாணங்களால் களைப்படைந்திருப்பதுகண்டு, அவ
ருடைய இளையஸஹோதரன கோபங்கொண்டு பாணங்களை இறை
யக்கொண்டு எதிர்த்துச்சென்றான் அவன் பத்துப்பாணங்க
ளே குதிரைகளோடும் ஸாரதியோடும் அராஜுனகுமாரனை அடி
ய உரக்க வலிமமநாதஞ் செய்தான், ‘நில, நில’ என்றும்சொன
ந கைச்சுறுசுறுப்புள்ள அராஜுனகுமாரன் அம்புகளாலே அவ
ருடைய தலையையும் கழுத்தையும் கைகாலங்களையும் விலலையும் குதி
களையும் குடைபையும் கொடிமரத்தையும் ஸாரதியையும் தரி
ணுவையும் தேரின மறறஉறுப்புக்களையும் சக்கரத்தையும் நுக
தையும் அம்புத்தூணியையும் ஏக்காலுக்குக்கீழே இருக்கிற அண
மரத்தையும் கொடித்தூணியையும் சக்கரக்கூக்களிருவாக்களை
எல்லா உபகரணங்களையும் நன்றாக அறுத்தான் அவனை ஒரு
யம் பாகக்கவிலலை அநதச்சலயஸஹோதரன் நன்றாக அடிக
பட்ட ஆபாணங்களும் ஆடையுமுள்ளவனாக நாசமடைந்து காற
ல வேரோடும் விசித்திரமான மேடையோடும் விழுகின்ற பெரி
ரசதயவிரூக்ஷம்போலப் பூமியில் விழுந்தான் அவனைப் பின
ரடாநதுவந்திருந்த சேனைகளும் மிக்கபயமுற்றுஎல்லாததிகருக
லும் ஓடின பாரதரே! அபிமன்யுவினுடைய அநதச்செய்கை
க்கண்டு நான்குபக்கங்களிலும் எல்லாபராணிகளும், ‘நல்லது!
நது!’ என்று உரக்க அட்டஹாஸஞ் செய்தன இவ்வாறு சல
ஹோதரன் நாசஞ்செய்யப்பட்டவுடன், அவனுடைய சேனை
ள்ள வலிமைமிகக் பலவீரர்கள் மிக்ககோபங்கொண்டு பலவித
ரா ஆயுதங்களைக் கையில் எடுத்தது சிலா ரதங்களோடும் குதி
களோடும் யானைகளோடும், பலத்தினால் மேற்பட்டிருக்கிற மற
கள் காலநடையோடும் பாணங்களுடைய சபத்ததோடும்
ய ரதங்களுடைய சக்கரங்களின் விளிம்பினின்றுண்டாகிற ஒலி
டும் ஹாங்காரங்களோடும் அட்டஹாஸங்களால் அதிகரித்த
பும் காஜனைகளுடனகடியவையுமான வலிமமநாதங்களோடும்,
நாணுலிகளோடும் தலதவனிகளோடும் அராஜுனகுமாரனைப்
த்துக் காஜித்து, ‘நீ இனி உயிரோடு எங்களிடமிருந்து விடுதலை
யப்போகிறதில்லை’ என்று சொல்லித் தங்களுடைய வம்சம்

இருபபிடம் பெயா முதலியவைகளை அவன காதுவிழுமபடி கொடுத்தான். அவனை எதிர்த்தார்கள். அவ்வாறு சொல்லுகிற அவர்களைப்பார்த்து, அபிமன்யு, நகைக்கின்றவனபோல எவ்வளவு தன்னை முந்தி அடித்தானோ அவனவனை அம்புகளால் அடித்தான். குரணன் அபிமன்யு போரில் விகிதமான வேகமுடன் அஸ்திரங்களைக் காண்பிக்கப்போகிறவனாகத் தொடக்கத்தில் துவாக யுத்தஞ்செய்தான். வாஸுதேவரிடத்திலிருந்தும் அரணினிடத்திலிருந்தும் எந்த எந்த அஸ்திரங்களைப் பெற்றாரோ அந்த அந்த அஸ்திரங்களை அபிமன்யுவானவன் அந்த வாஸுவரையும் அரணுன்னையும் போலவே காண்பித்தான் பெரிய வலதையும் பயததையும் அடிகக்கடி தூரத்திலிலக்கிவிட்டுப் பார்க்களைத் தொடுத்தகொண்டும் விடுத்தகொண்டும் அக்காரியங்களில் காலபேதமின்றிக் காணப்பட்டான் சரதகாலத்தில் பிரகாசிக்கின்ற சூரியமண்டலம்போல அந்த அபிமன்யுவினுள் விலமாதரம் பிரகாசித்துக்கொண்டு திருக்குகளில் காணப்பட்ட அந்த அபிமன்யுவினுடைய நானொலியும் குரூரமான தலதவன் பிரளயகாலத்தில் பேரிடியைத்தள்ளுகின்ற மேகத்தினுடைய தம்போலக் கேடகப்பட்டான் (அகாரியத்தினின்றும்) வெட்டுவனும் கோபமுள்ளவனும் பகைவர்களுடைய அகங்காரத்தினை அழிக்கிறவனும் காட்சிக்கினியவனுமான அபிமன்யு வீரர்களை மானிக்க எண்ணி அம்புகளாலும் அஸ்திரங்களாலும் யுத்தம் செய்தான் ஒர் மஹாராஜனே! அவன் வாஷாகாலத்தைத் தாண்டிய கின்ற சரதகாலத்திய ஸ்ராயபகவானபோல மிருதுவாயிருப்பிற்று, அதிக உக்கிரமான ஸ்ராயன் கிரணங்களைவிடுவது பலக் கோபங்கொண்ட அபிமன்யு விகிதமானவைகளும் கண்ட அடங்காதவைகளும் தங்கமயமான கணுக்களுள்ளவைகள் சாணையினால் தீட்டப்பட்டவைகளும் அம்புகளை நூறுநூறு தொடுத்தான் மிருத கீரத்தையுடைய அபிமன்யு, பாரதராஜா பாரதத்துக்கொண்டிருக்கும்பொழுதே, க்ஷுரபரங்களாவதஸ்தரதங்களாலும் விபாடங்களாலும் அரத்தசந்திரனே விளங்குகின்ற பாணங்களாலும் பலலங்களாலும் அஞ்சலிகளாலும் தேராளிகளுடைய படைபைச் சிதற அடித்தான் பி அந்தச்சேனையானது அம்புகளால் பீடிகப்பட்டுப் புறங்கொடியது” என்று கூறினான்

முப்பத்தோன்பதாவது அதயாயம்

அபி நி ன் யு வ த பாவ ம (நோடீச்சி)

(துச்சாஸன்னும் அபிமன்யுவும் ஒருவரையொருவர் எகிர்த்தது)

திருதராஷ்டிரன், “ஸஞ்சய! அபிமன்யு எனபுதாநுடைய சீனையைத் தடுத்தானென்பதனால் என்மனம் துக்கத்தாலும் நதோஷத்தாலும் இரண்டுபட்டிருக்கிறது கவலகண்குமாரனே! ஸ்ராகளோடு ஸ்பரமமணயாசெய்த விநையாட்டைப்போன்ற அபிமன்யுவினுடைய விநையாட்டையெல்லாம் விஸ்தாரமாகவே துபடியும் எனக்குச் சொல்” என்று வினவ, ஸஞ்சயன் சொல்லாளு

“ஒரு வீரனுக்கும் அநேக வீரர்களுக்கும் கைகலந்த நட்டமும் அதிபயங்கரமும் ஆசசிரியகரமுமான அந்த யுத்தத்தை நான் மகனாகக் கூறுவேன் அபிமன்யு உதஸாஹததுடன் ரத்ததிலிருந்து காண்டு ஊக்கமுடையவர்களும் சதருக்களை அடக்குகிறவா ளுமான உமமைச்சோரத் எல்லாத் தேராளிகளினமீதும் (அம்பு னைப்) பொழிந்தான் அவன் கொள்ளிவட்டம்போலச் சுழன்று ஞ்சரித்துக்கொண்டு துரோணா, காணன், கிருபா, சலயன், ஸுவத்தாமா, போஜன், பருஹதபலன், தூயோதனன், லௌம கதி, மஹாபலமுள்ளவனான சகூனி, அநேக அரசர்கள், ராஜ மாரர்கள், பறபல சேனைகள் ஆகிய எல்லாரையும் அம்புகளால் டித்தான் பாரதரே! பிரதாபசாலியும் தேஜஸுள்ளவனுமான வன் சிறந்த அஸ்திரங்களாலே சதருக்களை ஸமஹாரஞ் செய்து காண்டு எல்லாத் திக்குகளிலும் காணப்பட்டான் அளவற்ற ராகரமுள்ள அந்த அபிமன்யுவினுடைய அந்த நடக்கையைப் பார்த்த ஆயிரக்கணக்கான உமமுடைய சேனைகள் நடுங்கின ரதரே! பிறகு, மஹாபுத்தியுள்ளவரும் பிரதாபசாலியுமான ரதவாஜா ஸநதோஷத்தால் கண்கள் மலர்ந்து யுத்தத்தில் மாதத்தான் அபிமன்யுவை அப்பொழுது ரணகளத்தில் பார்த்து மது புத்திரனுடைய எல்லா அபிஷ்டங்களுக்கும் சோப்பிக்கிறவா பால் விரைவோடு கிருபரை அழைத்துப் பின்வருமாறு சொல்லாளு

“பாரதர்களுள் பிரலித்திபெற்றவனும் யௌவனமுள்ளவனு ளான இந்த அபிமன்யு எல்லா ஸநேஹிதார்களையும் யுதிஷ்டிரராஜ யும் நகுலனையும் ஸஹதேவனையும் பாண்டுநரதனனான பீமஸே னையும் பருதங்கனையும் ஸம்பந்திகனையும் அன்னியார்களையும் (நண ள்கள் எல்லாம்) பகைவார்களெல்லாம் இரங்குகிற) மதயஸ்தாக்கோ

யும் நண்பர்களையும் மகிழ்வித்துக்கொண்டு செல்லுகிறான் வே
 ஒரு விலலாளியையும் புத்தத்தில் இவனுக்கு நிகழாக நான் நினை
 கவில்லை இவன் விரும்பினால் இந்தச் சேனையை நாசஞ்செய்து
 வான் என்ன காரணத்தினாலோ விரும்பவில்லை' என்று கூறின
 பிறகு, உமமுடைய குமாரனான துரியோதனராஜன் பிரீதியுள்
 துரோணருடைய வாககியத்தைக்கேட்டு அபிமனயுவைக்குறித்
 மிகுந்த கோபங்கொண்டு துரோணரைப்பார்த்து நகைத்
 தாண்டியும் பாஹலிகளையும் துச்சாஸனையும் மதராஜனைய
 அவ்வாறே இன்னும் மற்ற மஹாரதர்களையும் பார்த்து, 'பு
 ஞ்சுடின எல்லா அரசர்களுக்கும் ஆசாயரும் பிரமமவித்துக்களு
 சிறந்தவருமான் இந்தத் துரோணசாரியா மூடனான அாஜு
 குமாரனை இப்பொழுது கொல்ல விரும்பவில்லை போககளத்த
 ஆயுதபாணியான இவருடன் யமனும் போர்புரியான அவ
 றிருக்க, ஸாமானயனான வேறு மனிதனவீஷயத்தில் கேட்க
 வேண்டுமா? உண்மையாக உங்களுக்கு நான் சொல்லுகிறே
 இந்தத்துரோணா தமக்குச் சிஷ்யனாயிருப்பதினால் அாஜு
 குமாரனைக் கால்கிறா தாமிகர்களுக்குச் சிஷ்யர்களும் புத்
 தர்களும் அவர்களுடைய குழந்தைகளும் அன்புக்குரியவர்களாகி
 கள் மூடனான இந்த அபிமனயு துரோணராலே நன்றாக ரக்
 கப்பட்டு, 'நானே சிறந்தவன்' என்கிற எண்ணங்கொள்
 தனக்கு வீரயமிருப்பதாக எண்ணுகிறான் காலதாமதமின்றி இ
 னைக் கொல்லுங்கள்' என்று சொன்னான் இவ்வாறு அரச
 சொல்ல, அதனைக் கேட்டவர்களான அவர்கள், மிக்க கோப
 கொண்டவர்களாகி, பாரதவாஜா பார்த்துக்கொண்டிருக்க
 பொழுதே, கொல்லக்கருதி ஸூபதராபுதரனை எதிர்த்தாக
 குருஸ்ரேஷ்டரே! துச்சாஸனனே அப்பொழுது துயோத்
 துடைய அவவாரத்தைப்பக்கேட்டு, அவனை நோக்கி, 'ம
 ராஜரே! பாண்டுபுத்திரர்களும் பாஞ்சாலர்களும் பார்த்து
 கொண்டிருக்கும்பொழுதே யான் இவனைக் கொல்லப்பே
 நேன், உமக்கு நான் (நிச்சயமாகச்) சொல்லுகிறேன் ரா
 ஞ்சுரியனை விழுங்குவதுபோல இப்பொழுது நான் அபிமனயு
 விழுங்கப்போகிறேன்' என்று சொல்லிவிட்டு, மறுபடியும் கு
 ராஜனான அவனை நோக்கி, 'வேந்தரே! மிக்க காவமுள்ளவ
 ளான கிருஷ்ணாஜுனா இருவர்களும் ஸூபதராகுமார
 என்னால் விழுங்கப்பட்டானென்பதைக் கேட்டு இம்மண்ணால்
 தைவிட்டு யமலோகம் போவார்கள், ஸம்சயமில்லை அவக்
 வர்களும் மாண்டார்களென்பதைக்கேட்டுப் பாண்டுவினுடை

சுத்திரஜாகளான பிள்ளைகள் மித்திரவாககங்களுடன் அதை
தினல வெளிப்படையாக ஒரேதினத்தில் உயிரை இழப்பா
ஆதலால், பகைவனான இவன கொல்லப்பட்டால் உம
டைய பகைவாகனெல்லோரும் கொல்லப்பட்டவர்களே அர
ர! எனக்கு நன்மையை விருமபும, இதோ நான் உமமுடைய
கவாகளாக கொல்லுகிறேன்' என்று இவ்வாறான வாககி
தை இரைந்து சொன்னான் மன்னரே! உமமுடைய புத்திர
ன் துச்சாஸன்ன இவ்வாறு கூறி விமமநாதம் செய்தான்,
பாபகொண்டு அபிமனயுவை எதிர்த்தான், அமபுமழைகளா
ம பொழிந்தான் அதிக கோபத்தோடு எதிர்த்து வருகின்ற
வவிதமான உமமுடைய புத்திரனை, பகைவர்களை அடக்குபவ
ன் அபிமனயு கூாமையுள்ள இருபத்தாறு அம்புகளால் அடித்
ன் துச்சாஸன்ன மதபபெருக்குள்ள யானைபோலக் கோபந
ாண்டு அபிமனயுவோடு யுத்தஞ்செய்தான் அபிமனயுவும
ந்தகளத்தில் அவனோடு போராடிந்தான் ரத்தத்தை நடத்து
ல திறமையுடையவர்களான அவ்விருவார்களும் ரத்தங்களால்
மும் வலமுமாக நானாவித மண்டலகத்திகளோடு ஸஞ்சரித்துக்
ாண்டு யுத்தஞ்செய்தார்கள பிறகு, வீரர்கள் சங்கவாததியங்
ளாடும விமமநாதத்தோடுகலந்த பணவங்கள், மருதங்கங்
ர, துருபிகள், கரகசங்கள், பெரியவையான ஆனகங்கள், பேரீ
தயங்கள், ஜாஜ்ரங்கள் இவைகளுடைய நாதத்தை அதிகமாக
மக்கினார்கள்

நாற்பதாவது அதயாயம்

அபிமனயுவதபாவம் (தோடகீசீ)

(அபிமன்யு கர்ணனையும் துச்சாஸன்னையும் தோற்கிச்செய்தது)

பிறகு, புருஷஸுரேஷ்டார்களான அவ்விருவார்களுக்கும் யுத்
நடந்தது அந்த ஸமயத்தில், மிக்க புஜபலமுள்ளவனும் சத்ரு
ர்களைக் கொல்லுகிறவனுமான அபிமனயுவானவன் ஹஸ்த
கவத்தினால் அம்புகளோடுகூடியவிலலை அறுத்துக் கீழே
ாளித துச்சாஸன்னைக் கூாமையான அம்புகளாலே நான்கு
தங்களிலும் செதுக்கினான் அம்புகளாலே மிகப் புண்
த்தப்பட்ட சரீரத்தையுடையவனும் பகைவனுக்கு எதி

1 ஒருவனுடைய பாரையினிடத்தில் வேறொருவனால் உண்பெண்
பபிம புத்திரர்கள்,

ரில் நிற்பவனுமான துச்சாஸனனேநோக்கிப் புத்திமானான அ
 மனபு நகைத்துக்கொண்டு, 'காவமுள்ளவனும் குருநாம
 மதையிழந்தவனும் பரநிறையிலேயே பறந்துள்ளவனும் யு
 தத்திறகாக வந்தவனுமான சூரனை யுத்தத்தில் பாக்கிய விசேஷ
 தால் பாராக்கிறேன் ஸைபயில் திருதராஷ்டிரமஹாராஜா கே
 டெக்கொண்டிருக்கும்பொழுது, உன்னால் கடுமையான சொறக்
 னாலே தாமராஜரான யுதிஷ்டிரா கோபமுட்பட்டபட்டதனாலு
 சகுனியினுடைய கபடமான சூதாட்டத்தை உனக்குப் பலமா
 அடைந்தது ஐயத்தினால் மதம்கொண்ட உன்னால் பீமஸேனரு
 பொருத்தமில்லாமல் பலவாறாக நிர்திக்கப்பட்டதனாலும், அந்
 மஹாதமாககளுடைய கோபத்தினாலே இந்த ஆபத்தை நீ அடை
 தாய் பிறருடைய பொருளை அபகரித்ததற்கும் கோபத்திற்கு
 பொறுமைக்கும் பேராசைக்கும் அறிவினமைக்கும் துரோஷ
 திற்கும் உயிரையும் லக்ஷியம் செய்யாமலிருக்கிற செய்கைக்கு
 உகரமான விலலைக் கையிலிடித்தவர்களான என தகப்பனம்
 களுடைய ராஜ்யத்தைக் கவாந்ததற்கும் எது தருந்ததோ அ
 அந்த மஹாதமாககளுடைய கோபத்தினாலேயே இப்பொழு
 உன்னால் அடையப்பட்டுவிட்டது தூபபுத்தியுள்ளவனே! உ
 படிப்பட்ட நீ என்னால் முன்கூறப்பட்ட அவனித் அதாமத்
 னுடைய உசகிரமான பயனை அடைவாயாக எல்லாச்சேனைகள்
 பாராத்துக்கொண்டிருக்கும்பொழுதே இப்பொழுது பாணங்க
 னால் உனனை யான சிஷிக்கப்போகிறேன் நான் இப்பொழு
 யுத்தத்தில் அந்தக்கோபத்தின் கடனைத் தீர்ப்பவனாகப்போ
 றேன் குருகுலத்தில் பிறந்தவனே! இப்பொழுது நான் இந்தயுத்
 தில், கோபமுட்பட்டவனான தரௌபதி, எனபிதாவான பா
 தா, பீமராஜா ஆகிய இவர்களுடைய விருப்பத்தை நிறைவே
 லாகிற கடனைத் தீர்த்தவனாகப்போகிறேன் நீ, யுத்தகளத்தைவிட
 விலகாமலிருப்பாயாகில் உனனை உயிரோடு யான் விடமாட்டேன்
 எனறுகூறினான் மிகப்புஜபலமுள்ளவனும் சதருவீரர்களைக் கொ
 லுகிறவனுமான அபிமனபு இவ்வாறு சொல்லிவிட்டு, பரளயக்
 நெருப்புக்கும் காற்றிற்கும் ஸமமான தேஜஸும் வேகமுமுந்
 தும் துச்சாஸனனுடைய பிராணனை வாங்கக்கூடியதுமான ஓர் அ
 பைத்தொடுத்தான் அந்த அம்பானது வேகமாக அவனுடை
 மாராபை அடைந்தது தோளின் ஸந்திஸ்தானத்தில் அவனைப்பிளந்
 புற்றிலபாம்புதுழைவதுபோலக் கணுவோடுகூடதுழைந்தது பிற
 அகநிக்கு ஸமமான ஸபரிசமுள்ளவைகளும் காத்தனவுஇழுத்தவிட
 பட்டவைகளுமான இருபத்தைந்து அம்புகளாலே இந்தத்துச்

னை மறுபடியும் அடித்தான மஹாராஜரே! நன்றாக அடிக்கப்
- அந்தத் துச்சாஸனை துன்பமுறறுத தேரின்னிடையில உட
தான, மிக்க மூச்சையையும் அடைந்தான ஸாரதியோ,
மனயுவினுடைய பாணத்தினால் பீடிக்கப்பட்டு பரஜனை
வனையிருக்கிற துச்சாஸனை ரணகளத்தின் நடுவிலிருந்து
வில விலக்கிச்சென்றான் பிறகு, பாண்டவர்களும் தரௌபதி
குமாரர்களும் விராடராஜனும் பாஞ்சாலர்களும் கேகயர்களும்
நக்கண்டு வரிமமநாதனு செயதாரகள் அந்தரணகளத்தி
ர பாண்டவஸனிகர்கள் ஸந்தோஷமடைந்தவர்களாகப்
ல சின்னங்களுள்ள எல்லாவாதயங்களையும் என்கும் முழக்கி
ள அபிமனயுவினுடைய செய்கையையும், பரமவிரோதி
காமுபுபுடையவனும் சததுருஷமான துச்சாஸனைதோலவி
டவிக் கப்பட்டதையுங்கண்டு நகைக்கவும் நகைத்தாரகள்
ராஜன், மாருதன், இரதிரன், அஸுவீனீ தேவதைகள் ஆகிய
களின் பிரதிமைகளை தவஜத்தினதுனிகளில் தரிப்பவர்களும்
ராதாக்களுமான திரௌபதி குமாரர்களும் ஸாதயுகியும் சேகி
னும் தருஷ்டதயுமனனும் சிகண்டியும் கேகயர்களும் தருஷ்ட
யும் மாதஸயர்களும் பாஞ்சாலர்களும் ஸருஞ்சயர்களும்
புடிரரை முதன்மையாகக்கொண்ட பாண்டவர்களும் ஸந்தோ
தோடு விரைவாகத் துரோணருடைய பட்டையை உடைக்க
ணி எதிர்த்துச்சென்றார்கள் பிறகு, ஜயத்தை விரும்புகிற
னும் சூரர்களும் திருமபாதவர்களுமரன் உமமைச்சோந்தவா
ருச் சதருக்களோடு பெரியபுத்தமநோந்தது மஹாராஜரே!
பயங்கரமானபுத்தம் அவ்வாறு நடக்கையில், தூயோதனன்,
னைப்பார்த்து, 'காண! ஜவலிக்கின்ற ஸ்ரோயுனைப்போன்ற
ம ரணகளத்தில் பகைவர்களைக்கொல்லுகிறவனும் வீரனுமான,
மனயுவின வசத்தை அடைந்தவனான துச்சாஸனைப்பார
ம, பலத்தினால் அதிகரித்திருக்கிற சிங்கங்களபோன்ற இந்தப்
ரடவர்கள் மிகுந்தகோபமுள்ளவர்களும் அபிமனயுவுவரக்ஷிப
முயற்சியுள்ளவர்களுமாக எதிர்த்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள்'
று கூறினான் பிறகு, உமதுபுத்திரனுக்கு ஹிதத்தைச்செய்
காணன், மிகுந்த கோபங்கொண்டு கூர்மையுள்ள அம்புகளை
கிலநாடமுடியாத அபிமனயுவினமீது பொழிந்தான சூரனான
ரன் புத்தகளத்தில் அவமதிப்பை முன்னிட்டுக் கூர்மையுள்ள
த அம்புகளால் அந்த அபிமனயுவைப் பின்தொடர்ந்து வரு
று புத்தவீரர்களையும் அடித்தான வேந்தரே! அதிகமான
றுதையமுள்ள அபிமனயுவோ, துரோணரை எதிர்த்து எண்

களால் விரைந்து அடித்தான். அவ்வாறு ரதிகாக்களுடைய
டங்களை நான்குபக்கங்களிலும் ஹிமலிககின்ற வஜரபா
னுடைய புதரனுக்குப்புதரான அந்த அபிமன்னியுவைத் து
ரிடத்திலிருந்து தடுப்பதற்கு ஒரு ரதிகனுவது சகதியுள்ள
விலலை பிறகு, எல்லாவிலலாளிகளுள்ளும் காவமுடையவனான
ணன ஜயத்தையடையஎண்ணிச் சிறந்த அஸ்திரங்களைக் கா
துக்கொண்டு அபிமனயுவைப் பலவாறு அடித்தான் அஸ்திர
அறிந்தவர்களுள் சிறந்தவனும் பரசுராமருக்குச் சிஷ்யனும்
தாபசாலியுமான அந்தக்காணன் புத்தத்தில் சத்துருக்க
அவமதிக்கமுடியாத அபிமனயுவைப் பிடித்தான். ராதாபுத்
காணனால் சரமாரிகளால் அவ்வாறு பிடிக்கப்படுகின்றவனும்
னுகொப்பானவனுமான அந்தஸ்பதராபுத்திரனோ யத்த
தளாச்சி அடையவிலலை பிறகு, அபிமனயு, சாணைக்க
திட்டப்படிக் கூடாமையுள்ளவையும் படிந்தகணுக்களுள்ள
மான அரத்தசந்திரபாணங்களாலே சூரர்களுடைய வி
அறுத்துப் புன்னகையுடையவன்போல வட்டமான விலலி
விடப்பட்ட ஸாப்பங்கள்போன்ற அம்புகளாலே காணனைக்
யோடும கொடிமரத்தோடும ஸாரதியோடும குதிரைகளே
சோதது விரைவாக அடித்தான் காணனும் வணங்கின்க
ளுள்ள அம்புகளை அந்த அபிமனயுவினமீது பிரயோகித்தான்
குன்குமாரனும் பரபரப்பிலலாமல அவைகளெல்லாவற்றையு
றுக்கொண்டான் பிறகு, சிறந்த வீரமுள்ளவனான அந்த
ஒரு முகூர்த்தகாலத்திற்குள் தவஜத்தோடுகூடக் காணனு
விலலை ஒருபாணத்தால் அறுத்துப் பூமியிலவிழும்படி செய்
பிறகு, விபத்தையடைந்த காணனைக்கண்டு அவனுடைய ஜ
ஸஹோதரன் உறுதியான ஒருவிலலைக்கையில் கொண்டு வே
அபிமனயுவை எதிர்த்தான் பிறகு, பாரத்தார்களும் அவா
பினதொடர்ந்துவந்திருக்கின்ற ஜனங்களும் உரக்கக் கூவினா
நான்குவித வாத்தியங்களையும் முழக்கினார்கள், அபிமனயு
புகழ்ந்தார்கள்

நாற்பத்தோராவது அத்யாயம்

அபிமனயுவதபாவம் (தொடர்ச்சி)

(அபிமனயுவின் பராக்கிரமத்தை வர்ணித்தது)

அந்தக்காணனுடைய ஸஹோதரன் விலலைக்கையில்லிய

மகாதமாககளான அவவிருவாகளுடைய தோகளும சீக
 ரக யுத்தஞ்செய்வதற்குப் போதுமான அவகாசத்தைப்
 பறன காணனுடைய ஸ்வேஹாதரன புனசிரிப்புடன் அணுகமுடி
 அபிமனயுவைப் பததுப்பாணங்களால் குடையோடும்
 மரத்தோடும் ஸாரதியோடும் குதிரைகளோடும் விரைவாக
 தான தகப்பன்பாட்டினமாகளுடைய செய்கையைச்
 கின்றவனும் மனிதபலத்தைக்காட்டிலும் அதிகரித்திருக்கிற
 தையுடையவனுமான அபிமனயு பாணங்களால் அடிககப்படு
 ககண்டு உமமைச்சோரதவாகுள மனகுகளிப்புறவர்களாரா
 அந்தஅபிமனயு, வில்லைவளைத்துப் புனசிரிப்புடன் ஒரே
 ினால அந்தக்காணனது ஸகோதரனுடைய தலையைப் பூமியில்
 பபடி செய்தான். அந்தத்தலையானது ரத்தத்தினின்றும் பூமி
 கிழுகதது காற்றினாலே நான்குபக்கத்திலும் அசைக்கப்
 மலையினின்றும் தள்ளப்பட்ட கோங்குமரம்போன்ற காண
 டய இலையஸ்வேஹாதரனைக்கண்டு, உமமைச்சோரதவாகள
 ருத்தமுற்றவாகளாராகளாகக் காணனும், கொல்லப்பட்ட
 ராதரனைக்கண்டு திரும்பினான். ஸூபதராகுமரரான அபி
 கமுகிறகுகள் அணிந்த அம்புகளாலே காணனைப் புறங்காட்டி
 படி செய்து, மற்றச்சிறந்தவிலலாளிகளையும் சீக்கிரமாகவே
 ததுச்சென்றான் உகரமரனதேஜஸூடையவனும் மஹாரத
 ன அந்தஅபிமனயுவானவன், விஸ்தாரமாகப்பரவியிருக்கின்
 , யானைகளும் குதிரைகளும் தோகளும காலாட்களுமுள்ளது
 அந்தக்காணனுடையசேனையைக் கோர்த்துடன் பிளந்தான்
 னே அபிமனயுவினாலே = அநேகஅம்புகளால் பீடிககப்பட்டு
 முள்ளகுதிரைகளோடு = புத்தரங்கத்தைவிட்டு விலகினான்
 , அந்தச்சேனையும் நார்புறத்திலும் ஓடிவிட்டது அரசரே!
 ராணசாரியா, 'மஹாவிலலாளியான் காண! கிருபரே! துரி
 கன்! நிலலுங்கன்' என்று = அழைத்துக்கொண்டிருக்கும்
 முதே, அந்தச்சேனையானது நந்தசம்பண்ணப்பட்டது விட்டிற
 களாலே ஆகாயமும், மழைத்தாரைகளாலே மலையும் மூடப்
 துபோல அபிமனயுவினுடைய அம்புகளாலே மூடப்பட்ட அந்
 சனையில யாதொன்றும் காணப்படவில்லை மன்னரே! கூட
 ளள் அம்புகளாலே வதைக்கப்படுகின்ற உமமைச்சோரத
 வீராகளுள் லிந்தராஜனைத்தவிர வேறொருவனும் எதிர்த்தது
 வில்லை பரதஸரேஷ்டரே! பிறகு, ஆணமையிறுகிறந்தவனான
 மனயுவோ சங்கமுழக்கஞ்செய்து சீக்கிரமாகப் பாரதசேனை
 எதிர்த்தான் அந்தஅராஜான்குமாரன், உலாந்த காட்

டில்வைக்கப்பட்ட நெருப்புப்போலப் பகைவர்களைப் பலத்திடு
 எதிர்த்துப் பாரதசேனையினிடையில நான்குபக்கங்களிலும்
 சரித்தான கூமையுள்ள அம்புகளாலே கோகனையும் யானை
 யும் குதிரைகளையும் மனிதர்களையும் அடித்துக்கொண்டு நன்
 பிரவேசித்து புத்தபூமியைத் தலையிலாதமுண்டங்களுடைய
 டங்களாலே வியாபிக்கச்செய்தான் அவனுடைய வில்லிலிடு
 விடுபடும் சிறந்தஅம்புகளாலே அறுக்கப்பட்டவர்கள் உ
 வீரும்பின்வார்களாக எதிர்ப்படுகின்ற தங்களைச்சோந்தவாக
 கொன்றுகொண்டு ஒழுகுகோள கோரமானவையும் பயங்கர
 செய்கைகளுள்ளவையும் கூமையுள்ளவையுமான அந்த அ
 விபாடங்கள், தோகனையும் யானைகளையும் குதிரைகளையும் ந
 செய்துகொண்டு பூமியில் விரைவாகப் பிரவேசித்தன ரண
 தில் அறுக்கப்பட்டவைகளும் ஆபுதங்களையும் விரலுறைக்
 கதைகளையும் தோளவளைகளையுமுடையவைகளும் பொன்
 களால் அலங்கரிக்கப்பட்டவைகளுமான கைகள் காணப்பட்ட
 அம்புகளும் விறகளும் கத்திகளும் சரீரங்களும் குண்டலங்களும்
 பூமாலைகளையும் அணிந்த தலைகளும் பூமியில் ஆழிசெய்த
 கிடந்தன அரசரே! உபகரணங்களோடுகூடியவையும் ஏக
 களாலே அழகியவையுமான ஆஸனப்பீடங்களாலும் ஒழுகப்ப
 அசசுககளாலும் சக்கரங்களாலும் பலவாறுகவிழ்ந்திருக்க
 றுக்கத்தடிகளாலும் விழ்ந்திருக்கின்ற சக்திகள், விறகள், கத்தி
 பெரியகொடியரங்களாகிய இவைகளாலும் நான்குபக்கங்களில
 சித்தறியிருக்கின்ற கேடகங்களாலும் விறகளாலும் அம்புகள்
 கொல்லப்பட்டிருக்கிற கூத்தரியர்களாலும் குதிரைகளாலும்
 களாலும் யுகத்தபூமியானது கூண்டத்திறகுள் செல்லத்தகாத
 மையுள்ளதாகவும் மிக்கபயங்கரமாகவும் இருந்தது கொல்ல
 கின்றவர்களும் ஒருவரைமற்றொருவர அழைக்கின்றவர்களு
 ராஜகுமாரர்களுடைய பெரியசபதமானது பயப்படுகிறவா
 ருப் பயத்தைவிருத்திசெய்துகொண்டு தோன்றியது ப
 ரேஷ்டரே! அவ்வொலியானது எல்லாததிகளுக்களையும் எதி
 யடையும்படிசெய்தது பிறகு, ஸுபதராபுத்திரன் சிறந்தகு
 களையும் தோகனையும் யானைகளையும் நாசஞ்செய்துகொண்டு
 ரவசேனையைக்குறித்துச் சென்றான் அவன் பாரதனை
 ளுடையநடுவில் உலாந்தகாட்டில் வைக்கப்பட்ட நெருப்புப்போ
 டப்லத்தினால் சத்துருக்களை எரிப்பவனாகக் காணப்பட்டான்
 ரே! னைனயமானது புழுதியினால் நான்குபக்கங்களிலும் சூழ்
 டிருக்கையில் எல்லாததிகளுக்களிலும் திகக்கோணங்களிலும்

சரிககினற அநதஅபிமன்யுவை அபபொழுது நாங்கள பாரகக விலலை பாரதரே! மஹாராஜரே! யானைகள், குதிரைகள், மனிதர்கள் இவர்களின் உயிரகளைவாங்கிககொண்டு, பகைவார்களுடைய கூட்டங்களை எரிககினற அபிமன்யுவை உச்சிபபோதிலுள்ள ஸ்ரீபனைப்போல மதுபடியும் க்ஷணகாலங்கண்டோம் மஹாராஜரே! புத்தத்தில் இந்திரனை ஒத்தவனும் இந்திரகுமாரனுக்குகுமாரனுமான அநத அபிமன்யுவானவன், வீரமுள்ளவரும் அகனிபுதர நுமான ஸ்ரீபரமமணியா முறகாலத்தில் தேவனையவர்களிலாவவாறு விளங்கினாரே அவ்வாறே ஸ்ரீனையத்தினுடையமத்தியத்தில் விளங்கினான்” என்றுகூறினான்.

நாற்பத்திரண்டாவது அதயாயம்

அபிமன்யுவதபாவம். (தோடர்கீச்சி)

ஜயந்தான் அபிமன்யுவைத் தோடர்கீச்சி தம்முந்நாசியதைத் தடுத்தும், ஜயந்தான் நந்திரிடும் வரம்பெற்றவாலாயும்)

திருதராஷ்டிரன், “பாலனும் அதிபரதம் ஸ்ரீகீழும் தன ஜபலத்தால் இறுமாப்புடையவனும் புத்தங்களில் அதிகப்பழக்க லலாதவனும் வீரனும் மகாகுலத்திலபிறந்தவனும் சரீரத்தை பழக்கத்தூணிந்தவனும் மூன்றுவயதுள்ள நல்லகுதிரைகளோடு டைகளில் புகுகின்றவனுமான அபிமன்யுவை, பலசாலியான வனாவது புதிஷ்டிரனுடையசேனையிலிருந்து பின்தொடர்ந்து நதான” என்றுவினவ, ஸ்ரீசுயன் சொல்லலானான்

“புதிஷ்டிரரும் பீமஸேனனும் சிகண்டியும் ஸாதயகியும் நகுல மம் ஸஹதேவனும் தருஷ்டதபுமனனும் விராடனும் கேகயாக ளாடுகூடின துருபதனும் கோபமுள்ளவனான தருஷ்டகேதுவும் ரதஸயாகளும் புத்தத்தில் எதிர்த்துச்சென்றார்கள் அணிவகுக்கப்பட்ட சேனையையுடையவார்களும் அடிகுமஸவபாவமுள்ளவா ளுமான (அபிமன்யுவின்) தகப்பன்மாராகள், (அவனுடைய) மனமாரர்களோடு, பாதுகாக்கண்ணமகொண்டு அவ்வழியினு ஸ்யே செல்லண்ணமுள்ளவார்களாக எதிர்த்துச்சென்றார்கள் அவருகின்ற அநதசகூராகளைக்கண்டு உமமைச்சோரதவார்கள ருமபிவிட்டார்கள் மஹாராஜரே! பிறகு, திருமபிவிட்ட உமது மாரனுடைய பெரிதான அநதச்சேனையைக்கண்டு, உமக்கு மரு தனும் பராக்கிரமசாலியும் விரிந்ததேசராஜகுமாரனுமான ஜயத ராஜன் அநதச்சேனையை விலைநிறுத்தளண்ணி அருகிலவந்தான் வன், புத்திரனான அபிமன்யுவின்மீதுதான் அன்புள்ளவார்களும்

சேனைகளை யுடையவாகளுமான பாரததாக்களைத் தடுத்தான உக
கிரமான வில்லையுடையவனும் விலவிததையிற் சிறந்தவனுமான
விருத்தகந்திரனுடைய குமாரன், சிறந்த அஸ்திரத்தைப் பிடி
யோகித்துக்கொண்டு பள்ளத்தாக்கை அடைந்து யானைவருவது
போல அருகில எதிர்த்து வந்தான்” என்று கூறினான்

திருதராஷ்டிரன், “ஸஞ்சய! புத்திரனைக்காக்க எண்ணப்
பெற்றுக் கொண்டு கோபத்துடன் வருகின்ற பாண்டவர்களை ஜயதரதன்
ஒருவனாகவேயிருந்து தடுத்ததனால் அவனிடத்தில் 1 அதிகமான
காரயபாரம் வைக்கப்பட்டதென்றே நான் நினைக்கிறேன் ஸைந்திரன்
வனிடத்தில் அதயாச்சாயகரமான தேகபலமும் செளரயமும் இருந்
தனென்றவென்றும் நான் எண்ணுகிறேன் மிகக் பலவானான
அந்த ஜயதரதனுடைய வீரத்தையும் உத்தமமான செயல்களையும்
எனக்கு நீ சொல்லு அந்த ஜயதரதன் என்னஜபம், ஷேராமம்
அல்லது யாகம் செய்தான்? என்னதவம் செய்தான்? உத்தமனே
ஐம்பொறி அடக்கலா? பிரம்மசாயுமா? அல்லது இவன் வேத
என்ன செய்தான்? க்ஷிணு, ஈசானா, பிரம்மா (இம்மூவர்களுள்
எந்தத்தேவதையை ஆராதித்தது, விரதராஜன், புத்திரனிடத்தி
பற்றுதலுள்ளவாகளும் கோபமுள்ளவாகளுமான பாரததாக்களைத்
தடுத்தான்? அவன் ஒருவனாகவேயிருந்துகொண்டு பாண்டவ
ர்களைத் தடுத்ததுபோன்ற பெரிய காரயமானது, பீஷ்மராலு
அவ்வாறு செய்யப்படவில்லை, நான் அறிவேன்” என்று சொல்ல
ஸஞ்சயன் சொல்லலானான்

“திருளபதியை அவன் அபகரித்தகாலத்தில் பீமஸேனனா
வெல்லப்பட்டான், அதனாலுண்டானமாதத்தில் அந்தஜயதர
ராஜன் வரத்தைப்பெற்றவருமபி மிகக் பெரியதவம் புரிந்தான்
அவன் இந்திரியங்களைப் பிரியமான க்ஷியங்களைவிருந்து நன்றாக
திருப்பிப் பசி தாகம் வெயில இவைகளைப்பொறுத்தவனாகவு
இளைத்தவனாகவும் நரம்புகள் நின்றந்த தேகமுள்ளவனாகவுமிருந்
தொண்டு, ஸந்தரமான வேதமந்திரத்தை உச்சரித்துத் தே
ரான ஈஸ்வரரை ஆரதித்தான் பிறகு, பகதாக்களிடத்தி
தையுள்ளவரானபகவான் அவனுக்கு அருள்செய்தார பிறகு
அவா விரதராஜகுமாரனுடைய ஸ்வபணத்தின் முடிவில் அவர்
நோக்கி, ‘ஜயதரத! ஸந்தோஷமடைந்தேன், எந்தவரனை விருப்
கிறாயோ அதனைப்பெற்றுக்கொள்’ என்று சொன்னார பாரததே
ருதரராலே இவ்வாறு சொல்லப்பட்ட விரதராஜனான ஜய
தரதன் வணங்கிக் கைகளைக் குவித்துக்கொண்டு, நன்றாக அடக்க

ட்ட சித்தவிருத்தியுள்ளவனாக, அவரைக்குறித்தது, 'ரணகளத்தில
யங்கரமான வீரமும் பராகரமமுமுள்ளவாகளான பாண்டவா
களை நானொருவனாகவே ஒரே ரத்தத்துடன் தடுக்கச்சக்தியுள்ளவனாக
வனமும்' என்று வேண்டினான் இவ்வாறு வேண்ட, தேவேச
ானருதரா, பிறகு, ஜயதரத்தைக்குறித்தது, 'ஸௌமய! பிருதை
னகுமாரனான தன்னஞ்சயனைத்தவிர மறற்புபாண்டவாகள நால
ராகளையும் புத்தத்தில் ஒருதினம நீ தடுப்பாய், இந்த வரத்தை
னக்கு யான கொடுக்கிறேன்' என்று சொல்லி, அந்த இடத்தி
லயே மறைந்தார். ராஜேந்திரரே! ஸ்ரீரத்னராஜன், 'அவ்விதமே
தகடும்' என்று அவரைப் பார்த்துச் சொல்லிவிட்டு விழித்தது
காண்டான அந்த வரதானத்தாலும் திவ்யமான அஸ்திர
லத்தினாலும் அந்த ஜயதரனை ஒருவனாகவே பாண்டவாக
நடைய சேனையைத் தடுத்தான். அவனுடைய நானேசையின
ம தலதவனியினாலும் சதருக்களான கூத்தரியாகள பயமடைந்
தனர் உமது ஸௌமயத்துக்கு அதிகமான ஸந்தோஷம் உண்
டாயிற்று அரசரே! கூத்தரியாகள ஸந்தவனிடத்தில் எல்லாப்
பாரமும் சமத்தப்பட்டதைக்கண்டு யுதிஷ்டிரருடைய ஸேனை
ருக்குமிடத்திற்கு, உரத்தசபதம்செய்துகொண்டு ஓடிவந்தார்கள்.

நாரபத்துமூன்றுவது அதியாயம்

அபிமனயுவதபாவம். (தோடர்ச்சி)

(ஜயந்தன் நந்தருடைய வரத்தினாலே வ்யகமார்க்கத்தை முடிப்
பாண்டவர்களைத் தடுத்தது)

ராஜஸரேஷ்டரே! ஸ்ரீரத்னராஜனுடைய பராகிரமத்தைக்
றித்தது எனனை நீ கேட்கிறாய். அவன் பாண்டவர்களை எதிர்த்
தப் போராபுரிநத விதமானதையும் நான் சொல்வேன், கேளும
புடங்கினவைகளும், நன்றாக (ரத்தத்தை) இழுக்கும் தன்மையுள்ள
வைகளும் ஸந்தோஷமுள்ளவைகளும் பெரியவைகளும் வாயுவேக
முள்ளவைகளும் ஸ்ரீரத்னரேசத்தில பிறந்தவைகளுமான வேக
முள்ளகுதிரைகள் கந்தாவநகரம்போன்றதும் விதிப்படி அமைக்
ப்பட்டுள்ளதமான ஸ்ரீரத்னராஜனுடைய ரத்தத்தை இழுத்துச்
சுன்றன் வெள்ளிமயமான பெரிய பனறிகொடியானது அவ
னுடைய ரத்தத்தை விளங்கச்செய்தது ராஜ சின்னங்களான அந்த
வண்குடையினாலும் கொடித்துணிகளாலும் சாமரங்களாலும்
சிறியினாலும் அந்த ஜயதரனைவன், ஆகாயத்தில் சந்திரன்

லும் ரதனங்களாலும் ஸ்வாணங்களாலும் அலங்கரிக்கப்பட்டுள்ள
 தும் இருமபினுலாகியதுமான அவனுடைய அந்த ¹ வஞ்சகமான
 நக்சுதரங்களாலே சூழப்பட்ட ஆகாயம்போல விளங்கியது அந்
 ஜயதரதன, பெரிய விலலில் நானுலையை உண்டுபண்ணி அந்
 அம்புகூட்டங்களை இறைத்துக்கொண்டு, எந்த ஸேனையி
 பாகத்தை அாஜுனகுமாரன் உடைத்தானே அந்த ஸேனாபாக
 தைப் பூர்த்திசெய்தான் அந்த ஜயதரதனுனவன் ஸாதயகி
 மூன்றுபாணங்களாலும், பீமஸேனை எட்டுபாணங்களாலும்
 அவவாறே தருஷ்டதயுமனை அறுபதுபாணங்களாலும், விரா
 னைப் பத்துபாணங்களாலும், தருபதனைக் கூடையுள்ள ஐந்த
 பாணங்களாலும், சிகண்டியை ஏழுபாணங்களாலும், கேகயராஜ
 களை இருபத்தைந்துபாணங்களாலும், திரௌபதிக்குமாராக
 மூம்மூன்றுபாணங்களாலும், யுதிஷ்டிரை எழுபதுபாணங்கள
 லும் அடித்து, பிறகு, மற்றவர்களையும் பெரிய அம்புகூட்ட
 தால விலக்கித்தள்ளினான் அது ஆசனியமாயிருந்தது. பிறகு
 பிரதாபசாலியும் அரசருமான தாமரந்தனா, சிரித்துக்கொண்டு
 'இதோ அறுக்கிறேன்' என்று சொல்லித் தீட்டித் துவைந்திரு
 கின்ற பலலத்தினால் அவனுடைய விலலை அறுத்தாரா அந்தஜய
 தரதன, கண்களைக் கொட்டுவதற்குள் வேறுவிலலை எடுத்துப் ப
 துபாணங்களாலே தாம்புத்திரை அடித்தான், மற்றவர்க
 யும் மூம்மூன்றுபாணங்களால் அடித்தான் அவனுடைய அந்
 லாகவதையறிந்து பீமன் மூம்மூன்றுபலலங்களாலே அவ
 டைய விலலையும் கொடியையும் குடையையும் விரைவாகப் பூமியி
 தள்ளினான் ஐயா! பலவானான அந்த ஜயதரதன வேறுவில
 யெடுத்து ஸஜ்ஜமசெய்து பீமனுடைய கொடியையும் வில
 யும் குதிரைகளையும் அறுத்தது தள்ளினான் வில அறுக்க
 பட்ட அந்தப் பீமன் குதிரையையிழந்த உத்தமமான ரத்த
 லிருந்து கீழேகுதித்து ஸாதயகியினுடைய ரத்ததில் சிங்கமான
 மலையுச்சியில் பாயவதுபோலப் பாயந்தான் பிறகு, விரதரா
 னுடைய ஆசனியகரமானதும் நம்பத்தகாததுமான அந்தசெ
 கையைக்கண்டு, உமமைச்சோந்தவர்கள், 'நல்லது, நல்லது' என
 சொல்லிக்கொண்டு சந்தோஷமடைந்தார்கள். விரதராஜன்
 ஒருவனாகவே இருந்துகொண்டு மிகக் கோபமூண்டவர்களா
 பாண்டவர்களை அஸ்திர தேஜஸினால் தடுத்ததாகிய அவனுட
 அவ்விதமான செய்கையை எல்லாப்பிராணிகளுமே புகழ்ந்தன

லேறி யுத்தஞ் செய்கின்ற போர வீரர்களோடு அபிமனயு
றல் முந்திக்கொல்லப்பட்ட யானைகளாலே பாண்டவர்களுக்குக்
ட்டப்பட்ட வழியானது ஸைந்தவனால் தடுக்கப்பட்டது. சூரா
ரான மச்சதேசத்தாராகளும் பாஞ்சாலர்களும் கேகயர்களும்
ண்டவர்களும் முயற்சியுள்ளவர்களாக அனுஸரித்துச் சென
கள், ஸைந்தவனை எதிரக்கச் சககியற்றவர்களானார்கள் எந்த
த உமமுடைய பகைவன் துரோணருடைய சேனையை உடைக்க
லகிருநே, அந்த அந்தச்சூரனை ஸைந்தவன் வரத்தைப்பெற்ற
யால் தடுத்தான்

நாற்பத்துநான்காவது அத்யாயம்

அபிமனயவதபாவம் (தோடர்கீசி)

(அபிமனயுலின் பராக்ரமத்தை வர்ணித்தது.)

ஜயத்தில் விருப்பமுள்ளவர்களான பாண்டவர்கள், ஸைந்த
றல் தடுக்கப்பட்டவுடன், உமமைச்சோரநவர்களுக்குச் சதருக்
ளாடு மிக்க பயங்கரமான யுத்தம் நோந்தது பிறகு, ஸதயஸந
ரம் (ஒருவராலும்) அணுகமுடியாதவனும் காரதியுள்ளவனு
ன் அரஜுனகுமாரன் கௌரவஸேனையில் புகுந்து மகரமா
ந ஸமுத்தரத்தைக் கலக்குவதுபோலக் கலக்கினான் அம்பு
ழியினாலே அவ்வாறு மூடுகின்றவனும் பகைவர்களைக் கொல்லு
றவனுமான அந்த ஸுபதராபுதரனை, குருஸ்ரேஷ்டர்கள்
நான்கள் வரிசைமுறைப்படியே எதிர்த்தார்கள் அம்புமழை
த தொடாசியாகப் பொழிகின்றவர்களும் அளவற்ற பராக்ர
ள்ளவர்களுமான அந்தச் சதருவீரர்களுக்கும் அபிமனயுவுக்
பயங்கரமான யுத்தம் நோந்தது அரஜுனகுமாரன், அந்தச்
ருக்களால் தோகளுடைய கூட்டத்தினால் அவ்வாறு தடுக்கப்
டு, விருஷஸேனனுடைய ஸாரதியைக்கொண்டு அவன் விலலை
அறுத்தான் பலசாலியான அந்த அபிமனயு அம்புகளாலே
ரணியும் அவன் குதிரைகளையும் அடித்தான் பரஜைஞ் இழந்
துன் அந்த விருஷஸேனன் வாயுவின வேகம்போன்ற வேக
ரன் அந்தக் குதிரைகளாலே யுத்தப்பூமியிலிருந்து வேறிடத்துக்
கொண்டுபோகப்பட்டான் அதனிடையில் அபிமனயுவி
டைய ஸாரதியானவன் ரத்தத்தை விலக்கிச்சென்றான் பிறகு,
கார்களுடைய கூட்டங்களெல்லாம், ஸந்தோஷமடைந்து, 'நல
ந, நல்லது' என்று ஆரவாரஞ்செய்தன விரிமமம்போல
ந்த கோபங்கொண்டும் அம்புகளால் பகைவர்களைக் காசு

செய்துகொண்டும் ஸமீபத்தில் வருகின்ற அந்த அபிமன்யுவு
 நோக்கி, வஸாதீயன் சீகரமாக நெருங்கி எதிர்த்தான் அவ
 அபிமன்யுவினமீது ஸவாணமயமான கணுக்களுள்ள அம்பு
 பாணங்களை இறைத்ததான், 'யுத்தபூமியில் யான உயிரோடி
 குறுகாலத்தில், நீ உயிரோடு விடப்படமாட்டாய்' என்றும் சொ
 னுன உருகருமயமான க்வசம் பூண்ட அந்த வஸாதீயனை ஸா
 ராபுதரன் தூரத்திலிருக்கும் லக்ஷ்யத்தை வீழ்த்தக்கூடிய அ
 னுலே மாரபிஷ்டத்தான் (உடனே) அவன் பிராணனை இழ
 பூமியில் விழுகதான் ராஜரே! வஸாதீயன் கொல்லப்பட்ட
 கண்டு கூத்தரிய சிரேஷ்டாக்கள் கோபமூண்டு உமது பேர
 கொல்ல எண்ணிப் பலவித உருவங்களுள்ளவர்களைப் பலவா
 நாடுனாவி இடுமபடி செய்துகொண்டு அப்பெர்முது நான்குபக
 களிலும் சூழ்ந்துகொண்டார்கள ஸமீபதராபுதரனுக்குப் ப
 வாகளோடு பயங்கரமான அந்த யுத்தம் உண்டாயிற்று பல
 குமாரன் கோபம் மூண்டவனாக அந்தச் சதருக்களுடைய விற
 யும் அம்புகளையும் சரீரங்களையும் குண்டலங்களையுடையவைகள
 மாலைகளையணிந்தவைகளுமான தலைகளையும் அறுத்ததான் க
 களோடும் அங்குளிரக்கூக்களான தோல்களோடும் பட்டாக
 திகளோடும் கோடாலிகளோடும் கூடினவைகளும் பொன்ன
 ணங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்டவைகளுமான கைகள் அ
 கப்பட்டவைகளாகக் காணப்பட்டன மாலைகளாலும் ஆ
 ணங்களாலும் வஸதிரங்களாலும் விழுகதிருக்கின்ற பல
 மான கொடிகளாலும் கவசங்களாலும் கேடகங்களாலும் ஆ
 களாலும் கிரீடங்களாலும் குடைகளாலும் சாமரங்களாலும் ப
 உபகரணங்களாலும் ரதிகனவீற்றிருக்கும் பீடங்களாலும் அழ
 ஏக்காலங்களாலும் ஒடிக்கப்பட்ட அசக்கங்களாலும் சக்கரங்
 ளும் பலவாறுகொடிக்கப்பட்ட நுகத்தடிகளாலும் அண்டைம
 ளாலும் கொடித்தூணிகளாலும் ஸாரதிகளாலும் குதிரைகள்
 உடைக்கப்பட்ட ரதங்களாலும் கொல்லப்பட்ட யானைகள்
 யுத்தபூமியானது வியாபிக்கப்பட்டதாயிற்று சூரர்களும் பல
 தேசங்களுக்கு அரசர்களும் ஜயத்தில் ஆவலுள்ளவர்களும் பெ
 லப்பட்டவர்களுமான கூத்ததிரியர்களால் சூழப்பட்டுப் பூ
 னது அதிபயங்கரமாகியது எல்லாத்திக்குக்களிலும் அவ்வ
 மூலைத்திக்குக்களிலும் ஸஞ்சரிக்கின்றவனும் கோபம்கொ
 வனுமான அந்த அபிமன்யுவின்னுடைய ஸவருபமானது ரண
 தில் மறைந்துவிட்டது பொன்னாலான க்வசம், ஆபரணங்
 ளின்களும் அம்புகளும் இவைகளை மாததிரம் கண்டோம், அப்பொ

புகளால் யுத்தவீரர்களைக் கவருகின்றவனும் நடுப்பகலிலுள்ள
யானபோனவனுமான அந்த அபிமனயுவைக் கண்களால்
தத்துப்பார்ப்பதற்கும் ஒருவனாவது சகதியுள்ளவனாகவில்லை

நாற்பத்தைத் தவறு அதயாயம்

அபிமனயுவதபாவம். (தோடீச்சி.)

மீயுலின் பராக்கிரமத்தினால் துர்யோதனன் தோல்வியடைந்தது.)

மகாராஜே! குராதருடைய ஆயுளைக் கவாகின்றவனான அர
னகுமாரன், பிரளயகாலமவந்திருக்கும்பொழுது எல்லாப்
ரணிகளுடைய உயிரையும்வாங்குகிற யமனபோலிருந்தான்
திரனுகொப்பான் பராகிரமமுடையவனும் அதிகபலமுள்ள
யம் இரதிரகுமாரனுக்குக் குமாரனுமான அபிமனயு, அப
ரமுது சேனையைக்கலக்குகிறவனாகக் காணப்பட்டான் ராஜே
ரே! கூத்திரியரோஷ்டார்களுக்கு யமனபோன்றவனான அந்த
மனயு சத்தருளேனையில் துழைந்து, பலமுள்ள புலியானது
னைக்கவாவதுபோல் ஸத்யஸரவஸைத் கவாந்துகொண்டான்
யஸரவன், பகைவனாகப் பிடிக்கப்பட்டவுடன், மகாரதிகர்கள்
ரவுடன் பெரிய சஸ்திரங்களைத் கையிலெடுத்த அபிமனயுவின
ரகில் சென்றார்கள் குருசேனையிலுள்ள கூத்திரியரோஷ்டர்கள்,
ஜுனகுமாரனைத் கொல்லக்கருதி, 'நான் முன்னே, நான்
ரனே' என்று ஒருவரைஒருவர் மிஞ்சுமெண்ணத்ததுடன் வந
ர்கள் நான்குபக்கங்களிலும் எதிர்த்துநின்றவருகின்ற கூத்திரி
களுடைய சேனைகளை அபிமனயு கடலில் திமியானது சிறியமீன்
நாடிப்பிடிப்பதுபோலக் கவாந்துகொண்டான் பின்னிடை
ராடாமல் அந்த அபிமனயுவை நெருங்கினவர்கள், ஸமுத்திரத்
அடைந்த நதிகளபோலத் திரும்பாமலே போயினர் அந்தக்
ளரவசேனையானது ஸமுத்திரத்தில் திசைதப்பினதும் காற்றின்
கத்தினுலே பயததையடைவிகப்பட்டதும் பெரியதிமிங்கிலத்
றலே பிடிக்கப்பட்டதுமான தப்பலுபோல் மிக நடுக்கமுற்றது
கு, பலசாலியான ருகமரதன்னெகிற மதராஜகுமாரன்
மற்றவனாகப் பயமுற்ற சேனையைத் தேறுத லடையுமபடி
பதுகொண்டு, 'குராகளே! உங்களுக்குப் பயமவேண்டாம்,
நிருக்கும்பொழுது இந்த அபிமனயு ஒருவீரனாகான் யான
னை உயிரோடு பிடிக்கப்போகிறேன், மைசயமில்லை' என்கிற
க்கியததைச் சொன்னான் இவ்வாறுசொல்லிவிட்டு, வீரய
ரவனான ருகமரதன் நன்றாக வமைக்கப்பட்ட கம்பிகாக்கி

கின்றதுமான ரதத்தினாலே செலுத்தப்படுகின்றவனாகி ஸுபத
புத்திரனை எதிர்த்தோடிவந்தான் அவன் அபிமன்யுவை மூல
பாணங்களினால் மாரபிலும் மூன்றுபாணங்களினால் வ
கையிலும் கூர்மையுள்ள மூன்றுபாணங்களினால் இடக்கையி
அடித்துப் பிறகு வலிமமநாதஞ்செய்தான் அநதப்பலகுனரு
ரன், அவனுடையவிலையும இடக்கைவலக்கைகளையும் அழ
கண்களோடும் புருவங்களோடுகூடினதலையும் சீக்கிர
அறுத்துப் பூமியிலிழும்படிசெய்தான் அபிமன்யுவை உயிரே
பிடிக்க எண்ணங்கொண்டவனும் காவமுள்ளவனும் சலயகுமா
மான ருகமரதன் கீர்த்தியுடையவனான் ஸுபதராபுத்திரன
கொல்லப்பட்டதைக்கண்டு, புத்தத்தில் அடங்காத மதமுடைய
களும் பகைவர்களைக்கொல்லும் தன்மையுடையவாகளும் பொ
லிழைக்கப்பட்ட கொடிகளுள்ளவாகளும் மிக்கபலசாலிகளும் ச
குமாரனுக்குச். சிநேகிதர்களுமான் ராஜகுமாரர்கள், பனைமர
முள்ளவிறகளை நன்றாகஇழுத்துக்கொண்டு அம்புமழையோடு
ஜுனகுமாரனை நான்குபக்கங்களிலும் சூழ்ந்துகொண்டார்
அஸ்தரவித்தையில் பழகித்தோந்தவர்களும் யௌவனமுந்
வர்களும் அஸாததியமான கோபமுடையவாகளுமான சூரர்க
அம்புக்கூட்டங்களால் மூடப்படுகின்றவனும் பகைவர்களால்
லக்கடாதவனும் சூரனுமான ஸுபதராகுமாரனை புத்தகளத்
ஸஹாயமற்றவனாக்ககண்டு தூயோதனை களிப்பற்றான், &
அபிமன்யுவை யமனுடையவீட்டையடைந்தவனாகவுமண்ணி
ஐயா! அநதராஜகுமாரர்கள் பொற்கணுக்களுடையவையும் ப
அடையாளங்களுள்ளவையும் நன்குதீட்டப்பட்டவையுமான
புகளாலே அரஜுனகுமாரனையும் ஸாரதியோடும் குதிரை
டும் கொடியோடுகூடின அவனுடைய அநதத்தேரையும்
நிமிஷத்திற்குள் கண்ணுக்குப்புலப்படாதபடி செய்தார்கள்
புகளால்) நான்குபக்கங்களிலும் நிறைக்கப்பட்டிருக்கிற
அபிமன்யுவை முடகளாலே நான்குபக்கங்களிலும் வியாபி
பட்டிருக்கிற காட்டுப்பனறியைப்போலக் கண்டோம் பாரத
நன்றாக அடிக்கப்பட்ட அநத அபிமன்யு அங்குசங்களாலே
தப்பட்ட யானையைப்போலக் கோபங்கொண்டு காந்தாவாஸ
தையும் ரதஸம்பந்தமானமாய்பையும் பிரயோகித்தான்
புரிந்து அரஜுனனால் தும்புருமுதலான கந்தாவாகளிடமிரு
பெற்றுக்கொள்ளப்பட்ட அநதஅஸ்திரத்தினாலே சதருக்
மயக்கினான், மன்னரே! புத்தகளத்தில் கொள்ளிவட்டமே
அஸ்திரங்களைச் சீக்கிரமாகக்காண்பிக்கின்றஅபிமன்யு, ஒன்றா

றுவிதங்களாகவும் ஆயிரமவிதங்களாகவும் காணப்பட்டான். வந்ததே! சதருக்களை வாட்டுகின்றவனான அந்த அபிமன்யு, நரைத திறமையோடு நடத்துவதனாலும் அஸ்திரமாயைகளாலும் பங்கச்செய்துகொண்டு, அரசர்களுடைய சரீரங்களை நூறுகப் பாரதான அரசரே! புத்தகங்கள்தில் கூாமையான அம்புகளாலே சரீர்தினிடமிருந்து போக்கப்பட்ட பிராணிகளுடைய பிராணன்கள் லோகத்தையடைந்தன, சரீரங்கள் பூமியை அடைந்தன பல்குன மாரண அவாக்களுடைய விறகளையும் குதிரைகளையும் ஸாரதிகளை கொடிகளையும் தோளவளர்களுடன்கூடினகைகளையும் தலைகளை கூாமையான பிராணிகளால் அறுத்தான ஐந்துவருஷங்கள் னறதும் பழந்தரும் நிலைமையிலிருப்பதின்மான் மாந்தோப்பு திக்கப்பட்டாற்போல் ராஜகுமாரர்கள் நூற்றுவா ஸுபதரா திரனால் வீழ்த்தப்பட்டார்கள் கோபங்கொண்ட ஸாப்பத்திறாப்பானவார்களும் மெனமைக்குணமுள்ளவார்களும் ஸுகம றத்தக்கவாக்கினுமான வீரர்கள் அபிமன்யு ஒருவனாலே கொல்லப் பட்டார்களென்பதைக்கண்டு, தூயோதனன் பயமுற்றவனான ராளிகளும் யானைகளும் குதிரைகளும் காலாட்களும் அபிமன்யு ளை நாசம் பண்ணப்பட்டதைக்கண்டு, தூயோதனன், கோபங்ாண்டு சீக்கிரமாக அபிமன்யுவை நெருங்கி எதிர்த்தான அவநவாக்களுக்கும் கூண்காலம்போல் அஞ்ஞாவமானபுத்தம் நோந பிறகு, உமமுடைய குமாரன் அபிமன்யுவினுடைய அநேகம்புகளால் அடிக்கப்பட்டுப் புறங்காட்டியோடினான்” என்று வினா

நாற்பத்தாறுவது அதியர்யம்

அபிமன்யுவதபாவம் (தொடர்ச்சி)

(அபிமன்யு தூயோதன் குமாரனான லக்ஷ்மணனையும் கிராதபுத்ரனையும் கொன்றது)

திருதராஷ்டிரன், “ஓ! ஸூத! ஒருவனான அபிமன்யுவுக்கு நகரங்களோடு கைகலந்த பயங்கரமானபுத்தம் நடந்ததாகச் சாலுகிறாய் மஹாதமாவான ஸுபதராபுத்திரனுடைய ஜயதயும் நம்பத்தக்கததும் ஆச்சரியகரமுமான பராகரமத்தையும் விப பேசுகிறாய் ஆனால், எவர்களுக்குத் தாமம் ஆதாரமோவர்களுக்கு இவை ஆச்சரியமல்ல தூயோதனனும் புறங்காட்டி அநேக ராஜகுமாரர்களும் கொல்லப்பட்டிருக்கும்ளவில், எனச் சோந்தவர்கள் ஸுபதராபுத்திரனவிஷயத்தில் எவ்வித பரி

ஹாரததைத் தேடினார்களா ?” என்று வினவ, ஸஞ்சயன் சொல்லானான்.

“சத்தருவுக்கு ஜயம் உண்டாகவே, உமமைச் சேர்ந்தவாக வாய் வறண்டவாகளாகவும் சஞ்சலமான கண்களுள்ளவாகளாகவும் மிகக் வோவையுடையவாகளாகவும் மயிரக்கூச்சமுற்றவாகளாகவும் ஒடுவதில் ஊக்கமுள்ளவாகளாகவும் சத்தருவை ஜயிப்பதில் உற்சாகமுற்றவாகளாகவும் கொல்லப்பட்டவாகளான ஸஹோதகர்களையும் தந்தைகளையும் புத்திரர்களையும் நண்பர்களையும் ஸம்பந்திகளையும் பந்துக்களையும் விட்டுவிட்டுக் குதிரைகளையும் யானைகளையும் வேகத்துடன் நடத்திக்கொண்டு சென்றனர் அவ்வாறு உமையினினால் பேராவீரர்கள் தோல்வியடைவிக் கப்பட்டதுகண்டு துரோணரும் துரோணபுதாரும் பிருஹதபலனும் கிருபரும் யோதனனும் காண்னும் கிருதவாமாவும் ஸௌபலனும் மிகு கோபங்கொண்டு பகைவர்களால் ஜயிக்கப்பட்டாத ஸுபதராகுரனைக் குறித்து எதிர்த்துவந்தார்கள் மன்னரே ! மஹாராஜே ! இரத்திரனுகொப்பான வல்லமைபொருந்தியவனும் உமக்குப்படு னுமான ஸுபதராபுத்திரனே அவர்களைப் பெருமபானமையா புறங்காட்டியோடச் செய்தான் ஸுகியாக வளராதவது பாணங்களையும் அஸ்திரங்களையும் அறிந்தவனும் மிகக்கூரதி ளவனுமான லக்ஷ்மணனொருவனே பாலையிருப்பதினாலும் கெ பபினாலும் பயமில்லாமல் அராஜுனகுமாரனை எதிர்த்தான் புத் தனிதத்தில் மிகுந்த அன்புடையவனான அவனுடையபிதா அவனை பின்தொடர்ந்து திருமயிவந்தான் தூயோதனனையடுத்து ம மஹாரதர்களும் திருமயினர்கள் மேகங்கள் நீரினால் மலை நனைப்பதுபோல அவர்கள் அம்புகளால் அந்த அபிமன்யுவை ஷேக்ஷு செய்தார்கள் அந்த அபிமன்யுவோ ஒருவனாகவே லாததிகக்குக்களிலுமுண்டான காற்றானது மேகங்களைச் சி அடிப்பதுபோல அவர்களைச் சின்னபின்னமாக அடித்தா யுத்தங்களத்தில், அராஜுனகுமாரன், உமக்குப் பேரனும் ஜய முடியாதவனும் பாரப்பதற்கு இனியவனும் பிதாவின் அருகில் கின்றவனும் சூரனும் விலங்கு கையிலபிடித்தவனும் மிகக் ஸ தோடு வளராதவனும் குபேரனுடைய புத்திரனபோன்ற மான லக்ஷ்மணனை, ஒரு மதயானை மறொரு மதயானையை எத் ததுபோல எதிர்த்தான் காட்டில் ஒருவிரிமமக்குட்டியானது அ கடி ஒருபுலிக்குட்டியை எதிர்த்ததுபோலச் சத்தருவீரர்கள் கொல்லுகின்றவனான சுபதராகுமாரன் லக்ஷ்மணனோடு எதிர் நின்றனக்க கீட்டப்பட்டுக் கூரமையுள்ள அம்புகளாலே அவனுன்

நகைகளிலும் மாரடிலும் அடித்தான் ¹ மஹாராஜரே! தடியில் அடிக்கப்பட்ட ஸாபமபோல, மிகுந்த கோபமுண்ட உமது பரண அபிமனபு, உமமுடைய பேரண லக்ஷமண்ணைப் பார்த்து, 'உலகத்தை நன்றாகப் பாரா, பரலோகத்தை அடையப் பாரா' பந்துகள் பார்த்துக்கொண்டிருக்கும்பொழுதே 'நீ யமலோகத்தையடையும்படி செய்யப்போகிறேன்' என்று பரண சதருவீராதனைக் கொல்லுபவனும் மிகப் புஜபல ளவனுமான ஸுபகராகுமரன் இவ்வாறு சொல்லிவிட்டுச் சூழையிதப் பாம்புக்கொடியான ஒரு பல்லத்தைப் பிரயோகித் தான் அந்த அபிமனபுவினுடைய கையிலிருந்து விடுபட்ட அந்த பானது, பாரக்க அழகியதும் அழகிய மூக்கும் அழகிய புரு களுமுள்ளதும் கூந்தல்களால் அழகியதும் குண்டலங்களை டையதுமான லக்ஷமணனுடைய தலையை அறுத்தது உம டைய பௌத்திரனை அபிமனபு, ஜயிக்கமுடியாதவனும் காட கினியவனும் பிதாவினுடைய புகத்தில நிற்கின்றவனும் மிகக் கத்தோடு வளர்ந்தவனும் குபேரனுடைய குமாரனாக்கொப் பனவனுமான லக்ஷமணனை யமலோகத்திற்கனுப்பினான் லக்ஷ மான கொல்லப்பட்டதைக் கண்டு ஜனங்கள், 'ஆ! ஆ!!' என ஒலியோடு உரக்கக் கூச்சலிட்டார்கள் பிறகு, கூத்தரிய ரஷ்டனை தூயோதனை, பிரியனை தன்புத்திரன் கொல்லப் பட்டான், கோபமுண்டு, 'இந்த அபிமனபுவைக் கொல்லு' என்று கூத்தரிபாதனை நோக்கி உரக்கச் சொன்னான் பிறகு, பாணா, கிருபா, தானன், துரோணபுத்திரா, பருஹதபலன், நதிகனுடைய குமாரனை கிருதவாமா என இந்த ஆறு ரதிகா ம (அபிமனபுவைச்) சூழ்ந்துகொண்டார்கள் அராஜுன ரன் கோபங்கொண்டு கூர்மையான அம்புகளாலே அவா ப புறங்காட்டி ஒடுமபடி அடித்தது, வேகத்தோடு ஸைந்தவ டைய பெரிய சேனையை எதிர்த்தான் அவனுடைய வழியை, சமபூண்டவர்களான களிங்காதனம் நிஷாதாதனம் வீர ய ளவனான கராதபுத்திரனும் யானைப்படையோடு சூழ்ந்து ண்டார்கள் அரசரே! அப்பொழுது மிகவும் நெருங்கிய தம் நோந்தது பிறகு, எப்பொழுதும் வீசிக்கொண்டிருக் ற காரணத்து ஆகாயத்தில் மேகங்களை எவ்வாறு னுறுதுணை களாகச் செய்யுமோ அவ்வாறே அராஜுனகுமாரன் அந்த னப்படையைத் தையத்துடன் சிதற அடித்தான் பிறகு, சாகள் கோபங்கொண்டு அம்புகூட்டங்களால் (அபிமன

யுவை) நான்குபக்கங்களிலும் சூழ்ந்துகொண்டார்கள். பிறகு துரோணாமுதலான மறநாதிகாக்கள் மறுபடியும் திருமபிச சிறை அஸ்திரங்களைப் பிரயோகித்துக்கொண்டு ஸுபதராபுத்திரர் எதிர்த்துச் சென்றனா அரஜுனகுமாரன் அம்புகளால் அவர்களைத் தடுத்தது விரைவுள்ளவனாகக் கொல்லும் எண்ணத்துடனின்னக்கமுடியாத அம்புவெள்ளத்தினாலே கராதபுத்திரனோடு பேர்புரிந்தான். அந்த அபிமனபு (கராதபுத்திரனுடைய) வீரக அம்புகள், தோளவளைகள் இவைகளுடனகூடிய இரண்டு கைகளையும் கிரீடத்தோடுகூட தலையையும் குடை கொடிமரம் ஸாப இவைகளுடன் கூட தேரையும் குதிரைகளையும் அறுத்துத்தள்ளினான் குலம், சிலம், கலவி, தேகபலம், கீர்த்தி, அஸ்திரபல இவைகளையுடைய அந்த கராதபுத்திரன் கொல்லப்பட்டவுடனே வீரர்கள் பெருமபாலும் (புத்தபூமியைவிட்டு) ஓடினார்கள்” எனக் கூறினான்

நாறபத்தேழாவது அதயாயம்

அபி ம ன் யு வ த பா வ ம (தோடீரீசி)

(அபிமன்யுவின் பாக்கிரமத்தை வர்ணித்தது)

திருதராஷ்டிரன், “அவ்வாறு (பதமவயுகத்தில) துழைவனும் யௌவனமுள்ளவனும் பகைவார்களால் ஜயிக்கப்படாதும குலத்திற்குத் தக்கபடி புத்தங்களில் கராயத்தைச் செய்வனும் தோலவியடையாதவனும் நல்ல பலமுடையவைகளுமுன்று வயதுள்ளவைகளுமான ஜாதிககுதிரைகளோடே ஆயத்தில் பாயகின்றவனபோல ஸஞ்சாரம் செய்கின்றவனும் ஸுபதராகுமாரனை எந்தச் சூரர்கள் தடுத்தார்கள்?” என வினவ, ஸஞ்சயன் சொல்லத்தொடங்கினான்

“பாணிநந்தனான அபிமனபு, (உமது சேனைகள் துழைந்து கூடாமையுள்ள அம்புகளால் உமமைச் சோந்தவர்கள் இரத எல்லா ஆசார்களையும் புறங்காட்டி ஒடுமபடி செய்தது அவனைத் துரோணா, கிருபா, காணன், பிருஹதபலன், அர்தாமா, ஹருதிகனுடைய குமாரனான கிருதவாமா ஆகிய ரதிகார்களும் சூழ்ந்துகொண்டார்கள் மஹாராஜே! ஸைனவிடத்தில் அஸாததியமான பாரமானது வைக்கப்பட்டிருந்தைக் கண்டு, உமமுடைய ஸையமானது புதிஷ்டிரரை எதிர்த்து அருகில் சென்றது மிக்க பலமுள்ளவார்களான மறநாதர்கள் மாடனவள்ள வீரர்களை நன்றாக இரமத்துக்கொண்டு அம்புகள்

களை வீரனான ஸுபதராபுத்திரனமீது வாஷிததாரகள், சதரு
களைக்கொலப்பவனான ஸுபதராபுத்திரன பெரிய விலையுடை
களும் எல்லா வித்தைகளிலும் பூரணமான தோசகியுடையவா
ரான அவர்களெல்லோரையும் தண்களத்தில் அமபுகளாலே
வறற்றிருக்கும்படி செய்தான். அவன் ஐம்பதுபாணங்களால்
ரணரையும் இருபதுபாணங்களால் பிருஹத்பலனையும் ஏண்
ரணங்களால் திருதவாமரணையும் அறுபதுபாணங்களால்
ரையும் அடித்தான். அஸ்வத்தாமாவைப் பொறக்கணுகளு
வயும் மிருத வேக்முடையவையும் காதுவரையில் நன்றாக
துவிடப்பட்டவையுமான பூததுபாணங்களினால் அடித்
பலகுனகுமாரன் துவைக்கப்பட்டதிமீட்டிடப்பட்டது
காணி எனகிற சிறந்த பாணத்தால் சததுருக்களின் மத்தி
ரணனைக் காதில் அடித்தான். பிறகு, கிருபருடைய குதிரை
ம இருபக்கங்களிலுமுள்ள ஸாரதிகளையும் கீழேவிழும்படி
அவரைப் பததுபாணங்களால் மராமில்டித்தான். பின்டி,
ளவனான அவன், குராதளான உமமுடைய புத்திரர்கள்
துக்கொண்டிருக்கையில், கௌரவாக்களுக்குக் கோத்தியை விரு
ண்ணுகிறவனான பிருந்தாரகனெனகிற வீரனைக் கொன்றான்.
ணகுமாரர், சதருக்களுள் சிறந்தவர்களைப்பெல்லாம் பயமற்ற
நாசஞ்செய்கிற அந்த அபிமன்யுவை இருபத்தைந்து கூடத்
னங்களினால் அடித்தார். ஐயர்! அந்த அரணுன குமாரனே,
தைய புத்திரர்கள் ப்ராததுக்கென்றிருக்கும்பொழுதே,
யுள்ள அமபுகளாலே சீக்கிரமாக அஸ்வத்தாமாவைத் திரு
த்தான். அவர், கூடையுரன் துனியுள்ளவையும் நனகு
பட்டவையும் அச்சந்தருபவையுமான அறுபதுபாணங்களி
மனதுகப்பாவதம்போலிருக்கின்ற அபிமன்யுவை அடித்தும்
அசைவுறச்செய்யவில்லை. மஹாதேஜஸுடையவனும் பல
மான அந்த அபிமன்யு அபகாரியான துரோணபுத்திரரைப்
படுக்களுள்ள எழுபத்துமூன்றுபாணங்களாலே திருப்பி
ரான புத்திரரிடத்தில் அன்புள்ளவரான துரோணர் அந்த
ரயினமீது துறுகளைகளைத் தொடுத்தார் அவவாறே, அஸ்
மாவும் யுத்தத்தில் பிதாவைப்பரதுகாதுக் எண்ணக்கொண்டு
து எட்டுபாணங்களைப் பிரயோகித்ததார் காணன் இரு
னடு அராதசந்திரபாணங்களையும் கிருதவாமா இருபதுபல
யும் பிருஹத்பலன் ஐம்பதுபாணங்களையும் சாரதவதாரன்
பத்துக்களைகளையும் பிரயோகித்ததாரகள் நான்குபக்கம்
அந்தச்சூரர்களாலேக் காணப்பெண்

படுகின்ற அந்த ஸூபதராபுத்திரன் அவர்களெல்லோரையும் துப்பத்துப்பாணங்களால் திருப்பியடித்தான் கோஸலதேவியானவன், அந்த அபிமனயுவைக் காணியெனகிறபாணத்தின் மார்பில் அடித்தான் அந்த அபிமனயு அந்தக் கோஸலரையுடைய குதிரைகளையும் கொடியையும் விலையும் ஸாரதியையும் துப்ப பூமியில் தள்ளினான் பிறகு, கோஸலராஜனோ தேவரது கததியையும் கேட்கத்தையும் கையில்கொண்டு, பலகுளரனுடைய குண்டலங்களோடுகூடிய தலையைத் தேக்கத்திலிருந்து கொய்வதற்கு, விரும்பினான் அந்த அபிமனயு, கோஸலதேவியைப் பனம் ராஜகுமாரனுமான பிருஹதபலனைப் பாணத்தினால் அடித்தான் உடனே மார்புபிளந்த அவன் கீழேவிழுந்த அம்மங்களமானவராததைகளை வெளியிடுகிறவர்களும் கத்திக்கிறவர்களையும் கையிறியடித்தவர்களும் மஹாதமாக்களுமான பிரம் அசாகளை அபிமனயு முறிய அடித்தான் அவன் மஹாவில்லாளியான ஸூபதராகுமாரன் யுத்தங்களத்தில் பல பலனைக்கொன்றுவிட்டு ஸஞ்சாரஞ்செய்தான் உம்முண்டலவீரர்களையும் அம்புமழைகளால் அசைவற்றிருக்குமாடிச் செய்தான்

நாற்பத்தேட்டாவது அதயாயம்

அபிமனயுவதபாவம் (தொடர்ச்சி)

(துணைநீழ்தலான ஆறுவீரர்கள் அபிமனயுவைத் தேர்நீங்கச் செய்து)

அந்தப்பலகுளகுமாரன் மறுபடியும் காணனைச் காண்கிற அம்பினால் காணத்தில் அடித்து அவனுக்கு மிகக்கோபம் கொண்டு ஐம்பதுபாணங்களாலும் அடித்தான் பாரதரேஷல்லா அங்கங்களிலும் அம்புகளதைத்த அந்த அங்கராஜன் வளவுபாணங்களால் அவனைத் திருப்பியடித்து மிகவும் பித்தான. அந்த அபிமனயு, கோபம்கொண்டு காணனை இரத்தத்தைப்பெருக்குகின்றவனாகச் செய்தான் சூரனாகாணதபுகளால் அறுக்கப்பட்டு இரத்தத்தினால் தேக்கமெங்கும் நடைபட்டுச் சரத்காலத்தில் ஸந்தியையினால் சூழப்பட்ட ஸோபைப் பிரகாசித்தான் பலவித அம்புகளால் விசித்தரமாயுடையவர்களும் இரத்தத்தால் நன்றாக நனைக்கப்பட்ட மஹாபலசாலிகளுமான அவ்விருவர்களும் பூத்திருக்கின்ற மரங்களோடேருந்தவர்கள் பிறகு, ஸூபதராபுத்திரன் மானயுத்தமபண்ணுகிறவர்களும் சூரர்களுமான காண

ரதங்களோடும் கொன்றான் அவ்வாறே அநத அபிமனயு பரபரப வனாகச் சிறந்தவிலலாளிகளான மறற்போரவீரர்களைப் பத பததுபபாணங்களாலே திருப்பியடித்தான் அது ஆசசரியம் லிருந்தது அவவாறு மகத்தேசாதிபதியினபுத்திரனும் யௌ முள்ளவனுமான அஸ்வகேதுவைக் குதிரைகளோடும் ஸாரதி டும் ஆறுபாணங்களால் கொன்றுதள்ளினான் பிறகு, யானை கொடியாகக்கொண்டவனும் போஜகுலத்தில்தோன்றியவனு மாரத்திகாவதகனை கீதூரப்ரமனன்கிற அம்பினுலே அடிக அம்புகளைப்பொழிந்துகொண்டும் ஆரவாரஞ்செய்தான் துச னகுமாரன் நான்குபாண்டங்களாலே அபிமனயுவினுடைய குகுதிரைகளையும், ஒருபாணத்தினால் ஸாரதியையும், பததுப ாங்களால் அவனையும் அடித்தான் பிறகு, அபிமனயு, ஏழு புகளாலே துசசாஸனகுமாரனை அடித்து, ரோஷத்தினால் கண வந்து, பிறகு, கம்பீரமான சபத்ததோடு, 'உனதகப்பன் யுத் த விட்டுவிட்டு அறபனபோல ஓடிவிட்டான் பாகயவிசே தினாலே நீயும் யுத்தம் செய்யத் தெரிந்துகொண்டிருக்கிறாய் பபொழுது விடப்படப்போகிறதில்லை' என்றவாகயத்தைச் னனான் இவ்வளவு வராததையைச்சொல்லிவிட்டு, சிறியி ரன்றாகச்சாண்பிடிக்கப்பட்ட பாணத்தை அவனமீது பிர சித்தான் அநத அம்பைத் துரோணகுமாரர் மூன்று அம்பு ல் அறுத்தாரா அரஜுனகுமாரன் அநதத்துரோணகுமா ரய் கொடியை அறுத்ததுச் சலயனை மூன்று பாணங்களால் த்தான் சலயன் கோபமில்லாதவனபோலவே அநத அபி னவைக் கழுகிறகுள்கள் கடடின் ஒன்பதுபாணங்களால் மாரபி த்தான் அரசரே அது ஆசசரியம்போலிருந்தது அரஜுன ரன் அவனுடைய கொடியை அறுத்ததுப் பக்கங்களிலுள்ள டு ஸாரதிகளையுங்கொன்று உருக்கிறதெய்த ஆறுபாணங ல் அவனையும் அடித்தான் பிறகு, அவன் வேறு ரத்தத்தைக் ததுச் சென்றான் அபிமனயு, சதருஞ்சயன் சந்திரகேது மேக னஸுவாசசஸ ஸோயபாஸன் என்கிற இநத ஐந்தது வீரர்களை கானறு ஸௌபலனையும் அடித்தான் அவனை ஸௌபலன் றுபாணங்களால் அடித்து, 'பிறகு, தூயோதனனைப்பார்த்து, மல்லோரும் இவனைக்கொல்வோம் (இல்லையாயின்) இவன் ம ஒவ்வொருவராகக் கொல்லுவான்' என்று சொன்னான் , ஸோயகுமாரனான காணன், யுத்தங்களத்தில் துரோணரைப் தது, 'எல்லோரையும் இவன் கொன்றுவிடுவான், இவனைக் லுத்தற்குரிய உபாயத்தை ஏற்களுக்க வினைவாகக்கொல்லும்'

என்று சொன்னான் பிறகு, மஹாவிலாஸியான துரோணா, களெல்லோரையும் பார்த்து, 'பிதாவான அரஜுனனபோல எல்லாததிசைகளிலும் ஸஞ்சாரமசெய்கின்ற இந்தப்பாலனான மனயுஷ்கு இப்பொழுது சிறிதாவது தவறுதல உண்டா? பால்கள் நரசிரேஷ்டனான பாண்டவபுத்திரனுடைய சுறுசுறுப்பை பாருங்கள் ரதம்போகும் வழிகளில் அம்புகளைப்பூட்டி விமை விடுக்கின்ற இந்த அபிமனயுஷினுடையவிலானது மண்டலாமாகவே காணப்படுகிறது சதருவீரர்களைக்கொல்லுகிற ஸாரபுத்திரன் எனபிராணனைத் துடிக்கச்செய்தாலும் அம்புகள் என்னை மயக்கினாலும் மறுபடியும் மிகுந்த ஸந்தோஷத்தையடை செய்கிறான் ரணகளத்தில் ஸஞ்சாரிக்கின்ற இந்த ஸூபதாரதின அதிகமானகாவத்தைக் கொண்டிருக்கிறான் கோபமு வாகளான மகாரதங்கள் கைத்தோச்சியுள்ளவனும் எல்லாததிசைகளிலும் கணைகளை அளவிலாமல்தொடுப்பவனுமான அபிபவசுத்த தீங்கைவிளைவிகக்கூடிய ஸமயத்தைக்காணவில்லை மனயுஷ்கும காண்டவத்தை விலலாகக்கொண்ட அரஜுனன்கும புத்தத்தில் வேற்றுமையை நான் காணவில்லை' என்று மொழிகூறினா பிறகு, அரஜுனன்குமாரனுடைய பாண்டவ அடிக்கப்பட்டகாணன், மறுபடியும் துரோணரைப்பார்த்து, 'அபிமனயுஷினால் பீடிக்கப்படும் நிறகவேண்டுமென்று நிற்கிற அதிகபயங்கரமானவையும் கஞரமானவையும் கெருப்புக்குமான தேஜஸ்ஸுள்ளவையுமான வல்லமையுள்ள அபிமனயுடையபாண்டவர்கள் இப்பொழுது எனஇதயத்தைப் பிளக்கின்ற என்றுசொல்ல, ஆசாராயரான துரோணா, அந்தக்காணனைப்பாராமெள்ளச்சிரிக்கின்றவாபோல, 'இவனகவசம் உடைக்க முடியா இவனும் பெளவனமுள்ளவன், கடுமையானவனமையுள்ள எனலால் இவனுடையதந்தைக்குக் கவசத்தைத்தரிக்கும்வினது உபதேசிக்கப்பட்டிருக்கிறது சத்தருபட்டணங்களைப் பவனான இந்த அபிமனயு அவைஎல்லாவற்றையும் நிச்சயமாகத் திருக்கிறான் ஆயினும், குறிப்பத்தவருதபாண்டவர்களால் இவனுடையவிலையும் நாணகயிறறையும் கடிவாளங்கடையும் குதிரைகடே இருபக்கத்திலுமுள்ள இரண்டுஸாரதிகளையும் அறுத்தெறிவ முடியும் பெரியவிலைத்தாங்கிய ராதேய! முடியுமானால் இதசெய் பிறகு, இவனை நேரில் நிறகாமலசெய்து பின்புறத்தில் ஆபிரயோகமசெய், இவனவிலலோடுகூடியிருப்பானாகில தேவர்களாலும் ஜயிக்கமுடியாதவன், உனக்கு இஷ்டமிருக்கும்விதமானபாக்கையம் விலலையம்மெனகவகைச்செய் இந்த அரஜுனன்

மாரன முன்னிலையிலிறகின்ற ஒருவனாலும் ஜயிக்கக் கூடாத
ன' என்று சொன்னார்

அந்த ஆசாரியருடையவாரததையைக்கேட்டு, ஸ்ரீராமருமா
ரன காணன் விரைந்துகண்டுதொடுப்பவனும் ஹஸ்தலாகவமுள்ள
னுமான அபிமனயுவினுடையவிலைபினைபுறத்திலிருந்து அறுத
ரான 1 துரோணர் அவனுடைய குதிரைக்களையும் கிருபா அவனு
டைய இருபக்கங்களிலுமுள்ள ஸாரதிகளையும் 'கொன்றார்கள்' மற்
வர்கள் அறுக்கப்பட்டவிலையுடையவனான அபிமனயுவினமீது
மபுமழைக்களைப் பொழிந்தார்கள் ஆறுமஹாரதங்களும் விரைந்து
சயயவேண்டியகாலத்தில் விரைவுள்ளவர்களாகவும் தயையற்றவா
ளாகவுமிருந்துகொண்டு ரதததையிழந்தவனும் பாலனும் (வேறு
காயங்களினிற்) ஒருவனுமான அபிமனயுவினமீது அமபுமழை
னைப் பொழிந்தார்கள் விலலற்றவனும் தேரிழந்தவனுமான
ந்த அபிமனயு தனக்குரிய தாமததைப் பாதுகாப்பவனாகக்
கதியையும் கேட்கததையும் கையில் கொண்டு மிக்ககாரதியுடன்
காசத்தில் கிளம்பினான் அந்த ஆஜுனகுமாரன 2 ஸாவதோ
தரம் முதலான மாரக்கங்களாலும் லாகவத்தினாலும் பலத்தினு
ம ஆகாயத்தில் கருடனபோல மிகவேகமாக ஸஞ்சாரஞ்செய
ரான போக்களத்தில் கேடுவினைவிபுபத்தற்குரிய காலத்தை எதிரா
ராததுகொண்டிருக்கிற வீரர்கள், 'கத்தியோடு கூடிய இந்த
பிமனயு எனமேலேயே விழப்போகிறான்' என்று மேலேநோக்
ன கண்களையுடையவார்களாகச் சிறந்த விலலர்ளியான அவனை
டித்தார்கள் அவனுடைய கைப்பிடியிலுள்ள இரத்தினமயமான
டியுள்ள கத்தியை, மஹாதேஜஸவியும் சத்தருக்களை ஜயிப்பவரு
ரான துரோணர் விரைந்து கூடாரபரம் என்கிற ஆபுத்ததினலவெட
னார். ராதேயன் கூாமையான அமபுகளால் உத்தமமான கேட
கதைச் சிதற அடித்தான் கத்தியையும் கேட்கததையிழந்து
மபுகளாலே நிறைந்த மேனியையுடையவனான அந்த அபிமனயு
றுபடியும் ஆகாயத்திலிருந்து பூமியையடைந்து கோபமூண்டு
க்கரத்தைக் கையில் எடுத்ததுகொண்டு துரோணரைக் குறித்து
கொத்துவந்தான் சக்கரத்தினால் உண்டுபண்ணப்பட்ட புழுதி
டந்து மிகவும் விளங்குகின்ற மேனியையுடையவனும் விளங்கு
ன்ற சகராயுத்ததைக்கையில்லகொண்டவனுமான அந்த அபிமனயு
தவுமபிரகாசித்தான் வாஸுதேவாபோலக் காரியங்களைச்செய
ன்ற அந்த அபிமனயு யுத்தத்தில் கூண்காலம் பயங்கரனாயிருந்
ன பெருக்கிகொண்டிருக்கின்ற இரத்தத்தினாலே முழுதும் சிவப்

பானவஸ்திரததையுடையவனும் புருவநெறித்தலுள்ளவனும் மன
குழப்பமுள்ளவனும் அதிகமான விமமநாதத்தைச் செய்பவனு
அளவற்றபலமுடையவனும் பிரபுவுமான அபிமன்யு யுத்தகளத்தி
சிறந்த அரசாருடைய மத்தியையடைந்து மிகவும் விளங்கினான்

நாற்பத்தோன்பதாவது அதயாயம

அபி ம ன் ய வ த பா வ ம். (தோடீச்சி.)

(அபிமன்யுவினுடைய வதம்)

விஷ்ணுவினுடைய ஸஹோதரரிபான ஸுபதரா தேவிக
ஆனரத்தையுண்பெண்ணுகிறவனும் விஷ்ணுவினுடைய ஆயு
மான சகசரத்தைப்பூஷணமாகவுடையவனும் அதிரதனுமான அந
அபிமன்யு யுத்தத்தில் வேறுஜனாததனாபோலவே விளங்கினான்
காற்றினாலே அலைக்கப்பட்ட துனிமயிருளளதும் கையிலெடுக்க
பட்ட சிறந்த சகராயுத்ததையுடையதும் தேவர்களாலேயும் பாராக
முடியாததுமான அந்த அபிமன்யுவின சரீரத்தை அரசர்கள் பா
தது, 'பலகுணகுமாரன கையிலிருந்து இரதச்சகசரத்தைஎறிவா
கில், அமமாண விஷ்ணுவினுடைய வரதானத்தினாலே விஷ்ணுச
ரம்போலவே விழும்' என்று மிகவும் மனக்கலக்கமுற்றவர்களா
அந்தச்சகராயுத்தத்தைப் பலவாறு துண்டாடினார்கள் பிறகு, மஹ
ரதனை அந்த அபிமன்யு பெரிய கதாயுத்தத்தை எடுத்தான்
அந்தச் சத்துருக்களாலே, வில், தேர், கத்தி, சகசரம் இவைக
இழந்தவனாகச்செய்யப்பட்ட அபிமன்யு கதையைக்கையிலெடுத்த
அஸ்வத்தரமாவை அடிக்கத் தொடங்கினான் நரஸ்ரேஷ்டர
அந்த அஸ்வத்தரமா உயரத்தூக்கப்பட்டுள்ளதும் ஜவலிக்கி
வஜராயுதம்போன்றதுமான அந்தக்கதையைக்கண்டு, ரத்ததி
டைய மத்தியத்திலிருந்து மூன்றுஅடி விலகினா அவருடை
குதிரைகளையும் அவவாறே பின்பக்கத்திலுள்ள இரண்டுஸாரதிக
யும் கதாயுத்தத்தினால் கொன்று ஸுபதராபுத்திரன் அம்புகள்
நான்குபக்கங்களிலும் தைக்கப்பட்ட மேனியையுடையவன
முள்ளம்பன்றியைப்போலக் காணப்பட்டான், பிறகு, ஸுப
னுடையகுமாரனை காளிகேயனையும் கொன்றான், அவனு
'உதவியாக வந்திருந்த எழுபத்தேழு காரதாரர்களையும் கொ
ன்றான், மறுபடியும், தேராளிகளான பத்து வஸாநீயர்களைய
கொன்றான் கேசயாருடைய ஏழாரதங்களையும் பத்துயா
களையும் நாசஞ்செய்து துச்சாஸன குமாரனுடைய ரத்த
யம் குகிரைகளையும் கதாயுத்தத்தினால் சூரணம் பண்ணினான்

டியா! பிறகு, துச்சாஸனபுத்திரன கோபகொண்டு கதை
யைத் தூக்கிக்கொண்டு ஸூபதராபுத்திரனை எதிர்த்தோடி-
யிருந்து, 'நில், நில்' என்று சொன்னான். கதையைக் கையில்
கொண்டவர்களும் வீரர்களும் ஒருவரையொருவர் கொல்லுவதில்
பிரபபமுள்ளவர்களும் பகைவாக்குமான அவ்விருவர்களும், முற-
ையாலத்தில் முக்கண்ணரும் அந்தகாஸூரனும் புத்தஞ்செய்தது
பால புத்தஞ்செய்தாராகள் சத்தருக்களைத் தபிக்குமபடிசெய-
பெற்றவர்களான அவ்விருவர்களும் ஒருவரையொருவர் கதைநுனி-
ளால் அடித்துக்கொண்டு கீழேதள்ளப்பட்ட இரத்திரதவஜன்கள்
பால ரணகளத்தினமத்தியபூமியில் விழுந்தாராகள் பிறகு, கௌர-
வர்களுக்குக் கோத்திரியை விருத்திபண்ணுகிறவனான துச்சாஸன-
சுமாரன் உடனே எழுந்திருந்து, எழுந்திருக்கின்ற ஸூபததிரா-
புத்திரனைக் கதையினால் தலையில் அடித்தான். சத்தருவீரர்களை
மஹரிககின்ற ஸூபதராபுத்திரன் கதையினுடைய மிக்கவேகத்-
தினாலும் புத்தஞ்செய்த சிரமத்தினாலும் மயக்கமடைந்து உயிரை
விழந்து பூமியில் விழுந்தான் அரசரே! தாமரைஒட்டையை யாளை
லகருவதுபோல எல்லாக்கௌரவசேனையும்கலக்கி ஸஹாய-
மற்ற அபிமனயுவானவன் அநேகர்களாலே புத்தத்தில் இவ்வாறு
கொல்லப்பட்டான் சத்தருக்களால் கொல்லப்பட்ட சூரனான
அபிமனயு, வேடர்களால்கொல்லப்பட்ட காடியாளைபோல
விளங்கினான் அவ்வாறு சாயந்திருக்கிற அந்தச்சூரனை உம-
மச்சேசோரதவர்கள் சூழ்ந்துகொண்டார்கள் வஸந்தகாலத்தில்
ராட்டைஎரித்துத் தணிரந்திருக்கின்ற நெருப்பைப்போலவும்,
புத்தின் துனிகளை அதிகமாக ஒடித்துத் தணிரந்திருக்கின்ற காற்-
றப்போலவும், பாரதசேனையைஎரித்துவிட்டு, ஸூபாயனைப்-
பால அஸத்மயத்தை அடைந்தவனும், ராகுவிலை பீடிககப்-
பட்டிருக்கிற சந்திரனைப்போன்றவனும், வறறிப்போனஸமுத்தி-
மபோன்றவனும், பூண்சந்திரனபோலவிளங்கும் முகத்தையுடை-
வனும், பக்கக்குடுமியினாலே மூடப்பட்டிருக்கிற நெற்றியையுடை-
வனும், பூமியில் விழுந்திருக்கிறவனுமான அந்த அபிமனயுவைப்-
பார்த்து உமமைச்சேசோரத் அந்தமஹாரதர்கள் அதிகமனக்களிப-
ற்று அடிக்கடி வரிமமம்போலக் காசகித்தார்கள் அரசரே! உம-
மச்சேசோரதவர்களுக்கு அதிகமான் ஸந்தோஷமுண்டாயிற்று
மற்ற வீரர்களுடைய கண்களிலிருந்து கண்ணீர் விழுந்தது. மன-
சரே! ஆகாயத்திலிருந்து நழுவின சந்திரனபோல விழுந்திருக்கின்ற
புந்த வீரனைக்கண்டு ஆகாயத்திலுள்ள பிராணிகள், 'ஸஹாயமற்ற
ந்த அபிமனயு, தூயோதனனைச் சோரதவர்களான துரோணா

காணன முதலான ஆறுமஹாரதங்களாலே அடிக்கப்பட்டுப் படுத்திருக்கிறான் இதுதாமம் அன்றென்று நான்கள் என்னுகிறோம்' என்று அலறி அழுதன அந்தச் சூரன் கொல்லப்பட்டவுடனே, பூமியானது நக்சத்திரகணங்களுடைய வரிலைசுட்டைக் கூடிய ஆகாயம் பூரணசந்திரனாக எவ்வாறு விளங்குமோ அவ்வாறே மிகவிளங்கியது ஸ்வாண்மயமான கட்டுக்களுள்ள அம்புளாலரிறைந்தும்; இரத்தவெள்ளத்தினால் நான்குபக்கங்களிலுமிருநீக்கப்பட்டும், விளங்குகின்றவைகளும் குண்டலங்களோடு கூடியவைகளுமான சூரர்களுடைய தலைகளாலும் விசித்திரமான யானைகளினுடைய - மேலணிப்புககளாலும் கொடிகளாலும் நன்றாக மூடப்பட்டும், சாமரங்களாலும் விரிப்புககளாலும் தளரப்பட்டிருக்கின்ற சிறந்தவஸ்திரங்களுாலும் நல்லஒளியுள்ளதோ, யானை குதிரை, மனிதன் இவைகளினுடைய அலங்காரங்களினாலும் நல்லகூடாமைபுள்ளவைகளும் துவைந்தவைகளும் சட்டையுரித்த ஸார்பமப்போன்றவைகளுமான கத்திகளாலும் அறுக்கப்பட்ட பலவிதவிறகளாலும் சக்திகளாலும் ரிஷ்டிகளாலும் பிராஸங்களாலும் கம்பனங்களாலும் மறதும்பலவித ஆயுதங்களாலும் நன்றாக மூடப்பட்டும், புத்தபூமி விளங்கியது அலறுகின்றவாகளும் மிகப்பெருக்கிற ரகதவெள்ளமுள்ளவாகளும் விழுகின்றவாகளும் விழுந்தவாகளுமான மறப்போரவீரர்களாலே புத்தபூமியானது மிகவுருவிளங்கியது ஸூபத்திராபுத்திரனாலே தளரப்பட்டு ஜீவன இழந்தவைகளும் பெருமூச்சுவிடுகின்றவைகளும் இரத்தத்தால் நனைக்கப்பட்டவைகளும் 1 ஸாதிகளோடு கூடினவைகளுமான குதிரைகளாலும், அம்புகளால் அடிக்கப்பட்டவைகளும் அங்குசங்களோடும் 2 மஹாமாதரங்களோடும் எல்லா ஆயுதங்களோடும் கொடிகளோடு கூடியவைகளும் நாசஞ்செய்யப்பட்ட மலைகளபோன்றவைகளுமான யானைகளாலும், அந்த புத்தபூமியானது முழுதுமேடுபள்ளமுள்ளதாகச் செய்யப்பட்டது பூமியில் சிதறிகிடக்கின்ற குதிரை, ஸாரதி, புத்தவீரன் இவர்களையுடையவைகளும் மிக்ககலக்கப்பட்டு ஸாப்பங்களை இழந்த மடுக்களபோன்றவைகளுமான உத்தமமான ரதங்களாலும், கொல்லப்பட்டவாகளும் பலவித ஆயுதங்களைபூம் பூஷணங்களைபூமுடையவாகளும் காலாட்களுடைய கூட்டங்களாலும் கோரமான ஸவரூபமுள்ள அந்தபுத்தபூமியானது, பயப்படுகிறவார்களுக்குப் பயத்தை உணர்பண்ணுகிறதாயிற்று புத்தபூமியில் விழுந்தவனும் சந்திரஸூரியர்களுக்கு ஸம்மான காரதியையுடையவனுமான அந்த அபிமனவைக்கண்டு உமமைச்சோரதவார்களுக்கு அதிகமான மகிழ்ச்சி

னடாயிறறு, பாண்டவாகளுக்குத் துககமுண்டாயிறறு ஒ! அர
ம! யௌவனததையடையாதவனும தயைபாராட்டததகக
மைப்பருவத்திலிருப்பவனுமான அபிமனயு கொல்லப்பட்ட
ன, தாமபுத்திரா பாரததுககொண்டிருக்கும்பொழுதே, எல
ப பாண்டவசேனையும் ஒடியது ஸுபத்திராபுத்திரன நாசம
ரணப்பட்டவுடன், பிளககப்படுகின்ற சேனையைக்கண்டு,
ராதசதருவானவா, அந்தவீரர்களைக் குறித்து, 'திருமபாமல
று கொல்லப்பட்ட அந்தவீரன ஸவாககத்தை அடைந்து
டான, நீங்கள் படிப்பபாடீர்கள், மனத்தை நிலைநிறுத்திக்
ளருங்கள், யுத்தத்தில் புகைவாகளை ஜயிப்போம்' என்று இரத
ததையைச் சொன்னா மிகக தேஜஸவியும் மஹாபராககிரம
யியும் யுத்தம்பணனுகிறவர்களுள்கிறதவருமான அந்தத்
ரராஜா துககமடைந்திருக்கின்றவர்களுக்கு இவ்வண்ணம
லலித துககத்தை விலக்கிலா யுத்தத்தில் ஸாப்பமபோன்ற
ளான சததுருராஜகுமாராகளை முந்திரண்களத்திற்கொன்று,
கு, அராஜுனகுமாரன யுத்தத்தில் புகைவாகளை எதிர்த்தான
ஷணனுக்கும் அராஜுனனுக்கும் ஒப்பான அபிமனயு பதினாயி
பாரவீரர்களையும் மஹாரதனுன கோஸலதேசத்தரசனையும்
ன்று இரதிரலோகத்தை நிச்சயமாக அடைந்துவிட்டான
ரககணக்காகத் தோகனையும் யானைகளையும் குதிரைகளையும்
தாகளையும் கொன்றும் யுத்தத்தில் திருபதியடையாதவனும
ணியகரமான காரியங்களைச் செய்தவனும துககிககத்தகாத
மான அந்த அபிமனயு, அழிவற்றவைகளும் புண்ணியங்க
ல ஜயிக்கப்பட்டவைகளுமான புண்ணியசாஸிகளுடைய உல
ளை அடைந்தான்

ஐம்பதாவது அதயாயம

அ பி ம ன யு வ த பா வ ம (நோடாச்சி)

(யுத்தபூமியை வர்ணித்தது)

நாங்களுோ, உத்தமனான வீரனைக்கொன்று, அந்தச சததுரு
களுடைய அம்புகளாலே துண்பமடைவிககப்பட்டவாகளும்
த்தினால் நனைக்கப்பட்டவாகளுமாக ஸாயங்காலத்தில் தங்கி
ருமிடம் போய்ச்சோந்தோம் மகாராஜரே! வாட்டத்தை
ந்தவாகளும் பிரஜையையிழந்தவாகளுமான நாங்களும
வாகளும் யுத்தபூமியைப் பாரததுககொண்டே மௌள வில்
சன்னேமப்பிரகககப்படுவாய் புகைவாகளைக் கொல்லு

விளங்குகொண்டு ஸ்ரீராயன் அஸ்திகிரியையடைந்து சாயந்திர
 குரு தருணத்தில், பகலிரவுகளுடைய ஸந்தியானது, குள்ளநரிக
 டைய கூச்சல்களாலே அமங்களகரமாயும் ஆச்சரியகரமாயுமி
 தது, சிறந்தவைகளான கத்திகள், சக்திகள், ரிஷடிகள், வரூ
 கள், கேடகங்கள், ஆபரணங்கள் இவைகளுடைய காரதிகை
 கவாந்துகொண்டு ஆகாயத்தையும் பூமியையும் ஸமமாகச் செ
 கிறவன்போல ஸ்ரீராயன் தனக்குப்பிரியமான அகனிஸவரூபம்
 சரீரத்தை அடைந்தான் வஜ்ராயுதத்தினால் வீழ்த்தப்பட்ட பெ
 மேகங்களடங்காத மலைகளுடைய சிகரங்களபோன்றவைகள்
 கொடிகள், அங்குசங்கள், சுவசங்கள், யானைப்பாகங்கள் இ
 களோடு தளரப்பட்டவைகளுமான அநேக யானைகளாலே உ
 மிக்கப்பட்ட அந்த யுத்தபூமியானது நடப்பதற்கு இடமில்ல
 தாகியது அரசரே! கொல்லப்பட்ட நாதனையுடையவைகள்
 சககரங்களும் ஏககாலங்களும் நொறுக்கப்பட்டவைகளும், குதி
 களும் ஸாரதிகளும் கொல்லப்பட்டவைகளும், கொடித்துணிகள்
 கொடிகளும்ற்றவைகளும், நன்றாகப் பொடிபண்ணப்பட்ட
 களுமான பெரியதோர்களால் யுத்தபூமியானது, சததுருக்களால்
 நாசம்பண்ணப்பட்ட நகரங்களால் (பூமிவிளங்குவது)போல வி
 கிற்று குதிரைக்காரர்களோடு கொல்லப்பட்டவைகளும் சே
 களும் ஆபரணங்களும் சிதறினவைகளும் வெவ்வேறுவிதமான
 களும் நாகரூபங்களும் பறகளும் நரமயுகளும் கண்களும் தெறித்
 போனவைகளுமான தேரிற பூட்டியிருந்த குதிரைகளுடைய
 டங்களாலே யுத்தபூமியானது கோரமாயும் அவலக்ஷணமாயுந்
 காட்சியுள்ளதாக விளங்கிற்று மிகச்சிறந்த படுக்கையின்
 விரிப்பில் படுக்கத்தகுந்தவர்களான மனிதர்கள், சுவசங்கள்
 ஆபரணங்களும் வஸ்திரங்களும் ஆயுதங்களும் நொறுக்கப்
 வர்களும், யானைகளும் குதிரைகளும் தோகளும் காலாட்களும்
 முற்றவர்களும் அப்பொழுது கொல்லப்பட்டு நாதனற்றவ
 போலப் பூமியில் படுத்தார்கள் பிறகு, யுத்தரங்கத்தில்
 களும் நரிகளும் காகைகளும் கொக்குகளும் பருந்துகளும்
 நாய்களும் சிறுத்தைகளும் ரகத்ததைப் பானம்பண்ணுகிற
 களும் ராக்ஷதாக்களுடைய கூட்டங்களும் மிகப் பயங்கர
 பிசாசுகளினுடைய கூட்டங்களும், மிகுந்த ஸந்தோஷத்
 யடைந்து தோல்களை நன்றாகப் பிளந்து கொழுப்பையும்
 தத்தையும் குடித்து அவ்வாறே மூளைகளையும் மாமஸம்
 யும் பக்ஷித்தன அவைகள், பிணங்களைப் பலவாறாக இ
 னைக்கொண்டு நரலைப்பிடுங்கின, சிரித்தன, பாடின அப்பொ

நத யுத்தவீரர்களாலே, சரீரங்களாகிற தெப்பங்களை இழுத்துச்
 ஸ்வதும், ரகதமாகிற ஜலமுள்ளதும், ரதங்களாகிற ஓடங்களுள்
 தும், யானைகளாகிறமலைகளாலே நெருங்கியதும், மனிதாச
 டைய தலைகளாகிற கற்களையுடையதும், மாமஸங்களாகிற சேற
 டையதும், நன்றாக அடித்துத் தள்ளப்பட்ட பலவித ஆயு
 களுடைய திரளுள்ளதும், வைதரணீந்திபோலப் பயங்கரமான
 ம, தாண்டமுடியாததும், மிகவும் பயத்தை உண்டுபண்ணக்கூடிய
 ம, தையையத்துடன் பிராணனைவிட்டஜந்துகளை அடித்துக்
 ராண்டுபோகின்றதும் ஒரு இரத்தநதியானது உண்டுபண்
 ப்பட்டு யுத்தங்களதின் நடுவில் பெருகிறது அந்த நதியில்
 ரக்கமுடியாத பயங்கரமான பிசாசுகூட்டங்கள் (ரகதங்களைக்)
 தது ஸ்ரானஞ்செய்து கூச்சலிட்டன பிராணிகளுக்கு அழி
 உண்டுபண்ணுகின்ற நாயகளும் நரிகளும் பக்ஷிகளும் மிகக்
 ரந்தம்கொண்டு சோந்து பக்ஷித்தன அவ்வாயு பயங்கரமான
 டியுள்ளதும் யமனுடைய நாடடை விருத்திசெய்கின்றதும் கூத்
 டுகின்ற தலையில்லாமுண்டங்களால் சூழப்பட்டதுமான அந்த
 தகளத்தை ஸாயங்காலத்தில் மௌளப் பாரத்துக்கொண்டே
 தவீரர்கள் கிளம்பிச்சென்றார்கள் அப்பொழுது, ஜனங்கள்,
 றினவையும் நாசஞ்செய்யப்பட்டவையுமான மிகச்சிறந்த பூஷ
 களுள்ளவனும் மகாபலசாலியும் இரத்தினங்கொப்பானவனும்
 ர்களத்தில் வீழ்த்தப்பட்டிருக்கின்றவனுமான அபிமனயுவை,
 பீடத்தில் ஹவயங்களை இழந்திருக்கிற அகனியைப்போலக்
 டரர்கள்

பகீழ்நின்றவது நாள் யுத்தம் முடிந்தது

ஐம்பத்தோராவது அதயாயம்

அபிமனயுவது பாவம் (தோடீச்சி.)

(யுதிஷ்டிரர், அபிமனயுவைப்பற்றித் துக்கித்துப் புலம்பியது)

மஹாபராக்கிரமசாலியும் தோப்படைகளைக் காப்பாற்ற
 றவனுமான அந்த ஸுபத்திராபுத்திரன் கொல்லப்பட்ட
 னே, எல்லாவீரர்களும், ரதஸனனாகத்தை இழந்தவர்களும்
 களைக்கீழேவைத்தவர்களும் அந்தயுத்தத்தையே தியானிப்
 களும் ஸுபத்திராபுத்திரனை நாடினமனமுள்ளவர்களுமாக
 ஷ்டிராராஜரைச் சூழ்ந்துகொண்டு ஸமீபத்தில் உட்கார்
 கள். பிறகு, யுதிஷ்டிரமஹாராஜா, சூரனும் மஹாரதனும்
 பபிராசகாலரன் வரணன்வன் -

மனயு கொல்லப்பட்டவுடனே, மிகுந்த துக்கமடைந்து புலம் லாறா

‘மகாரதனான இந்த அபிமனயுவானவன், கிருபரையும் சயனையும் ராஜாவான தூயோதனனையும் துரோணரையும் பெர் விலையுடைய துரோணபுத்திரரையும் அவ்வாறே மறறமஹாரகாகளையும் ஜயித்தது எனக்குப் பிரியத்தைச் செய்யவேண்டுமென்கிற எண்ணத்தினால் துரோணருடைய படையைத் தடையில் மல (எதிர்த்து), அஸ்திரவிதையில் தோசசியடைந்தவையும் யுத்தத்தில் சாமாததியுடையவையும் பெரியகிறஞளளவைய மிக்கபலமுள்ளவையும் குலம், சீலம், குணங்கள் இவைகளே கூடியவையும் செளரயமுள்ளவையும் வீரயமுள்ளவையும் வலித்தமான பெளருஷமுடையவையுமான பகைவாக்கட்டங்களைக் கொன்றுவிட்டுப் படுத்திருக்கிறான் தேவர்களாலும் உடை முடியாததும் நமமால் இதற்குமுன் பாரக்கப்படாததும் துரோ ராலே ஏற்படுத்தப்பட்டதுமான பதமவியூகத்தைச் சகரபா யான ஸ்ரீ கிருஷ்ணனுக்குப்பிரியனான இந்த அபிமனயு பிள்ள பசுக்களினிடையில் சிங்கம் துழைவதுபோல வியூகத்தினி டையில் நுழைந்தான் உத்தமர்களான சத்துருக்களைக்கொ ள்கின்ற அந்த அபிமனயு யுத்தங்கள்தில் விளையாடினான் செள முள்ளவார்களும் மஹாவில்லாளிகளும் அஸ்திரத்தில் தோ யுள்ளவார்களும் யுத்தத்தில் அடங்காத மதங்கொண்டவா டமான சத்துருசேனையிலுள்ள வீரர்கள், ரணங்கள்தில் அபிம னினாலே தோல்வியை அடைந்து திருமயினாகள் நமக்குப் ப சத்துருவும் யுத்தத்தில் விரைந்து எதிர்த்துவந்தவனுமான் ஸுணனை அம்புகளால் மதிமயங்கிப் புறங்காட்டி ஓடச்செ ன்றான் அபிமனயு, தாண்டமுடியாத துரோணருடைய யாகிற மஹாஸமுத்திரத்தைத் தாண்டித் துச்சாஸனபுத்தி எதிர்த்து நாசத்தை அடைந்தான் ஸுபத்திராபுத்திரன் லப்பட்டபிறகு, ருத்திபுத்திரனான அராஜுணனை யான எவவ பாபபேன? மஹாபாக்கியவதியும், கன்றையிழந்த பசு னுபோலப் பிரியனான தனபுத்திரனைக்காணாதவனும், அவ னுபாபத்தில் நோக்கமுள்ளவனான ஸுபத்திரையைப் பாபாகது நான் அரத்தமில்லாததும் மிக்கவருத்தத்தைச் வதும் பொருத்தமில்லாததான வாரத்தையை எவ்வாறு வேன? கிருஷ்ணன் தனஞ்சயன் இருவரையும்பார்த்து எனன் மறுமொழி சொல்வேன்? ஸுபத்திரைக்கும் கிருஷ்ண னர்களுக்கும் பிரியத்தைச் செய்வதில் விருப்பமுள்ள நானே

இப்படிப்பட்ட அபிரியமான காரியத்தைச் செய
 ராசைகொண்டவன் தோஷங்களை அறியான் அவன்
 லும அஜஞானத்தினாலும் பிரவிரததிக்கிறான் தேனில
 ஆசைகொண்டவனாகிய நான் இவ்விதமான பெருமபள்ளமிருப
 பதைப் பாரக்கவில்லை ஆகாரத்திலும் வாஹனங்களிலும் படுகை
 களிலும் ஆபரணங்களிலும் முன்னிட்டுக்கொள்ளாததக்க பாலன்,
 நமமால் யுத்தத்தில் முறப்பித்தப்பட்டான் பாலனும் நல்லயெள
 வன்முள்ளவனும் யுத்தங்களில் தோச்சியடையாதவனுமான அந்த
 அபிமனயு, நெருக்கமும் மேடுபள்ளமுமான இடத்தில் உததம்
 மான குதிரைபோல, ஸங்கடமான யுத்தத்தில் எவ்வாறு சேஷமத
 தையடையத்தக்கவனாவான்? நாமும் இந்த யுத்தரங்கத்தில் இந்த
 அபிமனயுவுடன் படுக்காமல்போவோமாகில் கோபத்தினால் ஜவ
 லிகின்ற அாஜுன்னுடைய வாட்டமுற்றகண்ணால் எரிககப்படு
 வோம் அந்த அாஜுன்னோ லோபமற்றவன், புத்திசாலி, லஜ
 னையுள்ளவன், பொறுமையுடையவன், ஸௌந்தரியமுள்ளவன்,
 பலசாலி, நல்ல தேகமுள்ளவன், கௌரவத்தைப்பாராட்டுகிற
 வன், வீரன், பிரியன் ஸத்தியமான பராக்ஷமத்தையுடையவன்.
 காரியங்களை உறுதியாகச் செய்பவனுள் எவனுடைய செய்கைகளைத்
 தேவர்களும் புகழுகிறார்களோ, வீரியமுள்ள எவன் நிவரதகவசா
 களையும் காலகேயார்களையும் தொன்றோ, எவனாலே ஹிரண்யபுர
 வாஸிகளும் மஹேந்திரனுக்குச் சததுருகளுமான பெளலோமா
 கள் கண்ணிமைப்பொழுதினுள் கூட்டத்தோடு கொல்லப்பட்டா
 ர்களோ, பிரபுவான் எவன் அபயத்தை விரும்புகின்ற சததுருக
 ளுக்கும் அபயத்தைக்கொடுக்கிறோ, அந்த அாஜுன்னுடைய
 பலசாலியான புத்திரன் நமமால் காப்பாற்றுவதற்குக்கூட முடியா
 தவனான மஹாபலசாலிகளான தாராதாராஷ்டிராக்களைப்
 பெரியபயம் வந்தடைந்தது புத்திரனைக்கொன்றதினால் கோபம்
 கொண்டவனான பாரதன் கௌரவர்களை வறட்சியடையச்
 செய்யப்போகிறான் அலபனும் அலபாசனை உதவியாக்ககொண்
 வனும் தன்னைச் சோந்தவர்களுக்குக் கூடியத்தை விளைவிக்கின
 னுமான துரியோதனன் பாரததுத் துக்கித்துக்கொண்டு உயி
 யிழக்கப்போகிறுனென்பது வெளிப்படடை ஒப்பற்றவீரியமும்
 னமையுமுள்ளவனும் தேவர்களுள் சிறந்த இந்திரனுடைய குமா
 ருக்குக் குமாரனும் யுத்தத்தில் பகைவனால் வீழ்த்தப்பட்டவனு
 ள் இந்த அபிமனயுவைப் பாரதது, எனக்கு ஜயமும் ராஜ்யமும்
 யுத்தவமையும் தேவர்களோடு ஓர் உலகத்தில் சோரதுவாழ்
 மம் பிரீதியை உண்டுபண்ணு' என்று கூறினார்

ஐம்பத்திரண்டாவது அத்தியாயம்.

அபிமன்யுவதபாவம். (தோடர்)

(யுதிஷ்டிராஜைத் தேற்றுவதற்காக வியாஸர் அகம்பேஷை
கதையைச் சொல்லத் தொடங்கியது)

இவ்வாறு குந்திபுத்திரரானயுதிஷ்டிரா புலமபுமபொழுது, அவ்விடத்திற்குக் கிருஷ்ணாதவைபாயன மஹரிஷியானவா வந்தனா பிறகு, அந்த மஹாதமாவைக்கண்டு, பாண்டுபுத்திரரான யுதிஷ்டிரா, வாடியமனத்துடன் அவருக்குத் தகுந்த ஆஸனம் கொடுத்துப் பூஜைசெய்தாரா முறைப்படி பூஜைசெய்யப்பெற்று வீற்றிருக்கின்ற மஹரிஷியைநோக்கி, யுதிஷ்டிரா, தமதுபிராதாவான அர்ஜுனனுடைய குமாரனான அபிமன்யுவின் வதத்தினு ளுண்டான சோகத்தினால் தடுக்கப்பட்டவராகிச் சொல்லலானா. 'அதாமத்தில் பற்றுள்ளவர்களும் பெரியவிலைக் கையில்தாங்கினவர்களுமான அநேக மஹாரதர்களாலே நான்குபக்கங்களிலும் சூழப்பட்டு யுத்தஞ்செய்கின்ற ஸுபத்திராபுத்திரன யுத்தத்தில் கொல்லப்பட்டான், பாலனும் பாலபுத்தியுள்ளவனும் சதருவீரர்களைக்கொல்லுகிறவனும் வீரயமுடையவனும் உபாயத்தோடுயுத் தஞ்செய்யாதவனுமான அபிமன்யு கொல்லப்பட்டான் யுத்தங்களத்தில் அந்த அபிமன்யு, 'எனக்கு வழியைஉண்டுபண்ணு' என்று எனனால் சொல்லப்பட்டு விபூகத்தில் துழைந்தான் அந்த ஸம்பத்தில் நாங்கள் ஸைந்தவனால் கடுக்கப்பட்டோம், யுத்தஞ் செய்து ஜீவிக்கின்ற அரசர்களாலே ஸம்மான யுத்தமல்லவோ தேடத்தக்கது? சத்தருக்களாலே செய்யப்பட்ட இந்த யுத்தப் சரியானதன்று அதனால், யான மிக்க வருத்தத்தையடைந்த சோகத்தினுண்டான கண்ணீரோடு கலக்கமுற்றிருக்கிறேன் அடிக்கடி ஆலோசித்தும் நான் ஆறுதலையடையவில்லை' என்று கூறினா சோகத்தினாலே மனம் கலங்கி அவ்வாறு புலமபுகின் அந்தயுதிஷ்டிரரை வியாஸா ஸமாதானஞ் செய்வதற்காகப் பிவரும் வார்த்தையைச்சொல்லலானா

'யுதிஷ்டிரா! மிகுந்த புத்தியையுடையவனே! எல்லாச் சீரங்களிலும் தோசகியுடையவனே! பரதர்களுள் ஸரேஷ்ட உண்பபோனவர்கள் விசனங்களில் மயங்கார்கள், னும் புருஷஸரேஷ்டனுமான இந்த அபிமன்யு யுத்தத்தில் இவ்வுக்குத் தகாததான காரியத்தைச் செய்து அநேகசதருக்கொன்று ஸவாககதையடைந்தான் யுதிஷ்டிர! இந்த யானது தாண்டமுடியாதது, பாரத! மிகுதபுவானவன, தே

நதவிருமபி ராகளையும் கந்தாவாகளையும் கவாகிறுன' என்று
 ன பேர் யுதிஷ்டிரா, 'மஹாபலசாலிகளான இந்த அரசா
 ராசையிலுக்கப்பட்டு இறந்தவர்கள் என்கிற பெயருள்ளவா
 ருடைய சினையினிடையில் பூமியில் படுத்திருக்கிறார்கள், சிலா
 கினையிரமயானை பலமுடையவர்கள், அவ்வாறே காற
 னவேகமும பலமுமபோன்ற வேகததையும் பலததையுமுடை
 வர்கள், ஒரேவிதமான உருவமுள்ள அப்படிப்பட்ட
 நதமனிதர்கள் யுத்தத்தில் மனிதர்களால் கொல்லப்பட்டார்கள்,
 ராணிகளுள் ஒருயுத்தத்திலாவது இவர்களைக்கொல்பவனை நான
 ணவிலே, இவர்கள் ஷக்கிரமமுள்ளவர்கள், தபோபலமுள்ள
 ர்கள் மேலும், மனத்தில் ஏககாலத்திலும் ஒருவரையொருவா
 ரிக்க எண்ணியிருந்த இந்த அறிஞர்கள், ஆயுளையிழந்து படுத
 ருக்கிறார்கள், மருதார்களென்கிற இந்தச்சப்தமானது அரத்த
 ளளதாயிருக்கிறது பயங்கரமான பராக்ரமத்தையுடையவா
 ளான இவ்வரசர்கள் பெருமபானமையாகமாண்டார்கள், சூரா
 நம் கோஷமுள்ளவர்களுமான ராஜபுத்திரர்களும் கைகால
 சைவற்றும் அபிமானத்தைஇழந்தும் சத்துருவுக்குவசப்பட்டு
 கனியினமுகதலத் அடைந்தார்கள் எக்காரணத்தினாலே இவா
 ருக்கு மருதார்களென்றபெயர் வாயத்தது? இவ்விஷயத்தில்
 னக்கு ஸம்சயம் உண்டாயிருக்கிறது தேவருக்கொப்பானவரே!
 தாமஹரே! யாருக்கு மிருதயு வருகிறது? எங்கிருந்து மிருதயுவரு
 றது? மிருதயு யாதுகாரணத்தினாலே இந்தப்பிரஜைகளைக் கவா
 றது? அதனை என்னக்குச் சொல்வீராக' என்று வினவினா அவ
 ருடேகேட்கின்ற குரதீபுத்திரரான அநதயுதிஷ்டிரரைக்குறித்து,
 கவானுனவியாஸம்ஹரிஷி தேறுதலடையக்கடிய வாக்கியத்
 தப பின்வருமாறு கூறலானா

'ஓ! ராஜனே! இவ்விஷயத்திலும் முற்காலத்தில் நாரதராலே
 கம்பண்ணுகுச் சொல்லப்பட்டுள்ள புராதனமாயிருக்கிற இந்த
 திஹாஸத்தை உதாஹரிக்கிறார்கள் ராஜஸுரேஷ்டனே! அநத்
 ரசனும் உலகத்தில் கொஞ்சமும தாங்கமுடியாத மிகப்பெரிய
 கதிரேசோகத்தை அடைந்தானென்று நாம் கேட்டிருக்கிறோம்
 தலால், நான் மிருதயுவினுடைய உததமமான உறபத்தியைச்
 சாலலப்போகிறேன் பிறகு, நீ ஸநேகபாசத்தை ஆதாரமாகக்
 காண்ட துகத்தினின்று விடுபடுவாய், எல்லாப்பாபராசிகளை
 ம நாசம்பண்ணுகின்றதும் சிறந்ததும் ஆயுளை விரத்திபண்ணக்
 டியதும் துகத்ததைப் போக்குவதும் புஷ்டியை விரத்திபண்ணு
 றதுமான இந்தஉபாக்கியானத்தைச் சொல்லுகிறேன் அதனை
 னனிடத்தினின்று கேள் இந்தஉபாக்கியானம் லேகாகையுடைய

போலப் பரிசுத்தமானது, சததுருக்களுடைய கூட்டத்தை நாச செய்வது, மங்களங்களுள் மங்களமானது மஹாராஜனே ! தீரகாயுடைய பிள்ளைகளையும் ராஜ்யத்தையும் அவ்வாறே ஐசுவர்யத்தையும் விரும்புகின்ற ராஜஸுரேஷ்டர்களாலே காலையில் தினதோறும் இந்த உபாகயானம் கேட்கத்தக்கது அப்பா ! முற்காலத்தில் கிருதயுகத்தில் அகம்பன்ன என்கிற ஓர் அரசன் இருந்தான் அவ்வரசன் போரமுனை பின்மத்தியில் பகைவார்களால் சதா அடைந்தான் பலவாறான அவன் யுத்தஞ்செய்து கட்டப்பட்ட னான அவனுக்குப் பலத்தில் ஸ்ரீமந்நாராயணருக்கொப்பாவனும் மிகுந்தகாரதியுடையவனும் அஸ்திரவிதத்தையுடையவனும் மேதாவியும் போரில் இரத்தினையொத்தவனும் பலசாலியுமான ஹரி என்னும் பிரவிதத்தை ஒரு புத்திரன், இருந்தான் மிக்ககாரதியுள்ள அந்தஹரியானவன் யுத்தத்தில் அவ்விதநிலையை அடைந்திருக்கின்ற பிதாவைப்பார்த்துப் பிறகு, மரணத்தை ஆலோசிக்காமலே சததுருக்களினிடையே நுழைந்தான் எல்லா அஸ்திரங்களிலும் ஸாமாத்தியமுடையவனும் பலசாலியுமான அந்தஹரி போரமுனையில் சததுருக்களால் பலவாறு சூழப்பட்டு எல்லாப்பகைவர்களோடும் போரிந்தான் அபரிமிதமான பராகரமத்தையுடையவனும் மஹாபலசாலியுமான ஹரியானவன், சததுருக்களினமீது ஆயிரக்கணக்கான அம்புகளைப்பொழிந்துகொண்டு, காலாட்கள் ரதங்களையானவை குதிரைகள் இவைகளை நாசமபண்ணினான் சததுருக்களினுடைய மத்தியையடைந்த பலசாலியான அந்தஹரி அம்புகளாலே நான்குபக்கமும் நிறைக்கப்பட்டுச் சக்கரங்களாகிய கதைகளாலும் உலகைகளாலும் ஆயிரக்கணக்கான கைகளையும் காலாட்களையும் குதிரைகளையும் யானைகளையும் பெரியாகக்கி, யுத்தத்தில் சததுருசேனையைப்பிளந்து அந்த அரசனையும் விடுவித்து மறுபடியும் யுத்தஞ்செய்தான் பிறகு, அ எல்லாதேவர்களினும் மறுபடியும் யுத்தத்தில் ஒன்றுசேரக்கூட்டநெருங்கி உதவியற்றவனான அவனை நான்குபக்கங்களிலும் சூழ்ந்துகொண்டு, தோமரங்களால் யானையை அடிப்பதுபோல அடித்ததாகள் யுதிஷ்டிர ! யுத்தத்தில் சததுருக்களைவாழ்கிறவனான அந்தஹரி யுத்களத்தில் ஒருவராலும் செழுமையாத காரியத்தைச் செயது சததுருக்களால் யுத்தபூமியேனையினிடையில் கொல்லப்பட்டான் அகம்பன்ன தனக்குப்பிரியமான புத்திரன் பகைவர்களால் கொல்லப்பட்டான் பதைக்கண்டு அதனைப் பொருமல கோபங்கொண்டு சீக்கிரம் யுத்கள்கினின்றும் கிடைப்பி வந்தவனான வந்தவன்

க்கத்துடன் அநதப்புத்திரனுக்குச் செயயவேண்டிய உததரக்
ரியைகளைச்செயது, இரவுமபகலும் துககித்துககொண்டு மனத
ல ஸுகத்தை அடையாமலிருந்தான பிறகு, புத்திரனது பிரி
னனுண்டான அநத அகமபன்னுடைய சோகததையழிந்தது
தவரிஷியான நாரதா அவனபககததில் வந்தாரா மஹாபாககிய
லியான அநதஅரசன் தேவரிஷிகளுள் உததமரானநாரதரைக்
ண்டு, முறைபபடி அவரைப் பூஜைசெயது, அப்பொழுது தன்
தையைச்சொன்னான் யுதிஷ்டிர ! அநதநாரதரிடத்தில் யுத்தத
ல சததுருககளின்விஜயததையும் அவவாரே தனபுத்திரனுடைய
ததையும் ஏல்லாஸந்ததியையும் நடநதபடிசொல்லின்ன,
வன, 'மஹாவீரயமுள்ளவனும் இரதிரனுக்கும் விஷ்ணுவக்கும்
மமான காரதியையுடையவனும் பலசாலியுமான எனகுமாரன்,
தததில் பகைவர்கள் அநேகாகளாலே பராக்ரமததை வெளி
டிக கொல்லப்பட்டான் பகவானே ! கேளும், மிருதபுவானது
ரணிகளுக்கு ஸம்பவிககினறதல்லவோ ? இநத மிருதபுவென
ன யாரா ? அவன் எவ்விதமானவீரயமும் புலமும் பெளருஷமு
ள்ளவன் ? புத்திசாலிகளுளசிறநத நாரதரிஷியே ! இதனை உண்
மயாகககேடக இசசிககிறேன்' என்று வேண்டினான் அவ
டைய அநதவாராததையைக்கேட்டுப் பிரபுவும் வரங்கொடுப்பவரு
ன் நாரதா புத்திரசோகததைப் போகககடியதும் பெரிது
ன் இநத ஆகயானததைச் சொல்லலானான்.

'ராஜனே ! நீண்டகைகையுடையவனே ! மிகவும் விஸ்தார
ன் இநத உபாகயானததைக் கேள். ராஜனே ! நானும் இதனை
நதபடி கேட்டிருக்கிறேன். ஆதிவிரிஷ்டிகாலத்தில், மஹா
ஜஸவியும் பிரபுவும் பிதாமஹருமான பிரமமதேவா பிரஜைகளை
னடுபண்ணினான் பிறகு, இவ்வுலகமானது, ஸம்ஹாசம் செய
படாமலிருப்பதைக்கண்டு அப்பொழுது அநதப் பிரமமதேவ
கு அதன்ஸம்ஹாரததைப்பற்றி ஆலோசனையுண்டாயிற்று.
தியே ! அநதப்பிரமமதேவா ஆலோசிததும் ஸம்ஹாரததை
ரியலிலை மகாராஜனே ! ரோஷத்தினாலே அவருடைய முகங்
லிருந்து நெருப்புண்டாயிற்று எரிககவேண்டுமென்ற எண்
கொண்ட அநத அகனியினாலே மத்தியப்பிரதேசங்களோடு
ன் எல்லாததிகுக்குகளும் விராபிககப்பட்டன பிறகு, பகவா
ம் பிரபுவமான அநதப்பிரமமதேவா, ஆகாயததையும் பூமியையும்
ரலைவரிசைகளாலே சூழப்பட்டிருக்கின்ற சராசராதமகமான
லா உலகங்கையும் எரித்தாரா பிறகு, ஜங்கமஸ்தாவரூபங்க
ன் பிராணிகளெல்லாம் நாசஞ்செய்யப்பட்டன, வீரயமுள்ளவ

கதிர்

ஸ்ரீமஹாபாரதம்.

நான் பிரமமதேவர் பெரிய கோபவேகத்தினாலே நடுக்கச்செய்தே
வாபோல விளங்கினா பிறகு, சடைமுடியுள்ளவரும் ஸத்திரமும் பூ
க்ணங்களுக்குப் பதியும் ஹரருமான அந்த ருத்திரா ஸத்தியிலே
வாவியான பிரமமதேவரைச் சரணமடைந்தாரா பிரஜைகளுடை
நனமையை விருமபி அந்த ஸதானுவானவா வந்திருக்கையி
தேவர்களுள் சிறந்தவரும் ரிஷிகளுள் உத்தமருமான அந்த
பிரமமதேவா, ஜவலிக்கின்றவாபோல விருதுகொண்டு, 'கு
தாய ! நீ காமத்தினால் உண்டானவனாயிருக்கிறாய் விருமபியை
ஹ அடைவதற்குத் தகுந்தவனே ! நீ விருமபியகாரியம் யாத
ஸதானுவே ! விருமபியதைச்சொல் உனக்குப் பிரியமான எல்ல
வற்றையும் யானசெயவேன' என்று கூறினா

ஐம்பத்துமூன்றாவது அத்யாயம்

அபிமனயவதபாவம். (தோடீச்சி)

(பிரம்மாவுக்கும் நந்தாருக்கும் ஸம்வாதமும் பிரம்மதேவர்
மிருத்யுவைப்படைத்ததும்)

உருத்திரா, 'விபுவே ! நீ பிரஜைகளை ஸருஷ்டிக்கவன்
முயற்சி செய்தீர் ? நீ வெவ்வேறுவிதமான அநேகபிராணிவாக
களைப் படைத்து விருத்தியும் செய்தீர் பகவானே ! பிரபு
அந்தப் பிரஜைகள் மறுபடியும் தேவரீருடைய கோபத்தினால்
முழுதும் நாசமடைகின்றன, அவைகளைப்பார்த்து எனக்கு
கருணையுண்டாகியது, தயைசெய்யும்' என்று வேண்டிக்கொள்
பிரமமதேவா சொல்லலானா

'பிரஜைகளை ஸமஹாரமண்ணுவதற்கு எனக்கு விரு
மில்லை இஃது இவ்வாறாக இருக்கவேண்டுமென்று பூமிகு ஹி
தைத் தேவதில் விருப்பமுள்ளவனான என்னைப் பிறகு கோ
வந்தடைந்தது மஹாதேவ ! பாரதத்தினாலே பீடிக்கப்பட்டு அ
கின்ற இந்தப் பூதேவி சமையினால் துன்புறு ஸமஹாரத்தி
பொருட்டு என்னை ஏவினா. பிறகு, எண்ணமுடியாததான், உ
வுலகத்தினுடைய ஸமஹாரத்தைப் பலவாறு புத்தியி
ஆலோசித்தும் நான் அறியவில்லை பிறகு, என்னைக் கோ
வந்தடைந்தது' என்று சொன்னா ருத்திரா, 'பூமி
தேவரீர் தயை செய்யவேண்டும், ஜகதஸமஹாரத்தின்பொருட்
கோபிக்கக்கூடாது, ஸதாவரஜநகமங்களான பிரஜைகளை நீர் நா
செய்யவேண்டாம் பகவானே ! தேவரீருடைய அனுகூல
கினாலே வெவ்வுலகமானது வருவதும் சென்றதும், தற்காலத்

லைத்திருக்கிற துமாக மூன்றுவிதமாக இருக்கட்டும் பகவானே! காபத்தினாலே ஜவலிக்கின்ற தேவரீர் கோபத்திலிருந்து அகநியை ஸ்ருஷ்டித்தீர் அந்த நெருப்பானது, மலைகளினுடைய சிகரங் னையும் மரங்களையும் நதிகளையும் எல்லாச் சிறியருளங் னையும் ஸைஸ்தமான புறங்களையும் பூணடுகளையும் எரிக்கிறது தாவரஜங்கமரூபமான உலகத்தை மிச்சமில்லாததாகச் செய் றது, ஸ்தாவரஜங்கமரூபமான இந்த உலகம் சாமபலாகிவிட்டது பகவானே! தேவரீர் கிருபை செய்யும், ரோஷம் உண்டாகக் டாது, இஃது எனக்கு வரமாகும் தேவரே! உமமாலபடைக்கப் ட்ட எல்லா ஜந்மங்களும் மிக்க துன்பமுற்று நாசமடைகின் ன ஆதலால், அகநியைத் தேவரீர் திருப்பவேண்டும், இந்தத் தஜஸானது தேவரீரிடத்திலேயே லயமடையவேண்டும், பிரஜை ளுக்கு இதத்தைச் செய்யும் விருப்பத்தோடு வேறுஉபாயத்தை ன்றுகப்பாரும் இந்தப் பிராணிகளெல்லாம் மீளும்படிசெய் ம, பிரஜைகள் ஸந்திக்கையிழந்து இப்போது நாசமடையவேண் ாம் விபுவே! நான் உமமால் பிரஜைகளை ரக்ஷிக்கும்விஷயத்தில றப்படுத்தப்பட்டவன் தேவநாதரே! பிரஜைகளிடத்தில் உமக் துதையை உண்டாகவில்லை ஜகநநாதரே! ஸ்தாவரஜங்கமமான லகமானது அழியவேண்டாம் ஆதலால், தேவரீர் கருணையில ராகமுள்ளவராகவேண்டுமென்று நான் இவ்வாறு சொல்லு றேன்' என்று கூறினா பிரமமதேவர், அவ்வசனத்தைக்கேட்டு, ரஜைகளுக்கு நன்மையைச் செய்யக்கருதித் தம் அந்தராதமா டத்தில் திரும்பவும் தேஜஸை அடக்கிக்கொண்டார் உலகங் ளால் பூஜிக்கப்பட்டவரும் பிரபுவுமான அந்தப்பகவான், பிறகு, ந்த அகநியை உபஸம்ஹாரஞ்செய்து, ஸ்ருஷ்டிக்கும் மோக்ஷத் றகும் காரணமான காமாவை உண்பெண்ணினா அவ்வாறு காபத்தினுண்டான அந்த அகநியை உபஸம்ஹாரஞ்செய்கின்ற ரும் மஹாத்மாவுமான அந்தப் பிரமமதேவருடைய எல்லா இந் ரியங்களின் துவாரங்களிலிருந்தும் ஒருஸ்திரீ தோன்றினா, ஜஸரேஷ்டனே! தறுப்பும சிவப்பும மஞ்சளும் கலந்த நிறமுடை வளும், நாவும முகமும் கண்களும் சிவந்தவளும், ஜவலிக்கின்ற ண்டலங்களையும் பிரகாசிக்கின்ற பூஷணங்களையுமுடையவளு ான் அந்தப்பெண் பிரமமதேவருடைய இந்திரியங்களிலிருந்தும் வவிதமாக வெளிப்பட்டித் தெற்குத்திக்கை அடைந்து லோத ரதர்களான அவ்விருதேவர்களையும் பார்த்துப் புன்னகை செய ாள் ராஜனே! அப்பொழுது, உலகங்களுக்குப் பிதாமஹரான மமமதேவர் அந்தஇடத்திலுள்ள அந்தத்தேவியை, 'மிருதபுவே!

என்று அடிக்கடி இனசொல சொல்லி, 'இந்தப்பிரஜைகளை ஸமஹரம்செய் நீயோ எனனுடைய கோபத்திலிருந்து ஸமஹ புத்தியுடன் தோன்றியு ஆதலால், நீ பாமரர்களும் பண்டிதர்களுமான எல்லாப்பிரஜைகளையும் ஸமஹாரம் செய் கோபமுள்வளே! நீ பிரஜைகளை எனனுடைய ஆஜனையினால் பேதமில்மலே நாசஞ்செய் அதனால் நீ நனமையடைவாய்' என்று மதமான வாக்கியத்தைச் சொன்னா இவ்வாறு அநதப்பிரமமதேவரால் சொல்லப்பட்டவரும் கமலமபோன்ற கண்களையுடையவமான அநத மிருதபுதேவியானவள மிக்கமனவருத்தமுற்று அத்தாள, கண்ணீர்த்துளிகள் விழுந்தன பிதாமஹா அநதக்கண்ணீரை இரண்டுக்கொள்ளும ஏந்தினா, அப்பொழுது, எல்லாபிராணிகளின் நனமையினப்பொருட்டும் அவளை ஸமாதானம் பண்ணினா.

ஐம்பதநூன்கர்வது அதயாயம்.

அபிமன்யுவதபாஷம். (தோடீச்சி)

(நாதர் மிருத்யுவுக்கும் பிரம்மாவுக்கும் நடந்த ஸம்வாதத்தைச் சொல்லுகும்பனனுடையதுக்கத்தை விலக்கியதும், வியாஸர் அகும்பனனுடைய உபாக்கியானத்தைச் சொல்லி யுதிஷ்டிரனுடைய துக்கத்தை விலக்கியதும்)

மிருத்யுவானவள துக்கத்தை மனத்திலேயே அடக்கொண்டு பிரமமதேவரைப் பார்த்துக் கொடிபோல வணங்குகளைக்குவித துக்கொண்டு திரும்பவும் சொல்லலானா 'மேகிறவருள் சிறந்தவரே! உமமால் விரிஷ்டிக்கப்பட்டிருக்கிற விதமான ஸ்திரீயான நான், தெரிந்திருந்தும், மூடஸ்திரீயை போலக் குரூரமாகவும் அஹிதமாகவுமுள்ள இந்தக்காரியத்தை எவ்வாறு செயவேன்? பகவானே! பிரபுவே! நான் அதாமதப்பயப்படுகிறேன், கிருபை செய்யும் தேவரே! மரித்திருக்கின்ற இஷ்டங்களையும் புத்திரங்களையும் ஸநேகிதாக்களையும் பிராதாக்களையும் மாதாக்களையும் பிதாக்களையும் பாததாக்களையும் குறித்துத் துயரப்படுபவர்களிடம் யான் பயப்படுகிறேன் வானே! புலம்புகின்ற தீனாக்களுடைய விழுகின்றகண்ணீர்த்துளிகளினால் பயந்தது யான் உமமைச் சரணமடைந்தேன் தேவர்களே உத்தமரே! தேவரே! யமனுடைய வீட்டுக்கு நான் போகவேமாட்டேன் உலகங்களுக்குப் பிதாமஹரே! நான் உயத்துடன் சரீரத்தாலும் அஞ்சலிபந்தத்தோடுகூடிய முடிய

ம வணங்கி உம்மிடத்திலிருந்து இந்த வரத்தைவிருமபு
 நேன, பிரஜைகளுக்கு ஈசுவரரே! உமமுடைய அனுகிரஹத
 னாலே தவததைச் செய்ய விருமபுகிறேன பகவானே! பிரபுவே!
 தவரே! எனக்குத் தேவரீர் இந்தவரத்தைக்கொடும. உமமுடைய
 சாற்படி நான் உததமமான தேனுகாஸரமத்தை அடைவேன.
 வவிடத்தில், உமமை ஆராதிப்பதிலேயே பற்றுதலுள்ளவளாகிக
 நதவம் புரிவேன தேவேசரே! ரோதனம்பண்ணுகின்ற பிராணி
 ரினுடைய பிரியமான பிராணன்களைக்கவாவதற்கு நான்சக்தியுள்
 வளலேன அதாமத்திலிருந்து என்னைக் காப்பாற்றுவீராக
 னறு வேண்ட, பிரமமதேவா, 'மிருதபுவே! பிரஜைகளை ஸம
 ரிபதற்காகவே நீ படைக்கப்பட்டவளாயிருக்கிறாய் செல,
 லாபபிராணிகளையும் வதஞ்செய் உனக்கு ஆலோசனை வேண்
 ம இது இவ்விதமாகத்தான் ஆகவேணமே, ஒருபோதும்
 த வேறுவிதமாகாது நீ உலகத்தில் நிரதிகப்பபடாதவளா
 ய, எனசொற்படிசெய்' என்று சொன்னா பகவானு
 மமதேவா இவ்வாறுசொல்ல, அந்த மிருதபுதேவியானவள
 ருசலிபநதம்செய்து தலைகுனிந்து பிரஜைகளுக்கு நன்மைசெய்ய
 நம்பி ஸமஹாரம்செய்வதில் புத்தியைச் செலுத்தவில்லை.
 ஜைகளுடைய தலைவர்களுக்கெல்லாம் நாதரும் பிரஜைகளுக்
 லலாம் பதியும் தேவதைகளுக்கு ஈசருமான பிரமமதேவா, அப
 ராபுது பேசாமலிருந்து, சீக்கிரமாகத் தாமதமே மனத
 ளிவைப்பெற்று, ஏல்லா உலகங்களையும் பார்த்து மந்தஹாஸம்
 ராணிநா பிறகு, கோபத்தைவிட்ட அந்தப்பிரமமதேவராலே
 ரக்கப்பட்ட உலகங்கள் முன்போலாகிவிட்டன. சததுருக
 ராலே ஜயிக்கப்பட்டவரான அந்தப் பகவான், கோபத்தை
 டபிறகு, அந்தக்கன்னிகையும் சிறந்த புத்தியையுடைய அவா
 கத்திலிருந்து சென்றாள், ராஜஸரேஷ்டனே! அப்பொழுது
 தமிருதபுதேவி பிராணிவதத்தை ஏற்றுக்கொள்ளாமல் விரை
 விலகித் தேனுகாஸரமம்சென்று, அந்தஆஸரமத்தில் மிக்க
 கிரமம் உததமமுமானவிரதத்தை அனுஷ்டித்துக்கொண்டு
 ணையினாலே பிரஜைகளுக்கு நன்மையை விருமபி விருமப்ப
 ம புலன்களிலிருந்து பொறிகளைத்திருப்பி இருப்பதொருபதம்
 கியையுள்ளவருஷங்கள் ஒருகாலால் நின்றன. ராஜனே! மறு
 பும, மற்றொருகாலால் இருப்பதொருபதமகாலம் நின்றா
 பா! பிறகு, அந்தக்கன்னிகையானவள் மிருகங்களோடு பதி
 ரமபதமகாலமவரையில் ஸஞ்சாரஞ்செய்தாள், பிறகு, குளிரந
 ம ரிாமலமுமான தீர்த்தமுள்ள பரிசுத்தமான நந்தைஎன

கிறுநததையை அடைந்தது. அதன ஹலததில் - எண்ணியிரமவருவ
களைத் தவத்தினால் கழித்தாள். அந்த நகரத்திலுந் நியமத்தை
கொண்டு கலம்ஷத்தைப் போக்கினவளான அந்தமிருதயுதேவி,
மங்களாலே விருத்திசெய்யப்பட்டவளாகி, முதலில் யரிசீத்தம்
கொள்கிறதையை அடைந்தாள். அவ்விடத்தில் வாயுவையும் ஜ
தையும் உணவாகக்கொண்டு மீண்டும் நியமத்தை அனுஷ்டித்தா
புண்ணியவதியான அந்தக்கண்ணிகை - ஏழ்க்கணக்களிலும் தே
ஸ்கங்களை கிறுத்தித் தனங்களிலும் - யலவிதமான தேபாவிசே
களாலே தனது உடையதேகத்தை இளைக்கச் செய்தாள். பிற
அந்தக்கண்களைக் கண்களையும் மஹாமேருவையும் அடை
பிராணியா மத்திசெய்து கொண்டு - கலலைப்போல - அனை
நிருந்தாள். மஹாமயும், நற்குணமுள்ள அந்தத்தம்கண்களை
முன்பு தேவதைகள் யார்க்குச் செய்த இடமாகிய இம்யமலையின்கி
தில் தனக்காலின் பெருவிரலால் ஒருநிகாவகாலமானிருந்து - மீ
அவளப் புஷ்கரத்திலும் கோகாணத்திலும் - நைமிசாரணியத்தி
அவ்வாறே மீலப்படுவதத்திலும் மனத்திற்குப் பிரியமான நிய
களை அனுஷ்டித்துத் தன உடம்பை இளைக்கச் செய்தாள். தே
ஒரு தேவதையையும் - மனத்தினாலெண்ணாமல் ஸுபிதாமஹரிட
லேயே எப்பொழுதும் திடமான புகதியைச் செலுத்தித் தந
தால் அவரை - நந்தேதாவிக்கச் செய்தாள். அரசனே! உ
கருதகெல்லாம் உறபுத்திலுதானுமாயிருப்பவரும் அழிவற
முன், அந்தப் பிரம்மதேவா அப்பொழுது பிரீதிபுள்ளவர்க
பிரீதிபுள்ள மனமுள்ளவர்களும் அந்தக்கண்களையெப்பா
மிருத்தியுவே! இதைன்ன மிகத் தவங்களைச் செய்கிறாய்' எ
வினவினா பிறகு, மிருதயுதேவி - பகவான் பிதாமஹைநே
தேவரே! பிராணிகள் நன்னிலைமையிலிருக்கின்றன - வாயின
பிறருக்குத் தீங்கிழைக்காமலிருக்கின்றன அவைகளை -
கொல்லமாட்டேன் - ஸாவேசரே! பிரபுவே! நான் உம்மிப்
லிருந்து இந்தவரத்தை விரும்புகிறேன், நான் அதாமத்தில் - ப
வளாயிருக்கிறேன். அதனுலேயே - யான தவத்திலுந் நிலைபெற
கிறேன் - மஹாபாக்கியமுள்ளவரே! குறைவற்றவரே! உயர
ள்ளான் - எனக்கு - அபயம்கொடுக்கவேண்டும், தூக்கமடைந்தவ
குற்றமற்றவரும் - ஸதிரீயுமாந - நான் வேண்டுகிறேன், - எனக்
தேவரே! கதியாகவேண்டும் - என்று சொல்ல, இறந்தகாலத்தை
நிகழ்காலத்தையும் - வருமகாலத்தையும் அநிந்தவரான அ
பிரம்மதேவா, பிறகு அவளைப்பார்த்து, 'மிருதயுவே! இ
பிராணிகளை - ஸமஹரிக்கிறுற உனக்கு - அதாமம் - உண்டாக
பண்ணே! நான் சொல்லியது - எவ்விதத்தாலும் பொய்யாக

யாணி ! ஆதலால், நான்குவிதமான எல்லாப் பிரஜைகளையும் மஹாரமசெய, ஸநாதனமான தாமமும் எவவிதத்திலும் உண்ப பரிசுத்தமாகவும், லோகபாலனான யமனும் வியாதிகளும் நகருத் துணையாயிருப்பார்கள, நீ பாவத்தினின்று விடுபட்டு ஜாக்ருணமற்றவளாகிப் பிரவிர்த்தியை அடையும்வண்ணம் நானும் சுவாகளும் உனக்கு மீண்டும் வரணைகொடுப்போம்' என்று மிராணி

மஹாராஜனே ! இவ்வாறு சொல்லக்கேட்ட அந்தக்கனனிகை, புவான பிரமமதேவரைப்பார்த்து, கைகளைக் குவித்துக்கொண்டு, பபொழுது முடிபிழைவண்ணிக், அவ்வாறு அருளபுரியும்படியது, பின்வரும் வார்த்தையைத் திருமபவும் சொல்லலானாள். 'து இவ்விதமாகத் தாமத்தினால் செய்யத்தக்கதாயிருந்தால், நிரந்தரது பயமில்கை உம்முடைய கட்டளையானது எனனுடைய விலை வைக்கப்பட்டது ஆனாலும், நான் உமமிடத்தில் சொல்லத்தக்க கேளும் லோபம், குரோதம், அஸூயை, பொறமை, மோகம், மோகம், வெட்கமில்லாமை, ஒருவரையொருவர குரூரகச சொல்லுதல் ஆகிய இவைகள் தனித்தனிவிதமாகிப் பிராணிநடைய தேகத்தைப் பேகிக்கட்டும்' என்று வேண்டினாள். மமதேவா, 'மிருத்யுவே ! அவ்வாறே ஆகட்டும், பிரஜைகளாராக ஸமஹாரம் செய் கலயாணி ! உனக்கு அதாமம் உண்டாது நான் உனக்குத் தேடுகின்ற ககமாட்டேன், எந்தக் கணாத் திவலைகள் என கையில் விழுந்தனவோ அவைகள் பிராணிநடைய தேகத்திலுண்டான வியாதிகள், அவைகள் பிராணிகளை மீழ்க்கும்படி கொல்லப்போகின்றன, உனக்கு அதாமம் உண்டாகாது, நீ பயப்பட்டதே, பிராணிகளின் அதாமம் உனக்கு உண்டாகாது, நீயே தாமம், நீயன்றோ தாமத்திற்குத் தலைவியாயிருப்பாய். நீ தாமத்தை விட்டுவிடாமல் எப்பொழுதும் தாமத்தியே- பற்றுதலுள்ளவளாயும் அதைப் போஷிக்கிறவளாயும் ந ஸாவதித்ததினாலும் இரத்தப் பிராணிகளை உயிரைவாங்குக. நற்காக வந்த நீ ஒருபொழுதும் அவ்வாறு செய்யாமலிருக்க உயாது எனனால் நீ இப்பொழுதே ஏவப்படுகிறாய் காமதயும் ரோஷத்தையும் விட்டு இவ்வுலகில் எல்லாப் பிராணிகளிடைய உயிர்களையும் வாங்கு ' இவ்வாறு நீசெய்தால் அனந்தன தாமங்கள் உனக்கு உண்டாகும் - அதாமமானது துராசாரங்களாகளைக் கொல்லப்போகிறது, அதனால் நீ உன்னைத்தானே சுத்தஞ் செயதுகொள் பிராணிகள் அஸத்தியத்தினால் பாவத்

கில: தமமை அயிழ்ததபபோகினறன ஆதலாலே, உன்மனத்தி
தோன்றிய காமத்தையும் கோபத்தையும்விட்டு, ஜீவன்களை -
ஹாரமசெய? என்று கூறினா பயந்தவளான மிருதபு என
பெயருள்ள அநதப்பெண் சாயத்தினின்று பயந்தவளாகி உ
தேசத்தினால் அநதப் பிரமமதேவரைப் பார்த்து, 'அப்படி
ஆகு' என்று சொன்னா 'அநத' மிருதபுதேவி பறறுதலு
வளாகிக் காமக்குரோதன்களை விட்டு முடிவுக்காலத்தில் பிரா
களிணுடைய பிராணனை வாங்குகிறாள். 'இநதப் பிராணிகளுக்க
தான் மிருதபு உண்டாகிறது' வியாதிகளும் அவற்றினிடத்
லிருந்தே உண்டாகின்றன எல்லாப் பிராணிகளுக்கும் முடி
காலத்தில் விபரீதமான வியாதி உண்டாகின்றது அதனால், அந
துன்பப்படுகின்றன 'ஆதலால், நீ வீணே சோகத்தை அல
யாதே - ஆயுள்முடிவில் எல்லா இந்திரியங்களும் 1 ஜீவன்களே
சென்று பரலோகத்தில் நிலையெற்றிருந்த அப்படியே திருப
வந்துவிடுகின்றன 'அரசரிற் சிறந்தவனே! இம்மாதிரி எல்ல
பிராணிகளும் 2 மனிதர்களைப்போலவே அநதப் பரலோகத்த
அடைந்தது அவ்விடத்தில் இந்திராதிதேவர்களாக நிலையெற்று
கின்றன. பயங்கரமான தும் பயங்கரமான நாதமுள்ள தும் மஹ
புலமுள்ள தும் - என்கும் செல்லுகிற துமான் அநதப்பிராணவ
வானது பிராணிகளுடைய தேகங்களை உடைக்கிறது உகர்மா
தும் அளவில்லாத தேஜஸ் உள்ளதுமான் வாயுவானது ஒருபொ
தும் ஓரிடத்திலாவது நிலையபும நிலையிலாமைமையும் அடை
திலகை ராஜ்ஸாரேஷ்டனே! எல்லாத் தேவர்களும் மாததிய
ளென்று பெயருள்ளவர்களே ஆதலால், புத்திரனைக் குறித்
நீ - துயரப்பட்டாதே. உன்னுடைய குமாரன் ஸவரக்கத்த
அடைந்த மஹேஸ்வரமான வீரலோகங்களை அடைந்த துக்கத்த
விட்டுப் புண்ணியவான்களோடு சேர்த்து நியமமான ஆனந்தத்
அடைந்தகொண்டிருக்கிறான் இந்த மிருதபுவானது பிரஜைக
குத் தேவரால் ஏற்படுத்தப்பட்டது. பிரஜைகளுடைய பிராண
களை அபஹரிக்கின்ற மிருதபுவானது, காலமவந்தவுடன், உள்ள
பிரஜைகளாலேயே ஏற்படுத்தப்பட்டு அவைகளின் உயிரை வார
கிறது எல்லாப் பிராணிகளும் - தங்களைக்கொன்றுகொள்ளு
றன தண்டபாணியான மிருதபு இவர்களைக் கொல்லுகிறதில்
ஆதலால், கிவேகிகள் மிருதபுவானது பிரமமதேவராலே ஏற்ப
தப்பட்டிருக்கிறதென்று, நிச்சயமாக அறிந்தது மரித்தவர்களை
பற்றி விபரணப்படுகிறதிலை, இவ்வாறு இந்த மிருதபுஸருஷடி

1. காமதேவர்கள்; இவர்களுக்குப் புனராவீரத்தி உண்டு.

2. உறானகேவர்கள். இவர்களுக்குப் புனராவீரத்தியிலலை.

து தேவராலே ஏறபடுததபபட்டதெனறநிநது, புதரநாசத்தினு
ண்டான சோகத்தை விட்டுவிடு' என்று கூறினா

நாரதரால் வெளியிடப்பட்டதும் அாததததோடு கூடியது
'ன இந்த வாககியத்தைக் கேட்டு, அகமபனராஜன், ஸகாவான
த நாரதரைப் பார்த்து, 'பகவானே! ரிஷிஸரேஷ்டரே! துக
தை விட்டேன பிரீதியையுடையவனாகிறேன் தேவரீராகளி
த்திலிருந்து இதிலுறஸத்தைக் கேட்டுக் கிருதாரததனாகிறேன்
மக்கு நமஸ்காரமபண்ணுகிறேன்' என்று சொன்னான் அவ
சனாலே அவவாறு சொல்லப்பட்ட தேவரிஷிகளுள் கிரேஷ்ட
ன நாரதா, சநதோஷகரமான தமமுடைய அசோகவனத்தைக்
பித்து விரைவாகச் சென்றா இந்த இதிலுறஸத்தை எப
ராமுதும் கேட்டாலும் பிறாகளைக்கேட்பித்தாலும், புண்ணிய
ம கோத்தியும் ஸவாககமும் தனமும் ஆயுளும் விருத்தியடையும்.
ஷ்டிர! அபபொழுது இவ்வித அாததததனாளன் சொற்களைக்
ட்டு, மஹாவீரயமுள்ளவனும் மஹாரதனுமான அநத அகம
ராஜன் கூத்தரிய தாமததையும் குராகளுடைய உததமமான
யையும் அறிநது ஸவாககததையடைநதான் பெரிய விலலைக்
யில பிடித்தவனான அபிமனயு எல்லாவிலலாளிகளுக்கும் முன
லையில் புத்தகுசெயது பகைவாகளைக் கொன்று புத்தததில்
ராமுகமாகவே கொல்லப்பட்டான் 1 சந்திரனாகுக்கு குமார
ம மஹாரதனும் ரஜோகுணமற்றவனுமான அநத அபிமனயு,
தியினாலும் கதையினாலும் சகதியினாலும் விலலாலும் மீண்டும்
தச சந்திரனிடத்தில் லயமடைநதான் ஓ! பாண்டவ! ஆத
ல, நீ சிறநத மனோதையத்தைப்பெற்று ஸஹோதரர்களோடு
ஊக்கத்துடனும் நல்லஸனனாகத்துடனும் விரைவாக புத்தத
யவதற்குத் தொடங்கு' என்று கூறினா

ஐம்பதத்தைநதாவது அதயாயம்

அபிமனயு வ த பா வ ம (தோடீச்சி)

(வியாஸர் யுதீஷ்டிரருக்குச் சொல்லிய ஷோடசராஜகீயத்தில்
நாரதர் ஸருஞ்சயனுக்குச் சொல்லிய மருத்தன் கதை)

மருதயுவினுடைய உதபததியையும் நிகரிலலாத செயகை
யும் கேட்டுத் தாமராஜா அநத வியாஸமஹரிஷிக் கு அருள
செய்த பிறகு, அவரைப்பார்த்துப் பின்வரும் வாககியத்தை
மக்கலானா 'பிராமமணரே! கௌரவமுள்ளவாகளும் பரி

சுத்தமான செய்கையையுடையவர்களும் இந்திரனுக்கு ஸம்மா பராகரமத்தையுடையவர்களுமான எத்தனை ராஜரிஷிகள் முன் மிருதயுவினால் கொல்லப்பட்டார்கள்? மறுபடியும் என்னைத் தேவரீர் உணமையான வாராததைகளாலே (உதஸாஹத்தினால்) விருதயடையுமபடி செய்யும் முற்காலத்திலிருந்த ராஜரிஷிகளுடைய செய்கைகளாலே என்னை ஆறுதலடையுமபடி செய்யவேண்டுமஹாதமாக்களும் புண்ணியத்தைச் செய்தவர்களுமான ராஜரிஷிகளாலே எவ்வளவு தக்ஷிணைகள் கொடுக்கப்பட்டன? எவை கொடுக்கப்பட்டன? அவற்றைத் தேவரீர் எனக்குச் சொல்லவேண்டும' என்று வினவ, வியாஸா சொல்லலானான்

‘பாரதனே! யாருக்கு செய்தவர்களுக்கும் தவஞ் செய்தவர்களுக்கும் பொறுமையுடையவர்களுக்கும் வெவ்வேறான உலகங்கண்டு, மூன்று உலகங்களைச் சூரர்களடைகிறார்கள் தாமசத்திரத்தை அறிந்த மனிதர்கள் புத்தத்தில் சத்துருக்களைக்கொல்லலது (அவர்களால்) கொல்லப்பட்டக்ஷத்திரியனுக்கு அழிவுபலனுண்டென்று சொல்லுகிறார்கள் வேதங்களுக்கும் விதிகளுக்கும் அத்தியயனம் செய்து விரதத்தையும் அனுஷ்டிப்பவர்களுடையிருக்கிறவர்களும் யாகமசெய்கிறவர்களும் புத்தனுள்ளவர்களுமான இவர்களுள் யாருக்குச் செய்கிறவர்கள் சிறந்தவர்கள் யாருக்குச் செய்கிறவர்களைக்காட்டிலும் புத்தத்தில் சரீரத்தவிடுபவர்களே மேலானவர்கள் அரசனே! அந்த வீரனான ஐனகுமாரன் எப்பொழுதும் யாருக்குச் செய்தவர்களானக்ஷயாகனை அனுஸரித்து இஷ்டமானவையும் மிக்க புண்ணியமுடையவையுமான உலகங்களை அடைந்தானென்று நீ அறிந்துகொள்ளுமா? ராஜஸுரேஷ்டனே! சிறந்த எல்லா அரசர்களுடைய யாகங்களைக் கேள் 1 ஸவாககத்தில் விருப்பமுள்ளவர்கள் அந்தயாகங்களைக் கட்டி சரீரத்தைவிட்டு ஸவாககத்தை அடைகிறார்கள்’ என்று கூறினான் யுதிஷ்டிரா, ‘நல்லவிரதமுள்ளவரே! யாருக்குச் செய்தவர்களுடைய யாகத்தையும் கேட்க விரும்புகிறேன், சிராஜரிஷிகளாலே தருந்த பாததிராகளிடத்தில் கொடுக்கப்பட்ட தக்ஷிணைகளையும் நான் கேட்கவிரும்புகிறேன்’ என்று கேட்க வியாஸா சொல்லலானான்

‘சைபயராஜனுக்கு ஸருஞ்சயனென்னும் பெயருள்ள லித்தி பெற்ற ஒருகுமாரன் இருந்தான், அவனுக்குப் பாலநாரதா என்கிற இரண்டுரிஷிகள் ஸநேகிதர்களானார்கள்

1 ஸவாககத்தை விருமபி (புத்தத்தில்) சரீரத்தை விட்டவர்கள் யாகங்களை அகிகரமித்து (நல்லலோகங்களை) அடைகிறார்கள் என்று

ருவரும் ஒருஸமயத்தில் அவனைப்பாராகக்கருதி அவனுடைய
 ணமனையை அடைந்து, அவனால் முறைப்படி பூஜிக்கப்பெற்று
 தனால் மனக்களிப்பையடைந்து அவ்விடத்திலேயே ஸுகமாக
 ஸஞ்செய்தார்கள் ஒருஸமயத்தில் அவ்விருவாருடனும்
 ஸுகமாக வீற்றிருக்கும் ஸருஞ்சயனருகில், திவ்ய ஸௌந்தரய
 ளளவனும் கன்னிகைப்பருவத்திலிருப்பவளுமான அவனுடைய
 ராரியானவள் புன்னகையோடு வந்தாள் அந்தப்பெண்ணினால்
 ஸுகரிககப்பட்ட ஸருஞ்சயன், சாஸ்திரத்தில் சொல்லியபடி,
 நடமானவையும் அவளுக்குத் தக்கவையுமான ஆசீர்வாதங்களி
 ல் தனபக்கத்தில் நிற்கின்ற குமாரியை ஆசீர்வதித்தான் அந்
 பெண்ணைப்பார்த்துப் பாவதா, புன்னகையுடன், 'ஸாவலக்ஷ
 களும் பொருந்தியவளும் சஞ்சலமான கடைக்கண் பாவை
 டயவளுமான இந்தக் கன்னிகை யாருடையபெண்? உஷா
 வியோ? அல்லது ஸொயனுடைய ஒளியோ? அகநிஜவாலை
 ரா? ஸ்ரீதேவியோ? ஹரீதேவியோ? கீததியோ? தரு
 யா? புஷ்பியோ? லித்தியோ? சந்திரனுடைய ஒளியோ?'
 ாற வாகயத்தைச்சொன்னா இவவாறு சொல்லுகின்ற தேவ
 ியான பாவதரைப்பார்த்து, ஸருஞ்சயராஜன், 'பகவானே!
 ள் எனனுடைய குமாரி, வரனாலவரிககத்தக்கவள், வரனை
 நம்புகிறாள்' என்று தெரிவித்தான் அரசனே! நாரதா அவ
 ப்பார்த்து, 'வேந்தனே! நீ அதிகமான ராஜ்யஸையடைய
 நம்பினால் இந்தப்பெண்ணை எனக்குக் கொடுத்தாயிடு' என்று
 ால்ல, ஸருஞ்சயன் ஸந்தோஷமடைந்து அவரைப்பார்த்து,
 வசியமாக நான் கொடுக்கிறேன்' என்றே சொன்னான் அரச
 இவவாறு சொல்லலும், குரோதத்தால் கலக்கமுற்ற கண்களை
 டய பாவதா, அதிககோபங்கொண்டு நாரதரைப்பார்த்து,
 வியே! முதலில் எனனுடைய மனத்தினாலேயே இவள் மனைவி
 க வரிககப்பட்டாளென்றறியும், (அப்படியிருக்க) நீ ரியாய
 ராதமான காரயத்தைச் செய்தமையால் ஸவாககமாகக்கத்தை
 டையமாட்டா' என்று சபித்தாரா இவவாறு சொல்லியதைக்
 ட்ட நாரதா, அந்தப் பாவதரைக்குறித்து, '1 மனம், வாககு,
 தி, ஸம்பாஷணம், ஸத்தியம், ஜலம், அகனிகள், பாணிகரஹ
 ம, மந்திரங்கள் இவைகளல்லவோ பிரவலித்தமான தாரத்தின்
 ஷணம், இந்தத்தாரலக்ஷணங்களினுடைய பூர்த்தி ஏற்படவில்லை,
 ரத்தினாலே மாதிரி உன்னால் அவள் பாராயையாக எண்ணப்
 டாள் நீ அறிந்திருந்தும் என்னை இவ்வாறு சபித்ததனால்
 ம என்னைவிட்டு ஸவாககம் போக்ககூடாது' என்று பிரதி

சாபத்தைக்கூறிலா இவ்வாறு அவ்விருவரும் ஒருவரை மற்றொருவா சபித்து அவ்விடத்திலேயே அப்பொழுது வாஸஞ்செய்துகள் பிறகு, அந்த அரசனும் புத்திரனை விருமபிப பரிசுத்தயிருநதுகொண்டு தன சத்திமீறிய முயற்சியோடு, அன்னபாசுகளாலும் வஸ்திரங்களாலும் பிராமமணாக்களை உபசரித்ததா ஒரு ஸமயத்தில், தவத்திலும் வேதாத்யயனத்திலும் பற்றுக்ஷாகளும் வேதவேதாங்கங்களின் கரைகண்டவாகளுமான பிராமணோத்தமர்கள் ஒன்றுசேர்ந்து பரிதியடைந்து அவனுக்குப் புணுண்டாகவேண்டுமென்று கருதி நாரதரைநோக்கி, 'இந்த ஸஞ்சயனுக்கு விருமப்பபட்ட ஒருபுத்திரனைக்கொடும' என்று சொனார்கள் நாரதா, பிராமமணாக்களால் இவ்வாறு சொல்லப்பட்டவுடனே, 'அவ்வாறே ஆகுக' என்று சொல்லி, ஸருஞ்சயராஜனாரதது, 'ராஜரிஷியே! உன்விஷயத்தில் பிராமமணாக்கள் பிபுள்ளவர்களாகி உனக்குப் புதரனுண்டாக வேண்டுமென்று விபுகிறார்கள், உனக்கு மங்களமுண்டாகட்டும், எப்படிப்பட்ட புத்திரனை நீ விருமபுகிறாயோ அப்படிப்பட்ட புத்திரவரனை பெற்றுக்கொள்' என்று சொன்னா அவ்வாறு சொல்லப்பட்ட அந்த ஸருஞ்சயராஜன், கைகளைக் குவித்துக்கொண்டு 'நற்குணங்களுள்ளவனும் புகழுடையவனும் கீர்த்தியுடையவனும் தேஜஸ்ஸுள்ளவனும் பகைவாக்களைக் கொல்பவனும் ஜலம் மசனி வோவை இவைகளெல்லாம், தேவாரூடைய அதுரஹத்தினாலே, தங்கமாகக்கூடியவனுமான புத்திரனை யாவிருமபுகிறேன்' என்று வேண்டினான் 'அவ்வாறே ஆகுக' என்று அவா சொன்னவுடனே, அவனுக்குத் தங்கத்திலிருப்பிடமானவனும் பேரொளியுள்ளவனும் விருமப்பபட்டவனுமான புத்திரன் அனுகரஹத்தினால் பிறந்தான் அகினற அகசுமுநதையினுடைய இரணிகண்களிலிருந்தும் கிவிபுரத கண்ணீர் ஜலம் மலம் வோவை ஆகிய எல்லாம் தமாயின் அந்தக்குமுநதைக்கு ஸ்வாணஷ்டவி எனறே பெயரிடப்பட்டது அந்தக்குமுநதை வரப்பிரதானத்தினாலே அவற்ற தனத்தை விருத்திபண்ணுகையில், ஸருஞ்சயராஜன் இசுகப்பபட்ட எல்லா வஸ்துவையும் தங்கமயமாகச் செய்வித்ததா வீடுகள், மதிகள், கோட்டைகள், பிராமமணாக்களுடைய வஸ்தானங்கள், படுக்கைகள், ஆஸனங்கள், வாகனங்கள், ஸதங்கள், பாணிகள், பாததிரங்கள், அந்த அரசனுடைய அரண்மனைக்கு வெளியிலுள்ள உபகரணங்கள் ஆகிய இவையெல்லாம் நாளடைவில் ஸ்வாணமயமாக விருத்திசெய்யப்பட்டன பிறகு, திருடா்களுடைய கூட்டங்கள், இந்த இர

மாறான அவவாறிருப்பதைக் கேடும் பார்த்தும், ஒன்று
டி, அவவரசனவிஷயத்தில் செய்யவிரும்பிய காரியத்தைச் செய்வ
றகுத் தொடங்கின அக்கூட்டத்தினுள் சிலர், 'அரசனுடைய
த்திரனை நாமே அபகரிப்போம் அந்தக் குமாரன் ஸவாணத்
க்கு உத்பத்திஸ்தானம் அதற்காக முயற்சியைச் செய்வோம்'
ன்று சொன்னார்கள் பிறகு, பேராசையுள்ள அந்தத்திருடர்கள்
ரசனுடைய அரண்மனையில் துழைந்து ராஜகுமாரனான ஸவா
ஷ்டவியைப் பலாத்காரமாக அவ்வாறே கவர்தார்கள் உபா
ந்தை அறியாதவர்களும் பேராசையுள்ளவர்களும் புத்தியில்லாத
ர்களுமான அந்தத்திருடர்கள் அந்தஸவாணஷ்டவியைப் பிடித்
க் கானகத்தில் கொண்டுபோய் அவனைக்கொன்று அறுத்தும்
ரிதும் பொருளைக்காணவில்லை உயிரைபிழந்திருக்கின்ற அந்த
ஜபுத்திரனிடத்தில் அந்த உத்தமமான ஸவாணம் நஷ்டமாகி
ட்டது அப்பொழுது, மூக்கர்களும் அறிவினார்களுமான அந்
த் திருடர்களும் ஒருவரையொருவர் அடித்துக்கொண்டார்கள்,
யில அற்புதமாயிருந்த அந்தக்குமாரனைக்கொன்று, தாங்களும்
வரையொருவர் கொன்றுகொண்டு நாசமடைந்தார்கள்
ஷ்டகாயத்தைச் செய்யுந் தன்மையுள்ள அந்தத் திருடர்கள்
ரத்தினுலரினைக்கக்கூடாத கோரமான நரகத்தை அடைந்தா
மிகத்தவத்தைபுடைய ஸருஞ்சயராஜன் வரத்தினுல கொடுக்க
பட்ட அந்தப்புத்திரன் கொல்லப்பட்டதைக்கண்டு மிகுந்த
கத்தினுல பீடிகப்பட்டுத் தீனமாகப் பலவாறு புலம்பி
ந பிறகு, அவவரசன் புத்திரசோகத்தால் துன்பமுற்றுப்
மபுவதைக்கேட்டுத் தேவரிஷியான நாரதர் அவன்ஸமீபத்தில்
ானறினார் புதிஷ்டிர்! நாரதர், துக்கத்தினுல பீடிகப்பட்ட
ம புலம்புகின்றவனும் மனநிலைதவறினவனுமான ஸருஞ்
னைப்பார்த்துச் சொன்னதையெல்லாம் நீ அறிந்துகொள்
நாரதர், 'மஹாராஜனே! சோகத்தை விட்டுவிடு புத்தி
னை! மனவருத்தத்தை விட்டுவிடு நாரதிப்! துக்கப்பட்டாலும்
சையைடைந்தாலும் மரித்தவன் பிழையான ராஜஸுரேஷ்டனே!
கத்தைவிடு உன்னைப்போன்றவர்கள் சோகமடையமாட்டார்
மகாராஜனே! நீ சூரன் ஞானத்தினுல முதிர்ந்தவனென
நான் நினைக்கிறேன் ஸருஞ்சய! நீ இவ்வுலகத்தில் விஷய
கங்களில் திருப்தியடையாமலே உயிரை இழக்கப்போகிறாய்
ஞ்சய! பிரம்மவாதிகளானநாங்கள் எவனுடைய அரண்மனை
வாசம்செய்துகொண்டிருந்தோமோ அவிஷ்ணுத்திருத்திர
ர் அந்தமருத்தனும் மாண்டானென்று நாம் கேட்டிருக்கிறோம்
வாரதர் பிருஹஸ்பதிகு ஷிரோதமாக அவனுக்கு யாக்குசெய்

விததார ஷாட்குணயபரிபூரணரான ஜகநநாதா பறபலயாக
களால பூஜிக்கப்போகிறவனான அநதராஜரிஷிகு ஸ்வாணம
மான ஹிமயமலையைச் சேர்ந்த ஒருகுணறை யாகதனமாக
கொடுத்தார அவனுடைய யாகமுடிவில் பிருஹஸ்பதியை முத
மையாகக்கொண்டவைகளும் இந்திரனுடன் கூடியவைகளும்மா
தேவகணங்களும் உலகத்தைப்படைக்கிறவர்களான எல்லா
தேவர்களும் ஸுகமாகவீற்றிருந்தார்கள் அவனுடைய யா
சாலையிலுள்ள எல்லாஉபகரணங்களும் பொன்மயமாயிருந்தன
அந்த அரசனுடைய மனோபிபிராயத்தை அனுஸரித்ததும் ப
சுத்தமாயுள்ள துமான எல்லா அன்னத்தையும் பால நெய் தே
பகூயம் மங்களகரமானபோஜயம் இவைகளையும் வேதமவல்
பிராமமனோததமாகளும் அன்னாததிகளான மறறஎல்லாதவி
களும் திருபதியாகும்வரையில் அப்பொழுது போஜனஞ்செய்த
கள் அந்த அரசனுடைய எல்லாயாகங்களிலும், விருமப்பப
வஸ்திரங்களும் ஆபரணங்களும் ஸந்தஷ்டாசுள்ளன வேதத்தி
கரைகண்டவர்களை வந்தடைந்தன அந்த மருத்தனுடைய வீ
டி-ல் தேவதைகளே அன்னங்களைப் பரிமாறினார்கள் ராஜரிஷிய
அவிசுஷித்தின்குமாரனுமான மருத்தனுக்கு விஸுவேதேவாக
ஸபையோர்களாகவீற்றந்தார்கள் வீரியவானான அந்த அ
னுக்கு நல்லமழையினாலே ஸஸ்யஸம்பத்தக்கள் உண்டாயி
அந்த அரசன் நன்றாகஹோமம்செய்யப்படுகின்ற ஹவிஸுகள்
தேவலோக வாஸிகளைத் திருபதியடைவித்தான அந்த அரச
ரிஷிகளுக்கும் பிதாக்களுக்கும் ஸுகஜீவிகளான தேவர்களுக்
பிரமமசாயம் வேதாத்யயனமுதலியவைகளாலும் எல்லாத் தா
களாலும் எப்பொழுதும் திருபதியைச்செய்தான படுக்கை
பீடங்கள், பானாகமானவஸ்துக்கள், கொடுக்கமனமவராத ஸ
ணக்குவியல்கள், அளவற்றபொருள்கள் இவைகளையெல்ல
பிராமமணாக்களுக்கு இஷ்டப்படி கொடுத்தான அந்தமருத்த
இந்திரனால் நினைக்கப்பட்டவுடன் பிரஜைகளைத் தனுயம்மற
களாகச்செய்துவிட்டு மிக்கசிரத்தையோடு ஜயிக்கப்பட்ட
களும் புண்ணியத்தின் பயனைத் தருகின்றவைகளும் அழிவ
வைகளுமான உலகங்களை அடைந்தான மருத்தன் பிர
களோடும் மறறச்சிறற்றரசர்களோடும் மந்திரிகளோடும் ம
மக்கள் பந்துக்கள் இவர்களோடும் ஆயிரமவருஷகாலம் ய
வாகவீற்றது ராஜ்யத்தை ஆண்டவர்தான் ஸருஞ்சய ! 1 தா
ஞானம் வைராக்யம் ஐசுவாயம் இந்நான்கினாலும் உன்

1 'சதாபபதரதர்.' எனபதுமூலம் 'தாமம் ஞானம் வைராக்

ஐஸ்வரியம்' எனபதும், 'தாமம் அர்த்தம் காமம் பலம்' எனப

ரட்டிலும் மிகமேறப்பட்டவனான அபபடிப்பட்ட மருத்தனே
ரிததான உனபுத்திரனைக்காட்டிலும் அவன அதிகபுண்ணிய
வி 1 ஸருஞ்சய! யாகம் செய்யாதவனும் தக்ஷிணைகொடாதவனு
ன உனபுத்திரனைப்பற்றி நீ துக்கிக்கவேண்டாம்

ஐம்பத்தாறாவது அதயாயம்

அ பி ம ன யு வ த ப ா வ ம் (தோடர்ச்சி)

(ராதர் ஸருஞ்சயனுக்குச் சொல்லிய ஸுஹோதரன் மகத.)

ஸருஞ்சய! உலகத்தில் ஒப்பற்றஞானம் தேவர்களாலும்
ராபபதற்குமுடியாதவனுமான ஸுஹோதரனென்கிற அரசன
லஞ்சென்றதாக நாம் கேட்கிருக்கிறோம் அந்த அரசன் தாமத
னால் ராஜபத்தைப் பெற்று ரிதவிகளுக்களையும் மந்திரிகளையும்
பிராகிதாக்களையும் ஸம்மானித்துத் தனக்கு நன்மையைக்கேட்டு
வர்கள் ஸம்மதப்படி இருந்தான் அவன் பிராஜைகளைப்பரிபால
மசெய்தல் தாமத தானம் யுர்கம் சதருஜபம் ஆகிய இவற்றை
நாறாக அறிந்துகொண்டு தாமதத்தைவிட்டு விலகாததானபொருள
வை விரும்பினான் தாமததினால் தேவர்களை ஆராதனைஞ
சயதுகொண்டும், அவ்வாறே பாணவகளினாலே சததுருக்களை
ரிததுக்கொண்டும், தன்குணங்களுலே எல்லாப் பிராணிகளையும்
நரதிக்கச் செய்தான் எந்த அரசன் இந்தப் பூமியை மிலேச
களாலும் 2 ஆடவிகர்களாலும் விடுபட்டதாகச் செய்து அனு
சித்தானே, எந்த அரசன்பொருட்டு மேகமானது அநேகவருஷ
லம் பொனமாரி பொழிந்ததோ அந்த ஸுஹோதர
டைய ராஜபத்தில், முற்காலத்தில், நதிகள் பொனமயமாகவும்
ல்லாஜனங்களாலும் உபயோகிக்கத்தக்கவைகளாகவும் தங்கமய
ன முதலைகளையும் நண்டுக்களையும் பறபலவிதமான அநேகமீன
ளாய்கொண்டு பெருகின மேகமானது விரும்பப்பட்டவை
ளாயும் பலவிதமான வெள்ளிகளையும் எண்ணமுடியாத தங்கங்களை
ம் வாழித்தது வாழிகள் ஒருகுரோச நீளமுள்ளவைகளா
ருந்தன அவைகளில் பொனமயமாகப் படைக்கப்பட்டவை
ம் 3 லக்ஷம் குடிகளுடன்கூடியவையுமான முதலைகள் சுறாமீன
ர ஆமைகள் இவைகளை அவ்வரசன்கண்டு அப்பொழுது வியப

காடையுள்ளசெல்வம், காவயிலலாதஞானம், பொறுமையுடன்கூடின
ளரியம், பற்றுதலிலலாதபோகம்' எனபதும் பழையஉரை

1 இவன், 'ஸவைதய' என்றும் அழைக்கப்படுகிறான் 2 வனத்தில்
விககிற திருடர்கள் 3 வேறுபாடும்

படைநதான ராஜரிஷியான அவன குருக்ஷேத்திரத்தில் யாக செயதுகொண்டு விஸ்தாரமான அந்த யாகத்தில் அளவற்ற அந்த பொண்ணைப் பிராமமணாகளுக்குக் கொடுக்க எண்ணினான் அவ ஆயிரம் அஸுவமேதங்களாலும் நூறு ராஜஸூயங்களாலும் பசுத்தமானவையும் மிகுதியானவையும் சிறந்தவையும் தக்ஷிணை ஞள்ளவையும் க்ஷத்திரியர்கள் செய்யக்கூடியவையுமான யாகங்களாலும் காமபகரமாகங்களாலும் நிதயநைமித்திக காமாக்களாலும் தேவர்களைத் திருபதியடைவித்து இஷ்டமானகதியை அடைந்தான் ஸருஞ்சய! தாமம் ஞானம் வைராக்யம் ஐஸுவாயம் எனும் இந்நான்கினாலும் உன்னைக்காட்டிலும் மிகக் மேனமைபெற்றவனும் உன்பிள்ளையைக் காட்டிலும் மஹாபரிசுத்ததாத்மாவுடையிருந்த அந்த ஸுஹோதரனே மாண்டான் ஆதலால், ஸருஞ்சய! யாக்குசெய்யாதவனும் தக்ஷிணைகொடாதவனுமான புத்தரனைப்பற்றி நீ அனுதாபப்படவேண்டாம்.

ஜம்பததேழாவது அத்யாயம்.

அபிமன்யுவதபாவம் (தோடர்ச்சி)

(நராதர் ஸருஞ்சயனுக்கு அங்கராஜனுடைய துணத்தைக் கூறியது)

பூருவமசத்தில்பிறந்தவனும் ஞானமாயிருந்த ¹ அங்கராஜ் காலஞ்சென்றதாக நாம் கேட்டிருக்கிறோம் எவன் பத்துலக்ஷ வெள்ளை சுருதிரைகளை யாகத்திற்காக வெளியிலவிட்டானோ அந்த ராஜரிஷியினுடைய அஸுவமேதத்தில் பறப்பலதேசங்களிலிருந்து வந்தவர்களும் சிணைக்கையையும் அக்ஷரங்களுடைய விதிகளையும் அறிந்தவர்களுமான விதவான்களுக்கு எண்ணிக்கைஇல்லை அந்த யாகத்தில் வேதங்களையும் விததைகளையும் விரதங்களையும் கர்ம அனுஷ்டித்து முடித்தவர்களும் அபரிமிதமாகக்கொடுப்பவர்களுபாக்க இன்பமான தோற்றமுள்ளவர்களுமான விதவான்கள் சிறந்த வஸ்திரங்களாலும் கிருஹங்களாலும் உத்தமமான சயன ஆஸனம் போஜனம் இவைகளாலும் உபசரிக்கப்பட்டதாக எப்பொழுதும் ஊக்கமுள்ளவர்களும் விளையாடுகின்றவர்களு ஸ்வாண்மயமான அலங்காரத்தை முடியில் அணிந்தவர்களு ² ஆராதிகத்தைக் கையில் கொண்டவர்களுமான ³ நடாக்க

¹ பருஹதரதனென்றும் பெளரவனென்றும் இவனுக்குப் பெயர் உண்டு ² தருஷ்டிதோஷத்தைப்போக்கும் மஞ்சனீர் முதலியன.

³ நாட்டியம் ஆடுகிறவர்கள் ரஸத்தைப்பிரதானமாகக்கொண்ட ஸாதவிகாரியியப் பிரதானமானதுமான வாக்கியாராதாபிரயம் நாட்டி

ம 1 நாததகர்களாலும் பாடகர்களாலும் ஸந்தோஷப்படுத்தப்
ட்டார்கள் அந்த அங்கராஜன் ஒவ்வொரு யாகத்திலும் காலந
புறமல தக்ஷிணைகளைக்கொடுத்தான், ஸ்வானங்களினால் மூடப்
பட்ட பதினாயிரக்கணக்கான யானைகளையும், அவ்வாறே, தங்கமய
னவைகளும் கொடிமரங்களையுடையவைகளும் கொடித்துணிக
ளளவைகளுமான தோகையுடைய கொடுத்தான் அந்த அரசன்
யானால் அலங்கரிக்கப்பட்டவர்களும் தோ, குதிரை, யானை
வைகளினமீது ஏறினவர்களும் வாஸஸ்தானங்கள், கேசுத்திரங்
கா, அநேகமபசுக்கள் இவைகளையுடையவர்களான பத்துலக்ஷம்
பானிகைகளையும், பொன்மாலையை அணிந்தவைகளும் ஆயிரம்
கணக்கான பின்னொட்டாதவைகளான நூறுலக்ஷம் காளைமாடு
களையும், ஸ்வானமயமான கொம்புகளையும் வெள்ளிமயமான குளம்
களையும் இளங்கன்றுகளையுமுடைய பசுக்களையும் கறப்பதற்கு
புனைகலப் பாத்திரங்களோடு தக்ஷிணையாகக்கொடுத்தான் மிக
ரிவாக அனுஷ்டிக்கப்பட்ட அந்த யாகத்தில் அவன் வேலைக்காரி
களையும் வேலைக்காரர்களையும் கோவேறுகமுதைகளையும் ஒட்டகங்
களையும் அளவுகடங்காத கம்பளங்களையும் பலவிதமான ரத்தி
யங்களையும் பறபலவிதமான மலைபோன்ற அன்னங்களையும்
தக்ஷிணையாகத் தானம்செய்தான் அவனுடைய அந்த யாகத்தில்
யான புராணமறிந்தவர்களோ அவர்கள் காதைகளைக் கானம்
பண்ணினார்கள் அந்த அங்கராஜன் யாகம்செய்யும் ஸமயத்தில்
நாயத்தில் ஸஞ்சரிக்கின்ற நாங்களும திருப்தியடைந்தோம்,
பிராமரஸ்பானத்தினால் இரத்திரன் ஸந்தோஷமடைந்தான், பிராம
னர்கள் தக்ஷிணைகளால் திருப்தியை அடைந்தார்கள் அவனால்
பாடுகப்பட்ட தக்ஷிணைகள் தேவர்களுக்கும் மனிதர்களுக்கும்
தாவர்களுக்கும் அதிகப்பிரியுமாயிருந்தன ஸலதாமத்தினால்
புடையப்பட்டவைகளும் மங்களகரமானவைகளும் குணங்களால்
புகைவகளுமான யாகங்கள் யூகச்சிலை அந்த அங்கனுக்கு
வாபிஷ்டங்களையும் விளைவித்தன ஸஞஞ்சய ! தாமம், ஞானம்,
பராகதியம், ஐசுவரியமாகிய நான்கினாலும் உன்னையகாட்டிலும்
புனமையுடையவனும் உன்னுடைய புத்திரனைக்காட்டிலும் மிகக்
கண்ணியசாலியுமாயிருந்த அந்த அங்கராஜனே மாண்டான் ஆத்
ம, ஸஞஞ்சய ! விதிப்படி யாகஞ்செய்யாதவனும் தக்ஷிணைகளைக்
காட்டாதவனுமான உட்புத்திரனைக்குறித்து நீ பரிதாபப்பட
பண்டாம்

1 நாததனஞ்செய்கிறவர்கள், கருத்தைப் பிரதானமாகக்கொண்
டும் ஆங்கிகாபிரயபரதானமுமான பதார்த்தாபிரயம் நாததனம்

ஐம்பத்தேட்டால்து அதயாயம்

அ பி ம ன் யு வ த பா வ ம (தோடர்ச்சி.)

(நாரதர் ஸ்ருஞ்சயனுக்குக்கூறிய சிபியிள்கதை)

வ்ருஞ்சய! எவன இந்தப் பூமிமுழுமையையும் ஒரு தே
போலச் சுருட்டி ஸ்வாதினப்படுத்தினானோ அந்த உசீரரராஜரும்
னான சிபியும் இறந்துபோனதாக நாம் கேட்டிருக்கிறோம் அந்
சிபி, தனதேரினுடைய ஒலியினாலே, மலைகள் தீவுகள் கடல்
காடுகள் இவைகளோடுகூடிய பூமண்டலத்தை எதிரொலியி
செய்துகொண்டு, எல்லாப்பகைவார்களையும்வென்று தலைமைபெ
யாகஞ்செய்யவிரும்பினான் அவ்வரசனால் நிறைந்த தக்ஷிணையு
பலவித யாகங்களாலே தேவர்கள் பூஜிக்கப்பட்டார்கள் அன்ன
ஜனங்களைத் துன்பம் செய்யாமல் அவன் ஸம்பூரணமான தன்
தைப் பெற்றான் அவன் முடிசூழன் மன்னாக்களனைவராலும்
தத்தில் ஒப்பத்தக்கவனாகவிரந்தான் ஆயிரங்கோடி 1 ஸ்வா
நானாயங்களைக்கொடுக்கின்ற எந்தச்சிபியானவன் இந்தப் பூமி
ஜயித்தது தடையற்றவையும் பயனமிக்கவையுமான அஸுவமே
களால் தேவர்களைப் பூஜைசெய்தானோ, எவன் கொடுத்த தக்ஷி
யானது போஷிக்கிறதோ, கங்காபிரவாஹத்தை மூடிய
அந்தச்சிபி பலவிதமான யானைகள், குதிரைகள், மறம்மிருகங்க
தானயங்கள், மான்கள், பசுக்கள், வெள்ளாடுகள், செம்மறிய
கள் இவைகளோடுகூடப் பரிசுரதமான பூமியைப் பிரம்மம
களுக்கு அதினைமாசு செய்தான் உசீரரராஜருமாரணன் அந்
சிபி, வாஷிக்கின்ற மேகத்தினிடத்தில் எவ்வளவு நீர்ததாரைகளே
ஆகாயத்தில் எவ்வளவு நக்சத்திரங்களோ, ஈங்கையில் எவ்வ
மணல்களோ, மஹாமேருவில் எவ்வளவு பெருங்கற்களோ, ஸு
திரத்தில் எவ்வளவு ரதநங்களோ, எவ்வளவு ஜலஜ்ஜனங்களோ
அவ்வளவு பசுக்களை யாகத்தில் தானஞ்செய்தான் பிரம்மமேத
அந்தச்சிபிசகரவாததியினுடைய காராயபரத்தை வஹிக்கச்ச
யுள்ள வேறொரு புருஷஸுரேஷ்டனை இருந்தவனாகவாவது இரு
வனாகவாவது இனி உண்டாகப்போகிறவனாகவாவது அறியவில்
அந்தச்சிபியினுடைய பலவிதமான யாகங்கள் ஸாவாபீஷ்ட
ளோடுகூடியவைகளும், ஸ்வாணாமயமான யூபஸ்தம்பங்களை
ஆஸனங்களையும் கிருஹங்களையுமுடையவைகளும், ஸ்வா
மான மதில்களும் கோட்டைவாயில்களுமுள்ளவைகளுமாக இ

பலவிதமான பகையுடையோடுகூடியன சிவருசியான அன்ன
னங்களை லக்ஷக்கணக்காகவும் பதினாயிரக்கணக்காகவும் பிராம
னர்கள் பிரியமான ஸல்லாபங்களைச் செய்துகொண்டே புஜித
ர்கள் அந்த அர்ச்சனுடைய யஜ்ஞசாலையில் பால தயிர்
மான பெரியமடுக்களோடுகூடியன நதிகளிருந்தன, வெண்மை
ன அன்னபாவதங்களுமிருந்தன எந்த யாகத்தில், 'குடியுங்
, ஸ்ரானம் செய்யுங்கள், உண்ணுங்கள்' என்று ஜனங்களாலே
ரல்லப்பட்டதோ, எந்தச் சிபியினப்பொருட்டு அவன் செய்த
ளணிய காமாணிகளே ஸந்தோஷமடைந்த ருத்ரா கொடுக்கக்
கொடுக்கக் குறைவுபடாதபொருள், சிரத்தை, சீர்த்தி, அவ்வாறே
தாகத்தமான காமாணிகளுடானவர்கள், பிராணிகளுக்கும் பிரியனா
ந்ததல், உத்தமமன ஸ்வாகமம் இப்படிப்பட்ட வரன்களைக்
கொடுத்தாரோ அந்தச் சிபிசகரவாத் தி இவ்விதமான இஷ்டமுள்ள
ன்களையடைந்து காலத்தில் ஸ்வாககததையடைந்தான் ஸ்ருஞ்
! உன்னையகாட்டிலும் தாமம், ஞானம், வைராக்யம், ஐஸ்வர
ய இவை நான்கிலும் மேனமைபெற்றவனும் உனக்குமாரனைக்
கட்டிலும் மிக்க புண்ணியசாலியுமான அந்தச் சிபிசகரவாத் தியே
ண்டான் ஸ்ருஞ்சய! ஆதலால், விதிப்படி யாகளுரெய்யாத
லும் தக்கிணைக்கொடாதவனுமான உனபுத்திரனைப்பற்றி நீ பரி
பப்படவேண்டாம்

ஐம்பத்தோன்பதாவது அத்யாயம்.

அபிமநயுவதபாவம் (நோடர்ச்சி.)

(நாதர் ஸ்ராமருடைய மகிமையை ஸந்தீசயனுக்குக் கூறியது.)

ஓ! ஸ்ருஞ்சய! பிதா ஓளரஸபுத்திரனைப்பார்த்து ஆனந்தப்
வதுபோலப் பிராணிகள் எவரை அடுத்தது மகிழ்ந்தனவோ
தத தச்சரபுத்திரரான ஸ்ராமரும மாண்டார் என்று நாம
டகிறோம் அளவற்ற தேஜஸுள்ள ராமரிடத்தில் கணக்கிட
யாத குணங்களிருந்தன லக்ஷமணருக்கு ஜயேஷ்டபிராதா
ன அந்தஸ்ராமா பிதாவினுடைய ஆஜ்ஞையினால் பதினான்கு
ஷ்காலம் தவருத் திரதமுள்ளவராகி வீரதையுடன் கானகத்
வாஸம்செய்தார் புருஷஸரேஷ்டரான அந்தராமா ரிஷிகளை
விப்பதற்காக ஜனஸ்தானத்தில் பதினொன்றாயிரம் அரக்கர்களை
மசெய்தார் அந்த ஜனஸ்தானத்திலேயே வலிந்த அந்த
ராமருடைய பாரையான வைதேஹியை ராவணனென்கிற
கூலனை உதாரணமாகச் சொல்லுகின்ற வந்தராமருடைய

அபகரித்தான ஸ்ரீராமபிரான் தமமனைவி ராக்ஷஸனால் கவ
பட்டாளெனப்பதை ஜடாயுவினிடமிருந்து கேட்டு 1 மனவரு
முற்றுச் சோகததால் மிகத்தழித்து வானராகளுக்கெல்லாம் அ
னா ஸுகரீவனையடைந்தார் அவர் அந்த ஸுகரீவனே
சோரது மிககவலிமையுள்ள வானராகளோடு கடற்கரையை வ
டைந்தார் மஹாபாகுபலமுள்ள அந்தராமர், மஹாஸமுத்தி
தில் அணையெக்கட்டி அந்தலங்கையில் ஸுஹருத்துக்களுடை
கூட்டங்களோடும் பந்துக்களோடும் கூடிய பௌலஸ்தியாகளை
மாயாவிடும் மஹாகோரூபியும் லோககண்டகனும் தேவாஸு
களாலும் கொல்லத்தகாதவனும் தேவர்களுக்கும் பிராமம
களுக்கும் கண்டகனும் புலஸ்திய சூலத்தில் உதித்தவனும்
அந்தராவண்ணையும் புத்தத்தில் பரிவாரங்களோடு வதஞ்செய்த
அந்தராகவா அந்தபுத்தத்தில் சத்தருவைக்கொண்டு பார
யுடன் சோரது தாமாதமாவான் விபீஷணனை லங்கேயாவரன
செய்தார் பிறகு, சூரரான் ஸ்ரீராமா, பாஸ்யபோடும் வா
சேனையோடுகூடி, விளங்குகின்ற புஷ்பகவிமானத்தினால் அயே
தியை வந்தடைந்தார் அரசனே! மிகுந்த கீர்த்தியையுடை
ஸ்ரீராகவா அந்த அயோத்தியில் பிரவேசித்துத் தாயமாக
கும் கினைந்தாக்களுக்கும் மந்திரிகளுக்கும் புரோஹிதாக்களுக்
கும் மந்திரிகளால் அபிஷேகஞ்செய்யப்பெற்று வானரராஜனுடன்
ரீவனையும் அங்கத்தையும் ஹனுமானையும் அனுப்பிவிட்டு, ஸு
தராகளும் வீராகளும் அபரதன், சந்தருகனன், லக்ஷ்மணன் இ
களை அதிபரீதியோடு மகிழ்விப்பவராகவும் வைத்தெய்தினால் பூ
கப்பட்டவராகவும் நான்குஸமுத்திரங்களாலும் சூழப்பட்ட பூ
டலத்தைப் பதினேராயிரமவருஷம் ஆண்டனா மிகுதியான த
னைகளுள்ள அநேக அஸ்வமேதயாகங்களாலே தேவர்களைப் பூ
தார் ஸாவபரணிகளிடத்திலும் தயைபொருந்தினவரான எ
ராகவா பிராமமணராகளுடைய அனுகரஹத்தினாலே ஸாவாபிஷே
கையுமடைந்து, சாஸ்திரப்படி ராஜ்யத்தைபுழைப்பெற்று எல்லாத்
கையும ஆகரமித்துக்கொண்டு பிரஜைகளை நீதிதவறாமல் ஆண்ட
ரோ பிரபுவான் அந்த ராகவா, ஹவிப்பாகத்தினாலே இரதிரனு
ஸந்தோஷத்தைபுண்புண்ணிக்கொண்டு தடையற்று ஸாவோ
மமான நூறு அஸ்வமேதங்களைச் செய்தார் ராஜாவான் அ
ஸ்ரீராகவா அநேகம் குணங்களுள்ள பற்பலவிதமான மறறயா
களாலும் தேவர்களைப் பூஜித்தார் அவர் பிரானிகளினுடைய
தாசுக்களையும் எல்லாப்பிணிகளையும் போக்கினார் எப்பொழு

ம்குணங்களோடுகூடினவரும் தமதேஜவிறுல ஜவலிக்கினறவரும்
 சரதகுமாரருமான ஸ்ரீராமா எல்லாபராணிகளையுங்காட்டிலும்
 மனமையுடன் விளங்கினா ராமா ராஜயத்தை ஆண்டுவருங்கா
 ததில், ரிஷிகளுக்கும் தேவதைகளுக்கும் மனுஷ்யர்களுக்கும்
 ராவலத்ததிலும் பூமியில் ஸஹவாஸம் ஏற்பட்டது அப்பொழுது
 ராணிகளுக்குப் பலம் குன்றவில்லை, துன்பமும்கேரவில்லை அவா
 ஜயத்தை ஆண்டுருங்காலத்தில் பிராணபானவாயுகள் ஸமமா
 ருந்தன தேஜஸ்கள் நரனகுபக்கங்களிலும் பிரகாசித்தன
 பப்பொழுது அனாததங்கள் உண்டாகவேயில்லை எல்லாபராஜ
 நம் நீண்ட ஆயுளுள்ளவையாயின அககாலத்தில் யௌவனமுள
 வன இறப்பதில்லை நான்குவேதங்களாலும் மிருத பரீதியடைந
 வாகளான தேவர்கள் பலவிதமான ஹவயகவயங்களுக்கும் தடா
 பூர்த்தோட்டமுதலானவைகளையும் யாகத்தையும் அடைந்தாரா
 தேசங்கள் ஈகளுமும் மசதுங்களுமில்லாதவைகளாகவும் துஷ்ட
 நுகங்களும் ஸாப்பங்களும் அற்றவைகளாகவும் இருந்தன பிரா
 களுக்கு ஜலத்தில் மரணம் ஸம்பவிககவில்லை அகாலத்தில்
 ருப்பு எரிககவில்லை அககாலத்தில் அதாமத்தில் ருசியுள்ளவா
 ராவது லுபதார்களாவது மூர்க்காக்களாவது இருந்ததில்லை அத
 நனத்தில் எல்லாவாணத்தாராகளும் சாஸ்திரங்களில் விதிக்கப
 டவையும் இஷ்டமானவையும் நன்கு அறியப்பட்டவையுமான
 மாககையுடையவர்களாயிருந்தார்கள் ஈஸ்வரரான ராகவா,
 ரஸ்தானத்தில் ராக்ஷஸர்களால் நாசம்பண்ணப்பட்ட¹ ஸ்வதை
 யும் பூஜையையும் ராக்ஷஸர்களைக்கொன்று பிதிரகளுக்கும்
 வதைகளுக்கும் அளித்தாரா புருஷர்கள் ஆயிரம் புத்திராக
 ளளவாகளாகவும் ஆயிரம் வருஷம் ஜீவிக்கினறவர்களாகவுமிருந
 ர்கள் அககாலத்தில் வயதினாலமுதிர்ந்தவர்கள் சிறுவர்களுக்கு
 ரத்தங்களைச்செய்யவில்லை கறுத்தவரும் யௌவனமுடை
 ரும் சிவந்தகண்களையுடையவரும் மதங்கொண்ட யானையினு
 ய விசரமம்போன்ற விசரமத்தையுடையவரும் முழங்கால
 ரையில் நீண்டகைகளையுடையவரும் அழகிய புஜங்களையுடைய
 நம் லிமமத்தினுடைய தோள்போன்ற தோளையுடையவ
 மஹாபலமுடையவருமான ஸ்ரீராமா எல்லாபராணிகளினு
 ய மனத்திற்கும் இனியவராயிருந்துகொண்டு பதினேராயிரம்
 ஷம் ராஜயபரிபாலனஞ் செயதார பிராஜைகளுக்கு, 'ராமா,
 மா, ராமா' என்றே கதை ஏற்பட்டது ராமா ராஜயபரிபால
 ந் செய்புகாலத்தில் உலகமே ராமமயமாயிற்று ஸ்ரீராமா தம்
 நப்பப்படி எட்டுவிதமாக ராஜவம்சத்தைப் பூமியில் பிரதிஷ்டை

1 பிதருதேவதைகளை உத்தேசித்துக் கொடுக்கப்படும் ஹவிஸ்,

யில வந்து உட்காரத்தான் அவள் முறசாலத்தில் ஸவாகக
லாகத்தில் பெருகியோடிகொண்டிருந்தான் அப்பொழுது,
வவரசனுக்குப் பெண்களுக்கிடையே நில்லாமையப் பெற்ற
டன (முன்னோர்களை நற்கதியடையச்செய்தமையால்) புத
ரையிருக்கும் நிலைமையையும் பெற்றான் ஸ்வாயனுடைய
நஜஸ்போன்ற தேஜஸையுடையவாகளான கந்தாவர்கள் ஸந
நாஷத்தை அடைந்து, பிதாக்களும் தேவதைகளும் மனிதர்களும்
ட்டுக்கொண்டிருக்க, மனத்திற்கு இன்பநதரும் சொற்களினால்
பபடிப்பட்ட காதையைக் காணஞ்செய்தார்கள் இக்ஷ்வாகு
ததில் தோன்றினவனும் அதிகமான தக்ஷிணைகளைக்கொடுத்தது
கஞ்செய்தவனும். ஈஸ்வரனுமான பகீரதனை ஸமுதரகாமினி
ன கங்காதேவியானவள் பிதாவாக வரித்தாள் அவனுடைய
கமானது இரதிரமேடுகூடின கணதேவதைகளாலும் தேவா
ராலும் நன்றாக அலங்கரிக்கப்பட்டும் அவர்களால் நன்கு அங்கி
கப்பட்டும் இடையூறில்லாமலும் நீரத்தோஷமாகவும் நிறை
றியது எந்தஎந்தப் பிராமமணன் எந்தஎந்த இடத்தில் பிரிய
ன் வஸ்துவைத் தனக்கு விரும்புகிறானோ அவனவனுக்கு அந்த
தவிடத்தில் அந்த அந்தவஸ்துவை அவ்வப்பொழுதே யோக
பாவமுள்ள பகீரதன் அனடோடு அளித்தான் எந்தப்பிராமம
னுக்கு எந்தத்தன்ம விரும்பமோ அந்தத்தன்மானது அந்தப்
ராமமணனுக்குக் கொடுக்கத்தகாததாகவில்லை அந்தப் பகீரத
னும் பிராமமணர்களுடைய அனுகிரஹத்தினால் பிரமமலோக
டந்தான் ¹ ஸ்வாயகிரணங்களால் ஜீவிப்பவர்களான ரிஷி
, உதயமானவர்களும் யாகயோகங்களை உபாயமாகக்கொண்ட
களுமான ஸ்வாயனையும் ஸ்வாயாரதாயாமியான தேவதையை
எதற்காக உபாலிதக் விரும்புகின்றனரோ அதற்காகவே
லகங்களிலும் விளங்குவவனும் தலைவனுமான பகீரதனை உபா
கங்கிரும்புகிறார்கள் ஸருஞ்சய! தாமம் ஞானம் வைராக்யம்
வாயம் இந்த நான்கினாலும் உனனைக்காட்டிலும் மேனமை
றவனும் உன்னுடைய புத்திரனைக்காட்டிலும் மிகுந்த புண
பசாலியுமான அந்தப் பகீரதமஹாராஜனே மாண்டான
ஞ்சய! ஆதலால், யாகம் செய்பாதவனும் தக்ஷிணைகொடாத
மான உன்புத்திரனைப்பற்றி நீ வியஸனமடையாதே

1 'எந்த மரங்கள் ஸவாககத்தை நோக்கிப் பகீரதனைத் தொடர்ந்து
ரறனவோ அலைகள் இன்னமும் ஈஸ்வரனை அவ்வரசனை அனு
கது வருவதற்கு விரும்பமுள்ளவைகளும் வணங்கிவைகளும்மா
னறன்' என்பது வேறுபாட்தனை பொருள்.

அறுபத்தோராவது அதியாயம்.

அபிமன்யுவதபாவம். (தோடீச்சி)

(நாரதர் ஸ்ருஞ்சயனுக்குக் கூறிய கீலீபங்கதை)

ஓ! ராஜஸுரேஷ்டனான ஸ்ருஞ்சய! திலீபனும மாண்ட
 நென்று நாம கேட்புருகுகிறோம் அவனுடைய நூற்றுக்கண
 கான யாகங்களில், கிரியைகளில் ஞானமுடையவர்களும் தனமு
 ளவர்களும் விதிப்படி யாகம்செய்தவர்களும் புதர்பெளதராகன
 ளவர்களும் பிரம்மணாகள லக்ஷக்கணக்காகவும் பதினாயி
 கணக்காகவும் இருந்தார்கள் பண்டிதர்கள் இஷ்டப்படி நடக்கி
 வர்களும் பரிசுத்தமான சந்தனங்களையணிந்தவர்களும் நல்ல அ
 னங்களைப் புணிகுகின்றவர்களும் பொன்மாலையுள்ளவர்களு
 யிருந்துகொண்டு அவனுடைய பலவித ஸ்தகாராயங்களையும் புக
 தார்கள் அந்த அரசன் யாக்குசெய்துகொண்டு ஸவிஸ்தாரம்
 அனுஷ்டிக்கப்பட்டு வருகின்ற யாகத்தில் தனங்களால் நிறை
 இரதப்பூமியைப் பிரம்மணாக்களுக்குத் தானஞ்செய்தான ஸக
 தாரமான அந்த யாகத்தில், அரசர்கள் காணிக்கைகளை
 கொணர்ந்து கொடுத்தார்கள் திலீபனுடைய யாகங்கள்
 ('ஹிரண்மயம்') என்று தொடங்கும் வேதவாக்கியத்திலு
 யாகபாத்ரங்கனெல்லாம் தங்கத்தாலேயே செய்யப்பட்டவே
 மென்று சொல்லப்பட்ட விதிமாகமமானது (முதன்முதல
 ஆரம்பிக்கப்பட்டது இந்திராதிதேவர்கள் அவனைத் தாமத
 நிலைநாட்டுகின்றவர்களபோல அடைந்தார்கள் அவனு
 யாகத்தில் மலைகளுக்கொப்பான ஆயிரம் யானைகள் ஸஞ்சரித்
 கொண்டிருந்தன ஸதஸமுழுவதும் ஸவாண்மயமாயும் ப்
 ணிபொருந்தியதாயுமிருந்தது ரஸங்கள் வாயக்கால்கள்,
 பெருகின் பக்ஷயங்கள் மலைகளாகக் குவிந்திருந்தன வேரடு
 யுப்பங்கள் ஆயிரம்பாகம் நீட்டளவுள்ளவைகளாகவும் தங்க
 மாகவுமிருந்தன அவனுடைய யூபத்திலுள்ள 1 சஷ்டாலம் பரச
 லம் என்கிற இரண்டு வளையங்களும் தங்கமயமாகவிருந்தன 3
 யாகத்தில் பதினமூவாயிரம் அபஸரஸ்திரீகள் நாததனஞ்செய்
 கள் அந்தயாகத்தில் விஸுவாவஸு என்கிற கந்தாவன் பிரீதியி
 தானே வீணையை வாசித்தான் எல்லாப் பிராணிகளும், 'அ
 எனபொருட்டு வாசிக்கிறான்' என்று எண்ணின் சாககரைபடு
 கலமுதலான உணவுகளால் மதமடைந்தவர்கள் 2 மராக்கங்க
 படுத்திருந்தார்கள் திலீபமஹாராஜன் ஜலத்தில் போய்

லத்தில் இரண்டு சகரங்களும் ஜலத்தில் முழுகாமலிருந்தன
து பிறரிடத்தில் நேராதது இந்த விஷயத்தை ஆசசரியமென்றே
ன நினைக்கிறேன் உறுதியான விலகை கையிலேரதியவனும
யவாதியும் அஸாதயமான தக்ஷிணைக்காக கொடுக்கின்றவனு
ன திலீபமஹாராஜனை எந்தமனிதர்கள் பாராததார்களோ
பார்களும் ஸவாககத்தை ஜயித்தார்கள் அவனுடைய அரண
ளயில் வேதாதயன கோஷமும், நானொலையும், 'குடியுங்கள்,
ஊறுங்கள், பக்ஷியுங்கள்' என பவைகளும்மான ஐந்துவிதமான
தங்களும் குன்றாமலிருந்தன ஸருஞ்சய! தாமம், ஞானம்,
பராக்கியம், ஐஸ்வரியம் இந்த நான்கினாலும் உனனைக்காட்டி
மிகக் மேனமைபெற்றவனும் உன்னுடைய புத்திரனைக்காட்டி
மிகுந்த புனையசாலியுமான் அந்தத்திலீபனே மாண்டான
ருஞ்சய! யாக்மீசெய்யாதவனும் தக்ஷிணைகொடாதவனுமான
ரனுடைய புத்திரனைப்பற்றி நீ பரிதாபமுடையவேண்டாம்

அறுபத்திரண்டாவது அத்யாயம்

அ பி ம ன ய வ த ப ர வ ம (தோடீர்ச்சி)

நாநீ மாந்தாதாவினுடைய சரித்திரத்தை ஸருஞ்சயனுக்குக் கூறியது.)

ஸருஞ்சய! யுவஸுவகுமாரனான மாரதாதாவும் உயிரி
நானென்று நாம் கேட்டிருக்கிறோம் அந்தமாரதாதாவை
வினிதேவதைகளிருவரும் பிதாவினுடையகாட்பத்தினின்று
பாபபுத்தைப்பிளந்து வெளியிலளபுத்தார்கள் ராஜாவான யுவ
ஸுவன வேடையாடிச் சீர்ப்படைந்த குதிரைபுள்ளவனாகவும்
மகொண்டவனாகவும் புகையைக்கண்டுசென்று ஒருயாகசாலை
அடைந்துதயிர்த்துளிகள் கலந்த நெய்யைப்பானஞ்செய்தான
தப்பிருந்தாஜயமானது யுவநாஸவனுடையவயிற்றில் ஸூா
போன்ற தேஜஸுடைய புத்திரனாகப் பரிணமித்ததைக்கண்டு,
தக்காபத்தை, வைத்தியர்களுள் சிறந்தவர்களான அஸவினீ
யர்களிருவர்களும் வெளிப்படுத்தினார்கள் பிதாவினுடைய மடி
தேவதையைப்போன்ற ஒளிபுடன் ஜவலித்துக்கொண்டு படுத
குகும் அககுழந்தையைக்கண்டு தேவர்கள், 'இந்தக் குழந்தை
மம் ஸதனயபானம் செய்யப்போகிறது?' என்று பரஸ்பரம்
லலிக்கொண்டிருக்கையில், இந்திரன், 'தேவர்களே! இக்குழந்
எனனையே அடைந்து பானம்செய்யப்படும்' என்று சொன்
பிறகு, இந்திரனுடைய விரல்களிலிருந்து பாலும் அமிரத்
பெருக ஆரம்பித்ததன் இந்திரன், கருணையினால், 'எனனை

னதும ஸமுத்திரம் சூழ்நததுமான அவவிதபபூமியைப்
ராமமணாகளுக்கு அரபபணம் செயதுவிட்டுத் தன அரண
னையை அடைநதான அநத அரசனும் பலவித தக்ஷி
களுள்ள பலவிதயாகங்களாலே தேவர்களை ஆராதித்ததுத
ரகீரத்தியினால் திகஞ்சகளை வியாபித்ததுகொண்டு புண்ணியம்
யதவாகளுடைய உலகங்களை அடைநதான ஸருஞ்சய! தாமம்,
னம், வைராகயம், ஐஸ்வரியம் இந்நான்கினாலும் உனனைக்
ட்டிலும் மிகக்மேனமைபெற்றவனும் உனபுத்திரனைக்காட்டிலும்
ந்நதபுணயசாலியுமான அநதமாரதாதாவே மாண்டான ஸருஞ
! விதிப்படி யாகம்செய்யாதவனும் தக்ஷிணைக்காட்டாதவனு
ன் உனபுத்திரனைப்பற்றி நீ பரிதாபப்படவேண்டாம்

அறுபத்துமூன்றாவது அதியாயம்.

அபிமனயவதபாவம் (தொடர்ச்சி)

ரநர் யயாதியினுடைய சரிதீரத்தை ஸருஞ்சயனுக்குக் கூறியது)

ஸருஞ்சய! நஞ்ஞனுடையகுமாரனான யயாதிமஹாராஜ
ம் மாண்டானென்று நாம் கேட்குருக்கிறோம் எவன் ஸமுத்தி
ரனால் சூழப்பட்டதும் பாவதங்களோடு கூடியதுமான இந்தப
யை ஜயித்ததுச¹ சமயையை எறிவதனால் ஸம்பூரண தக்ஷிணை
ள்ள வேதிகளை ஏற்படுத்திப் புண்ணியமான யஜ்ஞங்களால்
வாகளை ஆராதித்ததுப் பிரதக்ஷிணமாகச் சுற்றிவந்தாலே அவன்
ய ராஜஸூயயாகங்களாலும் நூறு அஸ்வமேதங்களாலும்
ரம் பெண்ணடிகுப்பாகங்களாலும் அவவாரே நூறு வாக்
பங்களாலும் ஆயிரம் அதிராத்திரங்களாலும் இஷ்டப்படி
வஷ்டிக்கப்பட்ட சாதாமாஸயங்களாலும் அகநிஷ்டோமங்க
லும் ஸம்பூரணதக்ஷிணைகளுள்ள பலவித யாகங்களாலும்
வாகளைப் பூஜித்ததுப் பூமண்டலத்தில் மிலேசசாகளிடமிருநத
ங்கள் முழுமையையும் அவர்களிடமிருநது கவாநது பிராம
ாகளுக்கு அதினமாகச்செய்தான நதிகளுள் மிக்குபுணயத்தை
ய ஸரஸ்வதிரதியும் அவவாரே ஸமுத்திரங்களுந் மலைகளும்
னும், யாக்குசெய்கின்றவனும் மிக்குபுண்ணியசாலியுமான
குமாரனான யயாதிராஜனபொருட்டு நெய்யையும் பாலைபும்
தன அணிவகுக்கப்பட்ட தேவாஸூயுத்தத்தில் தேவா

1 யஜ்ஞங்களில், முப்பத்திரண்டு அங்குலம் அளவுள்ளதாகக் கருவ
க கட்டையினால் செய்யப்பட்டு ஒருபக்கம் சிறுத்தும் மற்றொரு
ம் பருத்துமிருக்கிற ஒருவிதமான தடி சமயையை எறிந்து அது
ய விழுந்தாரம் அளவுள்ளவையாக வேதிகளைச் செய்து என்றபடி.

களுக்கு உதவியைச்செய்து, பிறகு, நானாவிதயாகங்களால தே
களைப் பூஜித்தது இந்தப்பூமிமுழுமையையும் நாலாகப்பங்கி
நான்குபோகளுக்குப் பிரித்ததுக கொடுத்தான தேவதைக்கு
பான அநத அரசன் சக்கிரனுடைய குமாரியான தேவயானியி
திலும் (விருஷபாவாவென்கிற அஸுரராஜனுடைய குமாரியா
சாமிஷ்டாதேவியினிடத்திலும் தாமமாக உத்தமமான ஸந்தி
உண்டுபண்ணி எல்லாத் தேவாரணியங்களிலும் இரண்டாவது
திரனபோலத் தன்னிஷ்டப்படி ஸஞ்சாரஞ்செய்துவந்தான் ஸ
வேதங்களையும்நிறதவனான அநதயயாதிம்ஹாராஜன், எப்பொழு
விஷயஸூகங்களில் சாரதியை அடையவில்லையோ அப்பொழு
'இந்தப்பூமியில் நெற்களும் யவதானயங்களும் ஸவாணமும் ப
களும் ஸ்திரீகளும் எவ்வளவுண்டோ அவைகளெல்லாம் ஒருவ
ருக்கூடப் போதா என்று எண்ணிச் சாரதியுடையவேண்டும்' எ
னும்பொருளுள்ள இந்தக் காதையைச்சொல்லிவிட்டு, மனைவியு
கானகம் சென்றான இவ்வாறாக, ஈஸ்வரனான யயாதி, காமஸ
களைவிட்டுத் தையதையடைந்து, ராஜ்யத்தில் பூருவைநிலைநி
திக் கானகம் சென்றான ஸருஞ்சய ! தாமம், ஞானம், வை
யம், ஐஸ்வரியம் ஆகிய நான்கினாலும் உன்னைக்காட்டிலும் ப
சிறந்தவனும் உனபுத்திரனைக்காட்டிலும் அதிக புனையசாலியும்
அநத யயாதியே உயிரிழந்தான ஸருஞ்சய ! விதிப்படி யா
செய்யாதவனும் தகூறின்கொடாதவனுமான உன்னுடையபு
னைப்பற்றி நீ வருத்தப்படவேண்டாம்

அறுபத்துநான்காவது அத்யாயம்

அ பி ம ன ய வ த ப ல ம (தோடீச்சி)

(நாரதர் அம்பரீஷ்டமஹாராஜனுடைய விபல்தை
ஸருஞ்சயனுக்குச் சொல்லியது)

ஸருஞ்சய ! நாரதனுடைய குமாரனான அம்பரீஷ்டனும்
ரைபிழந்தானென்று நாம கேட்டிருக்கிறோம் எவ்வளவு தான் ஒ
லகவிருந்துகொண்டே பததுலகும் அரசர்களோடு போரா
தானே அநத அம்பரீஷ்டனை அஸ்திரங்களால யுத்தஞ்செய்யும்
தையநிறதவர்களும் கோராகளுமான பகைவர்கள் அம்மக்க
மான வாரததைகளை உச்சரித்துக்கொண்டு யுத்தத்தில் ஜயி
கருதி நான்குபக்கங்களிலும் எதிர்த்தாராகள் அநதமகாரா
தேகபலத்தினாலும் கைச்சுறுசுறுப்பினாலும் சிக்காபலத்தின
அஸ்திரபலத்தினாலும் அநதசரத்துருக்களினுடைய குடை

யுதங்கள், கொடிமரங்கள், ரதங்கள், ஈடிகள் ஆகிய இவைக
யறுததுத துபரமற்றவனான அந்தப்பகைவர்கள், யுதத
னனாகத்தையிழந்து உயிரைவிரும்பினவர்களாக, 'நாங்கள்
மமைநசோரத மனிதர்கள்' என்று சொல்லிக்கொண்டு அந்த
ஹாராஜனை பராததித்துச் சரணயனான அந்த அரசனைச்
சரணமடைந்தார்கள் குற்றமற்ற அந்த அம்பரீஷனே அவர்
ளத தனவசப்படுத்திக்கொண்டு இரத்தப் பூமியை ஜயித்து
ஹேநதிரனபோல மனத்திற்கு இஷ்டமான நுறுயாகங்க
ரலே தேவர்களை ஆராதித்தான் அந்த யாகத்தில் எப்பொழு
ம் மற்ற ஜனங்களும் எல்லாவற்றாலும் நிறைந்த அன்னத்தைப்
பித்தார்கள் பிராமமணைத்தமர்கள் நன்றாகப் பூஜிக்கப்பட
வர்களும் நன்றாகத் திருப்தியடைந்தவர்களும்அவர்கள் அந்த
யாகத்தில் பிராமமணர்கள், மோதகங்களையும் பூரிகளையும்
பபங்களையும் சுவை மிகுந்த முறுகல்களையும் தேங்குமல
ளையும் மாககலந்த தயிர்ப்பசுசடிகளையும் பெரும் திராசைப்ப
தத்தோடு சோகப்பபட்ட பத்தூணங்களையும் நன்றாகப் பகரு
ஞ்செய்யப்பட்ட துன்னங்களையும் பருப்புதகளையும் மதயங்களி
ம் பணியாரங்களையும் மாதுளை சஸ திராசைப்பஸங்களால் சோக
பபட்ட பானங்களையும் நன்றாக (ஸம்பாரம்) சோகப்பபட்ட
வர்களும் மிருதுவானவைகளும் வாஸனையோடுகூடியவைகளு
ரன ருசியுள்ள அன்னங்களையும் ரெய, தேன, பால், திராத்தம்,
சியுள்ள தயிர, பழம், மிகை ருசியுள்ள கிழங்கு இவைகளையும்
பித்தார்கள் குடிக்கிறவர்கள் மயக்கத்தை யுண்டுபண்ணக்கூடிய
வர்களான சாரய முதலானவைகளைப் பாவத்துக்குக் கரணமா
ருப்பவைகளென்று அறிந்தும் தங்களுக்கு ஸுககரமென்று
ண்ணிப் பாட்டுக்களோடும் வாததியங்களோடும் இஷ்டப்படி
பித்தார்கள் அவ்விடத்தில், குடிவெறிக்கொண்ட சிலா காதை
ளக் கானஞ்செய்தார்கள், களித்தவர்களாகிப் படிக்கவும் படித்
ார்கள், நாபர்களை ஸதோத்திரம்செய்துகொண்டு ஆயிரக்கணக்க
க்க கூத்தும் ஆடினார்கள் அந்தயாகங்களில் அம்பரீஷன் (ஒவ
ராருவரும்) பத்தூலக்கம்யாகம் செய்ப பத்தூலக்கம் அரசர்
ளத தக்கூணையாக்கக்கொடுத்தான் யாகம்செய்கின்ற அம்பரீஷ
ஹாராஜன் ஸஸிஸ்தாரமாயாகத்தில் பொன்மயமான கவ
ந்தையணிந்தவர்களும் வெண்குடைகளும் சாமரங்களுமுள்ளவர்
ளும் தங்கத்தேரில் ஏறினவர்களும் பினதொடர்ந்து வருகின்ற
விவாரங்களையுடையவர்களும்அவ் எல்லா அரசர்களையும் தக்கூணை
சகக்கொடுத்தான் அந்த அம்பரீஷன் ஸையங்களையும்பொக
களுடைய கூட்டங்களையுமுடைய முடிசூடியமன்னர்களையும்

அநேகராஜகுமாராகளையும் பிராமமணாகளுக்குத் தானஞ்செ
தான மஹரிஷிகள், அம்பரீஷன் விஷயத்தில் பரீதியுள்ளவாகளா
அளவற்ற தக்ஷிணைகளோடு அவவரசனசெய்கிறயாகததை, 'இ
விதமாக முன்னோகளும செயததில்லை, வரும்காலத்தில் மறறவ
களும் செய்யப்போகிறதில்லை' என்று இவ்வாறு புகழ்நதாராகள
ஸருஞ்சய! தாமம, ஞானம், வைராக்யம், ஐஸ்வரியம் ஆகிய நான
னாலும் உன்னைக்காட்டிலும் மிகுந்த பெருமைபெற்றவனும் உ
பிள்ளையைக்காட்டிலும் மிககடிண்ணியசாலியுமான அநத அம்
ரீஷனே மாணடான ஸருஞ்சய! விதிப்படி யாகமசெய்யாதவனு
தக்ஷிணைகொடதவனுமான உன்னுடைய புத்திரனைப்பற்றி நீ வி
ஸனப்படவேண்டாம்

அறுபத்தைநதாவது அதபாயம்

அ பி ம ன் ய வ த பா வ ம (தோடர்ச்சி)

(நாரதர் ஸநஞ்சயனுக்குக்கூறிய 1 சசிபிந்துவின்கதை)

ஓ ! ஸருஞ்சய ! சசிபிந்துவெனகிற அரசனும் மாண்ட
னென்று கேட்டிருக்கிறோம் ஐஸ்வரியமுள்ளவனும் உணை
யான பராக்ரமமுடையவனுமான எந்தச்சசிபிந்து பலவிதமா
யாகங்களாலே தேவதைகளைப் பூஜித்தாரீனே மஹாபுருஷனான அ
னுக்கு லக்ஷம் மனைவிகளிருந்தாராகள் ஒவ்வொரு பாராயயி
டத்திலும் ஆபிரம ஆபிரம பிள்ளைகள் பிறந்தாராகள் அநத அ
சன குமாராகளெல்லோரும் பராக்ரமசாலிகளும் லக்ஷம் யாக
செய்கின்றவர்களும் முக்கியமான யாகங்களாலே தேவர்களை
பூஜிக்கின்றவர்களும் தனாவேதத்தினது கரைகடந்தவர்களுட
யிருந்தாராகள் சிகிபிந்துவின குமாராகளெல்லாரும், ஸவாணம்
மான கவசம் அணிந்தவர்கள், எல்லாரும் உத்தமமான வில
யுடையவர்கள், எல்லாரும் அஸ்வமேதங்களாலே தேவர்களை ஆ
தித்தவர்கள் இராஜஸேஷ்டனும் பிதாவுமானசசிபிந்து அஸ்
மேதயாகத்தில் அநதப்புத்திரர்களைப் பிராமமணாகளுக்கு
தானஞ்செய்தான அப்பொழுது, ஒவ்வொரு ராஜகுமாரனைய
நூறு நூறு ரதங்களும் கஜங்களும் ஸவாணங்களால நனரு
அலங்கரிக்கப்பட்ட கன்னிகைகளும் பினதொடர்ந்தாராகள் ஒ
வ்வொரு கன்னிகையும் நூறு நூறு யானைகள் பினதொட
தன ஒவ்வொருயானையையும் நூறு நூறு ரதங்களும், ஒவ்வொ
ரதத்தையும் பலமுள்ளவைகளும் பொனமாலையணிந்தன

1 இவனுக்குச் சசிபிந்து என்றும் பெயர்வழங்குகிறது

ஞமான நூறு நூறு குதிரைகளும், ஒவ்வொரு குதிரையை
ம ஆயிரம் ஆயிரம்பசுக்களும், ஒவ்வொரு பசுவையும் ஐம்பது
மபது ஆடுகளும் பினதொடர்ந்துசென்றன மஹாபாக்ய
ராலியான சசிபிரது, அஸ்வமேத மஹாயாகத்தில், இவ்வளவு
னங்களையும் பிராமமணர்களினபொருட்டுப் போதாதவை
யன்று எண்ணினான் அவனுடைய அஸ்வமேதமஹாயாகத்தில்
ரத்தினலை எவ்வளவு பூபஸ்தம்பங்களுண்டோ அவ்வளவு ஸ்வாண
யமானவைகளும் வேறு வேறு இருந்தன அந்த அரசனு
டைய அஸ்வமேதயாகம் முடிந்தபிறகும், ஒருகுரோச உயரமுள்ள
வகளும் பாவதம்போலப் பிரகாசிக்கின்றவைகளுமான பக்ஷ்யங்
ள அன்னபாத்திவஸ்துகைகள் இவற்றின் பதின்மூன்று குவியல
ள் மிகுந்தன சசிபிரது இந்தப்பூமியை ஸந்தோஷமும் தேக
னமையுமுள்ள ஜனங்களாலே வியாபிக்கப்பட்டதாகவும் இடை
றுகளிலலாததாகவும் ரோகமற்றதாகவுமிருக்கும்படி செய்து
நடுங்காலம் அனுபவித்தது ஸவாகமசென்றான் ஸருஞ்சய ! தா
ம, ஞானம், வைராக்யம், ஐஸ்வரியம் ஆகியநான்கினாலும் உன
ரககாட்டிலும் அதிகமானபெருமைபெற்றவனும் உன்னுடைய
ததிரனைக்காட்டிலும் மிகுந்த புண்ணியசாஸிபுமாயிருந்த அந்தச்
சிபிரதுவே மாணடான ஸருஞ்சய ! விதிப்படி யாக்குசெய்யாத
னும் தக்ஷிணைகொடாதவனுமான உன்னுடைய புத்திரனைப்பற்றி
அனுதாபப்படவேண்டாம்

அனுபத்தாரூவது அதயாயம்

அபிமனயுவதபாவம் (தோடீச்சி)

(நாசதி ஸருஞ்சயனுக்குக்கூறிய க்யங்கதை)

ஸருஞ்சய ! அதூரத்தரஜவின்னுடைய குமாரனை கயனும்
பிரையிழந்தானென்று நாம் கேட்டிருக்கிறோம் அந்தக் கய
னாராஜன், நூறுவருஷ்காலம் ஹோமசேஷத்தையே புஜித ஆக
ாண்டிருந்தான் அந்தக் கயனுக்கு அகனிபசுவான வரத்தைக்
ாடுக அரம்பித்தான் கயனும், 'பாவக ! தீவத்தினாலும்
மமசரியத்தினாலும் வரத்தினாலும் நியமத்தினாலும் குருக்களு
டைய அனுகரஹத்தினாலும் வேதங்களையறியவிரும்புகிறேன், பிற
ருகுது துன்பஞ்செய்யாமல் கூத்தரியதாமததைமுன்னிட்டிருக்கிற
ற்றதன் ததை அடையவிரும்புகிறேன் பிராமமணர்களுக்குக்
ாடுக்கும் விஷயத்தில் எககாலத்திலும் எனக்கு ஸரத்தைபுண
கவேண்டுமே கூத்தரியஜாதியிலபிறந்த கன்னிகைகளிடங்களில்

எனக்கு ஸதபுத்திரர்கள் உண்டாகவேண்டும் எனக்கு அன்ன பலம் தேஜஸ் இவைகள் விருத்தியாகவேண்டும் தாமதத்தினால் தில் எனமனம் இனபமடையவேண்டும் தாமதகாரயங்களில் எப்பொழுதும் எனக்கு இடையூறு உண்டாகாமலிருக்கவேண்டும் என்று அகனியினிடத்திலிருந்து வரன்களை வேண்டினான் அகம்பகவானும், 'அப்படியே உண்டாகும்' என்று சொல்லிவிட்டான். அந்தஇடத்திலேயே அந்தாததானதை அடைந்தான் கயம் பராஜன் அவை எல்லாவற்றையும்பெற்றுத் தாமதத்தினால் உலகத்தை ஸந்தோஷப்படுத்திக்கொண்டு தாசபூரணமாஸ் இஷ்டிகளாலும் காலங்களில் செய்யும் ஆகரயண இஷ்டிகளாலும் சாதூரணமாஸ்யங்களாலும் ஸம்பூரணதக்ஷிணைகளுள்ள பலவிதயஜ்ஞங்களாலும் சிரத்தையோடு ஸூறுவருஷம் யாகஞ்செய்தான் ஸூறுவருஷம் காலம் லக்ஷம் பசுக்களையும் பதினாயிரம் குதிரைகளையும் லக்ஷ நிஷ்கங்கையும் அறுபதினாயிரம் காளைகளையும் திருமபவும் திருபவும் தானஞ்செய்தான் எல்லாநக்ஷத்தரங்களிலும் நக்ஷத்தர தக்ஷிணைகளைக்கொடுத்ததுக்கொண்டு ஸோமனபோலவும் அநரஸபோலவும் பலவித யாகங்களாலே தேவதைகளை ஆராதனை தான் அநதகயராஜன் அஸ்வமேதம்ஹாயாகத்தில் இருதபூமியை ஸவாணமயமாகவும் ரதனமயமான சிறிய கற்களுள்ள தவமசெய்து பிராமமணாகளுக்குத் தானம் செய்தான் அவுடைய பூபஸ்தமபங்களெல்லாம் தங்கமயமாகவும் ரதனம்மீழ்த்தவைகளாகவும் வேண்டினவையெல்லாம் நிரம்பினவைகளாகவும் எல்லாபிராணிகளுடைய மனத்தையும் கவாவனவாகவும் இருத்தான் அப்பொழுது கயன் பிராமணர்களின் பொருட்டும் சந்தேஷம்டைந்திருக்கின்ற எல்லாப் பிராணிகளின் பொருட்டும் விருபத்தகக எல்லாவிதப்பொருள்களாலும் நிறைந்த அன்னத்தை கொடுத்தான் கடல்களிலும் வனங்களிலும் தீவுகளிலும் நதிகளிலும் நதங்களிலும் ஜலங்களிலும் நகரங்களிலும் தேசங்களிலும் ஸவாககத்திலும் ஆகாயத்திலும் வவிககின்ற பலவிதப் பிராணகூட்டங்களும் யாகத்தின்சிறப்பினால் நன்றாகத் திருபதியடைந்த 'கயனுடைய யஜ்ஞத்திற்கு ஒப்பான வேறுயஜ்ஞம்இல்லை' என கூறின யாகம்செய்பவனான கயனுடைய பின்புறத்திலும் முப்புறத்திலுமுள்ள இருபத்துநான்குவேதிகள் முப்பத்தாயோசனை நீளமுள்ளனவாகவும் முப்பத்துயோஜனை அகலமுள்ளவாகவும் ஸவாணமயமாகவும் முத்துக்களாலும் வஜ்ரங்களாலும் மணிகளாலும் இழைக்கப்பட்டனவாகவுமிருந்தன மேலு அபரிமிதமான தக்ஷிணைகளைக் கொடுக்கின்றவனான அநதகயன், வேதத்தையறிந்த பிராமமணாகளுக்கு வஸ்திரங்க

ஆபரணங்களையும் சாஸ்திரமுறைப்படி இன்னும் அநேகம் க்ஷிணைகளையும் கொடுத்தான அந்தக் கயனுடைய யாகத்தில ராஜனஞ்செய்து மிகுந்த அன்னங்களினுடைய பாவதங்கள நபத்தைந்து இருந்தன பாலவெள்ளம் பெருகிய வாய்க்கால நம் (தேன தயிர் முதலான) ரஸங்களினுடைய வாய்க்கால நம் அப்பொழுது பெருக்கெடுத்துக்கொண்டிருந்தன ஆடை ஆபரணங்கள் வாஸனைப்பொருள்கள் இவைகளினுடைய குவி களும் தனித்தனி இருந்தன அந்த யாகத்தின் மஹிமையினால் னும் கரியைகளை அழிவற்றன்வாகச்செய்யும் 1 ஆலம்ரமும் பரி தமான அந்த பரமமஸரஸம் மூவுலகங்களிலும் பிரஸித்தி றறனா ஸருஞ்சய! தாமம், ஞானம், வைராக்யம், ஐஸ்வரியம் நானகினாலும் உன்னைக்காட்டிலும் மிகுந்த மேனமைபெற்ற றும் உன்பிள்ளையைக்காட்டிலும் மிக்கபுண்ணியசாலியுமான தக்கயம்ஹாராஜனே இறந்தான ஸருஞ்சய! ஆகையால், கஞ்செய்யாதவனும் தக்ஷிணைகொடாதவனுமான உனபுத்திர பபற்றி நீ அனுதாபப்படவேண்டாம்.

அறுபத்தேழாவது அத்யாயம்.

அ பி ம ன் ய வ த ப ா வ ம் (தோடீச்சி)

(நாரதர், ஸருஞ்சயனுக்குச் சொல்லிய ரங்கீதேவன் கதை.)

ஸருஞ்சய! ஸங்கிருதியினுடைய குமாரனான ரந்திதேவனும் னனுலகையடைந்தானென்று நாம் கேட்டிருக்கிறோம் மஹா பாவனான அந்த ரந்திதேவனுடைய அரண்மனைக்கு வருகின்ற ரிதிபராமமணாகளுக்கு, நன்றாகப் பக்குவம்செய்யப்பட்டு ிரத்ததுக்கொப்பாயுள்ள உத்தமமான அன்னத்தை இரவி பகலிலும் பரிமாறுகின்ற சமையற்காரர்கள் இரண்டுலக்ஷம் ாகள் இருந்தார்கள் அவன் நியாயத்தினால் தேடப்பட்ட ருளைப் பிராமமணாகளுக்கென்றே எண்ணினான் ரந்திதேவ ராராஜன் வேதங்களை அத்யயனஞ்செய்து பகைவர்களைத் தா தினால் தன்வசப்படுத்தினான் கடுமையான விரதமுள்ளவனும் றப்படி ஸ்திரயாகத்தைச்செய்கின்றவனுமான அவனை அநே பசுக்கள் ஸ்வாகதத்தைவிருமபித தாமாகவே வந்தடைந்தன தஅரசனுடைய யாகசாலையிலுள்ள தோற்குவியலிலிருந்து ருகிஷ்டிய பரிசுத்தமான உத்தமரதியானது சாமணவதிஎன்று

1 'அக்ஷயவடம்' என்பது.

பிரலித்திபெற்றது அவன செலவப்பெருக்கினாலே, ‘உமக்
 நிஷ்கம, உமக்கு நிஷ்கம’ என்று சொல்லிக்கொண்டே பிர
 மணர்களுக்கு நிஷ்கமென்னும் பொன்னையங்களைக் கொ
 தான ‘உமக்கு, உமக்கு’ என்று சொல்லிக்கொண்டே த
 நானையங்களை ஆயிரக்கணக்காகக் கொடுத்தான் பிறகு, த
 களைத் தன்னிடமிருந் துபெற்றிருக்கின்ற பிராமமணர்களை மறு
 யும் ஸமாதானப்படுத்திப் பொன் நாணயங்களையே கொடுத்தான்
 ‘என்னுல இப்பொழுது சிறிதே கொடுக்கப்பட்டது’ என்று திரு
 பவும் கோடிஸ்வாணநாணயங்களை ஆயிரக்கணக்காகக் கொ
 தான பிறகு, அப்படி தானம்செய்த தினத்திலேயே, ‘
 பொழுது பிராமமணர்கள் எங்கு இருக்கிறார்களோ’ என்று செ
 லிக்கொண்டே வாடுவான் ‘பிராம்மணர்களுடைய கை (என
 பத்தைவிட்டு) விலகினால் எனக்கு நீங்காத பெரியதுக்கம் வ
 விடும், ஸமசயமிலலை’ என்று இவ்வாறு சொல்லிக்கொண்டு த
 களைக் கொடுத்தான் நூறுபச்சுக்களால் பின்தொடரப்பெற்ற
 யும் ஸ்வானத்தினால் நிறைக்கப்பட்டவையுமான விருஷ்பங்களை
 ஆயிரமாயிரமாகத் தானஞ்செய்தான் நூற்றெட்டு ஸ்வான
 கொண்ட தனத்தை நிஷ்கமென்று சொல்லுகிறார்கள் அப்ப
 பட்ட நிஷ்கங்களை நூறுவருஷ்காலம் ஒவ்வொரு பச்சுத்தி
 பிராமமணர்களுக்குத் தானஞ்செய்தான் அகநிலேஹா தாங்களு
 வேண்டிய ஸாதனங்களையும் பாகத்திற்கு வேண்டிய ஸாதனங்
 யும் கமண்டலங்களையும் குடங்களையும் ஸதாலிகளையும் பாண
 னையும் ரிஷிகளுக்குத் தானஞ்செய்தான் படுக்கைகள், ஆஸ்த
 கள், வாகனங்கள், மாளிகைகள், வீடுகள், பலவிதமான மரங்
 அன்னங்கள், தனங்கள் இவைகளனைத்தையும் தானஞ்செய்தான்
 புத்திமானான ரந்திதேவனிடத்திலுள்ள அனைத்தும் ஸ்வாண
 மாகவே இருந்தன முற்காலத்து விருத்தாந்தங்களுையநிரத ஜ
 கள் அச்சமயத்தில் ரந்திதேவனுடைய தும் மனிதர்களுக்குக்கி
 யாததும்மான அந்த ஐஸ்வரயத்தைக் கண்டு அவன் விஷயம்
 கதைக்கிற பாடினார்கள் அந்த ஐஸ்வரயத்தில் வியப்புற்றவா
 ‘நமக்கு நிறைக்கப்படுகின்ற இப்படிப்பட்ட தனமானது குபே
 டையவீடுகளிலும் பராக்கப்பட்டதில்லை மனிதர்களிடங்களில
 கவேண்டியதென்ன? நிச்சயமாக இரத்தநகரியானது அளசைத்
 என்று சொன்னார்கள் ஸங்கிருதியினுடைய குமாரனான ரந்தி
 துடைய (அரணமனையில்) அதிதிகள் வாஸஞ்செய்த அந்த ர
 யில் இருபத்தேதாராயிரம் பச்சுக்கள் கொல்லப்பட்டன நன்றாக

பபபப ர்தநங்கனிழைத்த குண்டலங்கனையணிந்தவர்களான
வகுள்ள சமையற்காரர்கள், 'பருப்பை யதேஷ்டமாகப் புஜியுங்
இன்றைக்கு முன்போல மாமஸமில்லை' என்று உரககச்சொன
ர்கள் ரந்திதேவனிடத்தில் அககாலத்தில் எதெது ஸ்வாணமய
கவிருநததோ அஃதனைத்தையும் ஸவிஸ்தாரமான யாகத்தில்
மாமணர்களுக்குக் கொடுத்தான் அரசனாலே கொடுக்கப்படு
வ ஹவயங்களையும் கவயங்களையும் தேவர்களும் பிதிரகளும்
மில்வந்து பெற்றுக்கொண்டார்கள் பிராமமணோத்தமர்கள்
த அநதச் சமயத்தில் விருமபியவற்றையெல்லாம் அடைந்
ார்கள் ஸருஞ்சய! தாமம், ஞானம், வைராக்கியம், ஐஸ்வரியம்
சிய நானகினாலும் உனனைக்காட்டினும் மிகக் மேனமைபெற்ற
னும் உன் குமாரனைக்காட்டினும் மிகுந்த புண்பசாலியுமான
த ரந்திதேவனே மாண்டான் ஸருஞ்சய! யாக்குசெய்யாத
னும் தகஷினை கொடாதவனுமான உன்புத்திரனைப்பற்றி
ரககவலை அடையவேண்டாம்

அறுபத்தெட்டாவது அத்யாயம்

அ பி ம ன் யு வ த பாவம். (தோடீகீசீ)

(நாதர் ஸநஞ்சயனுக்குக் கூறிய பாதன் கதை)

ஸருஞ்சய! துஷ்யந்தனுடைய குமாரனான பரதனும் உயிரி
ததாகக் கேட்டிருக்கிறோம் அவன் இளமைப் பருவத்தில் மற்ற
களால் செய்யமுடியாத காரியங்களை அரணியத்தில் செய்தான்
வானான அநதப் பரதன் பனிபோல வெண்மைநிறமுள்ளவை
நம் நகங்களையும் கோரப்பறங்களையும் ஆபுதங்களாகக்கொண்ட
பகளுமான விமமங்களைத் தன்பலத்தினாலே வீரயமற்றவைகளா
செய்து இழுத்ததுக்கட்டினான் அரசுக்குக் கவிலகளோடுசோந்த
னாகிலைகளென்கிற கற்களபோன்றவைகளும் குருரமானவை
நம் மிகப்பயங்கரமுமான புலிகளை அடக்கித் தனவசப்படுத்தி
ந மிகப்பலசாலியான அவன் கொடிய ஜர்துகளையும் உறுதி
ன அவயவங்களுள்ள யானைகளையும் தந்தங்களில் பிடித்துப்
பகாட்டியோடுகின்றவையாகவும் வாய வறண்டவையாகவுஞ்
யது தனவசப்படுத்தினான் மிகவலிமையுள்ள அவன், மிகுந்த
முள்ளவைகளான காட்டெருமைகளையும் இழுத்தான்
கொழுப்புள்ள ஞாற்றுக்கணக்கான விமமங்களையும் பல
ள்ள ஸருமரமென்னும் மானங்களையும் கடக் மிருகங்களையும் பல

விதமான மறறப்பிரானிகளையும் பலத்தினாலே இழுத்துக்கொண்ட அடக்கிப் பிராணஸங்கடமடையும்படியெய்து காட்டில் அவிழ்த் விட்டான அவ்விதமான இவனுடைய செய்கையினால் பிராமமணிகள், 'ஸாவதமன்ன' என்று அவனை அழைத்ததாகள். தாயா சஞ்ஞதலையானவள், 'பிரானிகளை ஹிமணைசெய்யாதே' என அவனைத் தடுத்தாள் வியமுள்ளவனான அநதஸாவதமன்னன் னைக்கு அருகில் நூறு அஸவமேதங்ககளையும் ஸாஸவதீரதிககயில முந்நூறுயாகங்களையும் கங்கைக்கு அருகில் நானூறு யாகங்களையும்செய்தான அவன் மீண்டும் ஆயிரம் அஸவமேதங்களாநூறு ராஜஸூயயாகங்களாலும் ஸம்பூரண தக்ஷிணைகளுந் துஹாயஜஞ்களாலும் அக்னிஷ்டோமம், அதிராதரம், உக்திய விஸவஜித இவைகளாலும் தேவாகளைப் பூஜித்தான மிகப்பெற்றவனும் சஞ்ஞதலையின் புத்திரனுமான பரதராஜன் நன அனுஷ்டிக்கப்பட்ட பத்துலக்ஷம் வர்ஜபேயங்களால் (தேவாக் ஆராதித்துத்தனங்களால் பிராமணர்களைத் திருப்திசெய்து ஆயிரம் பதமஸங்கியையுள்ள ஜாமபூநத்மென்னும் சத்தமமான பொன்கணவருக்குக் கொடுத்தான எந்தப் பரதமஹாராஜனுந் நூறுபாகம் நீளமுள்ள பொன்னாலாகிய யூபஸ்தம்பங்கள் பிராமணர்களோடு சேர்ந்து இந்திராதிதேவர்களாலே எடுத்தது நித்தப்பட்டனவோ அநதப்பரதன், மனத்தைக்கவரும் எல்லா நங்களாலும் அலங்கரிக்கப்பட்டு விளங்குகின்றவைகளும் பெண்களோடு உடையவைகளுமான யானை குதிரை தோகளை ஒட்டக்கங்களையும் செம்மறியாடுகளையும் வெள்ளாடுகளையும் வேலாடிகளாக, வேலைக்காரர்கள், தனதானயங்கள், கன்றுகளே கூடின ஸல்லகறவைப்பசுக்கள், கிராமங்கள், கிரஹங்கள், உயிரினங்கள், பலவிதமான உபகரணங்கள் இவைகளனைத்தன கோடிக்கணக்காகவும் லக்ஷக்கணக்காகவும் பிராமமணர்களுக்கு தானஞ்செய்தான அவன் கம்பீரஸவபாவமுள்ளவனும் பவாகளை வென்றவனும் சத்தருக்களாலே ஜயிக்கப்பட்டாதவ் சக்கரவாததியுமாச இருந்தான். ஸஞ்ஞசய! தாம், ஞானம், ராக்யம், ஐஸவாபம் இந்நான்கினாலும் உன்னையகாட்டிலும் பஹித்ததைச் செய்தவனும் உன்னுடைய புத்திரனைக்காட்டி, மிகப்புண்ணியசாலிபுமான அநதப்பரதனை மரணமடைந்த ஸஞ்ஞசய! யாக்குசெய்யாதவனும் தக்ஷிணைகொடாதவனும் உனபுத்திரனைப்பற்றி நீ மனவருத்தமடைய வேண்டாம்,

அறுபத்தோன்பதாவது அதயாயம்
அபிமன்யுவதபாவம். (தோடீச்சி)

(நாரதர், ஸ்ருஞ்சயனுச்சீத்சூறியபிருதுசக்காவர்த்தீயேன கதை)

ஸ்ருஞ்சய! வேனனுடைய குமாரனான பிருதுராஜனும் உயி
நாதானென்று நாம கேட்டிருக்கிறோம் மஹரிஷிகள் ஆலோசி
து அந்தப்பிருதுவை ராஜஸூயத்தில் அபிஷேகஞ் செய்தார்கள்
வன் நமமனைவரையும் பிரஸித்தியடையும்படி செய்வான் எனப
னூல் பருது என்னும் பெயருள்ளவனும், நமமனைவரையும் ஸ்ருத்த
லிருந்து காப்பான் எனறதினால் ஸ்ருத்திரியனுமான வேன
மாரனான பிருதுவைப் பார்த்துப் பிரஜைகள் அநுராகமுடைய
ர்களானோமென்று சொன்னார்கள் அந்த அநுராகத்தினால்
வனுக்கு ராஜா என்கிற பெயர் உண்டாயிற்று பூமியானது உழா
லே பலிக்கின்ற பீடிகளுள்ளதாகி வேனகுமாரனான பிருதுவுக்கு
பீஷ்டங்களைப் பெருக்குகிறதாயிற்று எல்லாப்பசுக்களும் வேனா
பவளவு கறப்பவையாயின ஒவ்வோர் இடையிலும் தேன உறைந்தி
ந்தது மரங்களெல்லாம் பொன்மயமாகவும் தொழிறுகினிய
வகளாகவும் ஸூக்ததையுண்புண்ணுகின்றவைகளாகவும் இருந
ன் ஜனங்கள் அம்மரங்களினுடைய பட்டைகளை ஆடைகளாக
பயோகித்தார்கள், அவைகளினமீதினிலேயே சூயனித்தார்கள்
மிாதம்போன்ற பழங்களும் ருசியுள்ளதேன்களும் அப்பொழுது
வாக்குக்கு ஆகாரமாயிருந்தன, பிரஜைகள் ஆகாரமில்லாதவை
ராயிருக்கவில்லை மனிதர்கள் ரோகமுற்றவர்களும் எல்லாவிருப
ங்களும் நிறைவேறினவர்களும் ஓரிடத்திலிருந்தும் பயத்தை
டையாதவர்களாகத் தங்கள் தங்களிலுட்ப்படி மரங்களிலும்
கைகளிலும் வாஸஞ்செய்தாதான் அப்பொழுது, தேசங்களுக்
ம் பட்டணங்களுக்கும் பிரிவு ஏற்பட்டவில்லை அவ்வாறாக இருந்
தவர்கள் ஸந்தோஷமுடையது இஷ்டப்படியும் ஸூகத்திற்குக்
றைவின்றியுமிருந்தார்கள் அவன் பகைவர்களினமீது ஸமுத
ரத்தைத் ததாண்டிப் படையெடுத்துச் செல்லவேண்டிய ஸமயத்தில்
லும் ஸதம்பித்திருந்தது பாவதங்களும் மாராகத்தைத் தந்தன
வனுடைய கொடிமரமானது முறிந்ததில்லை மரங்களும் மலை
களும் தேவர்களும் அஸுரர்களும் மனிதர்களும் ஸாப்பங்களும்
பதரிஷிகளும் ராக்ஷஸர்களும் கந்தாவர்களும் அபஸரஸுகளும்
கிருக்களும் ஸூகமாக வீற்றிருக்கும் அந்த அரசனிடம் வந்து,
ஹாராஜே! நீ சக்கரவாதியாயிருக்கிறீர், ஸ்ருத்திரியரும் அரச
ஆபுதங்களாலுண்டான புணர், மறந்த துன்பங்களுக்கும் உபலக்ஷணம்.

ரும ரக்ஷகரும எங்களுக்குப் பிதாவுமாயிருக்கிறீர் நாங்கள் திரு
தியடைந்து சாஸவதமான ஸுகத்தைப்பெற்றிருக்கும்படி விரு
ப்பப்பட்ட வரன்களைப் பிரபுவானநீர் தாங்களுக்குக்கொடும்' என
பிரார்த்தித்தாராகள் பிரஜைகளால் வேண்டப்பட்ட பலசாலியார்
பிருதுசகரவாததி பிரஜைகளுக்கு ஹிதம் செய்யகருநி விருப்ப
தோடு விலலைபும அம்புகளையும் கையில் கொண்டு பூமியைக்குறித்
ஓடிவந்தான் வேந்தனே! பிறகு, பூமியானது அவனிடத்திலிருந்
உண்டான பயத்தினாலே ஒரு பசுவடிவமுள்ளதாகி வேகமாக ஓ
யது ஓடுகின்ற அந்தப் பூமியைநோக்கிப் பிருதுவானவன் கைம்
விலலை எடுத்ததுகொண்டு பின்தொடர்ந்து ஓடினான் அவனிட
திலிருந்து உண்டான பயத்தினாலேயே பீடிக்கப்பட்ட அந்த
பூதேவி பரமமலோகமுதலான லோகங்களை அடைந்தும் விலலை
கையிலேந்தி எதிரில் நிற்கின்ற அந்தப் பிருதுவைக் கண்டாள் ர
ணத்தையடையாத பூமிதேவி, ஜ்வலிக்கின்ற அம்புகளாலே உ
மான தேஜஸுள்ள ஸூரியனுக்குஒப்பான காரதியுடையவ்வு
மஹாயோகியும் மஹாதமாவும் தேவர்கள் லும் ஜயிக்சமுடியாத
னுமான அந்த பருதுவைவியே சரணமடைந்தாள் அரசனே! அந்த
பூமியானவள், அப்பொழுது கைகளைக் குவித்துக்கொண்டு, மூ
கங்களாலேயும் பூஜிக்கத்தகுந்தவனான அந்தப்பிருதுசகரவ
தியை நோக்கி, 'அரசரே! இந்த அதாமமான ஸ்திரீவதத்தை
செய்யத்தக்கவரல்லீர் என்னையன்றிப் பிரஜைகளை எவ்வா
ரக்ஷிக்கப்போகிறீர்?' என்று சொல்ல, பிருதுசகரவாததி, 'ஒருவ
முககியமாகத் தன் பிரயோஜனத்திற்காவது பிறனுடைய பிரயோ
ஜனத்துக்காவது ஒன்றையோ அல்லது அநேகம் பிராணிகளை
உயிரை வாங்குவதுனால் அது பாதகமாகாது பெண்ணே! எ
னெருவன் கொல்லப்பட்டால் அநேகர்கள் ஸுகமாகவிரு
யடைவார்களோ அவன் கொல்லப்பட்டால் தோஷமில்
பாலும், கொன்றவனால் அனுபவிக்கப்பட்டமாட்டாது வஸ்
தரையே! நான் சொல்லுகிறபடி இப்பொழுது நீ என விருப்ப
த்தைச் செய்யாமற்போனால் நான் பிரஜைகளைக்காப்பாற்றுகிற
தம், உன்னைக் கொல்வேன்' என கட்டளையில் அனாதரவாயிரு
கிற உன்னைப் பாராததாற்கொன்று என ஆணையை வெ
யிட்டு நானே பிரஜைகளைத் தரிக் கப்போகிறேன் தாராமிகாவு
கிறந்தவனே! நீ சுகதியுடையவளாயிருந்தால் ஸுககரமான எ
வாரத்தையை ஏற்றுக்கொண்டு எப்பொழுதும் பிரஜைக
ஜீவிக்கும்படிசெய் எனக்குப் 'பெண்ணாக்கிருக்கும் நிலை
யையும் நீ அடையவேண்டும் இப்படி நீ செய்வாயாகில் உன்

ததமாகக் கையிலெடுக்கப்பட்டதும் பராக்ஷப் பயங்கரமாயுள்ள து
 ன இரதப் பெரிதான அம்பை உபஸமஹாரம் செய்துகொள்
 னன்' என்று சொன்னான் பூதேவி, 'பகைவரைக் கொல்ப
 ரே! மஹாராஜரே! எல்லாவற்றையும் செயவேன வேந்தரே!
 னபுடையவளான்' நான் எந்தக்கன்றின் வழியாகப் பாலைப்
 பருக்குவேனோ அப்படிப்பட்ட கன்றை நீர் பாரும தாராமிகா
 நளசிறந்தவரே! எல்லாம் அறிந்தவரே! எவ்வாறு என்னிடத்தி
 ன்றும் பெருகுகின்றபாலை எல்லாவிடத்திலும் பரவுமபடிசெய
 யனோ அவ்வாறாக என ஸ்வரூபத்தைச் சமமாகச் செய்துவிடும்'
 ன்று கூறினாள் வேனகுமாரனான பிருது, அப்பொழுது நான்கு
 கங்குளிலும் கறகுவியல்களை விலக்கித்தள்ளினான் அதனால்,
 ல்கள் விசேஷமாக உடைக்கப்பட்டன பூமிகுமன்னவனே!
 ருஷ்டியின் தொடக்கத்தில் பூமண்டலமானது மேடுபள்ளமா
 ருக்குங்காலத்தில் நகரங்களுக்கும் கிராமங்களுக்கும் பிரிப்பு
 பட்டவிலலை பயிர்களாவது பச்சகரத்தலாவது கிருஷியாவது
 தத்கமாவது இல்லை ராஜஸரேஷ்டனே! வேனபுத்திரனு
 டய அரசாட்சிக் காலந்தொடங்கி இவைகளெல்லாம் உண்டா
 ன மஹாராஜனே! எந்த எந்த இடத்தில் பூமி ஸமமாகியதோ
 நத அந்த இடத்தில் பிரஜைகள் முயற்சியினால் குடியிருப்புக
 ரியபந்தானத்தை அமைத்துக்கொள்ள விரும்பின என்று இவ
 ரு நாம கேட்டிருக்கிறோம் வேனகுமாரன், 'அவ்வாறேயா
 டும்' என்று சொல்லிவிட்டு, அஜகவமென்கிறவிலையும் ஒப
 ற்வையும் கோரமுமான் அம்புகளையும் எடுத்தது ஆலோசித்துப்
 பிபைப்பாராத்து, 'பூமியே! இங்கு வா, வா, இவைகளுக்கு
 ருமப்பட்ட பாலைச் சேகிரமாகக் தற் என கட்டையை மீறி
 நதால் உன்னை அம்புகளால் நாசஞ்செயவேன்' என்று கூறி
 ன பிருது அவ்வாறு சொல்லக்கேட்ட பூதேவி, தன்னுடைய
 றமையை ஆலோசித்து அவனைப்பாராத்து, 'கன்றையும் பாத்தி
 களையும் பரல்களையும் நீர் கட்டினாயிடும ஐயா! எவ்நுக்கு
 னு விருப்பமோ அது அனைத்தையும் பிறகு நான் கொடுப்பேன்
 ரரே! ஏன்னை உமக்குப் பெண்ணாயிருக்கும் ஸ்தானத்தில் ஏற
 டித்திக்கொள்ளவேண்டும்' என்று சொன்னாள் ஜிதேந்திரிய
 ன பருதுவான்வன், 'அவ்வாறே ஆகட்டும்' என்று சொல்லி
 டு, எல்லா ஏற்பாட்டையும் செய்தான் பிறகு, பூதஸூகந்
 ர் அந்தப்பூமியை அப்பொழுது கறந்தன் முதலில் அந்தப்
 பிபைக்கறக்க எண்ணுகொண்டவைகளாக மரங்கள் ஆரம்பித்
 த்விவாதத்திதா' எனபது மூலம், வீருத்தி செய்யப்பட்டன என்றுமாம்

தன் அன்புடையவளான அநதப்பூமி கன்றையும் கறப்பவ்வும் பாத்திரங்களுடைய விருமபி நின்றுள் பூதத ஆசசாமக் கன்றாகியது, அப்பொழுது ¹ இறஸிமரம் கறக்கிறவனாக ஏறட்டது வெட்டினவுடன் துளிர்ப்பதென்பது பாலாகியது அநத மரங்களின் கூட்டம் பாத்திரமாகியது உதயபாவதம் கன்றும் மஹாமேருபாவதம் கறக்கிறவனும் ரதனங்களும் ஒஷதிகளுபாலும் அஸ்தகிரியானது பாத்திரமுமாயின தேவர்களுக்குத் திரை கன்றும் பாத்திரம் தாருமயமும் தேவனான ஸ்ரீபா கறக்கிறவனும் பலத்தையுண்பெண்ணக்கூடிய வஸ்து பரியமாபாலுமாயினா அஸுரர்கள் அப்பொழுது இரும்புப்பாத்திரத்தினை அநதப்பசுவினிடத்தினின்று மாயையைக் கறந்தார்கள் அதனைக் கறக்கும் விஷயத்தில் சுககிராச்சாரியா கறக்கிறவரும் விரோசன கன்றுமாராகள் பூதலத்திலுள்ள மனிதர்கள் ² கிருஷியைப் பிஸ்யததையும் கறந்தார்கள் அவர்களுக்கு ஸ்வாயம்புவம் கன்றும் பிருதுவே கறக்கிறவனும் ஆனாகள் அவ்வாறே, ஸ்பங்களாலே பூதேவியினிடத்திலிருந்து கரைப்பாத்திரத்தில் விமானது கறக்கப்பட்டது அநதஸாப்பங்களுக்கு தருதராஷ்டிரர்கள் கறக்கின்றவனும் தக்ஷகன் கன்றுமாராகள் உதயமான காமாநுஷ்டானங்களுள்ள ஸபதரிஷிகளாலே வேதம் கறக்கப்பட்டது அவர்களுக்கு பருஹஸபதி கறக்கிறவரும் சந்திரபாத்திரமும் ஸோமராஜன் கன்றும் ஆனாகள் ராக்ஷஸர்களால் விசேஷமாகப் பிரகாசிக்கின்ற, பூமிதேவியினிடத்திலிருந்து சுடாமணபாத்திரத்தில் அநதாததானமானது கறக்கப்பட்டது அவர்களுக்குக் குபேரன் கறக்கிறவனும் வருஷபதவஜா கன்றுமாராகள் கந்தாவாகளும் அபஸ்ரஸுர்களும் தாமரைப்பூவாகிற பாத்திரத்தில் பரிசுத்தமான கந்தங்களைக் கறந்தார்கள் அவர்களுக்குத் தலைவனான சிதராதன் கன்றும் விஸ்வருசி கறக்கிறவனுமாவார்கள் பிதிராகள் அநதப்பூமியினின்று வெள்ளிப்பாத்திரங்களை ஸ்வதையைக் கறந்தார்கள் அப்பொழுது அவர்களுக்கு ஸ்ரீகுமாரனான யமன் கன்றும் அநதகன் கறக்கிறவனுமாவார்கள் இவ்வாறு அநதப்பூதவாகக்கள் விராடரூபியான அநதப்பூதியை இஷ்டமானபாலைக் கறந்தன் அவைகள் அநதப்பாத்திரங்களோடும் கன்றுகளோடும் இன்றும் சாஸுவதமாக ஜீவிதிருக்கின்றன பிரதாபசாலியும் வேன்குமாரனுமான பிருதராஜன் பலவிதயாகங்களால் தேவர்களைப் பூஜித்தும் மனதகுபபிரியமான ஸாவாபிஷ்டங்களாலும் பிராணிகளை

¹ 'பலக்ஷ' எனப்பது மூலம், அததியுமம்

² வேளாண்மைத் தொழில், ³ பயிர்

த திருபதியடையும்படி செயதும் பூமியில் மண்ணுற செய்யப்
ட்ட எல்லாபபதாரததங்கனையும் ஸவாண்மயமாகச்செயது அவை
ள அஸாவமேத மஹாயாகததில் பிராமமணாகருக்குத தானரு
யதான அநதப் பிருதுராஜன அறுபதினாயிரமபசுக்கனையும்
றயிசமயானைகளையும் ஸவாணததினாலசெயது பராமமணாகருக
த தானருசெயதான அவன அகண்டமான பூமண்டலத்தை
மணிகளாலும் || ரதனங்களாலும் அலங்கரிக்கப்பட்டதாகவும்
பாணமயமாகவும் செய்து பிராமமணாகருக்குத தானருசெய
ன ஸருஞ்சய ! தாமம், ஞானம், வைராக்யம், ஐஸுவாயம்
யிய நானகினுலும் உனனைக்காட்டிலும் மிகுந்த மேனமைபெற்ற
றம் உனபிள்ளையைக்காட்டிலும் மிகுந்த புண்ணியசாலியுமான
தப பிருதுசகசரவாததியே விண்ணுலகை அடைந்தான ஸருரு
! ஆதலால், யாக்குசெய்யாதவனும் - தக்ஷிணைகொடாதவனு
ன உன புத்திரனைப்பற்றி நீ மனவருத்தமடையவேண்டாம்

எழுபதாவது அத்யாயம்.

அ பி ம ன் ய வ த ப ா வ ம் (தோடீச்சி)

(நாரதர் ஸருஞ்சயனுக்கீதக்கூறிய 1 பாசுராமர் கதை)

பெருந்தவனு செய்பவரும் சூரரும் வீரமுள்ளவரும் உல
களால் நமஸ்கரிக்கப்பட்டவரும் அளவற்ற கோத்திபெற்றவரும்
தகனியின் குமாரருமான பரசுராமரும் திருபதியடையாமலே
ரைஇழக்கப்போகிறார் மன்னவ ! எவா அஸ்திரத்தினால் பூமி
த தோஷமற்றதாகச் செய்துகொண்டு சுற்றிவந்தாரோ, எவ
து உத்தமமான ஐஸுவரியத்தைப் பெற்றும விகாரமுண்டாக
லையோ அப்படிப்பட்ட ஜாமதக்னியரைப்பற்றி நீ கேட்டதில்லை
அரசனே ! முற்காலத்தில், கொல்லப்பட்ட 2 பரதுவையுடைய
ம், (அதனால்) கோபங்கொண்டவரும், பிருசுவமசுததில் தோன
வர்களால், 'ராம ! காப்பாற்று' என்று விகாரமான ஸவரத்
டு அழைக்கப்பட்டவரும், வாட்டமுற்றவருமான பரசுராம
ருவராலேயே பூமியானது 3 இருபத்தொருமுறை க்ஷத்திரியாக
லாததாகச் செய்யப்பட்டது தம்பிதாவான ஜமதகனி 4 காரதத

1 சாந்திபாவம், 28-வது அத்யாயத்தில், இவருடைய வரலாறு கூறப்
பிலலை, சுகரண கதை கூறப்பட்டுள்ளது 2 தந்தை

3 ஒருசொல் விடப்பட்டது 4 வேறுபாட்டும்.

வீரபனுடைய புத்திரர்களால் கொல்லப்பட்டவுடன், குழந்தையாக இருந்த பரசுராமா கோபம்கொண்டு சததுருகர்களால் ஜயமுடியாதவனான காரத்தவீரயாராஜனனை யுத்தத்தில் கொன்ற பரசுராமா, மரணத்துக்காக ஒன்று சேர்ந்திருந்த ஆறுலக்ஷ நாரபதினுயிரம் கூத்தநிரியர்களை அப்பொழுது ஒரு விலை உதவியினாலேயே ஆயிரவா ஆயிரவராக ஜயித்தாரா பிறகு, னிடையிலேயே, அவா மீண்டும் தந்தகூரமெனகிற தேசத்த பிராமணதலைவிகளான வேறு பதினாலாயிரம் கூத்தநிரியா நிகரஹித்து ஸமஹாரம் செய்தாரா, உலகக்கயினால் ஆயிரம் களை அடித்தாரா, ஆயிரம் போகளைக் கத்தியினால் வெட்டி ஆயிரம்போகளை மரத்தில் சுருக்கிட்டுத் தூக்கினாரா, ஆயிரம் களை ஜலத்தில் அமிழ்த்தினாரா, ஆயிரம் போகளைப் பறப் புடைத்து அவவாறே காதுகளையும் இழந்தவர்களாகச் செய்த பிறகு, ஏழாயிரம் போகளை உக்கிரமான புகையைக் குழுகும் செய்தாரா மீதியுள்ள சததுருகர்களைக் கட்டிவைத்தும் கொன்ற அவர்களுடைய தலையைப் பிளந்தாரா குணவதிககு வடபுற லும் காண்டவவனத்திற்குத் தெற்கிலும் மலைச்சார்பில் லக் கணக்கான ஹேஹயதேசத்து வீரர்கள் யுத்தத்தில் கொல்லப் டாராகள் பிதாவினுடைய வத்ததினால் கோபமூட்டப்ப வரும் புத்திமானுமான ஜாமதகநியரால் அங்கு வீரர்கள் னோடும் குதிரைகளோடும் யானைகளோடும் கொல்லப்பட்டுப் தாராகள் அப்பொழுது, ராமா கோடாலியினால் பதினாயிரம் ய வீரர்களைக் கொன்றாரா ‘பிருகுலத்திலுதித்தவனே ! ர விரைவாக ஓடிவா’ என்று பிராமமணோத்தமர்கள் கத் பொழுது, அந்தப் பிராமமணர்களாலே மிகுதியாகச் சொ ப்பட்ட அந்தவாரத்தைகளை அவா ஸஹிககவேயிலலை பிறகு, தாபசாலியான ஜாமதகநியா காஸமீரர்க்கையும் தரதா யும் குந்திதேசத்தரசர்களையும் கூடாத்தர்களையும் மா க்கையும் அங்காக்கையும் வங்காக்கையும் களிங்காக்கையும் வ ஹாக்கையும் தாமஸலிபதாக்கையும் ரகேஷாவாஹாக்கையும் ஹோதரர்க்கையும் தரிகாததாக்கையும் மாரத்திகாவதாக்கை சிபிதேசத்தாராக்கையும் மறமுள்ள அரசர்களையும் அந்த தேசங்களையும் ஆயிரமாயிரமாகக் கூமையானபாணங்களி ஸமஹாரம் செய்தாரா கோடிககணக்காகவும் லக்ஷக்கணக்காக ஆயிரக்கணக்காகவும் கொல்லப்படுகின்ற கூத்தநிரியர்களுந் பட்டுப்பூச்சிக்கும் செம்பருத்திப்பூவிற்கும் ஸமமான நிறமு

தவெள்ளங்களால் தடாகங்களை நிரப்பினார் பார்க்கவா
கினைட்டுத்திவுகளை முழுமையையும் தமவசப்படுத்திக்கொண்டு,
திப்படி அமைக்கப்பட்டதும் ஸ்வாணாமயமானதும் முப்பத
ரண்டுமுழம் உயரமுள்ள துமான வேதியை ஏறப்படுத்தி
மபூரணமான சிறந்த தக்ஷிணைகளுள்ள பரிசுத்தமான அநேக
கங்களாலே தேவர்களை ஆராதித்தாரா கஸ்யபா நூற்றுக்
ணக்கான எல்லா ரதரங்களாலும் நிரம்பியதும் அநேகம் கொடி
ரிசைகளைபுடையதும் கிராமத்திலும் அரணியங்களிலுமுள்ள
கூட்டங்களால் நிறைந்த துமான இரதப்பூமியை ஜமதக்நியின
மாரரான பரசுராமரிடத்திலிருந்து பெற்றுக்கொண்டார பிறகு,
சுராமா சிறந்த லக்ஷம் யானைகளைப்பொன்னால அலங்கரித்துப்
பியைச் சத்திருக்களிலலாததும் சிஷ்டாகளான இஷ்ட ஜனங்க
லே நிறைந்த துமாகச்செய்து அஸ்வமேதமஹாயாகத்தில் கஸ்ய
நக்குத் தானஞ்செய்தார பிரபுவும் சூரருமான ராமா இருபத
நாருமுறை பூமியைக் கூத்திரியர்களிலலாததாகச்செய்து நூறு
கங்களாலே தேவர்களைப்பூஜித்து ஸபததவீபங்களோடு கூடின
மண்டலத்தைப் பிராமமணாகளுக்கென்றே எண்ணினார மரிசி
மாரரான கஸ்யப்பிராமமணரும் அதனைப்பெற்றுக்கொண்டு
சுராமரைப்பார்த்து, 'என்னுடைய ஆஜனஞ்சினாலே இரதப்
பியை விட்டு விலகிப்போய்விடும்' என்று சொன்னார் கஸ்யப்
பைய வசனத்தினால் புத்தவீரர்களுள் சிறந்தவரான அரதப்பரசு
மா பிராமமணருடைய கட்டளையை அனுஷ்டிப்பவராகி, ஓர்
மபுபோய்விடும் தூரத்தில் நதிராதனுள் ஸமுத்திரத்தை விலக
பாவதங்களுள் சிறந்த மஹேந்திரபாவதத்தை வாஸஸ்தான
க்கொண்டார இவ்வாறு, அநேகம் குணங்களுள்ளவரும்
நகுலத்தில் தோன்றினவாகளுக்குப் புகழை வளர்ப்பவரும்
சுந்த புகழையும் காரதியையுமுடையவரும் உனபுண்ணியத்தைக்
ட்டிலும் மிகுந்த புண்ணியத்தைபுடையவருமான அரத் ஜாமதக்
ரியரே மரிககப்போகிறார யாகஞ்செய்யாதவனும் தக்ஷிணை
ராதவனுமான உன புத்திரனைப்பற்றி நீ மனவருத்தமடைய
ண்டாம உத்தம்புருஷர்களுடசிறந்தவ்னே! ஸருஞ்சய! தாமம்,
னம், வைராக்யம், ஐஸ்வரியம் ஆகிய நான்கினாலும் உன்னைவிட
திகமேனமையெற்றவர்களும் அநேகவிதமான மங்களங்களால்
னைக்காட்டிலும் மிகக் சிறப்பையுடையவர்களுமான இவர்கள்
ண்டார்கள், மரிககவும் போகிறார்கள்' என்று கூறினார்

எழுபத்தோராவது அத்யாயம்

அபிமன்யுவதபாவம். (தொடர்ச்சி.)

(வியாஸர் யுகீஷ்டிபாராஸமாதானப்படுத்தித் தமது ஜுஹாமம் சென்ற

தாமநந்தன ! புணையமானதும் நீண்ட ஆயுளைத்தருள்
மான பதினாறு அரசாசனஞ் டைய சரித்திரத்தைக்கேட்டு, ரா
வான அந்த ஸருஞ்சயன ஒன்றும் பேசாமல் மௌனமாயி
தான், அப்பொழுது, தீனனாகவிருக்கின்ற அந்த ஸருஞ்சய
நோக்கி, மகிமை பொருந்தியவரான நாரதமகரிஷி, 'நான் செ
லியது உனமனத்தில் நிலைபெற்றதா ? அல்லது, சூதரஸதிரீய
டையபதியை வைத்துச்செய்த சிராததம்போல முழுதும் ந
மாயிற்றா ?' என்று கேட்டார இவ்வாறு சொல்லக்கேட்ட அ
ஸருஞ்சயன, அப்பொழுது கைகளைக்குவித்துக்கொண்டு, பு
னாகளும் யார்களுசெய்தவர்களும் ஸம்பூரணதக்ஷிணை கொடுத்த
களுமான ராஜரிஷிகளைப்பற்றியதும் புத்திரசோகத்தைப்பே
க்கூடியதும் புகழ்த்தக்கதும் உத்தமமுமான சரித்திரத்தை
கேட்டு, 'ஸ'வ்ய தேஜஸினாலே இருளானது விலக்கப்படுவதுபே
ஆசசாயத்தினாலே துக்கமானது விலக்கப்படடிருத்தலால், ந
துன்பமற்றவனும் பாவமற்றவனுமாயிருக்கிறேன் யான் என்
'செய்யக்கடவேன ? சொல்லும்' என்று விடையளிக்க, நார
'தெய்வாதீனமாக நீ புத்திரசோகத்தை விடாய இப்பொழு
'நீ விரும்பும் வரனைப் பெற்றுக்கொள். அந்த வரன்களெல்ல
உனக்கு விரித்திருக்கும் நாங்கள் பொய்வாரத்தை சொல்லு
தில்லை' என்று கூறினா ஸருஞ்சயன, 'மஹரிஷியே ! தேவரீர
என விஷயத்தில் அருளுள்ளவராயிருத்தலாலேயே நான் பரிசு
னாகப்பட்டேன் பகவானுன் நீங்கள் எவனவிஷயத்தில் ப
யுள்ளவர்களாகிறீர்களோ அவனுக்கு இவ்வுலகத்தில் தூலப்ம
வஸ்து ஒன்றுமில்லை' என்று தெரிவிக்க, நாரதா, 'வினாச
துருக்களாலே கொல்லப்பட்ட உன்னுடைய பிள்ளையைக் க
மான நரகத்திலிருந்து எடுத்தது, புரோகஷணம் பண்ணப்ப
பசுப்போல, மறுபடியும் தருகிறேன்' என்று சொன்னா பி
பரிதிபுள்ளவரான நாரதமஹரிஷியினாலே கொடுக்கப்ப
அந்த ஸருஞ்சயனுடைய புத்திரனாவன ஆசசரியகரமானகா
யுள்ளவனும் குபேரகுமாரனுக்கு ஒப்பானவனுமாகத் தே
றினான் பிறகு, அரசன் புத்திரனோடு சேர்ந்து பிரீதியுடைய
ன ஸம்பூரணமான சிறந்த தக்ஷிணைகளுள்ள பரிசுத்தம்

கவகளாலே தேவர்களையும் பூஜித்தான புருஷார்த்தங்களை
 மந்தவனும் பயப்படுகிறவனும் புத்தஸனனாஹத்தை அறியாதவ
 ம யாகஞ்செய்யாதவனும் குழந்தையிலலாதவனுமான அந்த
 நஞ்சய குமாரன அவரால் திருமபவும் பிழைத்தான ரூரனும்
 னும் கிருதாரத்தனுமான அபிமனயுவோ, ஆயிரக்கணக்காகச்
 துருக்களைக் கொண்டு புத்தரங்கத்தில் முன்புறத்தில் அடிக்கப
 டி ஸ்வாககத்தை அடைந்தான (ஸாதுக்கள்) பரமமசரியத்தி
 லும் ஸந்ததியினாலும் வேதாதயயனத்தினாலும் இஷ்டமான
 கவகளாலும் எந்த உலகங்களை அடைவார்களோ அந்த அழி
 ற உலகங்களை உன்னு புத்திரன் அடைந்துவிட்டான் கற்றறிந
 ராகள் புண்ணியகாமாக்களாலே எப்பொழுதும் ஸ்வாககத்தை
 டைய விரும்புகிறார்களே தவிர, ஸ்வாககவாவிடர்களாலே ஸ்வாக
 கைவிட்டு இம்மண்ணுலகானது விரும்பப்படுகிறதில்லை ஆத
 ல, புத்தத்தில் கொல்லப்பட்டு ஸ்வாககத்தை அடைந்திருந்
 த அராஜனகுமாரனை மீண்டும் இங்கு அழைத்துவர முடியாது.
 த இஷ்டம் சிறிதும் அடையமுடியாதது தியானத்தினாலே
 தமான அறிவுள்ள யோகிகளும் உத்தமமான யாகங்களை
 னுஷ்டிக்கின்ற ஜனங்களும் உக்கிரமான தவத்தைச் செய்கின்ற
 றிவிட்களும் எந்தக்கதியை அடைவார்களோ அகூத்யமான அந
 கதியை உன்னுடைய குமாரன அடைந்தான வீரனான (அபி
 ரய) மரணத்திற்குப் பிறகு, திருமபவும் ஸம்பத்தை அடைந்து
 ராதமயமான தன் கிரணங்களோடு அரசனபோல விளங்கு
 ன பிராமமணாக்களுக்குத் தஞ்சுத்தான அந்தச் 1 சந்திரனு
 யதான தன் சந்திரத்தை அடைந்த அந்த அபிமனயு துக்கிக்கப
 தக்கவனல்லன் இவ்விதம் அறிந்து மனவுறுதியுள்ளவனாகி
 ஸனமடையாதே தைரயத்தைக் கைக்கொள் தோஷமற்றவ
 1 உயிருடனிருக்கும் மனிதனவிஷயத்தில் துக்கித்தலதற்கும்,
 ராக்கத்தையடைந்தவனவிஷயத்தில் துக்கித்தல தகாது மகா
 2 னே 1 துக்கப்படுகிறவனுக்குத் துக்கமே விருத்தியடையும்
 லால், விவேகியானவன் சோகத்தைவிட்டு நனமையையடைவ
 பொருட்டே ॥ முயற்சியெய்யவேண்டும் கற்றறிந்தவர்கள்,
 நதோஷம், பரிதி, ஆனந்தம், பரியம், மனோகாமபிராயம் இவை
 ச சுத்ததலவபாஷமென்று கூறுகிறார்கள் துக்கமானது அசுத்த
 பாவமென்று சொல்லப்படுகிறது இவ்விதம் அறிந்து நீ எழுந்

1 சந்திரனுடைய புத்திரனான வாசுசஸினுடைய அமசத்தினால் அபி
 யு பிறந்ததினால் இவ்வாறு கூறப்பட்டது

2 இங்கு நீலகண்டவயாக்யானபாடம் சிறிது வேறுபடுகிறது

திரு கலகமற்ற மனததையுடையவனாக இரு வியஸனப்பபடா
மிருதயுவினுடைய உத்பத்தியும், ஒப்பற்றவைகளான தவங்களு
பரமமதேவரால சொல்லப்பட்டிருக்கிற ஸாவபூதஸமதவமும் உ
னால கேட்கப்பட்டன மரிததவனான ஸருஞ்சயசுமாரன ! இழை
முட்டப்பட்டவனானேனற விஷயமும் உனனல் கேட்கப்பட்ட
மஹாராஜ ! இவவிதம் அறிந்தது நீ வியஸனமடையாதே ந
போகிறேன்' என்று சொன்னான். இவ்வளவு சொல்லிவிட்டு, விய
பகவான அவவிடத்திலேயே மறைந்தார் வாகருக்களுக்கரு ந
ரும் மஹாமகிமைபுள்ளவரும் மேகமற்ற ஆகாயத்தின் கார்
போன்ற காரதியையுடையவரும் புத்திமானகளுள் சிறந்த
மான வியாஸா, யுதிஷ்டிரரை ஸமாதானப்படுத்திச் செ
வுடன், விதவாறான யுதிஷ்டிரா, மஹேந்திரனுக்குச்சமமான ட
கரமததையுடையவாகளும் நியாயவழியினாலே அடையப்பட
பொருளையுடையவாகளும் பூவ ராஜஸுரேஷ்டாகளுடைய உ
விதமான யாகஸம்பததைக்கேட்டு, மனத்தினாலே புகழ்ந
சோகத்தை விட்டவரானா 'தனஞ்சயனைக்கறித்தது நானான்
சொல்லவேன் ?' என்று மறுபடியும் மனக்கவலையை அடைந்து த
ருள் ஆலோசிக்கலானா" என்று கூறினான்

அ பி ம ன் யு வ த் ப ி வ ம் மு ற் ற ி ற்று

எழுபத்திரண்டாவது அத்யாயம்.

ப ர தி ஜ ஞா பா வ ம்

(அர்ஜுனன் அபிமன்யுவைப்பற்றிப் புலம்பியது)

திருதராஷ்டிரன், "ஸஞ்சய! தனஞ்சயன் ஸமசபதக
ளோடு போராடிநதுகொண்டிருக்கவும், பலசாலிகளுள் சிறந
னும் பாலனுமான அபிமன்யுவும் (பகைவார்களால்) கொல்லப
டிருக்கவும், மஹர்ஷிகளுள் உததமரான வியாஸரும் போக
துக்கத்தாலே பீடிக்கப்பட்ட மனததையுடையவர்களான அ
யுதிஷ்டிரனும் மற்றப பாண்டவர்களும் பிறகு என்னசெய்தாக்க
வானரக்கொடியையுடையவனான அர்ஜுனன் ஸமசபதகாக
மிருந்தது எவ்வாறு திருமபினான் ? புத்திரனாகிறநெருப்பு அங்
தென்று அர்ஜுனனுக்கு எவனால சொல்லப்பட்டது? இவை
லாவற்றையும் இப்பொழுது எனக்கு உணமையாகச் சொ
வேண்டும்" என்று வினவ, ஸஞ்சயன் சொல்லலானான்

"அரசரே! பிறகு, கிருஷ்ணனை ஸாரதியாகவுடையவ
எல்லாஸையங்களையும் அகநிபோலளிக்கின்றவனுமான அர்

ன அரதஸம்சபதகாசுளிமிருநது திருமபின விதத்தைககேரும
பா! ஸ்ராயன அஸதமிதது மாலைககாலமுமநெருங்கியவுடன், தன
சறையை அடையுமுன, அராஜுனனுடைய மனமானது கெடுத
த தெரிவிக்கின்ற தூரிமிததங்களுலே அடைநத நிலைமையையும்
நுஷணானுலே சொல்லப்பட்டதையும் பிள்ளையாகிய நெருப்பா
து அவிக்கப்பட்டதென்று அரத அராஜுனனுக்குச் சொல்லப்
பட்டதையும் ஸ்விஸ்தாரமாகச் சொல்லுகிறேன், அவைகளெல்லா
றையும் என்னிடத்திலிருந்து கேளும் பரதஸரேஷ்டரே!
நாரமான தும் பிராணிகளுக்கு நாசத்தை உண்டுபண்ணுகின்றது
யிருந்த அரதப்பதல முடியவும், ஸ்ராயன அஸதமிகவும், ஸர
பாகாலம் வரவும், எல்லோராகளும் வாஸஸ்தானத்திற்குச் செல்ல
ட, சோபையுள்ளவனான வானரதவஜன திவ்யாஸ்திரங்களாலே
மசபதகாசுட்டங்களைக்கொண்டு வெற்றிபெற்று ஜயத்தைத் தரு
கான ரத்ததினமீதேறித் தனபாசறையை நோக்கிச் சென்றான
வவாறு செனதுகொண்டே அராஜுனன, பாஷ்பததுடனகூடிய
ரலுள்ளவனாகிக் கோவிந்தரை நோக்கி, 'கேசவரே! எந்தக்கார
த்தினால் எனமனம் பயத்தை அடைகிறது? வாக்கும தடுமாறு
கிறது? அசுசுதரே! தேரில நான் நிலைபெறவில்லை அவயவங்கள்
டுகின்றன என்னை வந்து அடைந்திருக்கின்ற அனிஷ்டமா
து எனமனத்தை விட்டு விலகவில்லை பூமியிலும் திருக்களின
ம் மிகக்கொடிய உதபாதங்கள் என்னைப் பயமுறுத்துகின்றன,
வாறுகக் காணப்படுகின்றன, எல்லாமே அனாததத்தைச்
சொல்லுகின்றன மந்திரிகளோடுகூடினவரும் எனக்குக்குருவு
ன யுதிஷ்டிரராஜா கேஷமமாக இருப்பாரா?' என்று வினவ,
ஸுதேவா, 'பாண்டவ! பராதாக்களோடுகூடின தாமராஜருக்கு
சயமாக கேஷமமே, நீ வியஸனப்படாதே அவ்விடத்திலவேறு
நாவது ஒருவித அனிஷ்டம் உண்டாகியிருக்கவேண்டும்' என்று
றினா வீரர்களும் சத்தருஸம்ஹாரம் செய்தவர்களுமான
ஸுதேவரும் அராஜுனனும் பிறரால்செய்யமுடியாதகாரயத்
தச் செய்துவிட்டுப் பிறகு மாலைக்கடன்களைச்செய்து வீரர்களின
பிரை மாயக்குமிடமான யுத்தரங்கத்தில் நடந்த விருத்தாரதத்
தப் பேசிக்கொண்டு ரத்ததினமீதேறித் தமசேனை தங்கியிருக்கும்
ததைநோக்கிச் சென்றார்கள பிறகு, பீதஸுவானவன், உரு
பிந்த சித்திரமபோன்ற தனபாசறையைப்பார்த்து மனநிலைமை
யறினவனாகிக் கிருஷ்ணனைப்பார்த்து, 'ஜநாததனரே! இப்பொ
து மங்களகரமான வாததியங்கள் முழங்கவில்லை தூரதுபிதவனி
ளாடும் தூராயவாததியங்களோடுகூடின சங்கதவனிதளும்

கேட்கப்படவில்லை சம்மையென்னும் தாளத்தின் ஒலிகளுட்கூடின வீணைகள் இப்பொழுது வாசிக்கப்படவேயில்லை மங்குலசுரமும் ஸுததிகளோடுகூடியவைகளும் மனோஹரமுமான காசுகளோ எனசேனைகளிலுள்ள வந்திகள் பாடவுமில்லை, படிக்கவுமில்லை யுத்தவீரர்களும் என்னைப்பார்த்துவிட்டுத் தலைகுனிந்து நிற்குவிடுகிறார்கள், முனபோலக காராயங்களைச் செயது என்னைக்குறித்து அபிவாதனஞ்செய்கிறார்களில்லை மாதவரே! இப்பொழுது, எஸ்ஹோதரர்கள் சேஷமமாக இருப்பார்களா? மனவருத்தமுடையவருக்கின்ற சுற்றத்தார்களைக்கண்டு எனமனம் தெளிவடையவில்லை (அடுத்தவர்களுக்குக்) கௌரவத்தைக்கொடுக்கின்ற அச்சத்தோடு பாஞ்சாலராஜனுக்கும் வீராடனுக்கும் ஸமஸ்தமான புத்தவர்களுக்கும் எனக்கும் குறைவுநேரிடாமலிருக்குமா? இப்பொழுது ஸுபதராபுத்திரனான அபிமன்யு, பிரதாக்களோடு ஸந்தோஷமுடன் சிரித்துக்கொண்டும், புத்தபூமியிலிருந்து வருகின்ற என்னைக்குத் தகுந்தபடி எதிர்கொண்டுவரவில்லை' என்று சொன்னான்

இவ்விதமாகப் பேசிக்கொண்டு அவ்வீருவரும் தங்கள் பற்றையிறசென்று பாண்டவர்களை மிகக் கிலைமைமாறினவர்களாகப் பிரஜைஞயிழந்தவர்களாகவும் கண்டார்கள் அராஜுன்ன, தனப் பிரதாக்களையும் புத்திரர்களையுங்கண்டு, ஸௌபதரனைக்காணாமல் வருத்தமுற்று இரத்தவசனத்தைச் சொல்லலானான் 'உங்களுடைய லோருக்கும் முகத்தினுடைய நிறமானது தெளிவில்லாமல் காணப்படுகிறது அபிமன்யுவையும் நான் பாராக்கவில்லை என்னைக்கன நீங்கள் ஸந்தோஷவார்த்தை கூறவில்லை துரோணா பதமவியூவகுத்திருக்கிறாரென்று நான் கேட்டிருந்தேன் குழந்தையாக ஸௌபதரனைத் தவிர அந்நேகர்களை உடைக்கிறவன் உங்களுள் ஒருவன்தான் இல்லை எனனால் அவனுக்கு வயதுக்கத்தினின்று வெளியிலவருமுடைய மான் து உபதேசிக்கப்படவில்லை உங்களாலே அநதப்பாலன் பரவாபடையினுள் புகுமபடி செய்யப்படாமலிருந்தானா? யுத்தத்திற் சத்தருவீரர்களை வதமசெய்கின்றவனும் சிறந்தவிலலாளியுமான ஸௌபதரன் சத்தருக்களுடையவியூகத்தைப்படைத்து அநேகங்களாலே ரணங்களத்தில் கொல்லப்படாமலிருக்கிறானா? சிவந்தக்களையுடையவனும் நீண்டகைக்களையுடையவனும் மலைகளிலுள்ள விரிமமம்போன்றவனும் உபேந்திரனை ஒத்தவனுமான என குழந்தையைப்பற்றின விருத்தார்த்தத்தைச் சொல்லுங்கள் எவ்வாறு போரில் கொல்லப்பட்டான்? ஸுகுமாரனும் பெரியவிலைக்கொண்ட யிறகொண்டவனும் இரத்திரகுமாரனான எனக்குப்புத்திரனும் உபபொழுதும் என்னுடைய அன்பிற்கு உரியவனுமான அபிமன்யுவை

ிரிச சொல்லுங்கள் யுத்தத்தில் எவ்வாறு கொல்லப்பட்டான் ?
 பதரா தேவிக்குப் பிரியனான புத்திரனும் திரௌபதிகும கேச
 ருக்கும் என தாயாரான குந்திதேவிக்கும் எப்பொழுதும் பிரி
 யமான அபிமானபூவைக் காலத்தினால் புத்திமயக்கங்கொண்ட
 ன கொன்றாள் ? பராகரமத்தாலும் சாஸ்திரஜ்ஞானத்தாலும்
 றப்பெருமைகளாலும் மஹாத்மாவும விருஷணிகளுள் வீரரு
 ன ஸ்ரீகேசவருக்கு ஸமமான அவன யுத்தத்தில் எவ்வாறு
 ால்லப்பட்டான் ? வருஷணிகுலத்தில் தோன்றியவளான
 பதரா தேவிக்குப் பிரியனும் செளரயமுள்ளவனும் என்னால் எப்
 பொழுதும் லாலனம் பண்ணப்பட்டவனுமான புத்திரனை நான்
 ராமலபோல யமலோகமசெல்வேன மிருகுவாயும் சுருண்டு
 ருக்கின்ற துனிமயிருள்ளவனும் பாலனும் மானகுடடியின்கண்
 ான்ற கண்ணையுடையவனும் மதித்தயானையின் பராகரமம்
 ான்ற பராகரமத்தையுடையவனும் விரிமககுடடிபோலப் பாய
 வனும் புன்கிரிப்புடன் பேசுகின்றவனும் நன்றாகப்பழக்கப்
 டவனும் எப்பொழுதும் பெரியோர்களுடைய கட்டளையைச்
 புகின்றவனும் இளமைப்பருவத்திலும் ஒப்பற்றகாரியத்தைச்
 புகின்றவனும் இனசொல்லுள்ளவனும் மாதஸரியமில்லாதவ
 ம அதிகமான உதஸாஹமுள்ளவனும் மிகப்புஷ்பலுடையவ
 ம தாமரைப்புஷ்பம்போல நீண்ட கண்களையுடையவனும் தன்னை
 னடினவாகளிடத்தில் தையபாராட்டுகிறவனும் இந்திரியங்களை
 டக்கினவனும் நீசர்களை அனுஸரியாதவனும் நன்றியறிவுடைய
 ம ஞானததையுடையவனும் அஸ்திரவிதையில் தோசசி
 டாதவனும் யுத்தத்தில் பின்வாங்காதவனும் யுத்தமசெய்வதில்
 ழ்பவனும் சத்தருக்களுக்கு எப்பொழுதும் பயத்தைவிருத்தி
 ருணுகின்றவனும் தன்னைச் சோதவார்களுக்குப் பிரியத்தையும்
 மையையும் செய்வதில் முயற்சியுடையவனும் தகப்பனமார
 குக்கு ஜயத்தை விரும்புகின்றவனும் யுத்தத்தில் (பகைவர்களை)
 லில் அடிக்காதவனும் பரபரப்பில்லாதவனுமான என்குமா
 யான பாராவிடில் யமலோகமசெல்வேன ரதிகாக்கள் எண்
 படுங்காலத்தில் மஹாரதனாக எண்ணப்பட்டவனும் யுத்தத்
 என்னிலும் அரைமட்டங்குமேலான குணங்களுள்ளவனும் தரு
 றம் பாஹுபலமுள்ளவனும் எப்பொழுதும் பிரதயுமன்னாக
 சேசவருக்கும் எனக்கும் பிரியனாயிருப்பவனுமான புத்திரனைப்
 ராவிடில் நான் யமலோகமசெல்வேன அழகான மூக்கும் நல்ல
 றியும் நல்ல கண்களும் புருவங்களும் உதடுகளுமுள்ள அவனு
 யமுகத்தைப் பாராமலிருக்கின்ற என்னுடைய மனத்திற்கு

‘ஆறுதலேது’ தந்தியினுடையநாதம்போல ஸுகததையுண்டு
 னுக்கின்ற தும் மனோரமயமான தும் ஆனகுயிலகுவதுபோன்ற
 மான அவனுடைய குரல்களேளாமலிருக்கிற எனமனத்தி
 ஆறுதலேது? தேவர்களாலுமடையமுடியாத தும் நிகரற்ற தும்
 அந்தச் சூரனுன எனபுத்திரனுடையவடிவத்தைப் பாராமலி
 கின்ற என மனத்திற்கு ஆறுதலேது? 1 அபிவாதனம் பண
 தில் ஸமாததனும் தகப்பனமாகளுடையவசனத்தில் பற
 லுடையவனுமான அவனை இப்பொழுது யான பாராவிடில்
 மனத்திற்கு ஆறுதலேது? ஸுகுமாரனும் எப்பொழுதும் வீ
 முள்ளவனும் மிகச்சிறந்தபடுகையில் படுக்கத்தருந்தவனும்
 னுடையவாகளுள் சிறந்தவனுமான எனகுழந்தை பூமியில்
 தனபோல நிச்சயமாகப்படுத்திருக்கிறான் முன்பு, சயனத்
 படுத்திருக்கையில், உத்தமஸ்தரீகளாலநனருகச் சூழப்பெற்றிரு
 மஹாபுருஷனை அபிமனய, இப்பொழுது ஆபுத்ததால்
 பட்டுப் பூமியில் புரடடித்தள்ளப்பட்ட அங்கங்கையுடை
 னாக, அவனை அமங்களமான நரிகள் சூழ்ந்திருக்கின்றன தூ
 கின்ற எவன முன்பு ஸூதர்களாலும் மாகதர்களாலும் வந
 ளாலும் எழுப்பப்படுவதே அவனை இப்பொழுது துஷ்டமிரு
 கள் விகாரமான குரல்களாலே நிச்சயமாக எழுப்புகின்றன கு
 நிழலுக்குத் தருந்த தும் மங்களகரமுமான அந்த அபிமனயு
 டைய அந்த முகத்தை இப்பொழுது புத்தபூமியிலுண்டான பு
 யானது நிச்சயமாக ஒளியை இழந்ததாகச்செய்யப்போகிறது
 ஆ! குழந்தாய்! புத்திரனைப் பாராக்குமவிஷயத்தில் எப்பொழு
 திருபதியடையாதவனும் பாசயஹீனனுமான என்னிடத்திலிரு
 காலனாலே பலாதகாரமாக எவவாறுகொண்டுபோகப்பட்டா
 எப்பொழுதும் புண்ணியவான்களால் அடையத்தருந்த ஸத்
 மான அந்தஸம்யமின்றகரமும் உன் காரத்தினாலே மோகம்
 யுமபடிசெய்திக்கப்பட்டு, நிச்சயமாக, மிகக் ரமயமாகவிரு
 விரும்பத்தக்க அதிதியாகவந்திருக்கின்றவனும் பயமற்றவனும்
 உன்னை வைவஸவதனும் வருணனும் இரத்திரனும் சூபேரனும்
 சயமாகப் பூஜிப்பார்கள்’ என்றான்

இவ்விதம் பலவாறுகப்பலம்பிக் கப்பலுடைந்த வியாப
 போல மிகுந்த துக்கத்தால் கவரப்பட்டவனாகியுதிஷ்டிரரைப்
 தது, ‘நீரும் பீரமேஸனனும் தருஷ்டதயுமனனும் இரத்திரனு
 பராகிரமம்போன்ற பராகரமத்தைபுடைய ஸாதயகியும் ஜீ

1 தான் பெரியோர்களைவணங்கி அவர்கள் தன்னை ஆசீர்வதிக்க
 படி செய்வது

ருகுகையில், ஸுபதராபுத்திரனான அபிமன்யு - எவ்வாறு பகை
 ரகளால் கொல்லப்பட்டான்? குருநரதனரே! அந்த அபிமன்யு
 கருகுகளுக்குத் துன்பத்தை யுண்டுபண்ணி புத்தத்தில் எதிர்த்து
 ன்று உத்தமர்களானபோரவீரர்களோடு புத்தஞ்செய்து ஸ்வா
 மடைந்தானா? அவன் புத்தத்தில் ஸனாகமுடையவர்களான
 நீதிபதிகளோடு ஸஹாயமற்றவனாக புத்தஞ்செய்து ஸஹா
 யன்த் விரும்பி நிச்சயமாக என்னை நினைத்திருப்பான் பால
 ன அவன் அமபுகளால் பீடிக்கப்பட்டு, 'ஐயா! எனக்குநேரில்
 நரது ஓடி வாரும' என்று அலறிக்கொண்டே, குருராகளான
 நகவாகளால் புத்தரங்கத்தில் வீழ்த்தப்பட்டானென்றே நான
 னக்கிறேன், அல்லது, என்னிடத்திலிருந்து பிறந்தவனும் மாத
 நுடைய மருமானும் ஸுபததிரையிடத்தில் ஜனித்தவனுமான
 வன் இவ்வாறும் சொல்லக் கூடியவனல்லன். நீண்ட கைக
 ளளவனும் சிவந்த கண்களையுடையவனுமான என குழந்தை
 பப் பாராமலிருக்கின்ற எனமனம் இரண்டாக வெடிககாமை
 ல் நிச்சயமாகவே சிறந்த வஜரத்தினால் செய்யப்பட்டு மிகக்
 றதியுள்ள தாயிருக்கிறது வாஸுதேவருக்கு மருமானும் எனக்
 புத்தரனும் பாலனுமான அபிமன்யுவினமீது குருராகளான
 றாவில்லாளிகள் மாமஸ்தானத்தைப் பிளக்கக்கூடிய அமபுகளை
 வாறு பிரயோகித்தார்கள்? மனவுறுதிக்குறாத எவன், பகை
 ரயழித்தது திரும்பிவருகின்ற என்னை, நாளதோறும் எதிரா
 ணடுவதும் மகிழ்விப்பதோ அவன் இப்பொழுது என்னை ஏன்
 ரக்கவிலை? நிச்சயமாகவே, அந்த அபிமன்யு தள்ளப்பட்டு
 தத்தால் நனைக்கப்பட்டு வீழ்த்தப்பட்ட ஸுபததிரையால் அந்
 களாலே பூமியைப் பிரகாசிக்கச் செய்துகொண்டு பூமியில் படுத்
 துக்கிருன் எவன் புத்தத்தில் ஓடாதவனான தன் புத்திரன் புத்
 தில் கொல்லப்பட்டானென்பதைக் கேட்டுத் துக்கத்தால்
 க்கப்பட்டு நாசமுடைவனோ, அப்படிப்பட்ட ஸுபததிரையைப்
 றி வியஸனிக்கிறேன் அபிமன்யுவைக் காணாதவனான ஸுபத
 ர என்னைப்பார்த்து என்ன சொல்லுவன்? துக்கத்தால் பீடிக
 பட்ட அந்தத்திரைபதியைக்கண்டும நான் என்னசொல்வேன்?
 டுகின்றவனும் துக்கத்தால் பீடிக்கப்பட்டவனுமான மருமகளைக்
 டும் ஆபிரம துணுகுக்களாகாமையால் என்னெஞ்சுமானது
 ரத்தினால் செய்யப்பட்டுள்ளது மகிழ்ச்சியுடைய தாராதத்
 திரைகளுடைய ஸிமமந்தமானது என்னால் கேட்கப்பட்டது
 ராபுத்திரசாலியும் வைஸ்யஸ்திரீயினிடத்தில் பிறந்தவனுமான
 கஸுவும, 'தாமததை அறியாத அரசரானே! நீங்கள் சுகதி

புறநவாகளாயிருந்துகொண்டு மஹாபலசாலியான பாரததடைய சூமாரனைக்கொன்றுவிட்டு ஏன வெடகமடையாமலிருக்கிறீர்கள்? பலததைப்பாருங்கள் யுத்தத்தில் அந்தக்கேசவா அரஜுனன் இருவருக்கும் அபிரியமான காரயத்தைச்செய்துவிட்டு எதோஷமடைந்து, துக்ககாலம் நோந்திருக்கும்பொழுது ஏன வம்மமபோலக் காஜனம்செய்கிறீர்கள்? நீங்கள்செய்த கொடியசெய்யும்பிணுடைய பலனானது சீக்கிரத்தில் உங்களை அடையப்போகிறது. கடுமையான அதாமமல்லவோ உங்களால் செய்யப்பட்டது அல்லவோ என்று நெடுங்காலம் பயனைக்கொடாமலிருக்கும்?' என்று துருவீரர்களைப்பார்த்து நிரதித்தசொல்லிக் கோபத்தோடு துக்கத்தோடும் ஆயுதங்களை எறிந்துவிட்டு (யுத்தநங்கத்தைவிட விலகிவிட்டாலும் இந்தவிஷயம் கிருஷ்ணனால் கேட்கப்பட்டதாம் வாஸுதேவரே! யுத்தங்கள்தில் யாதுகாரணம்பற்றி இருந்ததாரதத்தை நீர் என்னிடம்சொல்லவில்லை? அப்பொழுத்காரதாக்களும் சூரராகளுமான அந்த எல்லாவீரர்களையும் நாளித்திருப்பேன்' என்றுகூறினான்

யுத்திரசோகத்தால பீடக்கப்பட்டவனும் நீர்நிறைந்தகண்களையுடையவனும் கவலையுற்றவனும் 1 யுத்திரவிஷயமான மனோவியக் கொண்டவனும் ஸஹிக்கமுடியாத துக்கத்தையுடையவனும் அந்த அரஜுனனை வஸுதேவசூமாரரான ஸ்ரீகிருஷ்ணர் தடுத்த 'நீ இவ்வாறு துக்கிக்கக்கூடாது' என்று சொன்னார் 'விசேஷம் கூத்ததிரியர்களாகத்தோன்றிய நமக்குச் சஸ்திரங்களாலே ஜீவனம் யுத்தத்தில் பினவாங்காத சூரர்களைவருக்குமே துதானவழி யுத்திசாலிகளுள் உத்தமனான அரஜுன! எல்லா சாஸ்திரங்களையும் கற்றறிந்தவர்களாலே, 'பினவாங்கா யுத்தஞ்செய்கின்ற சூரர்களுக்கு இதுதான் கதி' என்று ஏற்புத்தப்பட்டிருக்கிறது பின்னிடாமல் யுத்தஞ்செய்கிற சூரர்களு யுத்தத்தில் மரணம் நிச்சயமன்றோ? அபிமனயு புண்ணி செய்கிறவர்களுக்குரிய உலகங்களையடைந்தான், ஸம்சயம்பெரதாக்களுள் சிறந்தவனே! சத்துருக்களுடைய காலத்தை போக்குகின்றவனே! 'யுத்தத்தில் எதிர்த்து மரணத்தையவோமா?' என்கிற இந்த விஷயம் எல்லாவீரர்களாலும் விருப்படுகிறது அந்த அபிமனயுவும், யுத்தங்கள்தில் வீரமுள்ள களும் மஹாபலசாலிகளுமான ராஜசூமாரர்களைக்கொட போரில் எதிர்த்துநின்றனாகொண்டே, வீரர்களால் விருப்பப்பட்ட மரணத்தை அடைந்தான் புருஷஸுரேஷ்ட! நீ வியஸ

1 கூறியது கூறலால் ஒருசொல்லிவிடப்பட்டது

டையாதே தாமிகர்களான பூவபுருஷர்களாலே கூத்தரியா
 நகரு யுத்தத்தில் நாசமடைவது ஸ்ரீதனமான தாமமென்று
 படுத்தப்பட்டிருக்கிறது பரதகுலோத்தம! நீ அதிகதுக்க
 ளளவனுல இநத உன பிராதாககன் அரசர்கள் உன்னுடைய
 நீநறிதர்கள் ஆகிய எல்லாரும் வாட்டத்தை அடைவார்கள்
 ள்ரவத்தைக் கொடுக்கிறவனே! இவர்களை நலவாதத்தையினால்
 மாதானப்படுத்து அறியத்தக்கது உன்னுடையபட்டிருக
 து, நீ கோகத்தைப் பாராட்டத் தக்கவனல்ல! என்று கூறினா
 ஆசசரியமான செய்கையுள்ள ஸ்ரீ கிருஷ்ணனாலே இவ்வாறு
 மாதானப்படுத்தப்பட்ட பாரததன், பிறகு, தன்ஸஹோதரா
 ரயெல்லாம பாரததுத் தழுதழுத்த குரலுடன் அப்பொழுது
 வாராததைக்களைச் சொல்லலானான் 'தோககமான கையையுடைய
 றம் பெரிய தோளையுடையவனும் தாமரைமலர்போன்ற நீண்ட
 றையுடையவனுமான அநத அபிமன்யு மரித்ததை நடந்தபடி
 ன கேட்கவிரும்புகிறேன் எனபுத்திரனைக்கொன்ற அவர்கள்
 தகள் துதில் யானைகளோடும் தோசனோடும் குதிரைகளோடும்
 றால் கொல்லப்படுவதை வீரர்கள் நிச்சயமாக விரைவில் பாக
 போகிறார்கள் அஸ்திரவிதத்தில் ஸமாததார்களான நீங்கள்
 லலோரும் ஆயுதபாணிகளாக இருக்கையில் ஸுபத்திராபுத்தி
 வஜரபாணியான இரதிரேடுதிராத்தப போரபுரிநதாலும்
 வாறு மரணமடையக்கூடும்? எனபுத்திரனை சக்ஷிக்கும் விஷயத்
 பாண்டவர்களையும் பாஞ்சாலர்களையும் இவ்வண்ணம் அசுரதா
 ளன்று யான அறிந்திருப்பேனென மஹாயுத்தத்தில் நானே
 பனைக காப்பாற்றியிருப்பேன் தேரினமீதுள்ள நீங்கள் அம்பு
 முகளைப் பொழிந்துகொண்டிருக்கருகாலத்தில், உங்களை வீரய
 றவர்களாகச்செய்து சத்தருக்களால் அபிமன்யு எவ்வாறு
 லப்பட்டான்? நீங்கள் பாரததுக்கொண்டிருக்கும்பொழுதே
 மன்யு வதம்பண்ணப்பட்டதால் உங்களுக்குப் பெருஷ்டமு
 லை, பராக்ரமமுமில்லை ஆசசரியம்! ஆசசரியம்! யான மிக்க
 மறறவாசனும் பயமுள்ளவாசனும் மனஉறுதியற்றவாசனமான
 களை ஏவிச் சென்ற காரணத்தினால், என்னையே நான் நிரித்த
 கொள்ளுகிறேன் அன்றியும், எனபுத்திரனைக்காப்பாற்றத்
 தளான உங்களுக்குக் கவசங்களும் சஸ்திரங்களும் ஆயுதங்க
 ல் வீண அலங்காரமே உங்களுக்கு வாகனங்கள் ஸபைகளில்
 சுவதற்கே' என்றான் பீபதஸுவானவன் இநத வாகியத்
 ச சொல்லிவிட்டுப் பிறகு உத்தமமான கத்தியைக் கையில்
 தது நின்றான், ஒருவனாலாவது பாப்பதற்குமுடியாமலிருந

தான் அப்பொழுது வாஸுதேவரையும் மூத்தவரான யுதிஷ்டிரையும் தனியே மறை நண்பர்கள், யமனபோலக் கோபங்கொண்ட அடிக் கடி பெருமூச்சுவிடுகின்றவனும், வஜ்ராயுதத்தைக்கையில் கொண்ட மஹாபுஜங்களையுடைய மஹேந்திரனைப்போலிருக்கின்றவனும், புத்திரசோகத்தால் வருந்திக் கண்ணீர் நிறைந்தமுகத்தையுடையவனுமான அந்த அராஜுனனைப்பார்க்கிறதற்காவது (அனுடன்) பேசுகிறதற்காவது சக்தியற்றவர்களானோர் ஹித ளான அவ்விருவர்களும் எல்லாநிலைமைகளிலும் அராஜுனனுடைய மனத்தை அனுஸரித்தவர்கள் பஹுமானத்தினாலும் பரித்ராஸம் அவ்விருவர்களும் அராஜுனனோடு பேசுவதற்குத் தகுதிவர்கள் பிறகு, புத்திரசோகத்தினாலே மிகுந்த துன்பமடைந்த மனத்தையுடையவனும் தாமரைமலர்போன்ற கண்ணையுடையவனும் கோபமுண்டவனுமான அராஜுனனோடுகூடிய யுதிஷ்டிராஜா பின்வரும் வசனத்தைச் சொல்லலானான்

எழுபத்துமூன்றாவது அத்யாயம்

பரதிஜ்ஞாபாவம் (கோடீச்சீ)

(யுதிஷ்டிரர் அபிமன்யு மரணமடைந்தவிதத்தை அராஜுனனுக்குக் கூறும், அராஜுனன் ஜயத்ராணைக்கொல்வதற்குச் சபதஞ்செய்தது)

யுதிஷ்டிரா, 'ஓ! மிகக் புஜபலமுள்ளவனே! ஸமசபதக்ருடைய படையைநோக்கி நீ போனவுடன், துரோணசாரி எனனைப் பிடிக்கும்விஷயத்தில் உகரமான முயற்சியைச் செய்த பிறகு, அந்த மஹாயுத்தத்தில் சேனையை அணிவகுத்துக்கொண்ட முயற்சிசெய்கின்ற துரோணரை நாங்கள் சேனைகளோடுகூடிய ரணிவகுத்து வனம்புடன் எதிர்த்துப் போர்புரிந்தோம். தக்கப்படுகின்ற அவர், ரதிகாக்களால் நான் நன்றாகப் பாதுகாக்கப்பட்டிருக்கையில், கூர்மையுள்ள அம்புகளாலே எங்களை ஹிமவதுக்கொண்டு வேகமாக எதிர்த்துவந்தார் அவ்வாறு அவர் பிடிக்கப்படும் நாங்கள் அவருடைய படையை யுத்தத்தில் பார்த்ததற்கும் சக்தியற்றவர்களாயிருக்கையில் அந்த ஸனையதன் பிளப்பதற்கு எவ்வாறு சக்தியுள்ளவர்களாவோம்? பிறகு, நாரதிகாக்களுள் ஒப்பற்றவனை அந்த அபிமனயுவைநோக்கி, 'தந்த துரோணஸையத்தைப் பிளந்து எங்களுக்கு வழியை உபபண்ணு' என்றுசொன்னேன் அவ்வாறு எம்மால் ஏவப்பட்டு அந்த அபிமனயு, வீரமுள்ள நல்லகுதிரைபோலப் பொறுத்தகாததாயிருந்தாலும் அந்தப் பாரத்தைப் பொறுப்பது

மபிததான உன்னுடைய அஸ்திர மந்திரோபதேசத்தோடு
 யத்தையுமுடையவனும் பாலனுமான அந்த அபிமன்யு, கரு
 ன ஸமுத்திரத்தில பரவேசிப்பதுபோல, அந்தப் படைபில் புகுந
 ன வீரனான ஸுபதராபுத்திரனை ரணகளத்தில் அப்படிப்
 ட நான்களும் பின்தொடர்ந்து போய், அந்தச் சேனையில்
 வன துழைந்த 'வழியினாலேயே துழைய எண்ணாம்கொண்
 டாம அப்பா! பிறகு, அல்பனாகிய விரதராஜனான ஜயத
 ண ருதரருடைய வரதானத்தினாலே எங்கள் விரையும
 ிததுவிட்டான் பிறகு, ஸுபதராபுத்திரனை, துரோணரும்
 ருபரும் காணலும் துரோணபுத்திரரும் கோஸலராஜகுமாரனும்
 தவாமாவும் அகிய ஆறுரதிகளும் சூழ்ந்துகொண்டார்கள்
 ஹாசங்களான அவ்வெல்லோராலும் யுத்தங்களில் சூழப்
 ட பாலன், வல்லமையுடன் மிகக் முயற்சி செய்துங்கூட,
 நேக வீரர்களாலே ரத்தத்தையிழந்தவனாகச் செய்யப்பட்டான்
 ரு, அவலாறு அவர்களால் விரைவாக ரத்தத்தையிழந்தவனா
 செய்யப்பட்டு ஸம்சயத்தையடைந்து காலாடாக நிற்கின்ற
 ம பகைவர்களால் ஜயிக்கப்பட்டதவனுமான அந்த அபிமன்யு
 ப பார்த்து, துச்சாஸனகுமாரன் சீக்கிரமாகக் கதையை
 ிததுக்கொண்டு கொல்ல எண்ணி எதிர்த்துநின்றான் பிறகு,
 திரகுமாரனான உனக்குக் குமாரனும் வீரனும் கதாயுத்தத்தில்
 ாத்தனுமான அந்த அபிமன்யு, கதாபாணியான அந்தத் துச்
 ஸனகுமாரனைக்கண்டு தானும் கதையை எடுத்தான் எல்லா
 தரியர்களும் பார்த்துக்கொண்டிருக்கும்பொழுதே, அவ்விரு
 ரகளும் கதாமண்டலகதியை அடைந்து ஒருவருக்கொருவா
 கைவினைவிககக்கூடிய ஸமயத்தைத் தேடிக்கொண்டு நன்றாக
 ிசாரம பண்ணினார்கள் யுத்தத்தில் கெட்டமதங்கொண்ட
 விருவரும் பரஸ்பரம் கதைகளின் துனிபினுலடிக்கப்பட்டுக்
 ிதள்ளப்பட்ட இரத்திரதவஜம்போலப் பலத்தையிழந்து பூமியில்
 ிந்தார்கள் பிறகு, கௌரவர்களுக்குக் கீர்த்தியை விருத்தி
 ருனுகின்ற துச்சாஸனபுத்தரன் எழுந்திருந்து, எழுகின்ற அபி
 யுவைக் கதையினால் தலையில் அடித்தான் சததுருவீரர்களைக்
 லலுகிறவனான ஸுபதராபுத்தரன் கதையினுடைய வேகத்தினு
 யுத்தசிரமத்தினாலும் மூச்சையடைந்து பரஜனஞ்சைய இழந்து
 யில் விழுந்தான் அந்த அபிமன்யுவோ ஆயிரமயானைகளையும்
 ரைகளையும் ரதங்களையும் காலாடகளையும் சிறந்த நூறு ராஜ
 ரர்களையும் கணக்கிலடங்காத அநேகவீரர்களையுங்கொண்டு,
 ரவான பருஹதபலனையும் ஸவாககத்தையடையும்படி செய்

தான் தீரனான அபிமனயு'பகைவாக்களைப் பயமுறுத்திப் பறக்களை ஸந்தோஷிக்கச்செய்து தன் தகப்பனமாரை அம்மா இவர்களின் பெயரை அடிக்கடி காதிலிழுப்படி செய்வித்து ஸலாகத்தை ஜபித்தவர்களான புண்ணியவான்களுக்கூரிய புகள்கரமான லோகங்களை அடைந்தான் வீரனான அவன் அநேக உறவினர்களைத் துக்கிக்கச்செய்துவிட்டு நாசமடைந்தான் பிறகு சோகத்தினாலே மிகத்தப்பிக்கப்பட்டவர்களான நாங்கள் உனக்கு இப்பொழுது சோகத்தைப்பற்றேறும் இவ்வளவும் நமக்குச் சோகத்தை விருத்திப்பண்ணக்கூடிய காராயமாகவே முடிந்தது அந்த புருஷஸரேஷ்டானை அபிமனயுவோ ஸலாகக்கலோகத்தை அடைந்தான்' என்று கூறினா

பிறகு, தாமராஜரால் சொல்லப்பட்ட வார்த்தைகளைக் கேட்க ஆரம்பித்தான், 'ஆ! புத்தர!' என்று பெருமூச்சுவிட்டு மனவருத்தமடைந்த பூமியில் விழுந்தான் துயரமிகக்கருத்தையுடையவளான எல்லோரும் தனஞ்சயனைச் சூழ்ந்துகொண்டு தைனயத்தைக் கொண்டார்கள் பிறகு, இந்திரகுமாரன் பிரஜைஞாயடைக்கோபமூண்டு ஜவரத்தினால் நடுக்கமுற்றவனபோல அடிக்கடி பெருமூச்சுவிட்டுக்கொண்டு கையினால் கையைப்பிசைந்து பற்களைக் கடவென்று கடித்தது, மூன்றுகோணலாகப் புருவத்தை நெறித்த கோபத்தால் கண்கள் மிகச்சிவந்தது, பைத்தியம்பிடித்தவனபோலப் பார்த்துக்கொண்டு இந்தவசனத்தை உரைக்கலானான்

'ஸ்தயமாக உங்களுக்கு யான் பரதிஜனைச் செய்கிறேன் நாளைத்தினம் ஜயதரத்தைக் கொல்லப்போகிறேன் மஹாராஜ! அந்த ஜயதரனை வதப்பத்தினால் பயந்தவனாகித் திருந்தாடிசகுமாரர்களை விட்டு விலகிப்போகாமலிருந்தாலும் நமது வரைபுமாவது புருஷோத்தமரான ஸ்ரீகிருஷ்ணரையாவது வத உமமையாவது சரணமடையாமலிருந்தாலும் நாளைத்தினம் அவனைக் கொல்லப்போகிறேன் திருத்தராஷ்டிர புத்திரர்களுக்கு விருப்பத்தைச் செய்கின்றவனும் என்னிடத்திலுள்ள நேசம் மறந்தவனும் பாபியும் பாலனுடைய வதத்திற்குக் காரமாயிருந்தவனுமான ஜயதரத்தை நாளைத்தினம் கொல்லப்போகிறேன் அரசரே! புத்தர்களத்தில் அந்த ஜயதரத்தைப் பாறதுவதற்காக என்னுடன் புத்தம்செய்பவர்கள் துரோகரானாலும் கிருபரானாலும் அவர்களை அம்புகளால் நான் வேன புருஷஸரேஷ்டாக்களே! புத்தத்தில் இவ்வாறு இயன்ற செய்யாமற்போனால் சூரர்களுக்கு ஸம்மதமாய்

ர புண்ணியம் செயதவாகளுக்கூரிய உலகங்களை அடையமாட
 ன தாயைக்கொன்றவாகளுக்கும் தந்தையைக்கொன்றவா
 க்கும குருதாரகமனம் செய்கிறவாகளுக்கும் எப்பொழுதும்
 ாளசொல்லுகிறவர்களுக்கும் ஸாதுக்களைப்பார்த்து அஸ்தி
 பபடுகிறவாகளுக்கும் பிறாமீது பழிகுகிறவாகளுக்கும்
 டைக்கலப்பொருளைக் கவாபவாகளுக்கும் விஸ்வாஸகாதகா
 க்கும முன்பு அனுபவிக்கப்பட்ட ஸ்திரீயை நிரதிகின்றவா
 க்கும பிறாகுற்றத்தை வெளியிடுகின்றவாகளுக்கும் பிரமமஹ
 செயதவாகளுக்கும் பசுஹத்திபண்ணினவாகளுக்கும் பாய
 , யவானனம், சாகம், எள்ளுப்பொடி, கோதுமைமாவிலை
 பத பசுதியங்கள், அப்பங்கள், மாமஸங்கள் இவைகளைக் காரண
 ரிப புணிகின்றவாகளுக்கும் எந்தலோகங்களுண்டோ அந்த
 கங்களை, நான ஜபதரத்தைக்கொல்லாவிடில் சீக்கிரமாக அடை
 கடவேன வேதாதயயனம்செய்தவனும மிகக்கடுமையான
 தத்தை அனுஷ்டிக்கின்றவனுமான பிராமமணைத்தமனையும்
 ியோகங்களையும் ஸாதுக்களையும் ஆசாயாகளையும் அவமதிக்கிற
 னள எந்த லோகங்களையடைவார்களோ அந்தலோகங்களை நான
 டவேன பிராமமணனையும் பசுவையும் நெருப்பையும் காலால
 ர்குகிறவாகளுக்கும் ஜலத்தில் கபம் மலம் ஜலம் இவைகளை விடு
 வாகளுக்கும் எந்தக்கதியுண்டோ அந்தக்கஷ்டமான கதியை
 தரத்தனைக்கொல்லாவிடில் நான அடையக்கடவேன வஸ்திர
 லாமல ஸநானம் செய்கிறவனுக்கும், மலடிகு அத்தியாக நோ
 பனுக்கும், நியாயவீருத்தமாகத் தனம் வாங்குகிறவாகளுக்கும்,
 ரயசொல்லுகிறவாகளுக்கும், வஞ்சகார்களுக்கும், மனசசாக்ஷி
 விரோதமாகக் காராயம் செய்கின்றவாகளுக்கும், வீணாகத் தற்
 ட்ச்சிசெய்கின்றவாகளுக்கும், வேலைக்காரர்களும் புத்திரர்களும்
 வியும் ஆஸூரி தாக்களும் பார்த்துக்கொண்டிருக்கும்பொழுது, பங்
 டிக்கொடாமல், மருஷ்டானனபோஜனம் பண்ணுகிற அறபா
 க்கும் எந்தக்கதியுண்டோ அந்தக் கோரமானகதியை ஜயதரத்
 கொல்லாவிட்டால் யான அடையக்கடவேன ஸாதுவும் தன
 ததையில் ஆதரவுள்ளவனும் தனனை அண்டினவனுமான ஒரு
 ப போஷிக்காமல் நிரதிகிற கருஸஸவபாவமுள்ளவனுக்கும்
 ததத்தைத் தகுதியுள்ள அயலவீட்டுக்காரனுக்குக்கொடாமல்
 தவாகளுக்கும் அவவாறே விருஷ்ணியின்பதிகும கொடுக
 னுக்கும் மதுபானமபண்ணுகிறவன், வரம்பு கடந்தவன்,
 மீமறந்தவன், எஜமானனை நிரதிகிறவன் ஆகிய இவர்களுக்க

கும எந்தக்கதிபுண்டோ அந்தக்கதியை ஜயதரதனை விரைவா
கொல்லாவிடில் நான் அடைவேன இடக்கையினால் புஜிகி
வாசனாகும், மடியில் ஆஹாரங்களை வைத்துண்பவர்களுக்
பலாசத்தால் ஆஸனத்தையும் துமைபச்செடியினால் பலதுவ
வதையும் விடாதவர்களுக்கும், விடியற்காலத்தில் தூங்குகிற
வர்களுக்கும், குளிருக்குப் பயப்படுகிற பிராமமணர்களுக்
யுத்தத்தில் பயப்படுகிற க்ஷத்ரிபர்களுக்கும், ஒரேகிணற்றுச்
தோடு கூடியதும வேததவனியினால் விடுபட்டதுமான கிரா
தில் ஆறுமாஸமவலிகினறவர்களுக்கும், சாஸ்திரத்தை நி
கினறவர்களுக்கும், பகலில் ஸ்திரீயினிடத்தில் சோகினறவா
கும், பகலில் தூங்குகினறவர்களுக்கும், வீட்டில் நெருப்பு
கினறவர்களுக்கும், விஷத்தைக்கொடுக்கினறவர்களுக்கும், அ
காயம்பண்ணாதவர்களுக்கும், அதிதிஸ நகாரமசெய்யாதவா
கும், பசுக்கள் குழுகும் தண்ணீரகளில் இடையூறறைசு
கினறவர்களுக்கும், ரஜஸவலையைப்புணாகினறவர்களுக்கும், த
தைப்பெற்றுக்கொண்டு பெண்ணைக்கொடுக்கினறவர்களுக்கும்,
ருக்கு யாக்கு செயவிப்பவர்களுக்கும், நாயபோலவிருத்தியு
பிராமணர்களுக்கும்,¹ பிராமமணனுக்கு பரதிஜனஞ்செய்துவிட
பிறகு லோபத்தினால் கொடாதவனுக்கும் எந்தக்கதிபுண்டோ
தக்கதியை, நாளைத்தினத்தில், ஜயதரதனைக்கொல்லாவிடில்
அடைவேன இன்றுராததிரிகழிந்து நாளைத்தினத்தில் ஜயதர
யான கொல்லாமற்போனால், தாமதத்தைவிட்டு விலகினவா
மற்ற எவர்கள் எனனால் இங்கு சொல்லப்படவில்லையோ, எ
எனனால் சொல்லப்பட்டார்களோ, அவர்களுடைய கதியைக்
கிரத்தில் யான அடைவேன இந்த மற்றுமொரு பரதிஜனஞ
திரும்பவும் யான செய்கிறேன் அதனை அறியுங்கள் இந்தப்
யானவன் கொல்லப்படாமலிருக்கும்பொழுது, ஸ்வாயன்
மனத்தையடைந்தால் இவ்விடத்திலேயே ஜவலிக்கின்ற அக்
நான் பிரவேசிப்பேன் அஸுரர்களும் தேவர்களும் மனு
களும் பக்ஷிகளும் ஸாப்பங்களும் பிதிராக்களும் ராக்ஷஸ
பிரமமரிஷிகளும் தேவரிஷிகளும் சராசஸவருபமான இவ்வு
வேறு பொருளும், எனக்கு விரோதியான அந்த ஜயதர
பாதுகாப்பதற்குச் சகதியற்றவர்களே இந்த ஜயதரதன் பா
லோகத்தையடைந்தாலும் உத்தமமான ஆகாயத்தை பாவது
நகரமான அம்ராவதியையாவது அல்லது அஸுரபட்டண

4. 1 இடக்கசராயிருத்தலால் அரைஸ்லோகம் விடப்பட்டது.

வது அடைந்தாலும், நான் நானேவிடியற்காலத்தில் அநேகம் புகளால் அபிமனயுவின சததுருவான அவன தீலையை நன்றாக நககப்போகிறேன்' என்று கூறினான்

அராஜுனன், இவ்வாறு சொல்லிக் காண்டவததை இடமவல கடடங்காரம்பண்ணினான் அந்த வில்லின் ஒலியானது எல் வறறையும் தாண்டி ஆகாயத்தை அளாவியது அவனால் பர னைஞ் செயப்பபட்டவுடன், அவ்விடத்தில் ஜநாரததனா பாஞ்ச ரயத்தை முழக்கினான் பலகுனன் மிகுந்தகோபமுற்றது தேவ தமெனகிற சங்கத்தை ஊதினான் அச்சதருடைய வாய்க் ரறினாலே உள்ளிடம் மிக நிறைக்கப்பட்ட அந்தப் பாஞ்சஜன ானது, தன்னிடத்தினின்று உண்டான ஒலியினாலே பாதாளம் ாயம் திகழக்கள திக்பாலகாகள் இவர்களோடு உலகத்தை ததினமுடிவில்போல நடுங்கச்செய்தது மஹாதமாவான அா னனால் பரதிஜைஞ்செயப்பபட்டவுடன், ஆயிரக்கணக்கான னகுவித வாததியேகோஷங்களும பாண்டவாங்களுடைய விமம தமும் தோன்றின காண்டவம் நாததனம் செய்கிறதுபோல ாங்கியது அம்பறத்தூணியிலுள்ள அம்புகள் அப்பொழுது, தத்தில் விருப்பமுள்ளவைகளாகி ஸந்தோஷத்தோடு தாமே னியில புறப்படுவதுபோல விளங்கின ஒ! பரதரே! மிகக் தோஷமுள்ள பீமஸேனன், தனஞ்சயனை நோக்கி ஸந்தோஷத் ல தடுமாறுகின்ற வாககோடு, 'உன்னுடைய பரதிஜைஞ்சபத்த றலும் கிருஷ்ணனுடைய சங்கின் ஒலியினாலும், திருதராஷ்டிர ாரனான் இந்தத் தூரியோதனன் சுற்றத்தாரோடும் வாரங்கலோடும் நாசமடைந்தான் ஒ! புருஷஸரேஷ்டனே! றா பரபாவமுடைய தும் சிறந்தபொருளுள்ள தும் (நமக்கு) இஷ ாயிருப்பதுமான இந்த வாக்கியமானது, அணிர்திருநத பூமா றய வாடும்படி செய்ததும் உனபுத்திரசோகமயமுமான என் டைய ரோஷஸமூகத்தைப் போக்குகிறது' என்று கூறினான் ாராஜரே! ஸூதார்களோடும் மாகதார்களோடும்கூடின ஸைனிகா , பிறகு, சங்கவாத்யங்களாலும் பேரீவாத்யங்களாலும் பண் களாலும் ஸதேந்திரங்களாலும் ஜயசீலனான் அராஜுனனை ாருகப் புகழ்ந்தார்கள் அப்பொழுது, அந்தச்சபத்தினாலே ங்கரமான உமமுடைய சேனைமுழுமையும் மூாசசையடைந்து ந்த வியஸனமுற்றதாகியது

எழுபத்துநான்காவது அத்யாயம்
பரதிஜ்ஞாபாவம (தோடர்ச்சி.)

(அர்ஜுனனுடைய பீதாஜ்ஞையைக்கேட்டுப் பயந்த ஜயதீரதன்க்குத் துரோணரும் துரியோதனனும் தேறுதல் கூறியது)

புத்திரனிடத்தில் மிகக் அன்புடையவாகளான பாண்டவ ஞுடைய அந்த மஹாசபதத்தைக்கேட்டும், சாராகளாலே அ தும, லிரிததுதேசாதிபதியான ஜயதரதன், பயந்தது எழுந்திரு துக்கத்தால் மதிமயக்கங்கொண்டவனும் துன்பத்தினால் மிக கலக்கப்பட்டவனும் ஆழந்ததும் விஸ்தாரமுமான சோகமா கடலில் மூழ்கினவனுமாகிப் பலவாறு ஆலோசித்துக்கொண் அரசாளுடைய ஸபையை அடைந்தான் அவன் அபிமன்யு பிதாவினிடத்தில் பயந்தது வெட்கமுற்று அந்த அரசார்களினரு புலம்பிக்கொண்டு (அவர்களைநோக்கி) 'காமுகனான இரதிரஞ பாண்டுவினுடைய மனைவியினிடத்தில் எவன் உண்டுபண்ணாப டானோ தூபபுத்தியுள்ள அவன் எனனொருவனை யமலோகத் அடையும்படி செய்ய விரும்புகிறானும், உங்களுக்கு மங்களமு டாகட்டும் பிழைக்கவேண்டுமென்கிற எண்ணத்தோடு என போய்ச்சேருகிறேன் கூத்தரியமரேஷ்டாக்களே! இல்லையேல், பா தனுடைய அஸ்திரத்தை எதிர்ப்பதற்கு வல்லமையுடையவாக யிருந்தால், அவனால் கொல்ல விரும்பப்பட்டிருக்கிற என்னைக் க பாற்றுங்கள் அப்படிப்பட்ட வீரர்களான நீங்கள் எனக்கு யங்கொடுங்கள், துரோணா துரியோதனன் கிருபா காரண ம தேசாதிபதியான சல்லியன் பாஹலீகன் துச்சாஸனன் முதல வர்கள் அந்தக்ஞால் பீடிக்கப்பட்டவையுங் காப்பாற்றுவது வல்லமையுள்ளவர்கள் இவ்வாறிருக்க, கொல்லவேண்டுமென எண்ணுகொண்ட அர்ஜுனனொருவனிடமிருந்து என்னை மன களான நீங்கள் ஒன்றுசேர்ந்து ரக்ஷிக்கமாட்டீர்களா? பாண்ட களுடைய பிரதிஜ்ஞையைக்கேட்டு எனக்கு மிகுந்த பயமுண் யிருக்கிறது மன்னர்களே! மரிக்கப்போகிறவனுடைய அங் களபோல என்னுடைய அங்கங்கள் சோராவடைகின்றன காஷ வத்தை விலலாக்கக்கொண்ட அர்ஜுனனாலே எனவதமாஷ ரிசயமாகப் பிரதிஜ்ஞைசெய்யப்பட்டுவிட்டது அதற்கு நீ சனமாகப் பாண்டவர்கள் துக்ககாலத்திலுட்க களிப்புள்ள களாக விமமநாதம்செய்கிறார்கள் அந்த அர்ஜுனனுை ப்ரதிஜ்ஞையைத் தேவர்களாவது கந்தாவர்களாவது அஸ-

ராவது நாகாகளாவது ராக்ஷஸர்களாவது வேறுவிதமாகச் சுவதற்குச் சகதியுள்ளவர்களல்லா (இவ்வாற்றுகக்), அரசர் எவ்வாறு திறமையுடையவர்களாவார்கள்? ஆதலால், புருஷஸுஷ்டாகளே! எனக்கு அனுமதிக்கொடுங்கள் உங்களுக்கு மங்கள ண்டாகட்டும் பாண்டவர்கள் என்னைப்பாராதபடி மறைந்துள்ளார்களேன' என்று சொன்னான்

இவ்வாறு புலம்புகின்றவனும் பயத்தினாலே மனக்கலக்கமுற்ற மான அந்த ஜயதரத்தை நோக்கித் துரியோதனராஜன் தன் டைய காயகெளரவத்தினாலே, 'ஓ! புருஷஸுஷ்டானே! பயப் வேண்டாம், ஆண்மையிற்சிறந்தவனே! புத்தபூமியில் கூத்தரிய ர்களின் நடுவிலிருக்கின்ற உன்னை எவ்வளவு வதமசெய்வதற்காக ரம்புவான்? மதயானைபோலச் செல்லுகின்றவர்களும் ஒன்று ரந்தவர்களும் இவ்வரசர்களிடம் இந்திரனும் பயப்படுவான் ன, ஸ்வாயகுமாரனான காணன், சித்தரஸேனன், விவிமசுதி, ஸமவஸ, சலன், சலயன், நெருங்க முடியாதவனான விருஷஸே ன, புருமிதரன், ஜயன், போஜன், காமபோஜன், ஸுதக்ஷிணன், ராபாஹுபலமுள்ள ஸதயவரதன், விகாணன், தூமுதன், ராஸன், ஸுபாஹு, ஆபுத்ததைக் கையில் எடுத்த காளிங் , அவருதிதேசத்தரசர்களான விரதானுவிரதர்கள், துரோணா, ராணபுத்திரா, சகுனி, மாயாவிபும் பலமுடையவனும் செளரய டையவனுமான அலம்புஸன்னென்ற ராக்ஷஸன் ஆகிய இவா ம மற்றுமநேரங்களான பலவித தேசத்தரசர்களும் ஸையந ளாடு உன்னைக் காப்பாற்றப்போகிறார்கள், உன்மனக்கவலை கிப்போகட்டும் அளவற்ற கார்தியுள்ள ஸைந்தவ! நீயும் ர்களுள் சிறந்தவன், ஸவயமாகவே ஞ்ரன், அவ்விதமான நீ ண்டவர்களிடத்திலிருந்து எப்படி பயத்தைப் பரக்கிறாய்? ராவியமுள்ள ஸைந்தவ! உன்னைக் காப்பாற்றும்விஷயத்திலு னுடைய அக்கௌஷ்ணிகள முயற்சியுடனே புத்தமபண்ணப் புகின்றன, நீ பயப்பட்டே, உனக்குண்டானபயம் விலகட்டும்' று கூறினான்

அரசரே! இவ்வாறு உமமுடைய புத்திரனாலே ஸமாதானப் பதப்பட்ட ஸைந்தவன் துரியோதனனுடனேசொன்ன இரவில ராணரிடத்தில் சென்றான் அந்த ஜயதரதராஜன், துரோண டய சரணங்களில் நமஸ்கரித்து அருகிலுட்காரானது வணக்கத் ன பின்வருமாறு கேட்கலானான் ' (ஆசாயரே!) லக்ஷி தையடிப்பதிலும் தூரமாகப் பானத்தைப் பரயோகஞ்செய்வதி லாகவத்திலும் திடமாக அடிப்பதிலும் எனக்கும் பலஞ்

னுக்குமுள்ள தாரதமயத்தை மஹிமையுள்ள தேவரீர் சொல்
வேண்டுமே ஆசாராயரே! உண்மையாகவே அரஜுனனுக்கு
எனக்குமுள்ள விதயாவிசேஷத்தை நான்தெரிந்துகொள்ள விரி
புகிறேன் உண்மையை எனக்குச்சொல்லவேண்டுமே' என,
வினவ, துரோணா, 'அப்பா! உனக்கும் அரஜுனனுக்கும் நா
பேதமின்றி ஆசாராயத்தன்மையை வகித்தேன், அபயாஸத்தி
லும் அநதக கஷ்டமான குருகுலவாஸத்தினாலும் உன்னைக்காட
லும் அரஜுனன் மேலானவன் புத்தத்தில் பாரததனித
லிருந்து எவ்விதத்திலும் நீ பயப்படவேண்டியதில்லை அப்ப
யத்தினின்று யானுன்னைப் பாதுகாப்பேன் இவ்விஷயத்தி
ஸ்மசயம் வேண்டாம் என்கைகளால் காககப்படுகிற மனிதனுக்
(ததீநகுசெய்வதில்) தேவர்களும் சகதியுள்ளவர்களாகாகள்
ஜுனன் எந்த விபூலுததைத் தாண்டமாட்டானோ அப்படிப்பட்ட
விபூலுததை நான் வகுக்கப்போகிறேன் ஆதலால், நீ யுத்த
செய, பயப்படாதே, ஸ்வதாமதத்தைக் காப்பாற்று மஹா
னே! தாதை மூதாதைகளின் வழியை அனுஸரித்துச் செல்வாய்
சாஸ்திரமுறைப்படி. உன்னால் வேதங்கள் அத்யயனமபனை
பட்டன, அகனிகள் நன்றாக ஹோமம்செய்யப்பட்டன, அ
யாகங்களால் தேவர்கள் பூஜிக்கப்பட்டார்கள், பயங்கரம்
மருத்யு உனக்குக் கிடையாது, மூடர்களான மனுஷ்யர்கள்
அடையத்தகாததான் மஹாபாக்யத்தையடைந்து புஜ்யத்தி
ஸ்மபாதிக்கப்பட்ட ஸாவோததமமான திவ்யலோகங்களை
அடையப்போகிறாய், கௌரவர்களும் பாண்டவர்களும் வருஷ
களும் மறறமனிதர்களும் நானும் எனபுத்திரனும் சாரஸதா
லோமென்று நினை நாங்களைல்லோரும் பலவானான கால
வரிசைபாக அடிக்கப்பட்டுத் தத்தம் வினைகளால் தொடரப்பட
வாகளாகப் பரலோசம்போசப்போகிறோம் தபஸ்விகள் த
செய்து எந்த லோகங்களைப்படைகிறார்களோ அந்த லோகங்
க்ஷத்திரியதாமததை அடைந்த க்ஷத்திரியவீரர்கள் அடைகிறா
என்று சொன்னா பாரதவாஜரால் இவ்வாறு ஸமாதானப்ப
தப்பட்ட ஸைந்தவராஜன் பாரததனிததிலிருந்துண்ட
யத்தை விடான் யுத்தத்தின்பொருட்டும் மனத்தை உறு
படுத்திக்கொண்டான் வேந்தரே! பிறகு, ஸைனிகர்களுக்
அந்த ஜயதரதனுக்கும் ஸந்தோஷமுண்டாகியது பயங்கரம்
நான்குவித வாதயங்களுடைய கோஷமும் லிமமராதங்களே
சோந்து தோன்றியது

எழுபத்தைந்தாவது அ்தயாயம்
ப ர தி ஜ ஞா பா வ ம (தோடர்க்சி)

(துரோணர் முதலானவர்கள் ஜயதீபத்தைக் காப்பதில் பீரகிஷ்ணு சமீபத்து முதலியவைகளை ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் அர்ஜுனுக்குக் கூறியது)

பாரததனால் ஸ்ரீரதுராஜனுடைய வதமானது பிரதிஜ்ஞை ரயப்பபட்டபொழுது, மிகக புஜபலமுள்ள வாஸுதேவா, தனஞ் பீண நோககி, பிராதாககளுடைய ஸமமதததையறியாமல், ஸந்தவனை யான கொலலுவேன' என்று உன வாககினுல பிர ஜ்ஞைசெய்யப்பட்டது இப்படிசெய்யப்பட்ட அந்தப்பிர ஜ்ஞை ஸாஹஸமே, எனனோடுகூட ஆலோசியாமலே இந்தப் பரிய பாரததை நீ சமகக ஆரம்பித்தாய எவ்வாறு நாம எல்லா லகததோரகளாலும் பரிஹ்விதகத தகாதவர்களாவோம்? தா ரதராஷ்டிரனுடைய படைவீட்டில் வைக்கப்பட்டிருந்த சாராகள ர்மமாக இங்குவந்து விருத்தாரதகதை நமக்குத் தெரிவிக்கிறா ர பிரபுவே! உனனால் ஸ்ரீரதுராஜவதம் பரதிஜ்ஞை செய்யப் பட்டவுனே, நான்குவிதவாதயங்களோடுகூடி இவ்விதத்தில் நானறின மிகக பெரிதான லிமமநாதமானது அவர்களால் டகப்பட்டது அந்தச் சபதத்தினாலே ஸந்தவனும் திருத்தராஷ் ட்ருமாராகளும், மிகவும்பயந்து, 'இந்த லிமமநாதம் அகாரண க உண்டாயிராது' என்று எண்ணி ஸந்தத்தார்களானாகள ிக கைவனமைபுள்ள அாஜுன! கௌரவாக்களுடைய மிகப் பரியலிமமநாதமும் யானைகள் குதிரைகள் காலாட்கள் தோகள் வைகளுடையபங்குமரமானசபதமும் உண்டாயின 'நிச்சயமாக மினயுவினுடையவதததைக்கேட்டுத் துயரமுற்ற தனஞ்சயன ரபத்தோடு இரவில் புறப்படப்போகிறான்' என்று எண்ணிக ளரவர்கள் ஸந்தத்தார்களானாகள் தாமரைமலாபோன்ற சண் ரயுடையவனே! ஸ்ரீரதுராஜனைக் கொலலுமவிஷயத்தில் ஸதய ரத்தனா நீ செயத் அந்த பரதிஜ்ஞை முழுதையும் சாராகளிட ருந்து அவர்கள் கேட்டார்கள் பிறகு, தூயோதனனுடைய மந கௌல்லாரும், வருத்தமுற்று, பலஹீனமான மானகளபோல கமுற்றவர்களானாகள் அந்த ஜயதரதராஜனும் நடுக்கமுற் ற பிறகு, ஸௌவீரதேசத்துக்கும் ஸ்ரீரதுதேசத்துக்கும் அரச ன ஜயதரதன, வாட்டமடைந்து மந்திரிகளோடு எழுந்திருந்து ர படைவீட்டினின்று ராஜஸ்பையை அடைந்து மந்திரா ரசனை ஸமயத்தில் கேட்கமகரமான எல்லாக்காரயததையும் லோசித்துக்கொண்டு, ராஜஸ்பையில் தூயோதனை நோக்கி, னஞ்சயன புத்திரனைக்கொன்றவனென்பதனால் நாளைத்தினம்

எனனை எதிர்த்துவரப்போகிறான் அவன் சேனைகளினருடன்
 எனனுடைய வதத்தைப் பரதிஜைஞ் செய்தானும் ஸவயஸாசி
 னுடைய அநதபரதிஜைஞ்யைத் தேவாகளும் கந்தாவாகளும்
 அஸுராகளும் உரகாகளும் ராக்ஷஸாகளும் வேறுவிதமாகச்செ
 வதற்குச் சகதியுள்ளவாகளாகாரகள் நீங்கள் யுத்தரங்கத்தி
 னனைக் காப்பாற்றுகங்கள் தனஞ்சயன் உங்கள் தலையில் கா
 வைத்து எனனை லக்ஷியமாகிக்கொள்ளவேண்டாம் தருநத
 காரத்தை நீங்கள் செய்யுங்கள் குருநரதன் ! அரசனே ! என
 னுடைய ரகக்ஷயானது நன்றாகச்செய்யப்படாமற் போமாயி
 னெனக்கு நீ அனுமதிக்கொடு நான் வீடுபோய்ச்சேருகின்றேன்
 என்று இரதவாக்கியத்தைக் கூறினான் இவ்வாறு சொல்லியப
 கேட்ட துரியோதனன், மனவருத்தமடைந்து தலைகுனிந்து உ
 னுடைய அவ்விதமான சபதத்தைக்கேட்டுக் கவலையடையலான
 அநத ஜயதரதராஜன், மனவருத்தமடைந்த அநதத்துரி
 தனைப்பார்த்து, 'மஹாபுத்தத்தில் எவன் அாஜுனனுடைய
 அஸ்திரத்தை அஸ்திரத்தினால் முறிப்பனோ அவ்வித வீரயத்துட
 கூடின் ஒரு வில்லாளியை இங்கு உங்களுள் யான் காணவில்
 வாஸுதேவனை ஸஹாயமாகக்கொண்டு காண்டவமென்ற வி
 அசைத்துக்கொண்டிருக்கிற அாஜுனனுக்கெதிரில் எவன்
 பான் ? இரதிரனே நேரில் வந்தாலும் நிற்பது இயலாது முற
 லத்தில் இமயமலையில் மஹாவீரயமுள்ளவரும் லோகநாதரும்
 மஹேஸ்வரரும் காலாளான அாஜுனனாலே யுத்தஞ்ஞ
 யுமபடி செய்யப்பட்டாரா என்று கேட்கிறோம் தேவராஜனு
 துண்டப்பட்ட அாஜுனன் ஹிரணயபுரத்தில் வலிக்கிற
 ஆயிரக்கணக்கான அஸுரர்களை ஒரே தேரின் ஸஹாய
 னாலேயே கொன்றான் புத்திசாலியான வாஸுதேவனோடுகூடி
 கொளந்தேயன் தேவாகளோடுகூடின் மூவுலகங்களையும் நா
 செய்வானென்பது எனனுடைய எண்ணம் அப்படிப்பட்ட ந
 உனக்கு மனமிருந்தால் மஹாதமாவும் வீரரும் புத்திரரே
 சோநதவருமான துரோணராலே அனுமதிபெறுதலையாவது
 லது காப்பாற்றப்பெறுதலையாவது விரும்புகிறேன்' என்று
 க்கு ஹிதமசெய்யவையும் அபேகக்ஷபுள்ளவையுமான இவ்
 வாரத்தைகளை மிருதுவாகச் சொன்னான் அாஜுன ! அந்
 துரோணசாரியா அரசனாலே நேராகவே இந்தவிஷயத்தில் அ
 மாகவேண்டப்பட்டாராம் அவரால் தருநத ஒழுங்கும் செ
 பட்டு ரதங்களும் சித்தஞ்செய்யப்பட்டிருக்கின்றனவாம் கான
 பூரிஸ்ரவஸ, துரோணபுத்திரா, ஜயிக்கமுடியாத விருஷ்ண
 கிருபா, மதரதேசாதிபதியான சலயன் இவ்வாவரும் இ

ரத்தனுக்கு முந்திச்செல்பவாகளாக இருக்கிறார்கள். துரோண
லே விபூகமானது, பாதிசகடவடிவமாகவும் பாதிபதமவடிவமாக
பதமத்தினுடைய காணிகையினிடையில் ஸஞ்சிவடிவமாகவும்
மைககப்பட்டுக்கிறது மிகக் கொடியமதங்கொண்ட அந்த
நதராஜனான ஜயதரதன வீரர்களால் காககப்பட்டு விபூகத்தி
டைய பககத்தில நிறகப்போகிறான பாரதத! விலலிலும் அஸ்
ததிலும் வீரத்திலும் பலத்திலும் மனோதைரயத்திலும் இந்த
வீரர்களும் பொறுக்கமுடியாதவர்களென்றே நிச்சயிக்கப
ட்டுக்கிறார்கள் பரிவாரங்களுக்கூடின் இவர்களை ஜயிக்கா
ஜயத்தரதன அடையததககவனையல்லன நரஸரேஷ்டன்!
இந்த ஆறுவீரர்களுடைய வீரத்தையும் தனித்தனியாக ஆலோ
துப்பார ஒன்றுகூடியிருக்கிற இவர்கள் எளிதில் ஜயிக்கமுடி
தவர்கள் நான கராயலித்திக்காகவும் நமமுடைய நன்மைக
கவும் மந்திராலோசனையை அறிந்தவர்களும் நடபினர்களுமான
திரிகளோடு சேரது மறுபடியும் நீதிவிசையதைப்பற்றி ஆலோ
கப்போகிறேன்' என்று கூறினா

எழுபத்தாறாவது அத்யாயம்

ப ர தி ஜ னு ர ப ர வ ம. (தோடீச்சி.)

(அர்ஜுனன் தன் வல்லமையைக் கிருஷ்ணனிடம் கூறியது):

அர்ஜுனன, 'மதுஸூதனரே! திருதராஷ்டிரகுமாரனான
யோதனனுடைய எந்த ஆறு ரதிகாக்கோப பலத்தினுலதிகரித்த
களென்று எண்ணுகின்றீரோ அவர்களுடைய வல்லமையானது
ரது வல்லமையினுடைய ஒருகூற்றுகளும் ஈடாகாதென்பது
ரனுடைய எண்ணம் ஜயதரதனுடைய வதத்தைவிருமபுகின்ற
ரனுடைய அஸ்திரத்தினுலே இவர்களைவாக்களுடைய அஸ்திர
பிளக்கப்படுவதை நீர் பாரக்கப்போகிறீர் கற்றறிந்தவரான
ராணா கூட்டத்துடன் பாரத்துக்கொண்டிருக்கும்பொழுதே,
ன விரதநதராஜனுடைய தலையைப் பூமியில் தள்ளப்போகிறேன்
ஸூதனரே! ஸாதயர்கள் ருதராகள் அஸுவினீதேவர்கள்
ருக்கள் இந்திரன் மருததுக்கள் விஸ்வேதேவர்கள் மற்றத
வர்கள் கந்தாலர்கள் பிதிரக்கள் கருடர்கள் ஸமுத்திரங்கள்
கள் ஸவாககம் ஆகாசம் பூமி திகபாலகர்களோடுகூடின் திக
கள் ஸதாவஜங்கமரூபங்களான கிராமங்களிலும் அரணியங்
லுமுள்ள பிராணிகள் ஆகிய இவர்கள் விரதநதராஜனைக்காப
றறுவதாயிருந்தாலும் எனனுடைய அம்புகளாலே போர்க

களத்தில் ஜயதரதன அடிக்கப்பட்டு விழுவதை நானீத்தின பாரக்கப்போகிறீர் ஒ! கிருஷ்ண! நான ஸதயத்தோடு சபத செய்கிறேன், அவவாரே, ஆயுதத்தையும் தொடுகிறேன் வேவரே! பாபியும் தூபபுத்தியுடையவனுமான ஜயதரதனுக்கு ரகநம் சிறந்த விலலாளியுமான துரோணரையே முதலில் எதி தூப போபுரியப்போகிறேன் அந்தத் தூயோதனன் அவரிட தில் இந்த யுத்தம் கட்டுப்பட்டிருக்கிறதென்று எண்ணுகிறா ஆதலால், அவருடைய ஸேனாமுகத்தையே பிளந்து ஸைந்தவனை குறித்துச் செல்லப்போகிறேன், மலைபின் கொடுமுடிகள் வஜர தங்களாலே பிளக்கப்படுவதைப்போலத் தீக்ஷணமானவை தீடப்பட்டவையுமான அம்புகளாலே யுத்தங்கள்தில் என்ரு பெரிய விலலாளிகள் பிளக்கப்படுவதை நானீத்தினம் நீர் பாரக் போகிறீர் கூாமையான அம்புகளாலே நன்கு பிளக்கப்பட்டுக் கின்றவைகளும் விழுவதவைகளுமான மனிதர்கள் யானைகள் குதிகள் இவைகளினுடைய உடல்களிலிருந்து ரகதம் பெருகப்பே ருது காண்டுவததினால் வீடப்பட்டவைகளும் வேகத்தில் மனத் கும காற்றிற்கும் ஒப்பானவைகளுமான அம்புகள் ஆயிரக்கணக்க மனிதர்களையும் யானைகளையும் குதிரைகளையும் தேகத்தினின் உயிரினைகினைவைகளாகச் செய்யப்போகின்றன எனனால் இந் னிடமிருந்தும் பீஷ்மரிடமிருந்தும் கிருபரிடமிருந்தும் துரோ ரிடமிருந்தும் தேவரான் ருதரரிடமிருந்தும் எந்த அஸ்திரங் பெற்றுக்கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றனவோ அந்தக் கோரமான ட திரங்களை இந்த யுத்தத்தில் மனிதர்கள் பாரக்கப்போகிறா ஸைந்தவனைச் சூழ்ந்து காப்பாற்றுகின்ற எல்லாவீரர்களுந் அஸ்திரங்ககளையும் எனனால் பரமமாஸ்திரத்தினுலே யுத்தங்கள் த நாசம்பண்ணப்பட்டவைகளாகப் பாரக்கப்போகிறீர் கேசவ யுத்தங்கள்தில் என்னுடைய அம்புவேகத்தால் நன்கு அறுக் படும் அரசர்களுடைய தலைகளாலே யுத்தபூமி பரப்பப்படுவ நானீத்தினம் நீர் பாரக்கப்போகிறீர் புலாலுண்பவைகளை கிருபதிசெய்விக்கப்போகிறேன், சததுருக்களை ஒடுமபடிசெய் போகிறேன், சினேகிதர்களை ஆனந்தப்படுத்தப்போகிறே ஸைந்தவனை நாசஞ்செய்யப்போகிறேன் அநேகவிதமான குந் களைச் செய்வனும் உறவினர்களில் இழிந்தவனும் பாபதே தில் பிறந்தவனுமான ஸைந்தவராஜன் எனனால் கொல்லப்பட தன்பரதுகளைத் துககமடையும்படி செய்யப்போகிறுந் க்ஷ னன்போஜனம் செய்கின்றவாகளும் யுத்தரங்கத்தில் ட மான நடைபுள்ளவாகளும் எல்லாஸைந்தவாகளும் அர

ராடுகூடவே எனனமபுகளால் அடிக்கப்பட்டு நசிக்கப்போகிறா
 ரு கிருஷ்ண! உலகத்தில் யுத்தத்தில் எனக்கு ஸமமான வில்லாளி
 யொருவனில்லையென்று துரியோதனன எண்ணுமபடி காலை
 ல நான் செய்யப்போகிறேன் காண்டிலுமென்கிற சிறந்தவில்லை
 யுத்தஞ்செய்கிறவனான தனஞ்சயனையும் ஸாரதியான ஹிருஷீ
 கையையும் எவன யுத்தத்தில் மீறுவான்? பகவானே! உமமு
 டய அணுகிரகத்தினால் யுத்தத்தில் என்னால் அடையமுடியாத
 ம ஸஹிக்கமுடியாததும் ஏனென இருக்கிறது? ஹிருஷீகேசரே!
 தெரிந்தவராயிருந்தும் ஏன் எனனை நிரதிகுகிறீர்? ஜநாத
 னரே! சந்திரனிடத்தில் எவ்வாறு களங்கம் ஸதிரமோ ஸமுத்தி
 தில் ஜலம் எப்படி ஸதிரமோ அவ்வாறே எனனிடத்தில் இநதப
 திஜைஞ ஸத்தியமென்றறியும் என அஸ்திரங்கையும் காண்டி
 நையும் பாஹுபலத்தையும் தனஞ்சயனாகிய எனனையும் அவம்
 காதிர் நரஸரேஷ்டரே! ஹிருஷீகேசரே! வில்லோ தெய்வத்தன்
 மயுள்ள காண்டீவம் யுத்தஞ்செய்கிறவனே நான் ஸாரதியோ
 வரீர் இவ்விதமிருக்க, என்னால் எது ஜயிக்கப்படாததாகும்?
 ன யுத்தத்திற் சென்று தோல்வியடையாமல் ஜயித்துக்கொண்
 வருகிறதற்குக் காரணமான அநத ஸத்தியத்தினால் யுத்தத்தில்
 தரத்தனைக் கொல்லப்பட்டவனாக அறியும் மாதவரே! சத்தருக
 பாராத்துக்கொண்டிருக்கும்பொழுதே நான் ஸைந்தவனைக்
 காலனுமபடியான எல்லாவற்றையும் தேவரீரே செய்யப்போகி
 பிராமமணனிடத்தில் ஸத்யம் நிலைபெற்றுள்ளது ஸாதுக
 டங்கனில் வணக்கம் நிச்சிதமானது ஸமாததாக்களிடங்களில்
 வரியம் நிச்சிதமாபிருக்கிறது ஸ்ரீமநாராயணரிடத்தில் ஜயம்
 சயம்' என்றுகூறினான் இந்திரகுமாரனான அாஜுனன், ஆதம்
 ரூபியான ஹிருஷீகேசரைப்பார்த்து இவ்வாறு தானாகவே
 லல்லிடமிட காஜித்துக்கொண்டு, பிரபுவான அவரைநோக்கி,
 ருஷ்ண! இன்று ராததிரிசென்று விடியற்காலத்தில் சிறந்த
 ரானது ஸஜ்ஜமாயிருக்கும்படியும் என பரதிஜைஞ உறுதியா
 க்கும்படியும் நீர் செய்யுத்கடவீர்' என்று கூறினான்

எழுபத்தேழாவது அத்யாயம்

ப ர தி ஜ ஞ ரா ப ர வ ம். (தோடர்ச்சி.)

(ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் ஸுபநீகைக்குத் தேவநில சொல்லியது.)

துக்கததாலும் சோகததாலும் பீடிக்கப்பட்டவர்களான
 ஸுதேவா தனஞ்சயனிருவரும் ஸாபபங்களைபோலப் பெரு

முச்சுவிட்டுக்கொண்டு அந்த இரவுமுழுவதும் உறங்கவில்லை. நாயகர்கள் கோபங்கொண்டதையறிந்து இந்திரனோடிகூடி தேவர்கள், 'இஃது எவ்விதம்முடியுமோ' என்று வருத்தத்தோடு கவலைபற்றார்கள். கொடியவையும் பயங்கரமானவையும் விதைத்தெரிவிக்கின்றவையுமான காற்றுகள் வீசின அவ்வாஸுரியனிடத்தில் தலையிலலாமுண்டத்தோடு கூடின பரிசுமான காணப்பட்டது முழக்கத்தோடும் மின்னலோடும் கூடிய நெப்டிகள் விழுந்தன மலைகளோடும் வனங்களோடும் தண்ணீரோகூடின பூமியும் நடுங்கியது மஹாராஜரே! மகரங்களுக்கிருபமான ஸமுத்திரங்களும் கொந்தளித்தன அவ்வாறே, ஸமுத்காமிகளான நதிகள் எதிர்த்துச்செல்லத்தலைப்பட்டன ஊதபவைகளான பிராணிகளுடைய ஸந்தோஷத்தின்பொருட்டும் னுடைய நாடு வளாதற்பொருட்டும் தோகளுக்கும் யானைகளுக்கும் குதிரைகளுக்கும் பத்திகளுக்கும் விஷமமான புத்தம் நடத்தொடங்கியது அச்சந்த்ருபவையும் மயிர்பொடிகச்செய்யபயுமான அந்த உத்பாதங்களையெல்லாம்கண்டு வாகனங்கள் மலங்களைவிட்டுக்கொண்டு அழுதன பரதஸுரேஷ்டரே! மபலசாலியான ஸவயஸாசியினுடைய உக்கிரமானபிரதிஜைஞகேட்டு உமமைச்சோரந்த அந்த எல்லாஸநிகாசனும் துயரத்த அடைந்தார்கள் பிறகு, மிகக் புஜபலமுள்ள இந்திரகுமாரகிருஷ்ணனைநோக்கி, 'நீ மருமகளுடனிருக்கும் உமதுஸஹோயான ஸுபதரையைத் தேறுதலடையும்படிசெய்யும் மாதவ இவனுடைய மருமகளையும் தோழிகளையும் சோகத்தைவிலகவாகளாகச்செய்யும் பிரபுவே! நலவாரத்தையினாலும் உணயும் உசிதமுமான வாரத்தையினாலும் ஸமாதானப்படுத்தி என்று கூறினான்

பிறகு, வாஸுதேவா, மிருதமனவருத்தத்துடன் அனனுடையவீட்டை அடைந்து, புத்திரசோகத்தினால் பீடிக்கபடவனும் துயரமுற்றவனுமான ஸஹோதரியைப்பார்த்து, 'விருக்ஷகுலத்தில் தோன்றியவனே! குமாரனைப்பற்றி நீ மருமகளுசோந்து துயரப்படவேண்டாம் பயந்தவனே! எல்லாபிரகளுக்கும் இவ்வாறானமுடிவானது காலத்தினால் ஏற்படுத்தபருக்கிறது நல்லகுலத்தில் பிறந்தவனும் சூரனுமான கூத்தனுககே சிறந்ததான் இந்தமரணம், உனபுதரனுக்குத் தகுநீ விசனமடையாதே மகாரதனும் தீரனும் பிதாவுக்குஸம்பபாரசுகிரமத்தையுடையவனுமான உன்னுடையகுமாரன், ருஷ்டத்தினால் கூத்ததிரியனுக்குரிய முறையினால் வீராகவிருமப்பட்டத்கதியை அடைந்தான் பலவாறு சத்துருக

பித்து பமனிதத்திற்கு அனுப்பிவிட்டுப் புண்ணியசாலிகளுக்க
ரியவையும் ஸாவாபீஷ்டங்களுக்கும் வினைவிப்பவையும் அழிவற்ற
வயுமான உலகங்களை அடைந்தான் தவத்தினாலும் பிரம்மசாயத்
தாலும் வேதாத்தியயனத்தினாலும் ஞானத்தினாலும் ஸாதுக்கள்
நதக்கதியை அடையவிரும்புகிறார்களோ, அநதக்கதியை உன
டைய அருமைப்படுத்தலவன் அடைந்தான் நீ வீரனைப்பெற்றவன்
ரனுடைய மனைவி, வீரனிடத்தினின்று பிறந்தவன், வீரர்களைப்
நதுக்களாகவுடையவன் நல்லகுணமுள்ளவனே ! புத்திரனைப்
பற்றி நீ வியஸனமடையாதே அவன் உத்தமமானகதியை
டைந்தான் பிராமணஸ்திரியானவன் அத்தியயனத்தோடுகூடி
வனும் (தாமானுஷ்டானாததமாகத் திரவியத்தை நல்லோரிட
ருந்து)யாசிப்பவனுமான பிள்ளையைப்பெறுவான் புகுமாடுசமக
மகாளையை உண்டுபண்ணும் பெண்குதிரை வேகமாகச்செல்
கூடிய குதிரையை உண்டுபண்ணும் சூதரஸ்திரி வேலைசெய்பவ
ப்பெறுவான் வைஸயஸ்திரி தொழிலைசெய்கின்ற புத்திரனை
ண்டுபண்ணுவான் உன்னைப்போன்ற ராஜகுமாரி சூரனைப்பெறு
வாள் பாலனைக்கொன்றவனும் பாபியுமான அநத ஸைந்தவன்
நேகிதாக்களின் கூட்டத்தோடும் பந்தக்களோடும் சேர்ந்து இநத
தாமத்தினுடையபயினை அடையப்போகிறான் ¹ சிறந்த இடை
ள்ளவனே ! இரவு விடிந்தவுடன், பாதக்கத்தொழிலைசெய்தவனான
வன் அமராவதிரக்கத்தை அடைந்தாலும் பாதத்தனிடமிருந்து
பிதலையடையமாட்டான் நாளைத்தினம் நிச்சயமாக அறுதது
னகாலடியில் கொணர்ந்து சோக்கப்படும் ஸைந்தவனுடைய
லையைக் கால்களால் நீ தேயக்கப்போகிறாய் வியஸனப்படாதே
ராதனமசெய்யாதே சூரனான உன்குமாரன் கூத்ததிரியதாமத்
தமுன்னிட்டு ஸத்புருஷர்கள் அடையும்கதியை அடைந்தான்
நதபுத்தக்களத்தில நான்குநட ஆயுதம் எடுத்து ஜீவிககின்ற இன
ம் மறறவீரர்களும் அநதக்கதியை அடையப்போகிறோம் சிறந்த
டையுள்ளவனே ! அகன்றமாரபையுடையவனும் மிகக் புஜபல
ள்ளவனுமான உன் புத்திரன், சத்தூருக்களுடைய கூட்டத்தி
ன்று பின் வாங்காதவனாகி ஸவாககத்தை அடைந்தான் ' மன்
நததத்தைவிடு வீரமுடையவனும் சூரனும் மகாரதனுமான
பிமனயு பிதாவையும் தாயவாககத்தையும் அனுஸரித்து
பிரவா ஆபிரவாகப் பகைவாக்களைக் கொன்று, பிறகு, தான்
நல்லப்பட்டான் ராஜபத்திரிமருமகளைஸமா தானப்படுத்தி, கூத்த
ரியகுலத்தில பிறந்தவனே ! அதிகமனவருத்தம் அடையாதே,
ரணனே ! நாளைத்தினம் மிகக் அதிகமான பிரியவசனத்தை

கேட்டுச் சோகததைவிலக்கினவளாவாய் பாரததனால எது பிரத
 னைசெய்யப்பட்டதோ அது அவ்விதமே ஆகும் வேறுவித
 காத் உனபாததாவினால் செய்யவேண்டுமென்று இச்சிக்கப்பட்டு
 விஷயமானது ஒருபொழுதும் பயனற்றதாகாத மனிதர்களு
 பன்னகங்களும் பிசாசுகளும் ராக்ஷஸர்களும் பக்ஷிகளும் தே
 வர்களும் அஸுரர்களும் யுத்ததூயியை அடைந்திருக்கின்றவரிடது
 னைக் காககவந்தாலும் அவர்களோடு அந்த ஜயதரதன காத்
 லிருக்கப்போகிறதில்லை' எனறுகூறினா

எழுபத்தேட்டாவது அத்யாயம்

ப ர தி ஜ ஞா ப ர வ ம (தொடர்ச்சி)

(ஸுபத்திரை புலம்பியதும், கிருஷ்ணன் பின்னும் தேற்றியதும்)

மஹாதமாவான அந்தக் கேசவருடைய இந்த வாரததை
 கேட்டு, ஸுபதரையானவள் புத்திரசோகத்தினால் பீடிகைப்பட்டு
 'வளாகி, மிகக் துயரமடைந்து, 'ஐயோ! அலப்பாக்கியமுள்ளவளா
 எனபிள்ளையே! அப்பா! பிதாவுக்குஸம்மான பராக்கிரமமுள்ள
 எவ்வாறு யுத்தத்திற்பென்று நாசத்தை அடைந்தாய் குழந்தை
 கருநெய்தலபோலக் கறுப்புநிறமுள்ள தும் அழகானபறகளும் க
 களுமுள்ள தும் யுத்தநகத்திலுள்ள புழுதியினால்படியப்பட்ட
 மான உனமுகமானது எவ்வாறு பராக்கப்படும? சூரனும் யுத்
 தினின்று திருமபாதவனும் கீழேவிழுந்திருப்பவனுமான உன
 நிச்சயமாக எல்லோரும் பாராப்பார்கள அழகுள்ள தலை கழுத்
 கை தோள் இவைகளையுடையவனும் அகன்றமாபுள்ளவனும்
 ஒட்டினவயிறுள்ளவனும் சுந்தரமானவையும் நன்றாகப்படி
 யடைந்தவையுமான எல்லா அங்கங்களும் அழகியகண்களுமு
 யவனும் ஆயுதம்பட்ட புண்களால் நிறைக்கப்பட்டவனுமா
 உன்னை எல்லாப்பிராணிகளும் பூமியில் உதித்திருக்கின்ற சுந
 னைப்போலப் பராக்கின்றன ஸுகததுக்கு உரியவனான நீ முன்
 உத்தமமான விரிப்புக்களால் மூடப்பட்ட படுக்கையில் படுத்
 தறங்கி, இப்பொழுது அடித்துத்தளபப்பட்டவனாக, யுத்
 தப்பூமியில் எவ்வாறு படுத்திருக்கிறாய்? நீண்டகைகளையுடைய
 வீரனான எவன் முன்பு உத்தம ஸ்திரீகளால் அனுஸரிக்கப்
 பட்டானோ அப்படியப்பட்டவன் இப்பொழுது யுத்ததூயியில் த
 ளப்பட்டு நரிகளால் எவ்வண்ணம் அனுஸரிக்கப்படுவான்? எவ
 முன்பு மகிழ்ந்தவர்களான ஸுதாக்களாலும் மாகத
 ளாலும் வந்திகளாலும் ஸதோததிரம் செய்யப்பட்டானோ அவ

பொழுது கோரமாக ஊனையிடுகின்ற ஊனுண்ணும் பிராணி
நடைய கூட்டங்களால் அடையப்பட்டிருப்பான பிரபுவே!
ராகளான பாண்டவர்களும் விருஷணிகளும் பாஞ்சாலர்களும்
கர்களாயிருக்கும்பொழுது அநாதன்போல யாரால் நீ கொல்
பட்டாய்? ஓ! குழந்தாய்! கேசவா நாதராயிருக்கும்போது,
நாதன்போல எவ்வாறு நீ கொல்லப்பட்டாய்? குற்றமற்ற
ன! குழந்தாய்! உன்னைப் பராக்கும்விஷயத்தில் திருப்திபெற
ளும் பாக்கியமில்லாதவளுமான நான நிச்சயமாக இப்
பொழுது யமனுடைய வீட்டை அடையப்போகிறேன் புதர!
லமான கண்களுள்ளதும் மனங்களகரமான துனிமயிருடன்
யீதும் இனியசொல்லுள்ளதும் நல்லவாஸனையுடையதும்
யமில்லாததுமான உனமுகத்தை மறுபடியும் எப்பொழுது
பபேன்? புதரங்கத்தை அடைந்திருக்கிற வீரனான உன
க காப்பாற்றச் சக்தியற்றுப்போன பீமஸேனருடைய பலத்தை
கிக்கவேண்டும், அரஜுனருடைய விலத்திறமையை நிரதிகக்
ண்டும், விருஷணிவீரர்களுடைய வீரயுத்தை நிரதிகக்கவேண்
, பாஞ்சாலர்களின் சேனையை நிரதிகக்கவேண்டும், கேகயா
யும் சேதிதேசத்தவர்களையும் மச்சநாடார்களையும் ஸருஞ்சயா
யும் நிரதிகக்கவேண்டும், அபிமனயுவைப்பாராமல் சோகத்தி
ல்கலங்கின கண்களையுடையவளான நான இப்பொழுது பூமி
ச ஞ்ஞயம்போலவும் காரதியையிழந்ததுபோலவும் காண்
றன வாஸுதேவருக்கு மருமானும் காணவததை விலலாக
ய வீரருக்குப் புத்திரனும் அதிரதனும் வீரனுமான உன்னை
பொழுது தள்ளப்பட்டவளுக்க எவ்வாறு பாபபேன்? குழந்
ப! தாகமகொண்டவுன நீ சீக்கிரம் வா, வா, பாக்கியமற்ற
ம் பாபபத்தில் திருப்தியடையாதவளுமான என மடியின்
தறிப் பாலினால் நிரம்பின இரண்டு ஸதனங்களையும் சீக்கிரம்
னம்பண்ணு ஆ! வீர! ஸவபனத்தில் காணப்பட்ட பொருள்
ரல் எனக்குக் கண்ணில்தோன்றி மறைந்தாயே! ஆச்சரியம்!
விஷயத்தன்மை அறிதயமானது, நீராக்ருமிழிபோலச் சஞ்சல
னது அபிமனயுவே! உன்னைப்பற்றின மனோவியாதிகளால்
ரமிக்கப்பட்டவரும் பெளவனமுடையவரும் ஜாதியினால்
நாதவளும் நல்ல ஸவபாவமுடையவளும் இனிமையாகப்பேசு
றவளும் கீததியுடையவளும் மிருதுவான சரீரமுள்ளவளும்
டகண்களையுடையவளும் பூணாசந்திரனுககொப்பான முக
ரளவளும் இளந்தளிர்நீர்போன்ற மெல்லிய அங்கத்தையுடைய
ம் மதயாண்போலச் செல்கின்றவளும் கொவவைக்கனி
ரன்ற உதடுகளையுடையவளும் எனக்கு மருமகளுமான உத

தரை என்கிற இந்த உன பிராணநாயகியை மெதுவாகக் கீழ்
 அணைந்து ஆனந்தப்படுத்தது புதர! காலையைவிட்டுப்பிரிந்
 பசுவைக் காப்பாற்றுவதுபோல, உன்னைவிட்டுப்பிரிந்தும்
 னழிந்தும் மனமவிழுந்துமிருக்கின்ற இந்த உத்தரையை நான்
 எவ்வாறு காப்பாற்றுவேன்? குழந்தாய்! உன்னைப் பார்த்து
 விஷயத்தில் மிக்க ஆவலுடையவ்ளான என்னைப் பலனவருங்கா
 தில் விட்டுவிட்டு அஸமயத்தில் புறப்பட்டுப்போய்விட்டாய்
 ஆ !! கேசவா நாதராயிருக்கும்பொழுதே நீ அநாதனபோல
 தத்தில் கொல்லப்பட்டமையால் நிச்சயமாகத் தெய்வத்தினுடை
 கதியானது கற்றறிந்தவர்களாலும் எவ்விதத்தாலும் அறியரு
 யாதது யாக்குசெய்தவர்களும் தானம் கொடுப்பதே இ
 கையாபுள்ளவர்களும் சுதந்திரத்தமுள்ளவர்களுமான பிராமமக்
 களுக்கும் பிரமமசாபத்தை அனுஷ்டித்தவர்களுக்கும் புண்ண
 தீர்த்தங்களில் ஸநானம் செய்கின்றவர்களுக்கும் நன்றிமறவ்
 வர்களுக்கும் ஒள்தாராயமுடையவர்களுக்கும் குருபணிவிடை
 கின்றவர்களுக்கும் ஆயிரக்கணக்காகத் தக்ஷிணைகொடுத்த
 களுக்கும் எந்தக்கதியுண்டோ அந்தக் கதியை நீ அடைவாய்
 திரும்பாமல் யுத்தம் செய்கின்ற சூரர்களுக்கும் யுத்தத்
 பகைவர்களைக்கொன்று கொல்லப்பட்டவர்களுக்கும் எந்தக்
 யுண்டோ அந்தக் கதியை நீ அடைவாயாக குழந்தாய்! ஆயி
 பசுக்களைத் தானம் செய்கின்றவர்களுக்கும் யாகத்தைநடப்
 கின்றவர்களுக்கும் எந்தக்கதியுண்டோ, விவாஹத்தாகு
 யோகமான கிருஹத்தை உபகரணங்களுடன் தானம்செய்கிற
 களுக்கு மங்களகரமான எந்தக்கதியுண்டோ, சரணமடையத்
 பிராமமணர்களுக்கு நிதியைக்கொடுக்கின்றவர்களுக்கும் அக்
 ரத்தைவிட்டவர்களுக்கும் எந்தக்கதியுண்டோ, அந்தக்கதியை
 அடைவாயாக ஓ! குழந்தாய்! கடுமையான விரதத்தை அநு
 டிக்கின்ற மஹரிஷிகள் பிரமமசாபத்தினால் எந்தக்கதியைய
 கிறார்களோ, பதிவரதாஸ்திரீகள் எந்தக்கதியையடைகிறார்களோ
 அந்தக்கதியை நீ அடைவாயாக ஓ! குழந்தாய்! நன்னடக்
 களாலே அரசர்களுக்கு நிலைத்ததான எந்தக்கதியுண்டாகிற
 (மேலும்) முன் உள்ள புண்புண்களால் ஸநயாஸத்தை அடைந்
 திறவர்களுக்கும் எப்பொழுதும் ஏழைகளிடம் இரக்கமுள்ள
 களுக்கும் தானம்செய்கின்றவர்களுக்கும் கோளசொல்லத்தினி
 விலகினவர்களுக்கும் எந்தக்கதியுண்டோ, அந்தக்கதியை நீ அ
 வாயாக. குழந்தாய்! விரதங்களை அனுஷ்டிக்கின்றவர்களுக்கும்
 மிகர்களுக்கும் குருபணிவிடைசெய்கின்றவர்களுக்கும் அநிதி
 டைய விருப்பத்தை ஸபலமாகச் செய்கின்றவர்களுக்கும் எந்தக்

னடோ, அந்தக்கதியை நீ அடைவாயாக அருமைக்குழந்தாய் !
 ாறுத்தற்கரிய துகக்காலங்களில் சோகாகனியால் பிடிக்கப்பட
 மனத்தை உறுதிப்படுத்திக்கொள்கிறவர்களுக்கு எந்தக்கதி
 னடோ, அந்தக்கதியை நீ அடைவாயாக இவ்வுலகத்தில் எப்பொ
 தம் தாய்தந்தையார்களுக்குப் பணிவிடைசெய்கிறவர்களுக்கும்
 மனைவிகளினிடத்திலேயே பறறுதலுள்ளவர்களுக்கும் எந்தக்
 புண்டோ, அதனை நீ அடைவாயாக குழந்தாய் ! ருதுகாலத்தில்
 மனைவிகளைச் சோகின்றவர்களும் பரஸ்கிரிதநிமிருநது மனத்
 திருப்பினவர்களுமான விவேகிகளுக்கும் எந்தக்கதிபுண்டோ,
 தனை நீ அடைவாயாக மாதஸாயத்தை விட்டு எல்லாபராணி
 யும் அனபோடு பார்க்கின்றவர்களுக்கும் புரஹிமஸை செய
 தவர்களுக்கும் பொறுமையுள்ளவர்களுக்கும் எந்தக்கதிபுண்
 ா, அந்தக்கதியை நீ அடைவாயாக குழந்தாய் ! மதுமாமஸத்
 விலக்கினவர்களுக்கும் மதம் டம்பம் பெரய பரஹிமஸை
 யாயம் இவைகளினின்று விலகினவர்களுக்கும் எந்தக்கதி
 ாடோ, அந்தக்கதியை நீ அடைவாயாக லஜைஜபுள்ளவர்களும
 லாச சாஸ்திரங்களுக்கும் ஆறிரதவர்களும் ஞானத்தால திருபதி
 ாநதவர்களும் இரதிரியங்களை அடக்கின்றவர்களுமான ஸாதுக
 எந்தக்கதியையுடைகிறார்களோ, அந்தக்கதியை நீ அடைவா
 ' என்று புலம்பினான்

இவ்வாறு புலம்புகின்றவனும் வாட்டமுற்றவனும் சோகத்
 ல பிடிக்கப்பட்டவனும் உத்தரையுடனிருப்பவனான ஸம்பத்
 ரயினிடத்தில் அப்பொழுது பாஞ்சாலியானவன் வந்துசோந
 ா அரசரே ! அப்பொழுது அந்த ஸம்பத்திரை மிகவும்
 ாது அதிக வியஸைமுற்றுப் பைத்தியம்பிடித்தவனபோலப்
 பி பரஜனையுற்றுப் பூமியில் விழுந்தான் புண்டரீகாக்ஷரான
 கிருஷ்ணரோ, மிகுந்த வியஸைத்தையுடையது, துககித்தவ
 ன தம் ஸஹோதரியை ஜலத்தை முகத்தில் தெளித்து உபசா
 செயது ஸமாதானப்படுத்தி ஹிதமான அந்தஅந்த வாரத்தை
 ிசொல்லி, பரஜனையுற்றவனபோன்று அழுது புரளுகின்ற
 ம நடுக்கமுற்றவனான அவனைப்பார்த்து, 'ஸம்பத்திரையே !
 ிரனைக்குறித்து நீ வியஸைப்பட்டாதே. யாஞ்சாலி உத்தரை
 த் தேறுதலடையும்படிச் செய் சுத்ததிரியஸ்ரேஷ்டனை அபி
 பு பரஹிததமான் கதியை அடைந்தான் ஸந்தரமுகி ! நம
 டய குலத்தில் இன்னும் மறற்புருஷர்களெல்லாரும் கோத்தி
 றுன அபிமனயுவினுடைய கதியை அடையப்போகிறதில்லை
 ாரதனை உன குமாரன் ஸஹாயமற்றவனாக எந்தக்காயத்
 சசெய்தானோ அதனை நாங்கள் (சோந்து) செய்யப்போகிறோம்

நீழுமுடைய ஸுகிததுககளும் செயலாக்கள்' என்று இவ்வாறு வாரததையைக்கூறினா மிக்க புஜபலமுடையவரும் சததுருக்க அடக்குகிறவருமான ஸ்ரீ வாஸுதேவர், தம் ஸ்வேந்திரியா ஸுபத்திரையையும் திரௌபதியையும் உததரையையும் இவ்வா ஸமாதானப்படுத்திவிட்டுப் பாரதத்துடைய பக்கத்தையே வு டைந்தார பிறகு, அவா, அரகாருக்கும் பரதுகருக்கும் அ வாறே அரஜுனனுக்கும் அனும்திக்கொடுத்ததுவிட்டு அரதப்ப தில் பரவேசித்தார அவாருளும் தங்கள் தங்கள் வாஸஸ்தான போய்ச்சோந்தார்கள்

எழுபத்தோன்பதாவது அதயாயம்

பரதிஜஞாபாவம். (தோடீச்சி)

(ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் தீர்யம்பகநீக்தப் பலிபோடும்படி அரஜுனனுக் கொல்லித் தாருகனோடு சம்பாஷித்தது)

செந்தாமரை மலாபோன்ற கண்களையுடையவரும் பிர மான ஸ்ரீ வாஸுதேவர், பிறகு, நிகரற்றதான் அரஜுனனுனை அரணமனை சென்று தீரததத்தை ஆசமனம் செய்து மங்கள் மான லக்ஷணங்களுள்ள தரையில் வைரோயத்திற்கொப்ப தாப்பங்களை நல்ல படுகையாகப் பரப்பினா பிறகு, அந படுகையை உததமமான ஆபுதங்களால் சூழப்பட்டதா செய்து, மாலைபினாலும் அக்ஷதங்களாலும் மிக்கமங்கள் மான கந்தங்களாலும் சாஸ்திரமுறைப்படி அலங்கரித்த பிறகு, தீரததத்தை ஆசமனம் ரெயதவனும் வணக்கமுடி பரிசாரகாருடையவனுமான பாரதத்துக்கு, திரியம்பக பொருட்டுத் தினந்தோறும் இரவில் செயவதான பலி முறையைக் காண்பித்தார பிறகு, பாரததன் ஸந்தே மடைந்த மாத்தவரைக் கந்தங்களாலும் பூமாலைகளாலும் அ காரஞ்செய்து, இராததிரியில் செயவதான அரதப்பலியை அந திரியம்பகரை உததேசித்தது நிவேதனஞ்செய்தான் கோவிந்தர் குணனைப் பாரதது, 'நல்லது, நல்லது' என்று மறுமொழி க் லா பிறகு, ஸ்ரீமானை கிருஷ்ணா, 'பாரதத்! நீ தூங்கல் உனக்கு மங்கள்முண்டாகட்டும், மங்கள் ததின்பொருட்டே செலலுகிறேன்' என்று சொல்லிவிட்டு, ஆபுதபாணிகள் வாயிலகாப்பவர்களை ரக்ஷகாக்களாகவைத்துவிட்டுத் தாருகனை தொடரப்பெற்றுத் தம்சேனை தங்கியிருக்குமிடம் சென்றா அ பலவாறான செயகையை மனத்தில் ஆலோசித்ததுகொண்டு மையான படுகையில் படுததார ஷாடகுணயபரிபூனை செந்தாமரைபோன்ற கண்களையுடையவரும் ஸாவேஸுவராக

ம ஸ்வரமும் பெரிய கோத்தியுள்ளவரும் விஷ்ணுஸ்வரூபியும் சிலனை அரஜுனனுக்குப் பிரியத்தைச் செய்கின்றவருமான வாஸுதேவா, நன்மையை விளைவிப்பதில் விருப்பத்துடன் அகத்தையடைந்து (அதில்) மனததைச்சேர்த்து, பலததையும் நதியையும் வளர்ப்பதும், சேனகத்தையும் மனக்கவலைபையும் குவதுமான் விதியை அரஜுனனுக்காகச் செய்ததா அந்த ததிரி பரணடவாகளுடைய பாசறையில் ஒருவராவது தூங்க வலை வேந்தரே! விழியுபுரன்து எல்லாஜனங்களுடும் வந்தடைந் த 'புத்திரசோகத்ததரல் பீடிககபபட்டவனும காணமவததை லாகககொண்டவனுமான்- மஹாதமாவினுலே நானேத்தினம் நதராஜனை வதஞ்செய்யவேண்டுமென்று பிரதிஜனஞ்செய்யப டது மிகக புஜபலமுள்ளவனும சததநுரவீரரதனைக் கொலலு ரவனும் இரத்திரகுமாரனுமான்- அரஜுனன் எவ்வாறு பிர னையைய ஸபலமாகச்செய்வான்' என்று எல்லோரும் நன்றாக லாசித்தனர் மற்றும் சிலர், 'புத்திரசோகத்ததரல் பீடிககப டவனும் மஹாதமாவனுமான் பாண்டவனுலே பெரிய பிர னையானது செய்யப்பட்டுவிட்டது - இந்த முயற்சி மிகவும் டமானது குராதளான் பிரததாகளும அளவிலலாத சேனை ம திருதராஷ்டிரனுடைய புத்திரனுல நானகுபகங்கனிலும் ருக் அமைககபபட்டிருக்கிறார்கள் அந்த அரஜுனன், பகை கூட்டமனைத்தையும்கொன்று மஹாவிரதத்தை நிறைவேற்றி தததில் ஸைந்தவனைக்கொன்று மறுபுடி-ஜயமுள்ளவனாகவும் கமுள்ளவனாகவும் திரும்பிவரவேண்டும நமக்குச் சிறிது ரயமிருக்குமாகில், அரஜுனன் ஸைந்தவனைக் கொலலுக் தததன் எல்லாப்பகைவரையும்வென்று இந்த மகாபயத்தி ருறு நமமைக காதகட்டும்' என்றனா இவ்வாறு பிராதத்தித் த அலாகள் 1 உய்ருதியை எதிர்பாநத்திருநதார்கள இஷ்ட ன உபயுருதியைக் கேட்டு மனகதளிப்புடைநது நிச்சயமாக ததை விரும்பினார்கள் 'இந்தக காரயும் எவ்வாறு முடியுமோ' று ஜனங்கள் பேசிக்கொண்டார்கள் 'அரஜுனன் விரதது னை நானேத்தினம் கொல்லாமற்பேரனுல அகநிபர்வேசம் செய போகிறான் விஜயலை செய்யப்பபட்ட பிரதிஜனஞயைப் பொடி ச்செய்வது முடியாதல்லவா? பாரததன் சோகத்தினுல ககுமுறறுப் பெரிய ஸாஹஸ்ததையன்றே செயதுவிட்டான்? ஜுனன் மாண்டபிறகு, ராஜாவான் தாமநந்தனா எப்படி பபரா? அந்த அரஜுனனிடத்திலல்லவோ பாண்டுநந்தன்

1 தாம் எண்ணியிருப்பதற்கனுகூலமாகவோ பரதிகூலமாகவோ ல பிறததல

ரான தாமபுத்திரரால எல்லா விஜயமும் வைக்கப்பட்டிருந்த நமக்குச் சிறிது ஸுகருதமாவது தானபலமாவது யாகபலமான இருக்குமேயானால் அவை எல்லாவற்றினுடைய பலத்தினால் ஸவயஸாசி சததூருக்களை ஜயிக்கவேண்டும்' என்று பேசிக்கொண்டார்கள் பிரபுவே! மன்னரே! இவ்வாறு ஸம்பாஷித்தது ஜதை விருமபிக்கொண்டிருக்கின்ற அவர்களுக்கு அன்றிரவு அகஷ்டத்துடன் கழிந்தது அந்த ராத்நிரியின் நடுவில் ஸ்ரீ ஜநதனா, விழித்துக்கொண்டு பார்த்ததுடைய பிரதிஜனையை நினைத்துத் தாருகனைப்பார்த்து; 'தாருக! கொல்லப்பட்ட பந்து யுடையவனும் மனவருத்தங்கொண்டவனுமான அாஜுனன 'நாளைத்தினம் ஜயதரதனைக்கொல்லப்போகிறேன்' என்கிற திஜனை செய்ப்பட்டுவிட்டது அந்தப் பரதிஜனையைத் துரிதனனகேட்டு, யுத்தத்தில் பார்த்தன ஜயதரதனைக் கொல்லாத மந்திரிகளோடு ஆலோசிக்கப்போகிறான் அந்த எல்லா அகஷ்ட ஹிணி சேனைகளும் ஜயதரதனைக் காப்பாற்றப்போகின்றன எல்லா அஸ்திரவிதிகளிலும் கரைகண்டவரான துரோணரும் தமதுபுத்தரோடு பாதுகாக்கப்போகிறார் தைத்தியதர்னவாகளுடைய ததை அழிப்பவனும் ஆயிரங்கணக்கள்ளவனும் நிகரற்ற மான அந்த இந்திரனும் துரோணராலே காக்கப்பட்ட ஜயதர யுத்தத்தில் கொல்வதற்குச் சகதியுள்ளவனாகான குருதீபுதர அாஜுனன் ஸூராயன் அஸ்தமனமடைவதற்குள் ஜயதரத கொல்லும்படி நான் நாளைத்தினம் செய்ப்போகிறேன்' என்குக் குருதீபுத்திரனான அாஜுனனைக்காட்டிலும் மிக்க அன்பு பார்த்திரமானவன் வேறொருவனுமில்லை, மனைவிகளாவது ஸுதா களாவது ஞாதிகளாவது பந்துகளாவது இல்லை தா முகூடத்தகாலங்கூட இவ்வுலகத்தை அாஜுனனையிழந்தது பாரப்பதற்கு நான் சகதனலிலேன் அஃது அவனிதம் ஆகப் பிறதில்லை நான் குதிரைகளோடும் யானைகளோடும் காண்டம் துரியோதனனோடுங்கூடின அந்த எல்லாக் கொளவவீரரும் யும் சீக்கிரமாக அாஜுனனையிழத்தமக்கக் கொன்று ஜயமடைப்போகிறேன் தாருக! மஹாயுத்தத்தில் தனஞ்சயனபெட்டுப் பராகிரமத்தை வெளிப்படுத்துகின்ற என்னுடைய யத்தைப் போர்க்களத்தில் நாளைத்தினம் மூவுலகங்களும் கட்டும் தாருக! நாளைத்தினத்தில் யுத்தபூமியில் குதிரைகளோடும் யானைகளோடும் தோகளோடும் ஆயிரக்கணக்கான அரசரும் நூறுகணக்கான இராஜகுமாரர்களையும் ஓடும்படி செய்போகிறேன் யுத்தத்தில் கோபங்கொண்ட என்னால் பாண்ட நியித்தமாகச் சகராபுத்ததால் தவம்ஸம்பண்ணப்பட்டுக் கீழே

பபட்டிருக்கிற அந்த அரசாசனஞ் செயலையே நானேத்தினம்
பாக்கப்போகிறாய் தேவர்களோடும் கந்தாவர்களோடும் பிசா
களோடும் உரத்தாளோடும் ராகுஸர்களோடும் கூடின எல்லா
வகைகளும் எனனை நானேத்தினத்தில் ஸ்வயஸாசிககு நடப்பாளனாக
றியப்போகின்றன எனன அந்த அராஜானனைப் பகைக்கிறுனே
வன எனனைப் பகைக்கிறுன எனன அவனை அனுஸரிக்கிறுனே
வன எனனை அனுஸரித்தவன அராஜானன என சரீரத்தில்
தியாவன-எனது புத்தியினால் நிச்சயிப்பாயாக நீ இன்று இரவு
அந்ததும், உத்தமமான ரத்ததை புத்தமுறைப்படி வித்ததன்
யது ஜாகக்கிரதையோடு கொண்டுவா ஸ்ரேஷ்ட! கௌமோதகி
னகிற திவ்யமான கதையையும் சகதியையும் சுகரத்தையும் விலலை
அம்புகளையும் எல்லா உபகரணங்களையும் ரத்ததினமீது
புத்தவைத்து, லீராயமுள்ள தும் புத்தபூமியில்-ரத்ததில் விளங்கு
வதும் கருடவடிவமுள்ள துமான எனனுடைய கொடிமரத்
தருத தேரினருவில் இடத்தையும் ஏற்படுத்து சூரியனும்
சனியும்போன்ற காரதியையுடையவைகளும் விஸுவகாமாவினால்
யயப்பட்டவைகளும் திவ்யமானவைகளும் பொன்றாறசெய்த
வகளுமான பூஷணங்களால் குடையையும் குதிரைகளையும்
வகாரம் செய தாருக! அந்தத்தேரில் வலாஹகம் மேகபுஷ
சையம் ஸ்கர்வமெனகிற உத்தமமான குதிரைகளைப்பூட்டி
ம கவசம்பூண்டு நில மேகத்தின் இடிமுழக்கம்போன்ற பயங்
மான பாஞ்சஜநயத்தினுடைய பேரொலியைக்கேட்டு நீ வேக
க என்னிடம் வந்துசோ தாருக! என பிதாவுக்கு ஸ்ரேஷ்டா
புத்திரனும் எனக்குப் பிரதாபைப்போலிருக்கின்றவனுமான
அராஜானனுடைய கோபத்தையும் எல்லாத்துக்களையும் ஒரு
லில் போக்கப்போகிறேன் புத்தத்தில் திருதராஷ்டிரபுத்தி
கள் பாததுக்கொண்டிருக்கும்பொழுதே, பீபதஸுவானவன்
தரத்தின்கொல்லும்படி எல்லா உபாயங்களாலும் முயற்சிசெய
போகிறேன் பீபதஸுவானவன் எவனெவனைக் கொல்லும்
புத்தில் முயற்சியைச் செய்யப்போகிறுனே அவனவனை புத்
தில் அந்த அந்த இடத்தில் கொல்லுவான் என்று நான் எண்ணு
றன் என்று கூற, தாருகன், 'புருஷஹரேஷ்டரே! எவனுக்
தேவரீர ஸாரதியாக இருக்கும் நிலைமையை அடைந்தீர்களோ,
பனுக்கு நிச்சயமாக ஜயமே தோல்வியானது எவ்விடத்தி
ந்த உண்டாகும்? விஜயனுடைய ஜயத்தின்பொருட்டு என்
க்குறித்துத் தேவரீர சொன்னதை இந்த இரவினுடைய கடை
மத்தில் செய்யப்போகிறேன்' என்று விஜ்ஞாபனஞ்செய்தான்.

எண்பதாவது அந்நாயகம்

ப்ரதிஜஞாபாவம். (தொடர்ச்சி)

(அர்ஜுனன் ஸ்வப்னத்தில் கிருஷ்ணனோடு கைலாஸத்திற்குச்
சேன்றதும், நந்தாரத் துதித்து மகிழ்வித்ததும்)

எண்ணுதற்கரிய பராகிரமமுள்ளவனும் தனசபதத்தை
காப்பவனுமான தன்ஞ்சயன், திருநீரார்ஷ்டிரகுமார்னான தூதே
தன்னுடைய அந்த ஆர்ஜுனனை நின்ற துக்ககொண்டே
மயக்கமுற்றான். சேர்கததினால் மிகத்தர்ப்பமடைந்தவனும் தியான
செய்கின்றவனுமான் அந்த அர்ஜுனனிடம் மகாதேஜஸவியர்
கருடதவஜா ஸவயன் ததில வந்தீர். தாமர்தமாவான் பிலகுன
எல்லாநிலைமைகளிலும் பகதியினாலும் அனபிதலும் கிருஷ்
ருக்கு எழுந்திருந்த மரியாதையெய்வதை எப்பொழுதும் வி
திலலை அவன் பூரி கோவீரநரை எதிரகொண்டழைத்ததுத
ஆஸனத்தை அவருக்குக்கொடுத்ததுவிட்டு அப்பொழுது தான் உ
காருவதில் புத்தியைச்செலுத்தாமல் நின்றான் பிறகு, மஹா
ஜஸவியும் உலகத்தினுடைய நிச்சயத்தை அறிந்தவருமான
கிருஷ்ணபகவான், உட்காராதுகொண்டு, நின்றனுகொண்டிருக்க
ருந்திபுத்திரனைநோக்கி, 'பார்த்த ! துக்கத்தில் மனத்தைச்செ
தாதே காலம் (ஒருவராலும்) ஜயிக்கமுடியாததன்றோ ? க
மானது எல்லாப்பிராணிகளையும் (ஸுகதுக்கங்களில் அல்ல
ஜனனமரணங்களில்) கட்டுப்படுத்துகிறது நரஸரேஷ்டனே ! எ
நிமித்தமாக உனக்குத் துக்கம் உண்டாயிருக்கிறது ? அத
எனக்குச்சொல் கற்றநிரதவாகளுள் சிறந்தவனே ! நீ துக்கிக
தக்கவனல்ல சோகமானது காரயங்களைக் கெடுக்குநதன்மை
உடையது எந்தக்காரயம் அவசியம் செய்யத்தக்கதாயிருக்கு
அதனைச் செய்கையினால் நன்றாக அனுஷ்டானம்செய்த தன்ஞ்ச
செயல்செயிலலாதவனுக்குச் சோகமென்பது சத்தானு, சோ
தைப்பாராட்டுகின்றமனிதன் சத்தானுக்களை ஸந்தோஷி
செய்து பந்துகளை வருத்தம்மையச்செய்கிறான், க்ஷயத்தை
அடைகிறான் ஆதலால், நீ துக்கிப்பதற்குத் தகுந்தவனல்ல' எ
இவ்விதமானவாக்கியத்தை உரைத்தார்

கற்றநிரதவனும் பகைவார்களால் ஜயிக்கப்படாதவனும்
பீதஸுவானவன், வர்ஸுதேவா இவ்வாறுசொல்லிய
கேட்டு, அப்பொழுது, 'கேசவரே ! எனபுத்திரனைக்கொன்றவ
துராதமாவை நானேத்தினம் கொல்லப்போகிறேனென்று பெ
பிரதிஜனை ஜயதரத்தைக்கொல்லுமவிஷயத்தில் எனனாச்செய
பட்டது அரசுதரே ! என - பரதிஜனையை வினாசு செய்

பொருட்டு மஹாரதர்களான எல்லாத், தாராததராஷ்டிரா, 5ம் ஸைந்தவீனசகாபபாறறிப, பின்பககததில் ஸைத்தக, ரள்வாகள 'மாதவரே! அரதயுதததததததில் பதினோக்ஷளஹிணி ஸைனியங்கள் இருந்தன அவைகளில் கொல்லப் படைவபோக மிசசமிருக்கும் இவை வெல்லமுடியாதவை, ஸுதேவரே! அவைகளாலும் எல்லாமஹாரதர்களாலும் தததில் சூழப்பட்ட துராதமாவான ஸைந்தவன் எனனால் வாறு பூராகத்ததககவனுவான்? கேசவரே! பரதிஜனாநுவேறப்போகிறதில்லை, பரதிஜனாநுவானது தவறுமேயானால், ரிணப்போன்றவன் எவ்வாறு ஜீவிப்பான்? வீரரே! எனதுக கினுடைய முடிவைப்பற்றிய ஆவலானது சுற்றுக்கிறது ஸுராம வேகமாய்ச்செல்லுகிறான் ஆதலால், யான் இவ்வாறு அல்லுகிறேன் என்று இவ்விதமான அரததபுஷ்டியுள்ள ததையைச்சொல்லினான் அரசரே! பாரததனுடைய துககத கு ஆஸ்பதமான அரதவசனததைக்கேட்டுக் கருடதவஜ்ஞம் ருதேஜஸவியும் தாமரைபோன்றககளுள்ளவரும் ஸைந்தவ, நடயவதததில் ஸமாததருமீன பூரி கண்ணபிரான, கிழககுமுக கவிருந்து ஜலத்தைத்தொட்டுப் பாண்டுபுத்திரனான அரஜுன நடய ஹிதத்தின்பொருட்டு, 'பாரதத! தேவரான மஹேச, எந்த அஸ்திரத்தினால் எல்லாததைதயாகளையும் புத்தததில், னாருரோ, அப்படிப்பட்ட பாசுபதமென்கிற, உததமமான ஸ்திரமானது சாஸுவதமானது அந்த அஸ்திரத்தை இப் ரமுது நீ அறிந்தால் நாளைத்தினம் ஜயதரதனைக்கொல்லவா ய்லால், அதனை அறிவதற்காக விருஷபதவஜரை மனத்தினால் மனடைவாயாக தனஞ்சய! அந்தததேவரை மனத்தினாலே னாமசெய்து மௌனத்தாடனிநு பிறகு, அவருடைய அனுசர தினாலே 'மகிமைபுடைய அந்த அஸ்திரத்தைப் பகதியினால் ஸடைவாய்' என்று இந்த வாககியத்தைச்சொன்னான் பிறகு, கிருஷ்ணனுடைய வாரததையைக்கேட்டுத் தனஞ் ன திரததததினால் ஆசமனமசெய்து ஏகாக்கரத்ததததோடு பூமி உடசாராநுசொண்டு மனத்தினால் ருத்திரரைத்தியானித் த பிறகு, அரஜுனன தியானத்திலிருந்துகொண்டு மங்கள் ன அடையுள்ளவர்களுள்ளு 1) பிரம்மமுகூரத்ததததில் தன கேசவருடன் ஆகாயத்தில்கண்டான பரிசுத்தமானதும பாதிராமண்டலங்களால் நான்குபக்கங்களிலும் சூழப்பட்டதும ரதர்களாலும் சாரணர்களாலும் அடையப்பட்டதுமான

1 விடிய ஐந்தநாழிகை இருக்கும் ஸமயம், இது உததமமான ஸூரத வேளை.

ஹரிமயபாவத்தின் தொடர்ச்சிமலையான மணிமான்னெனும் வதததையும் கண்டான ஸாவவயாபியான கேசவரால் வகையிலிழிக்கப்பட்டு, அந்தப்பாத்தன அவரோடு வாயுவே போன்ற வேகத்தையுடைய கதிபுடையவனாக ஆகாயத்தை அடைந்தான் தாமாதமாவான அவன் ஆசசரியகரமான தோ முள்ள அனேக வஸ்துகளைப்பாராதுகொண்டு வடதிசையெண்ணிறமுள்ள ஒரு மலையையும் குபேரனுடைய சைதரமெனும் உத்தியானத்தில் தாமரைமலர்களால் அலங்கரிக்கப்பட்ட தாமரை ஓடையையும் கண்டான, நதிகளுள் சிறந்த அதிகமான ஜலமுள்ளதும் எப்பொழுதும் புஷ்பங்களும் பூக்களுமுள்ள மரங்களால் சூழப்பட்டதும் ஸபடிகமயமானகளுள்ளதும் ஸிமமங்களாலும் புலிகளாலும் நான்குபக்கங்களிலும் சூழப்பட்டதும் பலவிதமரின் மிருகங்களாலே வியாபிக்கப்பட்டதும் பரிசுத்தமான் ஆஸ்ரமங்களுள்ளதும் மனத்திற்கு இடமானதும் அழகுள்ளபசுளிகளால் அடையப்பட்டதுமான அந் கங்கையையும் பாராததான் கின்னராகளுடைய உரத்தக் கீததவனியினால் ஒலியுள்ளதாகச் செய்யப்பட்டவையும் வெடையும் தங்கமுமான கொடுமுடிகளோடு பலவித ஓஷதிகளால் விளங்குகின்றவையும் அவ்வாறே பூத்திருக்கின்ற மந்தாரவிருகங்களாலே பிரகாசிக்கின்றவைகளுமான மந்தரபாவத்ததினுடைய பிரதேசங்களையும் கண்டான பளபளப்பான மைக்குவிய போன்ற வடிவமுள்ள கர்பாவதததையும் பரமமதுங்கத்தை மறுமுள்ளந்திகளையும் தேசங்களையும் உயரமானசதபுகம் சாயாதிவனம் ஆஸ்ரமிஸ்தானம் அதாவணரிஷியினுடைய ஆஸ்ரமம் விருஷதமசமென்கிற உத்தமமானபாவதம் ஸரஸங்களால் நான்குபக்கங்களிலும் சூழப்பட்டதும் கின்னர்களால் விளங்குவதுமான மஹாமந்தரபாவதம் இவையும் அடைந்தான் அந்தப்பாவதத்தில் கிருஷ்ணனோடு செகின்ற அரஜுனன், மங்களகரமான அருவிகளால் நிரம்புதும் ஸவாணமயமான தாதுக்களால்லங்கரிக்கப்பட்டதும் சுகிரணங்களோடு பரகாசிக்கின்றமேனியுள்ளதும் பட்டகளுடைய வரிசையோடுகூடியதுமான பூமியையும் ஆசசரிமான ஸவருபமுள்ள கடல்களையும் பலவித உலோகங்கள் விமிடங்களையும் கண்டான கிருஷ்ணனோடுகூடிய அரஜுனன், உச்சதையும் ஸவாககத்தையும் பூமியையும் அவவிதமாகவே விஷபதமெனும்பித்ததையும் அடைந்து ஆசசரியத்தை அடைவனாக விலலிலிருந்து விடுபட்ட அம்புபோலச் சென்றான் பொழுது அவன் கிரஹங்கள் நகத்திரங்கள் சந்திரன் யன அகநி இவற்றிற்குநிகரான ஒளியுள்ள ஒரு மலைய

னடான அந்த மலையை அடைந்தது, அதனஉச்சியில் தட்போ
ஷ்டையிலிருக்கின்றவரும் தமதேஜ்ஜலினிலே ஆயிரம் ஸ்வாயாக
கரு ஸமானமாக விளங்குகின்றவரும் சூலத்தைக்கையிலேநதிய
ரும் சடைமுடியைத் தாங்கியவரும் வெள்ளைநிறமுள்ளவரும் மரப
ட்டையையும் யானைத்தோலையும் தரித்தவரும் ஆயிரங்கணக
ராடு விசித்திரமான அங்கங்களுள்ளவரும் மஹாபராகரமசாலி
பாராவதிஸமேத்தரும் பரகாசிக்கின்ற பூதகணங்களோடுகூடிய
ரும் கானம் நான்குவிதவாதயங்கள் இவைகளுடைய நாதங்க
ராடும் விகடத்தோடும் நாதத்தனத்தோடும் கூடியவரும் இவரு
டும் ஸஞ்சாரத்தோடும் கைகொட்டுத்தலோடும் உரத்தவரிமம்
த்தேதோடும் சோரத்தவரும் பரிசித்தமான கந்தங்களால் அடை
பட்டவரும் பிரம்மமவாதிகளான தேவரிஷிகளால் ஸ்தோதரங்க
லே துதிககப்படுகின்றவரும் எல்லாப்பிராணிகளுக்கும் ரக்ஷக
ஜகதீஸ்வரரும் அபிஷ்டங்களைக்கொடுக்கின்றவரும் மங்கள
புருஷியும் மஹாத்மாவுமான விருஷபத்வஜரைக்கண்டான
மாத்மாவான வாஸுதேவரோ, பாரத்தனோடுகூட அவரைப
த்தது, சாஸ்வதமான வேதமந்திரத்தை உச்சரித்துக்கொண்டு
யினால் வணங்கினா உலகங்களுக்கு ஆதியும் விஸ்வகாமஸ்வ
யும் பிறப்பில்லாதவரும் ஜகத்திற்குப் பிரபுவும் விகாரமற்றவ
மனத்தினுடைய பரவிருத்தி நிவிர்த்திகளுக்கு காரணரும் ஜகத
க்கு காரணமாயிருப்பவரும் ஆகாசஸ்வரூபியாயும் வாயுஸ்வ
யாயும் தேஜஸ்ஸுக்கு நிதியாயுமிருப்பவரும் வாரி தாரைகளை
ஷ்டிக்கின்றவரும் பூமிக்கு ஆதியான மூலகாரணரும் தேவா
அஸ்ஸுரங்கள் யக்ஷங்கள் மனுஷ்யங்கள் இவர்களுக்குச் சிஷ்
ம யோகதாசிகளுக்குப் பரமாதாரமாயிருப்பவரும் பிரதயக்ஷ
த்தோன்றியிருக்கின்ற பிரம்மவித்துக்களுடைய ரகஸ்யமா
ப்பவரும் சராசரங்களைப் படைத்தழிக்கின்றவரும் யமன
ன்ற கோபத்தையுடையவரும் மஹாத்மாவும் இந்திரனுடைய
வாயம்போன்ற ஐஸ்வராயமுடையவரும் ஸ்வாயன்போல பிர
தையுடையவருமான அந்த ஈஸ்வரரை அப்பொழுது கிருஷ்
ஜானா இருவரும் வாக்கினிலும் மனத்தினிலும் புத்தியினிலும்
கையினிலும் நமஸ்காரஞ்செய்தார்கள் ஸுக்ஷ்மமான அத்
மஸ்தானத்தை விரும்புகின்றவர்களான ஞானிகள் எவரைச்
ராமடைகிறார்களோ பிறப்பில்லாதவரும் காரணஸ்வரூபியு
அந்தச்சங்கரரை அவ்விருவர்களும் சரணமடைந்தார்கள்
னனும் அந்தத்தேவரை ஸ்வபூதங்களுக்கும் ஆதி என்றும்
லங்களிலுமுள்ள வஸ்துக்களுக்குக் காரணரென்றும்

அந்நிதனு மறுபடியும் மறுபடியும் வந்தனம் பண்ணினான் அக்
ஜனாததனரோடுகூடி ரட்சிப்பதில் ஸமாததரும் ஸாவரக்ஷை
'காந்தியுடையவரும் ஐஸ்வரபமுள்ளவரும் ஸாவேஸவர
'ஜகநநாதருமான ருத்திரசரச சரணமடைந்தான் பிறகு, ஈஸ்வ
வந்து சரணமடைந்த நரநாராயணஸ்வரூபிகளான அவ்விரு
களையும்பார்த்து மிகக் பிரஸன்னமான மனதையுடையவர
புன்னகையுடன், 'பூ! ஷஸரேஷ்டாகளே ! உங்களுக்கு நலவர
சிரமத்தை விட்டுவிட்டு எழுந்திருங்கள் வீரர்களே ! மேலும்,
,கள் மனத்திலுள்ள விருப்பத்தைச் சீக்கிரமாக உரைக்கக்கூட
நீங்கள் வந்தகாரியம் என்ன ? அதனை நிறைவேற்றுகிறேன்
உங்களுக்கு நன்மையானதோ அதனை விருமபுகள் அஃதீ
தையும் உங்களுக்குக் கொடுக்கிறேன்' என்று கூறினான்

பிறகு, அந்த வாரததையைக்கேட்டு, மிகுந்தபுத்திசாலிக
மஹாதமாகக்ளும் குற்றமற்றவர்களுமான வாஸுதேவா
ஜானனிருவரும் எதிர்முகமாக எழுந்திருந்து கைகளைக்குவித்
கொண்டு பகதியோடு திவ்யமான ஸ்தோத்திரத்தினால் பின்
மாறு துதித்தார்கள் 'ஸாவலோகங்களுக்கும் பிரபுவாயிருக்கி
வரும் பிராணிகளை ஸமஹரிக்கின்றவரும் அழச்செய்யவரும் வ
களைக்கொடுக்கின்றவரும் பசுக்களுக்குப்பதியும் எப்பொழு
உகரஸ்வரூபியும் ஜடையுள்ளவரும் தேவர்களுள் சிறந்ததேவ
பயங்கரமானவரும் மூன்றுகண்களையுடையவரும் சாரதியு
வரும் ஜகதஸ்வராயமுள்ளவரும் யாகத்தை அழித்தவரும் அ
கன் எனலும் அஸ்ரணைக்கொன்றவருமான தேவரீருக்கு
னம் சுபபிரமணியருக்குப் பிதாவும் நீலகண்டரும் உலகத்
ஸ்ருஷ்டித்தவரும் பிராகமென்கிறவிலைகைக்கொண்டவ
ஹவிஸ்ப்பெறத்தக்கவரும் அழிவற்றவரும் எப்பொழுதும்
வத்தில் நிலைபெற்றிருப்பவரும் மிக்கசெந்நிறமுடையவரும் ப
லானகாரதியுடையவரும் 1வேடரும் பிறரால் ஜயிக்கப்படாதவ
எப்பொழுதும் கறுத்த சிகையுடையவரும் சூலத்தையுடையவ
ருானககணையுடையவரும் தீகைக்கையுடையவரும் ரக்ஷக்
மூன்றுகண்களையுடையவரும் வேடரும் அகனியினிடத்தில் இரு
யத்தைவிட்டவரும் எண்ணத்தகாதவரும் அம்பிகாராதரும்
லாததேவர்களாலும் துதிக்கப்பெற்றவரும் விருஷபத்தைக் கெ
யாகவுடையவரும் முண்டிதமானவரும் ஜடையுடையவ
பிரமமசாரியாயிருப்பவரும் ஜலத்தில் தவம் செய்கின்றவ
பிராமமணாகளுக்கு ஹிதத்தைத் தேடுகின்றவரும் ஜயிக்கப்படு

1 வேடவடிவம் இருமுறைகொண்டமையால், இவரு இருமு
கூறப்பட்டது.

நம உலகத்தை வடிவமாகவுடையவரும் உலகத்தை ஸ்ருஷ்டித்த
நம உலகத்தைச் சூழ்ந்துகொண்டிருக்கின்றவரும் பூதகணங்
கால ஸேவிகததககவரும் எப்பொழுதும் பிரபுவாயிருக்
கின்றவருமான தேவரீருக்கு வந்தனம், வந்தனம், வேதங்
கால நிரம்பினமுகதையுடையவரும் ஸாவஸவருபியும் மங்க
தையுண்டுபண்ணுகிறவரும் மங்களஸவருபியும் வித்தைக
லலாம் அபிபதியுமான தேவரீருக்கு வந்தனம் பரஜைகளுக்
ப பதியான தேவரீருக்கு வந்தனம் அடையத்தககவரும்
நம்பத்தககவரும் ஸதோததிரம் செய்யத்தககவரும் எப்பொழு
ம உத்தமமான பத்ததிலிருக்கின்றவரும் தேவர்களுக்குத்தேவ
ம மஹாபூதங்களைத்ததரிக்கின்றவருமான தேவரீருக்கு வந்தனம்,
லலாவுலகங்களுக்கும் நாதரான உமக்கு வந்தனம் காலாடக
ன யுத்தவீரர்களுக்குப் பதியான தேவரீருக்கு வந்தனம், உல
திறகு நாதராயிருக்கின்றவரும் மஹத்துகங்களுக்கெல்லாம்
யாயிருக்கின்றவருமான தேவரீருக்கு வந்தனம், வந்தனம்,
பிரம் சிரங்கையுடையவரும் ஆயிரம் கைகையுடையவரும்
ந்தயு ஸவருபியாயிருக்கின்றவரும் ஆயிரமகண்களையும் கால
யுமுடையவரும் எண்ணமுடிபாத செய்கைகளையுடையவரு
ன தேவரீருக்கு வந்தனம், வந்தனம் பிரபுவே! பொன்னிற
யடையவரும் பொறகவுசமணிரதவரும் எப்பொழுதும் பகதாக்கள
யுத்தில தையுள்ளவருமான தேவரீருக்கு வந்தனம் செய்கி
ம் எங்களுடைய அபிஷ்டமானது ஸித்திக்கவேண்டும்"
யு கூறினார்கள இவ்வாறுக அரஜுனனோடுசேர்ந்து வாஸு
வா மஹாதேவரை ஸதோதரம் செய்துவிட்டு அப்பொழுது
பதாஸ்திரத்தை அடைவதற்காக அவரை பரஸன்னமாகும்
செய்தார்

எண்பத்தோராவது அத்யாயம்

ப ர தி ஜ ஞா பா வ ம் (தொடர்ச்சி.)

அர்ஜுனன் ஸவப்னத்தில் சங்குசூட்டத்திலிருந்து பாசுபத்ர ஸ்திரம்
பெற்றுக் கிருஷ்ணனுடன் தன்பாசனறுக்கித் திருப்பிவந்தது')

அரசரே! பிறகு, தெளிந்தமனதையுடைய பார்த்தன்
களைக் குவித்துக்கொண்டு ஸமஷ்டிஸவருபியும் தேஜோநிதியு
ள் விருஷபதவஜரை மலாநதகண்களால் கண்டான் தனனை
ற்க இரவில் ஏறப்படுத்தப்பட்டதும் வாஸுதேவருக்கு மிலேத்
செய்யப்பட்டதும் சாஸ்திரத்தில் சொல்லியமுறைப்படி

அனுஷ்டிககப்பட்டதுமான அநதப்பலியையும் முககண்ணைருக்
கண்டான பிறகு, பாண்டவன கிருஷ்ணனையும் ஈஸ்வரரையு
மனத்தினுலே நன்றாகப்பூஜித்துச் சங்கரரை நோக்கி, 'நா
திவயமான அஸ்திரத்தை விருமபுகிறேன்' என்று கூறினா
பிறகு, சங்கரா, அப்பொழுது பாரததனுடைய வசனத
வரத்தை அடைவதினபொருட்டென்று எண்ணி, மரதஹா
செய்துகொண்டு வாஸுதேவரையும் அாஜுனனையும்பாரத
'நரஸுரேஷ்டாகளே! உங்களுக்கு நலவரவா? உங்களமனத்
துலே விருமப்பட்ட விஷயம் எனனால் அநிரதுகொள்ளப
டது எந்த விருப்பத்தோடு இங்குவந்தீர்களோ அநதவ
உங்களிருவார்களினபொருட்டும் நான் தருகிறேன் சத்தருக்க
அழிககின்றவர்களே! அமிரதமயமான திவயமான தட
மொன்று ஸமீபத்திலிருக்கிறது அநதத் தடாகத்தில் முறகா
தில் எனனால் திவயமானவிலலும் அமபும வைககப்பட்டிருக்க
றன கிருஷ்ணாஜுனர்களே! எதனால் தேவசத்தருக்கக அ
வாகளும் புத்தத்தில் எனனால் மடிக்கப்பட்டார்களோ அமபும
கூடின உத்தமமான அநதவிலலை அநதத்தடாகத்தினி
கொண்டுவாருங்கள்' என்று கூறினா வீரர்களான அவவிரு
களும், 'அப்படியே ஆகுக' என்று சொல்லிவிட்டு அங்கிரு
எல்லாசபையோர்களோடுகூடி அநேக திவயஸுஸவரியங்
புடைய அநதத் திவயஸுஸைகருதித்துப் புறப்பட்டா
விருஷபதவஜரான ருதரராலே ஸாவாரத்தஸாதகமும் பாவ
மான எந்தத்தடாகம் குறிப்பிடப்பட்டதோ அநதத்தடாகத்
நரநாராயணரிஷிஸுவரூபங்களான அவவிருவரும் பரபரப்பி
அடைந்தார்கள் பிறகு, அநத அாஜுனனும் அச்சத்
ஸுராயமண்டலத்திற்கொப்பான அநதத்தடாகத்தை அடை
ஜலத்தினுள் பயங்கரமான ஒரு ஸாப்பத்தைக் கண்டாசன
ரம் தலைகளுள்ளும் பெரிய ஜவாலைகளைக் கக்கிக்கொண்டிருக்
றதும் அகரியினுடைய கார்திபோன்ற காரதியையுடையதுப்
இரண்டாவதான வேறு ஒரு சிறந்த ஸாப்பத்தையுங்கண்
கள் பிறகு, வேதங்களையநிரதவார்களான கிருஷ்ணரும் பாரதத்
திராதத்தினுலே ஆசமனஞ்செய்து கைகளைக் குவித்துக்கொ
அறிதற்கரிய பிரமாணமுள்ளவரும் விருஷபத்தைக்கொடிய
கொண்டவருமான ருத்திரரை நமஸ்கரித்து ஸாவவித்ததின
அடைந்த சத்தருதரியமென்கிற அநத் வேதமநதிரத்தை
சரித்துக்கொண்டு அநத் இரண்டு ஸாப்பங்களையும் ஸதோத்
பண்ணினார்கள் பிறகு, அவவிருவரும் பெரிய ஸாப்பங்க

சதருடைய மகிமையினாலே ஸாபபஸ்வரூபத்தைவிட்டுச் சதருக்களை ஸமஹரிககிற ஒருவிலலும் அமபுமாயின மஹாதககளான அவவிருவரும் மகிழ்நது நல்ல ஒளிபுள்ள விலமபு இரண்டையும் கையிலெடுத்துக்கொண்டு வந்து மஹாதவான பரமசிவனிடத்தில் கொடுத்ததாகள பிறகு, மஞ்சளமான கண்களுள்ளவரும் தவத்துக்கு இருப்பிடமானவரும் சாலியும் கறுப்பும் சிவப்புமான நிறமுள்ளவருமான ஒருபிரமமரி விருஷபதவஜ்ருடைய பக்கத்திலிருந்து திருமபிவந்தாரா அநத உததமமான விலைக கையிலெடுத்து ஏகாகரசித்தத விர்னநிற்கும் நிலைமையோடு நின்றார பிறகு, அமபுடன் உததமமானவிலைச சாஸ்திரப்படி இழுத்தார சிந்திக்கதாத பராகரமமுள்ள பாண்டவன அவருடைய நாணகயிறறை கைப்பிடியையும் நிற்கும்நிலைமையையுங்கண்டு ருதரராலசொலபட்ட மந்திரத்தைக்கேட்டுப் பெற்றுக்கொண்டான அதிசாலியான அநதப்பிரபுவானவா குளத்திலேயே அநதஅமப பிரயோகமசெய்தார மறுபடியும் அநதவீர அக்குளத்தியே அநத விலையும் எந்நதார பிறகு, சிறநத ஞாபகசகதியவனான அராஜுன்ன அப்பொழுது ஈஸ்வரரைப் பிரீதியுள்ள கவநிநது, 'ஈஸ்வரரே! எனக்கு அது கிடைக்கவேண்டும்' யு முனபு அரணயத்தில் ஈஸ்வரரால் தனக்குக்கொடுக்கபவரத்தையும் அவருடைய தரிசனத்தையும் மனத்தினாலணினான ஸநதுஷ்டரான சங்கரா அவனுடைய அவவிதமான பபிராயத்தை அந்நது கோரமான அநதப் பாசபதாஸ்திரதபும் பிரதிஜ்ஞையினுடைய நிறைவேறுதலையும் வரனாகவளித் பிறகு, சததுருக்களால் ஜயிக்கமுடியாதவனான அராஜுன்ன வரரிடத்திலிருந்து திலயமான பாசபதாஸ்திரத்தைப் பெற்று மமபுளகித்த மேனியுடன் தன காரயம் நிறைவேறின ரறே எண்ணினான பிறகு, பகைவர்களைக்கொல்பவர்களான ஸுன்னம் ஹிருஷீகேசரும் ஸநதோஷமடைநது அநத ஸஸ்வரை முடிகளாலே பலமுறை வணங்கினாகள அநதநததில் ஸுரர்களான அராஜுன்னம் சேசவரும் ருதரரால் அனு கொடுக்கப்பட்டு மிகுநத ஸநதோஷத்தோடு தமஸேனை தங்கி சகுமிடத்தை வரதடைநதாகள ஜமபனுடைய வதத்தை மபின்வாகளான இநதிரன உபேநதிரனிருவரும் பெரிய அஸுளக்கொல்பவரான ஈசுவரரால் அனுமதிக்கொடுக்கப்பட்டு பரீதிநததுபோலக் கிருஷ்ணராஜுனா இருவரும் அவரால் அனுமதிக்கப்பெற்று பரீதியையடைநதாகள

எண்பத்திரண்டாவது அத்யாயம்
ப ர த் ஜ ஞ ரா பா வ ம். (தொடர்ச்சி)

(ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் யுதிஷ்டிராடீம் வந்தது)

அரசே! அந்தக்கிருஷ்ணன் தாருகன் இருவரும் அவ்வ
ஸல்லாபம் செய்துகொண்டிருக்கும்பொழுதே அன்றிரவு செ
றது பிறகு, தாமபுத்திரா எழுப்பப்பட்டாரா ஸ்தோதரங்களை
பாடுகிறவர்களான மாகதர்கள் கைத்தாளத்தோடு பாடினார்கள
வைதாளிகார்களும் ஸூதார்களும் புருஷஸுரேஷ்டரான தாமபு
ரரை ஸ்தோதிரஞ்செய்தார்கள் நாததாக்களும் நாட்டியம்
னார்கள் இனியகுரலுள்ள பாடகர்கள் குருவம்சத்தினுள்
ஸ்தோதிரத்தைப் பொருளாக்கக்கொண்ட பாட்டுக்களை இனி
யாகப் பாடினார்கள் மிருதங்கங்களும் ஜாஜ்ரங்களும் பேரிக
பணவங்களும் ஆனகங்களும் கோமுகங்களும் சிறுபறைகளும்
கங்களும் பெரியஒலியுள்ள தூதுபிகளும் முழக்கப்பட்டன
தே! ஸமாததார்களும் நன்குத்தோரதவார்களும் மனிதா
ஸந்தோஷமடைந்தவர்களாக இவ்வாறு இரத வாதயங்களை
மற்றும் வேறு எல்லாவாதயங்களையும் வாசித்தார்கள் பெரிய
மேகத்தின் இடிமுழக்கத்திற்கொப்பானதுமான அந்தச்சப
ஆகாயத்தை அளவியது தூங்கிக்கொண்டிருந்த ராஜஸுரே
ரான யுதிஷ்டிரரையும் எழுப்பியது விலையுடைய சிறந்தசய
தில் ஸுகமாகப்படுத்தித் தூங்கிவிழித்தவரான அரசரும் எழு
ருந்து அவசியம்செய்யவேண்டிய காரயத்திற்காக மஞ்சன்சா
ருசசென்றார் பிறகு, வெள்ளைவஸ்திரம் தரித்தவர்களும் ஸநா
செய்தவர்களும் யௌவனமுடையவர்களும் தூற்றெட்டு 16
பகர்கள் நீநிரம்பின பொற்கலசங்களோடு மஹாராஜரை
தடைந்தார்கள் மெல்லியவஸ்திரத்தை உடுத்தி நாலுபக்கங்
லும் ஸம்மான ஆஸனத்தில் நன்கு உட்காரத்தவரான தா
ஜா பலமுடையவர்களும் நன்கு தோசசியடைந்தவர்களும்
வேலைக்காரர்களாலே எல்லாவிதமான ஓஷதிகளாலும் செய்
பட்ட கஷாயத்தினாலே மேனியிலதேயக்கப்பட்டுச் சந்த
தோடுசோக்கப்பட்டவையும் ஜபிக்கப்பட்டவையுமான தீர்த
களால் ஸநானம் செய்கிக்கப்பட்டார் வாசனைத்திரவ
களோடு சோந்ததும் நல்லமணமுள்ளதுமான தீர்த்தத்தி
ஸநானம்செய்தவரான தாமநந்தனா, தளர்ச்சியாகவைக்கப்
பட்டும் ராஜஹம்ஸம்போன்றதுமான தலைப்பாகையை எடு

மேபோவதற்காக அதைத் தலையில் சுற்றிக்கொண்டா
 கப் புஜபலமுள்ளவரும் உதாரமான மனத்தை உடையவரும்
 தபுருஷாகளுடைய வழியை அனுஸரிப்பவருமான கௌரதேயா,
 பப்பான சந்தனத்தை மேனியிலபூசி மாலைபை அணிந்து நிராமல
 ன வஸ்திரத்தைத்தரித்து அஞ்சலிபந்தத்துடன் கிழக்குமுக
 க இருந்து இந்திரியங்களுடைய மனத்தையும் ஒருமைப்படுத்தி
 சுகத்தக்க மந்திரத்தை ஜபித்து அச்சமயத்தில் வணக்கமுடைய
 ராகி, ஜவலிக்கின்ற அகநியோடுகூடிய அகநிகிருஹத்தில் பிர
 சித்துப் பரிசுத்தமான ஸமித்துக்களாலும் மந்திரங்களால் பரி
 ச்மமான ஆஹுதிகளாலும் அக்கினியைப்பூஜித்து அந்தக் கிரு
 த்தினின்று வெளியில் வந்தாரா புருஷஸுரேஷ்டரும் மகாபாகு
 முள்ளவருமான அரசர் அரண்மனையின் இரண்டாவதுகூடடை
 டு வெளியிலவந்து அங்கு வேதங்களை அநிந்தவாகளும் முத்திர
 களும் இந்திரியங்களை அடக்கினவாகளும் நியமாதப்யனம்
 யதவாகளும் விரதத்தை அனுஷ்டித்தவாகளும் யாகங்களின்
 உவில் அவபிருதஸநானம் செயதவாகளும் ஆயிரம் சிஷ்யர்களை
 நடையவாகளும் சூரியனை உபாஸிக்கின்றவாகளுமான ஆயிரத
 டுப பிராமமணோத்தமர்களைக்கண்டு அவர்களை அக்ஷதங்களா
 ம் புஷ்பங்களாலும் அர்ச்சித்து ஸவஸ்திவாசனங்களைச் சொல
 ம்படி செய்வித்து, தேன நெய இவைகளோடும் மிகச்சிறந்த
 களகரமான பழங்களோடும் ஒவ்வொரு பிராமமணருக்கும்
 வொரு நிஷ்கம் பொன்னையும் அலங்கரிக்கப்பட்ட அநேகம்
 ரைகளையும் வஸ்திரங்களையும் இஷ்டமான தக்ஷிணைகளையும்
 ருபித்தாரா பிறகு, பாண்டநந்தனரான யுதிஷ்டிரா, அவவாறே
 லகற்றவைபுள்ளவைகளும் கன்றுகளையும் ஸவாண்மயமான
 ரம்புகுமிழ்களையும் வெள்ளிதகுளம்புகளையுமுடையவைகளு
 ன காராமபசுக்களை அந்தப் பிராமணர்களுக்குக் கொடுத்துப் பர
 திணஞ்செய்து, 1ஸவஸ்திகங்களையும் 2சராவங்களையும் 3நந்தயா
 கத்தங்களையும் பூமாலைபையும் ஜலத்தினாலன்றைந்தகுடங்களை
 ஜவலிக்கின்ற நெருப்பையும் பூணமான அக்ஷதபாதந்திரங்களை
 மாதுளம்பழத்தையும் கோரோசனையையும் அவவாறே நன்றாக
 ங்கரிக்கப்பட்ட லக்ஷணமுள்ள கன்னிகைகளையும் தயிரையும்
 ரையையும் தேனையும் ஜலத்தையும் மங்களகரமான பக்ஷிகளையும்
 றுமுள்ள சிறந்த வஸ்துவையும் பாரததும், தொடடும், பிறகு,
 றிக்கடடை வந்தடைந்தாரா பிறகு, அவ்விடத்தில் நிற்கின்ற

1 பெண்கள் வலக்கையை இடத்தோளிலும் இடக்கையை வலத்
 தோளிலும் மாற்றிக்கட்டிக்கொள்ளும் மங்கலக்குறி 2 மடக்குக்கள்
 மலமுடியுள்ள அரக்கியபாதந்திரங்கள்

நீண்டகைகளைபுடைய அவவரசருக்குப் பரிசாரகர்கள் ஸ்வாமயமானதும் 1 ஸாவதோபதரமென்னும் வடிவமுள்ளதும் துக்களாலும் வைரோயங்களாலும் அலங்கரிக்கப்பட்டதும் சிறமேலவிரிப்பினால் மூடப்பட்டதும் மேலே மற்ருெரு வஸ்துவிரிக்கப்பெற்றதும் விலையுயர்ந்ததும் விஸுவகாமாவினால் செய்யப்பட்டதும் தேவஸம்பந்தம்பெற்றதும் உத்தமமுமான ஆஸ்தைக்கொணர்ந்தார்கள் வேலைக்காரர்கள், அந்த ஆஸனத்தில் நிற்கும் மஹாதமாவான யுதிஷ்டிரருக்கு, விமைதிககருயாதவையும் எல்லாவிதத்தினாலும் மாசற்றவையுமான ஆபரணங்களைக் கொண்டுவந்து ஸமாப்பித்தார்கள் மஹாராஜே! தந்த ஆபரணங்களோடும் வேஷத்தோடும் கூடிய மஹாதமாவ யுதிஷ்டிரருடைய ரூபமானது பகைவர்களுக்குச் சோகதவிளைவிக் கிறதாயிற்று அவர் சந்திரகிரணம்போன்ற காரதியுடையையும் ஸ்வாமயமான பிழ்களுள்ளவையும் மிக்க மங்கலமானவையும் அடிக்கடி வீசப்படுகின்றவையுமான சாமரங்கள் மேகமானது மின்னற்கொடிகளால் பிரகாசிப்பதுபோலப் காசித்தார அவர் ஸூதர்களால் நன்றாகத் துதிகப்படுகின்றும் வந்திகளால் நமஸ்கரிக்கப்படுகின்றவரும் பாட்காக்கப் பாடப்படுகின்றவருமாயிருந்தார் பிறகு, ஒரு முகூடத்தகாலம் திகளுடைய பெரிய சபதமும் தேருருளைகளின் சபதமும் சூத்திகளுடைய குளம்படியினாலுண்டான சபதமும் தோன்றின யமணிகளுடைய ஒலியினாலும் சங்கவாதயங்களுடைய சபதனாலும் மணிதாங்களுடைய காலடிஒசையினாலும் பூமியானது நடுமுற்றதுபோலாகியது பிறகு, குண்டலமணிர்தலனும் கத்திகட கொண்டவனும் கவசம்பூண்டவனும் யௌவனமுடையவனுப் ஒரு துவாரபாலகன் அந்தப்புரத்தை அடைந்து முழங்காலகல் பூமியிலநின்று, நமஸ்கரிக்கத்தக்கவரான அந்த அரசனை யால் வணங்கி மஹாதமாவான அவருக்குக் கேசவாவந்திதைத் தெரிவித்தான் புருஷஸுரேஷ்டரான அந்தத் தாமதராரா, 'மாதவரை நலவரவுகூறி என்னிடம் அழைத்து வாரா' என தாமதிககவேண்டும? மதுவெனகிற அஸுரனைக்கொன்றான் ஸ்ரீகிருஷ்ணருக்கு மிகச்சிறந்த ஆஸனம்கொடுங்கள்' என்ன சொன்னார் பிறகு, யுதிஷ்டிரா விருஷணிகுலத்தில்தோன்ற ஸ்ரீகிருஷ்ணரை அந்தப்புரத்தில் பரவேசிக்கச் செய்து உத்தம ஆஸனத்தில் உட்காரவைத்து மரியாதைசெய்து அவர்தாமதம் மரியாதைசெய்யப்பட்டுக் குரலபரஸனம்பண்ணினார்

1 இதன் இலக்கணத்தை, சபதகலபதருமத்தில் விரிவாகக்கா

எண்பத்துமூன்றாவது அதயாயம்

பரதிஜ்ஞாபாவம் (தோடீச்சி)

புதிஷ்டிரர் ஜயந்தாதனைக் கொல்ல முடியாதேன்று ஸந்தேஷிக்கக்
கிருஷ்ணன் தேற்றியது)

புதிஷ்டிரா, 'ஓ! மதுஸூதனரே! தேவரீராகளுக்கு இராத
ஸுகமாக விடிந்ததா? அச்சதரே! தேவரீராகளுடைய
லா ஞானங்களும் பரஸன்னமாயினவா?' என்று வினவினா
ஸுதேவரும், புதிஷ்டிரரைநோக்கி, 'இனிப்புகுணமுள்ளவரே!
து தாசனத்தினுலேயே எனக்கு ஒருவிதமான அசுபமுமிலலை'
யு அத்தருத்தருத மறுமொழி கூறினா பிறகு, ஸாரதி
னவன், 1 பிரகிருதிகள் வந்திருக்கிறதாகத் தெரிவித்ததான
சராலே அனுமதிக்கொடுக்கப்பட்ட அந்த ஸாரதியானவன்
மாகளை பரவேசிக்கசெய்து, விராடன பீமஸேனன் திருஷ்டத
னன் ஸாதயகி சேதிதேசாதிபதியான திருஷ்டகேது மஹார
ன தருபதன் சிகண்டி ரகுலஸஹதேவாக்கள் கேசயதேசத்
லேடுகூடின சேகிதர்னன் குருகுலத்தில் தோனறினவனான
தஸு பாஞ்சாலராஜகுமாரனான உத்தமௌஜஸ புதாமனபு
பாஹு எல்லா தரௌபதிக்குமாரர்கள் ஆகிய இவர்களும்
னும மற்றுமுள்ள நண்பர்களும் பர்ணடல்ரைப்பார்க்குமபடி
பதான புதிஷ்டிரரால் அனுமதிக்கொடுக்கப்பெற்று அவர்கள்
ரைமஸகாரமசெய்துவிட்டுத் தகுதியான சிறந்த ஆஸனங்
ல ஸுகமாக வீற்றிருந்தார்கள் வீரர்களும் மஹாபலசாலி
மான கிருஷ்ணரும் புயுதானும யாகவேதியில் இரண்டு
திகளபேரல் ஒரே ஆஸனத்தில் உட்காரந்தார்கள் பிறகு,
ஷ்டிரா, அவர்கள் கேட்டுக்கொண்டிருக்கும்பொழுது, மது
னகிற அஸுரனை ஸமஹரித்தவரின் புண்டரீகாக்ஷரை
முத்து, 'கிருஷ்ணரே! தேவர்கள் மஹேந்திரனை அடைந்தது
ல நாங்கள் உமமெர்ருவ்வரையே அடுத்தது யுத்தத்தில் ஜயத்தை
சாஸவதமான ஸுகங்கையும வேண்டுகிறோம், தேவரீர் எங்
க்கு நோந்த ராஜ்ய நாசத்தையும் சததுருகசளால் ஏற்பட்ட
மானதையும் பல்விதமான கஷ்டங்களையும் அப்படிப்பட்ட
ாவிஷயங்களையும் அறிந்திருக்கிறீர் புத்தவதஸலரே! மது
தனரே! ஸாவேசரே! எங்கள்னைவருடைய ஸுகமும் யோக
மமும் உங்களுயே சாரந்திருக்கின்றன விருஷணிகுலத்தில்
தவரே! தேவரீரிடத்தில் எனமன்ம நிலைபெறுமபடி செய்ய
ர்டும அராஜுன்ன செய்யவிரும்பிய பரதிஜ்ஞையை நீர்

ஸத்யமாகச செயயவேண்டும மாதவரே! அப்படிப்பட்ட தேவ
னுக்கமும் ரோஷமுமாகிற இரத மஹாஸமுத்திரத்திலிருந்து
களைக கரையேற்றிவிடவேண்டும இப்பொழுது, அக்கரை
அடையக க்ருதிய எங்களுக்குத் தேவரீர் ஓடமாகவேண்டும ப
வரே! தேவரீர் ஸாரதியாகவிருக்கும் நிலைமையையடைந்து யுத்
தில் எதைச்செய்கிறீரோ அதைக் காராதத்வீரயனபோன்றவ
னும் வேறு ஒரு யுத்தவீரனும் செயயமாட்டான மிகக் புது
முள்ளவரே! ஜநாரதனரே! எல்லா ஆபத்தாக்களிலும் எவ்வ
விருஷணிகளைப் பாதுகாக்கிறீரோ அவ்வாறே எங்களையும் வி
னத்திலிருந்து ரக்ஷிக்கவேண்டும- சங்கக்கர்க்கதாதரே! ஆழப்
புதம் தெப்பமில்லாததுமான் குருஸேனையாகிற கடலில் மூ
யிருக்கின்ற பாண்டவர்களைத் தேவரீர் கப்பலாக்கிவருந்து
யேற்றிவிடவேண்டும தேவதேவேசரே! சாஸுவதரே! சதரு
ஹாரகரே! விஷ்ணுவே! ஜயசீலரே! ஹரியே! கிருஷ்ண
வைகுண்டரே! புருஷோத்தமரே! உமக்கு வந்தனம் மாதவ
நாரதா தேவரீரை உத்தமரான புராதனரிஷியென்றும் வரத
மும் சாரங்கபாணியென்றும் சிரேஷ்டரென்றும் சொல்லியிரு
றார் அந்த வராததையை ஸத்யமாகச செய்யும்' என்று மாத
முள்ள வராததையைச் சொன்னார் தாமராஜா ஸபையில்
வாறு சொல்லக்கேட்டு, நன்றாகப் பேசுபவரான ஸ்ரீ புண்ட
கூதா யுதிஷ்டிரரைநோக்கி நீருண்ட மேகத்தின் முழக்கம்போ
சுப்பதத்தோடு மறுமொழி கூறலானார்

‘பராததனான தனஞ்சயனபோன்றவிலலாளி, தேவர்கடே
கூடின எல்லாஜனங்களிலும் ஒருவனுமில்லை வீரமுள்ளவ
அஸ்திரங்களுலரிற்றைந்தவனும் பராகரமமுடையவனும் மஹ
சாலியும் யுத்தத்தில் ஸமாததனும் எப்பொழுதும் ரோஷமு
வனும் தேஜஸினால் மனிதர்களுளசிறந்தவனும் யௌவனமு
வனும் விருஷபத்தினுடைய திமிலபோன்ற தோளையுடையவ
நீண்டகைகளையுடையவனும் மிகக் பலசாலியும் லிமமதன்
விருஷபத்தையும்போன்ற நுடையுடையவனும் ஸ்ரீமானு
அந்த அராஜுன்ன உமமுடைய பகைவர்களை வதஞ்செய்யப்படு
றான நானும் அந்தக்காரியத்தைச் செயப்படுபாகிறேன்
வாரே குர்திபுத்திரனான அராஜுன்னும், திருதராஷ்டிரபுத்திர
னாயோதனனுடைய சேனைகளை, நெருப்பானது வி
ளரிப்பதுபோல எரிககப்படுகிறான அராஜுன்ன, இன்
தினத்தில், பாபமான கராயத்தைச் செய்வதனும் அலபஸவ
முள்ளவனும் ஸுபத்திராபுத்திரனைக்கொன்றவனுமான
ஜயதரத்தை அம்புகளாலே மீண்டும் பராகரமுடியாதவழியில்

போகின்றன அரதப பாபியினுடைய மாமஸங்களை இன்றைத் ததில் கழுகுகளும் பருந்துகளும் கோரமான நரிகளும் நரமாமகளைத் தினனுபவையான மறறஜந்துகளும் பக்ஷிககப்போறன இரதிரேனுகூடிய எல்லாதேவர்களும் அரத ஜயதராக காப்பாற்றினாலும் தூபபுத்தியுடைய அவன இன்றைக்குக் கலப்படடு யமனுடைய ராஜதானியை அடையப்போகின்றாரே! ஜயசிலனான அரஜுனன இன்றைத்தினத்தில ஸைந்தரககொன்றுவிட்டு உமமுடைய ஸமீபம் வரப்போகின்ற நரகத்தைவிட்டு மனக்கவலையுற்று ஆறுதலை முன்னிட்டவராக பபிராக' என்று சொன்னார்

எண்பதுநான்காவது அதயாயம்

ப ர தி ஜ ரு ர ப ர வ ம் (தோடீச்சி)

ஐனன், ஜயந்தனை எதிர்த்தும்பொழுது யுதிஷ்டிராக்காக்கும் படி ஸாந்தியகீதக் கட்டினேயேட்டது)

அவர்கள் அவ்வாறு பேசிக்கொண்டிருக்கும்பொழுது, தனஞர, நண்பாக்கூடத் துடனிருக்கிற பரதகுலோத்தமரான தாமரைப்பாக்க எண்ணங்கொண்டு அங்குவந்துதோன்றினன மஹரமான தமமிருப்பிடத்தில் பிரவேசித்தவனும் அபிவாதனஞது எதிரில் நிற்கின்றவனுமான அரத அரஜுனனைப் பாணரேஷ்டரான தாமநந்தனா எழுந்திருந்து அன்புடன் கட்டிக் கண்டு உச்சிமோரத்து கைபினால் ஆலிங்கனம் செய்துகொண்டு மமான ஆசிரவாதங்களைச் சொல்லிப் புன்கிரிப்புடன் அவனைக், 'அரஜுன! யுத்தத்தில் மிகப் பெரிய வெற்றியானதுக்கு நிச்சயமாக உண்டாகப்போகிறது அஃது எல்லோருக தெரிந்தவிஷயமே உன முக்காரதியானது அவ விதருபத விளங்குகிறது ஜநாரத தனரும் பிரஸன்னராக விரைக்கிறார்' கூறினார் பிறகு, ஜிஷ்ணுவானவன், தாமபுத்திரரைப்பாரக் கேசவருடைய அனுகரஹத்தினாலுண்டான தும் உங்களுக்கு கரமான தும் பெரிதும் சிறந்ததுமான ஓர் ஆச்சரியத்தை கண்டிருக்கிறேன்' என்று சொன்னான். பிறகு, அவன் ஸநேகிதர்களின் முனத்தேறுதலின்பொருட்டு தரியம்பகரைத் தத்தைத் தான கண்டபடி உரைத்தான் பிறகு, அவர்கள் ஸாரும் ஆச்சரியம்கொண்டவர்களாகிச் சிரஸினால் பூமியைத் து விருஷிப்பதவஜரான பரமசிவனுக்கு வந்தனம் பண்ணி, 'நலநலது' என்று சொன்னார்கள் பின்பு எல்லாநண்பர்களும் புத்திரரால் அனுமதிக்கொடுக்கப்பெற்று ஸநேதோஷத்தையடை

நது யுத்தநெருங்குதுடன் போருக்கு விரைந்து சென்றார்கள். தானனும் அசுரரும் அராஜுனனும் ஸந்தோஷத்தோடு தாபஜரை வந்தனஞ்செய்துவிட்டு அவ்விடமிருந்து புறப்பட்டார்கள். ஒருவராலும் ஜயிக்கமுடியாத வீரர்களான யுயுதானன் ஜநாரனரிருவரும் ஒன்றுசேர்ந்து ஒருதேரினமீதேறி அராஜுனனுடைவாஸஸ்தானத்தை அடைந்தார்கள். அந்த இடத்தையடைந்த சாஸ்திரங்களை அறிந்த ஹிருஷீகேசா ரதிகுபரேஷ்டனான அராஜுனனைய யுத்தத்தினபெரிருட்டுச் சிறந்தவானரத்தை தவறுகக்கொண்ட ரத்ததை ஆயத்தஞ் செய்தாரா மேகமுழக்கத்தொழுகொண்ட முழக்கமுள்ளனும் புடமிட்ட தங்கத்தால பிரகாசினறதும் லித்ததம்செய்யப்பட்டதும் சிறந்ததுமான அந்த ரத்தனது பாலஸாஸ்திரபேரால் விளங்கியது பிறகு, புருஷஸுரேசரான ஸ்ரீ கிருஷ்ணா, புருஷலிமமனான அராஜுனனிடத்து, 'ரத்தமானது துவஜத்தைபுழைத்தாகையையுமுடையதாக ஸன்னமாக இருக்கிறது' என்று எல்லாவற்றையும் தெரிவித்தாராகத்தில புருஷர்களுள் சிறந்தவனான கிரீடி, பொற்கவசமழைவிடையும அம்பையும் கையிறகொண்டு அந்தத்தேரினை பரத்தனம்செய்து தவத்தினாலும் வித்தையினாலும் வயதினாலும் முத்தவர்களும், காமாநுஷ்டானமுடையவர்களும், ஜிதேந்திரியமான மஹான்களாலே வெற்றியையுண்டாக்குமபடியான வாதங்களாலே துதிகப்பெற்று ஜயத்தைக்கொடுக்கக்கூடியவர்களும் யுத்தத்திற்குரியவைகளான மந்திரங்களாலே முந்த அபிமந்திரணம் செய்யப்பட்ட மஹாரத்தத்தில் காரதியுள்ளவாஸாஸ்திரபேரால் உதயபாவத்தில ஏறுவதுபோல ஏறினான் ஸம்மயமான ரத்தத்தில், ஸவாணத்தால் மூடப்பட்டிருக்கிற ரதிகுஷ்டனான அந்த அராஜுனன் மேருபாவத்தில நல்லகாரதியிராமலமானஸாஸ்திரபேரால் விளங்கினான் அராஜுனனுடைய யுயுதானனும் ஜனாரதனரும், சாயாதினுடைய யுத்தத்தைக்குறித்துவருகின்ற தேவந்திரனுக்குப்பின் ஏறின அரத்தேவர்களபோல ஏறினார்கள் பிறகு, கடிவாளம்பிடித்துக் கரையை நடத்துகிறவர்களுள் ஸுரேஷ்டரான கோவிந்தா, வராஸுரனைக் கொல்வதற்காகப் புறப்பட்டபோகின்ற இரத்தைய குதிரைகளின் கடிவாளங்களை மாதவி பிடித்ததுடைய கடிவாளங்களைப் பிடித்தாரா அவ்விருவரோடுகூடிய அபாரத்தன், உத்தமமான ரத்தத்தையடைந்து, புத்தசுக்கிராக்ஷி இருநீராசஞ்செய்கின்ற சந்திரனபோல விளங்கினான் தவண்கொல்ல எண்ணுகொண்டு புறப்பட்டவனும் பனங்களைக் கூட்டமாக நாசஞ்செய்கிறவனுமான அராஜுனன்,

னக்கொல்லுங்காலத்தில் வருணனுடனும் ஸ்ரீராமனுடனும் கூடின
 ருதிரனபோல விளங்கினான் பிறகு, புறப்படுகிற வீரனான
 ஶ்ரீராமனை மாகதர்கள் நான்குவித வாதயுகோஷங்களோடும்
 மங்களகரமும் சுபமுமான ஸதோதரங்களாலே துதித்தார்கள்
 யததைவீரோவிககககடிய ஆசீர்வாதத்தோடும் புண்ணியாஹ
 ருதிரகோஷங்களோடும் நான்குவித வாதயுகோஷத்தோடுங்
 டின் ஸ்ரீதமாகதர்களுடைய சுபதமானது அவர்களுக்குப் பிரீ
 யையுண்டுபண்ணியது அந்த ஶ்ரீராமனை புறப்பட்டவுடனே,
 ஶ்ரீராமனுக்குப்பின் புறப்பட்டதும் பரிசுத்தமான வாஸனைப்பொருந்
 தும் மங்களகரமுமானகாற்றானது அவனை ஆனந்திக்கச்செய்து
 காணும், சத்தருக்களை வறட்சியடையும்படி செய்துகொண்டும்
 சியது அரசரே! பிறகு, அந்தக் க்ஷணத்தில் பலவிதமாயும் மங்
 ளகரமாயுமுள்ள அநேகரிமீததங்கள் பாண்டவர்களின் வெற்றி
 யத் தெரிவிப்பனவாகத் தோன்றின ஐயா! உங்களைச்சோந்த
 ர்களுடைய அபஜயத்தின்பொருட்டு விபரீதமான அனேகதூ
 மித்தங்கள் தோன்றின ஶ்ரீராமனை, நிமித்தங்களைக்கண்டு
 ஹாவில்லாளியும் விஜயத்தைப்படைவதின்பொருட்டுத் தனமனோ
 ரவத்தை அனுஸரித்திருக்கின்றவனுமான யுத்தானனைநோக்கி,
 னிகளுள் உத்தமனே! யுத்தான! இந்த நன்னிமித்தங்கள் காணப்
 பிவதனால் இன்றைத்தினம் எனக்கு யுத்தத்தில் விஜயமானது
 ச்சயமென்றே தோற்றுகிறது எந்தவிடத்தில் லிரந்துதேசத்தரச
 ன ஜயத்தன் யமலோகத்தையடையவிருமபி எனவல்லமையை
 திரபாரத்துக்கொண்டிருக்கிறானே அந்த இடத்திற்கு யான
 லலப்போகிறேன் ஸைந்தவனைக்கொல்லவதானது எனக்கு எவ
 ரு உத்தமமானகாயமாக ஏற்பட்டதோ அவ்வாறே தாம்
 ஜரைக்காப்பாற்றுவதும் மிகவுமபெரியகாயமாக ஏற்பட்டிருக்
 றது மிக்கபுஜபலமுள்ள யுத்தான! அவவிதமான நீ இப்பொ
 டு அரசரைப் பாதுகாக்கவேண்டும் எவ்வாறு எனனால் அவா
 ஷிக்கப்படுவரோ அவ்வாறே உன்னாலும் ரக்ஷிக்கப்படவேண்
 ட தான் தேவராஜனுயிருந்தாலும், யுத்தத்தில் வாஸுதேவ
 ரப்போன்ற உன்னை ரணகளுத்தில் ஜயிக்கக்கூடியவனை உலகத்
 ல யான காணவில்லை நரஸரேஷ்ட! உன்னிடத்திலும் மஹாரத்
 ன பிரதயுமன்னிடத்திலும் மிக்கநம்பிக்கையைவைத்த நான்
 றெருவரையும் எதிர்பாராமலே ஸைந்தவனைக் கொல்வதற்குச்
 தியுள்ளவனாவேன் எனனை ஒருவரும் அனுஸரிக்கவேண்டாம்
 தக்கேசுவா எனக்கு ரக்ஷகராகவிருக்கிறா எல்லாவிதத்தி
 லும் நீ அரசருடைய மிகச்சிறந்தகாப்பையே செய்யவேண்டும்
 தவிடத்தில் மிக்கபுஜபலமுள்ள ஸ்ரீவாஸுதேவரும் யானும்

சோநதிருக்கிறோமோ அநதவிடத்தில் ஒருவஸ்துவும் ஆபத்தி
குள்ளாகாது இது நிச்சயம்' என்று இவவிதமான வாரததையை
சொன்னான் பாரததன் இவவாறு சொல்லியதைக்கேட்டுச் ச
துருவீராகளை ஸமஹரிககின்றவனான ஸாதயகி, 'அவவிதமேஆகு
என்று சொல்லிவிட்டு யுதிஷ்டிரராஜரிருக்குமிடம் சென்றான்
என்று கூறினான்

ப்ரகீஜ்ஞாபர்வம் முந்நிந்நு

எண்பதந்தநதாவது அதயாயம்

ஜயதரதவத்பாவம்.

(திருதராஷ்டிரன் துக்கித்து ஸஞ்சயன் மறுபடியும்
போரைக்கூற வலியது)

திருதராஷ்டிரன், 'ஸஞ்சய! அநதஅபிமனயு கொல்ல
பட்டபிறகு, துக்கததையும் மனவருத்தததையும்டைந்தவா
ளான அநதப பாண்டவாக்கள் மறுதினத்தில் என்னசெய்த
கள்? எவாகளோடு யுத்தமசெய்தார்கள்? நமமைச்சோநதகெள
வாகள் அநத ஸவயஸாசியினுடைய செய்கைகளையறிந்திருநத
அவவிதத் தீயசெய்கையைசெய்து எவவாறு பயமற்றிருநத
கள்? சொல்வாயாக புத்திரசோகததால் மிக்கதாபததையடை
தவனும் சோபமகொண்டவனும் மிருதயுவவப்போல் எல்லா
பிராணிகளுடைய உயிரையும்வாங்க எண்ணங்கொண்டுவிருந
வனும் புருஷஸரேஷ்டனுமான அரஜுனனைக் கௌரவாக்கள்
வாறு யுத்தத்தில் பாரததாக்கள்? வானரசிரேஷ்டனான ஹ
மாரீன தவஜமாககொண்டவனும் யுத்தத்தில் பெரியவிலையை
பவனும் புத்திரசோகததால் மனவருத்தமுற்றவனுமான அ
ரஜுனனைப்பாரதது எனனைச்சோநதவாக்கள் என்னசெய்த
கள்? ஸஞ்சய! யுத்தத்தில் தூயோதனைப்பற்றி என்னநடநது
இப்பொழுது வீடுதோறும் பெரிதான அழுகைககுரல் கேட
படுகிறதன்றோ? ஸைநதவனுடைய வீட்டில் மறற்சசபதங்க
யும் மிஞ்சி அதிகமானசபதமுண்டாயிருக்கிறது ஸூதபுத்
பௌரானிகாளுடையவையும் தூயவாதயங்கள் சங்கங்கள்
துபிகள் இவைகளுடைய கோஷத்தோடுகூடின ஸூதாக்கள் மாக
கள் வந்திகள் நாட்டியமாடுகிறவாக்கள் இவாக்களுடையவையும்
சபதமானது இன்றைத்தினத்தில் முன்போலக் கேட்கபட
வில்லை எநத இடத்தில் நானுவிதமான விருமபத்தகக் சபதங்க
கேட்டேனோ அநத இடத்தில் இப்பொழுது அங்குள்ளவா
மனமொநதவாக்களாகிவிட்டமையால் நன்றாக முழக்கப்ப

புரதரசபதங்களை நான் கேட்கவில்லை அப்பா! ஸஞ்சய! யான
மற்காலத்தில் ஸதயதிருதி ஸோமதததன இவாகளுடைய கிரு
மத்தில் உட்காராதுகொண்டு உததமமான சபதத்தைக்கேட்
டன புண்ணியங்குறைந்தவனான நான் இப்பொழுது அதே
ருஹத்தை அமுகுரலால் ஓசையுள்ளதாகவும் உதஸாஹத்தை
முந்ததாகவும் விகாரத்தை அடைந்ததாகவும் காண்கிறேன்
விமசதி தூமுகன சிதரஸேனன விகாணன இன்னுமமற்ற என
ளனைகள் இவாகளுடைய அவவாறான தோலாஹலமானது
கட்கப்படவில்லை மஹாவிலலாளியும் என புத்திரர்களுக்கு
ககியகதியுமாயிருக்கின்ற எந்தது துரோணபுத்திரரைச் சிஷ்யா
ரான பிராமமணாகளும் க்ஷத்திரியர்களும் வைஸ்யர்களும் உபா
கிகிருாகளோ, எவா¹ விதணடைகளாலும் பேசக்களாலும்
ஸல்லாபங்களாலும் அதிவேகமாக வரசிக்கப்படுகிற நான்கு
தவாதயங்கோஷங்களாலும் இஷ்டமான் பலவித கானங்
களாலும் இரவும் பகலும் ஆனந்தமடைகிறாரோ, எவா அநே
களான கௌரவர்களாலும் பரணடவர்களாலும் ஸாத
ர்களாலும் உபாலிக்கப்படுகிறாரோ, அந்ததுரோணபுத்திர
டைய கிருஹத்தில் முன்போல இனிமையான சபதமானது
ட்கப்படவில்லை மஹாவிலலாளியான துரோணகுமாரரை
தக காயகர்களும் நாததனமபண்ணுகிறவர்களும் மிகவும் உபா
பபார்களோ அவர்களுடையசபதம கேட்கப்பட்டவில்லை ஸாயங்
லத்தில் விநதானுவிநதாகளுடைய பாசறையில் கேட்கப்படும்
ரொலியானது இன்று கேட்கப்படவில்லை அப்பா! கேகயா
ின வீடுகளிலும் தினந்தோறும் ஸந்தோஷமடைந்து கூத்தாடு
ற கூட்டங்களுடைய பெரிய தாளத்துவனிதளும் கீத்தவனி
தும் இன்றைக்குக்கேட்கப்படவில்லை யாதங்களைச்செய்கின்றவா
தும் வேதசாஸதிரங்களுக்கு நிதியுடன் பூரிஸரவஸை உபா
ககிறவாளுமான யாகம செய்பவாளுடைய சபதமும் கேட
படவில்லை துரோணருடைய கிருஹத்தில் நானொலியும்
தகோஷமும் தோமரம் கத்தி ரதம் இவைகளுடைய சபத
ம் ஓயாமலிருந்தன அவற்றை இப்போது, நான் கேட்க
லை பலவித தேசங்களிலுண்டான நான்குவித வாதய
ஷங்களோடுகூடிய கானங்களுடைய முன்னிருந்த பெரியசபத
னது இப்பொழுது கேட்கப்பட்டவில்லை ஸ-ஓத! ஸமா
னத்தை விருமபின்வரும் தமமைச்சாராதவர்களைக் கைவிடா
ருக்கின்ற விரதத்தைபுடையவருமான ஜநாரததனா உபப

¹ தன்னுடைய பக்ஷத்தைஸாதிக்க யுகதியைச்சொல்லாமல், பிரா
தத்தை மாதிரிம கண்டிக்கிற வாதம் ² இருவா தனித்துப்பேசுவது.

லாவயத்திலிருந்து எல்லாப்பிராணிகளிடத்திலும் கருணைபாராட
வதினபொருட்டு வந்தபொழுதே, நான் மந்தனான தூயோத
னைப்பார்த்து, 'புதர ! வாஸுதேவராகிற உபாயத்தை முன்னி
டுப பாண்டவர்களோடு ஸமாதானத்தையடை தூயோதன
இதான இரதஸ்யத்திற்குத் தக்கதென்று எண்ணுகிறே
நீ உலலங்கமம் செய்யாதே அநதப பிராதாக்களோடுஸமாதா
மடைந்து அரசாக்கையும் பரிபர்லனம்செய நன்மையினபொரு
டே ஸமாதானத்தை வேண்டுகின்றவரும் சொல்லுகின்றவ
மான கேசவரை நீ அலக்ஷியம்செய்வாயாகில் உனக்கு புத்தத்த
ஜ்யம் கிடைக்காது' என்று சொன்னேன் எல்லாவிலலாளிகளு
ளும் சிறந்தவரும் அனுகூலமானவசனங்களைச் சொல்லுகின்றவ
மான அநதததாசாஹரைக் காணன் துச்சாஸனன் தூபபுத்
புடையவனான சகுனி இவர்களுடைய அபிப்பிராயத்திற்கு இன்
கினவனான அநதததூயோதனன் நிராகரித்தான் அநீதியிடு
பூநீகிருஷ்ணர வார்த்தைகக்கு ஸம்மதிககவிலலை குலத்திற்கு நா
தைத் தேடுகின்ற தூரியோதனனால் நீண்டகைகளைபுடைய அ
அவமானம் பண்ணப்பட்டா பிறகு, காலத்தால் இழுக
பட்டுக் கெட்டபுத்தியையடைந்த தூரியோதனன், என்னை நீ
விட்டுத் துச்சாஸனன் காணன் இவர்களுடைய அபிப்பிராயத்
யே அனுஸரித்தான் நானாவது விதூஷனாவது துரோணராவ
புத்தத்தை விரும்பவேயில்லை அவ்வாறே பாஹலீகரும் ஸே
தத்தனும் பீஷ்மரும் துரோணபுத்திரரும் சலனும் பூரிஸ்ரவஸு
புருமித்திரனும் விவிமசுதியும் ஜயனும் தாமாதமாவானகிருப
இன்னும் மற்றுமுள்ள என்பநதுக்களும் புத்தத்தைவிரும்பவில்
என்புதரன் இவர்களுடைய ஸம்மதத்திற்கினாங்கியிருந்திருப்ப
கில், இநதப பூமண்டலத்தை இவர்களுக்குப்பிரிதியும் எனக்
பிரிதியும் அனுபவிப்பான கபடமற்ற ஸவபாவமுடையவாக
இன்பமாகப் பேசுகின்றவர்களும் ஞாநிகளுடையமதயத்தில் பி
மானவார்த்தைகளைச் சொல்லுகின்றவர்களும் நற்குலத்தில் பி
தவர்களும் நன்கும்நிககப்பட்டவர்களும் கற்றறிந்தவர்களும்
மனிதர்கள் ஸுகமாகஜீவிககிறார்கள் நித்தியம் - தாமத
எதிர்பாரகின்றமனிதன் எல்லாவிடத்திலும் ஸுகத்தைஅ
கிறான், மரித்தபிறகும் நிரத்தோஷமான மங்களத்தைஅ
கிறான் பூமியை அனுபவிப்பதிலும் தனவசப்படுத்திக்
வதிலும் அவர்கள் தருந்த ஸாமாததியமுடையவர்கள் ஸ
திரமவரையிலுள்ள பூமியானது அவர்களுக்கும் தகப்
பாட்டன்பரம்பரையாகக் கிடைத்திருக்கிறது குருதீப
ரர்கள், தாமதத்தைவிட்டு, உன்னை அவமதிக்கமாட்டா

டனாககுடபட்டு நீதிமாககத்திலிருப்பார்கள் அப்பா! பாண
 ர்கள எவர்களுடைய வாரததையைக் கேட்பார்களோ அப
 பபட்ட ஞாதிகள் எனக்கு இருக்கிறார்கள் அப்பா! உனக்
 கச் சலயன ஸோமதததன் மஹாதமாவான பீஷமா துரோ
 விகாணன பாஹலிகன் கிருபா இவர்களிடத்திலும் மஹாத
 களும பரதகுல்ததில் பிறந்தவர்களுமான் இன்னும் மற்றப
 ரியோராகளிடத்திலும் நான் சொன்னேன் அவர்கள் அநதவச
 களை ஏற்றுக்கொள்ளாமலிருக்கவில்லை முறகூறியவர்களுள்
 ரை இதைக்காட்டிலும் வேறுவிதமாக உனக்கு உபதேசிப
 ரென்று நீ என்னுகிறாய்? கிருஷ்ணா தாமதத்தைக் கைவிட்
 டாரா அநத எல்லாப்பாண்டவர்களும் அநதக்கிருஷ்ணரை
 வசரிப்பவர்களே வீரர்களான அநதப்பாண்டவர்கள் தாமத
 டுக்கின வாக்கியத்தை நான்சொன்னாலும் செய்யாமலிருக்க
 டார்கள் ஏனென்றால், - பாண்டவர்கள் தாமதத்திலேயே
 ததைச்செலுத்தினவர்கள் என்று சொன்னேன் ஸூத!
 இவ்வாறு புலம்பிக்கொண்டு புத்திரனைக்குறித்துப் பல
 ரொன்னேன் மூடன என்வாரததையைக் கேட்கவில்லை
 ததினுடைய வித்யாஸமெனறே நான் நினைக்கிறேன் எவ
 ததில் விருகேரதன், அரஜுனன், விருஷணிகளுள் வீரனான
 யகி, பாஞ்சாலயனான் உத்தமௌஜஸ், ஒருவராலும் ஜயிக்க
 பாத புதாமனபு, அவமதிககமுடியுத திருஷ்டத்யுமனன்,
 வாகளால் ஜயிக்கமுடியுத சிகண்டி, அஸமதர்கள், கேகயா
 ஸோமகசுமரனான் சுததரதாமா, சேதிதேசாதிபதியான
 டுடகேது, சேகிதரனன், காசிராஜகுமாரனான் அபிபூ, திரௌ
 தமாரர்கள், வீராடன், மஹாரதனான் துருபதன், புருஷஸரேஷ
 ளான நகுலஸஹதேவர்கள், மந்திரியான மதுஸூதனா இவா
 ர்க்கிறார்களோ அநத இடத்தில் இவர்களுளும் இவ்வலகத்தில்
 ராடிருக்க எண்ணுகொண்ட எவன் ஒரு ஸமயத்திலாவது
 ரபுரிவான்? திவ்யாஸ்திரங்களை உபயோகஞ்செய்கின்றவா
 ன என்னுடைய பிண்கவர்களைத் துரியோதனன், காணன்,
 ரபலனான் சகுனீ, துசசர்ஸன்ன இரத நாலவரையும் தவிர
 எவன் ஸஹிப்பான்? ஐரதாமவனை யான காணவில்லை
 வகஸெனருபியான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் உத்தத்திலிருந்துகொண்டு
 களுடைய சொற்படி நடக்கிறாரோ, (எவர்களுக்கு) அரஜு
 ஸன்னததனான் புத்தவீரனோ, அவர்களுக்கு அபஜ்யம
 அவ்வாறான என்னுடைய புலம்பல்களை இரதததுரியோ
 ர (இப்பொழுது) நினைக்கமாட்டான் புருஷஸரேஷ்டா
 ன பீஷமா துரோணரிருவரும் கொல்லப்பட்டார்களென்று

நீ சொல்லுகிறாய், தீரககாலோசனையோடு சொல்லப்பட்டிருக்க
அவ்விதமான விதூரவாக்கியங்களுடைய இவ்விதபலனைகளை
என்புத்திரர்கள் துக்கிப்பார்களுென்று நான நினைக்கிறேன் ஸ்
யகியினாலும் அரஜுனனாலும் ஸேனை அவமதிக்கப்பட்டிருக்க
றதையும் தோகளின் நடுவிடங்கள் சூன்யமாயிருக்கின்றதை
கண்டு என்புத்திரர்கள் துக்கிப்பார்களுென்று நான நினை
க்கிறேன் பனிககாலத்தின்முடிவில் காற்றிலை விருத்தியி
ணப்பட்ட பெரியதீயானது உலாந்தகாடடை எவ்விதம் எ
குமோ அவ்விதமே அந்தத்தனஞ்சயன் எனனுடைய ஸேனை
எரிப்பான ஸஞ்சய! நீ ஸமாதத்தாக இருக்கிறாய் அ
யெல்லாவற்றையும் எனக்குச் சொல் அப்பா! அபிம்
வைக கொன்று பாரத்தனவிஷயத்தில் பாதகத்தைச் செ
ஸாயங்காலத்தில் கௌரவர்கள் திருமபிவந்தபொழுது, உந்
மனம் எவ்விதமிருந்தது? அப்பா! யுத்தங்கள்தில், கா
வத்தை விலலாகக்கொண்ட அந்த அரஜுனனுக்குப் பெரிய
காரத்தைச் செயதுவிட்டு என்னைச்சோந்தவர்கள் ஒருகா
அவனுடைய செய்கைகளைத் தாங்கச் சக்தியுள்ளவார்களா
கள் இவ்வாறு காரியமநடந்தபிறகு, அவர்களுள் துரி
தன்ன காணான் துச்சாஸனன் சகுனி ஆகிய இவர்கள் எ
செய்யப்போகிறதாகக் கூறினார்கள்? ஸஞ்சய! அப்பா!
னது துரியோ தன்னுடைய பெரிய அநீதிகளாலே ஒன்றுசே
வர்களான எனனுடைய எல்லாப்புத்திரர்களுக்கும் யுத்தத்
எது ஸம்பவித்தது? ஸஞ்சய! பேராசையை அனுசரித்தவ
கெட்ட எண்ணமுடையவனும் கோபத்தினால் மனநிலை
பின்வனும் ராஜ்யத்தில் ஆசைகொண்டவனும் மூடனும்
ஸாயத்தினால் கெடுக்கப்பட்ட சித்தவிருத்தியையுடையவனு
அந்தத் தூயோதன்னுடைய கெட்டதோ நல்லதோ அந்த
தாரத்தை எனக்குச் சொல்வாயாக” என்று வினாவினன்

எண்பத்தாருவது அத்யாயம்

ஜ ய த ர த வ த் ப ல ம் (தொடர்ச்சி)

(ஸஞ்சயன், கிருதராஷ்டிரனை நீக்கித் து யுத்தத்தைச்சொல்லல்
தொடங்கியது)

ஸஞ்சயன், “ எல்லாவற்றையும் நேரிலகண்ட நான
குச் சொல்லப்போகிறேன் ஸத்ரிமமாக இருந்துகொண்டு
கேட்பீராக உமமுடைய அநியாயம் பெரிதன்றோ? அந்
சொல்லப்போனபிறகு அணுகட்டுவதுபோல உமமுடைய து